आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः २९

श्रीनारायणशंकरानन्दविरचितदीपिकासमेतानामथर्वशिखा-
द्याना हंसोपनिषदन्तानां द्वात्रिंशन्मितानाम्

उपनिषदां समुच्चयः ।

एतत्पुस्तकमानन्दाश्रमस्थपण्डितैः सपाठान्तर-
निर्देशं संशोधितम् ।

तच्च

हरि नारायण आपटे

इत्यनेन

पुण्याख्यपत्तने

आनन्दाश्रममुद्रणालये

आयसाक्षरैर्मुद्रयित्वा

प्रकाशितम् ।

शालिवाहनशकाब्दाः १८१७

खिस्ताब्दाः १८९५

मूल्यं पादोनरूपकसप्तकम् ।

अथ मुद्रितोपनिषन्नाम्नां वर्णानुक्रमत उल्लेखः।

उपनिषत्समुच्चयादर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ।

अथैतासामथर्वशिखाद्यानां हंसोपनिषदन्तानां द्वात्रिंशन्मितानां नारायणशंकरानन्दविरचितदीपिकासमेतानामुपनिषदां वर्णानुक्रमतो नाम्नामुल्लेख आरम्भपृष्ठाङ्कनिर्देशश्चात्र क्रियते । तथा तत्तदुपनिषदां पुस्तकानि यैः परहितैकपरायणमनीषया संस्करणार्थं प्रदत्तानि तेषां कृतज्ञतया नामग्रामादिनिर्देशः पुस्तकानां संज्ञाश्च प्रकाश्यन्ते ।

१ अथर्वशिखोपनिषत् (१*)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थं 'महादेव चिमणाजी आपटे' इत्येतेषाम्.

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणीयदीपिकासमेतम्, इन्दूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, वटोदरानिवासिनां पटवर्धनोपाह्वानां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

२ अथर्वशिरउपनिषत् (७)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, नारायणीयदीपिकासमेतम्, 'श्री. रा. रा. किबे साहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषामेव ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्; श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषामेव ।

---

* ( ) एतच्चिह्ननिर्दिष्टाः पृष्ठाङ्काः सन्तीति ज्ञातव्यम् ।

छ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, वटोदरग्रामनिवासिनां पटवर्धनोपाह्वानां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ज. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

झ. इति संज्ञितम्—केवलशंकरानन्दविरचितदीपिकायाः, पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषामेव ।

३ अमृतनादोपनिषत् (४३)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, नारायणदीपिकानुरोधि, आनन्दाश्रमस्थपुस्तकसंग्रहालयान्तर्गतम् ।

ख. इति संज्ञितम्—नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इन्दूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, वटोदरग्रामनिवासिनां पटवर्धनोपाह्वानां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, शांकरदीपिकानुरोधि, पुण्यपत्तनस्थानां रा. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं शांकरदीपिकानुरोधि, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ग. इति संज्ञितम्—केवलशांकरदीपिकायाः, पटवर्धनोपाह्वानां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—केवलशांकरदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

४ अमृतबिन्दूपनिषत् (७१)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, वटोदरग्रामनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, बेलापुरग्रामनिवासिनां 'विद्यानन्दस्वामी' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—केवलशंकरानन्दविरचितदीपिकायाः, वटोदरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—केवलशंकरानन्ददीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, साठे इत्युपाह्वानां वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण' इत्येतेषाम् ।

५ आत्मोपनिषत् (८१)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इन्दूरपुरनिवासिनां किबे इत्युपाह्वानां श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, पुण्यपत्तनस्थानां रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

६ आरुणेय्युपनिषत् (८५)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—केवलशंकरानन्दविरचितदीपिकायाः, रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, वटोदरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

७ कैवल्योपनिषत् (१०१)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, वेलापुरनिवासिनां श्रीविद्यानन्दस्वामिनाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इन्दूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलं शांकरदीपिकासमेतम्, वटोदरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्, रा. रा. पेणशे इत्युपाह्वानाम् ।

छ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां जोशी इत्युपाह्वानां रा. रा. 'दामुकाका' इत्येतेषाम् ।

ज. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

झ. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ञ. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

८ कौषीतक्युपनिषत् (११३)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलमपूर्णमन्त्याध्यायद्वयमितम्, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचुरकर' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलमपूर्णं शांकरदीपिकासमेतान्तिमाध्यायद्वयमितम्, वटोदरग्रामनिवासिनां श्री. रा. रा. ' कृष्णराव भीमाशंकर ' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलं पूर्णं शांकरदीपिकासमेतम्, पुण्यपत्तननिवासिनां वे. रा. रा. 'राघवाचार्य रामानुज' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलमपूर्णमन्तिमाध्यायद्वयमितम्, वे. रा. ' लक्ष्मण नारायण साठे ' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलं पूर्णं शंकरानन्दविरचितदीपिकासमेतम्, कलिकातानगरस्थमुद्रणालयमुद्रितम्, पुण्यपत्तनस्थानां वे. रा. रा. ' बाळशास्त्री देव ' इत्येतेषाम् ।

९ क्षुरिकोपनिषत् (१४५)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. ' भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे ' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, सातारानगरनिवासिनां वे. शा. रा. रा. ' अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर ' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. रा. ' लक्ष्मण नारायण साठे ' इत्येतेषाम् ।

छ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. ' कृष्णराव भीमाशंकर ' इत्येतेषाम् ।

१० गर्भोपनिषत् (१५७)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. रा. ' लक्ष्मण नारायण साठे ' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलशांकरदीपिकायाः, रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

११ गोपालपूर्वतापनीयोपनिषत् (१८३)

क. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

१२ गोपालोत्तरतापनीयोपनिषत् (२०९)

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां वे. रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

१३ चूलिकोपनिषत् (२२९)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचुरकर' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थितम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, सातारानगरनिवासिनां वे. शा. रा. रा. 'अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकाया एव, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

१४ जाबालोपनिषत् (२३५)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थितम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थमेव ।

च. इति संज्ञितम्—केवलश्रीशांकरदीपिकाया एव, एतदप्यानन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहाल-यस्थमेव ।

छ. इति संज्ञितम्—केवलशांकरदीपिकायाः, पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

१५ तेजबिन्दूपनिषत् (२५५)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. 'अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमा-शंकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, सुरतग्रामनिवासिनां रा. रा. 'हरि बाबाजी करम्बेळकर' इत्येतेषाम् ।

१६ ध्यानबिन्दूपनिषत् (२५९)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, बेलापुरग्रामनिकटवर्तिनां श्रीविद्यानन्दस्वामिनाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमा-शंकर' इत्येतेषाम् ।

१७ नादबिन्दूपनिषत् (२६९)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. 'अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमा-शंकर' इत्येषाम् ।

१८ नीलरुद्रोपनिषत् (२७५)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, बेलापुरनिवासिनां विद्यानन्दपरमहंसानाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. इंदूरपुरनिवासिनां 'किबे साहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. रा. 'अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

१९ परमहंसोपनिषत् (२८१)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, वटोदरग्रामनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, एतदपि श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषामेव ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, बेलापुरनिकटवर्तिनां विद्यानन्दपरमहंसानाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—केवलशांकरदीपिकाया एव, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

छ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, रा. रा. 'भाऊसाहेब नगरकर' इत्येतेषाम् ।

२० पिण्डोपनिषत् (३०३)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इंदूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'किबे साहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

२१ प्राणाग्निहोत्रोपनिषत् (३०५)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इंदूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'किबेसाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. रा. 'अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

२२ ब्रह्मोपनिषत् (३१३)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इंदूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'किबेसाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. ' अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर ' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. ' कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—केवलशांकरदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

छ. इति संज्ञितम्—केवलशंकरानन्दविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. ' कृष्णराव भीमाशंकर ' इत्येतेषाम् ।

२३ ब्रह्मबिन्दूपनिषत् (३३७)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'किबेसाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

२४ ब्रह्मविद्योपनिषत् (३४१)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. ' किबेसाहेब ' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

२५ मैत्र्युपनिषत् (३४५)

क. इति संज्ञितम्—रामतीर्थविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. ' कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलं सदीपिकं कलिकातानगरस्थमुद्रणालयमुद्रितम्, वे. शा. रा. रा. 'बाळशास्त्री देव' इत्येतेषाम् ।

२६ योगतत्त्वोपनिषत् (४७७)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'किबेसाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. रा. ' अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर ' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

२७ योगशिखोपनिषत् (४८३)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इन्दूरपुरवासिनां श्री. रा. रा. 'किबेसाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. शा. रा. रा. ' अनन्ताचार्य गजेन्द्रगडकर ' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, सुरतग्रामनिवासिनां रा. रा. 'हरी बाबाजी करम्बेळकर' इत्येतेषाम् ।

२८ रामपूर्वतापनीयोपनिषत् (४८७)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, इन्दूरपुरवासिनां श्री. रा. रा. 'किबे साहेब' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासहितम्, वे. शा. रा. 'राघवाचार्य रामानुज' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासहितम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

छ. इति संज्ञितम्—आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

२९ रामोत्तरतापनीयोपनिषत् (५३०)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'किबे साहेब' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

छ. इति संज्ञितम्—मूलम्, एतदप्यानन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ज. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

झ. इति संज्ञितम्—मूलम्, रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

३० संन्यासोपनिषत् (५५१)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलम्, नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. 'किबेसाहेब' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, अस्य स्वामिनो नामादि न ज्ञायते ।

ङ. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर इत्येतेषाम् ।

३१ सर्वोपनिषत् (५८७)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, श्री. रा. रा. ' भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे ' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वे. रा. रा. 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—केवलनारायणविरचितदीपिकायाः, वटोदरग्रामनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

३२ हंसोपनिषत् (५९३)

क. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहस्थम् ।

ख. इति संज्ञितम्—मूलं नारायणविरचितदीपिकासमेतम्, इंदूरपुरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'भाऊसाहेब बाळासाहेब किबे' इत्येतेषाम् ।

ग. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां 'लक्ष्मण नारायण साठे' इत्येतेषाम् ।

घ. इति संज्ञितम्—मूलम्, वटोदरनिवासिनां श्री. रा. रा. 'कृष्णराव भीमाशंकर' इत्येतेषाम् ।

ङ. इति संज्ञितम्—मूलम्, श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषाम् ।

च. इति संज्ञितम्—मूलम्, आनन्दाश्रमपुस्तकसंग्रहालयस्थम् ।

छ. इति संज्ञितम्—मूलम्, एतदपि श्री. रा. रा. 'अण्णासाहेब विंचूरकर' इत्येतेषामेव ।

ज. इति संज्ञितम्—मूलम्, पुण्यपत्तनस्थानां रा. रा. 'दामुकाका जोशी' इत्येतेषाम् ।

झ. इति संज्ञितम्—केवलशंकरानन्दविरचितदीपिकायाः, वे. रा. रा. 'राघवाचार्य रामानुज' इत्येतेषाम् ।

समाप्ता चेयं द्वात्रिंशदुपनिषत्समुच्चयादर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अथर्वशिखोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

हरिः ॐ । ॐ पिप्पलादोऽङ्गिराः सनत्कुमारश्चाथर्वाणं भगवन्तं पप्रच्छ किमादौ प्रयुक्तं ध्यानं ध्यायितव्यं किं तद्ध्यानं को वा ध्याता कश्चिद्ध्येय इत्यर्थेभ्योऽथर्वा प्रत्युवाच । ओमित्येतदक्षरमादौ प्रयुक्तं ध्यानं ध्यायितव्यमोमित्येतदक्षरस्य पादाश्चत्वारो देवाश्चत्वारो वेदा

एषाऽथर्वशिखा नाम शिरऊर्ध्वं शिखोचिता ।
द्विखण्डा सप्तमी मुण्डात्प्रणवार्थनिरूपिणी ॥ १ ॥

सर्वार्थसिद्धिदं शिवमाराध्य विधूतविघ्नव्रातो भगवान्महेश्वरपूजनेन विधूताखिलकिल्बिषो देशिकः क्षुरिकोक्तमार्गेण साधितयमादिप्रत्याहारान्तयोगाङ्गो धारणापूर्वकं ध्यानपथमारुरुक्षुः सबीजयोगे मन्त्रस्याङ्गत्वात्सर्वमन्त्रशिरोमणिं प्रणवमवयवशः स्वरूपतश्च निर्णीय ध्याने विनियोक्तुं पुनः प्रकृतं तमेवानुसंधत्ते । ॐ **पिप्पलाद इति ।** अत्र प्रश्नानां त्रित्वमभ्य इत्यग्रेऽनुवादादवसीयते । आख्यायिका तु विद्यास्तुत्यर्था । प्रश्नानाह । **किमादाविति ।** आदौ मुख्यत्वेन च प्रयुक्तं ध्यायते यत्तदिति व्युत्पत्त्या ध्यानं ध्येयं ध्यानार्हं च किमित्यर्थः । अत्र च्छान्दसश्छिखदिर । प्रथमप्रयुक्तो ध्येयश्च मन्त्रः क इति प्रथमप्रश्नार्थः । किं तद्ध्यानमिति तस्य ध्यातव्यस्य मन्त्रस्य किं ध्यानमिति द्वितीयः प्रश्नः । को वा ध्याताऽधिकारीति तृतीयः । कश्चिद्ध्येय ईश इति चतुर्थः । चिद्वितर्के । को ध्येयो देव ईति विचार्य वक्तव्यमित्यर्थः । इतिशब्दः प्रश्नसमाप्तौ । आद्यस्योत्तरमोमित्येतदक्षरमिति । सर्वस्य वक्तव्यस्य मन्त्रब्राह्मणादेर्देवताध्यानस्य चाऽऽदौ प्रथमं प्रयुक्तम् । आदावीश्वर वाचकत्वेन प्रतिनिधित्वेन वा प्रयुक्तमित्यर्थः । द्वितीयस्योत्तरमोमित्येतदक्षरस्येति । पादा देवा वेदाश्चतुःसंख्याका यथासंख्यं ध्येया इत्यर्थः । देवा उभयेऽपि । अधिष्ठात्र्यो गणदेवताश्च देवशब्देन गृहीताः । पृथिव्यादयो लोका गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि च रूपाणि त्रिष्वेव

१ क. ॐ भद्रं कर्णेभिरिति शान्तिः । अथ हैनं पैप्प । २ ग. इति स एभ्योऽ । ३ ख. द °रूपर्णा ।

श्चत्वारश्चतुष्पादेतदक्षरं परं ब्रह्म पूर्वोऽस्य मात्रा पृथिव्यकारः स ऋग्भिर्ऋग्वेदो ब्रह्मा वसवो गायत्री गार्हपत्यो द्वितीयाऽन्तरिक्षमुकारः स यजुर्भिर्यजुर्वेदो रुद्रो रुद्रास्त्रिष्टुब्दक्षिणाग्निस्तृतीया द्यौर्मकारः स सामभिः सामवेदो विष्णुरादित्या जगत्याहवनीयो याऽवसानेऽस्य चतुर्थ्यर्धमात्रा सा लुप्तमकारः सोऽथर्वणैर्मन्त्रैरथर्ववेदः संवर्तकोऽग्निर्मरुत एकऋषी रुचिरा भास्वती स्वभा। प्रथमा रक्ता ब्राह्मी ब्रह्मदेवत्या द्वितीया शुभा शुक्ला रौद्री रुद्रदेवत्या तृतीया कृष्णा विष्णुमती विष्णु-

सन्ति न चतुर्ष्विति पादादिपङ्क्तौ नोक्तानि। अग्नयः शिरस्त्वान्नोक्ताः। एतेषां शिरस्त्वं चतुःशिरा इत्यनेन वक्ष्यति। पादाश्चत्वारोऽकारादयः। पादादीन्वक्तुं पुनश्चतुष्पात्त्वं प्रतिजानीते। **चतुष्पादेतदक्षरं परं ब्रह्मेति**। ऋग्भिरुपलक्षितत्वादृग्वेदो ब्रह्माद्योऽधिष्ठात्र्यो वस्वादयो गणदेवताः। लुप्तमकारो मकारस्य विस्तरत्वात्साऽथर्वणैर्मन्त्रैरुपलक्षिताऽतोऽथर्ववेदः। संवर्तकोऽग्निर्ब्रह्मादिस्थानीयोऽधिष्ठाता। मरुत एकोनपञ्चाशत्संख्याका गणदेवताः। अत्र विराडित्यपपाठश्चतुष्कपाठेऽपठितत्वादन्यथा पादाश्चत्वार इत्यत्र च्छन्दांसि चत्वारीति च पठेत्। वर्णावसानत्वाच्चार्धमात्राया वर्णधर्मच्छन्दसोऽसंभवात्। नारसिंहे तु विराडित्यपि पठितं तत्रौपचारिकं छन्दस्त्वं बोद्धव्यम्। एकऋषिर्नामाग्निर्मध्यवस्थितः। तुर्यमात्राया ध्यानमाह। **रुचिरेति**। रुचिरा रम्या भास्वती दीप्तिमती स्वभाऽन्यनिरपेक्षप्रकाशा। इदानीं मात्राणां वर्णानाह। **प्रथमेति**। रक्ता वर्णेन सृष्टिहेतुत्वेन राजसत्वात्। ब्राह्मी ब्रह्मवत्यग्रे विष्णुमतीत्युक्तत्वात्। ब्रह्मा देवताऽपि तटस्थो भविष्यति न संबद्ध इतिशङ्कानिरासाय ब्राह्मीत्युक्तम्। शुभा शुक्ला चन्द्रसंनिभा। रौद्री नित्यसंनिहितरुद्रा। पुरुष ईश्वरः। यद्यपि ब्रह्मविद्योपनिषद्यकारादीनां क्रमेण ब्रह्मविष्णुरुद्रा देवता उक्तास्तथा तृतीया मात्रा मकारश्चाग्निसंकाशो विधूमो विद्युतोपम इत्युक्ताऽत्र तु ब्रह्मरुद्रविष्णवो देवता उक्तास्तृतीयमात्रा च कृष्णोक्ता तेन विरोधस्तथाऽथर्वशिरसि या सा द्वितीया मात्रा विष्णुदेवत्या कृष्णा वर्णेनेति देवतावर्णविपर्यास उक्तस्तथाऽपि वस्तुतो ब्रह्मादीनां त्रयाणामेकरूपत्वादुपासनाङ्गत्वेन फलभेदाय तत्तद्रूपोपादानम्। एतेन वर्णभेदोऽपि परिहृतो ध्यानभेदेन फलभेदात्। अत एव कालाग्निरुद्रोपनिषदि महेश्वरसदाशिवशिवाः शैवं प्रति प्रणववर्णत्रयदेवा उक्ताः। आगमेषु क्वचित्सात्त्विकादिभेदेनैकस्या एव देवतायास्त्रिधा ध्यानमुक्तम्। वास्तवस्थितिं चात्रैव वक्ष्यति "ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरः

१ क. 'दो विष्णुरु'। २. क. 'दो रुद्रा आदि'। ३ क. ख. रुतो विराडेक।

देवत्या चतुर्थी विद्युन्मती सर्ववर्णा पुरुषदेवत्या। स एष ओंकारश्चतुष्पादश्चतुःशिराश्चतुर्थ्यर्धमात्रा स्थूलह्रस्वदीर्घप्लुतः। ओम् ओम् ओम् इति त्रिरुक्तश्चतुर्थः शान्तात्मा प्लुतप्रयोगे नसममित्यात्मज्योतिः सकृदावर्तव्य ओं स एष सर्वान्प्राणान्सकृदुच्चा-

---

शिव एव च। पञ्चधा पञ्चदेवत्यः प्रणवः" इति। कल्पभेदेन वा ब्रह्मादीनामुत्पत्तिक्रमभेदः। अत एव संध्यायां ब्रह्मरुद्रविष्णव उपास्यन्ते । केश्चिदन्यैस्तु ब्रह्मविष्णुरुद्राः प्रातर्मध्याह्नसायंकालेपूपास्यन्ते। कौथुमैस्तु रुद्रो मध्याह्न उपास्यः "ब्रह्मवादिनो वदन्ति यद्वसूनां प्रातःसवनं रुद्राणां माध्यंदिनं सवनमादित्यानां च विश्वेषां देवानां तृतीयसवनम्" इत्याम्नानाद्विष्णुरादित्यान्तर्भूतः। चत्वारः पादा अकारोकारमकारार्धमात्रा विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयलक्षणा यस्य स चतुष्पादः। चत्वारि शिरांस्युत्तमाङ्गानि मुख्यस्थानीयान्यग्नयो यस्य स चतुःशिराः। अकारादीनां पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरावगतिहेतुत्वात्पद्यतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या पादत्वम्। तुरीयस्य तु पद्यते गम्यते य इति व्युत्पत्त्या पादत्वम्। यद्वाऽकारादीनां पादत्वं प्राथम्यात्सर्वधर्माश्रयत्वाच्च सर्वभारसहपादत्वम्। अग्नीनां मुखत्वं 'मुखादग्निरजायत' इति श्रुतेरग्नेः सर्वदेवमुखत्वादन्त्यनिर्दिष्टत्वाच्च द्रष्टव्यम्। स्थूलरूपं त्रिधा विभक्तुं सूक्ष्मं पृथक्करोति। **चतुर्थीति**। चतुर्थ्यर्धमात्रा नादसंज्ञा लुप्तमकारः। स्थूलविभागमाह। **स्थूलेति**। यः स्थूलो वर्णकूटरूपः प्रणवः स ह्रस्वदीर्घप्लुतः। उद्देश्यविधेययोरपि विशेषणविशेष्यत्वमात्रविवक्षया समासः। ह्रस्वादीनां स्वरूपमभिनीय दर्शयति। **ओमोमोमिति**। प्रथम एकमात्रो द्वितीयो द्विमात्रस्तृतीयस्त्रिमात्र इत्यर्थः। नन्वेवं ह्रस्वो नास्तीति कथं ह्रस्व ओंकारः। नैष दोषः। पार्षदश्रुतिरियं तत्र भवतां यथा राणायनीयानां "सुजाते ए अश्वसूनृते अध्वर्यो ते अद्रिभिः सुतम्" इति व्याकरणसिद्धे प्रयोगे ह्रस्वो नास्तीति तस्यार्थः। इति त्रिरुक्त इत्यभिनीतस्योपसंहारः। चतुर्थः पादः क वर्ततेऽत आह। **शान्तात्मा प्लुतप्रयोग इति**। वर्तत इति शेषः। तत्रैवाभिव्यक्तत्वात्। न सममनुपमं रूपमिति हेतोरात्मज्योतिष्ट्वात्। विरम्यमाणघण्टानादाद्युपमाऽपि न भवति। ततोऽप्यतिसूक्ष्मत्वात्। सकृदावर्तव्यः सकृदावर्तयितव्योऽनाहतशब्द इत्यर्थः। यथा सकृद्विभातः। तदपि कुतो भवतीति चेच्छ्रूयतां निर्विशेषत्वात्पूर्वापरविभाने भेदकाभावात्। तथा निर्विशेषत्वात्पूर्वापरावृत्तौ भेदैक्याभावात्सकृदावर्तव्यः शब्दब्रह्मसंज्ञः। स एष इति वर्णितप्रणवस्योपसंहारः। ओंकारशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तमाह। **सर्वान्प्राणानिति**। प्राणा दश वायवस्तानसमनस्कान्साग्नीन्षट्चक्रभेदेन सुषुम्नाद्वारेण मूर्धानमानयतीत्यर्थः। पुनः स एष इत्यनुवाद आदरार्थः। अनेकार्थत्वान्निपातानामो-

---

१ क. ग. °र्तव्यः स° । २ ख. ङ. °र्तव्योऽ । ३ घ. °ब्दस्य इ° । ४ घ. °विभागेन भे° । ५ घ. भेदकाभा° ।

रितमात्रः स एष ह्यूर्ध्वमुत्क्रामयतीत्योंकारः ॥ १ ॥

प्रणवः सर्वान्प्राणान्प्रणामयति नामयति चैतस्मात्प्रणवश्चतुर्धाऽवस्थित इति वेददेवयोनिर्ध्येयाश्चेति संधर्ता सर्वेभ्यो दुःखभयेभ्यः संतारयति तारणात्तानि सर्वाणीति विष्णुः सर्वाञ्जयति ब्रह्माऽबृहत्सर्वैकारणानि संप्रतिष्ठाप्य ध्यानाद्विष्णुर्मनसि नादान्ते परमात्मनि स्थाप्य ध्येयमीशानं प्रध्यायन्तीशा वा सर्वमिदं प्रयुक्तम् । ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्राः संप्रसूयन्ते सर्वाणि चेन्द्रियाणि सहभू-

मित्यूर्ध्वभावे । ऊर्ध्वान्प्राणान्कारयत्युच्चारयितुरित्योंकारः । इति योगिभिरवश्यं ध्येय इति भावः ॥ १ ॥

तस्य नामान्तरमाह । **प्रणव इति** । प्रणवशब्दनिमित्तमाह । **सर्वानिति** । प्रणामो नम्रतापादनं नामनं न्यग्भावापादनम् । चतुर्धा यतोऽवस्थितस्ततश्चतुर्णां वेदानां देवानां च योनिः । अनेन क्रमेण पूर्वत्रापि वेदाश्चत्वारो देवाश्चत्वार इति पाठेन भवितव्यम् । सांप्रदायिकैर्निश्चयो विधेयः । किं तद्ध्यानमिति यत्पृष्टं तदुत्तरं निगमयति । **धेयाश्चेति** । ध्याजो रूपम् । धातव्या धरणीयाः । पादादयो बुद्ध्या न त्यक्तव्या ध्यातव्या इत्यर्थः । धारणस्य फलमाह । **संधर्तेति** । संधर्तैषां पादादीनां धारयिता तारयत्याश्रितान्स्वस्य किं वक्तव्यम् । को ध्यातेति प्रश्नं ध्यातृब्रह्मविष्णुनिदर्शनेनोत्तरयति । **तारणात्तानीति** । तारणेनाऽऽश्रितानां दुःखभयापनयनेनात्तानि । अद भक्षणे निष्ठा । ग्रस्तान्यभिभूतानि दुःखभयानि सर्वाणीति हेतोर्विष्णुः स सर्वानत्ति क्षपयति दैत्यादीश्छान्दसो जग्ध्यभावः । अथवा तारणात्तारकत्वाद्धेतोस्तानि पादादीनि सर्वाणीति पूर्वोक्तप्रकारेण विष्णुर्ध्यातवानिति शेषः । ध्यानफलमाह । **सर्वाञ्जयतीति** । अथ ब्रह्माऽप्यबृहद्बृहत्त्वं गतवान् । कस्मात् । सर्वाणि कारणानि सर्वाणीन्द्रियाणि संप्रतिष्ठाप्य स्थिरीकृत्य ध्यानात् । विष्णुब्रह्मणोर्ध्यानकथनेनैतत्फलार्थी ध्यातेत्युक्तं भवति । कश्चिद्ध्येय इति चतुर्थमुत्तरयति । **विष्णुर्मनसीति** । नादान्ते शक्तिद्वारा शान्तौ ब्रह्मणि प्रणवो हि पञ्चकृत्यात्मकोऽकारोकारमकारबिन्दुनादात्मकस्तत्र नादं परमात्मस्थाने स्थाप्याऽऽरोप्य ध्येयं ध्यानोचितमीशानं मनसि विष्णुः प्रध्यायन्ति प्रध्यायतीत्यर्थः । वचनव्यत्ययोऽन्येषामपीशस्य ध्येयत्वसूचनार्थः । नन्वन्यान्देवानपहायेशान एव किमिति ध्येयोऽत आह । **ईशा वेति** । वाशब्द एवार्थे । ईशैव सर्वमिदं प्रयुक्तं नान्येन । ननु भवतु सर्वं प्रयुक्तं न तु ब्रह्मादयोऽत आह । **ब्रह्मेति** । इन्द्रो मघवा । एते चत्वार ईशाः संप्रसूयन्ते जन्यन्ते सहभूतानि भूतसहितानीन्द्रियाणि । ईशा संप्रसूयन्ते ।

१ ग. °र्ध्वा कर° । २ क. °र्वकर° । ३ ख. °नं ध्या° । ४ घ. °भयोपरिनय° । ५ ख. ङ. °न्ति ध्या° ।

तानि करणं सर्वमैश्वर्यं संपन्नं शिवमाकाशं मध्येध्रुवस्थम् । ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरः शिव एव च । पञ्चधा पञ्चदैवत्यः प्रणवः परिपठ्यते । तत्राधिकं क्षणमेकमास्थाय क्रतुशतस्यापि फलमवाप्नोति कृत्स्नमोंकारगतं च सर्वज्ञानेन योगध्यानानां शिव एको ध्येयः शिवंकरः सर्वमन्यत्परित्यज्यैतामधीत्य द्विजो गर्भवासान्मुच्यते गर्भवासान्मुच्यत इति ॥ २ ॥

इत्यथर्ववेदेऽथर्वशिखोपनिषत्समाप्ता ॥ ५ ॥

पुनः किं किमीशा प्रयुक्तमत आह । **करणमिति** । करणं साधकतममुपायभूतं सर्वमीशा प्रयुक्तमित्यर्थः । स हि प्रथममुपायबोधकः । ऐश्वर्यं प्रभुशक्तिः [1] संपन्नं कार्यमात्रम् । निदर्शनाय सर्वकार्यमूर्धन्यमाकाशमाह । **शिवमिति** । शिवं निर्मलम् । मध्ये सर्वस्यान्तर्ध्रुवमेकरूपेण तिष्ठतीति मध्येध्रुवस्थमाकाशमीशा प्रयुक्तं तच्च वाय्वादीनामुपलक्षणम् । यद्वा संपन्नादिचतुष्टयं शिवस्य विशेषणम् । जन्यत्वशङ्कानिवृत्तये नादान्तग्रहणेन सूचितां प्रणवस्य पञ्चकूटतामाह । **ब्रह्मेति** । पञ्चधाऽकारादिरूपेण । पञ्चात्मकस्य ज्ञाने फलमाह । **तत्रेति** । यत्नाधिक्ये फलाधिक्यमिति न्यायात् । तेनावान्तरवस्तुशक्तेरनियम्यत्वात्क्रतुशतस्य फलं ततोऽप्यधिकं च प्राप्नोति । **कृत्स्नमोंकारगतं चेति** । कृत्स्नमोंकारपादादिकमोंकारगतं च ध्यात्वा क्रतुशतस्यापि फलमाप्नोतीत्यनुषज्यते । परमोपदेशमाह । **सर्वेति** । सर्वमन्यत्परित्यज्येति प्राक्तनेन संबध्यते । ईश एव परमो ध्येय इति चतुर्थमुत्तरमुपसंहृतम् । अध्ययनफलमाह । **एतामिति** । एतामुपनिषदमप्यथर्वशिखासंज्ञाम् । द्विज इति शूद्रनिरासः । द्विरुक्तिः समाप्त्यर्थेतिशब्दश्च ॥ २ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिकाऽथर्वशेखिके ॥ १ ॥

इति नारायणविरचिताऽथर्ववेदान्तर्गताथर्वशिखोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ १ ॥

---

१ क. 'र्वं शुभमा' । २ ग. 'ज्ञानयो' ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अथर्वशिरउपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिरिति शान्तिः । ॐ देवा ह वै स्वर्गं लोकमायंस्ते[1] देवा रुद्रमपृच्छन्को भवानिति सोऽब्रवीदहमेकः प्रथममासीद्वर्तामि[2] च भविष्यामि च नान्यः कश्चिन्मत्तो व्यतिरिक्त इति सोऽन्तरादन्तरं प्राविशद्दिशो[3] व्यन्तरं प्राविशत्सोऽहं नित्यानित्यो व्यक्ताव्यक्तो ब्रह्माब्रह्माहं प्राञ्चः प्रत्यञ्चोऽहं दक्षिणाञ्च

रुद्राध्यायोऽथर्वशिरः[4] सप्तखण्डो ह्यथर्वणः ।
शिरो भित्त्वा यतो जातं ततोऽथर्वशिरः स्मृतम् ॥ १ ॥

योगमारूढस्य महत्पदमारुरुक्षोर्मुनेर्देवादिकृतविघ्नसंभावनाऽगम्यार्थोपदेशापेक्षा च स्यादतो विघ्ननिवृत्तय उपदेशाय च रुद्रस्तुतिरारभ्यते । किं च योगोऽपि तत्प्रसादं विना न सिध्यति । यथा[5] स्मृतिः—

"न सिध्यन्ति महायोगा मदीयाराधनं विना ।
मत्प्रसादविहीनानां मन्निन्दापरचेतसाम् ।
पशूनां पाशबद्धानां योगः क्लेशाय जायते ।
संत्यज्याऽऽज्ञां शिवेनोक्तां पूजां संत्यज्य मामिकाम्" इति ।

तत्प्रसादे च निर्विघ्नं सिद्धिरुक्ता—

"युञ्जतः सततं देवि सर्वलोकमयं शिवम् ।
मद्ध्यानासक्तचित्तस्य तुष्यन्ते सर्व देवताः ।
तन्मां संपूज्य युञ्जीत मत्प्रसादेन खेचरी ।
अन्यथा क्लिश्यतेऽत्यर्थं[6] न सिद्धिर्जन्मकोटिभिः[7]" इति ।

अमृतबिन्दौ रुद्राराधनतत्पर इति तदाराधनस्य योगसिद्ध्यङ्गत्वेनोक्तत्वाच्च । अतः सिद्धिमिच्छता रुद्रोऽवश्यं सेव्य इति रुद्रस्तुतिरारभ्यते । ॐ देवा इति । आख्यायिका विद्यास्तुत्यर्था । देवा इन्द्रियाणीन्द्रादयो वा । स्वर्गं सत्त्ववृत्तिं

१ ख. °स्ते ह° । २ क. च °मासं वर्ता° । ३ क. च. °दिशोऽन्त° । ४ ख. °शिराः स° ।
५ छ. तथा । ६ ज. °र्थं सि° । ७ ज. °द्धिर्न ज° ।

उदङ्श्चोऽहमधश्चोर्ध्वश्चाहं दिशश्च प्रदिशश्चाहं पुमानपुमांस्त्रियश्चाहं सावित्र्यहं गायत्र्यहं त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्चाहं छन्दोऽहं सत्योऽहं गार्हपत्यो[1] दक्षिणाग्निराहवनीयोऽहं गौरहं गौर्यहमृगहं यजुरहं सामाहमथर्वाङ्गिरसोऽहं ज्येष्ठोऽहं[2] श्रेष्ठोऽहं वरिष्ठोऽहमापोऽहं तेजोऽहं गुह्योऽहम[3]रण्योऽहमक्षरमहं क्षरमहं पुष्करमहं पवित्रमह[4]मग्रं च[5] मध्यं च बहिश्च पुरस्ताज्ज्योतिरित्यहमेव सर्वे व्योममेव स सर्वे समा यो मां वेद स देवान्वेद[6] सर्वांश्च वेदान्साङ्गानपि ब्रह्म ब्राह्मणैश्च गां गोभिर्ब्राह्मणान्ब्राह्मण्येन हविर्हविषाऽऽयुरायुषा सत्येन सत्यं धर्मेण धर्मं तर्पयामि स्वेन तेजसा ततो ह वै ते देवा रुद्रम[7]पृच्छं-

---

कैलासं वा । ऋषिभिर्द्रुतं रुद्रमात्मानमुमापतिं वा । आसीद्व्यत्ययेन प्रथमः पुरुषः । वर्तामि व्यत्ययेन परस्मैपदम् । स रुद्रो मल्लक्षणोऽन्तरादन्तरं गुह्याद्गुह्यं प्रविष्टो दिशो व्यन्तरं जातावेकवचनं दिशां विविधमन्तरं प्राविशत् । सर्वात्मा सर्वव्यापी च बभूवेत्यर्थः । अपुमान्नपुंसकम् । सावित्री सवितृदेवताकाऽन्याऽप्यृक् । गौः सुरभिः । ब्रह्माण्डं पुष्करं पद्मम् ।

"पुष्करं पङ्कजे व्योम्नि पयःकरिकराग्रयोः ।
ओषधीद्वीपविहगतीर्थरागोरगान्तरे" इति विश्वः ।

अहमेव सर्वे भावाः । व्योममेव सर्वात्मकोऽपि व्योममेव व्योमात्मतां शुद्धात्मतां न जहामीत्यर्थः । व्योमशब्दोऽकारान्तोऽयम् । तर्हि त्वमुत्कृष्टोऽन्येऽपकृष्टा इति ब्रह्मणि वैषम्यं स्यादत आह । **सर्वे समा इति** । समास्तुल्या मत्तो भेदकैर्विशेषै रहितास्तेन मत्तोऽन्यन्नास्तीति कथमुत्कर्षापकर्षसंभव इति भावः । ऐक्यज्ञानफलमाह । **य इति** । साङ्गानपि वेदेत्यनुषङ्गः । ब्रह्म ब्राह्मणैस्तर्पयामीत्यग्रेतनेन संबन्धः । ब्रह्म वेदः स ह्यभ्यासेन तृप्तो भवति । तदुक्तम्—"विद्यामभ्यसनेनैव प्रसादयितुमर्हसि" इति । गां स्त्रियम् । गोभिः पुम्भिः । गोशब्देन लिङ्गमेव विवक्षितं न सुरभीत्वमनडुत्त्वं च जातिः । ब्राह्मण्येन ब्रह्मतेजसा । हविरोदनादि । हविषा संस्कारकेण सर्पिरादिना । पित्राद्यायुः पित्राद्यायुषा । सत्येन सत्यं सत्यवादी सत्यवादिदर्शनेन तृप्तो भवति । एवं धार्मिको धार्मिकस्य । **स्वेनेति** । यत्तृप्तिहेतुस्तन्ममैव तेजः ।

तदुक्तम्—"या या प्रकृतिरुदारा यो योऽप्यानन्दसुन्दरो भावः ।
यदपि च किंचिद्रमणीयं वस्तु शिवस्तत्तदाकारः" इति ।

---

१ ख. °पत्योऽहं द° । २ ख. °हं व° । ३ ख. °मक्ष° । ४ क. च. °हमुग्र° । ५ क. च. च बहिश्च° । ६ क. च. सर्वां° । ७ क. च. °मपश्यंस्ते देवा रुद्रमपृच्छंस्ते देवा रुद्रमध्यायंस्ते देवा ऊ° ।

स्ते देवा रुद्रमपश्यंस्ते देवा रुद्रमध्यायंस्ते देवा ऊर्ध्वबाहवो रुद्रं स्तुन्वन्ति ॥ १ ॥

ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च ब्रह्मा तस्मै वै नमो नमः १ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च विष्णुस्तस्मै वै नमो नमः २ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च स्कन्दस्तस्मै वै नमो नमः ३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चेन्द्रस्तस्मै वै नमो नमः ४ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चाग्निस्तस्मै वै नमो नमः ५ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च वायुस्तस्मै वै नमो नमः ६ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च सूर्यस्तस्मै वै नमो नमः ७ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च सोमस्तस्मै वै नमो नमः ८ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्ये चाष्टौ ग्रहास्तस्मै वै नमो नमः ९ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्ये चाष्टौ प्रतिग्रहास्तस्मै वै नमो नमः १० ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्या च भूस्तस्मै वै नमो नमः ११ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्या च भुवस्तस्मै वै नमो नमः १२ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्या च स्वस्तस्मै वै नमो नमः १३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्या च पृथिवी तस्मै वै नमो नमः १४ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्चान्तरिक्षं तस्मै वै नमो नमः १५ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्या च द्यौस्तस्मै वै नमो नमः १६ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्याश्चाऽऽपस्तस्मै वै नमो नमः १७ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च तेजस्तस्मै वै नमो नमः १८ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्चाऽऽकाशं तस्मै वै नमो नमः १९ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च कालस्तस्मै वै नमो नमः २० ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च यमस्तस्मै वै नमो नमः २१ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च मृत्युस्तस्मै वै नमो नमः २२ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्चामृतं तस्मै वै नमो नमः २३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च विश्वं तस्मै वै नमो नमः २४ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च स्थूलं तस्मै वै नमो नमः २५ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सूक्ष्मं तस्मै वै नमो नमः २६ ॐ यो वै रुद्रः स

"यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वम्" इत्यादि च । रुद्रमपृच्छंस्तात्पर्येण पारमार्थिकं रूपं पुनरपृच्छन्नपश्यन्यथाभूतं ज्ञातवन्तस्ततो ध्यातवन्तस्तत उच्चैः स्तुन्वन्ति स्तुवन्ति स्म ॥ १ ॥

ततो ब्रह्मविष्णुस्कन्देन्द्राग्निवायुसूर्यसोमाष्टग्रहाष्टप्रतिग्रहभूर्भुवःस्वःपृथिव्यन्तरिक्षद्यौस्तेजआकाशकालयममृत्य्वमृतविश्वस्थूलसूक्ष्मशुक्लकृष्णकृत्स्नसत्यसर्वरूपैरेकत्रिंशत्पर्यायैः

भगवान्यच्च शुक्लं तस्मै वै नमो नमः २७ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च कृष्णं तस्मै वै नमो नमः २८ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च कृत्स्नं तस्मै वै नमो नमः २९ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सत्यं तस्मै वै नमो नमः ३० ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सर्वं तस्मै वै नमो नमः ३१ ॥ २ ॥

भूस्त आदिर्मध्यं भुवस्ते स्वस्ते शीर्षं विश्वरूपोऽसि ब्रह्मैकस्त्वं द्विधा त्रिधा बद्धस्त्वं शान्तिस्त्वं पुष्टिस्त्वं हुतमहुतं दत्तमदत्तं सर्वमसर्वं विश्वमविश्वं कृतमकृतं परमपरं परायणं च त्वम्। अपाम सोमममृता अभूमागन्म ज्योतिरविदाम देवान्। किमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृतं मर्त्यं च। सोमसूर्यः पुरस्तात्सूक्ष्मः पुरुषः सर्वं जगद्धितं वा एतदक्षरं प्राजापत्यं सौम्यं सूक्ष्मं पुरुषं

स्तुतः। अत्र यमपर्यायानन्तरमन्तकपर्यायोऽपि पठनीयस्तेन त्र्यम्बकमन्त्राक्षरसंख्यया द्वात्रिंशत्पर्याया भवन्ति ॥ २ ॥

विराड्रूपेण स्तुतिमाह। **भूरिति**। आदिः पादौ मध्यमुदरं ब्रह्मरूपेणैकस्त्वं द्विधा बद्धः सदसद्रूपेण त्रिधा बद्धो गुणत्रयभेदेन। हुतमहुतमित्यादि सदसद्रूपताविवरणम् परायणं परमयनं स्थानम्। **अपाम सोममिति**। त्वयि दृष्टे सर्वं सिद्धमित्यर्थः। सर्व कर्मफलस्येश्वरदर्शनेऽन्तर्भूतत्वात्।

तदुक्तम्—"यावानर्थ उदपाने सर्वतः संप्लुतोदके।
तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः" इति।

अविदामेति। 'यस्मिन्विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति' इति श्रुतेः[3]। कृणवच्छिन्द न्नरातिः शत्रुरस्मान्प्रति किं न किंचिदित्यर्थः। धूर्तिर्हिंसाऽप्यस्माकं किम्। त्वदभिर क्षितानां त्वद्रूपमापन्नानां हिंसाकृतदोषाभावात्। यद्गीतासु—'हत्वाऽपि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते' इति। अथवा शत्रुकृता हिंसा त्वच्छरणानस्मान्न स्पृशतीत्यर्थः अमृतमादेयं मर्त्यं हेयं च त्वत्प्राप्त्या कृतार्थानां नो नास्तीत्यर्थः। सोमश्चासौ सूर्यश्च सोमसूर्यः। यतः पञ्चभूतानि सोमसूर्यौ यजमानश्चेत्यष्टमूर्तिरीश्वरस्तेनोभयात्मक एक पुरस्तात्पूर्वस्यामस्तीति शेषः। सूक्ष्मो यः पुरुषः स एव सर्वं स्थूलं संपन्नः। ननु सर्व भावापत्त्या किमर्थं सृष्टिं तनोतीत्यत आह। **जगदिति**। जगतां हितं जगद्धि वा एतदक्षरं ब्रह्म जीवभोगापवर्गार्थं कृपया सृष्टिरिति भावः। ततः प्राजापत्यं प्रजा पतिरूपेण पालितम्। सौम्यं सोमोऽन्नं तद्रूपेणाऽऽप्यायितं सूक्ष्मं पुरुषं जी

१ क. °नु। किं नूनम°। २ क. च. °मृतमर्त्यस्य। सो। ३ छ. ज. °तेः। क्षण°। ४ छ °स विहन्ति न ब°। ५ ख. °ना ना°। ६ ख. °यात्मैकः। ७ ख. सर्वाभाप°। ८ ख. तत्र।

ग्राह्यमग्राह्येण भावं भावेन सौम्यं सौम्येन सूक्ष्मं सूक्ष्मेण वायव्यं वायव्येन ग्रसति तस्मै महाग्रासाय वै नमो नमः । हृदिस्था देवताः सर्वा हृदि प्राणाः प्रतिष्ठिताः । हृदि त्वमसि यो नित्यं तिस्रो मात्राः परस्तु सः । तस्योत्तरतः शिरो दक्षिणतः पादौ य उत्तरतः स ओंकारो य ओंकारः स प्रणवो यः प्रणवः स सर्वव्यापी यः सर्वव्यापी सोऽनन्तो योऽनन्तस्तत्तारं यत्तारं तच्छुक्लं यच्छुक्लं तत्सूक्ष्मं यत्सूक्ष्मं तद्वैद्युतं यद्वैद्युतं तत्परं ब्रह्म यत्परं ब्रह्म स एको य एकः स रुद्रो यो रुद्रः स ईशानो य ईशानः स भगवान्महेश्वरः ॥ ३ ॥

ग्राह्यं देहभावापन्नमग्राह्येण कालरूपेण ग्रसति । तथा भावादिकं तेनैव रूपेण ग्रसति । स्थूलस्य सूक्ष्मेऽन्तर्धानात्सौम्यमतिसौम्येन सूक्ष्ममतिसूक्ष्मेण ग्रसति । उत्कृष्टेन निकृष्टस्य सजातीयस्य[1] ह्यवनाद्वायव्यं प्राणाख्यं वायव्येन बाह्यवायुरूपेण । महाग्रासस्योक्तप्रकारेण भक्षकाय मृत्युमृत्यवे । हृदिस्था अन्तःकरणवर्तिन्यो देवता इन्द्रियाधिष्ठातारः प्राणा वागादयः । त्वमन्तर्यामिरूपेण यो हृदि नित्यमसि तस्मै नमो नम इत्यन्वयः । अत एव स्वप्नेऽन्तःकरणेनैव[2] सर्वेन्द्रियव्यवहारः । इत्युक्त्वा ध्यानेन देवा उपरताः । इदानीं श्रुतिराख्यायिकारूपं संहृत्य स्वेन रूपेणाऽऽह । **तिस्र इति** । तिस्रो मात्रा अकारोकारमकाराः सर्ववेदमय्यः[3] परस्त्वर्धमात्रात्मकः स शिवः । तस्येति मात्रात्रयातीतो हृदि त्वमसीत्युक्तं तत्र संदेहः कस्यां दिशि तस्य शिरः कस्यां वा पादावित्यत उक्तम् । तस्य परस्य हृदिस्थस्योत्तरतः शिरो वर्तते तेनोत्तरमार्गेण गतानां गतप्रत्यागते[4] न भवतो रुद्रमुखादुपदेशलाभात् । दक्षिणतः पादौ तेन दक्षिणमार्गगामिनां गतागते भवतः पादयोर्गमनशीलत्वात् । य उत्तरतः स ओंकारस्तेनोंकारोपासका उत्तरेण यान्ति । **य ओंकारः स प्रणव इति** । तथा प्रसिद्धेः । सर्वव्यापी सर्वव्यापिब्रह्मवाचकत्वात् । स्फोटब्रह्मपक्षे तस्यैव सर्वव्यापकत्वम् । सोऽनन्तोऽन्यथा सर्वव्याप्त्यसंभवात् । तारं तारकं शुक्लं निर्मलं सूक्ष्ममिन्द्रियाद्यग्राह्यम् । कथं तर्हि तद्ध्यानमत उक्तम् । तद्वैद्युतं स्वप्रकाशं परं ब्रह्म सर्वबृहत् । अन्येषामात्मलाभस्य तदधीनत्वात्[5] । अत एवैकः । अन्यात्मनस्तदायत्तत्वेन तदनतिरेकात् । स रुद्र एको रुद्र इति मन्त्रवर्णितः । ईशानः स्वतन्त्रोऽत एव भगवान्षड्विधैश्वर्यसंपन्नोऽत एव महानीश्वरोऽनवधिकैश्वर्यः । सर्वेऽप्येते शब्दाः प्रवृत्तिनिमित्तभेदेऽप्येकार्थाः समानाधिकरणवत् ॥ ३ ॥

---

१ ख. छ. ज. °स्य न ह्यावचना° । २ ख. छ. ज. स्वप्नोऽन्त° । ३ छ. ज. °वेदवेमयः प° । ४ छ. यातायाते । ५ छ. ज. °वरणात् । ई° ।

अथ कस्मादुच्यत ओंकारो यस्मादुच्चार्यमाण एव प्राणानूर्ध्व-मुत्क्रामयति तस्मादुच्यत ओंकारोऽथ कस्मादुच्यते प्रणवो यस्मा-दुच्चार्यमाण एव ऋग्यजुःसामाथर्वाङ्गिरसो ब्रह्म ब्राह्मणेभ्यः प्रणामयति नामयति च तस्मादुच्यते प्रणवोऽथ कस्मादुच्यते सर्वव्यापी यस्मादुच्चार्यमाण एव यथा स्नेहेन पललपिण्डमिव शान्तरूपमोतप्रोतमनुप्राप्तो व्यतिसृष्टश्च तस्मादुच्यते सर्वव्याप्यथ कस्मादुच्यतेऽनन्तो यस्मादुच्चार्यमाण एव तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्चा-स्यान्तो नोपलभ्यते तस्मादुच्यतेऽनन्तोऽथ कस्मादुच्यते तारं यस्मादुच्चार्यमाण एव गर्भजन्मव्याधिजरामरणसंसारमहाभया-त्तारयति त्रायते तस्मादुच्यते तारमथ कस्मादुच्यते शुक्लं यस्मादुच्चार्यमाण एव क्रन्दते क्लामयते तस्मादुच्यते शुक्लमथ कस्मादुच्यते सूक्ष्मं यस्मादुच्चार्यमाण एव सूक्ष्मो भूत्वा शरीरा-ण्यधितिष्ठति सर्वाणि चाङ्गान्यभिमृशति तस्मादुच्यते सूक्ष्ममथ कस्मादुच्यते वैद्युतं यस्मादुच्चार्यमाण एवाव्यक्ते महति तमसि द्योतयते तस्मादुच्यते वैद्युतमथ कस्मादुच्यते परं ब्रह्म यस्मात्प-

पर्यायत्वशङ्कानिवृत्तये त्रयोदशानामपि प्रवृत्तिनिमित्तभेदं पृच्छति । **अथेति ।** ऊर्ध्वोत्क्रामशब्दयोरोंकार इति निपातनम् । उपायस्योपायान्तराविरोधान्न व्याकरण-विरोधः शङ्क्यः । एवमुत्तरेष्वपि । चतुर्वेदात्मकं ब्रह्माध्येतृभ्यः प्रणामयति प्रणतं नम्रं करोति नामयति न्यक्करोति तत्तन्त्रमिव करोति स प्रणवः । पललं तिलपिष्टं तस्य पिण्डं गुटिका । इवशब्दो वाक्यालंकारे । यथा तिलपिष्टपिण्डं सर्वतः स्नेहेन तैलेन व्याप्तमेवं पटे तन्तुवत्कार्यमात्रमोतं प्रोतं च तेन वितानभावमापन्नं शान्तरूपं ब्रह्मोच्चार्यमाणो वाचा प्रयुक्तः प्रतीत एव सन्न तु मृत्युप्राप्तोऽभेदमापन्नः प्रतिमेव देवेन तथा वाच्यवाचकभा-वेन व्यतिसृष्टः संबद्धः सर्वानुगतं ब्रह्म तद्रूपेण व्याप्नोति तद्वाचकतया वा संबध्नाति स सर्वव्यापीत्यर्थः । "पललं तिलचूर्णं स्यात्पललं पङ्कमांसयोः" इति विश्वः । एवं प्रणवस्य सर्वव्यापित्वादिकमर्थाभेदविवक्षया द्रष्टव्यम् । उच्चार्यमाणेऽस्मिन्नस्योंकारस्यान्तो ब्रह्मै-क्यान्नोपलभ्यते तेनानन्तः । आशु क्रन्दते क्रन्दते ध्वनिरूपेण व्यज्यते क्लामयति वेदा-न्ततयोच्चारणे प्रयत्नाधिक्याच्छरीरं क्लमयुक्तं करोति तच्छुक्लम् । पूर्वोत्तरपदयोराद्यन्त-लोपः । अथ सूक्ष्मो भूत्वाऽङ्कुरावस्थामेवाऽऽप्य शरीराणि देहावयवान्स्वहेतुप्राणाभेदेन ब्रह्माभेदेन वाऽधितिष्ठत्यारोहत्यभिमृशति संबध्नाति व्याप्नोति च तस्मात्सूक्ष्मम् । अव्यक्ते

१ क. °तिषक्तश्च । च. °तिषिक्तश्च । २ क. च. एव व्य° । ३ क. च. द्योतयति । ४ छ. ज. °पि वृ° । ५ ख. °तीतुरेव । ६ ख. मृत्युं प्रा° । ७ छ. ज. सर्वात्मकं ब्र° । ८ छ. प्रयत्नाभेदेन ।

रमपरं परायणं च बृहद्बृहत्या बृंहयति तस्मादुच्यते परं ब्रह्माथ कस्मादुच्यत एको यः सर्वान्प्राणान्संभक्ष्य संभक्षणेनाजः संसृजति विसृजति च । तीर्थमेके व्रजन्ति तीर्थमेके दक्षिणाः प्रत्यञ्च उदञ्चः प्राञ्चोऽभिव्रजन्त्येके तेषां सर्वेषामिह संगतिः साकं स एको भूतश्चरति प्रजानंस्तस्मादुच्यत एकोऽथ कस्मादुच्यते रुद्रो यस्मादृषिभिर्नान्यैर्भक्तैर्द्रुतमस्य रूपमुपलभ्यते तस्मादुच्यते रुद्रोऽथ कस्मादुच्यत ईशानो यः सर्वान्देवानीशत ईशनीभिर्जननीभिश्च शक्तिभिः । अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः ।

महति तमस्यविद्यायां द्योतयते तन्निरासेन ब्रह्मप्रकाशं करोति तद्वैद्युतम् । परमपरं निर्गुणं सगुणं च परायणं परमा गतिस्तस्मात्परमित्यन्वयः । ब्रह्मशब्दनिमित्तमाह । बृहदिति । यस्माद्बृहन्महत्तस्माद्ब्रह्मेत्यन्वयः । निमित्तान्तरमाह । बृहत्येति । बृहत्या मायया बृंहयति वर्धयति कार्यं तेन परं ब्रह्मोंकारः । यः सर्वान्प्राणान्प्राणाभिव्यञ्जकान्वेदान् । अर्थपक्षे वागादीन्संभक्ष्य संहारकाल आत्मन्युपसंहृत्य संभक्षणेन कृत्वा संसृजति तेरेकीभवति "स्वयं त्वजो वाचा विरूपनित्यया" इति मन्त्रलिङ्गात् "नित्यं विज्ञानम्" इति श्रुतेश्च । पुनः सिसृक्षायां विसृजति चेति कार्यकारणयोरभेदान्मृदादिवदेकः । अत एव कृते तु प्रणवो वेद इत्याद्युपपन्नम् । कारणत्वेनैक्यमुक्त्वा फलत्वेनाप्यैक्यं मन्त्रेणाऽऽह । तीर्थमिति । तीर्थमुपायस्तद्व्रजनमनुष्ठानम् । दिक्चतुष्कग्रहणं तन्नानात्वोपलक्षणार्थम् । नानामार्गैरप्युपायैः सर्वेषामिहेश्वरे संगतिः फलत्वेन प्राप्तिः साकं सहैव स एको भूतः सिद्धश्चरति सृष्ट्या प्रवर्तते भक्षयति वा प्रजानन्शुभाशुभकर्मविपाकम् । तदुक्तं कविभिः—

"बहुधाऽप्यागमैर्भिन्नाः पन्थानः सिद्धिहेतवः ।
त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे" इति ।

वाच्यधर्मेण वाचको व्यवह्रियते । ऋषिभिर्ज्ञानिभिर्द्रुतं गम्यत इति रुद्रः । ईशत ईष्ट इतीशानः । ईश्यत आभिरितीशन्यस्ताभिर्देवान्स्वेच्छया नियुनक्ति । अजातानां नियोगासंभवाज्जननीभिश्च शक्तिभिर्जनयन्नीष्टे । ईशानत्वे मन्त्रसंमतिमाह । अभीति । हे शूरेन्द्र परमेश्वर त्वा त्वामभि नोनुम आभिमुख्येनातिशयेन स्तुमः । अदुग्धा दुग्धरहिताः पयोर्थिनो वत्सा धेनवो दोग्ध्रीर्गा इव स्तुवन्ति । द्वितीयार्थे प्रथमा । अदुग्धाः प्रस्नुता धेनवो वत्सानिवेति न व्याख्यातम् । स्नेहसाम्येऽप्युपासकस्य मातृतोपास्यस्य वत्सतेति हीनोपमादोषप्रसङ्गात् । जगतो जङ्गमस्य तस्थुषः स्थावरस्येशानम् । आदरार्थः पुनः प्रयोगः । स्वर्दृशं दिव्यदृष्टिम् । भक्ता भजनकर्ता तस्यैवार्थो

१ ख. प्रवर्त्य । २ ख. प्रस्नुता ।

ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुष इति तस्मादुच्यत ईशानोऽथ कस्मादुच्यते भगवान्महेश्वरो यस्माद्भक्ता ज्ञानेन भजत्यनुगृह्णाति च वाचं संसृजति विसृजति च यः सर्वान्भावान्परित्यज्याऽऽत्मज्ञानेन योगैश्वर्येण महति महीयते तस्मादुच्यते भगवान्महेश्वरस्तदेतद्रुद्रचरितम् ॥ ४ ॥

एषो ऽह देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो ह जातः स उ गर्भे अन्तः।
स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्जनास्तिष्ठति सर्वतोमुखः ।
एको रुद्रो न द्वितीयाय तस्थौ य इमाँल्लोकानीशत ईशनीभिः ।

ज्ञानेनेति । यद्वा भक्ता भक्ताञ्ज्ञानेन भजति सेवतेऽनुगृह्णाति चेति भगशब्दार्थः । वाचं वेदाख्यां संसृजति । ब्रह्मादिमुखे विसृजति स्वमुखादिति चशब्दार्थः । महेश्वरशब्दार्थमाह । **य इति** । भावांन्विषयान्परित्यज्य त्याजयित्वा वेदमुपदिश्य तदर्थबोधनद्वारा विषयवैरस्यमुत्पाद्याधिकारिणं कृत्वा दत्तेनाऽऽत्मज्ञानेन मनस्थिरतायै चाष्टाङ्गयोगजन्यैश्वर्येण च भक्तान्महति पूजयति तेन परानुग्रहेण च महीयते महिमानं याति जगद्विख्यातयशा भवति । तेन भगवान्महेश्वरोऽक्षरसाम्येन निर्ब्रूयादिति न्यायेनेदं निर्वचनम् । ननु परब्रह्मपर्यायादारभ्योच्चार्यमाण एवेति कस्मान्नोक्तमत आह । **तदेतद्रुद्रचरितमिति** । नामनामिनोरैक्यबोधनायोंकारोपक्रमश्चरितं त्वादित आरभ्य तद्रुद्रस्यैवेतद्वर्णितमित्यर्थः ॥ ४ ॥

ईशस्य प्रतिज्ञातमैक्यमुपपादयितुं साधनानि च वक्तुमवयवशः प्रणवस्योपासनायाः पृथक्फलानि प्रतिपाद्येशभक्तिप्रधानेन ज्ञानेनैव परमपुरुषार्थसिद्धिरिति प्रतिपादयितुं चोत्तरः खण्ड आरभ्यते । **एषोऽह देव इति**। एष एव देवः सर्वा दिशः प्रजातः सर्वदिग्रूपो बभूव दिग्ग्रहणं तत्स्थवस्तूनामुपलक्षणम् । ननु कथमेकस्यानेकत्वसंभव इत्याशङ्क्य सर्वाश्चर्यं भगवति किं किमपूर्वं न संभवतीत्याशयेन परिहरति। **पूर्वो ह इति ।** पूर्वः स उ स एव गर्भे जगतो मध्यावस्थायां स एवान्तोऽपि सर्वान्ते वर्तमानः स एव। उत्पत्त्याद्युपाधिना कालविरोधं' परिहरति । **स एवेति** । ननु कथमस्यानुभव इत्याशङ्क्याऽऽह । **प्रत्यङ्ङिति** । हे जना आबालस्त्रीगोपालैः सर्वजनीनमनुभवं पश्यतेति श्रुतेर्वचः । किं तत् । सर्वतोमुख आदित्यवत्सर्वेषां संमुखः प्रत्यगवस्थात्रयानुभूयमानाहंप्रत्ययवेद्यात्मरूपेण तिष्ठति यः स ईशः । द्वितीयगन्धमपि निषेधति । **एक इति ।** 'स द्वितीयमैच्छत्' इति श्रुतेः प्राप्तां सहायापेक्षां निषेधति। **न द्वितीयाय तस्थाविति ।**

अ

१ क. च, ॰ति वा॰ । २ क. ख. च. एको ह । ३ख. ज. न भ॰। ४ ख. ॰ला: सार्व॰। ५ ख. कि ननु कथं स न॰' ज. कि ननु स॰ ।

प्रत्यङ्जनास्तिष्ठति संचुकोचान्तकाले संसृज्य विश्वा भुवनानि गोप्ता । यो योनिं योनिमधितिष्ठत्येको येनेदं संचरति विचरति सर्वम् । तमीशानं वरदं देवमीड्यं निचाय्येमां शान्तिमत्यन्तमेति । क्षमां हित्वा हेतुजालस्य मूलं बुद्ध्या संचितं स्थापयित्वा तु रुद्रे रुद्रमेकत्वमाहुः । शाश्वतं वै पुराणमिषमूर्जेन पशवोऽनुनामयन्तं मृत्युपाशान् । तदेतेनाऽऽत्मन्नेतेनार्धचतुर्थमात्रेण शान्तिं संसृजति पाशविमोक्षणम् । या सा प्रथमा मात्रा ब्रह्मदेवत्या रक्ता वर्णेन यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेद्ब्राह्मं पदम् ।

तत्तु लीलामात्रं द्वितीयचेतनाभावादेको द्रष्टेतिश्रुतेः । **संचुकोचेति** । अन्तकाले प्रलयकाले संकोचं कृतवान् । संसृज्य व्याप्य[1] । ननु बहवः शरीरिणश्चेतना दृश्यन्त एकत्वं त्वीश्वरापेक्षमेवेत्यत आह । **यो योनिं योनिमधितिष्ठत्येक इति** । जीवोऽपि सर्वे जीवा व्युच्चरन्तीति श्रुतेर्विस्फुलिङ्ग इव ततोऽभिन्न एवेति भावः । ज्ञानशक्तिवत्क्रियाशक्तिरप्येकत्रैवास्तीत्याह । **संचरतीति**[3] । संचरति प्रविशति विचरति नाना गच्छति च येन शक्तिमतेत्यर्थः । सर्वगुणैः संपन्नः स एव सेव्य इत्याह । **तमिति** । वरदं शंकरादीनामप्युपास्यं देवं स्वतो द्रष्टारमीड्यं स्तुत्यं [4]वेदादिना निचाय्य नितरां सर्वभावेन पूजयित्वेमामीश्वरस्थामेवात्यन्तं शान्तिं कैवल्याख्यामेति । तत्प्राप्त्यन्तरङ्गोपायमाह । **क्षमामिति** । हेतुजालस्य हेतुवादकल्पनासमूहस्य मूलं कारणभूतां क्षमां भूमिमविवेकदृष्टिलक्षणां हित्वा त्यक्त्वा बुद्ध्याऽर्पणधिया संचितं स्वीकृतं वस्तु रुद्रे स्थापयित्वा समर्प्य "तत्कुरुष्व मदर्पणम्" इत्युक्तत्वात् । रुद्रमेकत्वमेकभावमेकरसमेतीत्यनुषङ्गः । **आहुरिति** । आहुरार्या इत्यर्थः । कीदृशं रुद्रम् । शाश्वतं सर्वकालव्यापिनम् । पुराणं पुराऽपि न कदाचिज्जीर्णम् । इषमन्नमूर्जेन बलेन सह । पशवः । द्वितीयार्थे प्रथमा । पशूननुनामयन्तं तदधीनीकुर्वन्तं भक्तेभ्योऽर्पयन्तमिति यावत् । मृत्युपाशान्नामयन्तं न्यक्कुर्वन्तं तेभ्यो मोचयन्तमिति यावत् । भुक्तिमुक्तिप्रदमित्यर्थः । इदानीं प्रणवस्य मात्राभेदेन ध्यानभेदस्य फलानि वक्तुं प्रथमं प्राधान्याच्चतुर्मात्रस्य[6] फलमाह । **तदेतेनाऽऽत्मन्निति** । तत्तस्मात्पूर्वोक्तप्रकारादेतेन प्रणवेनाऽऽत्मन्नात्मन्येतेनाऽऽहतेनाऽऽगतेनाऽऽत्मप्रतिपादकेनार्धा चतुर्थी मात्रा यस्य तेनोंकारेण शान्तिं संसृजतीश्वरः । तथा पाशविमोक्षणं शान्तिद्वारा कर्मपाशहानिं करोति । प्रत्येकं मात्राणां फलमाह । **या सेति** । प्रथमाऽकाररूपा अर्धचतुर्थी मात्रा चतुर्थ्यर्धरूपा मात्रेत्यर्थः । सर्वदेवत्या ब्रह्मविष्णुरुद्रदेवत्याऽव्यक्तीभूता वर्णरूपेणानि-

१ ख. मेकत्व । २ क. च. हु । रुद्रो हि या । ३ छ. ति । नव न । ४ छ. ज. वेदादीनां । ५ ख. ख. ज. कमेकभा । ६ छ. स्य च फ ।

या सा द्वितीया मात्रा विष्णुदेवत्या कृष्णा वर्णेन यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेद्वैष्णवं पदम्। या सा तृतीया मात्रेशानदेवत्या कपिला वर्णेन यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेदैशानं पदम्। या साऽर्धचतुर्थी मात्रा सर्वदेवत्याऽव्यक्तीभूता खं विचरति शुद्धस्फटिकसंनिभा वर्णेन यस्तां ध्यायते नित्यं स गच्छेत्पद्मनामकं तदेतमुपासीत मुनयोऽवाग्वदन्ति न तस्य ग्रहणमयं पन्था विहित उत्तरेण येन देवा यान्ति येन पितरो येन ऋषयः परमपरं परायणं चेति[1]। वालाग्रमात्रं हृदयस्य मध्ये विश्वं देवं जातरूपं वरेण्यम्। तमात्मस्थं ये नु पश्यन्ति धीरास्तेषां शान्तिर्भवति नेतरेषाम्। यस्मिन्क्रोधं या

वीच्या खं मूर्धानं प्रचरति। **शुद्धेति**। विशुद्धसत्त्वात्मकत्वात्। पद्मनामकं सहस्रदलं पद्ममिति प्रसिद्धम्। तदुक्तम्—"मूर्ध्नि प्रतिष्ठितं पद्मं सहस्रदलसंयुतम्" इति। षोडशदलं वा तदिति तत्तस्मात्कारणादेतत्पद्मनामकं पदं चतुर्थमात्राद्वारोपासीत। तस्य पद्मान्तराद्वैलक्षण्यमाह। **मुनयोऽवाग्वदन्तीति**। अवागधोमुखम्। यच्छ्रुतिः—'अवाङ्मुखश्चमस ऊर्ध्वबुध्नस्तस्मिन्यशो निहितं विश्वरूपम्' इति। याज्ञवल्क्योऽपि "षोडशच्छदसंयुक्तशिरःपद्मादधोमुखात्। निर्गतामृतधाराभिः" इति विशेषान्तरमाह। **न तस्य ग्रहणमिति**। गृह्यतेऽनेनेति ग्रहणं नालं तत्तस्य नास्त्यधोमुखस्य तस्य मूर्धोपरि नालादर्शनात्। एतद्भित्त्वा ये यान्ति तेषां गतिमाह। अयं पन्था ओंकारोपासनालक्षणः। येनोत्तरेण पथा देवा गच्छन्ति न पितरो ज्ञानरहितकर्मोपासका न गच्छन्ति। येन पितर इति पाठे ये पितरस्त उत्तरेण पथा न गच्छन्तीत्यर्थः। नेष्टापूर्तमात्रकारिणां ज्ञानरहितानामुत्तरेण पथा गतिरस्ति। अथवा पितरः पितृमार्गाधिपाः कव्यवाहनादयस्तेषां हि ज्ञानित्वादुत्तरमार्ग एव। तत्रापि विशेषः केचित्परमेव यान्ति। यदुक्तं—"ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते" इति। केचिदपरं ब्रह्मलोकादि येषामसति ज्ञानपरिपाके कल्पान्तरे पुनर्जन्म भवति। केचित्परायणं वैकुण्ठकैलासादि। तत्र के परमेव यान्तीत्यपेक्षायामाह। **वालाग्रमात्रमिति**। दुर्लक्षत्वेन सूक्ष्मत्वोक्तिः। हृदयस्य मध्ये दहरे विश्वं जाग्रदभिमानिनं देवं द्योतनात्मकं जातरूपं सुवर्णवर्णं जातं रूपं जगद्यस्मादिति वा। वरेण्यं वरणीयम्। आत्मस्थं बुद्धिप्रकाशकम्। शान्तिर्मुक्तिः। **इतरेषां** तदनभिज्ञानाम्। इतरेषामप्राप्तेर्हेतुं त्याजयितुमाह। **यस्मिन्निति**। यस्मिन्निति विषयनिर्देशः। क्रोधविषयं क्रोधं च हित्वा विस्मृत्येत्यर्थः। या च तृष्णा सविषयां तां तृष्णां च हित्वा। हेतुजालस्य विकल्पराशेर्मूलभूतां क्षमां भूमिमविवेकदृष्टिं च

१ न. ति। वाला°।

च तृष्णा क्षमां च तृष्णां हित्वा हेतुजालस्य मूलम् । बुद्ध्या संचितं स्थापयित्वा तु रुद्रे । रुद्रमेकत्वमाहुः । रुद्रो हि शाश्वतेन पुराणेनेषमूर्जेण तपसा नियन्ता । अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति भस्म स्थलमिति भस्म व्योमेति भस्म सर्वं ह वा इदं भस्म मन एतानि चक्षूंषि यस्माद्व्रतमिदं पाशुपतं यद्भस्मनाऽङ्गानि संस्पृशेत्तस्माद्ब्रह्म तदेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षणाय ॥ ९ ॥

यो अग्नौ रुद्रो यो अप्स्वन्तर्य ओषधीर्वीरुध आविवेश ।

हित्वा बुद्ध्या ब्रह्मार्पणधिया संचितं विवेकदृश्यादि रुद्रे स्थापयित्वा समर्प्य "यज्जुहोषि यदश्नासि" इत्यादिस्मृतेः । ननु विष्णौ ब्रह्मणि चेति वक्तव्ये रुद्रेति किमर्थमुच्यत इत्याशङ्क्याऽऽह । रुद्रमेकत्वमाहुरिति । रुद्रमेकत्वमापन्नमाहुः । आर्या इत्यपेक्षितम् । अयं भावः । भगवच्छब्दवाच्यो महेश्वर एव शुद्धं ब्रह्म स एव च स्वमहिम्नाऽचिन्त्यैश्वर्येण नाना नामानि रूपाणि चाऽऽपन्न इति । रुद्रो हीति । शाश्वतेनाविच्छिन्नेन पुराणेनापरिणामिनोर्जेणैश्वर्येण तपसा च रुद्र इषमन्नं भूतजातं नियन्ता । तृन् । न लोकेति षष्ठीनिषेधः । सर्वं भूतजातं नियच्छति । ऐश्वर्यतपसोः शाश्वतत्वं रुद्रस्य दशाव्ययत्वात् ।

तथा हि—"ज्ञानं विरागतैश्वर्यं तपः शौचं क्षमा धृतिः ।
स्रष्टृत्वमात्मसंबन्धो ह्यधिष्ठातृत्वमेव च ।
अव्ययानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे" इति ।

भस्मधारणमीश्वरस्य प्रसिद्धम् । तद्यथा भस्म लीलया धृतं नाऽऽयासकारि तथा जगदपीति वक्तुमग्न्यादीनां भस्मोपमामाह । अग्निरितीत्यादि । विश्वं भस्ममिषेण धृतमित्यर्थः । स्थलं पृथिवी । सर्वमाकाशादिकमपीदं जगत् । चक्षूंषीन्द्रियाणि । ननु किमर्थममङ्गलं भस्म दधातीत्यत आह । यस्मादिति । पशुपते रुद्रस्येदं व्रतं यद्यपि पूर्णकामस्य न व्रतेनापि प्रयोजनं तथाऽपि भक्तानुग्रहार्थं व्रतं मया कृते भक्ता अपि तथा कुर्युरिति तद्यस्माद्भस्मनाऽङ्गानि संस्पृशेदिति व्रतं पशुपतिना धृतं तस्माद्ब्रह्मेति । स्तुतिफलमाह । तदेतदिति । पशूनां जीवानां पाशस्य बन्धस्य विमोक्षणाय त्यागायैतद्व्रतम् । भस्मधारणविधिः फलविशेषश्च कालाग्निरुद्रोपनिषदि द्रष्टव्यः ॥ ९ ॥

अग्न्यादीनां रुद्ररूपतया रुद्रस्य त्वग्न्यादिरूपतयाऽग्न्यधिकरणतया च नमस्कर्तुं मन्त्रत्रयमाम्नातम् । यो अग्नौ रुद्र इत्यादि । प्रकृत्याऽन्तःपादमव्यपर इति प्रकृतिभावः । ओषधीर्व्रीह्याद्याः । वीरुधो गुल्मान् । एकैकग्रहणं दर्शनार्थम् ।

---

१ क. च. ॑ष्णां छित्वा हे॑ । २ ख. ॑स्म स॑ । ३ ज. ॑रागितै॑ । ४ छ. ॑ना प्रोक्तं पशुपतिना च चीर्णं भस्म तस्माद्ब्रह्म ज्ञेयम् । पशुपतिना धृ॑ । ५ छ. ॑णं प्रद॑ ।

य इमा विश्वा भूतानि चाक्लृपे तस्मै रुद्राय नमो अस्त्वग्नये। यो रुद्रो अग्नौ यो रुद्र ओषधीर्वीरुध आविवेश। यो रुद्र इमा विश्वा भुवनानि चाक्लृपे तस्मै रुद्राय वै नमो नमः। यो रुद्रो अप्सु यो रुद्र ओषधीषु यो वनस्पतिषु। येन रुद्रेण जगदूर्ध्वं धारितं पृथिवी द्विधा त्रिधर्ता धारिता नागा येऽन्तरिक्षे तस्मै रुद्राय वै नमो नमः। मूर्धानमस्य संसीव्याथर्वा हृदयं च यत्। मस्तिष्कादूर्ध्वः प्रेरयत्पवमानोऽधि शीर्षतः। तद्वा अथर्वणः शिरो देवकोशः समुब्जितः। तत्प्राणो अभिरक्षति शिरो अन्नमथो मनः। नव दिवो देवजनेन गुप्ता नवान्तरिक्षाणि नव भूम इमाः।

"विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत्" इति स्मृतेः।

"या या प्रकृतिरुदारा यो योऽप्यानन्दसुन्दरो भावः।
यदपि च किंचिद्रमणीयं वस्तु शिवस्तत्तदाकारः" इति स्मृतेः।

इमा इमानि विश्वा विश्वानि चाक्लृपे कृतवान्। **पृथिवी द्विधा त्रिधर्ता धारितेति।** ऋता सत्या सस्याधारा सती पृथिवी द्विधा त्रिधा शेषरूपेण दिग्गजरूपेण राजन्यरूपेण च धारिता धृता। शेषनागरूपेण धृतेत्युक्ते पाताल एव नागरूपेण तिष्ठतीति शङ्का स्यादत आह। **नागा य इति।** तदुक्तं नीलरुद्रे—नमोऽस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनु। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः" इति। नागा दिग्गजा वा ते ह्यन्तरिक्षस्था दन्तैः पृथिवीं बिभ्रति। इदानीमथर्वशिरसोऽस्य ग्रन्थस्योत्पत्तिप्रकारमाह। **मूर्धानमिति।** अथर्वा पवमानोऽथर्वर्षिशरीराधिष्ठाता पवमानो वायुः प्राणोऽस्याथर्वणो मुनेर्मूर्धानं संसीव्य संशीर्य विदार्य मस्तिष्कान्मस्तकादूर्ध्वः संन्यस्य हृदयं हृदिस्थं ग्रन्थरूपं ततः शीर्षतोऽधि शीर्षोपरि प्रैरयत्प्रेरितवान्। **तद्वेति।** अधि शीर्षतः शिरऊर्ध्वतो यस्मात्प्राणेन प्रेरितं तत्तस्माद्वै निश्चितमथर्वणः शिर एतद्ग्रन्थरूपं देवकोशो देवानामिन्द्रादीनां कोशो निधिः समुब्जितः सुगोपितः सुरक्षितः। तद्ग्रन्थरूपमद्भुतं सत्केन रक्षितमत आह। **प्राण इति।** तच्छिरोऽथर्वणः शिरः प्राणोऽभिरक्षति प्राणाधीनत्वादध्ययनस्य प्राणस्यान्नाधीनस्थितित्वादन्नमप्यभिरक्षति। तर्हि सुषुप्ते कस्मान्नाधीतेऽत आह। **अथो मन इति।** "मनसा मनस्यति मन्त्रानधीयीयेत्यथाधीते" इति श्रुतेर्मनोऽप्यभिरक्षति। यं देवमेषोपनिषत्स्तौति तस्योपनिषदुत्पत्तिप्रकारकथनेन महत्त्वमुक्त्वा प्रकृतं तदेव स्तवनमनुसंधत्ते। **नवेति।** द्यादीनां नवत्वं गुणसंकरेण द्रष्टव्यम्। तद्यथा—द्यौर्लोकः सात्त्विकराजसतामसभेदेन त्रिधा त्रिविधोऽपि प्रत्येकसंकरेण नवधा।

१ क. च. भुवनानि। २ ख. रुद्रो अप्स्वन्तर्यो रुद्र। ३ क. ख. च. त्रिधा ध°। ४ ख. नमः। ५ ख. °मय इ°। ६ ख. °तः सुर°।

एवमन्तरिक्षं भूमिश्च । यद्वा । अष्टौ दिक्पालपुराणि नवमं ब्रह्मपुरं चेति नव दिवः । अनन्तपुरं[1] तु न द्युभागस्तस्याधःस्थत्वात् । नववीथीभेदेनान्तरिक्षाण्यपि नव । सप्तद्वीपाः शुद्धोदात्परे लोकालोकस्य मध्यबाह्यभूमी चेति भूमयोऽपि नव । तेषां स्थाननामादीनि यथा मेरौ मध्ये पूर्वाद्यष्टदिक्षु च ब्रह्मेन्द्रवह्न्यादीनां नव पुराणि नव दिवः । तदुक्तं वायवीये—

"मेरौ नव पुराणि स्युर्मनोवत्यमरावती ।
तेजोवती संयमनी तथा कृष्णाञ्जनाऽपरा ।
श्रद्धावती गन्धवती तथा चान्या महोदया ।
यशोवती च ब्रह्मेन्द्र वह्न्यादीनां यथाक्रमम्" इति ।

नव वीथयो ग्रहाणामारोहणावरोहणादिस्थानभेदेन भवन्ति । तद्यथा वायुपुराणे—

"सर्वग्रहाणां त्रीण्येव स्थानानि द्विजसत्तम ।
स्थानं जरद्गवं मध्ये तथैरावतमुत्तरम् ।
वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः" इति ।

तदेव दक्षिणोत्तरमध्यमार्गत्रयं प्रत्येकं वीथीत्रयेण [2]त्रिधा भिद्यते । त्रिभिस्त्रिभिरश्विन्यादिभिर्नक्षत्रैर्नागवीथी गजवीथ्यैरावती चेत्युत्तरमार्गे वीथीत्रयमार्षभी गोवीथी जरद्गवी चेति वैषुवते मध्यमार्गे वीथीत्रयमजवीथी मृगवीथी वैश्वानरी चेति दक्षिणमार्गे वीथीत्रयं तदप्युक्तं तत्रैव—

"अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथीति शब्दिता ।
रोहिण्यार्द्रा मृगशिरो गजवीथ्यभिधीयते ॥
पुष्याश्लेषा तथाऽऽदित्या वीथी चैरावती स्मृता ।
एतास्तु वीथयस्तिस्र उत्तरो मार्ग उच्यते ॥
तथा द्वे चाऽऽर्ये फाल्गुन्यौ मघा चैवाऽऽर्षभी मता ।
हस्तश्चित्रा तथा स्वाती[3] गोवीथीति च शब्दिता ॥
ज्येष्ठा विशाखाऽनुराधा वीथी जारद्गवी मता ।
एतास्तु वीथयस्तिस्रो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥
पूर्वाषाढोत्तराषाढा साऽजवीथ्यभिशब्दिता ।
श्रवणं च धनिष्ठा च मार्गी[4] शतभिषक्तथा ॥
वैश्वानरी भाद्रपदे रेवती चैव कीर्तिता ।
एतास्तु वीथयस्तिस्रो दक्षिणो मार्ग उच्यते" ॥

याम्या भरणी चाऽऽदित्याऽदितिदेवता पुनर्वसुरमी मृगवीथी । उत्तरायणे मेरुं

१ ख. ज. रन । २ ख. त्रेधा । ३ छ. स्वातिर्गोवी । ४ छ. मार्गी ।

यस्मिन्निदं सर्वमोतप्रोतं यस्मादन्यन्न परं किंचनास्ति। न तस्मात्पूर्वं न परं तदस्ति न भूतं नोत भव्यं यदासीत्। सहस्रपादेकमूर्धा व्याप्तं स एवेदमावरीवर्ति भूतम्। अक्षरात्संजायते कालः कालाद्व्यापक उच्यते। व्यापको हि भगवान्रुद्रो भोगायमानो यदा

प्रति गमनादृथारोहणं दक्षिणायने त्ववरोहणं वैषुवत्ये तु मध्येऽवस्थानमेवं नव वीथयः। पृथिव्या नवधात्वं सप्तभिः सागरैर्लोकालोकेन च पर्वतेन कृतम्। तद्यथा—क्षारोदेक्षुरसोदक्षीरोदसुरोदघृतोददधिमण्डोदशुद्धोदाः सप्त जलभूमयो यथोत्तरद्विगुणाः सप्तानां द्वीपानां जम्बूप्लक्षशाल्मलीकुशक्रौञ्चशाकपुष्कराणां यथोत्तरद्विगुणानां परिखा इवेतरद्वीपसमानाः सप्तानां प्रैयव्रतानां राज्ञामाग्नीध्रेध्मजिह्वयज्ञबाहुहिरण्यरेतोघृतपृष्ठमेधातिथिवीतिहोत्राणां जलदुर्गस्थानीयाः सन्ति तैः सप्तद्वीपा विभक्ताः शुद्धोदात्परा दशकोटियोजना हेममयी भूमिः सा चाष्टमी ततो लोकालोकस्ततः परा च तमोमयी भूमिः सर्वसत्त्वरहिता नवम्येवं नव भूमयः।

भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदान्निशामय।
इन्द्रद्वीपः केशरुमांस्ताम्रपर्णो गभस्तिमान्[1]।
नागद्वीपस्तथा सौम्यो गान्धर्वस्त्वथ वारुणः।
अयं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः।
योजनानां सहस्रं तु द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरः, इति।

विष्णुपुराणोक्ते तु विभागे सर्वभूमेरसंग्रहः स्यात्। जम्बूद्वीपस्य नवखण्डत्वादितरयोरपि तथा खण्डा भूमयोऽपि नव कल्प्याः। देवजनेन देवजनकेन। अथवा देवा जनाः सेवका यस्य तेन रुद्रेण गुप्ता गोपिता रक्षिताः। भूम इमा इति च्छान्दसो वर्णलोपः। भूमय इति। न केवलं गुप्ताः किं तु व्याप्ता अपीत्याह। **यस्मिन्निति**। ओतप्रोतं तन्तुष्विव पट आततः प्रततश्च। ऊर्ध्वतन्तुभिरावयनं तिर्यक्तन्तुभिः प्रवयनम्। यस्माद्देवान्न ह्यन्यत्परं भिन्नमस्ति देवसत्तायतत्वाज्जगत्सत्त्वस्य परमुत्कृष्टं वा नास्तीत्यर्थः। वर्तमानव्याप्तिमुक्त्वा भूतभविष्यतोरपि व्याप्तिमाह। **न तस्मादिति**। यद्भूतं भव्यं चास्ति तदपि तस्मात्पूर्वं परं च नाऽऽसीन्न भविष्यति चेत्यपि बोध्यम्। नन्वेकेन कथमनेकं व्याप्तमत आह। **सहस्रेति**। सहस्रपात्कार्यरूपेणैकमूर्धा कारणरूपेण सहस्रपाच्चासावेकमूर्धा सहस्रपादेकमूर्धा तेन व्याप्तमिदम्। कारणेन कार्यव्याप्तिर्मृदादौ प्रसिद्धा। न केवलं तिलतैलदधिसर्पिरादिवद्व्याप्तिमात्रं किं तु स एवातिशयेनाऽऽवृणोत्यावरीवर्ति सर्वांशेन व्याप्नोति न तु तुषतक्रादिवत्ततोऽन्यत्किंचिदस्ति। अक्षरात्कूट-

१ क. च. °रं न। २ ख. °रूपस्ता°। ३ ख. °न्। भारद्वाजस्त°। ४ ख. ज. आद्यं। ५ छ. ज. °त्तरामिति। ६ ख. °ष्यतोर°।

शेते रुद्रस्तदा संहार्यते प्रजाः । उच्छ्वसिते तमो भवति तमस आपो अप्स्वङ्गुल्या मथिते मथितं शिशिरे शिशिरं मथ्यमानं फेनो भवति । फेनादण्डं भवत्यण्डाद्ब्रह्मा भवति ब्रह्मणो वायुर्वायोरोंकार ओंकारात्सावित्री सावित्र्या गायत्री गायत्र्या लोका भवन्ति । अर्चयन्ति तपः सत्यं मधु क्षरन्ति यद्ध्रुवम् । एतद्धि परमं तप आपो ज्योती-रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरों नम इति ॥ ६ ॥

य इदमथर्वशिरो ब्राह्मणोऽधीतेऽश्रोत्रियः श्रोत्रियो भवत्यनुप-

स्थात्कालः संकर्षणोऽहन्ताधिपः क्षणादिव्यवहारनिमित्तभूतः संजायते । कालाद्व्यापक उच्यते सति काले व्याप्ये व्यापकसंज्ञां लभते । भोगायमानः सर्पशरीरमिवाऽऽत्मानं संवृण्वानो यदा शेत उपरतक्रियो भवति तदा संहार्यते संहर्ता भवतीत्यर्थः । संप्रति सृष्टिमाह । **उच्छ्वसित इति** । कार्यजननोत्सुक ईश्वरे सति तमोऽज्ञानं प्रसृतं भवति । तत आकाशादिक्रमेणाऽऽपः । अप्स्वङ्गुल्या ईश्वरेण मथिते प्रमथने कृते सति मथितं तक्रमिव जायते । ततः शिशिरे विलम्बे सति शिशिरं शीतं भवति । शीतार्थाः शब्दा विलम्बार्था अपि भवन्ति यथा शीतकोऽयं विलम्बं करोतीति गम्यते । अथवा शिशिरे वायौ वाति शिशिरं भवतीत्यर्थः । शीतलं सत्पुनर्मथ्यमानं फेनो भवति । फेनात्कालेनाण्डं भवति । ब्रह्मा प्रजापतिः । वायुः प्राणाख्यः । 'मारुतस्तूरसि चरन्मन्द्रं जनयति स्वरम्' इत्युक्तेः । वायोरोंकारः । ओंकारात्सावित्री गायत्र्याः पूर्वावस्था व्याहृत्याख्या प्रणवाक्षरत्रयाद्व्याहृतित्रयमित्यन्यत्रोक्तेः । गायत्री तत्पदादिका । गायत्र्या वेदत्रयद्वारा त्रयो लोका भवन्ति । अर्चयन्ति लोकान्बुधाः कुतो यतो लोकास्तपः सत्यं यच्च ध्रुवं मध्वमृतं मोक्षाख्यं तत्क्षरन्ति शरीरमाध्यत्वात्तपआदीनां शरीरस्य च सृष्ट्यधीनत्वादितरथाऽविद्याधनः सुषुप्तिजाड्यान्न निवर्तेत । अत एवेश्वरस्य जीवानुग्रहाय सृष्टिनिर्माणमिति वदन्ति । किं तत्परमं तप इत्यत आह । **तप इति** । तपःसाधनत्वादयं मन्त्रस्तप इत्युक्तः । तस्मात्प्रयत्नेन प्राणानायम्याऽऽवर्तनीय इति भावः । तपःसत्यलोकाख्यं ध्रुवं मधु क्षरन्ति प्रस्रवन्ति लोका भूरादयस्तेन तानर्चयन्ति । एतद्धि यस्मात्परमं तपः फलं गायत्रीशिरःसाध्यमिति वाऽर्थः ॥ ६ ॥

संप्रत्यध्ययनफलमाह । **य इदमथर्वशिर इति** । ब्राह्मण इति वचनादुपनीतस्यापि क्षत्रियादेर्नाधिकार इति गम्यते । मुख्यत्वबोधनाय ब्राह्मणग्रहणम् । **अधीत इति** । अर्थावबोधपर्यन्तमध्ययनं पाठमात्रस्य निन्दाश्रुतेः । न चाल्पायासेन कथं बहुयत्नसाध्यं फलं स्यादिति शङ्क्यम् । अल्पायासेऽप्यमृतादेर्महातृप्तिजनकत्वादिदर्शनाद्वस्तुशक्तेः पर्यनुयोगायोगात् । श्रोत्रियो वेदमधीत्य तदर्थानुष्ठाताऽनधीतवेदोऽप्येतन्मात्राध्ययनेनैतादृशो भवतीत्याह । **अश्रोत्रिय इति** । अनुपनीतो द्वितीयोपनयनादिरहितः ।

१ ख. °तन्मन्त्राध्य° ।

नीत उपनीतो भवति सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति स सूर्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति स सत्यपूतो भवति स सर्वपूतो भवति स सर्वदेवैर्ज्ञातो[1] भवति स सर्वैर्वेदैरनुध्यातो भवति स सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति तेन सर्वैः क्रतुभिरिष्टं भवति गायत्र्याः षष्टिसहस्राणि जप्तानि भवन्तीतिहासपुराणानां रुद्राणां शतसहस्राणि जप्तानि भवन्ति प्रणवानामयुतं जप्तं भवत्या चक्षुषः पङ्क्तिं पुनात्या सप्तमात्पुरुषयुगान्पुनातीत्याह भगवानथर्वशिरः सकृज्जप्त्वैव शुचिः पूतः कर्मण्यो भवति द्वितीयं जप्त्वा गणाधिपत्यमवाप्नोति तृतीयं जप्त्वैवमेवानुप्रविशत्यों[2] सत्यमों सत्यम् ॥ ७ ॥

इत्यथर्ववेदेऽथर्वशिरउपनिषत्समाप्ता ॥ ५ ॥

अग्निपूतोऽग्निना हुतेन यथा पूतो वायुना प्राणायामैर्यथा पूतः सूर्यपूतः सूर्येणोपस्थितेन यथा पूतः सोमेन सोमपानेन यथा पूतः सत्येनाऽऽभाषितेन सर्वैर्धर्मसाधनैरनुष्ठितैर्यथा पूतस्तथाऽनेनेत्यर्थः । वेदैरिति । वेदानां वेदनारूपेण चेतनत्वादनुध्यानं संभवति । पुरुषयुगानित्पक्षीयान्मातृपक्षीयांश्चाऽऽसप्तमात्पुरुषपदादात्मानमभिव्याप्य पुनातीत्याह भगवानथर्वा । सकृदादिपाठस्य फलमाह । अथर्वशिर इति । एवमेवानुप्रविशतीति विशेषमपश्यन्सामान्यमेव प्रविशति तच्च सामान्यरूपं ब्रह्मैव । मोक्षं यातीत्यर्थः । यद्वा एर्विष्णुर्वः शिवस्तयोः समाहार एवं हरिहरस्वरूपं तदेवानुप्रविशतीति । एर्विष्णौ वे महेश्वर इति चैकाक्षरनिघण्टुः । हरप्राप्त्या हरिप्राप्तिरविरुद्धैकमूर्तित्वात्तयोरिति । किं तत्सामान्यरूपं यदनुप्रविशतीत्यपेक्षायामाह । सत्यमिति । ओंकारवाच्यं सत्यमित्यर्थः हरिहररूपमेतदुभयवाच्यं भवति । एकवाक्यं वोंकारवाच्यं सत्यमेव साधनान्तरं विनैवानुप्रविशतीति । द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था ॥ ७ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिकाऽथर्वमस्तके ॥ १ ॥

इति नारायणविरचिताऽथर्वशिरउपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ २ ॥

---

१ क. सर्वदेवै° । २ क. च. °नु प्राऽऽवि° ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अथर्वशिरउपनिषत् ।

शंकरानन्दविरचितदीपिकासमेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः०। स्वस्ति न इन्द्रो०२ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ देवा ह वै स्वर्गं लोकमगमंस्ते देवा रुद्रमपृच्छन्को भवानिति सोऽब्रवीदहमेकः प्रथममासं वर्तामि च भविष्यामि च नान्यः कश्चिन्मत्तो व्यतिरिक्त इति सोऽन्तरादन्तरं प्राविशद्दिशश्चान्तरं संप्रा-

वक्ष्येऽथर्वशिरोनाम्न्याः श्रुतेर्व्याख्यां पदानुगाम् ।
रुद्रात्म्यैक्यावगत्यर्थं रुद्रस्तुष्टोऽस्तु नस्तया ॥ १ ॥

विद्याया अतिदुर्लभत्वप्रदर्शनार्थमाख्यायिकामवतारयति । **देवा** इन्द्राग्निवायुप्रभृतयो रुद्रजिज्ञासवः । **ह** किल **वै** प्रसिद्धम् । **स्वर्गं** स्वः सुखस्वरूप आनन्दात्माऽवगम्यते यस्मिँल्लोके स स्वर्गस्तं लोकं रुद्रनिवासभूतं ब्रह्मलोकमित्यर्थः । **अगमन्**गतवन्तस्तत्र गत्वा नीललोहितं त्रिलोचनं पिनाकपाणिं चित्रपुरुषमवलोक्य । **ते** स्वर्गगता **देवा** उक्ताः । **रुद्रं** सर्वदुःखनाशकं सृष्टिस्थितिविनाशकारणम् । **अपृच्छन्**पृष्टवन्तः । तत्प्रश्नमाह । **कः** प्रश्ने । **भवां**स्त्वमित्यनेन प्रकारेण । **स** रुद्रोऽ**ब्रवी**दुक्तवान् । **अहं** स्वयंप्रकाशचिदानन्दस्वरूप **एको** देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यः **प्रथमं** जगदुत्पत्तेः **प्रागासं** सर्वजगदात्मनाऽवतस्थिवान् । तर्हि यथा क्षीरं पूर्वमासीन्नेदानीं न च भविष्यति तद्वत्किं त्वमपीत्याशङ्क्य नेत्याह । **वर्तामि च भविष्यामि च** । वर्त एकश्चकारः कालातीतत्वमाहापरः कालात्मकत्वमाह । स्पष्टमन्यत् । ननु यथा त्वं स्थितस्तथाऽन्योऽपि तादृशो वाऽन्यादृशो वा कश्चन स्यादित्यत आह । **नान्यः कश्चिन्मत्तो व्यतिरिक्तः** । स्पष्टम् । आसीद्वर्तते भविष्यति चेति शेषः । **इति**, अनेन प्रकारेण । एवं तान्प्रत्युक्त्वा **स** रुद्रः प्रथमतस्तेषां मिषतामन्तरिक्षमगादिति शेषः[१]। ततो**ऽन्तरा**-**दन्त**रिक्षा**दन्तरं** नयनपथागोचरं देशं **प्राविश**त्प्रविष्टवान् । **दिशश्चान्तरं संप्राविशत्** । स्पष्टः पदार्थः । उपर्यदर्शने दिक्ष्वप्यनवलोक्यमानोऽदृश्योऽभूदित्यर्थः । एवमन्तर्धानं प्राप्य व्याकुलितमनसो देवानानन्दहीनान्स्तनंधयाञ्शिशूनिव विलोक्य च तेषां मनःसमाधानं जनयितुं पूर्वोक्तमेव शब्दबाहुल्येनादृष्टशरीर इत्याह ।

१ ग. कश्चन मत्तो ।

विशत्सोऽहं नित्यानित्यो ब्रह्माहं ब्रह्माहं प्राञ्चः प्रत्यञ्चोऽहं दक्षिणाञ्च उदञ्चोऽहमधश्चोर्ध्वं च दिशश्च विदिशश्चाहं पुमानपुमान्स्त्रियश्चाहं सावित्र्यहं गायत्र्यहं त्रिष्टुब्जगत्यनुष्टुप्चाहं छन्दोऽहं गार्हपत्योऽहं दक्षिणाग्निराहवनीयोऽहं सत्योऽहं गौरहं गौर्यहं ज्येष्ठोऽहं श्रेष्ठोऽहं वरिष्ठोऽहमापोऽहं तेजोऽहमृग्यजुःसामाथर्वाङ्गिरसोऽहमक्षरमहं क्षरमहं गुह्योऽहं गोप्योऽहमरण्योऽहं पुष्करमहं

स प्रसिद्धः कालत्रयेऽपि वर्तमानो भवद्भिर्मद्वचनाद्विज्ञातः । **अहं रुद्रः** । **नित्यानित्यो** हेतुहेतुमद्रूपः । **ब्रह्म** बृहद्देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यः । **अहं** रुद्रः । **ब्रह्माहम्** । व्याख्यातम् । वाक्याभ्यासो ब्रह्मस्वरूपस्याऽऽत्मनो वास्तवत्वप्रदर्शनार्थः । इदानीं सूत्रप्रायं वचनं व्याकरोति । **प्राञ्चः** प्राग्गामिनः प्राणाश्चक्षुरादयः प्राञ्चः । प्रत्यग्गामिनः प्राणा वागादयः **प्रत्यञ्चः** । **अहं** रुद्रः । **दक्षिणाञ्चो** दक्षिणदिग्गामिनः प्राणाः श्रोत्रादयो दाक्षिण्यञ्चः । **उदञ्च** उत्तरादिग्गामिनः प्राणा मनआदय उदञ्चः । **अहं** रुद्रः । दिक्चतुष्टयचारिणश्चेतनात्मत्वेनोक्त्वेदानीमवशिष्टानामात्मत्वमाह । **अधश्चोर्ध्वं च दिशश्च विदिशश्चाहम्** । अहं रुद्रः । **पुमानपुमान्स्त्रियश्चाहम्** । अपुमान्नपुंसकः । स्पष्टमन्यत् । **सावित्री** सवितृदेवताका । **अहं** रुद्रः । **गायत्री** सैव चतुर्विंशत्यक्षरत्वोपाधिना गायत्रीछन्दस्त्वेव गायत्री । **अहं** रुद्रः । त्रिष्टुप्चतुश्चत्वारिंशदक्षरं छन्दः । **जगत्य**ष्टाचत्वारिंशदक्षरं छन्दः । **अनुष्टु**ब्द्वात्रिंशदक्षरं छन्दश्चकारात्पङ्क्त्यादिकमपि । **अहं** रुद्रः । **छन्द**श्छन्दःशब्दवाच्यं निःशेषम् । **अहं** रुद्रः । **गार्हपत्यो दक्षिणाग्निराहवनीयोऽहम्** । श्रौतमग्नित्रयं गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयनामधेयम् । **अहं** रुद्रः । **सत्यो**ऽविनाशी । प्रपञ्चरूपसत्य(त्या)सत्यवचनरूपो वा । **अहं** रुद्रः । **गौः** सास्नादिमती गोशब्दवाच्यं वा निःशेषम् । **अहं** रुद्रः । **गौरी** शिवप्रियाऽष्टवर्षा वा कुमारी गौरवर्णा वा ललना तुलसी वा गौरवर्णं वा स्त्रीलिङ्गं निःशेषं जगत् । **अहं** रुद्रः । **ज्येष्ठो** वयसाऽधिकः । **अहं** रुद्रः । **श्रेष्ठो**ऽतिशयेन प्रशस्यः । **अहं** रुद्रः । **वरिष्ठः** सर्वाधिकः । **अहं** रुद्रः । **आपोऽहं तेजोऽहम्** । स्पष्टम् । अप्तेजसोर्ग्रहणं भूतान्तराणामप्युपलक्षणार्थम् । **ऋग्यजुःसामाथर्वाङ्गिरसोऽहम्** । अथर्वणाऽङ्गिरसा च दृष्टा मन्त्रा अथर्वाङ्गिरसोऽथर्ववेद इत्यर्थः । स्पष्टमन्यत् । **अक्षरं** प्रणवादिरूपम् । **अहं** रुद्रः । **क्षरं** विनाशि । **अहं** रुद्रः । **गुह्यः** , गोप्यो मन्त्रध्यानोपदेशादिरूपः । **अहं** रुद्रः । **अरण्यो**ऽरण्यरूपोऽरणिभवो वा । **अहं** रुद्रः । **पुष्करं** तीर्थविशेषरूपम् । रलयोरैक्यात्पुष्करं पुष्कलं वाऽधिकं स्वरूपतः पररूपतो वा चेतनमचेतनं वेत्यर्थः ।

---

१ घ. °त्यो द° ।

पवित्रमहमग्रं च मध्यं च बहिश्च पुरस्ताद्दशसु दिक्ष्ववस्थितमनवस्थितं च ज्योतिरित्यहमेकः सर्वे च मामेव मां यो वेद स सर्वान्देवान्वेद गां गोभिर्ब्राह्मणान्ब्राह्मण्येन हवींषि हविषाऽऽयुरायुषा सत्यं सत्येन धर्मं धर्मेण तर्पयामि स्वेन तेजसा

अहं रुद्रः । **पवित्रं** पापहीनं पापविनिर्गमनकारणं वा । **अहं** रुद्रः । **अग्रं च** सांशानां पुरोभागोऽग्रं चकारादादिरपि । **मध्यं च बहिश्च** सर्वस्याप्यन्तर्बहिश्चकाराभ्यामन्तर्बहिरपि । **पुरस्तात्**सर्वदेशकालवस्त्वपेक्षया पूर्वम् । **दशसु दिक्ष्ववस्थितमनवस्थितं च** दिगात्मभूतमदिग्रूपम् । **ज्योतिर्वा**ङ्मनसातीतं स्वयंप्रकाशकं तेजः । **इत्य**नेन नित्यानित्य इत्यादिना ज्योतिरित्यन्तेनोक्तेन प्रकारेणैक इत्यन्वयः । **अहं** सर्वजगदात्मा सर्वजगद्व्यतिरिक्तश्च**एको** देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यः । **सर्वे च** निखिला अपि वर्णिन आश्रमिणश्च **मामेव** वस्तुत एकमवस्तुतोऽविद्ययाऽनेकं च रुद्रमेव न त्वन्यम् । च । चकारात्तेऽपि मद्रूपा एव विविधका बडिशनिगृहीतान्तःकरणमीना निष्कामाश्च भजन्त इति शेषः । इदानीं ब्रह्माहमस्मीत्यैक्यज्ञाने प्रवृत्तिं जनयितुमर्थसिद्धैरर्थैः प्रलोभयति । **मां** सर्वाभिन्नमात्मत्वेन **यो**ऽधिकारी **वेद** जानाति **स** मज्ज्ञः । **सर्वान्देवान्**देवशब्दप्रत्ययभाजो निखिलं विश्वमित्यर्थः । **वेद** मृज्ज्ञानेनेव घटशरावादिकं जानाति । इदानीं स्वविभूमसत्त्वज्ञानार्थमुपकार्योपकारकभावेनावस्थानमाह । **गां** भूमिम् । **गोभि**रादित्यादिकिरणैः । गोत्वजातिं वा गोव्यक्तिभिः । **ब्राह्मणान्**भूदेवान् । **ब्राह्मण्येन** ब्राह्मणत्वजात्या वेदाध्ययनेनार्थज्ञानानुष्ठानाभ्यां चेत्यर्थः । **हवींषि** चरुपुरोडाशप्रभृतीनि । **हविषाऽऽज्येन** । अथवा हवींषि विप्रगवादिशरीराणि हविषा पयोघृतान्नतृणादिना । **आयु**र्जीवनकारणं प्राणः । **आयुषा** प्राणावस्थानेन । **सत्यं** भूतपञ्चकम् । **सत्येना**बाध्येन ब्रह्मणा । अथवा सत्यं सत्यवादीन्द्रियम् । सत्येन सत्यवचनेन । **धर्मं** शुभकर्मजन्यापूर्वम् । **धर्मेण** शास्त्रीयेण शुभेन कर्मणा । **तर्पयामि** तृप्तिं वृद्धिं करोमि । **स्वेन** स्वात्मानन्यभूतेन । **तेजसा** ज्योतिषा । गवादिरूपेण-

---

१ ग. °यदि ।

ततो देवा रुद्रं नापश्यंस्ते देवा रुद्रं ध्यायन्ति ततो देवा ऊर्ध्वबाहवस्तुन्वन्ति ॥ १ ॥

ॐ *यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च ब्रह्मा तस्मै वै नमो नमः १ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च विष्णुस्तस्मै वै नमो नमः २ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च महेश्वरस्तस्मै वै नमो नमः ३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्या चोमा तस्मै वै नमो नमः ४ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च विनायकस्तस्मै वै नमो नमः ५ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च स्कन्दस्तस्मै वै नमो नमः ६ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चेन्द्रस्तस्मै वै नमो नमः ७ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्चाग्निस्तस्मै वै नमो नमः ८ ॐ यो वै रुद्रः स भग-

---

त्युक्त्वा पूर्वमप्यदृश्यशरीरो भगवान्वचनेभ्य उपरराम । ततस्तस्माद्वागुपरमादनन्तरम् । **देवा रुद्रम्** । व्याख्यातम् । **नापश्यन्** । अनुमानेनाप्यत्र स्थित इति नावलोकितवन्तः । रुद्रस्य रूपमदृष्ट्वा वचनानि श्रुत्वा तद्रूपदर्शने तद्वचनश्रवणे चोत्सुकाः । **ते** प्रसिद्धा रुद्रोपदिष्टसर्वात्मानोऽपि स्वाश्रयदोषादनवगतात्मस्वरूपाः । **देवा रुद्रं** व्याख्यातम् । **ध्यायन्ति** नयनाभ्यां यथादृष्टं कर्णाभ्यां च यथाश्रुतं प्रियतमविरहज्वरातुरा इव युवतयाश्चिन्तयन्ति । एवं चिन्तयतां तेषां रुद्रदर्शने रुद्रस्तुतिरूप उपायः प्रत्यभात् । **ततस्तस्माद्ध्यानेनोपायप्रतिभानादनन्तरम्** । **देवा** रुद्रदर्शनोत्सुका रुद्रशिष्या **ऊर्ध्वबाहव** ऊर्ध्वं कृता बाहवो यैस्त ऊर्ध्वबाहवः । पटच्चरापहृतसर्वस्वाः प्रजा इवोग्रदण्डराजानं **स्तुन्वन्ति** स्तुतिं कुर्वन्ति । इति प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

तैः क्रियमाणां स्तुतिं पठति । **यः** प्रसिद्धः सर्वशास्त्रेषु । **वै** स्मर्यमाणो **रुद्रः** सकारणदुःखविनाशक उक्तः परोक्षः । **भगवान्**समग्रधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्ययशःश्रीमान् । **यश्च** ब्रह्मा चतुराननो विधाताऽपि यः प्रसिद्धः । **तस्मै** रुद्राय भगवते विश्वरक्षार्थं कृतावताराय परापरोभयरूपाय । **वै** निश्चितम् । **नमो नमः** । स्पष्टम् । नमस्काराभ्यासस्तु यच्छब्दद्वयादानात्परापरार्थ आदरार्थो वा १ **विष्णुर्**नीलोत्पलश्यामश्चतुर्भुजः स्थितिहेतुर्व्यापी २ **महेश्वरः** सर्वसंहारकारी नियन्ता नीललोहित उमामहेश्वर इत्यर्थः ३ **उमा** महेश्वरप्राणप्रिया कात्यायनी ४ विनायको विघ्नहर्तोमापुत्रः ५ **स्कन्दः** सेनानीर्महेश्वरसुतः ६ **इन्द्रस्**त्रिलोकीप्रभुः परमैश्वर्यवाञ्शचीपतिः ७ **अग्निर्**विभावसुः ८

---

* घ. पुस्तक एतदादिषु चतुस्त्रिंशन्मन्त्रेषु प्रत्येकं तस्मै वै नमो नम इत्यस्मात्प्रागूर्ध्वं च क्रमेण 'भूर्भुवः स्वः' इति 'शीर्ष जनदो विश्वरूपोऽसि' इति च दृश्यते ।

वान्या च भूस्तस्मै वै नमो नमः ९ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च
भुव स्तस्मै वै नमो नमः १० ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च
सुवस्तस्मै वै नमो नमः ११ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च मह-
स्तस्मै वै नमो नमः १२ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च जन-
स्तस्मै वै नमो नमः १३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च तप
स्तस्मै वै नमो नमः १४ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सत्यं
तस्मै वै नमो नमः १५ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्याच पृथिवी
तस्मै वै नमो नमः १६ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्याश्चाऽऽप-
स्तस्मै वै नमो नमः १७ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च तेजस्तस्मै
वै नमो नमः १८ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च वायुस्तस्मै वै
नमो नमः १९ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्चाऽऽकाशं तस्मै वै
नमो नमः २० ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च सूर्यस्तस्मै वै
नमो नमः २१ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च सोमस्तस्मै वै
नमो नमः २२ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यानि च नक्षत्राणि
तस्मै वै नमो नमः २३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्ये चाष्टौ ग्रहा
स्तस्मै वै नमो नमः २४ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च प्राण-
स्तस्मै वै नमो नमः २५ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च काल-
स्तस्मै वै नमो नमः २६ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च यम-
स्तस्मै वै नमो नमः २७ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यश्च मृत्यु-
स्तस्मै वै नमो नमः २८ ॐ यो वै रुद्रः स भगवा-

भूर्भूलोकः ९ **भुवो**ऽन्तरिक्षलोकः १० **सुवः** स्वर्लोकः ११ **महर्म**हर्लोकः १२ **जनो** जनलोकः १३ **तपस्त**पोलोकः १४ **सत्यं** सत्यलोकः । उमाभूम्योः स्त्रीत्वाद्येति निर्देशः । महस्तपःसत्यानां नपुंसकत्वाद्यदिति निर्देशः १५ **पृथिवी** महाभूतरूपा भूमिः स्त्रीत्वाद्येति निर्देशः १६ **आपो** नीराणि । अपां भूयसीनां स्त्रीत्वाद्या इति निर्देशः १७ **तेजो** महाभूतरूपस्तेजोधातुः १८ **वायुर**निलः १९ **आकाशं** नभः । तेजआकाशयोर्नपुंसकत्वाद्यदिति निर्देशः २० **सूर्यः** सूर्यमण्डलस्थः पुरुषः २१ **सोमः** सोममण्डलस्थः पुरुषः २२ **नक्षत्राणि** नक्षत्रमण्डलस्थाः पुरुषास्तेषां भूयसां नपुंसकत्वाद्यानीति निर्देशः २३ **अष्टावष्टसंख्याका** ग्रहाः सूर्यसोममङ्गलबुधबृहस्पतिशुक्रशनैश्चरराहुरूपाः । अथवा घ्राणवाग्जिह्वाचक्षुःश्रोत्रमनोहस्तत्वग्रूपाः । ग्रहाणां बहुत्वाद्य इति निर्देशः २४ **प्राणः** पञ्चवृत्तिराध्यात्मिको वायुः २५ **कालः** सर्वोत्पत्तिस्थितिसंहाराणामसाधारणं निमित्तं कारणम् २६ **यमो** मरणानन्तरं नियन्ता प्राणिनाम् २७ **मृत्युः** सर्वेषां गृहीतशरीर-

न्यच्चामृतं तस्मै वै नमो नमः २९ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च भूतं भव्यं भविष्यत्तस्मै वै नमो नमः ३० ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च विश्वं तस्मै वै नमो नमः ३१ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च कृत्स्नं तस्मै वै नमो नमः ३२ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सर्वं तस्मै वै नमो नमः ३३ ॐ यो वै रुद्रः स भगवान्यच्च सत्यं तस्मै वै नमो नमः ३४ ॥ २ ॥

ओमादौ मध्ये भूर्भुवः सुवरन्ते शीर्षे जनदोम् । विश्वरूपोऽसि ब्रह्मैकं त्वं द्विस्त्रिधोर्ध्वमधश्च त्वं

परित्यागकारणम् २८ **अमृतम**वश्यंभाविकर्मफलम् २९ **भूतभव्यभविष्यतां** कालव्याप्तित्वसाम्यादेकस्मिन्वाक्ये त्रयाणामपि ग्रहणम् । भूतमतीतं भव्यं भवनयोग्यं वर्तमानमित्यर्थः । भविष्यमतीतवर्तमानव्यतिरिक्तकालजम् ३० **विश्वं** स्थावरजङ्गमात्मकम् ३१ **कृत्स्नं** महाभूततज्जप्रपञ्चरूपम् ३२ **सर्वं** कल्पितमकल्पितं च जडाजडम् ३३ **सत्यं** सर्वप्रकारप्रधानशून्यं द्वैतमिन्द्रजालाधिष्ठानम् । अमृतादीनां नपुंसकत्वाद्यदिति निर्देशः ३४ समानमन्यदब्रह्मपर्यायेण विष्ण्वादीनां सत्यान्तानां चतुस्त्रिंशत्पर्यायाणामपि ॥ २ ॥

एवं चतुस्त्रिंशन्मन्त्रैः कृतस्तुतीनां देवानामयं मन्त्रः प्रतिभात इत्याह । ॐ अक्षरस्वरूपग्रहणम् । **आदौ** प्रथमतः । **मध्ये,** ओंकारानन्तरं शिरोमन्त्रात्पूर्वमेतान्यक्षराणीत्याह । **भूर्भुवः सुवः** । अक्षरस्वरूपग्रहणम् । **अन्ते** व्याहृतित्रयानन्तरम् । **शीर्षे** शिरोमन्त्रः स्वाहेत्येवंरूपः । **जनदोम्** , जनदेति कर्मोपलक्षणार्थमक्षरत्रयम् । जनं जनिं तदुपलक्षितजनिमद्वस्तुजातं तद्ददातीति जनदस्तस्य संबोधनं हे जनद । ओमिति प्रणवस्वरूपग्रहणम् । तथाच—ॐ भूर्भुवः सुवः स्वाहा जनदोमिति मन्त्रः संपद्यते । तत्तत्कामज्वरादिके जनदेति पदस्थले मोक्षदेवं धुदेत्याद्यूहोऽवगन्तव्यः । ओंकारस्य पर्यायस्याप्यर्थं स्वयमेव वक्ष्यति मन्त्रसारत्वेन । व्याहृतीनां तु नामरूपकर्मात्मकतया विभिन्नं सर्वं कार्यकारणजातमर्थः । स्वाहाकारस्य स्वमन्त्राहुत्या संमतान्मन्त्रपराभीष्टार्थाहरणम् । इदानीं मन्त्रादावन्ते चोक्तं प्रणवोपाधिकमुररीकृत्याऽऽह । **विश्वरूप**श्चराचररूपः । **असि** भवसि त्वम् । **ब्रह्मैकं** सर्वस्मादधिकं देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं जगत्कारणं **त्वं** प्रणवप्रतिपाद्यो रुद्रः । **द्विस्त्रिधा** द्विधा त्रिधा च द्विप्रकारः स्वाहाकाररूपः प्रकृतिपुरुषात्मना । व्याहृतित्रयरूपो नामरूपकर्मात्मना । **ऊर्ध्वम्** । उपरिष्टाज्जनदेति पदात्मकः सर्वकामप्रदः । **अधश्च** सर्वमन्त्राक्षराणामधस्ताद्द्वितीयोंकाररूपः । आदावन्ते च ब्रह्मैकं प्रणवप्रतिपाद्यमित्यर्थः । चकारादुक्तवक्ष्यमाणमन्त्ररूपश्च । इदानीं सर्वात्मकत्वमनुशास्य रुद्राभिन्नस्य शान्त्याद्यर्थं जपार्थमाह । **त्वम्** , प्रणव[illegible] ब्रह्म विश्वरूपः ।

[1] भुर्भुव

१ क. ख. विष्यं तस्मै ।

शान्तिश्च त्वं पुष्टिश्च त्वं तुष्टिश्च त्वं हुतमहुतं विश्वमविश्वं दत्तमदत्तं कृत-मकृतं परमपरं परायणं चेति। अपाम सोममममृता अभूमागन्म ज्योतिर-विदाम देवान्। किं नूनमस्मान्कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृत मर्त्यस्य।

शान्तिश्च वाङ्मनःकायानामाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकदुःखानां निवृत्तिः। चकारात्त-त्कारणं तदात्मा च। **त्वम्**। उक्तः। **पुष्टिश्च** मनोवाक्कायानामाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदै-विकसुखदुःखभावसंपत्तिः परेणाप्यवगम्यमाना। चकारात्तत्कारणं तदात्मा च **त्वम्**। **तुष्टिश्च** पुष्टिरेव स्वेनैवावगम्यमाना तुष्टिः। समानमन्यत्। **त्वम्**। उक्तः। **हुतं** सायंप्रातरादिकालेषु यथाशास्त्रमग्नौ प्रक्षिप्तं दधिपयःप्रभृति हविः। **अहुतं** हुतविपरीतम्। **विश्वं** सर्वकार्यकारणजातम्। **अविश्वं** विश्वविपरीतम्। **दत्तं** बहिर्वेदि दीयमानमन्नो-दकभूसुवर्णादि। **अदत्तं** दत्तविपरीतम्। **कृतं** पुण्यहेतुकं कर्म। **अकृतं** पापहेतुकं कर्म। **परमु**त्कृष्टं कारणादिरूपम्। **अपरं** परविपरीतम्। **परायणं चेति,** उत्कृष्टाश्रयरूप-मपि सर्वाधाररूपमित्यर्थः। चशब्दात्सर्वानन्यच्च। इत्यनेन प्रकारेण विश्वरूप इत्य-न्वयः। इदानीं यथा यज्वनां चमसस्थे भक्षिते सोमे संतोषस्तथाऽस्माकमपि मन्त्रद-र्शिनामित्याहुः। **अपाम** पानं कृतवन्तोऽधिगतवन्त इत्यर्थः। **सोमम्**, उमया ब्रह्म-विद्यास्वरूपिण्या कात्यायन्या सह वर्तमानः सोमस्तम्। यतः सोममपाम ततोऽ**मृता** मरणहेतुभिरविद्यातत्कार्यतत्संस्कारैर्विवर्जिताः। **अभूम** संपन्नाः। तद्भवने कारणमाहुः। **अगन्मागमाम** प्राप्तवन्तः। **ज्योतिः** स्वयंप्रकाशमानमात्मस्वरूपम्। इदं वयं स्म इति निश्चिता इत्यर्थः। तत्रापि हेतुमाह। **अविदाम**, अविद्म। **देवान्**, साधिष्ठातॄनिन्द्रियाश्वान्। विषयासक्त्यनामक्तिभ्यां संसृतिमोक्षहेतूनिन्द्रियाणि जवित इत्यर्थः। इदानीमश्वगा इव पटच्चरान्परिभूय पलायमाना अगम्यतीरगाः सिन्धोरुत्त-रतीरं प्राप्य दक्षिणतीरस्थानस्वानर्थकारिणः संसारजलधेरुत्तरब्रह्मतीरगा देवाः संसारजल-व्यवहितानिन्द्रियाश्वानाक्षिपन्ति। **किमा**क्षेपे। **नूनं** निश्चितमर्थजातम्। **अस्मान्**पी-तसोमान्प्राप्तज्योतिष इन्द्रियमर्मज्ञान्प्रति। **कृणवत्,** कृतवत्करिष्यतीत्यर्थः। **अरातिर**-नर्थकारीन्द्रियगणः। नन्वेषां कामो नामाधिवलो राजा स हि पारंगतानपि योषित्पि-शाचीमन्त्रस्मरणेनैव नाशयति ततो नैतेऽधिक्षेपणीया इत्यत आह। **किमु** किंशब्द आक्षेपे। उशब्द उत्कृष्टतिरस्कारे। **धूर्तिः,** धूर्तिरननुकूलशत्रुः। विषयसुखदर्शनेन प्रवि-लोक्यास्मांस्त्वगसृङ्मांसपूयविण्मूत्रबाह्ययोपिद्वितरणीनिपातनेन नाशयेत्कामस्तद्राजो न चास्माकमानन्दात्मस्वरूपरूपव्यतिरेकेण सुखबुद्धिरित्यर्थः। कृणवदित्यनुषङ्गः। अपि च जीवन्त एव समर्था अनर्थकारिणः। ननु मता मृतश्चायं स्वजननीमरणशोकादि-त्यभिप्रायेणाऽऽहुः। **अमृत** धूर्तोऽनुकूलशत्रुर्जनानां कामः प्राणान्मुमोच। तत्र हेतुः। **मर्त्यस्य** ज्योतिरहमस्मीति साक्षात्कारेण मरणधर्मा ज्ञानस्य सत्कार्यस्य धूर्ति-

सर्वजगद्धितं वा एतदक्षरं प्राजापत्यं सूक्ष्मं सौम्यं पुरुषमग्राह्यमग्राह्येण वायुं वायव्येन सोमं सौम्येन ग्रसति स्वेन तेजसा तस्मा उपसंहर्त्रे महा-
ग्रासाय वै नमो नमः ॥ ३ ॥

हृदिस्था देवताः सर्वा हृदि प्राणे प्रतिष्ठिताः । हृदि त्वमसि यो

रित्यन्वयः । अज्ञानोपादानोऽज्ञाननिमित्तोऽज्ञानविषयश्चाज्ञानाभावे कथमयं स्यादित्यर्थः । इदानीं प्रणवाख्यं परं ब्रह्म विज्ञातुं सद्यथाऽस्मेभ्यो हितं तथाऽन्येभ्योऽपीत्यर्थकथनेन मन्त्रान्तरमप्युद्धरन्ति । **सर्वजगद्धितं** सर्वस्मै जगते हितं सर्वजगद्धितम् । **वै** प्रसिद्धम् । **एतत्**, पूर्वोक्तमभिधानमभिधेयाभिन्नम् । **अक्षरम्,** ओंकाराभिन्नरूपं विनाशशून्यं ज्ञप्तिमच्च । **प्राजापत्यं** प्रजापतिना हिरण्यगर्भेणावगतं प्रजापतिपदप्रदातृ वा । **सूक्ष्ममणुरूपं** दुरवगममित्यर्थः । **सौम्यं** सोमो भवानीपतिस्तेनानन्यत् । सौम्यं प्रियदर्शनं वा । **पुरुषं** परिपूर्णम् । **अग्राह्यं** ग्रहणायोग्यम् । **अग्राह्येण** प्रत्यक्षग्रहणायोग्येन ग्रहादिना । **वायुं** गतिगन्धनकारिणं भोगापवर्गप्रदमित्यर्थः । **वायव्येन** वायुसंबन्धिनाकपवृत्तिनिवृत्तिमार्गानुष्ठानेनेत्यर्थः । **सोमं** सशक्तिकम् । **सौम्येन** शक्तिविलासेन । **ग्रसति** भक्षयति तत्तदधीनं करोतीत्यर्थः । अथवाऽ**ग्राह्य**मात्मानमग्राह्येणाऽऽत्मस्वरूपेण । **वायुं** प्राणादिप्रभञ्जनम् । **वायव्येन** वायुसंबन्धिना प्राणायामादिना । **सोमं** चन्द्रमण्डलरूपमन्तर्बहिर्वर्तमानम् । **सौम्येन** सोमविनाशकेनाग्न्यादिना । **ग्रसति** विनाशयति । **स्वेन** स्वात्मनाऽनन्यरूपेण । **तेजसा** ज्योतिषा विभूतिमद्भावेनेत्यर्थः । **तस्मै** सर्वजगद्धितायाक्षराय प्राजापत्याय सूक्ष्माय सौम्याय पुरुषायाग्राह्येण स्वेन तेजसाऽग्राह्यं ग्रसते वायव्येन तेजसा वायुं ग्रसते सौम्येन स्वेन तेजसा सोमं ग्रसते । **उपसंहर्त्रे** उपसंहारकारणाय । **महाग्रासाय** महान्सर्वविश्वरूपो ग्रासः कवलो यस्य स महाग्रासस्तस्मै । **वै** स्मर्यमाणाय । **नमो नमो**ऽस्माभिर्देवैः कृतकार्यैः प्राप्तस्वरूपसाक्षात्कारैः क्रियमाणोऽस्तु स्वगुरवे स्वानन्यभूताय जगद्धितत्वादिविशेषणाय नमस्कारः । अभ्यासस्तु स्तुतिप्रसादादाविर्भूतमन्त्रतद्देवतास्वरूपसाक्षात्कारत्वेन कृतकृत्यत्वदर्शनार्थः ॥३॥

इदानीं परित्यज्याऽऽख्यायिकास्वरूपं देवैः प्राप्तं जगद्धितमक्षरमस्मान्प्रति दर्शयितुं श्रुतिराह । **हृदिस्था** हृदयकमलस्था **देवता** रुद्रस्तुतिपराः । **सर्वा** निखिलाः । बहिष्ठा देवताः कथं हृदिस्था इत्यत आह । **हृदि** हृदयकमले प्राण इति शेषः । अस्तु हृदि प्राणः किं तत इत्यत आह । **प्राणे**, एकस्मिन्देवे सूत्रात्मनि सर्वदेवस्वरूपे हृदयकमलचारिणि **प्रतिष्ठिताः** सर्वदेवतास्तादात्म्येनावस्थिताः । सन्तु देवताः प्राण(णा)भिन्ना हृदि किं तावतेत्यत आह । **हृदि** हृदयकमले **त्वं** प्राणोपाधिकः कर्ता भोक्ता वस्तुतोऽक्षरादि(द्य)भिन्नः । **असि** भवसि । **यः** प्रसिद्धः परमेश्वर एक एव रुद्रः ।

१ ग. प्राणाः ।

नित्यं तिस्रो मात्राः परस्तु सः । तस्योत्तरतः शिरो दक्षिणतः पादो य उत्तरतः स ओंकारो य ॐकारः स प्रणवो यः प्रणवः स सर्वव्यापी यः सर्वव्यापी सोऽनन्तो योऽनन्तस्तत्तारं यत्तारं तत्सूक्ष्मं यत्सूक्ष्मं तच्छुक्लं यच्छुक्लं तद्वैद्युतं यद्वैद्युतं तत्परं ब्रह्मेति स एकः स एको रुद्रः स ईशानः स भगवान्स महेश्वरः स महादेवः ॥ ४ ॥

अथ कस्मादुच्यत ओंकारो यस्मादुच्चार्यमाण एव सर्वं शरीरमूर्ध्व-

---

नित्यं सर्वदा। **तिस्रो मात्रास्त्रि**संख्याका अकारोकारमकाराख्यास्ताभ्यः **परस्तु**, उत्कृष्ट एव । **स** ओंकारो रुद्रः । त्वमसीत्यन्वयः । **तस्य** तव सर्वदेवतात्मन ॐकाराभिन्न**स्योत्तरत** उत्तरस्मिन्निवृत्तिमार्ग इत्यर्थः । **शिर** उत्तमाङ्गं मोक्षरूपमित्यर्थः । **दक्षिणतो** दक्षिणमार्गे प्रवृत्तिमार्ग इत्यर्थः । **पादः** संसारचक्रं मरणमज्ञानम् । **यः** प्रसिद्धः । **उत्तरत** उत्तरमार्गस्थो मोक्षरूपः । **स** उक्त उत्तरभागग **ओंकारो**ऽक्षरस्वरूपनिर्देशोऽयम् । इदानीमस्योंकारस्य विविधान्पर्यायान्दर्शयति मोक्षरूपानन्दत्वेन पर्यवसानं करोति । **य ओंकारः स प्रणवो यः प्रणवः स सर्वयापी यः सर्वव्यापी सोऽनन्तो योऽनन्तस्तत्तारं यत्तारं तत्सूक्ष्मं यत्सूक्ष्मं तच्छुक्लं यच्छुक्लं तद्वैद्युतं यद्वैद्युतं तत्परं ब्रह्म** । ओंकारप्रणवसर्वव्याप्यनन्ततारसूक्ष्मशुक्लवैद्युतपरब्रह्मपदानि श्रुतिरेव व्याकरिष्यति । अत्र तु प्रत्येकं पदमनूद्याभिधानाभिधेयवाचकानां पदानामेकार्थत्वाभिधायित्वेन प्रत्येकं तदा पर्यायत्वं विधीयत इति विशेषः । इति प्रणवपर्यायपरिसमाप्त्यर्थः । इदानीमभिधेयवाचकानां पर्यायाणामभिधानवृत्त्यर्थमाह । **सः** प्रणवात्मोक्तः । परब्रह्मान्तशब्दः परब्रह्म तारक **एकः** । **स एको रुद्रः स ईशानः स भगवान्स महेश्वरः स महादेवः** । एतानि पदानि श्रुतिरेव व्याकरिष्यति । शब्दभेदाद्देवताभेद इति न्यायप्राप्तमेकाद्यर्थभेदं वारयितुं पठ्तत्पदानि ॥ ४ ॥

अथ । अनुपपत्तिसूचनार्थोऽथशब्दः । यद्ययमर्थवाचिशब्दः कथमनावृत्तः शब्दवाची स्यात् । शब्दवाचित्वेऽप्ययमेव दोषः । उभयवाचित्वं च न्यायविरुद्धमनेनैवाभिप्रायेण पृच्छति । **कस्मात्**केन कारणेन शब्देनार्थेनोभयेन वा तत्रापि रूढ्या योगेन वृत्त्यन्तरेणैव वेत्यर्थः । **उच्यते** कथ्यते । **ओंकारः** प्रतीकमिदम् । इति शिष्येण पृष्टा गुरुभूता श्रुतिराह । **यस्माद्यतः** । **उच्चार्यमाण एव**, उच्चारणार्थं प्रयत्ने क्रियमाण एव विलम्बमन्तरेण **सर्वं** निखिलं कुण्डलिनीमुखमारभ्यैकादशद्वारं **शरीरं** ज्ञानदर्शनेन काष्ठाग्निं विनाश्योर्ध्व-

मुन्नामयति तस्मादुच्यत ओंकारोऽथ कस्मादुच्यते प्रणवो यस्मादुच्चार्यमाण एव ऋचो यजूंषि सामाथर्वाङ्गिरसश्च यज्ञे ब्रह्म ब्राह्मणेभ्यः प्रणामयति तस्मादुच्यते प्रणवोऽथ कस्मादुच्यते सर्वव्यापी यस्मादुच्चार्यमाण एव सर्वाँल्लोकान्व्याप्नोति स्नेहो यथापललपिण्डं शान्तमूलमोतप्रोतमनुप्राप्य व्यतिशिष्टस्तस्मादुच्यते सर्वव्याप्यथ कस्मादुच्यतेऽनन्तो यस्मादुच्चार्यमाण एवाऽऽद्यन्तं नोपलभ्यते तिर्यगूर्ध्वमधस्तात्तस्मादुच्यतेऽनन्तोऽथ कस्मादुच्यते तारं यस्मादुच्चार्यमाण एव गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भया-

मूर्ध्वस्थितस्थानापेक्षयोपरिदेश **उन्नामयति** प्राणप्रभञ्जनेनोन्नतं कारयति **तस्मात्तत**स्योच्चारणावसरे सर्वस्य शरीरस्योर्ध्वदेशे प्राणप्रभञ्जनेनोन्नमनकारित्वात् । **उच्यत ओंकारः** । स्पष्टम् । अयमर्थः—सति भेदेऽभिधानाभिधेययोरथशब्दसूचितानुपपत्तिः स्यान्नतु सोऽस्त्यत्र । नच रूढ्यादिवृत्तिप्रयुक्तानुपपत्तिर्यौगिकत्वस्याङ्गीकारादिति । **अथ कस्मादुच्यते प्रणवो यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । ओंकारवत्प्रणवेऽपि व्याख्यानमवगन्तव्यम् । **ऋचो यजूंषि सामान्यथर्वाङ्गिरसश्च** । स्पष्टम् । चकारादन्यदप्यभीष्टम् । **यज्ञे** जपयज्ञे । **ब्रह्म** ब्रह्मवर्चसादि । **ब्राह्मणेभ्यः** प्रणवोच्चारकेभ्यो भूमिदेवेभ्यः । **प्रणामयति** प्रकर्षेण नामयति प्रापयति । **तस्मादुच्यते प्रणवः** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यते सर्वव्यापी यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । **सर्वान्**, निखिलाँल्लोकान्कर्मफलभूतान्भूरादीन् । **व्याप्नोति**, शङ्कुरिव पर्णानि विविधं सर्वात्मनाऽऽप्नोति । तत्र दृष्टान्तमाह । **स्नेहः** प्रसिद्धश्चिक्कणः । **यथा** येन प्रकारेण । **पललपिण्डं** पललं तिलपिण्डं मांसं वा तस्य पिण्डस्तम् । **शान्तमूलं** शान्तः प्रणवस्य मात्राभेदः स प्रणवः स एव मूलं कारणं जगतो यस्य तच्छान्तमूलं जगत् । **ओतप्रोतं** लूतातन्तुनेव लूतानिर्मितं जातं सर्वतः स्वेन प्राक्प्रत्यगुदग्दक्षिणस्थितेनानुविद्धमोतप्रोतम् । **अनुप्राप्य**, अनुप्राप्य सदा जायते तिष्ठति विनश्यति वा तेन सर्वदा संबद्ध इत्यर्थः । एवं चेत्तद्वदेव जननमरणादिमानित्यत आह । **व्यतिशिष्टो**ऽवशिष्टः । तज्जनिमरणादित्यर्थः । स्वयं जनिमरणादिशून्य इत्यर्थः । **तस्मादुच्यते सर्वव्यापी** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यतेऽनन्तो यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । **आद्यन्तम्**, आदिश्चान्तश्चाऽऽद्यन्तम् । **नोपलभ्यते** । स्पष्टम् । **तिर्यग**ष्टसु दिक्षु । **ऊर्ध्वमु**परिदेशः । **अधस्ताद**धोदेशे । तिर्यगादिष्वाद्यन्तं नोपलभ्यत इत्यर्थः । **तस्मादुच्यतेऽनन्तः** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यते तारं यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । **गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्** । गर्भो जननीजठरनिवासः । जन्म योनियन्त्रान्निर्गमनम् । जरा वलीपलितादिकरी । मरणं प्राणपरित्यागः ।

१ क. ख. ह्म च ब्रा ।

त्तारयति तस्मादुच्यते तारमथ कस्मादुच्यते सूक्ष्मं यस्मादुच्चार्यमाण एव सूक्ष्मो भूत्वा परशरीराण्येवाधितिष्ठति तस्मादुच्यते सूक्ष्ममथ कस्मादुच्यते शुक्लं यस्मादुच्चार्यमाण एव क्रन्दते क्रामयते तस्मादुच्यते शुक्लमथ कस्मादुच्यते वैद्युतं यस्मादुच्चार्यमाण एवातिमहति तमसि सर्वं शरीरं विद्योतयति तस्मादुच्यते वैद्युतमथ कस्मादुच्यते परं ब्रह्म यस्मादुच्चार्यमाण एव बृहति बृंहयति तस्मादुच्यते परं ब्रह्माथ कस्मादुच्यत एको यः सर्वाँल्लोकानुद्गृह्णाति सृजति विसृजति वासयति तस्मादुच्यत एको[1]ऽथ कस्मादुच्यत एको रुद्र एको रुद्रो न द्वितीयाय तस्थे तुरीयमिमं लोकमीशत ईशनीयु-

---

गर्भजन्मजरामरणरूपः संसारः स च पुनः पुनरावृत्तिं गच्छन्महांस्तस्माद्भयं ततस्तारयति मोचयति । **तस्मादुच्यते तारम्** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यते सूक्ष्मं यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । **सूक्ष्मो भूत्वा**ऽणोरणीयान्सन् । **परशरीराण्येव** परः शरीराणि परशरीराणीति च्छान्दसम् । परो महतो महीयानेवं न त्वन्यः । स्थावरजङ्गमशरीराणि । **अधितिष्ठति**, अधीनी करोति । **तस्मादुच्यते सूक्ष्मम्** , स्पष्टम् । **अथकस्मादुच्यते शुक्लं यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । **क्रन्दते**, अन्तर्ध्वनिं करोति क्रन्दयति वाऽन्तर्नाडीगणजान्दोषान् । **क्रामयते** , अज्ञानं सकार्यं श्रमयति विनाशयतीत्यर्थः । **तस्मादुच्यते शुक्लम्** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यते वैद्युतं यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववद्व्याख्येयम् । **अतिमहति** , अत्यन्तप्रौढे । **तमसि**, प्रसिद्धेऽन्धकारेऽज्ञाने वा । **सर्वं शरीरं** निखिलं शरीरजातं **विद्योतयति** प्रकाशयति । **तस्मादुच्यते वैद्युतम्** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यते परं ब्रह्म यस्मादुच्चार्यमाण एव** । पूर्ववत् । **बृहति** वृद्धिं गच्छति । स्वयं **बृंहय**त्यन्यान्वृद्धिं नयति । **तस्मादुच्यते परं ब्रह्म** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यत एकः** । पूर्ववत् । **यः सर्वाँल्लोकान्** । स्पष्टम् । **उद्गृह्णा**त्यूर्ध्वं मोक्ष आत्मनि गृह्णाति । **सृज**त्युत्पादयति । **विसृज**त्युपसंहरति । **वासयति** वासं स्थितिं कारयति । **तस्मादुच्यत एकः** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यत एको रुद्रः** । पूर्ववत् । अभिधानव्याख्यानस्य निवृत्तत्वाद्यस्मादुच्चार्यमाण एवेति निवृत्तमित्यारभ्य पूर्वत्र चैकस्मिन्पर्याये । **एको** भेदशून्यः । **रुद्रः** , दुःखविनाशकः । **न द्वितीयाय** द्वितीयार्थं **तस्थे** न तस्थे न स्थितवान् । अद्वितीय एव स्थितवानित्यर्थः । **तुरीयं** चतुर्थः । **इमं** विविधप्रत्ययगम्यम् । **लोकं** कर्मफलभूतम् । **ईशत** ईष्टे । **ईशनीयु**र्नियमनशक्तिमान । त्रिपदः सत्यापेक्षया पादमात्र-

१ ग. घ. एक एव रु ।

जननीयुः प्रत्यङ्जनास्तिष्ठति संयुगस्यान्तकाले संहृत्य विश्वा भुवनानि गोप्ता तस्मादुच्यत एको रुद्रोऽथ कस्मादुच्यत ईशानो[2] यः सर्वाँल्लोकानीशत ईशनीभिर्जननीभिः परमशक्तिभिरभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः। ईशानमस्य जगतः सुवर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषस्तस्मादुच्यत ईशानोऽथ कस्मादुच्यते भगवान्सर्वान्भावानीक्षत्यात्मज्ञानं निरीक्षयति योगं गमयति तस्मादुच्यते भगवानथ कस्मादुच्यते महेश्वरो[4]

मित्यर्थः (?)। जननीयुर्विश्वोत्पादकशक्तिमान्। प्रत्यङ्बुद्ध्यादिभ्यः प्रति प्रातिकूल्येनान्तरेवाञ्चतीति प्रत्यङ्सर्वान्तर इत्यर्थः। जना हे जनाः। तिष्ठति। स्पष्टम्। संयुगस्यान्तकाले सम्यग्युगजातस्यान्तकालो विनाशकालस्तस्मिन्। तदवस्थानप्रकारमाह। संहृत्य, उपसंहारं विधाय। विश्वा विश्वानि। भुवनानि स्थानानि। समग्रं विश्वमित्यर्थः। गोप्ता रक्षिता। तस्मादुच्यत एको रुद्रः। स्पष्टम्। अथ कस्मादुच्यत ईशानः। पूर्ववत्। यः प्रसिद्धः। सर्वान्निखिलान्। लोकान्कर्मफलभूतान्। ईशत ईष्टे। ईशनीभिर्नियमनशक्तिभिः। अविद्याविलासैरित्यर्थः। तासां विशेषणं जननीभिर्विश्वोत्पादिकाभिः। परमशक्तिभिरचिन्त्यत्वेनोत्कृष्टाभिः शक्तिभिः। उक्तेऽर्थे मन्त्रं रथंतरसामगानाधारं पठति। अभि त्वा त्वामीशानम्। शूर हे शौर्यसंपन्न। नोनुमोऽभिनोनुमः सर्वतोऽतिशयेन स्तुतिं कुर्मः। त्वयि क्रियमाणाः स्तुतयः पुरुषस्याभीष्टं पयः स्रवन्तीत्येतदृष्टान्तेनाऽऽह। अदुग्धा इव धेनवः। घटोध्न्यः स्तनभारमन्थराः स्वयंच्युतपयसा भूमिं कर्दमीकुर्वन्त्यो हुंभारवेण दोग्धारमाकारयन्त्यो गृहीतक्षीरा गावो यथा तद्वत्। त्वदीयाः स्तुतय इति शेषः। ईशानं नियन्तारम्। अस्य विविधप्रमाणगम्यस्य। जगतः कार्यकारणात्मकस्य प्रपञ्चस्य जङ्गमस्य। सुवर्दृशं सुवर्निरतिशयसुखं तद्वद्दर्शनीयं सुखवेदैकान्तं सुवर्दृशं स्वयंप्रकाशमानन्दात्मानमित्यर्थः। जङ्गमभागस्य नियन्तृत्वमुक्त्वा स्थावरभागस्य नियन्तृत्वमाह। ईशानमीश्वरम्। इन्द्र इन्द्रः परमैश्वर्यसंपन्नः संबोधनं चेश्वरस्य। तस्थुषः स्थावरमात्रस्य जगतः। तस्मादुच्यत ईशानः। स्पष्टम्। अथ कस्मादुच्यते भगवान्। पूर्ववत्। ज्ञानादिमत्त्वाद्भगवत्त्वमित्याह। यः प्रसिद्धः परमेश्वरः। सर्वान्निखिलान्। भावान्पदार्थान्। ईक्षति, ईक्षते। आत्मज्ञानमहं ब्रह्मेति साक्षात्कारम्। निरीक्षयत्यस्मदादीनां कारयति। अपि च योगं जीवब्रह्मतादात्म्यसंबन्धम्। गमयति पुनर्व्युत्थानशून्यत्वेन प्रापयति। तस्मादुच्यते भगवान्। स्पष्टम्। अथ कस्मादुच्यते महेश्वरः। पूर्ववत्।

१ ग. ॰त्यग्जना॰। २ घ. ॰नो यस्मादुच्चार्यमाण एव यः। ३ घ. ॰वान्यस्मादुच्चार्यमाण एव सः। ४ घ. ॰रो यस्मादुच्चार्यमाण एव यः।

य: सर्वाँल्लोकान्संभक्षः संभक्षयत्यजस्रं सृजति विसृजति वासयति तस्मादुच्यते महेश्वरोऽथ कस्मादुच्यते महादेवो[1] यः सर्वान्भावान्परित्यज्याऽऽत्मज्ञानयोगैश्वर्ये महति महीयते तस्मादुच्यते महादेवः । तदेतद्रुद्रचरितम् । एष हि देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो हि जातः स उ गर्भे अन्तः । स एव जातः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्[2]जनास्तिष्ठति विश्वतोमुखः । विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुरुत विश्वतस्पात् ।

यः सर्वाँल्लोकान् । व्याख्यातम् । **संभक्षः** सम्यग्भक्षो यस्यासौ संभक्षः । **संभक्षयति** सम्यग्भक्षणं करोति । **अजस्रं** निरन्तरम् । **सृजति विसृजति वासयति** । व्याख्यातम् । **तस्मादुच्यते महेश्वरः** । स्पष्टम् । **अथ कस्मादुच्यते महादेवः** । पूर्ववत् । **यः सर्वान्भावान्** । व्याख्यातम् । **परित्यज्य** समन्तात्त्यक्त्वा । **आत्मज्ञानयोगैश्वर्ये,** अहं ब्रह्मास्मीत्यात्मज्ञानं तदेव योगैश्वर्यं तस्मिन् । **महति** प्रौढे । **महीयते** सर्वैर्योगिभिः पूज्यते । **तस्मादुच्यते महादेवः** । स्पष्टम् । तत्प्रसिद्धम् । **एत**न्नामनिरुक्तिरूपम् । **रुद्रचरितं** रुद्रस्य देवानामात्मोपदेशकस्य चरितं चेष्टितं रुद्रचरितम् । इदानीं नामनिरुक्तिं कृत्वा हर्षनिर्भरमानसा सती सानुकम्पा पुरुषेण ज्ञातव्यं ब्रह्मरूपं पुरुषाभिन्नमस्मान्प्रत्याह । **एष** बुद्धेर्द्रष्टा । **हि** प्रसिद्धः । **देवः** स्वयंप्रकाशः । **प दिशो नु** प्रेति तिष्ठतिना संबध्यते । न्वित्याश्चर्ये । दिशः प्राच्याद्या आग्नेय्याद्याश्च । **सर्वा** अष्टौ दश वा निखिला दिक्शब्दप्रत्ययालम्बनाः सर्वा अपीत्यर्थः । प्रदिशोऽवान्तरदिशो वा । अस्मिन्पक्षे किमवान्तरा एवेत्याह सर्वा इत्याशङ्क्य व्याख्येयम् । **पूर्वो हि जातः सः** । स्पष्टम् । अनेन व्याकृतरूपतोक्तेदानीं सूत्रात्मतामाह । **उ,** अपि । **गर्भे** भूतपञ्चकस्याप्रधानस्य गर्भे वर्तमानो ब्रह्माण्डरूपो गर्भरूपोऽपि स एवेत्यर्थः । इदानीमनारोपितपुरुषावयवं विराट्शब्देनाप्यभिधीयमानं प्रजापतिमाह । **अन्तः ,** गर्भ इति मन्त्रेणावगन्तव्येऽन्तर्गर्भे गर्भस्यान्तः प्रजापतिरूपः । यस्य मेरुर्महीधरः । जरायुरित्यादि पुराणे कथ्यते । इदानीं सर्वात्मत्वमात्मन आह । **स एवजातः स, जनिष्यमाणः** । अतीतानागतयोर्ग्रहणे वर्तमानस्याप्यर्थसिद्धं ग्रहणम् । स्पष्टः पदार्थः । इदानीं सर्वात्मत्वेन जनिमरणादिप्राप्तिस्तां निवारयति । **प्रत्यङ्**बुद्ध्यादिभ्यः । प्रति प्रप्रतिकूल्येनान्तरेवाञ्चति गच्छतीति प्रत्यङ् । **जना** हे जनाः । **तिष्ठति,** अवस्थानं करोति प्रकर्षेणावस्थानं करोति । **विश्वतोमुखः,** विश्वतः सर्वतः सर्वासु दिक्षु मुखान्युपलब्धिद्वाराणि यस्य स विश्वतोमुखः । जगत उत्पत्तिस्थितिसंहारेष्वस्य स्वातन्त्र्ये हेतुमाह । **विश्वतश्चक्षुः** सर्वतोनेत्रः । **उत,** अपि । **विश्वतोमुखः** । सर्वतआननः । **विश्वतोबाहुः** सर्वतोभुजः । **उत ,** अपि । **विश्वतस्पात्**सर्वतश्चरणः । अयमर्थः । यानि

१ घ. °वो यस्मादुच्चार्यमाण एव यः । २ ग. °त्यग्जना° ।

संबाहुभ्यां धमति संपतत्रैर्द्यावाभूमी जनयन्देव एकः। तदेतदुपासितव्यं वागवदन्ति तदं तु ग्रहणमयं पन्था विततं उत्तरेण येन देवा येन ऋषयो येन पितरः प्राप्नुवन्ति परमपरं परायणं चेति। वालाग्रमात्रं हृदयस्य मध्ये विश्वं देवं जातवेदं वरेण्यम्। तमा-

---

कानिचिच्चक्षुरादीनीन्द्रियाण्यन्यद्वा प्राणादिकं यत्किंचिद्यस्य कस्यचिज्जन्तोस्तत्सर्वमस्यैवैतदात्मकत्वात्सर्वस्य ततोऽसङ्गोदासीनेऽपि पुंसि मायावशात्सर्वतश्चक्षुरादिकमुपपन्नमिति। **संबाहुभ्यां धमति** हस्ताभ्यां विश्वमुत्पादयन्नुत्पत्तिकाले विविधाञ्शब्दानुत्पाद्योत्पादकादिरूपेण करोति। बाहुभ्यामितिद्विवचनसामर्थ्यात्सर्वकर्महेतुत्वाच्च धर्माधर्माभ्यामिति विवक्षितम्। ततः स्थितिसंहारयोश्च तत्तद्रूपैः शब्दकारित्वमविरुद्धम्। यदाऽपि धमतिरग्निसंयोगार्थस्तदाऽपि संतापकारित्वेन सुखदुःखयोरुत्पत्तौ स्थितौ संहारे च सुखदुःखकारित्वं व्याख्येयम्। **संपतत्रैः** पतनशीलपञ्चीकृतपञ्चमहाभूतैः संबन्धमेतीत्यनुपङ्गः। **द्यावाभूमी।** ब्रह्माण्डस्य कपालद्वयं द्यावाभूमीशब्दवाच्यम्। **जनयन्**नुत्पादयन्। उपलक्षणमिदं स्थापयन्संहरंश्च। **देवः** स्वयंप्रकाशः। **एको** भेदशून्यः। **तत्**, जगत्कारणम्। **एतत्**, बुद्धेर्द्रष्टात्मरूपम्। **उपासितव्यं** श्रवणमनननिदिध्यासनैः साक्षात्कर्तव्यम्। **वागवत्**, वाग्वेदराशिस्तं स्वसत्तयाऽवतीति वागवत्। **अन्ति** सर्वजनानां समीपे। **तत्**। सच्चिदानन्दस्वभावं रुद्ररूपम्। **अं तु**, अमेव ओंकाराक्षरेऽकारमकाररूपं वास्तवं न तु मध्यरूपम्। यदादावन्ते च जगत्तिष्ठति तदेव वास्तवं रूपं रौद्रं न तु मध्यवर्ति जगदिति। **ग्रहणं** स्वयंप्रकाशमानज्ञानैकरूपम्। **अयं** वागवतो रुद्रस्योपासनरूपः। **पन्था** मार्गो मोक्षस्य। **विततो** विस्तीर्णः सर्वबाधरहित इत्यर्थः। **उत्तरेण**, ओंकारशिरोरूपेणार्चिरादिना जीवन्मुक्तिरूपेण विदेहकैवल्येन वेत्यर्थः। **येन**, अनावृत्तिमार्गेण प्रसिद्धेन। **देवा** अग्न्यादयो रुद्रस्य शिष्याः। **येनो**क्तेन। **ऋषयो**ऽतीन्द्रियस्य द्रष्टारो वेदव्यासादयः। **येनो**क्तेन। **पितरः**, जनानां जनका उत्पन्नब्रह्मज्ञाना वसिष्ठादयोऽग्निष्वात्तादयो वा। **प्राप्नुवन्ति**, अधिगच्छन्ति। **परमपरं** द्विविधं ब्रह्माऽऽत्मरूपं कार्यब्रह्मलोकस्थम्। **परायणं च**, उत्कृष्टाश्रयस्वरूपम्। चशब्दात्सर्वानन्यदपि। **इति**, उत्तरतःशिरःकथनसमाप्त्यर्थः। इदानीं परमेश्वरप्रतिपत्त्यर्थं परित्यज्योंकारमुपाध्यन्तराण्युररीकृत्याऽऽह। **वालाग्रमात्रं** केशाग्रभागपरिमाणम्। **हृदयस्य** हृदयपुण्डरीकस्य। **मध्ये**ऽन्तः। **विश्वं** विश्वरूपम्। **देवं** स्वयंप्रकाशम्। **जातवेदं** जाता वेदा यस्मात्स जातवेदस्तम्। **वरेण्यं** वरणीयम्। तमतिसूक्ष्मं महतोऽपि महीयांसम्।

त्मस्थं येऽनु पश्यन्ति धीरास्तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम्। यो योनिं योनिमधितिष्ठत्येको येनेदं पञ्चविधं च सर्वं तमीशानं पुरुषं देवमीड्यं निध्यायात्तारं शान्तिमत्यन्तमेति। प्राणेष्वन्तर्मनसो लिङ्गमाहुर्यस्मिन्क्रोधो या च तृष्णा क्षमा च तृष्णां छित्त्वा हेतुजालस्य मूलं बुद्ध्या संचिन्त्य स्थापयित्वा तु रुद्रे।

आत्मस्थमन्तःकरणे वर्तमानम्। **ये**ऽविकारिणः। **अनुपश्यन्ति** शास्त्रगुरूपदेशेन साक्षात्कुर्वन्ति। **धीरा** ब्रह्मचर्यादिसाधनसंपत्त्या धैर्ययुक्ताः। **तेषा**मात्मस्थात्मावलोकिनाम्। **शान्ति**रकार्यविद्योपरतिः। **शाश्वती** पुनरुत्थानशून्या। आत्मज्ञानमन्तरेणास्याः प्राप्तौ नोपायान्तरमित्याह। **नेतरेषाम्**। आत्मज्ञानशून्यानाम्। ननु कोऽसौ बालाग्रमात्रो ध्येय इत्यत आह। **यः** प्रसिद्धः। **योनिं योनिं** शरीरं शरीरम्। निःशेषाणि स्थावरजङ्गमशरीराणीत्यर्थः। **अधितिष्ठति,** अधिष्ठानं करोति। न चानन्तशरीराधिष्ठानेऽप्यस्य भेद इत्यत आह। **एको** भेदरहितः। **येन,** अधिष्ठानभूतेन। **इदं** विविधशब्दप्रत्ययगम्यम्। **पञ्चविधं च** भूतज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियादिरूपेण पञ्चप्रकारम्। चकारादेकप्रकारमायारूपमपि। **सर्वं** निखिलम्। वर्तत इति शेषः। **तं** सर्वाधिष्ठातारम्। **ईशानं** नियन्तारम्। **पुरुषं** वरदं परिपूर्णम्। **देवं** स्वयंप्रकाशम्। **ईड्यं** स्तुत्यम्। **निध्यायात्**सर्वोऽपि जनो नितरां ध्यानं करोतु। **तारं** स्मरणमात्रात्सर्वेषां संसारार्णवतारकम्। **शान्तिम्**। उक्ताम्। **अत्यन्तमेति,** अतिशयं पुनरावृत्तिशून्यं गच्छति। ननु यद्ययमात्मैतादृशः कस्मात्सर्वैर्न ज्ञायत इत्याशङ्क्य तृष्णापाशच्छेदाभावादित्यभिप्रायेण तृष्णापाशच्छेदकं योगं दर्शयितुं पीठिकां रचयति। **प्राणेषु** प्राणशब्देष्विन्द्रियादिषु। **अन्त**र्मध्ये। **मनसो**ऽन्तःकरणस्य। **लिङ्गं** लिङ्गशरीरम्। अयमर्थः। प्राणानामन्तःकरणेनाविनाभूतत्वादन्तःकरणस्य च सर्ववासनाचित्रपटत्वाद्वासनारूपत्वाच्च लिङ्गशरीरस्याप्राणान्तःकरणात्मनोऽपि प्राणाविनाभूतान्तःकरणेऽवस्थानमविरुद्धम्। **आहुः** कथयन्ति लिङ्गविदः। **यस्मिन्**वासनारूपे लिङ्गशब्दाभिधेयेऽन्तःकरणे। **क्रोधः,** विषयप्राप्तिविघातकहेतौ कर्मणा मनसा वाचाऽनिष्टकारित्वप्रयोजकहेतुः। **या च** प्रसिद्धा। **तृष्णा,** अपीदं मे स्यादित्यभिलापरूपा। चकारो लोभादीनां संग्रहार्थः। **क्षमा च** जन्तुष्वपकारिषु क्रोधानुत्पत्तिः। चकारात्तितिक्षादिकमपि। **तृष्णा**मुक्तां सर्वानर्थकारिणीं **छित्त्वा** द्वैधीभावं कृत्वोन्मूल्येत्यर्थः। **हेतुजालस्य** दुःखकारणसमूहस्य। **मूलं** कारणम्। **बुद्ध्या**ऽन्तःकरणस्य निश्चयात्मकवृत्त्या शास्त्रेणैव। **संचिन्त्या**ऽऽत्मनि सम्यक्तृष्णाया अभावमधिगत्य। **स्थापयित्वा तु रुद्रे** तां बुद्धिं विषयगन्धशून्य आनन्दात्मनि स्वाभिन्न उक्ते रुद्रे गुरौ संस्थाप्यैव। न किंचिदन्यच्चिन्तयेदिति शेषः। ननु कुतो रुद्रे

रुद्र एकत्वमाहू रुद्रं शाश्वतं वै पुराणम् । इषमूर्जं तपसा नियच्छत व्रतमेतत्पाशुपतम्। अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति भस्म स्थलमिति भस्म व्योमेति भस्म सर्वंꣳह वा इदं भस्म मन

स्थापनीयेत्यत आह । **रुद्रे**, उक्ते । **एकत्वं** निःशेषभावानामैक्यम् । **आहुः** कथयन्ति रुद्रविदः । **रुद्रमुक्तम्** । **शाश्वतं** शश्वद्भवः शाश्वतस्तमविनाशिनमित्यर्थः । **वै** प्रसिद्धम् । **पुराणं** पुराऽपि नवं चिरंतनमित्यर्थः । **इषमन्नरूपम्** । **ऊर्जममृतरूपम्** । इषमूर्जमेव गोबलीवर्दन्यायेन चात्र सामान्यविशेषभावोऽवगन्तव्यः । अथवा । इषं वनस्पतिरूपम् । ऊर्जमन्नरूपम् । **तपसा** पर्यालोचनेन कृच्छ्रचान्द्रायणादिना वा । **नियच्छत** नियमनं कुरुत । एतदुक्तं भवति । रुद्रावगत्यर्थं नियतान्नोदकादिसेवनेन श्रवणमननादिपुरःसरं कृतपारमहंस्याश्रमाः कालं नयतेति । **व्रतमनुष्ठेयम्** । **एतत्**, तृष्णाक्रोधादिपरित्यागक्षमादिसेवनोंकारजपध्यानरूपपरायणावगत्यादिकम् । **पाशुपतम्**, पशूनामज्ञानिनां सर्वेषां +संसारवाटप्रक्षेपादिना पालयिता पशुपतिरानन्दात्मा तेन स्वप्राप्त्यर्थं प्रोक्तं पाशुपतम् । ननु तपसा रुद्रः स्वाधीनः करणीय इत्युक्तं तपश्च ज्ञानं नोल्लङ्घितवर्णाश्रममर्यादानामशुद्धान्तःकरणानां स्यात् । वर्णाश्रममर्यादाश्च स्नानादिहेतौ नीरे प्रतिष्ठिता न च नीराणि सर्वदा सर्वत्र सर्वैरधिकारिभिः सेवितुं शक्यानि ततोऽशक्याभिधानमिदं तपसा नियच्छतेतीत्याशङ्क्य शुद्धिहेतुनीरप्रतिनिधित्वेन भस्म वक्तुं **भस्म** स्तौति । अर्थात्संसारे वैराग्यमप्याह । **अग्निः** प्रसिद्धो लौकिकः शास्त्रीयश्चेति । इन्धनस्य संयोगात्सर्वाभावविधायको ज्वालावलीढविश्वावकाशो दाह्याभावात्प्रसरमलभमान उपरतः । **इति**, अनेन प्रकारेण परित्यज्य स्वं नामरूपं कर्म च । **भस्म** भसितमात्रम् । **वायुः** पवनः । विश्वविनाशनार्थं प्रवृत्ते कुण्डलीकृतज्वालामण्डले वायुसखे सन्धुक्षणार्थ विविधैः शब्दैः सर्वकर्णरन्ध्राणि पूरयन्स्वानीतरजोभिः सर्वचक्षूंषि च मुष्णन्नतिप्रबलानि गिरिशिखराणि सशाखीन्यपि पातयन्निन्धनाभावादुपरते स्वसखे स्वयमपि स्वसखवत्पश्चादनुलभ्यमानः । **इति**, अनेन प्रकारेणानाविर्भूतरूपोऽपि । **भस्म** भसितमात्रम् ।*। **स्थलं** पृथिवीस्वरूपमग्निसंयुतम् । **इति**, अनेन प्रकारेण । **भस्म** भसितमात्रम् । **व्योम** प्रकृत्यवलीढं नभः । इन्धनपूर्णं वा । इत्यनेन प्रकारेण **भस्म** भसितमात्रम् । किं बहुना **सर्वं** निखिलम् । **ह** प्रसिद्धम् । **वै** स्मर्यमाणम् । **इदं** विविधप्रत्ययगम्यं जगत् । **भस्म** भसितमात्रम् । **मनः**, मनोगम्यम् । समनस्कं वेदं भस्मेत्य-

---

* एतदग्रे जलमिति भस्मेतिवाक्यस्य व्याख्यानं स्खलितमिति भाति । + संसारावट' इति क्वचित्पुस्तके ।

एतानि चक्षु१षि भस्मानि । अग्निरित्यादिना भस्म गृहीत्वा निमृज्याङ्गानि संस्पृशेत्तस्माद्व्रतमेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षाय । योऽथर्वशिरं ब्राह्मणोऽधीते सोऽग्निपूतो भवति स वायुपूतो भवति स आदित्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति स सत्यपूतो भवति स सर्वपूतो भवति स सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति स सर्वेषु वेदेष्वधीतो भवति स सर्ववेदव्रतचर्यासु चरितो भवति स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति स सर्वयज्ञक्रतुभिरिष्टवान्भवति तेनेतिहासपुराणानां

न्वयः । एतानि प्रसिद्धानि । चक्षूंषि चक्षुष्प्रधानानीन्द्रियाणि । भस्मानि भूसितमात्राणि । इदानीं भस्मस्नानप्रकारमाह । अग्निः, अग्निरिति भस्मेत्यादीनां चक्षूंषीत्यन्तानां मन्त्राणां प्रतीकम् । इत्यादिना, अग्निरितिशब्दव्यतिरिक्तस्य मन्त्रसमुदायस्येतिरादिर्थस्य सोऽयमित्यादिस्तेनेत्यादिना । समग्रं वा पदमग्निरित्यादिना । अग्निरित्यादिर्यस्मिन्मन्त्रसमुदाये सोऽयमग्निरित्यादिस्तेनोभयथा नार्थवैषम्यम् । भस्म गृहीत्वा । स्पष्टम् । तेन भस्मना निमृज्य नितरां मार्जनं कृत्वा सर्वतः संलिप्येत्यर्थः । अङ्गानि शिरआदीनि गात्राणि । संस्पृशेत्सम्यक्स्पर्शनं कुर्यात् । यस्माद्भस्मनः प्रशंसोक्तप्रकारेणात्रास्ति । तस्मात्ततो व्रतमेतत्पाशुपतं पशुपतिनोक्तम् । पशुपाशविमोक्षाय । पशूनामज्ञानिनां पाशानामविद्याकार्याणां सकारणानां विमोक्षो विनाशस्तस्मै । इदानीमुक्तज्ञाने प्ररोचनां जनयितुं पाठफलमाह । यः प्रसिद्धः फलार्थी । अथर्वशिरमथर्वणा मुनिना दृष्टाः शिराः सारभूता मन्त्रा यस्मिन्सोऽथर्वशिरस्तम् । अथवाऽथर्वणा शिरोवत्प्रधानभूता दृष्टा मन्त्रा यस्मिन्नुपनिषद्रूपे तदथर्वशिरः । अथर्वशिर एवाथर्वशिरम् । ब्राह्मणो भूदेवः । अधीते पठति सः । अग्निपूतोऽग्निना न लौकिकेन वैदिकेन च पवित्रीकृतः । भवति । स्पष्टम् । स वायुपूतो भवति स आदित्यपूतो भवति स सोमपूतो भवति । स सत्यपूतो भवति स सर्वपूतो भवति । वाय्वादित्यसोमसत्यसर्वप्रातिपदिकानि प्रसिद्धानि । व्याख्यातमन्यत् । स सर्वेषु तीर्थेषु स्नातो भवति स सर्वेषु वेदेष्वधीतो भवति स सर्ववेदव्रतचर्यासु चरितो भवति । स सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति स सर्वयज्ञक्रतुभिरिष्टवान्भवति । यज्ञा जपयज्ञाद्याः । क्रतवो ज्योतिष्टोमाद्याः । स्पष्टमन्यत् । तीर्थस्नानवेदाध्ययनवेदव्रतचर्याचरणदेवविज्ञानयज्ञक्रतुयजनपञ्चकं प्रसिद्धम् । तेनाऽथर्वशिरोध्यायिना । इतिहासपुराणानाम्, इतिहासा जनको ह वैदेह इत्याद्याः । पुराणानि तत्तेजोऽसृजतेत्यादीनि । इतिहासश्च

१ ग. घ. इत्येतानि । २ ग. °मोक्षणाय । ३ ग. °शिरो ब्रा° ।

रुद्राणां शतसहस्राणि जप्तानि भवन्ति गायत्र्याः शतसहस्रं जप्तं भवति प्रणवानामयुतं जप्तं भवति रूपे रूपे दश पूर्वान्पुनाति दशोत्तरानाचक्षुपः पङ्क्तिं पुनातीत्याह भगवानथर्वशिरोऽथर्वशिरः । सकृज्जप्त्वा शुचिः पूतः कर्मण्यो भवति द्वितीयं जप्त्वा गाणापत्यमवाप्नोति तृतीयं जप्त्वा देवमेवानुप्रविशतीत्योंं सत्यम् । यो रुद्रो अग्नौ यो अप्स्वन्तर्य ओषधीर्वीरुध आविवेश । य इमा विश्वा भुवनानि चाक्लृपे तस्मै रुद्राय नमो अस्तु । अग्र

पुराणानि चेतिहासपुराणानि तेषाम् । **रुद्राणां** नमस्ते रुद्रेत्याद्यध्यायानाम् । **शतसहस्राणि** लक्षमात्रमनन्तानीत्यर्थः । **जप्तानि** जपितानि **भवन्ति । गायत्र्याः शतसहस्रं जप्तं भवति । प्रणवानामयुतं जप्तं भवति** । शतसहस्रं लक्षमात्रम् । अयुत दशसहस्रम् । स्पष्टमन्यत् । **रूपे रूपे** पाठे पाठे प्रतिपाठमित्यर्थः । आत्मानमारभ्य **दश** दशसंख्याकान्पूर्वान्पित्रादीन्**पुनाति** पवित्री करोति । **दश** दशसंख्याकानुत्तरान्पुत्रादीन् । **आचक्षुषो** यावच्चक्षुर्दर्शनम् । **पङ्क्तिम्** , अपाङ्क्तेयानार्यपङ्क्तिम् । **पुनाति** पवित्री करोति । **इति**, अनेन प्रकारेण । **आहोक्तवान्** । **भगवान्**, भूतानामुत्पत्त्यादिज्ञानवान् । **अथर्वशिर** अथर्ववेदः । **अथर्वशिरो** व्याख्यातम् । अभ्यास आदरार्थ उपनिषदर्थपरिसमाप्त्यर्थो वा । **सकृ**देकवारम् । **जप्त्वा** जपित्वा । **शुचिः** शुद्धः शरीरेण वचसा च । **पूतः** पवित्रीभूतो मनसा विपूतः । शुचिः पूतस्ततः **कर्मण्यः** कर्मानुष्ठानयोग्यो **भवति** । स्पष्टम् । **द्वितीयं** द्विवारं **जप्त्वा** जपित्वा **गाणापत्यं** गणपतेर्भावं सर्वनियन्तृत्वमित्यर्थः । अवाप्नोति प्राप्नोति । **तृतीयं** त्रिवारं **जप्त्वा** जपित्वा **देवमेव** स्वयंप्रकाशमात्मस्वरूपमेवा**नु** त्वरितं **प्रविशति** तादात्म्येन प्रवेशं करोति । इति, अनेन प्रकारेणोच्यमानम् । ॐ **सत्यम्**, एतत्सत्यं यथार्थम् । देवं प्रविशतीत्युक्तं तं देवमाह । **यः** प्रसिद्धः । **रुद्र** उक्तः । **अग्नाव**ग्न्यभिमानी । **यः** प्रसिद्धः । **अप्सु** , अब्भिमानी । **अन्तो**ऽग्नावप्सु च मध्यः । **यः** प्रसिद्धः । **ओषधीः** , व्रीह्यादिरूपाः फलपाकान्ताः । **वीरुधः** क्षुद्रस्थावरोपलक्षितान्निःशेषस्थावरान् । **आविवेशा**ऽऽसमन्तात्प्रविष्टवान् । **यः** प्रसिद्धः । **इमा** इमानि विविधप्रत्ययगम्यानि । **विश्वा** विश्वानि सर्वाणि । **भुवनानि** स्थानानि । **चाक्लृपे** , अचीक्लृपत् । अतिशयेन कृतवानित्यर्थः । **तस्मै रुद्राय नमोऽस्तु** । स्पष्टम् । इदानीमथर्वशिरोनामनिरुक्तिमाख्यायिकयाऽऽह । अथर्वणः कदाचित्कश्चन शापं ददौ तं शापमाह । **अग्रा**-

---

१ ग. ॰हस्राणि जप्तानि भ॰ । २ घ. दशापरा॰ ।

मूर्धानमस्य संसीर्योऽथर्वा हृदयं च यत् । मस्तिष्कादूर्ध्वं प्रेरयत्पवमानोऽथ शीर्ष्णः । तद्वाऽथर्वणः शिरो देवकोशः समुत्थितः । तत्प्राणोऽभिरक्षतु श्रियमन्नमथो मनः श्रियमन्नमथो मनो विद्यामन्नमथो मनो विद्यामन्नमथो मनो मोक्षमन्नमथो मनो मोक्षमन्नमथो मनः ॥ ९ ॥

भद्रं कर्णेभिः० । स्वस्ति न० २ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥७॥

इत्यथर्ववेदेऽथर्वशिरउपनिषत्समाप्ता ॥ २ ॥

स्मिन्काले मद्वचनात्त्वं **मूर्धानं** मस्तकमथर्वणोऽस्य मद्विरोधिनः । **संसीर**संसीः । अधः पातयेत्यर्थः । इदमनिर्दिष्टमाह । **योऽथर्वा** प्रसिद्धोऽथर्वा नामास्य न केवलं मूर्धानं निपातय यत्किंचिद्**धृदयं च** । **यत्** , प्रसिद्धं हृदयकमलम् । चकारः संसीरिति क्रियापदानुवृत्त्यर्थः । एवं तेन शापे दत्तेऽथर्वाऽपि तदीयं शापं ज्ञात्वा योगाभ्यासेन बहिः स्थित्वा पुनः पतितं स्वशिरः संधायान्तः प्रवेशमकरोदित्याह । **मस्तिष्कात्** , दशमद्वारस्याधस्तात् । घृताकारो मांसपिण्डो मस्तिष्कं तस्मात् । ऊर्ध्वमुपरिभागे । **प्रेरयत्**स्वलिङ्गशरीरस्य प्रेरणमकरोत् । **पवमानः** प्राणोपासनेन प्राणात्माऽथर्वा वायुरूपः । **अथ** मस्तिष्कादूर्ध्वमागमनानन्तरम् । **शीर्ष्णो** मस्तकस्थदशमद्वारादूर्ध्वं प्रेरयन्नित्यनुषज्यते । एवं कृतेऽथर्वणः शिरः पतितम् । **तद्वा** तच्छायापतितमेव । **अथर्वणः शिरः** । स्पष्टम् । **देवकोशः**, देवस्य सर्वदेवात्मकस्य प्राणस्य स्वयंप्रकाशस्य ब्रह्मणश्च कोश इवाऽऽवरणं सहृदयं मस्तकं देवकोशः । **समुत्थितः** सम्यक्पूर्ववत्स्थापितोऽथर्वणा पवमानेन बहिर्निर्गतेनेति शेषः । तथाचाथर्वणोऽथर्वशिर इति नाम तेन दृष्टत्वात्तन्नामैव श्रुतेरपीत्यर्थः । यतोऽथर्वा पवमानो मृतशरीरस्य जीवनहेतुरभूत्ततः । **प्राणो**ऽथर्वा पवमानः । **अभिरक्षतु** सर्वतो रक्षां करोतु मम । **श्रियं** वाक्कायमनोगतां बाह्यां च परशुसुवर्णादिरूपां लक्ष्मीम् । **अन्न**मदनीयं चतुर्विधम् । **अथो** अपि । **मन** अन्तःकरणदृष्टादृष्टानर्थेभ्यः । **श्रियमन्नमथो मनः** । व्याख्यातम् । **विद्यां** ब्रह्मविद्याफलां वेदाध्ययनादिरूपाम् । **विद्यामन्नमथो मनः** । व्याख्यातम् । **मोक्षम्,** अविद्यातत्कार्येभ्यो विमुक्तिम् । **मोक्षमन्नमथो मनः** । व्याख्यातम् । अभ्यासो वाक्यत्रयेऽप्युपनिषत्समाप्त्यर्थः । श्रीविद्यामोक्षाणां जनिफलत्वात्पृथग्वाक्यत्रयेणाभ्यासस्तेन प्रार्थना श्रीविद्यामोक्षाणामन्नमनसोः प्रार्थनम् ॥ ९ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यश्रीशंकरानन्दभगवतः कृतिरथर्ववेदान्तर्गताथर्वशिरउपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ३ ॥

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

*अमृतनादोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

शास्त्राण्यधीत्य मेधावी अभ्यस्य च पुनः पुनः ॥
परमं ब्रह्मविद्याया उल्कावच्चान्यथोत्सृजेत् ॥ १ ॥

अमृतस्य यथा बिन्दुर्मृत्युं हरति देहिनाम् ॥
अल्पग्रन्थोऽप्यष्टखण्डोऽमृतबिन्दु(नाद)स्तथा ह्ययम् ॥

योगसाधनस्य प्रथमां पीठिकामाह—**शास्त्राणीति । मेधावीति ।** अध्ययनेन तर्काभ्यासेन मेधाऽपि कर्तव्येत्यर्थः । **यच्छ्रुतिः**—'पण्डितो मेधावी' इति 'बाल्यं च पाण्डित्यं च निर्विद्य' इति च । **स्मृतिरपि**—"यस्तर्केणानुसंधत्ते स धर्मं वेद नेतरः" इति । ब्रह्मविद्यायाः परमं कारणं जीवितमिति शेषः । उल्कावच्चञ्चलं विद्युदुन्मिषिततुल्यं जीवितमन्यथा प्रकारान्तरेण कामव्यसनादिना नोत्सृजेन्न क्षिपेत् । शास्त्राण्यधीत्य तदुक्तार्थसाक्षात्काराय प्रयतेत प्रयत्नश्च वक्ष्यमाणो योगाभ्यासः । यद्वा ब्रह्मविद्यायाः परमं कारणमध्ययनमन्यथा ज्ञानमप्राप्य नोत्सृजेत्। उल्कावद्दीपिकावत् । यथा दीपिका तमसि मार्गे गृहीता गृहमप्राप्य नोत्सृज्यते तद्वच्छास्त्रं साक्षात्कारपर्यन्तं नोत्सृजेदित्यर्थः ॥ १ ॥

ओंकारं रथमारुह्य विष्णुं कृत्वा तु सारथिम् ॥
ब्रह्मलोकपदान्वेषी रुद्राराधनतत्परः ॥ २ ॥

ओंकारं रथं गतिहेतुत्वाद्रथ ओंकारः । विष्णुमुकारदेवतां सारथिं कृत्वा स ह्यूर्ध्वगतौ प्रेरकस्तेन सारथ्यं संभवति । अकारदेवता यो ब्रह्मा तस्य यो लोको ब्रह्मसदनं तस्य पदं मार्गमन्विच्छति तच्छीलः । मकारदेवता यो रुद्रस्तदाराधने तत्परः परायणः ॥२॥

तावद्रथेन गन्तव्यं यावद्रथपथि स्थितः ॥
स्थित्वा रथपथस्थानं रथमुत्सृज्य गच्छति ॥ ३ ॥

---

* दीपिकायश्लोकान्नारायणमतेनेयमुपनिषदमृतबिन्द्वाख्या दृश्यते परं च शंकरानन्दमतेनेयममृतनादाख्याऽस्ति । शंकरमतमेवोचितमिति सुधीभिर्विचारणीयम् (?) ।

---

१ ग. करणं । २ ख. 'न्न निक्षि' ।

तावदिति। रथेनोंकारेण तावद्गन्तव्यं यावद्रथपथि गन्तव्यमार्गे स्थितः। समासान्तविधेरनित्यत्वादप्रत्ययो न कृतः। **स्थित्वेति।** यदा तदेत्यध्याहारः। यदा **रथस्य** पन्था रथपथः। समासान्तोऽकारः। तस्य स्थानं स्थितिर्निवृत्तिर्भवति। अत्र तिष्ठतिर्निवृत्तौ वर्तते। तदा स्थित्वा कियत्कालं विलम्ब्य रथमुत्सृज्य त्यक्त्वा गच्छति साध्यसाधनभावरहितं स्थानं प्रविशतीत्यर्थः। "साकारोपासनापरिवासितचेतसो यतयो ब्रह्मपदवीमनुप्राप्यापवृज्यन्ते" इति श्रुतेः ॥ ३ ॥

मात्रालिङ्गपदं त्यक्त्वा शब्दव्यञ्जनवर्जितम् ॥
अस्वरेण मकारेण पदं सूक्ष्मं च गच्छति ॥ ४ ॥

मात्रेति। मात्रा अकारादयस्तासां लिङ्गं जागरितस्थानो बहिष्प्रज्ञः सप्ताङ्ग इत्यादि तस्य पदं स्थानम्। जागरादि त्यक्त्वा शब्देन स्वरेण व्यञ्जनेन च मकारेण वर्जितं रहितम्। अस्वरेण स्वरातिरिक्तेन मकारेणान्तरङ्गसाधनेन सूक्ष्मं पदं तुरीयाख्यं गच्छति ॥ ४ ॥

शब्दादिविषयाः पञ्च मनश्चैवातिचञ्चलम् ॥
चिन्तयेदात्मनो रश्मीन्प्रत्याहारः स उच्यते ॥ ५ ॥

शब्दादीति। पञ्च विषयास्तदुपलक्षितानीन्द्रियाणि चातिचञ्चलं सर्वेन्द्रियविषयव्यापि मनश्चाऽऽत्मनः सूर्यस्थानीयस्य रश्मय इति चिन्तनमात्मैक्यापादनमिति यावत्। **स** प्रत्याहार इत्यर्थः। तदुक्तं **याज्ञवल्क्येन—**

"यद्यत्पश्यति तत्सर्वं पश्येदात्मानमात्मनि।
प्रत्याहारः स च प्रोक्तो योगविद्भिर्महात्मभिः" इति ॥ ५ ॥

इति प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

प्रत्याहारस्तथा ध्यानं प्राणायामोऽथ धारणा ॥
तर्कश्चैव समाधिश्च षडङ्गो योग उच्यते ॥ ६ ॥

प्रत्याहार इति। यमनियमासनानि तु बाह्याङ्गत्वान्न गणितानि। पश्चात्त्वासनानि वक्ष्यन्ते। यमनियमौ तु—

"अहिंसा सत्यमस्तेयमसङ्गो ह्रीरसंचयः।
आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्थैर्यं क्षमा भयम् ॥
शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धाऽऽतिथ्यं सुरार्चनम्।
तीर्थाटनं परार्थेहा तुष्टिराचार्यसेवनम् ॥
एते यमाः सनियमा उभयोर्द्वादश स्मृताः" ॥

---

१ क. रश्मिं प्रत्या। २ क. धारणम्।

इति द्रष्टव्यौ । तत्र नियतकालानपेक्षाः शुद्धिहेतवो यमास्तदपेक्षास्तु नियमा इति विवेकः । तर्को मननम् । समाधिर्निदिध्यासनम् ॥ ६ ॥

यथा पर्वतधातूनां दह्यन्ते धमनान्मलाः ॥
तथेन्द्रियकृता दोषा दह्यन्ते प्राणनिग्रहात् ॥ ७ ॥

प्राणायाम उद्दिष्टस्तस्य प्रयोजनमाह । **यथेति** ॥ ७ ॥

प्राणायामैर्दहेद्दोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् ॥
किल्बिषं हि क्षयं नीत्वा रुचिरं चैव चिन्तयेत् ॥ ८ ॥

'प्राणायामैर्दहेत्पापम्' इति[1] श्रुतेस्तदेवाऽऽह—**प्राणायामैरिति** । दोषा रागद्वेषमोहाः । रुचिरं मनोहरं गुरूपदिष्टं रूपं चिन्तयेद्ध्यायेदनेन ध्यानमुक्तम् । अनेन प्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानानां क्रमो दर्शितः ॥ ८ ॥

रुचिरे रेचकं चैव वायोराकर्षणं तथा ॥
प्राणायामास्त्रयः प्रोक्ता रेचकपूरककुम्भकाः ॥ ९ ॥

रुचिर इति । रुचिरे चिन्त्यमाने सति रेचकं कुर्यात् । चकारात्कुम्भकम् । तथा वायोराकर्षणमन्तर्णयनं कुर्यात् । किमिति त्रयं कुर्यादत आह—**प्राणायामा इति** । प्राणानामायामा निरोधास्त्रयस्त्रिविधाः ॥ ९ ॥

सव्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह ॥
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥ १० ॥

प्राणायाममन्त्रमाह—**सव्याहृतिमिति** । व्याहृतिशिरसोरपि सप्रणवत्वं बोद्धव्यम् । **तदुक्तम्**—"एता एतां सहैतेन तथैभिर्दशभिः सह ।
त्रिर्जपेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते" इति ॥

एताः सप्त व्याहृतीरेतां गायत्रीमेतेन शिरसैभिः प्रणवैः शक्तौ सत्यां त्रिःपाठेन कुम्भकः सकृदितरौ । अशक्तौ तु सकृत्पाठेन[2] त्रयोऽपि ॥ १० ॥

इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

उत्क्षिप्य वायुमाकाशं शून्यं कृत्वा निरात्मकम् ॥
शून्यभावेन युञ्जीयाद्रेचकस्येति लक्षणम् ॥ ११ ॥

प्रत्येकं रेचकादीनां लक्षणमाह—**उत्क्षिप्येति** । वायुमुत्क्षिप्योर्ध्वं नीत्वाऽऽकाशमुदरं शून्यं कृत्वा निरात्मकं प्राणरहितम् । "आत्मा देहमनोब्रह्मस्वभावधृतिबुद्धिषु ।

---

१ क. 'ति स्मृते' । २ ख. 'त्पाठेन त्र' ।

प्रयत्ने चापि" इत्यपिशब्दात्प्राणे चेति विश्वाभिधानादात्मा प्राणः शून्यत्वेन योजयेत्स रेचक इत्यर्थः ॥ ११ ॥

नोच्छ्वसेन्नानुच्छ्वसेन्नैव गात्राणि चन चालयेत् ॥
एवं वायुर्ग्रहीतव्यः पूरकस्येति लक्षणम् ॥ १२ ॥

अनुच्छ्वसेदिति । नञ्स्तिङा समासः । उच्छ्वासानुच्छ्वासौ द्वौ न कुर्यात् । किंतु निगरणलक्षणमनुच्छ्वासमेव कुर्यात् । एवं ग्रहीतव्य इत्युक्तत्वात् ॥ १२ ॥

वक्त्रेणोत्पलनालेन वायुं कृत्वा निराश्रयम् ॥
एवं वायुर्ग्रहीतव्यः कुम्भकस्येति लक्षणम् ॥ १३ ॥

वक्त्रेणेति । उत्पलस्य नालमिव वायुसंचारहेतुत्वात्तादृशेन वक्त्रेण वायुं निराश्रयं बहिर्निर्गतं कृत्वा यदवस्थानं स कुम्भकः । प्रकारान्तरेण कुम्भकः । **एवमिति** । यथा बहिष्कृतस्तथा वक्त्रेण ग्रहीतव्योऽन्तर्णेयो नीत्वा रोद्धव्य इति द्विविधं कुम्भकस्य लक्षणम् ।

तदुक्तम्—पूरणादी रेचनान्तः प्राणायामस्तु वैदिकः ।
रेचनादी पूरणान्तः प्राणायामस्तु तान्त्रिकः" इति ॥ १३ ॥

अन्धवत्पश्य रूपाणि शृणु शब्दमकर्णवत् ॥
काष्ठवत्पश्य ते देहं प्रशान्तस्येति लक्षणम् ॥ १४ ॥

प्रत्याहारप्राणायामयोर्लक्षणे उक्त्वा धारणां लक्षयितुं तदधिकारिणं शान्तं लक्षयति—**अन्धवदिति** । पश्य हे शिष्येति श्रुतेर्वचः । ते तव स्वीयं देहं काष्ठवत्पश्य निरभिमानितया । प्रशान्तस्यान्यस्यापीदमेव लक्षणम् । अन्धस्य यथा रूपाद्विकारो न भवति तद्वद्यस्य रूपदर्शनेऽप्यविक्रियं मनः काष्ठवद्देहेऽप्यास्थारहितः प्रशान्त इत्यर्थः ॥ १४ ॥

मनः संकल्पकं ध्यात्वा संक्षिप्याऽऽत्मनि बुद्धिमान् ॥
धारयित्वा तथाऽऽत्मानं धारणा परिकीर्तिता ॥ १५ ॥

मन इति । मनो मानसं संकल्पकं संकल्पकर्तृ ध्यात्वा विचिन्त्याऽऽत्मनि प्रकाशरूपे संक्षिप्य निर्विषयं कृत्वा धारयित्वा बुद्धिप्रदानेन मनसाऽऽत्मानं गृहीत्वा यत्तिष्ठति सा धारणोक्ता ॥ १५ ॥

आगमस्याविरोधेन ऊहनं तर्क उच्यते ॥
यं लब्ध्वाऽप्यवमन्येत स समाधिः प्रकीर्तितः ॥ १६ ॥

चतुर्णां लक्षणमुक्त्वा शिष्टयोस्तर्कसमाध्योराह—**आगमस्येति** । आगमविरोधेनो-

---

१ ख. 'णि चा° ।

हने बाह्यताप्रसङ्गात् । यं लब्ध्वा प्राप्यापीष्टमप्यवमन्येतावजानीयात् । पदार्थेऽपि-शब्दादिष्टमिति लभ्यते । यं प्राप्य सर्वमन्यन्न रोचते स समाधिरित्यर्थः । "यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः" इति **गीतोक्तेः** ॥ १६ ॥

इति तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

भूमिभागे समे रम्ये सर्वदोषविवर्जिते ॥
कृत्वा मनोमयीं रक्षां जप्त्वा चैवाथ मण्डलम् ॥ १७ ॥

भूमिभाग इति । मनोमयीमात्मचिन्तनरूपां चक्रमन्त्रादिना दिग्बन्धादिरूपां वा । मण्डलं मण्डलब्राह्मणमादित्यदेवत्यं 'यदेतन्मण्डलं तपति' इत्यादिरूपम् ॥ १७ ॥

पद्मकं स्वस्तिकं वाऽपि भद्रासनमथापि वा ॥
बद्ध्वा योगासनं सम्यगुत्तराभिमुखस्थितः ॥ १८ ॥

पद्मकमिति । पद्मकादीनां लक्षणानि **योगयाज्ञवल्क्य** उक्तानि—

"ऊर्वोरुपरि विप्रेन्द्र कृत्वा पादतले उभे ।
पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम् ॥
जान्वोर्वोरन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे ।
ऋजुकायः समासीनः स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते" ॥

तत्रैव प्रकारान्तरेण च स्वस्तिकमुक्तम्—

"सीवन्यामात्मनः पार्श्वे गुल्फौ निक्षिप्य पादयोः ।
सव्ये दक्षिणगुल्फं तु दक्षिणे दक्षिणेतरम् ॥
एतच्च स्वस्तिकं प्रोक्तं सर्वपापप्रणाशनम्" इति ।
"गुल्फौ च वृषणस्याधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ॥
पार्श्वपादौ च पाणिभ्यां दृढं बद्ध्वा सुनिश्चलम् ।
भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापहम्" ॥

योगासनं सिद्धासनं तदुक्तं **हठप्रदीपिकायाम्**—

"योनिद्वारकमङ्घ्रिमूलघटितं कृत्वा दृढं विन्यसे-
न्मेढ्रे पादमथैकमेव हृदये धृत्वा समं विग्रहम् ॥
स्थाणुः संयमितेन्द्रियोऽचलदृशा पश्यन्भ्रुवोरन्तरं
चैतन्मोक्षकपाटभेदजनकं सिद्धासनं प्रोच्यते" ।

---

१ ख. ॰लक्ष्यते ।

मतान्तरे च—

"मेढ्रादुपरि विन्यस्य सव्यगुल्फं तथोपरि ।
गुल्फान्तरं च निक्षिप्य सिद्धासनमिदं भवेत् ॥
एतत्सिद्धासनं प्राहुरन्ये वज्रासनं विदुः ।
गुप्तासनं वदन्त्येके प्राहुर्मुक्तासनं परम् ॥
यमेष्विव मिताहारमहिंसां नियमेष्विव ।
मुख्यं सर्वासनेष्वेवं सिद्धाः सिद्धासनं विदुः ॥
चतुरशीतिपीठेषु सिद्धमेव सदाऽभ्यसेत् ।
द्विसप्ततिसहस्रेषु सुषुम्नामिव नाडिषु" इति ॥

योगार्थमासनमिति वा । **उत्तरेति** । योगस्योत्तरमार्गप्रदत्वात् ॥ १८ ॥

नासिकापुटमङ्गुल्या पिधायैकेन मारुतम् ॥
आकृष्य धारयेदग्निं शब्दमेवाभिचिन्तयेत् ॥ १९ ॥

नासिकेति । एकं नासिकापुटमङ्गुल्या पिधायैकेन पार्श्वेन मारुतं वायुमाकृष्य धारयेदन्तः स्तम्भयेत् । अग्निं तेजोमयमर्थप्रकाशकं च शब्दमेवाभिचिन्तयेद्ध्यायेत्प्रणवमभ्यसेत् ॥ १९ ॥

इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ओमित्येकेन रेचयेत् ॥
दिव्यमन्त्रेण बहुशः कुर्यादात्ममलच्युतिम् ॥ २० ॥

कं शब्दमित्यपेक्षायामाह—**ओमित्येकाक्षरमिति** । ओमित्येतेनैव मन्त्रेणैकेन पूरणातिरिक्तेन पार्श्वेन रेचयेद्वायुम् ।

तदुक्तम्—"बद्धपद्मासनो योगी प्राणं चन्द्रेण पूरयेत् ।
धारयित्वा यथाशक्ति पुनः सूर्येण रेचयेत्" इति ॥

दिव्यमन्त्रेण प्रणवेनाऽऽत्ममलच्युतिं शरीरमलनाशं नाडीशुद्धिम् । प्राणायामैर्नाडीमलाः शुष्यन्ति ततस्तासु वायुप्रचारो भवति । आत्ममलः पापं तस्य च्युतिं नाशमिति वा ।

यदुक्तम्—"नित्यमेवं प्रकुर्वीत प्राणायामांस्तु षोडश ।
अपि भ्रूणहनं मासात्पुनन्त्यहरहःकृताः" इति ॥ २० ॥

पश्चाद्ध्यायेत पूर्वोक्तं क्रमशो मन्त्र निर्दिशेत् ॥
स्थूलातिस्थूलमात्रायां नातिमूर्ध्वमतिक्रमः ॥ २१ ॥

पश्चात्प्राणायामैः पापं दग्ध्वा ध्यायेच्चिन्तयेत् । पूर्वोक्तं शब्दमेवाभिचिन्तयेदित्युक्तम् । क्रमशोऽनुक्रमेणाकारोकारमकारार्धमात्रा लोकवेदवदोग्न्यादिसहिता(?) घोषिण्यादिमात्राक्रमसहिताश्च ध्यायेन्मन्त्र मन्त्रं निर्दिशेदुच्चरेत् । मन्त्रेत्यविभक्तिको निर्देशः । **स्थूलेति** । स्थूला मात्राऽशीतिप्रणवावृत्तिपर्यन्तधारणम् ।

तदुक्तम्—"प्रातर्मध्यंदिने सायमर्धमात्रे च कुम्भकान् ।
शनैरशीतिपर्यन्तं चतुर्वारं समभ्यसेत्" इति ॥

अतिस्थूला ततोऽप्यधिकं[1] धारणम् । एवं स्थूलायां मात्रायामतिस्थूलायां च मात्रायां नातिमतिशयमूर्ध्वं नयेत् । मात्रास्वतिशयं न कुर्यादित्यर्थः । कस्मान्न कुर्यात्प्रत्युतातिशये शीघ्रं सिद्धिर्भवतीत्यत आह । **अतिक्रम इति** । एवं हि वायोरतिक्रमो व्यतिक्रमः स्यात् । व्यतिक्रमे च दोष उक्तः—

"हिक्का श्वासश्च कासश्च शिरःकर्णादिवेदनाः ।
भवन्ति विविधा दोषाः पवनस्य व्यतिक्रमात्" इति ॥ २१ ॥

तिर्यगूर्ध्वमधो दृष्टिं विनिर्धार्य महामतिः ॥
स्थिरः स्थायी विनिष्कम्पं[2] तदा योगं समभ्यसेत् ॥ २२ ॥

तिर्यगिति । तिर्यगग्रे धावन्तीमूर्ध्वमाकाशगामिनीमधो वा चरणन्यस्तां दृष्टिं नेत्रकान्तिं विनिर्धार्य कृत्वा महामतिः स्थूललक्षः स्थिरश्चित्तेन स्थायी दृढासनः । दृष्टेस्तिर्यक्त्वमुक्तम्—

"अन्तर्लक्षं बहिर्दृष्टिर्निमेषो[3]न्मेषवर्जिता ।
एषा हि शांभवी मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता" इति ॥

ऊर्ध्वत्वमप्युक्तम्—"भ्रुवोरन्तर्गता दृष्टिर्मुद्रा भवति खेचरी" इति ॥

अधस्त्वमप्युक्तम्—"दृष्ट्या निश्चलतारया बहिरधः पश्यन्" इति ॥

विनिष्कम्पं विशेषेण निष्कम्पं योगमुत्तमं योगं तदाऽभ्यसेत् । निष्कम्पो ह्युत्तमो योगः सकम्पो मध्यमः सस्वेदः कनीयान् ।

तदुक्तम्—"कनीयसि भवेत्स्वेदः कम्पो भवति मध्यमे ।
उत्तिष्ठत्युत्तमे प्राणरोधे पद्मासनं मुहुः" इति ॥

कम्पान्निष्क्रान्तोऽग्रे गतो निष्कम्प उत्तमो विशेषेण निष्कम्पोऽत्युत्तमस्तं समभ्यसेदित्यर्थः ॥ २२ ॥

ताला मात्रा तथा योगो धारणा योजनं तथा ॥
द्वादशमात्रो योगस्तु कालतो नियतः स्मृतः ॥ २३ ॥

---

१ ग. °तोऽभ्यधिकधा° । २ ख. °ष्कम्पस्तदा । ३ ग. °निमिषो° ।

तालेति । अयं पदार्थो योगशास्त्रे कालतः कालेन नियत एकरूपः स्मृतः । कः पदार्थः । एका ताला वायोः कीलानां बहिःस्थस्य मध्यप्रवेशो मध्यस्थस्य च बहिर्निर्गमनं सा नियतकाला भवति । यावत्काला पूर्वदिने तावत्कालैव परदिन इति । तथा मात्रा नियतकाला भवति । षोडश पूरणे चेच्चतुःषष्टिः कुम्भने द्वात्रिंशद्रेचन इति । तथा योगः समाधिः सोऽपि नियतकालोऽन्यथा कल्पपर्यन्तं भूविवरे समाधिमग्नस्य विदेहकैवल्याभावप्रसङ्गः । धारणा मनःसंकल्पकमित्यादिलक्षणा । साऽपि " धारयेत्पञ्चघटिका भवरोगैः प्रमुच्यते " इत्यादौ नियतकालैवोक्ता । योजनं संयोजनं प्राणापानयोः । यथा पूर्वदिने चेत्षोडश प्राणायामास्तर्हि परदिने ततो न्यूना अधिका वा न भवन्ति । द्वादशमात्रो योगो नादबिन्दावुक्तः सोऽपि कालतो नियतः स्मृतः । परस्परतुल्यकाला एव घोषिण्यादयो ध्येया इत्यर्थः । अथवैष तालादिः फलेऽपि कालतो नियतः स्मृतः । नियतकालमेव फलं ददाति परिच्छिन्नं न तु कालापरिच्छिन्नं फलं ददातीत्यर्थः ॥२३॥

अघोषमव्यञ्जनमस्वरं च अकण्ठताल्वोष्ठमनासिकं च ॥
अरेफजातमुभयोष्ठवर्जितं यदक्षरं न क्षरते कदाचित् ॥ २४ ॥

तर्हि कालापरिच्छिन्नं फलं किमत आह—**अघोषमिति** । यदक्षरं तदपरिच्छिन्नफलमित्यर्थः । तत्किमकारादिष्वन्यतमं नेत्याह—**अघोषमिति** । यदक्षरं वर्गाणां प्रथमद्वितीयाः शषसाश्चाघोषास्ततोऽन्ये घोषवन्तस्तन्न भवति । तर्हि हल्व्यञ्जनं तद्रूपं नेत्याह—**अव्यञ्जनमिति** । तर्ह्यचः स्वरास्तद्रूपं नेत्याह—**अस्वरमिति** । न स्वरत्वं यस्य तदस्वरम् । **तर्ह्यकुह**विसर्जनीयानां कण्ठ इचुयशानां तालूपूपध्मानीयानामोष्ठौ तद्रूपं नेत्याह—**अकण्ठताल्वोष्ठमिति** । अस्वरं चाकण्ठेत्यत्राविवक्षितत्वादसंधिः । संधौ न्यूनाक्षरं छन्दः स्यात् । तर्हि नासिकाऽनुस्वारस्य तद्रूपं नेत्याह । **अनासिकं चेति** । तर्हि ऋटुरषाणां मूर्धा तदन्तर्भूतं नेत्याह—**अरेफेति** । रेफजातं रेफवर्गो मूर्धन्यस्तन्न भवतीत्यर्थः । तर्हि ऌतुलसानां दन्तास्तद्रूपं नेत्याह—**उभयोष्ठवर्जितमिति** । उभावोष्ठावावरकौ यस्योभयोष्ठौ दन्तस्तेन तदुच्चार्यो वर्णस्तन्न भवतीत्यर्थः । यद्यप्यव्यञ्जनमस्वरमिति वर्णमात्रं प्रतिषिद्धमेतावन्तो हि वर्णा यद्व्यञ्जनानि स्वराश्च तथाऽपि सामान्यतो विशेषतश्च प्रतिषेधार्थमघोषाद्युपादानम् । तर्हि किं तदक्षरं तस्य लक्षणं वक्तव्यमत आह—**न क्षरते कदाचिदिति** । नादान्तस्थं शान्तमित्यर्थः । यत्प्रतिपादनादमृतबिन्दुरिति ग्रन्थाभिधा । अत्रेत्थं योगप्रक्रिया । यमनियमाभ्यां क्षपितबाह्यदोषो निर्वाते तीर्थादिदेशे सिद्धक्षेत्रे वा सिद्धस्वस्तिकपद्मभद्रसिंहाद्यन्यतमदासनमालम्ब्य नियतभुक्

"धौती बस्तिश्च नेतिश्च त्राटकं नौलिका तथा ।
कपालभातिश्चैतानि षट्कर्माणि प्रचक्षते" ॥

इत्युक्तैः कर्मभिः प्राणसंयमैरेव वा शुद्धनाडीगणः प्राणायामाभ्यासेन सिद्धकेवल-

कुम्भकोऽङ्गुष्ठादिमूर्धान्तं मर्मप्रदेशेषु प्राणमनोधारणाभिः प्रत्याहृतेन्द्रियगणः पृथिव्यादिपञ्चधारणाभिः शुद्धभूतभौतिकतत्त्वः सगुणनिर्गुणध्यानैः क्षपिततमोमल उन्मनीभावलक्षणं समाधिमारुरुक्षुः षट्चक्रभेदनेन द्वादशान्तं ब्रह्मरन्ध्रमातिष्ठेत् । तत्प्रकारस्तु मूलबन्धौड्डीयानबन्धजालंधरबन्धैर्महाबन्धमहावेधशक्तिचालनैश्चापानस्थमपानवायुमूर्ध्वमाकुञ्च्य तेन मूलाधारगतत्रिकोणस्थमग्निं प्रज्वाल्य तेन कन्दोत्थां(न्दस्थां) कुण्डलीं सर्पाकारां पश्चिमदेहभागेन पूर्वदेहभागमष्टधाऽऽवेष्ट्य[1] मुखेन पुच्छं गृहीत्वा मुखं च सुषुम्नामुखे प्रवेश्य सुप्तां प्रताप्य तापनेन प्रबोध्य बोधनेन सुषुम्नामुखं विरलीकृत्य प्रसार्य तत्र साग्निशिखं वायुं मनसा प्रवेश्य वंशदेशस्थवंशाकृतिसुषुम्नायाः पर्वस्थानीयानि चक्राण्योंकारमुच्चरन्मनसा विष्णुं चिन्तयन्सुषुम्नां वाय्वग्निसहायेन भिन्दानो मूर्ध्नि सहस्रदलमाक्रामेदिति । अयं क्रम **आत्मारामेणोक्तः ।**

यथा—"आसनं कुम्भकं चित्रं मुद्राख्यं करणं तथा ।
अथ नादानुसंधानमभ्यासानुक्रमो हठे" इति ॥

अपानाकुञ्चनं पार्ष्ण्यां[2] गुदनिरोधेन भवति । **हंसोपनिषदि** च—"तं विदित्वा न मृत्युमेति गुदमवष्टभ्याऽऽधाराद्वायुमुत्थाप्य स्वाधिष्ठानं त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य[3] मणिपूरकं च गत्वाऽनाहतमतिक्रम्य विशुद्धौ प्राणान्निरुध्याऽऽज्ञामनुध्यायन्ब्रह्मरन्ध्रं ध्यायंस्त्रिन्मात्रोऽहमित्येवं सर्वदा ध्यायन्" इति । न च प्राणापानयोर्युगपन्निरोधे शूलहिक्काध्यानादिदोषप्रसङ्ग इति वाच्यम् । गुरूपदिष्टबन्धत्रयस्य युगपदनुष्ठितस्य महिम्ना पिहितमुखस्य जलपूर्णघटस्येव दोषानवकाशात् । अस्य च योगस्य फलमक्षरात्मगतिरूपं स्वरव्यञ्जनवर्जितमित्युपक्रम्याघोषमित्यादिनोपसंहृतम् । **षट्कर्माणि** यथा—

"चतुरङ्गुलविस्तारं सिक्तं वस्त्रं शनैर्ग्रसेत् ।
ततः प्रत्याहरेच्चैतत्क्षालनं धौतिकर्म तत् ॥
नाभिदघ्ने जले पायुन्यस्तनालोत्कटासनः ।
आधाराकुञ्चनं कुर्यात्क्षालनं बस्तिकर्म तत् ॥
सूत्रं वितस्ति सुस्निग्धं नासानाले प्रवेशयेत् ।
मुखान्निर्गमयेच्चैषा नेतिः सिद्धैर्निगद्यते ॥
ईक्षेत निश्चलदृशा सूक्ष्मलक्ष्यं समाहितः ।
अश्रुसंपातपर्यन्तमाचार्यैस्त्राटकं मतम् ॥
अमन्दावर्तवेगेन तुन्दं सव्यापसव्यतः ।
नतांसो भ्रामयेदेषा नौलिः सिद्धैः प्रचक्ष्यते ॥

---

१ ख. 'वेष्ट्य मु' । २ ख. 'र्ष्ण्याऽङ्गुष्ठनि' । ३ ख. परिकृत्य । ४ ग. 'ज्ञानम' ।

भस्त्रेव लोहकारस्य रेचपूरौ ससंभ्रमौ ।
कपालभाती विख्याता कफदोषविशोषणी" ॥

बन्धत्रयं क्षुरिकायां व्याख्यातम् । महाबन्धो यथा—

"पार्ष्णिं वामस्य पादस्य योनिस्थाने नियोजयेत् ॥
वामोरूपरि संस्थाप्य दक्षिणं चरणं तथा ।
पूरयित्वा ततो वायुं हृदये चुबुकं दृढम् ॥
निभृत्य योनिमाकुञ्च्य मनो मध्ये नियोजयेत् ।
धारयित्वा यथाशक्ति रेचयेदनिलं शनैः ॥
सव्याङ्गे च समभ्यस्य दक्षाङ्गे पुनरभ्यसेत् ।
मतमत्र तु केषांचित्कण्ठबन्धं विवर्जयेत् ॥
राजदन्तस्थजिह्वायां बन्धः शस्तो भवेदिति ।
अयं खलु महाबन्धो महासिद्धिप्रदायकः ॥
कालपाशमहाबन्धविमोचनविचक्षणः ।
अयं च सर्वनाडीनामूर्ध्वंगतिनिरोधकः" इति ॥

योनिर्गोरक्षेणोक्ता—

"आधाराख्ये गुदस्थाने पङ्कजं तु चतुर्दलम् ।
तन्मध्ये प्रोच्यते योनिः कामाख्या सिद्धवन्दिता" इति ॥

तस्या आकुञ्चनं पार्ष्ण्या गुदमापीड्योर्ध्वोद्घातेन भवति । महावेधो यथा—

"महाबन्धस्थितो योगी कृत्वा पूरकमेकधीः ।
वायूनां गतिमाकृष्य निभृतं कण्ठमुद्रया ॥
न्यस्तहस्तयुगो भूमौ स्फिचौ संताडयेच्छनैः ।
पुटद्वयं समाकृष्य वायुः स्फुरति सत्वरम् ॥
सोमसूर्याग्निसंबन्धो जायते चामृताय वै ।
मृतावस्था समुत्पन्ना ततो वायुं विरेचयेत् ।
महावेधोऽयमभ्यासान्महासिद्धिप्रदायकः" इति ॥

शक्तिचालनं यथा—

"पुच्छं प्रगृह्य भुजङ्गीं सुप्तामुद्बोधयेद्बुधः ।
निद्रां विहाय सा ऋज्वी ऊर्ध्वमुत्तिष्ठते हठात्" इति ।

अन्यत्रापि—

"संतप्तो वह्निना तत्र वायुना च प्रचालितः ।
प्रसार्य फणभृद्भोगं प्रबोधं याति तत्तदा" इति ॥ २४ ॥

इति पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

येनासौ पश्यते मार्गं प्राणस्तेन हि गच्छति ॥
अतः समभ्यसेन्नित्यं सन्मार्गगमनाय वै ॥ २५ ॥

ननु प्राणस्तत्र प्रदेशे केनोपायेन नेतव्य इत्यत आह—**येनेति** । असौ योगी येन मनोलक्षणेन करणेन मार्गं गन्तव्यं पश्यते प्रविश्य गन्तव्यतया निश्चिनोति प्राणस्तेनैव मनसा सह तत्र याति । मनसा तत्तत्स्थानध्यानमेव तत्र तत्र मूलाधारादौ प्राणप्रवेश उपाय इत्यर्थः । यतोऽयं प्राणप्रवेश उपाय उपदिष्टोऽतो नित्यं सन्मार्गगमनाय सुषुम्नामार्गप्रवेशाय समभ्यसेन्मनोधारणादि कुर्यात् । यद्यपि प्राणापानगती रुद्ध्वाऽवस्थाने पूरितोदरस्यापानेनैकीभूतस्य च प्राणस्य निरवकाशतयाऽर्थान्मध्यमार्ग एव विनाऽपि मनसा प्रवेशो भवति तथाऽपि सर्वेन्द्रियसंघातात्मकेन मनसा विनेन्द्रियाणां मनसश्च बहिर्व्यापारो न विरमेत्तथा च सति हठयोग एव स्यान्न राजयोग इति समनस्कप्राणप्रवेश उपदिष्टः ।

तदुक्तम्—

"मारुताभ्यसनं सर्वं मनोयुक्तं समाचरेत् ।
इतरत्र न कर्तव्या मनोवृत्तिर्मनीषिणा" इति ।

तथा—"राजयोगं विना मुद्रा विचित्राऽपि न राजते" इति ।

राजा मन एव तेन तद्योगं विनेत्यर्थः ॥ २५ ॥

हृद्द्वारं वायुद्वारं च ऊर्ध्वद्वारमतः परम् ॥
मोक्षद्वारं बिलं चैव सुषिरं मण्डलं विदुः ॥ २६ ॥

ननु येन मनो याति तेनैव प्राण इत्यवगतं तयोर्मार्गः क्वास्तीत्यत आह—**हृदिति** । हृदो मनसो वायोश्च प्राणस्य द्वारं प्रवेशमार्गः सुषुम्नाख्यमूर्ध्वद्वारं वर्तते कन्दादिमूर्धान्तं[1] पृष्ठवंशगामिसुषुम्नाद्वारमस्तीत्यर्थः । तत ऊर्ध्वं किमस्तीत्यत आह । **अतः परमिति** । अतोऽस्माद्द्वारात्परं मोक्षद्वारबिलं शिरो भित्त्वा निर्गतमस्ति[2] मोक्षस्य द्वारमुपायो ब्रह्मलोकस्तस्य बिलं तद्गमनाय विवरम् । ननु ब्रह्मलोकस्य क्रममोक्षस्थानत्वात्सूर्यमण्डले व्यवधायके सति कथं तत्र गतिरत आह—**सुषिरं मण्डलमिति** । सूर्यमण्डलस्य सच्छिद्रता

"द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमण्डलभेदिनौ ।
अध्यात्मयोगयुक्तात्मा रणे चाभिमुखो हतः" ॥

इत्यादिस्मृतेश्चावसीयते ॥ २६ ॥

भयं क्रोधमथाऽऽलस्यमतिस्वप्नातिजागरम् ॥
अत्याहारमनाहारं नित्यं योगी विवर्जयेत् ॥ २७ ॥

---

१ ग. 'न्तं वं' । २ ग. निर्वात' ।

अनेन विधिना सम्यङ्नित्यमभ्यसतः क्रमात् ॥
स्वयमुत्पद्यते ज्ञानं त्रिभिर्मासैर्न संशयः ॥ २८ ॥
चतुर्भिः पश्यते देवान्पञ्चभिस्तुल्यविक्रमः ॥
इच्छयाऽऽप्नोति कैवल्यं षष्ठे मासि न संशयः ॥ २९ ॥

योगवर्जनीयान्याह—भयमिति । तुल्यविक्रमो देवैरेवेच्छया कैवल्यं खेचर्युक्तं **क्षुरिकायां** *दर्शितम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥*

इति षष्ठः खण्डः ॥ ६ ॥

पार्थिवः पञ्चमात्राणि चतुर्मात्राणि वारुणः ॥
आग्नेयस्तु त्रिमात्राणि द्विमात्रो वायवस्तथा ॥ ३० ॥
एकमात्रस्तथाऽऽकाशो ह्यर्धमात्रं तु चिन्तयेत् ॥
सिद्धिं कृत्वा तु मनसा चिन्तयेदात्मनाऽऽत्मनि ॥ ३१ ॥

पञ्चभूतधारणासु तदतीतधारणासु च कीदृशं प्रणवस्वरूपं ध्येयमिति पृच्छन्तं प्रति क्रमेणोत्तरमाह—**पार्थिव इत्यादि** । पार्थिवः पृथिवीतत्त्वधारणायामाश्रितश्चेत्प्रणवो भवति तदा तस्य पञ्चमात्राणि स्वरूपाणि[3] ध्येयानि । वारुणो जलतत्त्वधारणायामुपास्यत्वेनाऽऽश्रितश्चेदित्यर्थः । गन्धाद्येकैकगुणभासान्मात्राह्रासो द्रष्टव्यः । **अर्धमात्रं त्विति** । तुर्यावृत्त्यर्थः । निरपेक्षीभूयार्धमात्रं त्वनुचिन्तयितव्यमित्यर्थः । तर्हि पूर्वेषां चिन्तनानां को विषय इत्यत आह—**सिद्धिमिति** । तत्तत्सिद्धिमभिप्रेत्य तत्तल्लोकजयाय तानि पार्थिवादीनि रूपाणि मनसा साधनेनाऽऽत्मना स्वयमात्मनि बुद्धौ चिन्तयेदित्यर्थः । यद्वाऽऽत्मनि शरीरे पादादिमूर्धपर्यन्ते तत्तद्भूतध्याने तत्तद्भूतस्थानलोकजयो भवति । भूतस्थानानि यथा—

"भूमिरापस्तथा तेजो वायुराकाश एव च ।
एतेषु पञ्चदेवानां धारणा पञ्चधेष्यते ॥
पादादिजानुपर्यन्तं पृथिवीस्थानमुच्यते ।
आ जान्वोः पायुपर्यन्तमपां स्थानं प्रकीर्त्यते ॥
आ पायोर्हृदयान्तं च वह्निस्थानं तदुच्यते ।
आ हृन्मध्याद्भ्रुवोर्मध्यं यावद्वायुकुलं स्मृतम् ॥
आ भ्रूमध्यात्तु मूर्धान्तमाकाशमिति चोच्यते" इति ॥ ३० ॥ ३१ ॥

त्रिंशत्पर्वाङ्गुलप्राणो यत्र प्राणः प्रतिष्ठितः ॥
एष प्राण इति ख्यातो बाह्यप्राणः स गोचरः ॥ ३२ ॥

---

१ ख. °भ्यस्यतः । २ क. °त्रो मारुतस्त° । ३ ग. रूपाणि ।

प्राणायाम एक आयम्यत्वेन प्राण उक्तोऽग्निहोत्रादावुपास्यत्वेन चैक उक्तस्तयोः को भेद इत्यत आह—**त्रिंशदिति ।** त्रिंशत्संख्याकानि पर्वाङ्गुलानि मानमस्य त्रिंशत्पर्वाङ्गुलः । अङ्गुलान्यनेकप्रकाराणि सन्ति तदर्थं पर्वेति विशेषणम् । *तिर्यक्चतुरङ्गुलमितस्य काष्ठस्य चतुर्थांशः पर्वाङ्गुलं तदेव मुष्ट्यङ्गुलम् ।*

तदुक्तम्—

"विनाऽङ्गुष्ठेन शेषाभिर्मुष्टिमङ्गुलिभिः कृतम् ।
चतुर्धा विभजेदेको भागो मुष्ट्यङ्गुलं स्मृतम्" ॥

इति द्वादशाङ्गुलता । पञ्चदशाङ्गुलता चान्यत्रोक्ता सा तु मध्यमाङ्गुलिमध्यपर्वमितादिस्थूलाङ्गुलाभिप्रायेण श्वासस्य स्थूलसूक्ष्मतारतम्याभिप्रायेण चेत्यविरोधः । तथा च **याज्ञवल्क्यः**—

"शरीरादधिकः प्राणो द्वादशाङ्गुलमानतः ।
चतुर्दशाङ्गुलं केचिद्वदन्ति मुनिसत्तमा." इति ॥

गोरक्षेण तु षडधिकान्युक्तानि—

"षट्त्रिंशदङ्गुलो हंसः प्रयाणं कुरुते बहिः ।
वामदक्षिणमार्गेण ततः प्राणोऽभिधीयते" इति ॥

वामे पञ्चदश दक्षिणे च तथेति मिलित्वा त्रिंशदिति वा न विरोधः । अयमायम्यत्वेनोक्तः प्राणः । एष प्राणो यत्र प्रतिष्ठितो यदाधारत्वेन महिमानं गतः स प्राण इति ख्यात उपास्यत्वेन प्रसिद्धः परमात्मा । तटस्थलक्षणमुक्त्वा स्वरूपलक्षणमाह—**बाह्येति ।** यो बाह्यप्राणः स गोचरो विषयो दृश्य इत्यर्थः । अर्थादन्यवस्तुदृगिति स्वरूपभेदः ॥ ३२ ॥

अशीतिः षट्शतं चैव सहस्राणि त्रयोदश ॥
लक्षश्चैकोऽपि निःश्वासो अहोरात्रप्रमाणतः ॥ ३३ ॥

ननु बाह्यप्राणस्य जन्मायुषि कियान्व्यापार इति पृष्टे तस्य परिगणनस्य बह्वायाससाध्यत्वादहोरात्रव्यापारपरिगणनामाह—**अशीतिरिति ।** एकाऽशीतिः षट्शतं च त्रयोदशसहस्राणि चैको लक्षश्चाहोरात्रेणैतावान्निःश्वासोऽङ्कतोऽपि ११३६८० । अनेन मानेनाऽऽयुर्निश्वासपरिमाणं गणनीयम् । **स्मृतिविरोधस्तु** भवति । तत्र हि—"एकविंशतिसहस्राणि षट्शतानि दिने दिने" इत्युक्तम् । **हंसोपनिषदि** च "षट्सं- ख्ययैकविंशतिसहस्राणि षट्शतान्यधिकानि भवन्ति" इति । अत्रोच्यते । नासिक्यप्राणापेक्षयाऽन्यत्र ग्रन्थे गणनेह तु रन्ध्रान्तराणि मुखादीन्यपेक्ष्याधिकसंख्योक्तिः ।

१ क. ख. शीतिय° । २ क. °रात्रे प्र° । ३ ग. °श्वासे प° ।

नासिक्ये प्राणे वहति रन्ध्रान्तरेष्वपि किंचिद्वहनं भवति तेनोक्तसंख्यासिद्धिरित्यविरोधसिद्धिः। सर्वद्वारेषु वायुसंचरणं **योगतत्त्व** उक्तम्—

"एवं सर्वेषु द्वारेषु वायुं पूरत पूरत।
निषिद्धे तु नवद्वार उच्छ्वसन्निःश्वसंस्तथा" इति॥

यदि तु षट्संख्ययाऽधिकानि षट्शतानीति नान्वयः किंतु गुणितानीत्यध्याहृत्य षट्संख्यया गुणितानि २१ सहस्राणि ६ शतानि चेत्यन्वयोऽधिकानीति च किंचिदधिकानीत्यशीत्या चतुःसहस्रेण चेति व्याख्याऽत्र च दश सहस्राणि लिङ्गव्यत्ययेन त्रयस्त्रींणि तेन त्रिंशत्सहस्राणीति व्याख्याऽऽश्रीयते तदा श्रुत्योर्न संख्याभेदः स्यात्॥ ३३॥

प्राण आद्यो हृदि स्थाने अपानस्तु पुनर्गुदे॥
समानो नाभिदेशे तु उदानः कण्ठमाश्रितः॥ ३४॥

धारणोपयोगितया प्राणादीनां स्थानान्याह—**प्राण इति**। पञ्च प्राणा वर्तन्ते तेषां मध्ये य आद्यः प्राणः प्रथमाननकर्ता स हृदि वर्तत इत्यर्थः॥ ३४॥

व्यानः सर्वेषु चाङ्गेषु सदा व्यावृत्य तिष्ठति॥
अथ वर्णास्तु पञ्चानां प्राणादीनामनुक्रमात्॥ ३५॥

नन्वेकः सर्वेष्वङ्गेषु कथं वर्ततेऽत उक्तम्—**व्यावृत्येति**। विशेषेणाऽऽवृत्याऽऽवरणमाच्छादनं कृत्वा व्याप्येत्यर्थः। अथ ध्यानोपयोगितया वर्णानाह—**अथेति**। ब्रूम इति शेषः। पञ्चानामेव मुख्यत्वान्न तु नागकूर्मकृकरदेवदत्तधनंजयानन्तर्भाव्य दशानामपि। **याज्ञवल्क्येन** तु दशानां स्थानानि कर्माणि चोक्तानि॥ ३५॥

इति सप्तमः खण्डः॥ ७॥

रक्तवर्णमणिप्रख्यः प्राणो वायुः प्रकीर्तितः॥
अपानस्तस्य मध्ये तु इन्द्रगोपकसंनिभः॥ ३६॥

रक्तेति। रक्तवर्णो यो मणिस्तत्प्रख्यस्तत्प्रभः। तस्य मध्ये गुदस्य मध्ये। इन्द्रगोपः कीटविशेषो रक्तवर्णो वर्षासु प्रथमं दृश्यते॥ ३६॥

समानस्तस्य मध्ये तु गोक्षीरस्फटिकप्रभः॥
अपाण्डुर उदानस्तु व्यानो ह्यर्चिसमप्रभः॥ ३७॥

समानस्तस्य मध्ये नाभिदेशस्य मध्ये। अर्चिर्वह्निशिखा॥ ३७॥

१ ख. ग. 'शीलैकम'। २ ख. व्यानोऽप्यर्चि'।

यस्यैष मण्डलं भित्त्वा मारुतो याति मूर्धनि ॥
यत्र तत्र म्रियेद्वाऽपि न स भूयोऽभिजायते न स
भूयोऽभिजायत इति ॥ ३८ ॥

इत्यथर्ववेदेऽमृतबिन्दू(नादो)पनिषत्समाप्ता ॥ ३ ॥

योगसाधनस्य प्रयोजनमाह—यस्येति । मण्डलं सहस्रदलमेकर्षिस्थानं यस्य साधकस्यैष मारुतो मण्डलं भित्त्वा मूर्धनि यात्यूर्ध्वस्फोटेन । स यत्र कुत्रापि मृतो मोक्षं यातीत्यर्थः । द्विरुक्तिर्निश्चयाय । इतिशब्दः समाप्त्यर्थः ॥ ३८ ॥

इत्यष्टमः खण्डः ॥ ८ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिकाऽमृतबिन्दु(नाद)के ॥

इति नारायणविरचितामृतबिन्दू(नादो)पनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ४ ॥

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अमृतनादोपनिषत् ।

शंकरानन्दविरचितदीपिकोपेता ।

ॐ सह नाववत्विति शान्तिः ।

शास्त्राण्यधीत्य मेधावी अभ्यस्य च पुनः पुनः ॥
परमं ब्रह्म विज्ञाय उल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥ १ ॥

व्याकरिष्येऽहममृतनादोपनिषदं शुभाम् ।
अमृतं ब्रह्म सर्वेषामर्पयन्ती पदे पदे ॥

शास्त्राण्यृगादीनि नानाशाखाभेदभिन्नानि साङ्गविद्योपविद्यान्यात्मैकत्वावगतिफलानि । **अधीत्या**धिगत्य पाठतोऽर्थतश्च स्वाधीनानि कृत्वेत्यर्थः । **मेधावी** श्रुतधारणशक्तिमान् । **अभ्यस्य च पुनः पुनः** । स्वाधीनपाठार्थान्यपि संवादाय स्वगुरूणां समीपे सह श्रोतृभिः स्वशिष्याणामुपदेशार्थं वा भूयो भूय आवृत्तिं कृत्वाऽपि । चशब्दात्संशयविपर्ययनिवृत्तावपि । **परमं** निरतिशयमनुपचरितमित्यर्थः । **ब्रह्म** बृहद्देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यम् । **विज्ञाय** विशेषेणेदमित्थं नान्यथाऽहमेव तन्न मत्तोऽन्यदित्यादिनाऽ-

वगत्य । **उल्कावत्**, उल्काऽलातप्रदीपादिकं यथाऽपवरकान्तस्थितं मण्यादिकमवलोकयितुं दीपिकादिकं हस्ते स्वीकरोति दृष्टे च तस्मिन्परित्यजति तद्वत् । **तान्यधी**तानि पुनः पुनरभ्यस्तानि च । **अथ** परब्रह्मविज्ञानानन्तरम् । **उत्सृजेत्पलालमिव** धान्यार्थी परित्यजेत् ॥ १ ॥

ओंकाररथमारुह्य विष्णुं कृत्वाऽथ सारथिम् ॥
ब्रह्मलोकपदान्वेषी रुद्राराधनतत्परः ॥ २ ॥

यद्यनेकशाखाध्ययने पुनः पुनरभ्यासे च न सुनिश्चितं विज्ञानं तदैवं कुर्यादित्याह । **ओंकाररथं** शब्दब्रह्ममारभूतशब्दाक्षरप्रणवात्मकपरब्रह्मरथम् । **आरुह्या**कारोकारमकारार्धमात्राफलकेषु विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयाद्यात्मनाऽधिरोहं कृत्वा । **विष्णुं** व्यापिनं सर्वात्मकत्वाद्बोधमित्यर्थः । **कृत्वा** विधाय । **अथों**काररथारोहणानन्तरम् । **सारथिं** रथनेतारम् । इदानीं गन्तव्यविशिष्टं रथिनमाह । **ब्रह्मलोकपदान्वेषी** । ब्रह्मोक्तं तदेव लोकयत आत्मत्वेन स्वयंप्रकाशस्वरूपमिति लोको ब्रह्मलोकः स एव पद्यते गम्यते जीवब्रह्मतादात्म्यसाक्षात्कारेणेति ब्रह्मलोकपदं तदन्वेषणं तत्प्राप्तीच्छाऽस्यास्तीति ब्रह्मलोकपदान्वेषी । **रुद्राराधनतत्परो** रुद्राः समनस्कानि ज्ञानकर्मेन्द्रियाण्येकादश तेषामाराधनं तद्वृत्तिविशेषविचारणं रुद्राराधनं तस्मिन्परस्तात्पर्यवान्रुद्राराधनतत्परः । इन्द्रियेष्वप्रमत्त इत्यर्थः ॥ २ ॥

तावद्रथेन गन्तव्यं यावद्रथपथस्थितिः ॥
स्थात्वा रथपथस्थानं रथमुत्सृज्य गच्छति ॥ ३ ॥

तावत्, तावत्परिमाणं तावन्तं कालं च । **रथेनों**कारारूढेन । **गन्तव्यं** प्राप्तव्यम् । **याव**द्यावत्परिमाणं यावन्तं कालं च । **रथपथस्थिती** रथपथस्थितिरोंकारचिन्तननिरोधः । **स्थात्वा** स्थित्वाऽहं ब्रह्मास्मीत्यवगत्येत्यर्थः । **रथपथस्थानं** रथपथस्थान ओंकारचिन्तननिरोध आनन्दात्मनि वाङ्मनसातीते । **रथमों**कारलक्षणम् । **उत्सृज्य गच्छति** । स्पष्टम् ॥ ३ ॥

मात्रालिङ्गपदं त्यक्त्वा शब्दव्यञ्जनवर्जितम् ॥
अस्वरेण मकारेण पदं सूक्ष्मं हि गच्छति ॥ ४ ॥

उत्सर्गप्रकारं दर्शयति । **मात्रालिङ्गपदं** मात्रा अकाराद्या लिङ्गानि स्थूलशरीरादीनि तैर्हि गम्यत आत्मा पदानि विराडादीन्यकारादिमात्रालिङ्गप्राप्याणि । मात्रालिङ्गानि च पदानि च व्याकृतात्मकान्येवं मनसि धृत्वा मात्रालिङ्गपदमित्येकवचनमाह । **त्यक्त्वा** नाहमस्मीतिभावेनोत्सृज्य । **शब्दव्यञ्जनवर्जितं** शब्दा अकाराद्याः स्वरा व्यञ्जनानि कादीनि प्रकृते मकारादीनि तैर्वर्जितं वाङ्मनसातीतमित्यर्थः ।

---

१ क. कार्रं र ।

अस्वरेणाकारादिरहितेन । **मकारेण** बिन्द्वात्मना । **पदं** पदनीयं स्वयंप्रकाशमानानन्दात्मरूपम् । **सूक्ष्मं** दुर्विज्ञेयं बुद्धेर्दृष्टृ स्वयंप्रकाशम् । हि प्रसिद्धम् । आत्मत्वेन **गच्छति** प्राप्नोति ॥ ४ ॥

शब्दादिविषयाः पञ्च मनश्चैवातिचञ्चलम् ॥
चिन्तयेदात्मनो रश्मीन्प्रत्याहारः स उच्यते ॥ ५ ॥

इदानीमत्राप्यशक्तस्योपायं योगं प्रत्याहारादिलक्षणमाह । **शब्दादिविषयाः** । शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा विशेषेण स्वावबोधवन्तं सिन्वन्ति बध्नन्तीति शब्दादिविषयाः । अत्र विषयशब्देन विषयिणः श्रोत्रादीँल्लक्षयति । अथवा शब्दादयो विषया येषां श्रोत्रादीनां ते शब्दादिविषयाः । **पञ्च** श्रोत्रत्वक्चक्षुरसनघ्राणाख्याः पञ्चसंख्याक्रान्ता इन्द्रियविशेषाः । **मनश्चैवा**न्तःकरणमेव च । अत्रैवकारः श्रोत्रादिष्वन्तःकरणस्य स्वातन्त्र्यदर्शनार्थः । चकारः कर्मेन्द्रियसंग्रहार्थः । **अतिचञ्चलं** भृशं चपलं मर्कटवच्चपलाश्च श्रोत्रादयः सकर्मेन्द्रिया यतस्तमश्चिन्तयेद्ध्यानं कुर्यात् । **आत्मनो** विष्णोर्बुद्धिरूपस्य सारथेः । **रश्मीनि**न्द्रियाश्वनिवारकरज्जुरूपान्मानसान्प्रचारान् । **प्रत्याहारः,** विषयं विषयं प्रतिगच्छतामिन्द्रियाणां बहिर्मुखत्वादन्तरात्मन्याहरणं प्रत्याहारः । **स** आत्मरश्मिचिन्तनरूपः । **उच्यते** कथ्यते विद्वद्भिः ॥ ५ ॥

प्रत्याहारस्तथा ध्यानं प्राणायामोऽथ धारणा ॥
तर्कश्चैव समाधिश्च षडङ्गो योग उच्यते ॥ ६ ॥

इदानीं योगाङ्गान्याह । **प्रत्याहारो** व्याख्यातः । **तथा** तद्वत् । **ध्यानं** विजातीयप्रत्ययशून्यसजातीयप्रत्ययप्रवाहकरणम् । **प्राणायामोऽथ धारणा । तर्कश्चैव समाधिश्च** प्राणायामधारणातर्कसमाधीन्कण्ठत एव व्याकरिष्यति । अथशब्दोऽप्यर्थः । प्राणायामोऽप्यन्तरङ्गमित्यर्थः । चकारावनुक्तानामासनादीनामुक्तानां च प्रत्याहारादीनां समुच्चयार्थौ । एवकारः प्रत्याहारादीनां षण्णामेवान्तरङ्गाङ्गत्वार्थो न त्वासनादीनाम् । **षडङ्गः** षट्संख्याकानि प्रत्याहारादीन्यङ्गान्यवयवा योगवपुषो यस्य स षडङ्गः । **योगः** स्वाभाविकमनोवृत्तिनिरोधोऽहं ब्रह्मास्मीतिसाक्षात्कारफलकः । **उच्यते** कथ्यते विद्वद्भिः ॥ ६ ॥

यथा पर्वतधातूनां दह्यन्ते धमता मलाः ॥
तथेन्द्रियकृता दोषा दह्यन्ते प्राणनिग्रहात् ॥ ७ ॥

ध्यानस्य पुरुषार्थहेतुत्वेन स्वरूपेण च प्रसिद्धत्वात्सर्वशास्त्रेषु प्राणायामस्य पुरुषार्थहेतुत्वं स्वरूपं च वक्तुमाह । **यथा** येन प्रकारेण । **पर्वतधातूनां** सुवर्णरजतताम्रादिगिरिधातूनाम् । **दह्यन्ते** भस्मी क्रियन्ते । **धमता** धमनं कुर्वता पुरुषेण

१ ख. °ध्यात्मध° । २ ख. °णधारणात° । ३ ग. °त्य च पु° ।

तदुपलक्षितेन धमनेन वा। मलास्तद्धातुव्यतिरिक्ता अवयवास्तद्धातुदूषकाः। **तथा** तेन प्रकारेण। **इन्द्रियकृता** इन्द्रियैर्मनएकादशैरनुष्ठिता इन्द्रियकृताः। अनेन कर्तृत्वमिन्द्रियाणां न त्वात्मन इति दर्शितम्। दोषाः पापानि योषिदवलोकनादीनि प्रमादकृतानि। **दह्यन्ते**। व्याख्यातम्। **प्राणनिग्रहात्**। प्राणस्य पञ्चवृत्तेर्निग्रहः स्वेच्छागतिभङ्गस्तस्मात् ॥ ७ ॥

प्राणायामैर्दहेद्दोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् ॥
किल्बिषं हि क्षयं नीत्वा रुचिरं चैव चिन्तयेत् ॥ ८ ॥

प्रायायामैर्वक्ष्यमाणै**र्दहे**द्भस्मी कुर्यात्। **दोषा**निन्द्रियकृतान्पाप्मनो **धारणाभिश्च** वक्ष्यमाणाभिश्चशब्दाद्ध्यानादिनाऽपि। **किल्बिषं** प्रतिकूलसंस्काररूपं पापं रागद्वेषादिसंस्कारानित्यर्थः। इदानीमर्थाद्ध्यानशब्दार्थमाह। **किल्बिषं** व्याख्यातम्। **हि** प्रसिद्धमनर्थकारणम्। **क्षयं नीत्वा** विनाशं गमयित्वा। **रुचिरं चैव** रुचिकरं सर्वप्रियतममानन्दात्मानं न त्वन्यं चकारात्तदवगत्यभावेऽन्यदपि। **चिन्तयेत्**, विजातीयप्रत्ययशून्यं सजातीयप्रत्ययप्रवाहं तद्विषयं कुर्यात् ॥ ८ ॥

रुचिरं रेचकं चैव वायोराकर्षणं तथा ॥
प्राणायामास्त्रयः प्रोक्ता रेचपूरककुम्भकाः ॥ ९ ॥

इदानीं प्राणायामस्वरूपं वक्तुं कुम्भकादीनां पारिभाषिकीं संज्ञामाह। **रुचिरं** कुम्भकं सति तस्मिन्रुचिरानन्दात्मावलोकनात्[1]। **रेचकं चैव** रेचके संज्ञान्तरस्याविद्यमानत्वादेवकारमाह। रेचकमेव न त्वन्यत्संज्ञान्तरम्। अत्र चकार उक्तवक्ष्यमाणसमुच्चयार्थः। **वायोः** कोष्ठ्यस्य प्रभञ्जनस्य। इदं पदं रुचिररेचकाकर्षणैः समं संबध्यते। **आकर्षणं** पूरकम्। **तथा** तद्रुचिरादित्रयम्। **प्राणायामाः** प्राणस्यौदर्यस्य प्रभञ्जनस्याऽऽसमन्ताद्यमस्य स्वेच्छागत्युपरमस्य हेतवः प्राणायामाः। **त्रय**स्त्रिसंख्याकाः। **प्रोक्ताः** प्रकर्षेण कथिता विद्वद्भिः। तदुक्तान्प्रसिद्धैर्नामभिराह। **रेचपूरककुम्भकाः**। रेचकाकर्षणरुचिराः ॥ ९ ॥

सव्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं शिरसा सह ॥
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥ १० ॥

इदानीं प्राणायामस्य साधारणं लक्षणमाह। **सव्याहृतिं** व्याहृतिभिः सह वर्तमानाम्। **सप्रणवां** प्रणवेन सह वर्तमानाम्। **गायत्रीं** सावित्रीं चतुर्विंशत्यक्षराम्। **शिरसा सह** शिरोमन्त्रेणाऽऽपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोमित्यनेन समम्। यथा चायं क्रमः पाठे प्रथममोंकारस्ततः सप्तव्याहृतयस्ततो गायत्री ततः शिरोमन्त्र इति। **त्रिः**, त्रिवारम्। **पठे**न्नातिद्रुतं नातिविलम्बितं स्पष्टवर्णं[2] पिपीलिकापङ्क्तिवद्बुद्ध्यारूढमुक्तं मन्त्रजातं मन-

---

१ ग. °लोकात्। २ घ. °ष्टस्वरवं°।

सोच्चारयेत् । *तथाच सप्तव्याहृतीनामादौ सप्त प्रणवाः सुवरिति याजुषेण पाठेन सप्तव्याहृतिषु त्रयोदश गायत्र्यादौ शिरोमन्त्रादौ च प्रणवद्वयं वरणीयमिति सामपाठेन* चतुर्विंशतिर्गायत्र्याः सुवरोमिति याजुषेणैव पाठेन षोडश शिरोमन्त्रस्य । एवं द्विषष्ट्यक्षराणि संपद्यन्ते। तानि च त्रिगुणितानि षडशीत्यधिकं शतं भवन्ति । गायत्र्यादौ परमहंसानामधिकाराभावात्तावत्संख्याकैः प्रणवैः परमहंसैः प्राणायामः करणीय इत्यर्थादवगम्यते । न चास्य कर्तुमशक्यत्वादनधिकारः सत्यभ्यासे तस्यापि सुकरत्वात् । ततोऽभ्यासे यत्नः करणीय इति। **आयतप्राणो** नियमितजाठरप्रभञ्जनः। **प्राणायाम** उक्तः। **स** प्रणवव्याहृतिगायत्रीशिरोमन्त्रत्रिवारपाठरूपः। **उच्यते** कथ्यते विद्वद्भिः ॥ १० ॥

उत्क्षिप्य वायुमाकाशं शून्यं कृत्वा निरात्मकम् ॥
शून्यभावेन युञ्जीयाद्रेचकस्येति लक्षणम् ॥ ११ ॥

इदानीं रेचकादीनां श्लोकत्रयेण लक्षणान्याह। **उत्क्षिप्या**ऽऽधारचक्रात्कुण्डलीतन्त्रीसंघट्टनेनोर्ध्वमानीय वंशपुटेनेव **वायुं** प्राणप्रभञ्जनम् । इडापिङ्गलयोरन्यतरनासापुटेन । **आकाशं** शरीरपञ्जरबहिष्ठं नभोभागं तत्रापि **शून्यं कृत्वा** वायोरभावं विधाय। शून्यस्वरूपकथनं **निरात्मकं** निर्गतस्वभावं वायुमाकाशदेशे कारणात्मनाऽवस्थितं विधायेत्यर्थः । ततः **शून्यभावेन** निरात्मकस्वभावेन नास्त्यत्र वायुः संसारसूत्रभूत इत्यनेनेत्यर्थः । युञ्जीयाद्योगं कुर्यादेवं चिन्तयेदित्यर्थः । तथा चैवंकर्मपुरःसरमेतच्चिन्तनम् । **रेचकस्य** प्राणायामभेदस्य । **इत्य**नेनोक्तेन प्रकारेण । **लक्षणं** गमकमुक्तमिति शेषः ॥ ११ ॥

वक्त्रेणोत्पलनालेन तोयमाकर्षयेन्नरः ॥
एवं वायुर्ग्रहीतव्यः पूरकस्येति लक्षणम् ॥ १२ ॥

वक्त्रेण वदनेन । आस्यजलयोः संयुक्तोभयाग्रमुत्पलनालं कृत्वा तत **उत्पलनालेन** प्रसिद्धेन । **तोयं** भूम्यादिदेशस्थं नीर**माकर्षये**च्छरीरपञ्जरस्यान्तरा नयेत् । **नरो** मनुष्यः । विनोदेन केनचिदन्येन हेतुना वा । यथाऽयं दृष्टान्त **एव**मनेन प्रकारेण वामदक्षिणयोरन्यतरनासापुटेन श्रमवर्ज शनैः शनै**र्वायुः** प्राणप्रभञ्जनो **ग्रहीतव्यो** जठरपिठरान्तरा नेतव्यः । **पूरकस्येति लक्षणं** स्पष्टम् ॥ १२ ॥

नोच्छ्वसेन्न च निश्वसेन्नैव गात्राणि चालयेत् ॥
एवं भावं नियुञ्जीयात्कुम्भकस्येति लक्षणम् ॥ १३ ॥

नोच्छ्वसेदूर्ध्वश्वासं न कुर्या**न्न च निश्वसे**न्निश्वासमपि न कुर्यात् । चकाराद्ग्लानयनादिकमपि न कुर्यात् । **नैव गात्राणि चालयेत्** । गात्राणि शिरःप्रभृतीनि मरुचालनादिरूपेण न चालयेदेव । तत्करणे हि वायुप्रक्षोभेण शरीरपीडादिकं स्यादित्येव-

१ ग. ण्डलिनीं त । २ घ. दिस्थनी । ३ ख सेन्न च गा । ४ क. वायुं ।

कारार्थः । **एवं भावमुक्तेन** प्रकारेण भवनं मत्तव्यालस्य परितः स्तम्भाष्टकेऽनेकभार-लोहशृङ्खलाबद्धस्येव वायोरवस्थानमित्यर्थः । **नियुञ्जीयान्नितरां** योगं कुर्यात्संचिन्तन-व्यापारं कुर्यादित्यर्थः । **कुम्भकस्येति** लक्षणं स्पष्टम् ॥ १३ ॥

अन्धवत्पश्य रूपाणि शब्दं बधिरवच्छृणु ॥
काष्ठवत्पश्य वै देहं प्रशान्तस्येति लक्षणम् ॥ १४ ॥

इदानीं चशब्दसूचितस्य यमनियमवतो लक्षणमाह । **अन्धवत् ,** यथाऽन्धः परे-णोक्तो नीलपीतादिकमवगच्छति तद्वत् । **पश्य** हे पुत्रक संसारतापैः संतप्तः स्वयं नील-पीतादिसुखदुःखकारित्वबुद्धिशून्योऽवलोकय । **रूपाणि** शुक्लपीतादीनि । **शब्दं** षड्जा-दिस्वरमिश्रितम् । **बधिरवद्यथा** बधिरः स्वयं शब्दविशेषज्ञानशून्यः परेणाऽऽवेदितोऽ-वगच्छति तद्वत् । **शृणु** स्पष्टम । **काष्ठवत् ,** यथोपेक्षणीयं हेयं वा क्रिमिकीटादिदुष्टं काष्ठं तद्वत् । **पश्यावलोकय** । **वै** प्रसिद्धम् । **देहं** स्थूलशरीरम् । ननु किं भवता ममै-वेदं करणीयत्वेनोच्यत इत्यत आह । **प्रशान्तस्य** । प्रकर्षेण शमवतो यमनियमानुष्ठा-यिन इत्यर्थः । **इति** भवन्तं प्रत्युक्तेन प्रकारेण । **लक्षणं** गमकम् । ततो न भवत एवेत्यर्थः ॥ १४ ॥

मनःसंकल्पकं ध्यात्वा संक्षिप्याऽऽत्मनि बुद्धिमान् ॥
धारयित्वा तथाऽऽत्मानं धारणा परिकीर्तिता ॥ १५ ॥

इदानीं धारणामाह । **मनःसंकल्पकम्** । अन्तःकरणाभिलापसुखदुःखमानन्दात्मान-मित्यर्थः । **ध्यात्वा** चिन्तयित्वा । **संक्षिप्य** प्रत्ययप्रवाहमुपसंहृत्य । **आत्मन्यन्तःक-**रण आनन्दात्मनि वा । **बुद्धिमानहं** ब्रह्मास्मीति धीमान् । **धारयित्वा तथाऽऽत्मानं** यथा पूर्वं प्रत्ययप्रवाहो धारितोऽन्तःकरणेन तद्वदानन्दात्मानं विधार्य यदवस्थानं सा **धारणा परिकीर्तिता** । स्पष्टम् ॥ १५ ॥

आगमस्याविरोधेन ऊहनं तर्क उच्यते ॥
समं मन्येत यं लब्ध्वा स समाधिः प्रकीर्तितः ॥ १६ ॥

इदानीं तर्कलक्षणमाह । **आगमस्य** । आसमन्ताद्गम्यते प्रमाणान्तरेणानवगतं धर्मा-धर्मात्मैक्यमनेनेत्यागमस्तस्या**विरोधेन** विरोधमन्तरेण । **ऊहनमुत्प्रेक्षणं** जातस्य स्तन्य-पानादिनिदर्शनादिकं धर्माधर्मात्मसद्भावे आत्मनः सर्वगतत्वादावाकाशादिनिदर्शनं च पौरुषेयमपौरुषेयं वा । **तर्क उच्यते** । स्पष्टम् । इदानीं समाधिमाह । **समं** हस्तिपु-त्रिकादिशरीरेष्वेकरूपम् । **मन्येत** मननं कुर्यात्स्वचेतसि धारयेदित्यर्थः । **यं** ब्रह्मात्मै-क्यबोधम् । **लब्ध्वा** प्राप्य **स** आत्मबोधः **समाधिः प्रकीर्तितः** । स्पष्टम् ॥ १६ ॥

भूमौ दर्भासने रम्ये सर्वदोषविवर्जिते ॥
कृत्वा मनोमयीं रक्षां जप्त्वा वै रथमण्डले ॥ १७ ॥

इदानीं चकारसूचितमासनं तत्स्थलं चाऽऽह । **भूमौ** समे शुचावित्यादिशास्त्रान्तरोक्तदेशे । **दर्भासने** दर्भकृष्णाजिनचैलोत्तरासने । किं बहुना दर्भासनेऽन्यस्मिन्वा । **रम्ये** मनःप्रसादकरे । **सर्वदोषविवर्जिते** निखिलदृष्टादृष्टदोषशून्ये । **कृत्वा** विधाय । **मनोमयीं** मनोविकाररूपां मानसीमित्यर्थः । **रक्षां** भूतप्रेतपिशाचादिरक्षणरूपां **जप्त्वा** जपित्वा । **वै रथमण्डले** वै प्रसिद्धे रथंतरसाममण्डलब्राह्मणे सामयजुष्प्रसिद्धे । अथवा विशिष्टो रथो विरथः प्रणवस्तन्मात्रान्यामादिकं वैरथं वैरथस्य मण्डलं समूहस्तस्मिन्यत्सारभूतमोंकाराख्यमिति शेषः ॥ १७ ॥

पद्मकं स्वस्तिकं वाऽपि भद्रासनमथापि वा ॥
बद्ध्वा योगासनं सम्यगुत्तराभिमुखस्थितः ॥ १८ ॥

इदानीमासनान्याह । **पद्मकम्** , ऊर्वोरुपरि पादतले निधाय पृष्ठगतं करयुगं विधाय वामेन करेण दक्षिणपादाङ्गुष्ठस्य दक्षिणेन करेण वामपादाङ्गुष्ठस्य च ग्रहणे पद्मकासनं भवति । **स्वस्तिकं वाऽपि** जानूर्वोरन्तराले पादतलयोः करणं स्वस्तिकं नामाऽऽसनं भवति । वाशब्दो गोमुखादेः संग्रहार्थः । अपिशब्दोऽनियत्यर्थो यत्किंचित्स्वाभ्यस्तमित्यर्थः । **भद्रासनं** सीवनीपार्श्वयोर्वृषणस्याधो गुल्फौ विधाय पार्श्वपादयोः पाणिभ्यां बन्धने कृते भद्रासनं भवति । **अथापि वा,** अथ वेति पक्षान्तरार्थौ । अपिशब्दो ह्यपूर्वः समुच्चयार्थः । **बद्ध्वा** निबध्य **योगासनं** योग उक्तस्तस्य प्राप्त्यर्थमासनमुपवेशनं योगासनम् । **सम्यग्**यथावद्गुरूपदिष्टेन मार्गेण **उत्तराभिमुखस्थितः** उत्तराशासंमुखत्वेनावस्थितः ॥ १८ ॥

नासिकापुटमङ्गुल्या पिधायैकेन मारुतम् ॥
आकृष्य धारयेदग्निं शब्दमेवेति चिन्तयेत् ॥ १९ ॥

नासिकापुटं नासिकाया एकं छिद्रम् । **अङ्गुल्या पिधाय** । **एकेन**ैकयाऽङ्गुल्या प्रच्छाद्य **मारुतं** प्राणप्रभञ्जनम् । **आकृष्य** बहिःस्थितमन्तरासमन्तान्नीत्वा **धारयेद**ग्निधारणं कुर्यात्तस्मिन्निधारिते योऽन्तर्हृदये महानग्निस्तमग्निं हृदयपुण्डरीकस्थं शास्त्रैकगम्यं जातवेदसं **शब्दमेव** शब्दब्रह्मसारभूतमोंकारमेव न त्वन्यमित्यनेन प्रकारेण वह्न्योंकारयोरभेदेन **चिन्तये**द्ध्यानं कुर्यात् ॥ १९ ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ओमित्येतन्न रेचयेत् ॥
दिव्यमन्त्रेण बहुधा कुर्यादात्ममलच्युतिम् ॥ २० ॥

अथोंकारतादात्म्यचिन्तन उपपत्तिमाह । **ओम**वति स्वस्य जापकं चिन्तकं वेत्योम् । इत्योंकारानुकरणार्थः । **एकाक्षर**मकारोकारमकारमेलनरूपमेकमक्षरम् । **ब्रह्म** ब्रह्माभिधायकं तदेवाभिधानाभिधेययोस्तादात्म्याङ्गीकारात् । तस्मा**दोमिति** । व्याख्यातम् ।

१ ग. करणे । २ ग. निबन्धेन कृत भ° । ३ ख. मेव चिनि° ।

एतदुक्तमक्षरम् । **न रेचयेन्न** परित्यजेत् । **दिव्यमन्त्रेण** दिवि भवेनोंकारेण मन्तुस्त्राणकरेण । **बहुधा कुर्यात्** । स्पष्टम् । आत्ममलच्युतिमन्तःकरणदोषनाशनम् ॥२०॥

पश्चाद्ध्यायेत पूर्वोक्तं क्रमशो मन्त्रविद्बुधः ॥
स्थूलातिस्थूलसंज्ञायां नाभेरूर्ध्वमुपक्रमः ॥ २१ ॥

पश्चादनन्तरम् । **ध्यायेत** ध्यायेत् । **पूर्वोक्तं** पुरा कथितं परं ब्रह्म । **क्रमशो** मरुद्धारणाग्न्योंकारात्मत्वक्रमेण । **मन्त्रवि**दोंकारवित् । **बुधः** षडङ्गयोगज्ञानवान् । पादाङ्गुष्ठाद्याधारान्तं वायोरानयनं नयनं चेति सूक्ष्मगतिभेदः । आधारादानयनं नयनं चेति स्थूलो गतिभेदः । तदुभयं च सुशिक्षितयोगैरेव सुकरमिति मन्वाना मातेव श्रुतिरस्मदादिभिः सुकरं योगमाह । **स्थूलातिस्थूलसंज्ञायाम्** । अतिशयेन स्थूलोऽतिस्थूलः स्थूलादप्यतिस्थूलः स्थूलातिस्थूलः । नातः परं स्थूल इत्यर्थः । तस्य संज्ञाभिधानं तस्यां स्थूलातिस्थूलसंज्ञायां सत्याम् । **नाभेरूर्ध्वं** नाभिमण्डलस्योपरि । वायोर्नयनानयनयो-**रुपक्रमः** प्रथमतोऽभ्यासः करणीय इति शेषः ॥ २१ ॥

तिर्यगूर्ध्वमधो दृष्टीर्विनिवार्य महामतिः ॥
स्थिरस्थायी विनिष्कम्पः सदा योगं समभ्यसेत् ॥ २२ ॥

तत्रेतिकर्तव्यतामाह । **तिर्यगूर्ध्वमधः** । स्पष्टम् । **दृष्टी**र्नयनप्रचारान् । **विनिवार्य** । स्पष्टम् । **महामतिः**, महती विषयवैतृष्ण्यरूपा मतिर्यस्य स महामतिः । **स्थिरस्थायी** निश्चलावस्थानवान् । **विनिष्कम्पः**, विविधो निर्गतः कम्पो वाक्कायमनसां चलनरूपो यस्मात्स विनिष्कम्पः । **सदा योगं समभ्यसेत्** । स्पष्टम् ॥ २२ ॥

तौला मात्रा तथाऽऽयामो धारणा योजनं तथा ॥
द्वादशमात्रो योगस्तु कालतो नियमः स्मृतः ॥ २३ ॥

इदानीं योगप्रकारमाह । **ताला** मरुतामितरेतरसंघट्टनप्रकारः । **मात्रा** मरुतोऽवस्थानकालविशेषः । **तथा** तद्वत् । **आयामो** वायोर्दीर्घता वायोः स्वातन्त्र्यमित्यर्थः । **धारणा** वायोः प्रदेशविशेषे संस्थापनम् । **योजन**मग्न्यादिभिः संबन्धकरणं वायोः । **तथा** तद्वत् । एते पञ्च भेदाः शिक्षणीया इति तात्पर्यार्थः । यदा त्वविजितवायुः पुमांस्तदाऽऽह । **द्वादशमात्रः** । द्वादशसंख्या या मात्रा अकाराद्या मात्राभिरुपलक्षित ओंकारो वा यस्मिन्नस्ति स द्वादशमात्रः । अविजितश्वासश्चतुष्प्रणवं द्वादशप्रणवं वा प्राणायामं कुर्यादित्यर्थः । **योगस्तु** योगार्थं क्रियमाणप्राणायामः पुनरभ्यसनीय इति शेषः । **कालतो** द्वादशमात्रारूपेण कालेन । **नियमः** प्रथमं क्रियमाणस्य प्राणायामस्येयत्तारूपः । **स्मृतः** परिकीर्तितो विद्वद्भिः ॥ २३ ॥

---

१ ख. °लसक्ष्म च ना° । २ ख. °दृष्टिं विहाय च म° । ३ ख. तालमात्रादिनिष्कम्पो धा° ।

अघोषमव्यञ्जनमस्वरं च यदतालुकण्ठमननुनासिकं च यत् ॥
अरेफजातमुभयोष्मवर्जितं यत्तदक्षरं न क्षरते कदाचित् ॥ २४ ॥

इदानीमात्मस्वरूपमोंकारध्येयमाह—**अघोषं** घोषाक्षराणि वर्गतृतीयचतुर्थहकारास्तद्व्यतिरिक्तमघोषम्। **अव्यञ्जनं** कादीनि व्यञ्जनानि तद्व्यतिरिक्तमव्यञ्जनम्। **अस्वरं चा**कारादिरहितमपि । चकारादोंकारादपि व्यतिरिक्तम् । यत्प्रसिद्धम् । **अतालुकण्ठं** तालुकण्ठादिस्थानव्यतिरिक्तमतालुकण्ठम् । **अननुनासिकं च,** अनुनासिका वर्गपञ्चमा बिन्दुसहितास्तद्व्यतिरिक्तमननुनासिकमपि । अयं चकारः सर्वप्रयत्नादिरहितमपीत्याह । यत्प्रसिद्धम् । **अरेफजातं** रेफसमूहवर्जितम् । **उभयोष्मवर्जितमु**भय ऊष्माणः शषसहा विसर्जनीयाश्च तैर्वर्जितमुभयोष्मवर्जितम् । यत्प्रसिद्धम् । यत्त्रिवारमभिधानं बुद्धिद्रष्टृत्वेन स्वयंप्रकाशत्वेन श्रुतिगम्यत्वेन च प्रसिद्धिकथनार्थम् । **तद**शेषवर्णव्यतिरिक्तमुक्तम् । **अक्षर**मक्षरशब्दवाच्यं व्याप्तम् । **न क्षरते** न क्षरति न विनश्यति । **कदाचि**त्कस्मिन्नपि काले ॥ २४ ॥

येनासौ पश्यते मार्गं प्राणस्तेन हि गच्छति ॥
अतस्तमभ्यसेन्नित्यं यन्मार्गगमनाय वै ॥ २५ ॥

इदानीमस्य स्वयंप्रकाशत्वमाह—**येन** प्रसिद्धेन प्रकाशान्तरनिरपेक्षेण बोधेन । **असा**वन्तःकरणवृत्तिरूपो बोधः । **पश्यते** पश्यति । **मार्गं** प्राणसंचलनपथम् । **प्राणस्तेन हि गच्छति** यस्मात्तेन मार्गेण प्राणो गच्छत्यतोऽस्मात् । तमुक्तमार्गावलोकनहेतुभूतम् । अभ्यसेत्स्वाधीनचिन्तनं कुर्यात् । **नित्यं** सर्वदा । यत्प्रसिद्धं स्वयंप्रकाशम् । **मार्गगमनाय** प्राणपथसंचरणनिमित्तम् । **वै** प्रसिद्धम् ॥ २५ ॥

हृद्वारं वायुद्वारं च मूर्धद्वारं तथा परम् ॥
मोक्षमार्गबिलं चैव सुषिरं मण्डलं विदुः ॥ २६ ॥

इदानीं मार्गानाह—**हृद्वारं** हृदयपद्मच्छिद्रम् । **वायुद्वारं च** प्राणप्रभञ्जनद्वारमपीडापिङ्गलादिकं सुषुम्नाप्रधानं चकारादनुक्तान्यपि द्वाराणि । **मूर्धद्वारं** कपालत्रयसंधिजं दशमद्वारम् । **तथा** तद्वत् । **अपर**मन्यत । **मोक्षमार्गबिलं चैव** । मोक्षोऽविद्यादिनिवृत्तिस्तस्य मार्गो ब्रह्मज्ञानं तस्य बिलं बिलमिव क्वचित्सूक्ष्मं क्वचिद्विस्तीर्णं क्वचिद्भास्वरं क्वचित्तमस्येव न त्वन्यथा । चकारात्संसारमार्गबिलमपि । इदानीं मोक्षमार्गबिलं स्वयमाह—**सुषिरं** छिद्रवन्**मण्डलं** वर्तुलाकारम् । एतदुक्तं भवति । आधारचक्रमारभ्याशेषनाडीनिर्वाहकारिणी सर्वपद्मस्पर्शा पश्चिमवाहिनी सुषुम्ना तदग्रं कपालकुहरान्तर्वर्ति चन्द्रमण्डलमिति । **विदु**र्जानन्ति सन्तः ॥ २६ ॥

---

१ ख. यत्तालुकण्ठोष्मना । २ ख. यद° । ३ ख. कथचि° । ४ ख. °स्तेनाभिग° । ५ क. °त्य सन्मा° । ६ ख. मूर्ध्नि द्वारमथा° । ७ ख. °द्वार बि° ।

भयं क्रोधमथाऽऽलस्यमतिस्वप्नातिजागरम् ॥
अत्याहारमनाहारं नित्यं योगी विवर्जयेत् ॥ २७ ॥

इदानीं योगप्रतिकूलान्याह—**भय**मरण्यादावेकाकित्वेन निवसतः संत्रासस्तम्। **क्रोधं** स्वस्यानिष्टकारिण्यनिष्टकारकस्य द्वयोर्वा व्यापारस्तम्। **अथापि**। **आलस्यं** सति सामर्थ्ये ज्ञाने च योगाङ्गसेवापराङ्मुखत्वम्। **अतिस्वप्नातिजागर**मत्यधिकं चतुष्प्रहरमष्टप्रहरं वाऽनेकशब्दस्पर्शादिसापेक्षबोधनं स्वप्नः शयनमत्यधिकमनिमीलितनेत्रत्वेन वीरासनाद्यवस्थानपुरःसरं जागरणं जागरोऽतिस्वप्नश्चातिजागरश्चातिस्वप्नातिजागरं तत्। **अत्याहार**मत्यधिको भुक्तस्थानात्क्लेशेनोत्थानादिलक्षण आहारोऽत्याहारस्तम्। **अनाहार**मुपवासम्। **नित्यं** सदा। **योगी** षडङ्गयोगवान्। **विवर्जयेत्**। स्पष्टम् ॥ २७ ॥

अनेन विधिना सम्यङ्नित्यमभ्यस्यतः क्रमात् ॥
स्वयमुत्पद्यते ज्ञानं त्रिभिर्मासैर्न संशयः ॥ २८ ॥

भयाद्यनुष्ठाने योगविघातो दृष्टोऽनर्थो यतः। **अनेनो**क्तेन **विधिना** प्रकारेण। **सम्य**ग्यथावत्। **नित्यं** सर्वदाऽ**भ्यस्यतो**ऽभ्यासं कुर्वतः **क्रमाच्छनैः** शनैः। **स्वयमु**पदेशमन्तरेण समाधिस्थस्योत्**पद्यते** जायते। **ज्ञानं** दूरशब्दादिश्रवणादिकम्। तत्र कालस्येयत्तामाह—**त्रिभिर्मासैः**। स्पष्टम्। **न संशयः**। नित्यं निरन्तरं मासत्रयमभ्यस्यतश्चित्रशब्दादिविषयं ज्ञानं भवति न वेति संशयो न करणीय इति शेषः ॥ २८ ॥

चतुर्भिः पश्यते देवान्पञ्चभिर्विततक्रमः ॥
इच्छयाऽऽप्नोति कैवल्यं षष्ठे मासि न संशयः ॥ २९ ॥

चतुर्भिः, चतुर्भिर्मासैः। **पश्यते** पश्यति **देवा**न्खेचरानन्तर्धानादिमतः। **पञ्चभिः** पञ्चभिर्मासैः। **विततक्रमो** विस्तीर्णबोधः सर्वज्ञ इत्यर्थः। तथाच सर्वज्ञे जाते देवानामपि प्रतिभातत्वा**दिच्छया** मुमुक्षुश्चेन्मोक्षेच्छया प्राप्तब्रह्मज्ञान **आप्नोति** प्राप्नोति। **कैवल्यं** केवलस्य स्वयंप्रकाशस्याऽऽनन्दात्मनो भावः कैवल्यम्। **षष्ठे मासि न संशयः**। स्पष्टम् ॥ २९ ॥

पार्थिवः पञ्चमात्रः स्याच्चतुर्मात्रस्तु वारुणः ॥
आग्नेयस्तु त्रिमात्रो हि वायव्यस्तु द्विमात्रकः ॥ ३० ॥

इदानीं पृथिव्यादीनां गुणसंख्यया योगमाह—**पार्थिवः** पृथिवीसंबन्धी। **पञ्चमात्रः** पञ्च मात्रा यस्य विचारणे स पञ्चमात्रः प्रणवाभेदाद्योगस्य विवक्षितत्वात्। प्रणवमात्राभिः पञ्चमात्रत्वमस्य। यद्यपि प्रणवस्त्रिमात्रस्तथाऽप्युच्चारणविशेषात्पञ्चमात्रोऽपि भवति। **स्याद्**भवेत्। **चतुर्मात्रः**। स्पष्टम्। **तु**वे। **वारुणो** वरुणस्यायं वारुण आप्य इत्यर्थः।

१ ग. °धिस्तस्यो°। २ ख °त्रोऽग्नी वा°।

आग्नेयस्तु, आग्नेयः पुनः । **त्रिमात्रः** । स्पष्टम् । **हि** प्रसिद्धम् । **वायव्यस्तु** वायव्यः पुनः । **द्विमात्रकः** । स्पष्टम् ॥ ३० ॥

एकमात्रस्तथाऽऽकाशो ह्यमात्रं तु विचिन्तयेत् ॥
संधिं कृत्वा तु मनसा चिन्तयेदात्मनाऽऽत्मनि ॥ ३१ ॥

एकमात्रः स्पष्टम् । **तथा** तद्वत् । **आकाश** आकाशस्यायमाकाशीय आकाशीय एवाऽऽकाशः । **हि** यस्मात् । भूतगुणसंख्यया प्रणवाभिन्नो योगोऽपि तन्मात्रस्तस्मात्परित्यज्यतां सर्वसंख्यातीतं स्वयंप्रकाशमानानन्दात्मरूपमुररीकृत्य । **अमात्रं तु** मात्राभिर्विवर्जितमेवाऽऽनन्दात्मानं न त्वन्यम् । **विचिन्तयेत्** । स्पष्टम् । ननु नित्यं निरन्तरं योगानुष्ठानं कुर्वत उक्ताः सिद्धयो भवन्ति न चैवमनुष्ठातुं शक्यः संध्यावन्दनादिकर्मविपरिलोपप्रसङ्गादित्यत आह—**संधिं** संध्यावन्दनादि कर्म । **कृत्वा तु मनसा** मनसैव निधाय संन्यासं कृत्वाऽन्यथा संध्यावन्दनादिविपरिलोपे पातित्यं स्यादित्यभिप्रायः । अथवा सुतरयादिवन्मनसैव कर्मास्तु । **चिन्तयेद्विचिन्तयेदमात्रम्** । **आत्मनाऽ**न्तःकरणेन । **आत्मनि** स्वस्मिन्नसङ्गोदासीने बुद्धेर्द्रष्टरि स्वस्मादभिन्नमिति शेषः ॥ ३१ ॥

त्रिंशत्पार्थाङ्गुलः प्राणो यत्र प्राणः प्रतिष्ठितः ॥
एष प्राण इति ख्यातो बाह्यः प्राणस्य गोचरः ॥ ३२ ॥

त्रिंशत्पार्थाङ्गुलः, त्रिंशत्पृथक्त्वङ्गुलः । आधारचक्रमारभ्य हयवदग्रीवायां कृतायां त्रिंशन्मध्यमाङ्गुलपरिमितसंचारः । **प्राणः** श्वसनः कोष्ठगो वायुः । **यत्र** यस्मिन्प्रदेशे बहिरन्तश्च । **प्राण** उक्तः । **प्रतिष्ठितः** प्रकर्षेणावस्थानं प्राप्तः । **एष** प्राणः प्रतिष्ठाभूमिभूतः । **प्राणः** प्राणस्य प्राण आनन्दात्मा । **इत्य**नेन प्रकारेण । **ख्यातः** कथितः । **बाह्यो** बाह्यप्राणादिपञ्चकव्यतिरिक्तः । **प्राणस्य गोचरः** प्राणस्य विषयः प्राणोपजीव्य इत्यर्थः ॥ ३२ ॥

अशीतिश्च शतं चैव सहस्राणि त्रयोदश ॥
लक्षश्चैकोऽपि निःश्वासो अहोरात्रप्रमाणतः ॥ ३३ ॥

इदानीमजपामन्त्रसंख्यामुपजीव्य प्राणादिपञ्चकवृत्तीनां संख्यामाह—**अशीतिश्च शतं चैव सहस्राणि त्रयोदश । लक्षश्चैकोऽपि** । एकविंशतिसहस्रं षट्शताधिकं श्वासोच्छ्वासयोरैक्येनाजपामन्त्रे प्रसिद्धं तयोश्च प्राणापानयोस्त्रिचत्वारिंशत्सहस्रं द्विशताधिकं पृथग्गणनया व्यापाराणां भवति । एवं व्यानोदानसमानानां पृथग्व्यापारगणने चतुःषष्टिसहस्रमष्टशताधिकं भवति । पुनश्चैकस्मिन्सहस्रं षट्त्रिंशदधिकं व्यापाराणामन्तर्नाडीसंचाररूपाणां गणनयाऽशीत्यधिकं शतं पञ्चसहस्राणि । एवं पञ्चानां

---

१ ख. प्राणे ।

बाह्यान्तर्व्यापारमेलनेनाशीत्यधिकं शतं त्रयोदशसहस्राणि लक्षमात्रं भवति । चकारत्रयं साधिकारमुक्तसमुच्चयार्थम् । एवकारोऽनया गणनया नातोऽधिकमेतदर्थः । 'एको लक्ष इति योज्यम् । **निःश्वासः** प्राणादिपञ्चकस्य बहिरन्तश्च व्यापारः । **अहोरात्रप्रमाणतो**ऽहोरात्रप्रमाणेनैतावानहोरात्रेण भवतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥

प्राण आद्यो हृदि स्थाने अपानस्तु पुनर्गुदे ॥
समानो नाभिदेशे तु उदानः कण्ठमाश्रितः ॥ ३४ ॥

इदानीं तेषां स्थानान्याह—**प्राणः** श्वासस्य कर्ता । **आद्यः** प्रथमः । **हृदि** हृदयपुण्डरीके । **स्थाने** प्रदेशे तिष्ठतीति शेषः । **अपानस्त्व**पान एव निश्वासस्य कर्तैव । **पुनर्गुदे** गुदवलय एव तिष्ठतीति शेषः । **समानो**ऽशितपीतसमनयनहेतुः । **नाभिदेशे तु** नाभिनालकन्दप्रदेश एव तिष्ठतीति शेषः । **उदान** ऊर्ध्वगामी शरीरमण्डपकीलभूतः । **कण्ठं** गलाभ्यन्तरदेशम् । **आश्रित** आश्रयं गतवान्कण्ठे वर्तत इत्यर्थः ॥३४॥

व्यानः सर्वेषु चाङ्गेषु आवृतस्तिष्ठते सदा ॥
अथ वर्णास्तु पञ्चानां प्राणादीनामनुक्रमात् ॥ ३५ ॥

व्यानो नाडीसहस्रसंचारी वीर्यवत्कर्मकारणभूतः । **सर्वेषु चाङ्गेषु** सर्वेष्वपि गात्रेषु चकारात्प्राणापानयोः संधावप्याव्र**तः** संवृत**स्तिष्ठते** तिष्ठति । **सदा** सर्वदा । **अथ** स्थानकथनानन्तरम् । **वर्णास्तु** वर्णा अपि कथ्यन्त इति शेषः । **पञ्चानां प्राणादीनां** पञ्चसंख्याकानां प्राणापानसमानव्यानोदानानाम् । प्राण आदिर्येषां ते प्राणादयस्तेषामनुक्रमादुक्तक्रमानुसारात् ॥ ३५ ॥

रक्तवर्णमणिप्रख्यः प्राणो वायुः प्रकीर्तितः ॥
अपानस्तस्य मध्ये तु इन्द्रगोपस्य संनिभः ॥ ३६ ॥

प्राणरूपमाह—**रक्तवर्णमणिप्रख्यः** । रक्तवर्णो मणी रक्तवर्णमणिस्तत्प्रख्यस्तत्सदृशः । भास्वरः सत्प्रवालसदृश इत्यर्थः । **प्राणो वायुः प्रकीर्तितः** । स्पष्टम् । अपानस्वरूपं प्राणाविनाभावं चाऽऽह—**अपान** उक्त**स्तस्य** प्राणस्य । **मध्ये** त्वन्तरे च । **इन्द्रगोपस्ये**न्द्रगोपमणेर्सदृशं रक्तत्वे सति भास्वरस्येत्यर्थः । **संनिभः** सदृशः ॥ ३६ ॥

समानस्तस्य मध्ये च गोक्षीरस्फटिकप्रभः ॥
आपाण्डुर उदानश्च व्यानो ह्यर्चिःसमप्रभः ॥ ३७ ॥

इदानीं समानस्य रूपमपानेनाविनाभावं चाऽऽह । **समानो** व्याख्यातः । **तस्या**पानस्य । **मध्ये चा**न्तरपि । चशब्दाद्बहिरपि । **गोक्षीरस्फटिकप्रभः** । गोक्षीरस्फटि-

१ ख. °षु व्याप्य तिष्ठति सर्वदा । २ ख. वर्णो म° । ३ ख. °पसमप्रभः । ४ ख. °नस्तु द्वयोर्मध्ये गोक्षीरधवलप्र° ।

काभ्यां स्निग्धत्वमतिधावल्यमुच्यते । तत्प्रभः स्निग्धत्वे सत्यतिधवल इत्यर्थः । उदानवर्णमाह—**आपाण्डुरः** समन्तात्पाण्डुरः श्वेतः । **उदानश्च** व्याख्यातः । चशब्दात्समानाविनाभूतश्च । **व्यान** उक्तः । **हि** प्रसिद्धः । उदानेनाविनाभूतः । **अर्चिःसमप्रभः** । ज्वालासमानवर्णः ॥ ३७ ॥

यस्यैतन्मण्डलं भित्त्वा मारुतो याति मूर्धतः ॥
यत्र तत्र म्रियेतापि न स भूयोऽभिजायते न स
भूयोऽभिजायत इति ॥ ३८ ॥

इत्यथर्ववेदेऽमृतनादोपनिषत्समाप्ता ॥ ३ ॥

इदानीं प्राणस्य पञ्चनामाङ्कितस्य पञ्चस्थानस्य चिन्तनोत्थापनोभ्यासाभ्यां वशीकृतस्य फलमाह—**यस्य** प्रसिद्धस्य प्राणध्यानाभ्यासवतः । **एतत्**कपालकुहरान्तर्वर्ति **मण्डलं** कपालपुटत्रयद्वारवि(पि)धायकं चन्द्रं **भित्त्वा** योगाभ्यासेन गुरूपदेशेन विभिद्य **मारुतः** प्राणादिपञ्चकरूपो वायु**र्याति** गच्छति । **मूर्धतो** मूर्ध्नो दशमद्वारात् । **यत्र तत्र म्रियेनापि** । अपिशब्दो वाकारार्थः । यत्र तत्र वा वाराणस्यादौ कीकटादौ वा प्राणान्परित्यजेत् । मूर्धद्वारेण विनिर्गतोऽर्चिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकं प्राप्य तत्रोत्पन्नब्रह्मज्ञानः **स** मूर्ध्नि विनिर्गतो भूय एतच्छरीरोत्पत्त्यनन्तरं **नाभिजायते** न सर्वेन उत्पद्यते । **न स भूयोऽभिजायते** । व्याख्यातम् । पदाभ्यास उपनिषदर्थपरिसमाप्त्यर्थः । इत्युपनिषत्समाप्त्यर्थः ॥ ३८ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यस्य श्रीशंकरानन्दभगवतः कृतिरमृतनादोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ९ ॥

---

१ ख यस्येद मण्ड° । २ ख. तत्र । ३ क. °येद्वाऽपि । ४ ग. °न्तनात्म्थाप । ५ ग. घ. °नायभ्या° ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अमृतबिन्दूपनिषत् ।

शंकरानन्दविरचितदीपिकासमेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः० । ॐ स्वस्ति न इ० । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

व्याख्यास्येऽमृतबिन्द्वाख्यां तत्त्वोपनिषदं पराम् ।
अमृतेशस्तया देवः प्रीयतां परमेश्वरः ॥

ब्रह्मात्मैक्यविज्ञानादशेषानर्थनिवृत्तिरानन्दात्मावाप्तिश्चेति सर्वोपनिषदां सिद्धान्तः । ब्रह्मज्ञानं च श्रवणादिना मनःसहकृतेन मनश्च मत्तद्विरदवद्दुर्निग्रहं मनुजानामतस्तदेव प्रथमत आह—

मनो हि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं चाशुद्धमेव च ॥
अशुद्धं कामसंकल्पं शुद्धं कामविवर्जितम् ॥ १ ॥

मनोऽन्तःकरणमनेकवृत्तिमद्**द्विविधं** द्विप्रकारं **प्रोक्तं** प्रकर्षेण कथितं विद्वद्भिः । तस्य द्वैविध्यमाह—**शुद्धं चाशुद्धमेव च** । स्वभावतोऽशुद्धमेव पुराकृतैरगण्यपुण्यै-राधुनिकैर्ब्रह्मचर्यादिसाधनानुष्ठानैश्च शुद्धम् । चकारौ व्यामिश्रमृद्वत्वाद्यवस्थामाहतुः । इदानीमशुद्धं शुद्धं चेति पदे व्याकर्तुमाह—**अशुद्धं** व्याख्येयमिदम् । व्याकरोति । **कामसंकल्पम्** । कामो विषयमात्राभिलापस्तस्मिन्संकल्पस्तदधिकरणत्वं यस्मात्तत्का-मसंकल्पं साभिलापमित्यर्थः । **शुद्धं** व्याख्येयमिदम् । **कामविवर्जित**मभिलापमात्र-रहितम् ॥ १ ॥

नन्वस्त्वेवं द्वेधा मनस्तथाऽप्यशुद्धत्वे को दोषः शुद्धत्वे च को लाभ इत्यत आह—

मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ॥
बन्धाय विषयासक्तं मुक्तं निर्विषयं स्मृतम् ॥ २ ॥

मन एव शुद्धाशुद्धविभागवदन्तःकरणमेव । **मनुष्याणां** मनुवंश्यानामस्मदादीना-मित्यर्थः । **कारणं** निमित्तम् । **बन्धमोक्षयोः** । बन्धोऽहंममेत्याद्यभिमानः सकारण-स्तद्विपरीतो मोक्षः स्वयंप्रकाशमानानन्दात्माविर्भावस्तयोः । कीदृशं **बन्धाय** कीदृशं च विपर्ययायेत्यत आह—**बन्धाय** बन्धार्थं बन्धनिमित्तमित्यर्थः । **विषयासक्तं** विषये-

१ क. मुक्त्यै ।

ष्वन्नपानस्रक्चन्दनवनितादिषु शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकेष्वासक्तिर्निर्बन्धपुरःसराभिलाषो यस्य तद्विषयासक्तम् । **मुक्तं** मुक्तिनिमित्तं निर्विषयमुक्तविषयाभिलाषशून्यं **स्मृतं** चिन्तितमवगतं विद्वद्भिरित्यर्थः ॥ २ ॥

इदानीं निर्विषयत्वे यत्नः करणीय इत्याह—

यतो निर्विषयस्यास्य मनसो मुक्तिरिष्यते ॥
अतो निर्विषयं नित्यं मनः कार्यं मुमुक्षुणा ॥ ३ ॥

यतो यस्मान्निर्**विषयस्य** विषयाभिलाषशून्यस्**यास्य** साक्षिप्रत्यक्षस्य **मनसो**ऽन्तःकरणस्य **मुक्ति**र्मोक्षोऽविद्यादिबन्धनेभ्य **इष्यते**ऽङ्गी क्रियते । **अतो**ऽस्मात्कारणान्नि**र्विषयं** विषयाभिलाषशून्यं **नित्यं** सर्वदा **मनो**ऽन्तःकरणं **कार्यं** कर्तव्यं **मुमुक्षुणा** मोक्षेच्छावता ॥ ३ ॥

मनसो निरोधस्य फलमाह—

निरस्तविषयासङ्गं संनिरुद्धं मनो हृदि ॥
यदाऽऽयात्यात्मनो भावं तदा तत्परमं पदम् ॥ ४ ॥

निरस्तविषयासङ्गं विमुक्तविषयाभिलाषं **संनिरुद्धं** सम्यङ्निरोधं प्राप्तं **मनो**ऽन्तःकरणम् । **हृदि** हृदयकमले **यदा** यस्मिन्काले । **आयात्या**गच्छति । **आत्मनो भावं** स्वस्य सत्तामहं ब्रह्मास्मीति जीवब्रह्मणोरेकत्वबोधमित्यर्थः । **तदा** तस्मिन्काले तदात्मभावावगमनं मनोनिरोधस्य फलम् । फलत्वे हेतुमाह—**परम**मुत्कृष्टं **पदं** प्राप्यं नातः परं फलमस्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥

इदानीं मनसो निरोधस्येयत्तामाह—

तावदेव निरोद्धव्यं यावद्धृदि गतं क्षयम् ॥

तावदेव तावत्परिमाणमेव तावन्तं च कालमेव नातोऽधिकं **निरोद्धव्यं** निरोधनीयम् । **याव**द्यावता परिमाणेन कालेन च **हृदि** हृदयकमले **गतं क्षयं** विनाशं प्राप्तम् । अहं ब्रह्मास्मीति बोधेन ब्रह्मबोधशून्यमित्यर्थः ॥

ननु न ज्ञानं नापि ध्यानमुपदिश्यते भवता किं तु केवलं मनसो निरोधो न च निरोधः पुरुषार्थ इत्यत आह—

एतज्ज्ञानं च ध्यानं च शेषो न्यायश्च विस्तरः ॥ ५ ॥

एतन्मनसो निरोधनं **ज्ञानं** चाहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्काररूपम् । अनेन तस्योत्पत्तेरित्यर्थः । **ध्यानं चा**हं ब्रह्मास्मीतिचिन्तनरूपम् । चकाराभ्यां साधनान्तररूपमप्येतदेव । **शेषो**ऽन्तर्मनोनिरोधव्यतिरिक्तो **न्यायश्च** विवदमानानां व्यवहारिणां व्यवहारपदं तत्से-

१ ख. °मक्त सं° । २ क. ग. °यात्युन्मनीभा° । ३ ग. गतश्च । ४ ख. ग. च अतोऽन्यो ग्रन्थवि° । ५ ग. °गम इ° ।

मान इत्यर्थः । चशब्दात्कण्ठश्रमोऽपि । अपि च ग्रन्थलक्षणेनापि नातोऽधिकोऽर्थ इत्याह—**विस्तरः** शब्दप्रपञ्च एव ॥ ५ ॥

मनोनिरोधे सति परमपुरुषार्थता कथमित्यत आह—

नैव चिन्त्यं न चाचिन्त्यं न चिन्त्यं चिन्त्यमेव तत् ॥
पक्षपातविनिर्मुक्तं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ६ ॥

नैव चिन्त्यं यस्मात्परमं पदं मनोनुकूलशब्दादिरूपत्वेन चिन्तार्हं नैव । तर्हि किं प्रतिकूलशब्दादिरूपमित्याशङ्क्य नेत्याह—**न चाचिन्त्यं** चिन्तानर्हं दुष्टशब्दादिरूपमपि न । चकारः शब्दाद्यगोचरत्वमप्याह । ननु माऽस्तु शब्दादिरूपं मा च शब्दादिविषयः किंतु तज्जन्यसुखरूपमस्त्वित्यत आह । **न चिन्त्यं** चिन्तानर्हवैषयिकसुखरूपं न । तर्हि किं दुःखरूपमित्याशङ्क्य नेत्याह—**चिन्त्यमेव** चिन्तार्हतोपलक्षितस्वयंप्रकाशमाननित्यनिरतिशयानन्दस्वरूपमेव न त्वन्यत् । तत्सत्यज्ञानादिलक्षणं प्रसिद्धम् । **पक्षपातविनिर्मुक्तं** हस्तिपुत्तिकादिशरीरेष्वेकरूपेण वर्तमानम् । **ब्रह्म** बृहत्सर्वस्मादधिकं देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यमित्यर्थः । **संपद्यते** मनः सम्यगशेषव्यापारशून्यत्वेन प्राप्तं भवति । **तदा** तस्मिन्मनसो निरोधावसरे । तस्मात्परमपुरुषार्थतेत्यर्थः ॥ ६ ॥

मनोनिरोधं परमपुरुषार्थमुक्त्वा तत्रोपायमाह—

स्वरेण संधयेद्योगमस्वरं भावयेत्परम् ॥
अस्वरेणानुभावेन भावो वाऽभाव इष्यते ॥ ७ ॥

स्वरेण स्वरशब्दोपलक्षितेन प्रणवेन **संधयेत्**संधारयेदकाराद्याभिमात्राभिर्यथोपदेशं ध्यानं कुर्यादित्यर्थः । **योगं** चित्तवृत्तिनिरोधनमहं ब्रह्मास्मीतिबोधफलम् । प्रणवे स्थैर्ये जाते **ततोऽस्वरं** प्रणवं **भावयेत्**प्रत्ययावृत्तिं कुर्यात् । **परम**नन्तरम**स्वरेणा**क्तेना**नुभावेनाहं** ब्रह्मास्मीत्यनुभवफलेन भावनेनाभावोऽविद्यातत्कार्यादीनामसत्त्वं **भाव इष्यते** सर्वपरिच्छेदहीनस्य ब्रह्मणः सत्ताऽङ्गी क्रियते । सच्चिदानन्दरूपं ब्रह्मावशिष्यत इत्यर्थः ॥ ७ ॥

इदानीमस्य भावस्योक्तरूपतामाह—

तदेव निष्कलं ब्रह्म निर्विकल्पं निरञ्जनम् ॥
तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा ब्रह्म संपद्यते ध्रुवम् ॥ ८ ॥

तदेवाविद्यादीनामभावे प्रसिद्धं सत्त्वमेव न त्वन्यत् । **निष्कलं** निर्गताः प्राणश्रद्धाखवायुज्योतिरप्पृथिवीन्द्रियमनोन्नवीर्यतपोमन्त्रकर्मलोकनामरूपाः कला यस्मात्तन्निष्कलम् । **ब्रह्म** सर्वस्मादप्यधिकम् । **निर्विकल्पं** निर्गता विकल्पा इदमिदं वेत्यादि-

१ ख. ग. °चिन्त्यमचि° । २ ग. °वि नान्य° । ३ ग. °रोधम ।

रूपा वस्तुशून्या वा प्रत्यया यस्मात्तन्निर्विकल्पम् । **निरञ्जनं** निर्गतमञ्जनं सर्वकारण-मविद्या यस्मात्तन्निरञ्जनम् । एतादृशं ब्रह्म ब्रह्मवादिनः प्रसिद्धमित्याह—**तदुक्तं** प्रसिद्धं **ब्रह्म** सर्वपरिच्छेदशून्यं बृहत् । अहमस्मत्प्रत्ययव्यवहारयोग्यस्वयंप्रकाशमानचिदानन्दात्मा ब्रह्मणो भेदरहितः । **इत्यनेन** प्रकारेण **ज्ञात्वा** साक्षात्कृत्य **ब्रह्मोक्तं** स्वात्माव्यतिरिक्तं **संपद्यते** संपन्नो भवति । ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येतीत्यर्थः । **ध्रुवं** निश्चलं कूटस्थमविनाशीत्यर्थः ॥ ८ ॥

विद्वत्प्रसिद्धौ हेतुमाह—

निर्विकल्पमनन्तं च हेतुदृष्टान्तवर्जितम् ॥
अप्रमेयमनादिं च यज्ज्ञात्वा मुच्यते बुधः ॥ ९ ॥

निर्विकल्पं व्याख्यातम् । **अनन्तं च** देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यम् । चशब्दात्सत्यज्ञानादिलक्षणमपि । **हेतुदृष्टान्तवर्जितं** हेतुतृतीयान्तं पञ्चम्यन्तं वा वचनं कस्यचिदर्थस्य साधकं दृष्टान्तो यस्य कथनेन लौकिकपरीक्षकबुद्धिप्रसादस्ताभ्यामनुमानं लक्षितं तद्वर्जितमनुमानागम्यमित्यर्थः । न केवलमनुमानागम्यं किं त्व**प्रमेयं** प्रमाणमात्रागम्यम् । **अनादिं चा**ऽऽदिः कारणं तच्छून्यमनादिमनादीत्यर्थः । चशब्दाद्विकारान्तरशून्यमपि । **यत्**प्रसिद्धं **ज्ञात्वा** साक्षात्कृत्य **मुच्यते**ऽविद्यादिभ्यो विमुक्तो भवति । **बुधो** ज्ञानी तस्मात्प्रसिद्धमित्यर्थः ॥ ९ ॥

ननु मनसो निरोध उत्पत्तिश्च तदीयैर्धर्मैरसङ्गोदासीनस्य पुरुषस्य श्लेषश्चेदङ्गीकृतो वास्तवस्तथा तद्वत्त्वमेव स्यादित्यत आह—

न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥
न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येषा परमार्थता ॥ १० ॥

न निरोधो निरोधो विनाशो मनसः शरीरादेर्वा वास्तवो न **न चोत्पत्तिः** प्रादुर्भावो मनसोऽन्यस्य वा वास्तवो नापि । नन्वहं बद्धः साधको मुमुक्षुर्मुक्तश्चेत्यादिप्रत्ययः प्रत्यक्ष इत्यत आह—**न बद्धो** बद्धोऽविद्यादिरशनाभिर्वस्तुतो न । **न च साधकः** साधकः संन्यासब्रह्मचर्यादिसाधनगुणानुष्ठाता वस्तुतो न । चकारात्कर्तृत्यादिरपि न । **न मुमुक्षु**र्मोक्षेच्छावान्वस्तुतो न । **न वै मुक्तः** प्रसिद्धोऽविद्यादिबन्धनगणैर्विमुक्तो न । यदेतन्निरोधोत्पत्त्यादिकं मनसः स्वस्यान्यस्य वा प्रतीयते तत्सर्वं मिथ्यैव न तु वास्तवमित्यर्थः । **इत्यनेन** प्रकारेण या बुद्धि**रेषो**क्ता साक्षिप्रत्यक्षा **परमार्थता** परमार्थभावो वास्तवीत्यर्थः ॥ १० ॥

नन्वात्मा जागरणस्वप्नसुषुप्तानि प्रतिपद्यते । न चैकस्याविकृतस्य तत्त्रयं ततः कथं निरोधाद्यभाव इत्यत आह—

एक एवाऽऽत्मा मन्तव्यो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ॥
स्थानत्रयव्यतीतस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ११ ॥

एक एव भेदरहितोऽविकार्येव न तु विपरीतः । **आत्माऽहंप्रत्ययव्यवहारयोग्यः** *स्वयंप्रकाशो बुद्धेर्द्रष्टा । मन्तव्योऽवगन्तव्यः । कुत्र* **जाग्रत्स्वमसुषुप्तिषु** *जाग्रतीन्द्रियैर्विषयोपलम्भरूपे स्वप्ने वासनामात्रविषयोपभोगे सुषुप्तावशेषविशेषविज्ञानोपरमरूपायां च* तासु । नन्ववस्थाजन्मना तद्विशिष्टस्यापि जन्म स्यादित्यत आह—**स्थानत्रयव्यतीतस्य** तिष्ठत्येतेष्वात्मेति जागरणादीनि स्थानानि तेषां त्रयं त्रिसंख्यावैशिष्टं तस्माद्यतीतो गतस्तस्य तुरीयस्येत्यर्थः । **पुनर्भूयः** सकृद्भ्रान्त्योत्पादो यो जातस्तस्मादनन्तरमित्यर्थः । अहं ब्रह्मास्मीति ज्ञाने जाते **जन्म न विद्यते** उत्पादो नास्ति । कुत्रचित्कदाचित्कथंचित्कस्याचिदिति शेषः ॥ ११ ॥

नन्वेकस्य कथमनेकत्वप्रतिभास इत्यत आह—

एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ॥
एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥ १२ ॥

एक एव स्वगतसजातीयविजातीयभेदशून्य एव **हि** यस्माद्भूतात्मा भूतानां स्थावरजङ्गमानामात्मा **भूते भूते** तस्मिंस्तस्मिञ्शरीरे । भूतशब्दाभ्यासश्चतुर्विधशरीरसंग्रहार्थः । **व्यवस्थितो** विविधं तत्तच्छरीरान्तःकरणादिसादृश्यमवलम्ब्यावस्थितोऽवस्थानं प्राप्तः । तस्मा**देकधा** स्वयंप्रकाशचिदानन्दात्मनैकप्रकारेण **बहुधा चै**वानेकशरीरादिप्रकारेणापि । चकाराद्द्वेधाऽपि । एवकारस्त्वेकधेत्यनेन संबध्यते । एकधैव सन्बहुधाऽपि दृश्यत इति योजनीयम् । अथवेवकारार्थ एवकारः । उपाधेरेकत्वेनैकधेवोपाधेर्बहुत्वेन बहुधेव च दृश्यत इति योजनीयम् । **दृश्यते**ऽवलोक्यते । एकस्यैवैकधा बहुधा चावलोकने दृष्टान्तमाह—**जलचन्द्रवत्** । यथा जलैर्पूर्णे देशेऽनेकपात्रसंतते गगनमण्डलगतो गोपतिरेक एव संतते जले प्रतिबिम्ब एकधेव शरावादिषु प्रतिबिम्बतश्च बहुधेव दृश्यते तद्वत् । अयं प्रतिबिम्बपक्षे दृष्टान्त एकजीवत्वेऽनेकजीवत्वेऽपि योजयितुं शक्यः । स्वारस्यं त्वेकजीवत्वे ॥ १२ ॥

इदानीमुपहितो जीव इति पक्षमाश्रित्य दृष्टान्तमाह—

घटसंवृतमाकाशं नीयमाने घटे यथा ॥
घटो नीयेत नाऽऽकाशं तथा जीवो नभोपमः ॥ १३ ॥

घटसंवृतं घटेन सम्यग्वृतं घटसंवृत**माकाशं** नभो **नीयमाने** देशाद्देशान्तरं प्राप्यमाणे **घटे** कलशे । **यथा** येन प्रकारेण **घटः** कलशो **नीयेत** देशाद्देशान्तरं प्राप्येत **नाऽऽकाशं** न नभः । **तथा** तेन प्रकारेण **जीवः** प्राणानां धारयिताऽऽत्मा प्राणेषु परलोकादौ नीयमानेषु यमादिना न नीयते । तत्र हेतुः । **नभोपमः**, नभउपमो यतो नभसा समस्तस्मात् ॥ १३ ॥

---

१ घ. °धा वाऽव° । २ ग. °लप्रदे° ।

ननु नभःसमानश्चेदचेतनोऽपि स्यादत आह—

घटवद्विविधाकारं भिद्यमानं पुनः पुनः ॥
तद्भग्नं न च जानाति स जानाति च नित्यशः ॥ १४ ॥

घटवत्, यथा घटस्तद्वद्विविधाकारमनेकाकारं देहादिकं **भिद्यमानं** विनाशं गच्छत् । **पुनः पुन**र्भूयो भूयः । यथा घटादिकं विनश्यति पुनः पुनर्न नभः सर्वगतं तथा देहादिकं विनश्यति पुनः पुनर्नाऽऽत्मा सर्वगत इत्यस्मिन्नंशे दृष्टान्तो न त्वचेतनांश इत्याह—**तद्भग्नं च** । घटादिगमनादावपि नभो **न जानाति** घटादिकं विनष्टमित्यादि नावगच्छति । **स** दार्ष्टान्तिकभूतः स्वयंप्रकाश आनन्दात्मा **जानाति च** सर्वमिदमवगच्छतीत्यपि । चकारः सर्वानन्यत्वात्सुखित्वादिकमप्याह । **नित्यशः** सर्वशः ॥ १४ ॥

नन्वेवं चेदयं सर्वज्ञः कस्मात्सर्वदाऽऽनन्दात्मानं नावगच्छतीत्यत आह—

शब्दमायावृतो नैव तमसा याति पुष्करे ॥
भिन्ने तमसि चैकत्वमेक एवानुपश्यति ॥ १५ ॥

शब्दमायावृतः शब्दरूपा वस्तुशून्या मायाऽघटमानविधानपटीयस्यविचारितरमणीया शक्तिस्तयाऽऽवृतोऽहमानन्दात्माऽस्मीतिबोधशून्यः शब्दमायावृतः शब्दादिस्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चैकारणभूतया वा माययाऽऽवृतो **नैव तमसाऽऽयाति पुष्करे** यथा लोके गाढतमसाऽऽवृतश्चक्षुष्मान्सर्वज्ञोऽपि पुष्करे क्षेत्रविशेषेऽन्यस्मिन्वा पुष्करे देशे वस्तुनि वा तत्समीपस्थोऽपि नाऽऽयात्येव तद्वच्छब्दमायावृतस्तमसा शब्दमायारूपेणाज्ञानेन हेतुना पुष्करे पुण्यरूप आनन्दात्मनि रत्योरैक्येन पुष्कले वा सर्वगते तस्मिन्नैव याति न गच्छत्येव । **भिन्ने तमसि च** यथा लोके प्रदीपादिप्रकाशेन तस्मिंस्तमसि भिन्ने पुष्करे गच्छति तद्वदहं ब्रह्मास्मीतिबुद्धिप्रदीपकतया भिन्ने भेदं गतवति विनष्ट इत्यर्थः । तमसि च शब्दमायारूपेऽज्ञाने । चशब्दाच्छब्दमायासंस्कारेऽपि । **एकत्वं** जीवब्रह्मणोरैक्य**मेक एव** द्रष्टृदृश्यादिविभागशून्य एव न तु तद्वान् । **अनुपश्यति** तमसो भेदमनु पश्चात्साक्षात्करोति ॥ १५ ॥

इदानीं प्रासङ्गिकं योगफलं परिसमाप्य पुनर्योगमाह—

शब्दाक्षरं परं ब्रह्म तस्मिन्क्षीणे यदक्षरम् ॥
तद्विद्वानक्षरं ध्यायेद्यदिच्छेच्छान्तिमात्मनः ॥ १६ ॥

शब्दाक्षरं शब्दरूपमोमित्येतदक्षरं शब्दाक्षरं प्रथमतः **परं ब्रह्मो**त्कृष्टं ब्रह्म परब्रह्मदृष्ट्याऽवगतमित्यर्थः । **तस्मि**ञ्शब्दाक्षरे **क्षीणे** विनष्टे यत्प्रसिद्धमक्षरमविनाश्यानन्दात्मरूपं

---

१ क. ष्करे । भि° । २ घ °बकर° ।

तदक्षीणमक्षरं विद्वाञ्शास्त्रतात्पर्यविदक्षरमुक्तं ध्यायेत्तदहमस्मीतिचिन्तासंततिं कुर्यात् । यद्यदि न इच्छेदिच्छां कुर्याच्छान्तिं सर्वदुःखोपरतिरूपां मोक्षावस्थामात्मनोऽविद्यादिक्लेशैः क्लिष्टस्याहंममाद्यभिमानिनः ॥ १६ ॥

इदानीं शब्दाक्षरं सकार्यं परं ब्रह्म ज्ञानार्थिना ज्ञेयमित्याह—

द्वे विद्ये वेदितव्ये तु शब्दब्रह्म परं च यत् ॥

द्वे उभे **विद्ये** विद्याशब्दप्रत्ययावलम्बने **वेदितव्ये तु** मुमुक्षुणाऽवगन्तव्ये एव । ते आह—**शब्दब्रह्म** सोंकाराः सव्याहृतिकाः साङ्गोपवेदाद्याः शब्दब्रह्मशब्दाभिधेयाः **परं च** परमपि ब्रह्माऽऽनन्दात्मरूपम् । चकार उक्तसमुच्चयार्थः । **यत्**प्रसिद्धं सत्यज्ञानादिलक्षणम् ॥

नन्वस्तु परं ब्रह्म ज्ञेयं पुरुषार्थपर्यवसायित्वात्तज्ज्ञानस्यान्यत्तु किमर्थं व्यर्थं कण्ठशोषकरं ज्ञेयमित्यत आह—

शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ १७ ॥

शब्दब्रह्मण्युक्ते **निष्णातो** नितरां स्नातोऽवगतशब्दब्रह्मतात्पर्य इत्यर्थः । **परं ब्रह्मो**क्तम् । **अधिगच्छति** तदहमस्मीत्यविकल्पेन प्राप्नोति ॥ १७ ॥

ननु शब्दब्रह्मन एव पुरुषार्थः श्रूयते "एकः शब्दः सम्यग्ज्ञातः सुप्रयुक्तः स्वर्गे लोके कामधुग्भवति" इत्यादिनैकस्यापि शब्दस्य ज्ञानप्रयोगौ पुरुषार्थहेतू दर्शितौ किमुत भूयसामित्यत आह—

ग्रन्थमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ॥
पलालमिव धान्यार्थी त्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥ १८ ॥

ग्रन्थं शब्दब्रह्मस्वरूपं वाग्जाल**मभ्यस्य** पाठतोऽर्थतश्च स्वाधीनं कृत्वा **मेधावी** श्रुतधारणशक्तिमान् । **ज्ञानविज्ञानतत्परः,** ज्ञानमहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्कारो ध्यातृध्येयादिभेदशून्यो विज्ञानमहं ब्रह्मास्मीति ध्यातृध्येयादिभेदवद्विविधं शास्त्रीयम् । यद्वा ज्ञानं शास्त्रजन्यं विज्ञानं ब्रह्मसाक्षात्काररूपं ज्ञानविज्ञाने ते एव परं प्रयोजनभूते यस्य स ज्ञानविज्ञानतत्परः । त्यजेद्ग्रन्थमशेषत इत्यन्वयः । अयमर्थः ।[१] शब्दज्ञानात्प्रयोगाद्वा यत्फलमवगतं तदर्थवादरूपमवगन्तव्यमन्यथा तावतैव पुरुषार्थसिद्धौ को नामानेकार्थबहुलं कर्म कुर्यात्तस्मात्कर्मविध्यानर्थक्यपरिहाराय शब्दावगतार्थस्तुत्यै प्रयोगज्ञानादिफलं व्याख्येयं शब्दावगतश्चार्थः कर्मरूपो नाऽऽत्यन्तिकफलः सर्वदुःखमूलसंसाररूप इति तत्रापि स्तुतेर्मुख्यार्थस्याभावाज्जीवब्रह्मतादात्म्यलक्षणमेवार्थमवलम्बते । तथाच तत्रैव पुरुषार्थो न शब्दराशाविति तदेतद्दृष्टान्तेनाऽऽह—**पलालमिव** । यथा निर्गतकणं तृणात्मकं परित्यजतीति शेषः । कः । **धान्यार्थी** धान्यानि तण्डुलादिकणरू-

१ क. तत ।

पाणि तेप्वर्थः प्रयोजनं यस्यास्ति स धान्यार्थी । तथा ज्ञानविज्ञानतत्परस्त्यजेत्परित्यजेत् । **ग्रन्थं** शब्दराशिम् । **अशेषतः** सर्वतः ॥ १८ ॥

ननु वेदानामनेकशाखाभेदभिन्नत्वात्कस्याः शाखाया वचनं ब्रह्मज्ञानहेतुत्वेनाङ्गीकरणीयमित्याशङ्क्य दृष्टान्तेन यस्याः कस्या यासां कासांचिद्वा समानार्थानामङ्गीकरणीयमित्याह—

गवामनेकवर्णानां क्षीरस्याप्येकवर्णता ॥
क्षीरवत्पश्यते[1] ज्ञानं लिङ्गिनस्तु गवां यथा ॥ १९ ॥

गवां सास्नादिमतीनाम**नेकवर्णानां** शुक्लकृष्णहरितलोहितपाटलादिवर्णानां **क्षीरस्य** पयसस्तनेभ्यो निर्गतस्याप्ये**कवर्णता** । अपिशब्द एवकारार्थः । शुक्लवर्णतैव न गोवद्विचित्रवर्णतेत्यर्थः । **क्षीरवद्**यथा क्षीरमेकवर्णं तद्वद्बुद्धिमान्विविधभेदाभ्यः शाखाभ्यः **पश्यते** पश्यत्यवगच्छति । **ज्ञानमहं** ब्रह्मास्मीतिबोधरूपम् । **लिङ्गिनस्तु** सांख्यायनकौषीतकीमाध्यंदिनकठकाण्वतैत्तीरीयकौथुमनारायणीयाथर्वशिरस्तापनीयेत्यादिलिङ्गानि तत्तन्नामाङ्कभूतानि येषामनेकशाखाभेदवतामृगादीनां सन्ति ताँल्लिङ्गिनः पुनर्विचित्रवर्णान्पश्यत इति पूर्वेणानुषङ्गः । तत्र दृष्टान्तमाह—**गवां यथा** गा यथैकार्थकारिणीस्तथेति शेषः ॥ १९ ॥

एवं सर्वासां श्रुतीनां विज्ञानकारणत्वमुक्त्वा पुनर्मनसः स्वाधीनस्याभावे तत्त्वमसीत्यादिबोधो न जायत इत्यभिप्रायेणाऽऽह—

घटमिव पयसि निगूढं भूते भूते वसति विज्ञानम् ॥
सततं मन्थे[2] भङ्ग मनसा मन्थानभूतेन ॥ २० ॥

घटमिव घट इव घटाकारो नवनीतपिण्ड इव **पयसि** क्षीरे **निगूढं** नितरां संवृतमनाविर्भूतस्वरूपमित्यर्थः । **भूते भूते** शरीरे शरीरेऽन्तःकरणादिके । भूतपदाभ्यासश्चतुर्विधशरीरग्रहणार्थः । **वसति** निवासं करोति । **विज्ञानं** विज्ञप्तिरूपमानन्दात्मस्वरूपम् । **सततं** निरन्तरं **मन्था**नुचिन्तयेत्यर्थः । **भङ्ग** भग भमात्मस्वरूपं स्वयंप्रकाशमानं गच्छति प्राप्नुयाो भवत्यधिकारी भगः । भग एव भङ्गस्तस्य संबोधनम् । **मनसा**ऽन्तःकरणेन **मन्थानभूतेन** मथिभूतेन चिन्तनसाधनेनेत्यर्थः ॥ २० ॥

इदानीमात्मानं सर्वभूतगुहाशयं निधिमिव प्राप्नुयादित्याह—

ज्ञाननेत्रं समादाय उद्धरेद्वह्निवत्परम् ॥
निष्कलं[3] निश्चलं शान्तं[4] तद्ब्रह्मोऽहमिति[5] स्मृतम् ॥ २१ ॥

ज्ञाननेत्रं ज्ञानमहं ब्रह्मास्मीतिबोधरूपं तदेव ब्रह्मावलोकने कारणं ज्ञाननेत्रं **समा-**

१ क. °श्यति ज्ञा° । २ क. ख. °न्थयितव्यं म° । ३ क. निष्क्रियं । ग. निर्मलं । ४ क. नित्यं । ५ क. °ह्माद्वयमस्म्यहम् ।

दाय सम्यक्संशयविपर्ययराहित्येन स्वीकृत्योद्धरेदुद्धरणं कुर्यात् । **वह्निवद्वह्निसमान-वर्णसुवर्णवत्** । **परं** निरातिशयं ब्रह्म । अथवा मध्ये च ज्ञाननेत्रं मथो विलोडनकारणभूता रज्जुर्मथनाग्नेरपि जायमानत्वाद्वह्निवदिति प्रसिद्धो द्वितीयो दृष्टान्तः । इदानीं ज्ञानमनुकृत्याऽऽह—**निष्कलं निश्चलं शान्तं तद्ब्रह्माहम् । निश्चलं** विक्रियालेपशून्यम् । **शान्त**मविद्यादिदोषरहितम् । व्याख्यातमन्यत् । **इति-** ज्ञानानुकरणार्थः । **स्मृतं** चिन्तितमवगतं विद्वद्भिरित्यर्थः ॥ २१ ॥

ब्रह्मात्मनोः सामानाधिकरण्यस्योक्तत्वाद्ब्रह्मवासुदेवशब्दयोरैकार्थ्यमङ्गीकृत्य वासु-देवशब्दार्थं दर्शयन्ती शास्त्रार्थमुपसंहरति—

सर्वभूताधिवासं यद्भूतेषु च वसत्यपि ॥
सर्वानुग्राहकत्वेन तदस्म्यहं वासुदेवस्तदस्म्यहं
वासुदेव इति ॥ २२ ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः० । ॐ स्वस्ति न इन्द्रो० । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

इत्यथर्ववेदेऽमृतबिन्दूपनिषत्समाप्ता ॥ ४ ॥

सर्वभूताधिवासं निखिलस्थावरजङ्गमानामधिकनिवासभूतम् । **भूतेषु च** चकार एवकारार्थः । तेष्वेव **वसत्य**धिनिवासं करोति च । **अपि**कार एकस्याऽऽधाराधेयत्वस-मुच्चयार्थः । **सर्वानुग्राहकत्वेन**कस्याऽऽधाराधेयत्वे हेतुरयं सर्वस्यानुग्राहकत्वेन हेतुना **तद्**ब्रह्म वासुदेवात्मक**मस्मि** भवामि । अहमानन्दात्मस्वरूपस्ततो भेदरहितो **वासुदेवः** सर्वाणि भूतानि मयि वसन्त्यहं सर्वेषु वसामीति । वासुदेवः स्वयंप्रकाशः । वासुश्चासौ देवश्च वासुदेवः । **तदस्म्यहं वासुदेवः** । व्याख्यातम् । अभ्यासाभ्यास उपनिषत्समा-प्त्यर्थः ॥ २२ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यस्य शंकरानन्दभगवतः कृतिरमृतबिन्दूपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ६ ॥

---

१ क. °न वासुदेवस्तदस्म्यहं वासुदेवस्तदस्म्यहमिति ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

आत्मोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकोपेता ।

ॐ अथैवाङ्गिरास्त्रिविधः पुरुषस्तद्यथा बाह्यात्माऽन्तरात्मा परमात्मा चेति । त्वक्चर्मनखमांसरोमाङ्गुल्यङ्गुष्ठपृष्ठीवंशनखगुल्फोदरनाभिमेढ्रकट्यूरुकपोलभ्रुवौ ललाटबाहू पार्श्वशिरोधमनिकाक्षीणि श्रोत्राणि भवन्ति जायते म्रियते इत्येष बाह्यात्मा नाम ॥१॥

अथान्तरात्मा नाम पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशेच्छाद्वेषसुखदुःखकाममोहविकल्पनादिभिः स्मृतिलिङ्ग उदात्तानुदात्तह्रस्वदीर्घप्लुतस्खलितगर्जितस्फुटितमुदितनृत्यगीतवादित्रप्रलयविजृम्भितादिभिः श्रोता घ्राता रसयिता मन्ता बोद्धा कर्ता विज्ञानात्मा पुरुषः

आत्मत्रयीपराऽऽत्मोपनिषत्खण्डत्रयान्विता ।
अष्टाविंशी ग्रन्थसंत्रे शाखा शौनकवर्तिता ॥ १ ॥

पिण्डग्रहणे विरक्तस्य परमात्मानं बोधयितुं शाखाचन्द्रन्यायेनाऽऽत्मद्वयं निरूप्य निरञ्जनं संसारातीतं परमात्मानं निरूपयितुमिदमारभ्यते—**अथैवाङ्गिरा** इति । अथ ब्रह्मणा देवर्षीन्प्रति पिण्डनिरूपणानन्तरं तद्विमोक्षार्थोऽङ्गिरा उवाचेति शेषः । बाह्यात्मादयो वक्ष्यमाणलक्षणाः । जायते म्रियत इति प्रत्याहारेण षड्भावविकारा गृह्यन्ते **यास्कोक्तास्ते** यथा—"जायतेऽस्ति विपरिणमते वर्धतेऽपक्षीयते नश्यति च" इति । ये च पञ्चविंशतिस्त्वगादयो भवन्ति षड्भावविकाराश्च स बाह्यात्मा नामेत्यन्वयः । चर्म त्वङ्मध्यभागः । नखानि हस्तपादभेदेन द्विरुक्तानि । पृष्ठी कट्यूर्ध्वभागः । मेढ्रं लिङ्गम् । ऊर्वन्तः समाहारद्वंद्वः । कपोलसहिते भ्रुवौ ललाटसहितौ बाहू पार्श्वादिसहितान्यक्षीणि चक्षूंषि ॥ १ ॥

पृथिव्यादिविजृम्भितादिपर्यन्तैरुपलक्षितो विज्ञानात्मा बुद्धिमयः कर्मसामान्यस्य श्रवणादिलक्षणं विशेषणं यः करोति सोऽन्तरात्मेत्यन्वयः । स्मृतिलिङ्गोऽन्यथाऽन्तः-

---

१ ख. त्वगस्थिमां । २ ख. °सलोमाङ्गुष्ठ° । ३ ख. °ष्ठीवगान । ४ क. °त एष । ५ क. °तनू° ।

पुराणं न्यायो मीमांसा धर्मशास्त्राणीति श्रवणघ्राणाकर्षणकर्मविशेषणं करोत्येषोऽन्तरात्मा नाम ॥ २ ॥

अथ परमात्मा नाम यथाक्षरमुपासनीयः स च प्राणायामप्रत्याहारसमाधियोगानुमानाध्यात्मचिन्तकं वटकणिका श्यामाकतण्डुलो वालाग्रशतसहस्रविकल्पनादिभिर्न लभ्यते नोपलभ्यते। न जायते म्रियते न शुष्यते न दह्यति न कम्पते न भिद्यते न च्छिद्यते निर्गुणः साक्षी भूतः । शुद्धो निरवयवात्मा केवलः सूक्ष्मो निष्कलो निरञ्जनो निरभिमानः शब्दस्पर्शरसरूपगन्धवर्जितो निर्विकल्पो निराकाङ्क्षः सर्वव्यापी सोऽचिन्त्योऽवर्ण्यश्च

करणं विना बाल्ये दृष्टं यौवने न स्मरेत्परिणामवशेन पिण्डभेदात् । स्वरितस्तूदात्तानुदात्तयोरेवान्तर्भूतः "तस्याऽऽदित उदात्तमर्धह्रस्वम्" शेषमनुदात्तमिति स्मरणात्तेनात्रानुपात्तः । ह्रस्वादयः स्वरधर्माः स्खलितादयो वर्णदोषाः ॥ २ ॥

ननु परमात्मा वाङ्मनोगोचरातीतत्वात्कथं ज्ञेय इत्याशङ्क्याऽऽह—**यथेति** । यथाक्षरं यथोपदेशमुपास्यो ज्ञेयं तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति तस्य वेदैकगम्यत्वावगमात् । मनसैवानुद्रष्टव्यमिति श्रुतेरसंस्कृतेन मनसाऽग्राह्यत्वात्तत्संस्कारानाह—**प्राणायामेति** । प्राणायामादिभिर्योगैरनुमानेन वाऽध्यात्मचिन्तकं प्रति प्रकाशत इति शेषः । नन्वसौ विश्वमूर्तिर्विश्वेभ्योऽधिकप्रमाणः कथमप्रत्यक्ष इत्याशङ्क्याऽऽह—**वटकणिकेति** । यथा वटकणिका वटबीजं सूक्ष्माऽपि महान्तं वटं सूत एवमसौ सूक्ष्मोऽपि जगत्सूते श्यामाकतण्डुलः सूक्ष्मोऽपि महास्तम्बं सूते तद्वदसावित्यर्थः । ननु बीजवत्तद्विदृष्टीनां प्रत्यक्षोऽपि किं न स्यादत आह—**वालेति** ।

"वालाग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य च ।
भागो जीवः स विज्ञेयः स चाऽऽनन्त्याय कल्पते" ॥

इति श्रुतेरतिसूक्ष्मत्वात्सर्वथाऽप्रत्यक्ष इत्यर्थः। न लभ्यते कर्मेन्द्रियैर्नोपलभ्यते ज्ञानेन्द्रियैः । जन्ममरणशोकक्लेददाहकम्पभेदच्छेदनिषेधैः क्रियामात्रं निषिद्धम् । निर्गुण इति गुणमात्रम् । साक्षी साक्षाद्द्रष्टा । भूतः सिद्धः । शुद्धः सहजमलरहितः । निरवयवात्मा स्वावयवभेदशून्यः । केवलः सजातीयविजातीयभेदशून्यः । सूक्ष्मो दुर्लक्षः । निष्कलः षोडशकलारहितः । निरञ्जन आगन्तुकमलरहितः । निरभिमानोऽहंकारदोषरहितः । **शब्देति** । बाह्येन्द्रियदोषरहितः । निर्विकल्पो मनोदोषरहितः । निराकाङ्क्ष आशादिबुद्धिदोषरहितः । ननु सूक्ष्मश्चेत्कथमाकाशादीनामात्मप्रसाद इत्यत आह—**सर्वव्यापीति** । अत एव वालाग्रादिकल्पनाभिरित्युक्तम् । वस्तुतस्त्वणुमहत्त्वादि-

१ ख. °प्राणक° । २ क. न म्रि° । ३ क. °ते नि° । ४ ग. दुर्लभः ।

पुनात्यशुद्धान्यपूतानि निष्क्रियः संस्कारो नास्ति संस्कारो [1]नास्त्येष परमात्मा पुरुषो नाम ॥ ३ ॥

इत्यथर्ववेद आत्मोपनिषत्समाप्ता ॥ ५ ॥

परिमाणरहित एव स्वमहिम्ना सर्वं व्याप्नोति भगवानत एव स ईश्वरोऽचिन्त्योऽवर्ण्यश्च । अशुद्धानि चाण्डालादीन्यपूतानि पापादिदुष्टानि सत्त्वानि निष्क्रियोऽपि ध्यानस्थः पुनाति । यद्यप्यागमशास्त्रे ज्ञानात्माऽपि चतुर्थ उक्तः शरीरान्तःकरणजीवपरमात्मभेदेन तथाऽपि जीवपरमात्मनोरभेदमाश्रित्येह त्रिधैवोक्तः ।

तदुक्तं गीतासु—

"द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।
क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥
उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः" इति ।

इदमात्मचतुष्टयं प्रणवस्याकारोकारमकारात्परं बिन्दुनादशक्तिशान्ताख्यावस्थाचतुष्टयात्मकं द्रष्टव्यम् । संस्कारः पूर्वप्रज्ञा स नास्ति । स्वतोऽसङ्गत्वात् । द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था ॥ ३ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ॥
अस्पष्टपदवाक्यानामात्मोपनिषद्दीपिका ॥१॥

इति श्रीनारायणविरचिताथर्ववेदान्तर्गतात्मोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ७ ॥

---

१ ग. 'वस्थाख्य' ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

आरुणेय्युपनिषत् ।

नारायणशंकरानन्दविरचितदीपिकाभ्यां समेता ।

ॐ आरुणिः प्रजापतेर्लोकं जगाम तं गत्वो-
वाच केन भगवन्कर्माण्यशेषतो विसृजानीति तं

अथ नारायणदीपिकारम्भः ।

आरुणेयी पञ्चविंशी खण्डपञ्चकमण्डिता ।
प्रतिखण्डं द्विरुक्तिश्च खण्डावसितिसूचिका ॥ १ ॥

त्रिदण्डिसंन्यास उक्त इदानीं सर्वपरित्यागरूपं परमहंससंन्यासमुपदेष्टुमारुण्युपनिषदारभ्यते---**आरुणिरिति** । आख्यायिका विद्यास्तुत्यर्था विद्वत्संन्यासोऽस्या विषयः । विष्णुपददर्शनं प्रयोजनम् । विद्वत्संन्यासस्य चित्ताविक्षेपेणाऽऽत्मनो निरन्तरानुसंधानं प्रयोजनम् । विद्वान्विविदिषुरधिकारी । यथायोगं संबन्ध उक्तः । अरुणस्यापत्यमारुणिः प्रजापतेर्ब्रह्मणः केनोपायेन भगवन्—

"ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा" ॥

तद्वांस्तेन प्रश्नार्हतोक्ता । कर्माणि संसृतिनिमित्तानि । इतिः प्रश्नसमाप्तौ । तं

अथ शंकरानन्ददीपिकारम्भः ।

आरुणेयोपनिषदं व्याख्यास्ये न्यासमार्गगाम् ।
आनन्दात्मानमायान्तीं गङ्गामिव पयोनिधिम् ॥

विषयादेश्च सर्वोपनिषदां साधारण्यान्न पृथग्वर्णनीयता । आत्मज्ञाने संन्यासेऽत्यन्तमास्तिक्यं जनयितुमाख्यायिकामवतारयति—**आरुणिर्**नामतः प्राजापत्यः सौपर्णेयः । **प्रजापतेः** प्रजानां पालयितुः स्वपितुः । **लोकं** निवासस्थलम् । **जगाम** गतवान् । **तं** लोकं **गत्वा** प्राप्य । **उवाच** प्रजापतिं पितरमुक्तवान् । तदुक्तिमाह—**केन** प्रश्नार्थः किंशब्दः । पृच्छामि त्वा केनोपायेन । **भगवन्**हे पूजावन् । **कर्माणि** श्रौतस्मार्तान्यनेकभेदभिन्नानि । **अशेषतो**ऽशेषाणि । **विसृजानि** परित्यजानि इत्यनेन प्रकारेण ।

१ घ. ॐ भद्रं कर्णेभिः । आ । २ घ °णि प्राजापत्य प्र° । ३ क. °च भगवन्केन कर्मा° । ४ क. ग. घ. °जामीति । ५ ख. °न्यासो वि° । ६ घ. °योग्य सं° ।

होवाच प्रजापतिस्तव पुत्रान्भ्रातॄन्बन्ध्वादीञ्छिखां यज्ञोपवीतं[1] च यागं च सूत्रं च स्वाध्यायं च भूर्लोक[2]-भुवर्लोक[3]स्वर्लोक[4]महर्लोक[5]जनलोक[6]तपोलोक[7]सत्यलोकं च । अतलपातालवितल*सुतलरसातलतलातलमहातलब्रह्माण्डं

होवाच प्रजापतिरिति श्रुतेर्वचः प्रजापतिवचस्तवेत्यादि । तव त्वत्संबन्धिनस्त्वदीयान्ममत्वालम्बनान्बन्ध्वादीन्बन्धवो बान्धवा ज्ञातय उपकारिणश्चाऽऽदिशब्देन भार्यादयस्तान् । सूत्रं यागप्रतिपादको ग्रन्थः । स्वाध्यायो वेदराशिस्तदन्ता अष्टौ द्वितीयान्ताः । यज्ञोपवीतयागसूत्रस्वाध्यायेषु प्रत्येकं चशब्दैस्तत्संबन्धीनि संध्यावन्दनादिपुस्तकादिषडङ्गादीनि गृह्यन्ते । भूर्लोकादीनां सप्तानां समाहारद्वंद्वः । **सत्यलोकं चेति** । चात्प्रकृत्यादिसमुच्चयः । ऊर्ध्वलोकान्हेयत्वेनोक्त्वाऽधोलोकानाह—**अतलेति** । अतलादीनां सप्तानां ब्रह्माण्डेन सह समाहारद्वंद्वः । तानि च पातालरसातलपूर्वाणि तलानि । पाताले तलशब्दस्य दीर्घः । नितलं महातलमप्याहुः । पातालरसातलनितलसुतलतलातलवितलातलानि पादतलतदग्रगुल्फजङ्घाजानूरुतदूर्ध्वभागतयोपास्यानि तथैव क्रमेणैवोत्तरोत्तराणि[9] तथाऽपि हेयतयाऽनास्थया व्युत्क्रमेण निर्दिष्टानि । ब्रह्माण्डं विराड्देहः । चादसद्विषयं मनोरथमपि विसर्जयेद्विसृजेत्[10] । सर्वत्यागे कथं शरीरयात्रानिर्वाह

रात्प्रकृत्यादिकमपि । **अतलपातालवितलसुतलरसातलतलातलमहातलब्रह्माण्डं** तमारुणिम् । **ह** किल । **उवाच प्रजापतिः** । स्पष्टम् । **तव**ाऽऽरुणेरहंममाभिमानिनः । **पुत्रान्भ्रातॄन्** । स्पष्टम् । **बन्ध्वादीन्**बन्धवो ज्ञातयोऽज्ञातयश्चोपकारिणः । आदिशब्देन भार्यादयो बन्धवश्च ज्ञातयश्च बन्ध्वादयस्तान् । **शिखां** मूर्धजा ग्रन्थिक्षमाः शिखेत्युच्यते ताम् । **यज्ञोपवीतं च** प्रसिद्धं नवगुणितं ब्राह्मणादीनाम् । **यागं च** ज्योतिष्टोमादिलक्षणम् । **सूत्रं च** यागप्रयोगप्रतिपादकं शास्त्रम् । **स्वाध्यायं च** स्वाध्यायशब्देन कर्मप्रतिपादकं मन्त्रब्राह्मणरूपं वेदराशिम् । चशब्दात्तदङ्गादिकमपि । कर्मफलभूतं लोकसप्तकमाह—**भूर्लोकभुवर्लोकस्वर्लोकमहर्लोकजनलोकतपोलोकसत्यलोकं च** भूर्लोकादिसप्तकं स्पष्टार्थम् । अत्र च द्वंद्वसमासेनैकवद्भावात्सप्तानामेकं पदं चका-

---

* °लनितलम्° इत्यपि क्वचित्पुस्तके ।

---

१ क. °तं या° । ख. तं सूत्र च यागं च स्वा° । २ क. ग. °लोकं च भु° । ३ क. ग. °लोकं च स्व° । ४ ग. °लोकं च म° । ५ ग. °लोकं च ज° । ६ ग. °लोकं च त° । ७ ग °लोकं च स° । ८ ख. °ध्यादिभना° । ९ घ. °मेणोत्तरो° । १० घ. °येत्यादित्यजेत् । स° ।

च विसर्जयेद्दण्डमाच्छादनं च परिग्रहेच्छेषं विसृजेच्छेषं विसृजे-
दिति ॥ १ ॥

गृहस्थो ब्रह्मचारी वानप्रस्थो वा लौकिकाग्नीनुदराग्नौ समारोपयेद्गायत्रीं

इत्याशङ्क्य ग्राह्याण्याह—दण्डमिति । गोसर्पनिवारणार्थं दण्डं लज्जाशीतातपवृष्टि-बाधानिवारणार्थमाच्छादनं च । चकाराज्जलपात्रं च । परिग्रहेत् । व्यत्ययेन शप् । परिगृह्णीयात् । देहोपयोगि चेद्ग्राह्यं तर्हि मञ्चकौ योपादयोऽपि प्राप्नुवन्तीत्यत आह—शेषं विसृजेदिति । मञ्चकयोपादि प्राणात्ययेऽपि न गृह्णीयादित्यादरार्थोऽभ्यासः ॥ १ ॥

ना०दी० अधिकारिणो निर्दिशति–गृहस्थ इत्यादिना । लौकिकाग्नीँल्लोकप्रसिद्धे-

---

च । न तलमतलम् । भूमिमारभ्याधोऽधोऽतलादीनि सप्त पातालानि । सप्तानामतलादि-शब्दानां ब्रह्माण्डशब्दस्य च द्वंद्वसमासेनैकपद्यादेकवद्भावः । चकाराद्ध्रियमानविषयं मनोरथमपि । विसर्जयेद्विसृज । तत्र संबन्धि यत्किंचित्तत्सर्वं परित्यजेत्यर्थः । तर्हि किं शरीरयात्राया अपि परित्याग इत्याशङ्क्य नेत्याह—दण्डं गोसर्पनिवारणं वैणवम् । आच्छादनं च कौपीनयुगुलं कन्थादिकं लज्जाशीतातपवृष्टिबाधानिवारकमित्यर्थः । परिग्रहेत्परिगृह्णीयात्स्वीकुर्याद्भवान्भवादृशोऽन्योऽपि । ननु यथैतद्दण्डाच्छादनादिकं स्वीकार्यं देहबाधानिवारणाय तथा मञ्चकयोपिदादिकमपीत्याशङ्क्य नेत्याह—शेषं दण्डाच्छादनादिव्यतिरिक्तं मञ्चकयोपिदादिकं विसृजेत्परित्यजेत् । शेषं विसृजेत् । व्याख्यातम् । आदरार्थं वाक्याभ्यासः । प्राणात्ययेऽपि मञ्चयोपिदादीनां परिग्रहो न करणीय इत्यादराभिप्रायः ॥ १ ॥

शं०दी० एवं सामान्येन संन्यासं पारमहंस्यलक्षणमभिधायेदानीमुक्तस्यैव व्याख्यान-रूपमुत्तरं विशेषमाह—गृहस्थः स्नातकः सदृशीं भार्यां प्राप्य श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानपरः । ब्रह्मचारी, उपकुर्वाणो नैष्ठिकः । वानप्रस्थो वा सदारो विदारो वा वनं प्रविष्टस्तृतीयाश्रमी । वाशब्दो वैराग्यावधित्वमसति यावज्जीवसंकल्प आश्रमान्तरविषये दर्शयति । लोकाग्नीँल्लोकफला लौकिका वाऽन्वयस्तान् । साग्निको निरग्निको वा संन्यासाङ्गभूतामिष्टिं विधायोदराग्नौ जाठरजातवेदसि 'या ते अग्ने' इत्यादिमन्त्रेण त्रिः पानपुरःसरं समारोपयेत्समारोपणं कुर्यात् । गायत्रीं च प्रत्यक्षजप्यमानां संध्यात्रये सावित्रीं

---

१ क. च कौपीन प । २ घ. °स्थो वोपवीत शिखां भूमावप्सु वा विसृजेल्लौकि° । ३ घ. °त्र प° । ४ ख. °कौपीना° ।

च स्ववाचाग्नौ *समारोप[1]येदुपवीतं भूमावप्सु वा विसृजेत्कुटीचरो ब्रह्मचारी कुटुम्बं विसृजे[2]त्पात्रं विसृजेत्पवित्रं विसृजेद्दण्डांश्[3]च लौकिकाग्नींश्च

तृष्णीं तस्मार्ताग्नीनन्तेष्टिं कृत्वोदराग्नौ सम्यग्गेध्र इत्यादि मन्त्रेण त्रिःपानपुरःसरं समारोपयेत्। ज्ञानिनोऽर्थप्राप्तेऽपि त्यागे चात्वाले निवृत्तप्रयोजनविषाणादिप्रक्षेपवदियमग्न्यादीनां शास्त्रीया प्रतिपत्तिः। गायत्रीं सवितृदेवत्यां चशब्दादन्यदपि मन्त्रजातं स्ववाचाग्नौ स्वीया वाचा वागेवाग्निस्तत्र 'भूः सावित्रीं प्रविशामि' इत्यादिमन्त्रैः समारोपयेत्। उपवीतं शुद्धोदकालाभे भूमौ शुद्धायां तल्लाभे शुद्धास्वप्सु वा 'भूः समुद्रं गच्छ स्वाहा' इति मन्त्रेण विसृजेत्। वाशब्दो व्यवस्थितविकल्पे। कुटीचरः कुटीचकस्त्रिदण्डी पुत्रगृह एव भिक्षानिरतो यः सः। उपलक्षणमिदं बहूदकहंसयोरपि। ब्रह्मचारिग्रहणं तस्य विशेषणम्। आश्रमिब्रह्मचारिण उक्तत्वात्। पालाशं बैल्वमित्यादिना तद्दण्डादित्यागस्य वक्ष्यमाणत्वाच्च। **कुटुम्बमिति** । पुत्रभिक्षानिरतस्य कुटुम्बे वाससंभवात्। पात्रं भिक्षापात्रम्। पवित्रं जलशोधनवस्त्रम्। दण्डांस्त्रीन्वैणवान्। चात्पूर्ववस्त्रादिकमपि। **लौकिकाग्नीनिति**। त्रिदण्डिनो वैश्वदेवाधिकारात्। लोकाग्नींश्चेति पाठे स्वतपोर्जितान्। चोक्त-

गायत्रीछन्दस्कां चशब्दादन्यदपि मन्त्रजातम्। **स्ववाचाग्नौ** स्वस्य संन्यासस्य कर्तुर्वाचा वाग्देवताऽग्निः स्ववाचाग्निस्तस्मिन् 'भूः सावित्रीं प्रविशामि' इत्यादिमन्त्रैः **समारोपयेत**। व्याख्यातम्। **उपवीतं** यज्ञोपवीतं **भूमौ वाऽप्सु वा विसृजेत्**। वाशब्दो विकल्पार्थो विकल्पश्च व्यवस्थितः। मनोनुकूलानामपामभावे मनोनुकूलायां भूमौ सतीषु तासु च तत्रैव 'भूः समुद्रं गच्छ स्वाहा' इत्यनेन मन्त्रेण परित्यजेत्। इदानीमाश्रमविशेषाद्विशेषमाह—**कुटीचर**स्त्रिदण्डी पुत्रभिक्षानिरतः। उपलक्षणमिदं बहूदकस्य हंसस्यापि यथायोगम्। **ब्रह्मचार्यु**क्तः। उपलक्षणमिदं गृहस्थवानप्रस्थयोः। **कुटुम्बं** मातृ(ता)पित्रादिकं **विसृजे**द्ब्रह्मचारी परित्यजेत्। **पात्रं** भिक्षापात्रम्। **विसृजेत्**। व्याख्यातम्। **पवित्रं** जलपवित्रं वितस्तिमात्रं श्वेतम्। **विसृजेत्**। व्याख्यातम्। कुटीचकस्य कुटुम्बपरित्यागोऽप्यविरुद्धः पुत्रभिक्षानिरतस्य कुटुम्बे वाससंभवात्। दण्डांस्त्रीन्वैणवान्। कुटीचको विसृजेदित्यध्याहारः। **लोकाग्नी**ल्लौकिकाग्नीन्। ब्रह्मचारी दण्डमे-

* समारोपयेदुपवीतं शिखां भूमौ, इति क्वचित्पुस्तके पाठः।

१ घ. °येत्कु° । २ क. °जेद्द । ३ क. °श्च विसृजेल्लोका । ४ घ. °गम्रेरित्या । ५ घ. °णापक्षे° । ६ घ. °स्त्रीयप्र° । ७ क. °तं शिखां शु° । ८ घ. °रत. । उ° । ९ घ. °चादि° । १० कुटीचक इति पाठः ।

**विसृजेदिति होवाच । अत ऊर्ध्वममन्त्रवदाचरे-
दूर्ध्वगमनं विसृजेत्रिसंध्यादौ स्नानमाचरेत्संधिं
समाधावात्मन्याचरेत्सर्वेषु *वेदेष्वारण्यकमावर्तये-**

दिन्धनादिकमपि । प्रत्येकं विसृजेदित्यावश्यकत्वार्थमुक्तम् । इति ह किलोवाचोक्तवान्प्रजापतिरारुणिम् । अत ऊर्ध्वं त्यागानन्तरममन्त्रवत्स्वाध्यायस्य विसृष्टत्वादाचरेत्स्नानाचमनादिकम् । नन्वमन्त्रस्य कथमूर्ध्वलोक[1]प्राप्तिरत आह—**ऊर्ध्वगमनं विसृजेदिति ।** भूर्लोकादेस्त्यक्तत्वात्पुनस्तद्वासनामपि त्यजेदित्यर्थः । तर्ह्याचारोऽप्यप्रयोजन[2]स्त्यज्यतामित्याशङ्क्याऽऽह—**त्रिसंध्यादौ स्नानमाचरेदिति ।** तिसृणां संध्यानामादौ प्राक्काले स्नानं मौसलम् । संध्यावन्दनकाले किं कार्यमत आह—**संधिं समाधावात्मन्याचरेदिति ।** संधिः संधानं समाधिमाश्रित्याऽऽत्मनि स्वस्मिन्परमात्मना संधानमभेदमाचरे[3]द्भावयेत् । स्वाध्यायस्य परित्याग उक्तस्तस्य प्रतिप्रसवमाह—**सर्वेष्विति ।** निर्धारणे सप्तमी । आवर्तयेत्पाठतोऽर्थतश्चाभ्यसेत् । आरण्यकेपुप्रवर्ग्यादीन्यपि कर्मार्थानि दृश्यन्ते किं तत्स-

---

खलादिकमनुक्तमपि विसृजेत् । स्पष्टम् । **इत्य**नेन प्रकारेण । **ह** किल । **उवाचो**क्तवान्प्रजापतिरारुणिम् । एतावत्तदुक्तमुक्त्वा श्रुतिरिदानीं स्वयमाह—**अतो**ऽस्मात्परित्यागात् । **ऊर्ध्व**मनन्तरम् । **अमन्त्रव**न्मन्त्राराहित्येन । **आचरे**त्स्नानाचमनादिकं कर्म कुर्यात् । **ऊर्ध्वगमन**मौन्नत्यं विद्यावित्तादिमद्भुतममुत्कर्षसंपादनमित्यर्थः । **विसृजेत्** । स्पष्टम् । **त्रिसंध्यादौ** तिस्रः संध्याः प्रातर्मध्याह्नापराह्णकालगतास्तासामादौ पूर्वं **स्नानमाचरेत्** । स्पष्टम् । **संधिं** संध्यं संधौ भवं संध्यावन्दनादिकं कर्म यथाऽवश्यं करणीयं तद्वत् । **समाधा**वहं ब्रह्मास्मीत्यनवबुद्धिसमाधानरूपे । **आत्मन्या**नन्दात्मनि स्वयंप्रकाशे सर्वकर्मशून्ये नैष्कर्म्यमार्गेणाऽऽ**चरे**त्सर्वतः कुर्यात् । संधिच्छिद्रं वा जीवब्रह्मणोर्भेदरूपं समाधौ भेदशून्य आत्मनि स्वरूप आचरेत् । सर्वतो भक्षयेद्भेद गन्धं वारयेदित्यर्थः । सर्वथा बाह्यस्य संध्यावन्दनादेः कर्मणः परित्यागः संधिमित्यादिवाक्येनाभिधीयते । पूर्वं स्वाध्यायस्य परित्याग उक्तस्तस्यायं प्रतिप्रसवः । **सर्वेषु** निखिलेषु **वेदेषु** मन्त्रब्राह्मणात्मकेषु कर्मप्रतिपादकेष्वृगादिषु । **आरण**मारण्यकमरण्याध्ययनयोग्यमुपनिषद्भागमित्यर्थः । **आवर्तयेत्** । स्वाधीनोच्चारणं कृत्वा यथाशास्त्रमात्मसाक्षात्काराज्ज्ञातार्थमज्ञातार्थं वा स्वस्य यच्चान्येषां यथावेदनेनाऽऽवर्तनेन सर्वदाऽभ्यासं कुर्यात् । आरणेषु प्रवर्ग्यादीन्यपि कर्माण्युपलभ्यन्ते किं तत्सहितस्याऽऽवृत्तिरित्याश-

---

* ‘वेदेष्वारणमा’ इति शंकरानन्दपाठः ।

---

१ घ. लोकाप्ति । २ घ. जनात्त्यज्य । ३ घ. रेत् ।

दुपनिषदमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेत् ॥ २ ॥

खल्वहं ब्रह्म सूत्रं सूचनात्सूत्रं ब्रह्म सूत्रमहमेव विद्वांस्त्रिवृत्सूत्रं

हितस्याऽऽवृत्तिर्नेत्याह—**उपनिषदमिति**। ज्ञानप्रतिपादकं भागमभ्यसेत्। वाक्याभ्यास आदरार्थः। संन्यासो ह्युपनिषदावर्तनार्थस्तदनावृत्तौ ज्ञानापाटवेन पातित्यं स्यादित्यादरः ॥ २ ॥

ना०दी०तत्रापि परमामुपनिषदमावृत्त्यर्थमाह—**खल्वहं ब्रह्मेति**। इदं महावाक्यं सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म तत्त्वमसीत्यादिवत्। खलु निश्चितमहमहंकारोपलक्षितं शोधितजीवचैतन्यं ब्रह्मैव न ततोऽन्यदिति ज्ञाते सर्वानर्थनिवृत्तिः परमानन्दावाप्तिश्च फलम्। ननु प्रपञ्चभेदे सति कथमनर्थनिवृत्तिरित्याशङ्क्य सूत्रपटन्यायेनाभेदं वक्तुं ब्रह्मणः सूत्ररूपकमाह—**सूचनात्सूत्रं ब्रह्मेति**। तन्तुर्हि स्वात्मनैवाऽऽतानवितानभूतेनांशुधं प्रत्यापातरमणीयं पटं सूचयञ्जनयन्सूत्रं भवति तथा ब्रह्मापि जगत्पटसूचनात्सूत्रं कारणातिरिक्तं कार्यं नास्तीति ब्रह्मैव सत्यमित्यर्थः। ननु सूचयितुर्मायया जीवो मुह्येदेवेत्याशङ्क्य सत्यमज्ञान इदं स्यादुत्पन्ने तु ज्ञानेऽहमेव सूचयिता कथं मुह्येयमित्याह—**सूत्रमिति**। यतो विद्वानतोऽहमेव सूत्रमित्यन्वयः। मायापतिनैक्येनानुगृहीतस्य कथं मायाभिभव इत्यर्थः। त्यागमुपसंहरति—**त्रिवृत्सूत्रं त्यजेद्विद्वान्य एवं वेदेति**। य एवं खल्वहं ब्रह्मेति वेद स विद्वांस्त्रिवृत्सूत्रं त्यजेदित्यन्वयः। विद्वत्संन्यासेनैवोपसंहारः। इदानीं सूत्रत्यागार्थं

ङ्क्य नेत्याह। **उपनिषदम**हं ब्रह्मास्मीति तादात्म्यलक्षणेन सामीप्येनाऽऽत्मानं गमयित्वा नितरामहंममादिग्रन्थीञ्शिथिलीकृत्याविद्यां सकार्यसंस्कारां सादयति विनाशयतीत्युपनिषद्ब्रह्मविद्या तत्प्रतिपादिका श्रुतिरपि सा ताम्। आरण्येष्वपि ब्रह्मप्रतिपादको भागोऽभ्यसनीयो न त्वन्य इत्यर्थः। **आवर्तयेदुपनिषदमावर्तयेत्**। व्याख्यातम्। वाक्याभ्यासस्त्वादरार्थः। संन्यासो ह्युपनिषदामावर्तनार्थं तदनावृत्तौ पातित्यं स्यादित्यादराभिप्रायः ॥ २ ॥

शं०दी०नन्वहं ब्रह्मास्मीत्यनुसंधानेनास्य संध्या भवतु तथाऽप्ययज्ञोपवीतसूत्रः कथमयं ब्राह्मणः स्यादित्यत आह। **खलु** निश्चितं प्रसिद्धं वा। **अहं** कर्तृत्वाद्यभिमानशून्यः। आनन्दात्मत्वेन निरतिशयप्रेमालम्बनः। **ब्रह्म** सत्यज्ञानादिलक्षणं जगज्जन्मादिकारणम्। **सूत्रं** जगत्पटारम्भकत्वेन। तदेतदाह। **सूचना**ज्जगत्पटारम्भलक्षणात्**सूत्रम्**। **ब्रह्म**। स्पष्टम्। अस्तु तथा ब्रह्म किं तवेत्यत आह। **सूत्रं** सूत्ररूपं ब्रह्म। **अहमेवो**क्तरूपमहमेव न तु मत्तोऽन्यत्। तत्र हेतुमाह। **विद्वान्**। इदमहमस्मीति जानाति यतः। इदानीं श्रुतिः स्वोपपत्तिमाह। **त्रिवृत्सूत्रं** सूत्ररूपोऽयं यस्मात्त्रिवृन्नवगुणितरूपं यज्ञोपवी-

१ घ. °नापा°। २ ख. °थाऽपि ब्र°। ३ घ. °तित्वेन गृ°। ४ घ. माययाऽभि°। ५ ख. °त्यन्वयः। त्या°।

त्यजेद्विद्वान्य *एवं वेद संन्यस्तं मया संन्यस्तं मया सं-न्यस्तं मयेति [1]त्रिः कृत्वाऽभयं सर्वभूतेभ्यो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ।

संन्यासप्रैषानाह—**संन्यस्तं मयेति । त्रिः कृत्वेति ।** पाठेनैव त्रित्वे लब्धे त्रिरिति-वचनं त्रयाणामपि त्रिःपाठार्थम् । तत्रायमाम्नायः । एते त्रयोऽपि प्रैषाः सव्याहृति-कास्त्रिर्मन्द्रमध्यमोत्तमस्वरैरुच्चारणीया लोकत्रयीं श्रावयितुं त्रिरभिधानं प्रैषोच्चारणेन यत्त्यक्तं तत्पुनरभिलषन्बध्यो निन्द्यो वध्यश्चेति बोधयितुम् । सम्यगपुनरादेयतया न्यस्तं संन्यस्तमित्यर्थः । प्रैषानन्तरमभयं सर्वभूतेभ्यो मत्त इति ब्रूयात् । मत्तः प्रकृतप्रैषात्सर्व-भूतेभ्योऽभयमस्तु । कुतोऽभयं दत्तमित्यत आह—**सर्वं प्रवर्तत इति ।** मत्त इत्येव मत्त एव ब्रह्मणो यतः सर्वं प्रवर्तते न हि जनयितुरेव भयं युक्तमिति भावः । इदानीं दण्डा-दाने मन्त्रमाह—**सखेति ।** त्वं सखाऽवञ्चकोऽसि मा मां गोसर्पादिभ्यो गोपाय ।

तत्सूत्रं **त्यजेत्**परित्यजेत् । सूत्रे सूत्रान्तरप्रक्षेपस्य वैयर्थ्यादित्यर्थः । **विद्वानहं** ब्रह्मा-स्मीतिज्ञानवान्कृतब्रह्मसाक्षात्कार इत्यर्थः । इदानीं विविदिषायामपि सूत्रपरित्यागं दर्श-यति । **यः** प्रसिद्धो नित्यानित्यविवेकादिसंपन्न **एवं** विदुषः सूत्रधारणस्य वैयर्थ्यम् । इत्युक्तेन प्रकारेण **वेद** जानाति सोऽपि त्रिवृत्सूत्रं त्यजेदिति संबन्धः । इदानीं सूत्र-त्यागार्थं संन्यासप्रैषानाह । **संन्यस्तं मया संन्यस्तं मया संन्यस्तं मया ।** सम्यङ्न्य-स्तं संन्यस्तं परित्यक्तम् । लोकद्वयभाविकर्मफलं विनाशवत्तन्**मया** ब्राह्मणेन नित्यानि-त्यवस्तुविवेकवता शमदमादिसाधनसंपन्नेनेहामुत्रार्थभोगविरागवता मुमुक्षुणा हे लोक-त्रयनिवासिनः शृणुतेति लोकत्रयीं श्रावयितुं त्रिरभिधानम् । तथाच महाजनानां संसदि यथा स कश्चन गृहस्थो ब्रूते शृणुत ब्राह्मणाः सराजानः सप्रजा इदं गृहं क्षेत्रं वा मया परित्यक्तमित्येवं त्रिरभिधाय पश्चात्तद्विषयेऽभिलाषं कुर्वन्निन्द्यो बध्यश्च जायते तद्वल्लोकत्रयीसमक्षं मया संन्यस्तमित्युक्त्वा तद्भोगस्याभिलाषं स्वीकारं कुर्वन्निन्द्यो बध्यश्च भवति लोकत्रयनिवासिभिः । ततो मया संन्यस्तमिति प्रैषमुच्चार्य न कदाचि-दपि कस्मिन्नपि देशे कस्मिंश्चिदपि काले केनापि प्रकारेणाभिलाषं कुर्यादिति तात्पर्यार्थः । एते प्रैषास्त्रयोऽपि सव्याहृतिकास्त्रिर्मन्द्रमध्यमोत्तमस्वरैरुच्चारणीयाः । तदेतदाह । **इत्यनेन** प्रकारेण । **त्रिः कृत्वा** मन्द्रमध्यमोत्तमस्वरैस्त्रीनपि प्रैषांस्त्रिवारमावृत्यानन्तरम**भयं** भय-राहित्यम् । **सर्वभूतेभ्यः** स्थावरजङ्गमेभ्यः । **मत्तः** कृतप्रैषात्कर्मणा मनसा वाचा गच्छ-न्त्विति शेषः । अत्र मत्त इत्यन्ते स्वाहेति पठित्वा जलेन पूर्णमञ्जलिमनेन मन्त्रेण प्राच्या-मुदीच्यां वा प्रक्षिपेत् । मत्त इति पदं मन्त्रस्थं देहलीप्रदीपन्यायेन हृदये निधाय हेतु-माह । **सर्वं** स्थावरजङ्गमं निखिलं प्राणिजातं मत्तः **प्रवर्तत** उत्पद्यते । अयमाशयः ।

* 'एवमिति वेद' इति शंकरानन्दपाठः ।

[1] ख. गोपाय म° ।

सखा मा गोपायौजः सखा योऽसीन्द्रस्य वज्रोऽ[1]-सीत्यनेन मन्त्रेण कृत्वोर्ध्वं वैणवं दण्डं कौपी-नं [2] परिग्रहेदौषधवदशनमाचरेदौषधवदशनमाचरे-

ओजो नाम शुक्रस्य परिणामो धातूनामष्टमी दशा तत्फलं तेजः शरीरशक्तिः। सखा यो यस्त्वं सखा[3] दृष्टेऽदृष्टे कर्मण्यसि भवसीन्द्रस्य परमेश्वरस्य वज्रोऽसि भयंकरोऽस्येतावत्प्रतीकम्। मन्त्रस्तु शाखान्तरे संपूर्णः पठितः—"इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नः शर्म मे भव। यत्पापं तन्निवारय" इति। इतिशब्द इन्द्रस्य वज्रोऽसीति मन्त्रप्रतीकार्थः। **कृत्वोर्ध्वं वैणवं दण्डमिति।** अनेन मन्त्रेण वैणवं दण्ड-मूर्ध्वमुपरि दक्षिणकरे निधायेत्यर्थः। अत एव **संन्यासोपनिषद्यू**र्ध्वगोपायुरिति दण्ड-विशेषणम्। **वासुदेवोपनिषदि** चोर्ध्वदण्डयूर्ध्वरेता य ऊर्ध्वपुण्ड्रयूर्ध्वयोगवित्। **स** ऊर्ध्वं पदमाप्नोति यतिरूर्ध्वचतुष्कवानिति। कौपीनं लज्जाहेतुत्वात्कूपप्रवेशनमर्हति। कौपीनं पुंलिङ्गम्। तन्मात्राच्छादकत्वाद्यतिवासोऽपि कौपीनम् "शालीनकौपीने अधृष्टाकार्ययोः" इति सामुस्तदपि परिग्रहेत्। औषधवत्प्रीतिं विना शरीरस्थित्यर्थ-**मशनं** भोजनमाचरेत्। अभ्यासस्त्वादरार्थः। सर्वथा रसासक्तिं न कुर्यात्त्यागवैयर्थ्यभ-यादित्यादरः। इदानीं[4] येषामकरणे महापातकित्वपातित्यं तानि पञ्चाऽऽवश्यकान्याह—

को नाम निर्घृणोऽपि स्वपुत्रान्हन्ति मत्पुत्रसमाश्चेमाः प्रजाः कथमहं तासां हिंसां कुर्या-मिति। इदानीं दण्डादाने मन्त्रमाह। **सखा** यथा लोके सखायं सखा मरणान्तं न परित्यजति तथा त्वामहं न परित्यजामि त्वं च मां न परित्यज **मा** मां सखित्वेन स्वीकुर्वाणं **गोपाय** गोसर्पादिभ्योऽस्मिंल्लोके विपरीतप्रवृत्तेश्च रक्षणं कुरु। **ओजः** शरी-रस्यान्तरं तेजोवीर्यवत्कर्मकारणं **सखा यः** सखा यो दृष्टादृष्टे कर्मणि। **असि** भवसि। **इन्द्रस्य** त्रैलोक्यस्य गोप्तुः परमात्मनः। **वज्रः** शत्रुभयंकरः। **असि** भवसि। इदं मन्त्रप्रतीकम्। मन्त्रस्तु शाखान्तरे पठितोऽयम्—"इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नः शर्म मे भव। यत्पापं तन्निवारय" इति। **इत्यनेन।** इतिशब्दश्चेन्द्रस्य वज्रोऽसीतिमन्त्रप्रती-कार्थः। **अनेनात्र** पठितप्रतीकेन शाखान्तरस्थेन **मन्त्रेण** स्वस्य मन्तुस्त्राणनान्मन्त्रस्तेन **कृत्वा** विधायोर्ध्वमुपरिष्टाद्दक्षिणे करे निधायेत्यर्थः। **वैणवं** वेणुजं **दण्डं** दुर्जनदमन-कारणम्। **कौपीनं** कुत्सितस्य पीनस्य मांसस्याऽऽवरणमिदं कौपीनं **परिग्रहेत्**परि-गृह्णीयात्। **औषधवद्य**था प्रीतिमन्तरेणौषधं भक्षयन्ति जनाः शरीरस्थित्यर्थं तद्वत्पर-महंसः, **अशनमाचरे**दन्नस्य सर्वतो भक्षणं कुर्यात्। **औषधवदशनमाचरेत्।** व्याख्या-

१ ख. घ. °ज्रोऽसि वार्त्रघ्नः शर्म मे भव यत्पाप तन्निवारयेत्य° । २ °नं च प इति क्वचित्पु-स्तके। ३ घ. °खाऽदृष्टे क°। ४ घ. °नीं यदभावेन महा°।

ब्रह्मचर्यमहिंसां चापरिग्रहं च सत्यं[1] च यत्नेन हे रक्षतो३ हे रक्षतो३हे रक्षत३ इति ॥३॥ अथातः

ब्रह्मचर्यमित्यादि । युवतीनां स्मरणकीर्तनकेलिप्रेक्षणगुह्यभाषणसंकल्पाध्यवसायक्रियानिर्वृत्तिवर्जनं ब्रह्मचर्यम् । अहिंसा च मनोवाक्कायकर्मभिर्भूतानिष्टवर्जनम् । अपरिग्रह उक्तपरिग्रहव्यतिरिक्तवर्जनम् । सत्यं प्रियं हितं प्रमाणदृष्टार्थवचनम् । द्वौ चशब्दावुक्तसमुच्चयार्थौ । तृतीयोऽनुक्तास्तेयसमुच्चयार्थः[2][3] । क्वचिदस्तेयं चेत्यपि पाठः । एतानि पञ्च यत्नेन हे यतयो रक्षतो३ रक्षतो३ द्वयोः प्लुतः । तृतीये पर्याये हे रक्षतेति प्लुतः । प्लुतिरुच्चैः श्रुत्यर्था सर्वानुच्चैः श्रावयति प्रजापतिः । त्रिरुक्तिरादरार्था । प्राणात्ययेऽप्येतानि न परित्याज्यानीति । इतिशब्द उपदेशसमाप्त्यर्थः । हेशब्दावुशब्दौ चाभिमुखीकरणे । हे उ मुमुक्षवो ब्रह्मचर्यादीनि रक्षत पालयतावश्यमित्यर्थः ॥ ३ ॥

ना०दी० इदानीं ब्रह्मचर्यादिपञ्चकस्थैर्याय परमहंसस्य धर्मं पुनर्वेषमिषेणाऽऽह—**अथातः**

तम् । अभ्यासस्त्वादरार्थः । सर्वथाऽन्नं न परित्यजेत् । तस्य सर्वथा परित्याग आत्महिंसात्वेः पुरुषार्थपर्यवसायी संन्यासो न स्यात् । भक्षणेऽप्यन्नस्येदं मृष्टमिदं नेत्यासक्तिं न कुर्यात्तस्याः करणेन संन्यासभ्रंशः स्यादित्यादरार्थः । न चैतावताऽभक्ष्यस्य शरीरेऽनर्थकस्य वा भोजनं प्राप्तं यद्विहितं मेध्यं च तदश्नीयान्न त्वितरत् । गुणदोषौ न संकीर्तनीयाविति तात्पर्यार्थः । इदानीमोपधवदन्नप्राशनादिकं यदुक्तं तत्सर्वमेतदर्थमित्यभिप्रायेणाऽऽह । **ब्रह्मचर्यं** युवतीनां स्मरणकीर्तनकेलिप्रेक्षणगुह्यभाषणसंकल्पाध्यवसायक्रियानिर्वृत्तीनां वर्जनम् । **अहिंसां च** कर्मणा मनसा वाचा भूतानिष्टवर्जनम् । **अपरिग्रहं च** कौपीनाच्छादनादिव्यतिरिक्तस्य शास्त्रनिन्दितस्य सर्वस्य द्रव्यजातस्य परिवर्जनम् । **सत्यं च** प्रियहितप्रमाणदृष्टार्थवचनम् । चकारत्रयमुक्तानामनुक्तस्यास्तेयस्य च संग्रहार्थम् । **यत्नेन** महता प्रयत्नेन । **हे रक्षतो** हे जनाः स्वस्याभीष्टार्थचिन्तका रक्षणं कुरुत ब्रह्मचर्यादेः । उकारस्त्वत्र वक्ष्यमाणे चैकस्मिन्पर्याये छान्दसः प्लुत्यर्थो वा परेषां कथनार्थः । **हे रक्षतो हे रक्षतो ।** व्याख्यातम् । त्रिरुक्तिस्त्वादरार्था । प्राणात्ययेऽप्येतानि न परित्याज्यानीत्यादराभिप्रायः । **इतिः** उपदेशसर्वस्वपरिसमाप्त्यर्थः ॥ ३ ॥

शं०दी० इदानीमेतेषामेव रक्षणार्थमुक्तमपि पारमहंस्यलक्षणं धर्मं पुनर्विशेषान्तरेण वक्तुमाह । **अथ** यथोक्तेन प्रकारेण प्रैषोच्चारणदण्डग्रहणानन्तरम् । **अतः,** यतो नैतावता पुरुषार्थः किं तु ब्रह्मचर्यादिरक्षणेन । ब्रह्मचर्यादिरक्षणं च स्वधर्मानुष्ठानेना-

१ क. °त्य चास्तेय च । २ घ. °तीयश्चकारोऽनु° । ३ घ. °र्थः । ए° । ४ घ. °मध° ।

परमहंसपरिव्राजकानामासनशयनाभ्यां भूमौ ब्रह्मचारिणां मृत्पात्रं[1] वाऽलाबुपात्रं[2] दारुपात्रं वा

परमहंसपरिव्राजकानामिति । धर्मा वक्ष्यन्त इति शेषः । अथ प्रैषोच्चारणदण्डग्रहणानन्तरम् । यतो ब्रह्मचर्यादिरक्षणं विना न सिद्धिस्तच्च स्वधर्मत्यागे नेत्यतो धर्मा वक्ष्यन्ते केषां परं केवलमहं स परमात्मा न ततोऽन्योऽहमिति निश्चिताः परमहंसाः परिव्रजन्ति गृहबन्धं परित्यज्य परिव्राजकास्ते च ते तेषाम् । **आसनशयनाभ्यां भूमाविति ।** भूमावेवाऽऽसनेन दिवा शयनेन रात्रौ कालं नयेतेति शेषः । आसनं स्वरूपावस्थानं शयनं बाह्यविषयविस्मृतिः । **तदुक्तम्**—"यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः" इति । तेन पर्यङ्कादिपरित्यागेऽपि स्वरूपविस्मृतौ विषयचिन्तने चाकृतार्थ एवेति भावः । **ब्रह्मचारिणामिति ।** तेषामेव विशेषणम् । उपलक्षणमेतदहिंसासत्यास्तेयापरिग्रहवतामित्यपि ज्ञेयम् । उदकव्यवहारार्थं पात्राण्याह—**मृत्पात्रं वाऽलाबुपात्रं दारुपात्रं वेति ।** अलाबुस्तुम्बीफलम् । अशनपात्रं तु वक्ष्यति पाणिपात्रमुदरपात्रं वेति । वाशब्दादवनास्थायां यथालाभमतैजसानि पात्राणि स्युरिति । तव पुत्रानित्यादिना बाह्यानि त्याज्यान्युक्तानि वैणवं दण्डमित्यादिना बाह्यानि ग्राह्याणि । खल्वहं

स्माद्धेतोः । **परमहंसपरिव्राजकानां** परम आनन्दात्माऽहमस्मीति हन्ति गच्छति जानातीति परमहंसः । परितः समन्ताल्लोकद्वयेऽपि व्रजति त्यजति संसारदुःखमिति परिव्राजकः । परमहंसश्चासौ परिव्राजकश्चेति परमहंसपरिव्राजकः । तेषां धर्मा वक्ष्यन्त इति शेषः । **आसनशयनाभ्यामा**सनं स्वस्तिकाद्यन्यतमं स्वाभ्यस्तं शयनं शयनवन्नैश्चल्यं मूर्धावस्थानम् । अथवाऽऽसनमनात्मवस्तुविषये परित्यागेनोपवेशनं शयनं तस्य चिन्ताराहित्यम् । अथवा प्रसिद्धे एवाऽऽसनशयने तत्राभिप्रायस्त्वयं प्रथमत आसनमुपवेशनं वा करणीयं तस्मिंश्चेदुपवेष्टुमशक्तस्तस्य वरं शयनं न तु बाह्यविषयार्जनचिन्तनादिकमिति । आसीनः शयानो वाऽऽत्मानं चिन्तयेदित्यर्थः । ताभ्यां कालं नयेन्नत्वन्येनेति शेषः । **भूमा**वासनार्थं शयनार्थं वा न मञ्चकादिकं संपादयेत्किं तु पृथिव्यामासनशयनाभ्याम् । तत्रापि ब्रह्मचर्यादीनां प्राधान्यार्थमाह । **ब्रह्मचारिणां** ब्रह्मणो ब्रह्मचर्यस्योक्तस्याऽऽचरणमनुष्ठानमाचारो येषां नित्यमस्ति ते ब्रह्मचारिणस्तेषाम् । उपलक्षणमेतदहिंसासत्यास्तेयापरिग्रहवताम् । उदकभिक्षाद्याहरणार्थं पात्राण्याह । **मृत्पात्रं** शरावकरकादिकम् । **अलाबुपात्रं दारुपात्रं वा** । स्पष्टम् । वाशब्दः पाणिपर्णोदरादिसमुच्चयार्थः । यथाप्राप्तमेतेषामन्यतमं भवतीत्यर्थः । इदानीं वर्ज्यानाह ।

---

१ ख. ॰त्पात्रमल॰ । २ घ. ॰त्रं वा दा॰ ।

कामक्रोधलोभमोहदम्भदर्पासूयाममत्वाहंकारानृतादीनपि त्यजेद्वर्षासु ध्रुवशीलोऽष्टौ मासानेकाकी यतिश्चरे-

ब्रह्मेत्यादिनाऽऽन्तरं ग्राह्यमुक्तम्। संप्रत्यान्तराणि त्याज्यान्याह—**कामेत्यादिना**। कामो मैथुनेच्छा विषयमात्राभिलाषो वा। क्रोधः कामविघ्नानुजः कामानुजः प्रज्वलनात्मकः। लोभ उपात्तस्यातित्यक्षा मोहोऽनित्याशुचिदुःखानात्मनि शरीरे नित्यशुचिसुखात्मबुद्धिः। दम्भो धर्मध्वजित्वम्। दर्पो गर्वः परावज्ञानेन स्वात्मन्यधिका बुद्धिः। असूया परोत्कर्षासहिष्णुता। ममत्वं परस्मिन्स्वसंबन्धिबुद्धिः। अहंकारो जातिगुणकर्माभिमानः। अनृतमप्रियाहिताप्रमाणदृष्टार्थवचनम्। आदिशब्देन हर्षशोकादिद्वंद्वानि गृह्यन्ते। कामादीनां दशानां द्वंद्वस्तत आदिशब्देन बहुव्रीहिः। तानि त्यजेन्न पुनः स्मरेत्। परिव्राजकसंज्ञया परितोव्रजनकर्तृत्वे प्राप्ते तदपवादमाह—**वर्षासु ध्रुवशील इति**। अग्रेऽष्टावित्युक्तेः पञ्चर्तुपक्षे चतुरो मासा वर्षास्तासु ध्रुवं शीलमस्य। ध्रुव इत्येव सिद्धे शीलग्रहणं कीटाकुलायां भूमौ सर्वथाटननिषेधार्थम्। शेषेष्वर्थसिद्धमटनमनुजानाति—**अष्टौ मासानेकाकी यतिश्चरेदिति**।

"बहूनां कलहो यस्माद्द्वयोर्वार्ता भवेद्यतः।
एक एव चरेद्विद्वान्कुमार्या इव कङ्कणम्"॥

कामक्रोधलोभमोहदम्भदर्पासूयाममत्वाहंकारानृतादीनपि कामो मैथुनेच्छा विषयमात्राभिलाषो वा। क्रोधः स्वविषयविच्छेदके हेतावनिष्टार्थो मनोधर्मविशेषः। लोभो विद्यमानस्यापरित्यागः। मोहोऽनित्याशुचिदुःखानात्मके शरीरे नित्यशुचिसुखात्मबुद्धिः। दम्भो धर्मध्वजित्वम्। दर्पो लोकतिरस्कारकारणं मनोधर्मविशेषः। स्वात्मन्याधिक्यबुद्धिरित्यर्थः। असूया स्वव्यतिरिक्तजनगुणासहिष्णुत्वम्। ममत्वमिदं ममेष्टमिदमनिष्टमित्येवं बुद्धिः। अहंकारोऽहं मनुष्यो ब्राह्मणः संन्यासी कर्ता भोक्तेत्यादिरूपः। अनृतमप्रियमहितमप्रमाणदृष्टार्थं वचनम्। आदिशब्देन वचनपरिभावादिकं गृह्यते। कामादिष्वनृतान्तेषु द्वंद्वसमासो वक्तव्यः। उक्तान्कामादीनपिशब्देनानुक्तान्बाह्यांश्चेतनाचेतनांश्च **त्यजेत्**त्यागं कुर्यात्। **वर्षासु,** आषाढादिमासचतुष्टये। इदं पञ्चर्तुपक्षाभिप्रायं न तु पक्षा वै मासा इत्यभिप्रायम्। **ध्रुवशीलो**ऽवस्थानशीलः। **अष्टावष्टसु मासु** मासेषु। **एकाकी** सहायशून्यः। सत्यपि सहाय एकाकी रागद्वेषशून्यो वा। **यतिरिन्द्रियनिग्रहे** प्रयत्नवान्। **चरेद्**ग्रामैकरात्रं नगरे पञ्चरात्रमित्येवं ग्रामनगरशायी(?) समुद्रमेखलां भूमिं पर्यटेत्।

१ घ. °दीन्परित्य°। २ ख. °ष्टौ मासनेका°। ३ घ. °स्यापरित्यागः। मो°। ४ ख. °षेषु नामधेयसि°। ५ ख. °सिद्धार्थमनु°।

द्वावेव वा चरेद्वावेव वा चरेत्[3] ॥ ४ ॥

खलु वेदार्थं यो विद्वान्सोपनयनादूर्ध्वं स तानि
प्राग्वा त्यजेत्पितरं पुत्रमग्न्युपवीतं कर्म कलत्रं

समानशीलत्वे द्वितीयमनुजानाति—**द्वावेव वा चरेदिति** । अध्यात्मकथारसव्यसने[ना]ु द्वावेव मिलित्वा चरेत् । चरेतामिति वक्तव्ये चरेदित्युक्तिरेकचित्ततामावेदयितुम् । [व]ाशब्दोऽनास्थायाम् । एकचित्तानां दशानामपि जायन्ते यतीनां सहाटनस्मरणात् । एवकारो भिन्नशीलव्यावृत्त्यर्थः । वाक्याभ्यास आदरार्थः ॥ ४ ॥

ना०दी० संन्यासे यथाऽऽश्रमक्रमनियमो नास्ति तथोपनयनस्यापि नास्तीत्याह—**खलु वेदार्थं यो विद्वानित्यादिना** । वेदार्थं विद्वानिति न लोकेति षष्ठीनिषेधः । सोपनयनोदिति संधिरार्षः । तानि पूर्वोक्तानि । एतानीति पाठे वक्ष्यमाणानि । **प्राग्वा त्यजेदिति** । यस्तु प्राग्भवीयानन्तसुकृतवशादुपनयनमन्तरेणापि केनचिन्निमित्तेन विज्ञातवेदार्थः स तूपनयनात्पूर्वमपि त्यजेत् । तथा **स्मर्यन्ते** हि—"भरतैतरेयकदुर्वासव्यासशुकादयः" प्राक्त्यागपक्षे यानि बाल्ये दुस्त्यजानि तान्यपि त्याज्यान्येवेत्याह—**पितरं पुत्रमग्निमुपवीतं कर्म कलत्रं चेति** । चान्मातरम् । पितरं पुत्रो यतिस्त्यजेत्पुत्रं यतिः पिता त्यजेत् । अग्न्याद्युपनीतविषयम् । चशब्देन समुच्चितं सामान्येनाऽऽह—

कीटवत् । अथ **कुतश्चिन्निमित्ताद**काकित्वेन भूमिं पर्यटितुमशक्तस्तदा **द्वावेव वा** समानचित्तौ गुरुशिष्यावेक[गुरु]शिष्यौ वाऽन्यौ वा यौ कौचिन्न त्वेताभ्यामधिकौ । तथाच राजभिक्षादिवार्ता[स्ने]हादिकं च स्यात् । वाशब्दः पक्षान्तरार्थस्तस्यायमाशयः । एकाक्यने[का]...धर्म...पर्यटनमिति । **चरेत्**, द्वावेव मिलित्वा पर्यटेत् । **द्वावेव वा चरेत्** । व्याख्यातम् । [आ]दरार्थं वाक्याभ्यासः । एकत्रावस्थाने रागद्वेषादिकं स्यात्ततः पर्यटनमेकाकित्वेनानेकाकित्वेन वा सर्वथा करणीयमित्यादरार्थाभिप्रायः ॥ ४ ॥

शं०दी० **खलु** निश्चितं प्रसिद्धं वा । **वेदार्थं** वेदानामृगादीनां जीवब्रह्मणोरेकत्वलक्षणोऽर्थस्तम् । **यः** प्रसिद्धः शरीराद्यभिमानशून्यः । **विद्वान्**विजानन् । **सोपनयनात्**स वेदार्थविदुपनयनादध्ययनाङ्गसंस्काराद्द्विजातित्वप्रयोजकात् । **ऊर्ध्वम**नन्तरम् । **स** कृतोपनयनः । **तानि** कामक्रोधादीनि । **प्राग्वो**पनयनात्पूर्वं वा । वाशब्दो व्यवस्थितविकल्पार्थः । यस्तु प्राग्भवीयानन्तसुकृतवशादुपनयनमन्तरेणापि केनापि निमित्तेन विज्ञातवेदार्थः स तूपनयनात्पूर्वं न त्वन्यः । **त्यजेत्**परित्यजेत् । इदानीं त्याज्यान्यन्यान्यथाऽऽह । **पितरं** जनकम् । **पुत्रं** तनयम् । **अग्न्युपवीतम**ग्निर्लौकिको वैदिको वा । उपवीतं स्पष्टम् । **कर्म** श्रौतं स्मार्तं च । **कलत्रं च** भार्यामपि । चशब्दसूचितमर्थं

---

१ क. ग. घ. चरेदिति । २ क. ग. घ. दूर्ध्वमेता । ३ घ. खल्विति । सो । ४ ख नादूर्ध्वमिति ।

चान्यदपीह यतयो[1] भिक्षार्थं ग्रामं प्रविशन्ति । [2]पाणिपात्रमुदरपात्रं वा । ॐ हि ॐ हि ॐ[3] हीत्येतदुपनिषदं विन्यसे[4]द्विद्वान्य एवं

अन्यदपीहेति। अन्यद्गृहक्षेत्रादिकम् । अपिशब्दाद्यद्यस्य स्वभावप्रियं स तदपि त्यजेत् । यतेरग्रामवासश्च कर्तव्य इत्याह—**यतय इति** । विशेषाविधिः शेषनिषेधफलो ब्राह्मणैः प्रवेष्टव्यमितिवत् । तेनान्यदा ग्रामं न प्रविशन्तीत्यर्थः । जलपात्रवद्भिक्षापात्रं संग्राह्यं नेत्याह—**पाणिपात्रमुदरपात्रं वेति** । कर्मधारयो पाणी अञ्जलिः पाणिर्वा पात्रमुदरं ग्रासार्थं मुखप्रसारणेन पात्रम् । वाशब्दोऽनास्थायाम् । तेन भूम्यादिकमपि । भिक्षादौ जप्यं मन्त्रमाह—**ॐ हीति** । मन्त्रार्थस्तु हि निश्चितं सर्वमोम् परमात्मैव । त्रिरावृत्तिर्जपप्रकारप्रदर्शनार्था । ओंकारस्यैव प्राधान्येऽपि हिशब्दः संधिव्यावृत्त्यर्थः । तस्य कल्पोक्तान्न्यासानपि कुर्यादित्याह—**विन्यसेदिति** । उपनिषच्छब्दोऽकारान्तो नपुंसकम् । यद्वैषा चासावुपनिषच्च तां रहस्यज्ञानमुपनिषदुपचारान्मन्त्रोऽपि । न्यासप्रकारस्तु प्रणवकल्पवदवसेयः । उपासनाफलमाह—**विद्वान्य एवं वेदेति** । ब्रह्मचर्यादिभिर्य एवंगुणकमोंकारं शब्दतो न्यासतोऽर्थतश्च वेद विदित्वा चाभ्यसति स विद्वान्भवति । यथोक्तं ब्रह्म साक्षात्करोतीत्यर्थः । इदानीं ब्रह्मचारिणां संन्यासे कर्तव्ये पूर्वदण्डेनैव

स्वयमाह । **अन्यदपि गृहस्थादिकम्** । अपिशब्देनोक्तमनुक्तमपि सर्वम् । **इहास्मिँल्लोके** । इदानीमग्रामवासश्च करणीय इत्येतदर्थमाह । **यतय** इन्द्रियनिग्रहप्रयत्नवन्तः । **भिक्षार्थं** माधुकराद्यन्यतमयोदरपूरणार्थम् । **ग्राम**मनेकजननिवाससंकुलं देशम् । **प्रविशन्ति** । स्पष्टम् । पूर्वमनुक्तं पात्रजातं प्रसङ्गनाऽऽह । **पाणिपात्रं** पाणिरञ्जलिर्दक्षिणपाणिर्वा भिक्षार्थं पात्रं पाणिपात्रम् । **वा**शब्द उक्तानामनुक्तानां च पात्राणां समुच्चयार्थः । इदानीमनेन भिक्षादौ जप्यं मन्त्रमाह । **ॐ हि** । हि हेत्वर्थे । यस्मादोंकार एव सर्वा वाक्तस्मादोंकार एव जप्यः संन्यासिना सर्वदा सर्वकर्मसु । अकारोकारमकारार्धमात्राभिर्विराड्ढिरण्यगर्भेश्वरब्रह्मार्थपरत्वाच्चोंकारः सर्वात्मा । **ॐ हीति** । व्याख्यातम् । त्रिरभ्यास ओंकारजप आदरार्थः । **एत**दोंकाराख्यम् । **उपनिषद**मुप सामीप्येनाहं ब्रह्मास्मीति गमयित्वा नितरामहंममादिग्रन्थीञ्शिथिलीकृत्याविद्यां सकार्यसंस्कारां सादयति विनाशयतीत्युपनिषत्तद्धेतुः प्रणवोऽप्युपनिषत्ताम् । **विन्यसे**द्गुरूपदिष्टेन मार्गेण तस्मिंस्तस्मिन्नङ्गे विविधन्यासं कुर्यात् । **विद्वा**न्व्याख्यातम् । **य एवं वेद** । यः प्रसिद्धः संन्यासी पूर्वोक्तगुणविशिष्टः । एवमुक्तेन प्रकारेणोंकारं संन्यासादिभिर्ब्रह्मसाक्षात्काराद्गुरूपदिष्टेन मार्गेण वेद जानाति स विद्वान्ब्रह्मसाक्षात्कारवान् । भवतीति शेषः । इदानीं ब्रह्मचारिणां संन्यासे कर्तव्ये पूर्वदण्डेनैव दण्डित्वनिवारणार्थं

१ °यो हि भि° इति क्वचित्पुस्तके । २ 'पाणिपात्रं वा' इति शंकरानन्दपाठः । ३ ख. ॐ हीत्येतद्विन्य° । ४ ख. °सेदुप° । घ. °सेत्स्वल्पेनामुपनिषदं विद्वा° । ५ घ. °कल्पाद° । ६ घ °णसो° । ७ ख. °न्यस्यति ।

वेद । पालाशं बैल्वमौदुम्बरं दण्डमजिनं मेखलां यज्ञोपवीतं[2] च त्यक्त्वा शूरो य एवं वेद । तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुराततम् ।

दण्डित्वनिरासार्थमाह—**पालाशमित्यादि** । अत्र दण्डस्य पलाशादिप्रकृतित्रयं त्रैवर्णिकाभिप्रायम् । द्वयोरनधिकारेऽपि ब्राह्मणस्यैव पूर्वलाभ उत्तरग्रहणसूचनार्थम् । "काषायं[3] ब्राह्मणस्योक्तं[4] नान्यवर्णस्य कस्यचित्" इति स्मृतेरन्ययोर्नाधिकारः । अजिनमेखलयोः पूर्वमनुक्तत्वादुपादानम् । उपवीतस्य तस्यैव दण्डबन्धनशङ्कानिरासार्थं यज्ञोपवीतं चेत्युक्तम् । चकारो लौकिकाग्निसमिद्धोमादीनां समुच्चयार्थः । त्यक्त्वा परित्यज्य शूरो भवेदिति शेषः । न हि त्यागमात्रेण कृतार्थः किं तु शूरो मनोरिजये स्यात् । तदुक्तम्—"न हि संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति" इति । कः शूर इत्यत आह—**य एवं वेदेति** । यो विदितवेदार्थः संन्यासं सत्यधिकारे कर्तव्यत्वेन वेद जानाति स शूरः साधकश्रेष्ठः । उक्तसंन्यासफलावेदकमृग्द्वयमुदाहरति—**तद्विष्णोरित्यादि** । सूरयो दिव्यदृष्ट्या तन्मुक्तोपसृप्यं विष्णोः परमं **पदं सदा पश्यन्ति** तस्य नित्यत्वात् । स्वरूपे दृष्टान्तमाह—**दिवीति** । निर्मला[illegible] चक्षुर्यथाऽऽवरकाभावाद्वितितं निर्विकल्पकज्ञानं भवति तथा [illegible]विकल्पशून्यं विद्वनं तादित्यर्थः । ननु कथं तदज्ञैर्ल-

---

मयमुपक्रमः । **पालाशं** ब्रह्मतोद्भवम् । **बैल्वं** श्रीवृक्षजम् । **औदुम्बरं** जन्तुफलवृक्षजम् । **दण्डम्** व्याख्यातम् । **अत्र** दण्डस्य पलाशादिप्रकृतित्रयं त्रैवर्णिकाभिप्रायं ब्राह्मण[illegible] वा पूर्वपूर्वलाभाभावाभिप्रायमवगन्तव्यम् । **अजिनं** कृष्णाजिनम् । **मेखलां** [illegible]जीम् । **यज्ञोपवीतं च** । स्पष्टम् । चकारो लौकिकाग्निसमिद्धोमादीनां समुच्चयार्थः । **त्यक्त्वा परित्यज्य** । शूर इन्द्रियारातिभिरप्रकम्पितस्वभावः । भवेदिति शेषः । कः । **यः प्रसिद्धो** विज्ञातवेदार्थः । **एवं** ब्रह्मचर्याद्याश्रमेभ्योऽपि सति वैराग्ये संन्यासं करणीयमुक्तेन प्रकारेण **वेद** जानाति । नन्वेवं संन्यासे कृते कोऽस्य पुरुषार्थ इत्यत आह । **तत्** । सत्यज्ञानादिलक्षणं ब्रह्म वाङ्मनसातीतम् । **विष्णो**र्व्यापनशीलस्य तस्यैव । षष्ठी शिलापुत्रकस्य शरीरमितिवदभेदेन द्रष्टव्या । **परम**मुत्कृष्टमनौपम्यस्वभावमित्यर्थः । **पदं** पद्यते गम्यत आत्मत्वेनाहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानेनेति पदम् । **सदा** कालत्रयेऽपि । **पश्यन्ति** विष्णोस्तत्पदं वयं स्म इति साक्षात्कुर्वन्ति । **सूरयः** कृतसंन्यासाः पण्डिताः । **दिवीव** स्वयंप्रकाशे स्वरूपे वर्तन्ते । **इव** । इवकार आधाराधेयभावनिवारणार्थः । **चक्षुः** । चष्ट इति चक्षुः स्वयंप्रकाशमित्यर्थः । **आततं** विस्तृतं देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यमित्यर्थः ।

---

१ ख. °ला शिखा य । २ घ. °त ल° । ३ घ. सन्यासो । ४ घ. °स्योक्तो ना° । ५ घ. °स्य त° । ६ घ. °रोऽन्यथाऽनधिकारो भ । ७ ख. °नोविज° । ८ घ. तदेव लभ्य° ।

तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते ।
विष्णोर्यत्परमं पदमित्येवं निर्वाणानुशासनं
वेदानुशासनं वेदानुशासनमिति ॥ ५ ॥

भ्यमित्याशङ्क्य गुरूपदेशादित्याह—**तद्विप्रास इति** । छान्दसोऽसुक् । ब्राह्मणानामेवोपदेशाधिकार इति विप्रग्रहणेन सूचितम् । विपन्यवो विमन्यवः । छान्दसो वर्णव्यत्ययः । कामक्रोधादिरहिताः । पन स्तुतौ पन्यः स्तुतिस्तद्रहितास्तुल्यनिन्दास्तुतय इति वा । जागृवांसस्त्यक्ताज्ञाननिन्द्राः । तदुक्तम्—"या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी" इति । समिन्धते सम्यग्दीपयन्ति परहिताय प्रकाशयन्ति । किं तत् । यद्विष्णोः परमं पदं पदनीयं मुक्तोपसृप्यं स्थानं स्वरूपात्मकमेव । विप्रोपदेशादेव तल्लभ्यमिति भावः । इतिशब्दो मन्त्रद्वयसमाप्त्यर्थः । उपसंहरति—**एवं निर्वाणानुशासनमिति** । वातेर्भावे क्तः । निर्वाणो वात इति निष्ठानत्वं निर्वाणमुपशान्तिर्मोक्ष इति यावत् । तस्यानुशासनमेवं द्रष्टव्यम् । ननु किमिदं प्रजापतेरनुशासनमामिति चेत्तथा सति पौरुषेयत्वेनाप्रामाण्यशङ्का स्यादित्याशङ्क्याऽऽह—**वेदानुशासनमिति** । आरुणिप्रजापत्याख्यायिका तु विद्यास्तु[illegible]वेदस्य शब्दराशेः सर्वज्ञस्य सर्ववर्णाश्रमादिव्यवस्थाहेतो राजकल्पस्यानुशासनम् । तदकरणे संसारशूले तस्कर[illegible]वे निक्षेपः स्यात् । अभ्यासोऽन्येषामपि वेदानामेतावदर्थपर्यवसायित्वमित्येतदर्थः । इतिशब्द उपनिषत्समाप्त्यर्थः ॥ ५ ॥

तदुक्तं वैष्णवपदम् । **विप्रासो** विप्रा द्विजोत्तमाः । **विपन्यवो** विमन्यवः कामक्रोधादिरहिताः कृतसंन्यासाः परमहंसा इत्यर्थः । **जागृवांसो** जागरणवन्तोऽज्ञाननिद्रारहिता इत्यर्थः । **समिन्धते** सम्यग्दीप्यन्तेऽस्मदादीन्प्रति कथयन्तीत्यर्थः । तच्छब्दार्थमाह । **विष्णोर्यत्परमं पदम्** । यत्प्रसिद्धं सर्वेषु वेदेषु । व्याख्यातमन्यत् । इत्युपनिषदर्थपरिसमाप्त्यर्थः । एवमुक्तेन प्रकारेण । **निर्वाणानुशासनं** निर्गतमपगतं वाणं वाति गच्छति दुर्गन्धं वा धारयति वण शब्द इत्यभिधानाच्छब्दायनं करोति वेति वाणं शरीरं निर्गतं वाणं शरीरं यस्मिन्मोक्षे निर्वाणस्तदर्थं संसारासारताबुद्धेरनुशासनं राज्ञ इवाऽऽज्ञारूपं तदकरणे संसारशूले प्रक्षेपः स्यादित्यर्थः । ननु कस्येदमनुशासनमित्यत आह । **वेदानुशासनं** वेदस्य भगवतः शब्दराशेः सर्वज्ञस्य वर्णाश्रमादिव्यवस्थाहेतो राजकल्पस्यानुशासनम् । **वेदानुशासनम्** । व्याख्यातम् । अभ्यास उपनिषत्समाप्त्यर्थः । इत्युपनिषदन्तरस्याप्येतावदर्थपर्यवसायित्वमित्येतदर्थ इतिशब्दः ॥ ५ ॥

१ घ. °रशूलेन त° । २ घ. °व विनि° ।

इत्यथर्ववेदान्तर्गतारुण्युपनिषत्समाप्ता ॥ ६ ॥

नारायणेन रचिता शंकरानन्दपाठतः ।
अस्पष्टपदवाक्यानामारुण्ये प्रदीपिका ॥ १ ॥

इति नारायणविरचितारुण्युपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ८ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यस्य श्रीशंकरा-
नन्दभगवतः कृतिरारुण्युपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ९ ॥

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

कैवल्योपनिषत् ।

नारायणशंकरानन्दविरचिताभ्यां दीपिकाभ्यां समेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृ० । ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

अथाऽऽश्वलायनो भगवन्तं परमेष्ठिनमुपसमेत्योवाच ।
अधीहि भगवन्ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां निगूढाम् ॥
ययाऽचिरात्सर्वपापं व्यपोह्य परात्परं पुरुषं याति विद्वान् ॥ १ ॥

अथ नारायणविरचितदीपिकाप्रारम्भः ।

कैवल्योपनिषद्ब्रह्मशतरुद्रियसंज्ञिका ।
एकचत्वारिंश[illegible]द्वयान्विता ॥ १ ॥

[1]सार्धेनोपेद्दरःअकरं त्विज्जाबाले शतरुद्रियेणेति [illegible]तरुद्रियं ब्रह्मज्ञानसाधनत्वेन विनियुक्तं तत्किंस्वरूपमित्यपेक्षायां सेतिहासं तत्कैवल्योपनि[illegible] प्रदर्श्यते—**आश्वलायन इत्यादि** । अश्वलस्यापत्यमाश्वलायनो नडादिफगन्तः । परम[illegible] तिष्ठति परमेष्ठी ब्रह्मा तम् । अधीह्यादिर्विद्वानित्यन्त एको मन्त्रः । एतदादयः सप्त वृत्तम[illegible]तश्चतस्रोऽनुष्टुभस्ततस्त्रीणि सार्धानि वृत्तानि । ततः पञ्चानुष्टुभः पुनस्त्रीणि सार्धानि वृत्तानि[illegible] एतावच्छतरुद्रियम् । यः शतरुद्रियमित्यादिः फलावबोधको द्वितीयः खण्डः । तत्रास्पष्टपदानि स्पष्टी क्रियन्ते । सदा सद्भिः साधुभिः । यतिभिरिति क्वचित्पाठः । अचिरादविलम्बेन । सर्वपाशं सर्वबन्धनं व्यपोह्य निराकृत्य । याति प्राप्नोति । क्वचिदुपैतीति पाठः ॥ १ ॥

अथ शंकरानन्दविरचितदीपिकाप्रारम्भः ।

कैवल्याख्योपनिषदं कैवल्यार्थविबोधिनीम् ।
व्याख्यास्ये केवलत्वेन कैवल्यात्मा प्रसीदतु ॥ १ ॥

भगवती श्रुतिर्मातेव सुखप्रतिपत्त्यर्थं कंचनाऽऽश्वलायनमुररीकृत्याऽऽख्यायिकामवतारयति ब्रह्मविद्यायामास्तिक्यं जनयितुम्—**अथेति** । अथ साधनचतुष्टयसंपत्त्यनन्तरम् । **आश्वलायन** ऋग्वेदाचार्यः । **भगवन्तं** पूजावन्तं **परमेष्ठिनं** सर्वोत्कृष्टस्थाननि-

१ त्रिन परियमें इति वनिन्पुस्तके पाठः । २ ट यतिभिः । ३ ख छ. पाश व्य । ४ क. ग. च. ज. झ ञ रुपमुपैति । ५ छ. प्रयाति ।

वासम् । **उपसमेत्य** शास्त्रीयेण विधिना समीपमागत्योवाचोक्तवान् । **अधीहि** मदनुग्रहार्थं स्मर । **भगवन्**समग्रधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्ययशःश्रीमन् । **ब्रह्मविद्यां** ब्रह्मणो देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यस्य विद्या बुद्धिस्तत्साक्षात्कारकारणं ताम् । **वरिष्ठामतिशयेन** श्रेष्ठाम् । **सदा** नित्यं **सद्भिर्**देहादिष्वात्मबुद्धिशून्यैः **सेव्यमानां** हृदये ध्रियमाणां **निगूढां** सर्वभूतेष्वात्मनो विद्यमानत्वेन विद्यमानामप्यविद्यया नितरां संवृताम् । **ययेति** । यया ब्रह्मविद्ययाऽ**चिराददीर्घेण** कालेन । **सर्वपापं** निखिलं दुःखकारणमज्ञानं ससंस्कारं **व्यपोह्य** विविधं परित्यज्य विनाश्येत्यर्थः । परात्सर्वजगतः कारणादव्याकृतात् । **परमुत्कृष्टमज्ञानाश्रयविषयत्वाभ्याम्** । **पुरुषं** परिपूर्णं **याति** प्राप्नोति । **विद्वान्**हमेव सोऽस्मीतिसाक्षात्कारवान् ॥ १ ॥

तस्मै स होवाच पितामहश्च श्रद्धाभक्तिध्यानयोगादवेहि ॥
न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः ॥ २ ॥

च पादपूरणे । अवैहि जानीहि । अवेहीति युक्तः पाठः । एके **मुख्याः** ॥ २ ॥

एवं पृष्टस्तस्मै स्वशिष्याय ब्रह्मविद्यार्थिने **स** गुरुः **सर्वज्ञः** । **ह** किल । **उवाचो**क्तवान् । **पितामहश्च** जगत्पितॄणां दक्षादीनां पिता पितामहः कमलासनः । चकारोऽपिकारार्थः । स पितामहोऽप्यवाच । [illegible] कृतवानित्य[illegible] ब्रह्मविद्यायाः प्राधान्य[illegible]मशक्यत्वात्तदर्थस्य च ब्रह्मणो [illegible]मनसातीतत्वादतः सोपायां तामाह—**श्रद्धाभक्तिध्यानयोगात्** । **श्रद्धा**ऽऽस्तिक्यबुद्धिः । **भक्तिर्**भजनं तदेकतात्पर्यबुद्धिः ध्यानं विजातीयप्रत्ययशून्यसजातीयप्रत्ययप्रवाहः । एतेषां **योगः** संबन्धः । एतत्कारणमिति यावत् । **तस्मादवेहि जानीहि** । इदानीं यथा श्रद्धाभक्तियोगो ब्रह्मविद्यायां कारणं तद्वत्संन्यासोऽपीत्याह—**न कर्मणेति** । न कर्मणा श्रौतेन स्मार्तेन वा । **न प्रजया** पुत्रादिना । **धनेन दैवेन मानुषेण** वा वित्तेन । नेति पूर्वमनुषज्यते । अमृतत्वमिति वक्ष्यमाणानुषङ्गः कर्मप्रजाधनपदेष्ववगन्तव्यः । **त्यागेन** निखिलश्रौतस्मार्तकर्मपरित्यागेन परमहंसाश्रमरूपेण[1] **एके** महात्मानः संप्रदायविदः । **अमृतत्वमविद्यादिमरणभावराहित्यम्** । **आनशुरानशिरे** प्राप्ताः ॥ २ ॥

परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति ।
वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ॥
ते ब्रह्मलोकेषु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे ॥ ३ ॥

परेण नाकमिति । एनपा द्वितीयेति परेण योगे द्वितीया । गुहायामज्ञानगह्वरे । परान्तकाले कल्पान्तसमये "ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते संप्राप्ते युगपर्यये" इति स्मृतेः ॥ ३ ॥

एवं कृते संन्यासे **परेण** परस्तात् । **नाकं** कं सुखं तद्विरोधि दुःखमकं नाकं

१ परिसमेत्येति क्वचित्पुस्तके पाठः । २ क. ख. ग. ट. च. ज. झ. ञ. °दवेहि ।

यस्मिन्स नाकस्तं स्वर्गस्योपरीत्यर्थः । अथवा परेण परं नाकमानन्दात्मानम् । **निहितं** क्षिप्तं स्वयमेव स्थितम् । **गुहायां** बुद्धौ । **विभ्राजते** विशेषेण स्वयंप्रकाशत्वेन दीप्यते । यत्प्रसिद्धं विश्वव्यापिस्वरूपम् । **यतयः** कृतसंन्यासाः प्रयत्नवन्तो ब्रह्मसाक्षात्कारं संप्रपन्नाः । **विशन्ति** प्रविशन्ति । इदं वयं स्म इति साक्षात्कारेण तदेव भवन्तीत्यर्थः । यतीनां विशेषणान्याह—**वेदेति** । **वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्था** वेदान्ताः प्रसिद्धास्तेभ्यो जातं विशिष्टमहं ब्रह्मास्मीति ज्ञानं तस्मिन्नेव सुनिश्चितोऽर्थः प्रयोजनं येषां ते । अथवा सुनिश्चितोऽयमित्थमेवेति सम्यगवधारितो ब्रह्मलक्षणोऽर्थोऽभिधेयो यैस्ते वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः । **संन्यासयोगात्**सम्यक्काकविष्ठादिवल्लोकद्वयभोगस्य न्यासस्त्यागः संन्यासस्तस्य योगोऽहं संन्यास्यस्मीति बोधस्तस्मात् । **यतयो** व्याख्यातम् । पुनरादानं विशेष्यत्वकथनार्थम् । **शुद्धसत्त्वाः** शुद्धं रागादिकषायरहितं सत्त्वमन्तःकरणं येषां ते शुद्धसत्त्वाः । एवंभूता अपि कुतश्चित्प्रतिबन्धादस्मिञ्शरीरेऽनुत्पन्नसाक्षात्काराश्चेत्तदा त उक्ता यतयः । **ब्रह्मलोकेषु** ब्रह्मणः कार्यस्यैक एव लोकोऽनेकभूमिकाप्रासादवदधउपर्यादिभागेनावस्थिता बहव इत्येतेनाभिधीयते तेषु ब्रह्मलोकेषु । **परान्तकाले** परस्य कार्यस्य ब्रह्मणोऽन्तकालो विनाशकालो द्विपरार्धावसानः परान्तकालस्तस्मिन् । **परामृताद्**[illegible]धर्मणा[illegible]त्वात् । **परिमुच्यन्ति** विमुच्यन्ते सर्वतो विमुक्ता भवन्ति । **सर्वे** निखिलाः ॥ ३ ॥

विविक्तदेशे च सुखासनस्थः शुचिः समग्रीव[illegible]शरीरः ॥ ४ ॥

संन्यासयोगादित्युक्तं तत्र गुहानिहितप्रकाशनाय योगस्वरूप[illegible]ह—**विविक्तेति** । समानि ग्रीवाशिरःशरीराणि यस्य स समग्रीवशिरःशरीरः । ङ्यापो[illegible] ग्रीवाशब्दस्य ह्रस्वः । समा ग्रीवा यस्य तत्समग्रीवं तादृशं शिरो यस्मिंस्तत्समग्रीवशिरस्ता[illegible] शरीरं यस्य स तथेति वा ॥ ४ ॥

इदानीं ब्रह्मज्ञानावाप्त्यर्थमुपासनं कर्तुमुपवेशनार्थं देशविशेषादिकमाह—**विविक्तदेशेति** । **विविक्तदेशे** चैकान्तदेशे । चशब्दादव्याकुलकालेऽपि । **सुखासनस्थः** सुखमनुद्वेगकरं दर्भाद्यासनं सुखासनं तस्मिंस्तिष्ठतीति सुखासनस्थः । **शुचिर्**बहिरन्तःशौचवान् । **समग्रीवशिरःशरीरः** समानि ग्रीवा च शिरश्च शरीरं च यस्य समग्रीवशिरःशरीर ऋजुकायः पद्मकाद्यासनस्थ इत्यर्थः ॥ ४ ॥

अत्याश्रमस्थः सकलेन्द्रियाणि निरुध्य भक्त्या स्वगुरुं प्रणम्य ॥
हृत्पुण्डरीकं विरजं विशुद्धं विचिन्त्य मध्ये विशदं विशोकम् ॥५॥

*अन्त्याश्रमश्चतुर्थाश्रमः ॥ ५ ॥

अत्याश्रमस्थः, अत्यधिको ब्रह्मचारिगृहिवानप्रस्थकुटीचकबहूदकहंसेभ्यः आश्रमः

* मूलेऽन्त्याश्रमस्थ इति पाठोऽनेनानुमीयते । आदर्शपुस्तकेषु तु नोपलभ्यते ।

पारमहंस्यलक्षणस्तस्मिंस्तिष्ठतीत्यत्याश्रमस्थः । सकले[illegible] समनस्कानि ज्ञानकर्मेन्द्रियाणि । निरुध्य स्वस्वप्रचारेभ्योऽवरुध्य [illegible]धिक्याद्वा । स्वगुरुं स्वस्य गुरुं तत्त्वमसीत्यर्थस्यावबोधकम् । प्रणम्य प्रकर्षेण नत्वाऽनन्तरम् । हृत्पुण्डरीकमिति । हृत्पुण्डरीकं हृत्कमलं पञ्चच्छिद्रादिविशेषणम् । विरजं विरजस्कमपगतरागद्वेषादिकम् । विशुद्धं विगतसमस्तदुःखादिदोषम् । विचिन्त्य विशेषेण ध्यात्वा । मध्ये हृत्पुण्डरीकस्यान्तः । विशदं निर्मलं शुद्धस्फटिकसंकाशमित्यर्थः । विशोकं विगतशोकं विगतदुःखं विशोकमानन्दपूर्णहृदयं स्मेरास्मितानन्नं चेत्यर्थः ॥ ५ ॥

[1]अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिम् ॥
[2]तथाऽऽदिमध्यान्तविहीनमेकं विभुं चिदानन्दमरूपमद्भुतम् ॥ ६ ॥

ब्रह्मयोनिं वेदकारणम् ॥ ६ ॥

वस्तुतस्तु—अचिन्त्यं वाङ्मनसातीतत्वेन प्रत्ययसंतत्यविषयम् । वाङ्मनसातीतत्वे हेतुः । अव्यक्तं शब्दाद्यशेषविशेषशून्यत्वादस्पष्टमव्यक्तम् । असत्त्वं परिच्छेदं च वारयति—अनन्तरूपं न विद्यतेऽन्तः [illegible] रूपाणां यस्य सोऽनन्तरूपस्तम् । देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं वाऽनन्तरूपम् । [illegible]रूपम् । प्रशान्तमविद्यादोषरहितम् । अमृतं कालत्रयासंस्पृष्टम् । [illegible]त्वेन । [illegible] स्मादप्यधिकम् । योनिं जग[illegible]ऽद्दीति । तथा यथैतद्विशेषणवान् तद्वत्स्वरूपमपि । आदिमध्यान्तविही[illegible]च्छेदविनाशवर्जितम् । तत्र हेतुः—एकमद्वितीयं [illegible]त्रयरहितम् । विभुं समर्थं व्यापिनं वा । चिदानन्दं स्वयंप्रकाशमाननिरति[illegible]नन्दम् । अरूपं चिदानन्दव्यतिरिक्तरूपराहितम् । ततोऽद्भुतमाश्चर्यकम् ॥ ६ ॥

उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तम् ॥
ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् ॥ ७ ॥

समस्तसाक्षिं सर्वसाक्षिणम् । इकारान्तः साक्षिशब्दश्छान्दसः ॥ ७ ॥

उमासहायमुमा ब्रह्मविद्या सहायः कामादिचोररक्षिका यस्य । अर्धनारीशरीरत्वेन वा वामाङ्कस्थिता भवान्यनुपमयुवतिरूपेण यस्य स उमासहायस्तम् । परमेश्वरमुत्कृष्टं ब्रह्मादिनियन्तारम् । प्रभुं समर्थम् । त्रिलोचनं त्रीणि सोमसूर्याग्न्यात्मकानि लोचनानि यस्य स त्रिलोचनस्तम् । नीलकण्ठं कृष्णकण्ठम् । प्रशान्तं प्रसन्नवदनेन्द्रियम् । ध्यात्वेति । ध्यात्वा प्रत्ययप्रवाहेण साक्षात्कृत्य । मुनिर्मननशीलः । गच्छति प्राप्नोति । भूतयोनिमाकाशादिमहाभूतकारणम् । तर्हि किं कारणत्वोपाधिकमित्याशङ्क्याऽऽह—समस्तसाक्षिं सर्वसाक्षिणं सर्वबुद्धिप्रचारद्रष्टारम् । साक्षित्व-

१ अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यरूपमित्यपि क्वचित्पुस्तके पाठः । २ तमादीति क्वचित्पाठः ।

मपि न केवल[redacted]वरणविक्षेपशक्तिरूपाया अविद्यायाः । परस्तात्परतोऽविद्यास[redacted] ।

[redacted]न्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥
स एव विष्णुः स प्राणः स कालाग्निः स चन्द्रमाः ॥ ८ ॥

सेन्द्रः स इन्द्रः । छान्दसः संधिः ॥ ८ ॥

उमासहायं उपासन[redacted]प्राप्यो निरविद्यो विद्यादशायां सर्वात्मेत्याह—स उक्तः । ब्रह्मा प्रथमशरीरी कार्यकरणरूपः । स उक्तः । शिव उमासहायः । सेन्द्रः स उक्तः । इन्द्रस्त्रिलोकीपतिः । स उक्तः । अक्षरो विनाशरहितः । परम उत्कृष्टः । स्वराडन्यानपेक्षत्वेन स्वेनैव स्वरूपेण राजते । स एवोक्त एव । विष्णुर्व्यापनशीलः शङ्खचक्रगदाधरः । स उक्तः । प्राणः प्राणादिपञ्चवृत्तिरूपः । स उक्तः । कालाग्निः कालरूपी वैश्वानरः । स उक्तः । चन्द्रमाः शशाङ्कः ॥ ८ ॥

[redacted]व भव्यं सनातनम् ॥
[redacted]नान्यः पन्था विमुक्तये ॥ ९ ॥

॥ ९ ॥

[redacted]ति । स एवोक्त एव । सर्वं [redacted] । यत्प्रसिद्धम् । भूतमतीतम् । [redacted] यदपि । भव्यं भावि । चकाराद्वर्तमानमपि । सनातनं चिरंतनम् । ज्ञात्वाऽहं ब्रह्मास्मीति साक्षात्कृत्य । तमुक्तमात्मानम् । मृत्युमविद्यां ससंस्काराम् । अत्येत्यतीत्य गच्छति । नान्य उक्तब्रह्मज्ञानव्यतिरिक्तः पन्था मार्गः । विमुक्तये ब्रह्मज्ञानमृते मार्गान्तरं विमुक्त्यर्थं नास्तीति शेषः । पादत्रयाणां विश्वतैजसप्राज्ञानां विराड्हिरण्यगर्भेश्वराणां वा स्वयंप्रकाशत्वेन लोचनं प्रकाशस्वरूपं त्रिलोचनम् । नीलं तमोऽज्ञानं कण्ठे कण्ठवच्चिदेकदेशेऽधिकव्याप्तत्वेन चैतन्यस्य वर्तते यस्य स नीलकण्ठस्तमिति व्याख्यानं यदा तदा विशदमविद्यारहितं विशोकं दुःखसंस्काररहितम् । उमासहायं ब्रह्मविद्यासहायम् । प्रशान्तं पुनरुत्थानसंस्कारवर्जितमिति निर्गुणपरत्वेन समग्रं वाक्यमवगन्तव्यम् । निर्गुणस्याप्युपलब्धत्वेन हृदयप्रदेशमध्यस्थत्वमविरुद्धम् । तथाच ध्यात्वा मनननिदिध्यासने कृत्वेत्येतदप्युपपन्नमेव ॥ ९ ॥

सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चाऽऽत्मनि ॥
संपश्यन्ब्रह्म परमं याति नान्येन हेतुना ॥ १० ॥

॥ १० ॥

सर्वभूतस्थमिति । सर्वभूतस्थं निखिलेषु स्थावरजङ्गमेषु तिष्ठतीति सर्वभूत-

---

१ ख. ङ. म आत्मा परमेश्वरः ॥ ८ ॥ २ क. छ. ज. कालोऽग्नि ।

स्थस्तम् । **आत्मान**मस्मत्प्रत्ययव्यवहारयोग्यम् । **सर्वभूतानि** च निखिलानि स्थावराणि जङ्गमानि भूतानि सर्वभूतानि । चकार आधाराधेयभावयुक्तमार्थः । **आत्म**न्यानन्दात्मन्यहंप्रत्यययोग्ये । **संपश्यन्**सम्यक्संशयविपर्ययमन्तरेणावलोकयन् । **ब्रह्म** बृहद्देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यम् । **परम**मुत्कृष्टमनुपचरितमित्यर्थः । **याति** प्राप्नोति । **न** यातीति देहलीप्रदीपन्यायेन संबध्यते । न याति न प्राप्नोति । **अन्येनो**क्तबोधव्यतिरिक्तेन । **हेतुना** कारणेन । ध्यात्वा गच्छतीत्यस्य व्याख्यानं ज्ञात्वा तमित्यादि । नान्यः पन्था विमुक्तय इत्यस्य व्याख्यानं त्विदं सर्वभूतस्थमित्यादि ॥ १० ॥

आत्मानमरणिं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिम् ।
ज्ञाननिर्मथनाभ्यासात्पाशं दहति पण्डितः ॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

यदा त्वेवं ज्ञानं नोत्पद्यते तदा तदुत्पादन उपायमाह—**आत्मानमिति । आत्मान**मन्तःकरणम् । **अरणिं** वह्निजनकं मन्त्रसंस्कृतं काष्ठम् । **कृत्वा**ऽधो विधायाधरारणित्वेन चिन्तयित्वेत्यर्थः । **प्रणव**मोंकारं **चोत्तरारणि**मुत्तरारणिमपि । चकारः कृत्वेत्येतदनुवृत्त्यर्थः । **ज्ञाननिर्मथनाभ्यासा**ज्ज्ञानस्य सर्वात्मकोऽहमस्मीत्येवंरूपस्य निर्मथनं युक्तिभिर्विलोडनं [illegible]भ्यास आवृत्ति[illegible] ज्ञाननिर्मथनाभ्यासस्तस्मादुत्पन्नेनाहं ब्रह्मास्मीतिप्र[illegible]त्काराग्निना । **पाश**मात्मनो बन्धरूपमज्ञानरज्जुरचितमहंममादिग्रन्थिम् । **दहति** भस्मी करोति । **पण्डितः** पण्डाऽहं ब्रह्मास्मीति बुद्धिस्तामितः प्राप्तः पण्डितः ॥ ११ ॥

स एव मायापरिमोहितात्मा शरीरमास्थाय करोति सर्वम् ॥
स्त्रियन्नपानादिविचित्रभोगैः स एव जाग्रत्परितृप्तिमेति ॥ १२ ॥

स्त्रियन्नेति । छान्दस इयङ् ॥ १२ ॥

नन्वस्यासङ्गोदासीनस्याद्वितीयस्य कुतः संसारः पाशरूप इत्यत आह—**स एवेति । स एवोक्तो**ऽसङ्गोदासीन एव न त्वन्यः । **मायापरिमोहितात्मा** मायाऽविद्याऽऽवरणविक्षेपकरी शक्तिस्तया परिमोहित आत्मा स्वयंप्रकाश आनन्दात्मस्वरूपो यस्य स मायापरिमोहितात्मा । **शरीरं** स्थूलादिभेदभिन्नं मनुष्यादिकलेवरम् । **आस्थायाहं** मनुष्य इत्याद्यभिमानं समन्तात्स्वीकृत्य । **करोति सर्वं** निखिलं व्यापारजातं कुरुते । **स्त्रियन्नपानादिविचित्रभोगैः** स्त्रियो मनोनुकूला युवतयः । अन्नपाने मनोनुकूले । आदिशब्देन चाऽऽसनाच्छादनादीनि मनोनुकूलानि । तैः स्त्रियन्नपानादिविचित्रभोगैः । स्त्रियन्नेति च्छान्दसम् । **स एव** मायापरिमूढ एव न त्वन्यः । **जाग्र**ज्जागरणमिन्द्रियैर्बाह्यविषयोपलब्धिरूपं कुर्वन् । **परितृप्तिं** सर्वतो विषयसुखजा तृप्तिः परितृप्तिस्ताम् । **एति** गच्छति । सुखं दुःखं च प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १२ ॥

इदानीं सर्वस्मात्प्रप सुखदुःखभोक्ता स्वमायया कल्पितेजीवलोके ॥
सुषुप्तिषु । धामसु स्थाने के विलीने तमोभिभूतः सुखरूपमेति ॥ १३ ॥

भोक्ता विश्वतैजसप्राज्ञास कल्पिते जीवलोके सुखदुःखभोक्तेत्यन्वयः । सकले जगति
दधिदैवादिविभोगोऽपि । । तमोभिभूतोऽज्ञानावृतः स्वपिति ॥ १३ ॥
त्रिधामादिभ्यः । विलक्ष विक्षेपतदभावकथनेन संसारमोक्षयोरर्थाद्दृष्टान्तमाह—स्वप्नेति ।
विश्वस्य द्रष्टा । चिन्म रूपायां स्वप्नावस्थायाम् । स जाग्रद्भोक्तैव । जीवः
कैवल्यात्मा नित्यकल्याण वासनावासितः । सुखदुःखभोक्ता सुखदुःखयोः प्रसिद्धयो-
मय्येव दुःखीत्येवंरूपप्रत्ययवान्सुखदुःखभोक्ता । तत्र संसारदृष्टान्ते
मयि स्वमायया स्वस्य तत्तद्देहाभिमानिनो मायाऽज्ञानं विपरीतं ज्ञानं
॥ १९ ॥ विश्वलोके कल्पिते वासनारूपे विश्वस्मिन्नश्वरथयोगपथादिके
प्रपञ्चवैलक्षण्यमुक्त्वा च कल्पितविश्वलोके । स्वप्ने यथा तद्वज्जागरणेऽपीत्यर्थः ।
मत्त एव ब्रह्माभिन्नान्तरावसरे । सकले निखिले । विलीने विशेषविज्ञाने स्वकारणे
त्वम् । मयि ब्रह्माभिन्नौ मोक्षे च सममियांस्तु विशेषः । तमोभिभूतोऽज्ञानावृतः ।
मयि सर्वम् । व्याख्यं प्रकाशमान[illegible]स्वरूपम् । एति गच्छति ॥ १३ ॥

[illegible] कर्मयोगात्स एव [illegible] स्वपिति प्रबुद्धः ।
पुरत्रये क्रीडति यश्च जीवस्ततस्तु जातं सकलं विचित्रम् ॥
आधारमानन्दमखण्डबोधं यस्मिँल्लयं याति पुरत्रयं च ॥ १४ ॥

प्रबुद्धः स्वप्नादुत्थितः । पुरत्रये विश्वतैजसप्राज्ञैरभिमतेऽवस्थात्रये । सकलं ततः सुजातं तस्माज्जीवात्तु सम्यगुत्पन्नम् । ततस्तु जातमिति युक्तः पाठः । तुरीयपद— आधारमिति । पुरत्रयं च यस्मिँल्लयं याति ॥ १४ ॥

पुनश्चेति । पुनश्चाऽऽनन्दात्मस्वरूपं प्राप्य भूयोऽपि । जन्मान्तरकर्मयोगात्प्राग्भवीयकर्मानुसारात् । स एवाऽऽनन्दात्मस्वरूपं प्राप्त एव सुषुप्तिं गतो न त्वन्यः । जीवः प्राणविधारकः । स्वपिति स्वप्नावस्थां गच्छति सुषुप्तात् । अथवा प्रबुद्धः प्रबोधं जागरणं प्राप्तो भवतीति शेषः । इदानीं जीवब्रह्मणोरैक्यमाह—पुरत्रये स्थूलसूक्ष्माज्ञानाख्ये शरीरत्रये क्रीडति विहरति । यश्च जीवः । चकार एवकारार्थः । प्रसिद्धः परमात्मैव प्राणधारकः । ततस्तु तस्मादेव जीवाभिन्नादेव न त्वन्यतः । जातमुत्पन्नम् । सकलं निखिलम् । विचित्रं विविधनामरूपं विश्वम् । आधारमानन्देति । आधारं रज्जुरिव सर्पधारा बलीवर्दमूत्रितादेः सकलस्य विश्वस्याऽऽधारभूतम् । आनन्दं निरतिशयानन्दस्वरूपम् । अखण्डबोधमानन्दस्वरूपत्वेऽपि स्वयंप्रकाशैकस्व-

---

१ क. ख. °प्रेऽपि जी° । च. ङ. छ. °प्ने तु जी° । २ °लोविश्वलो° इति शंकरानन्दपाठः ।

भावम् । यस्मिन्नखण्डबोधे लयं विनाशम् । याति गच्छति [illegible]रस्तत्प्रधानो
तम् । चशब्दादन्यदपि ॥ १४ ॥ [illegible]स्वरूपं ब्रह्म

एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि [illegible]
खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारि[illegible]णी[illegible]ः ॥

एतस्मात्तुरीयावस्थाद्ब्रह्मणः ॥ १९ ॥ [illegible]स्सदा[illegible]म् ॥२१॥

एतस्मात्पुरत्रयाधिष्ठानाद्बुद्धेर्द्रष्टुः । जायत उत्पद्यते प्राणः [illegible]ऽस्ति श्रो[illegible]ति श्रुत्यन्त-
न्तःकरणं ज्ञानशक्तिः । सर्वेन्द्रियाणि च सर्वकर्मज्ञानेन्द्रि[illegible]
दिकमपि । खं नभः । वायुर्नभस्वान् । ज्योतिस्तेजः । आ[illegible] । अपाणि-
भूमिः । विश्वस्य निखिलस्य स्थावरजङ्गमात्मकस्य प्रा[illegible] एवंभूतोऽपि
विधारिणी ॥ १९ ॥ [illegible] सो[illegible]ऽचक्षुर्द्रष्टा ।

यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वस्याऽऽयतनं मह[illegible] [illegible]म् । विजानामि
सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् [illegible] न चास्ति नास्त्येव।

तत्त्वमेवेति । ब्रह्मणस्त्वदनन्यत्वं बोध्यते । त्वमेव तदिति तत्[illegible] [illegible]स्वयंप्रकाश-

इदानीं महावाक्यार्थमाह—यत्परं ब्रह्मेति । यत्प[illegible]
ब्रह्म बृहद्देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यम् । [illegible]
विश्वस्य सर्वस्य कार्यकारणजातस्य आयतनमाधारभूत[illegible]
नैव । सूक्ष्मा[illegible]णुपरि[illegible]णात् सूक्ष्मतरं महदप्यतिश[illegible] [illegible]शून्यम् ।
तदुक्तं परब्रह्म त्वमेव [illegible]वगन्तैव न त्व[illegible] [illegible]न्यो मयि
कर्तृत्वादिवि[illegible]लम्भादित्यत आह—त्वमेव [illegible] [illegible]अविद्यया वस्तु-
तस्त्व[illegible]मेव न त्वन्यः ॥ १६ ॥

[illegible]स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चं यत्प्रकाशते ॥
तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥ १७

प्रपञ्चमिति च्छान्दसं नपुंसकत्वम् ॥ १७ ॥

इदानीमेवं ज्ञाने फलमाह—जाग्रत्स्वप्नेति । जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चम् ।
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तय उक्तास्तदादयो विश्वविराडादयस्त एव प्रपञ्चो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रप-
ञ्चस्तम् । यत्प्रसिद्धं स्वयंप्रकाशम् । प्रकाशते प्रकाशयति । तदुक्तं स्वयंप्रकाशम् । ब्रह्म
सत्यज्ञानादिलक्षणम् । अहं ब्रह्मावगन्ता चिदानन्दात्मा । इत्यनेन प्रकारेण । ज्ञात्वा
साक्षात्कृत्य । सर्वबन्धैर्निखिलबन्धैरहंममाद्यैरेव सकारणैः । प्रमुच्यते प्रकर्षेण मुक्तो
भवति ॥ १७ ॥

त्रिषु धामसु यद्भोग्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् ॥
तेभ्यो विलक्षणः साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः ॥ १८ ॥

॥ १८ ॥

वह्निः प्रसिद्धः । नास्ति द्वैलक्षण्यमाह—त्रिषु धामस्विति । त्रिषु जागरणस्वप्न-
विद्यते । चकाराद्वायवीयं । यत्प्रसिद्धम् । भोग्यं स्थूलप्रविविक्तानन्दस्वरूपम् ।
नुषङ्गः । चकारावाकाशकः । भोगश्च स्थूलप्रविविक्तानन्दस्वरूपभोगोऽपि । चशब्दा-
साक्षात्कृत्य । परमाल्पमुक्तं त्रिधामभोग्यादिप्रपञ्चजातम् । भवेत् । स्पष्टम् । तेभ्य-
निष्कलं निर्गताः प्राणो विपरीतलक्षणः । वैलक्षण्यमाह—साक्षी स्वाध्यस्तस्य
माख्याः कला यस्मात्तम् तश्चिदेकरसः । अहमहंप्रत्ययव्यवहारयोग्यः । सदाशिवः

समस्तसाक्षि स्वरूपो महेश्वरः ॥ १८ ॥

॥ २४ ॥ सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥

समस्तसाक्षिमिति सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्म्यहम् ॥ १९ ॥

हीनं भावाभाववर्जितम्
त्मरूपम् । स्पष्टम् ॥

इदानीं जगज्जन्मादिकारणत्वमपि स्वस्याऽऽह—मय्येवेति । मय्येव
नान्यस्मात् । सकलं निखिलं भूतभौतिकप्रपञ्चजातम् । जातमुत्प-
यः शतरुद्रीय न्नम् । सर्वं निखिलं विश्वम् । प्रतिष्ठितं प्रकर्षेण स्थितिं प्राप्तम् ।
ब्रह्महत्यात्पूत तम् । लयं याति विनाशं गच्छति । तत्तस्मात्सर्वजगज्जन्मस्थि-
श्रितो भवति बृहद्देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यम् । अद्वयं ज्ञातृज्ञेयादिवि-
भागशून्यम् । अस्मि भवामि । अहं ब्रह्मणोऽवगन्ता ॥ १९ ॥

अणोरणीयानहमेव तद्वन्महानहं विश्वमहं विचित्रम् ॥
पुरातनोऽहं पुरुषोऽहमीशो हिरण्मयोऽहं शिवरूपमस्मि* ॥ २० ॥

॥ २० ॥

जगज्जन्मस्थितिध्वंसकारणत्वाज्जगदाकारत्वेन विकारित्वं प्राप्तं तदेवातिदुर्बोध-स्वरूपत्वेन वारयति । अणोरणीयानिति । अणोरणुपरिमाणात् । अणीयानतिशयेनाणुः । अहमेव जगत्कारणमहंप्रत्ययव्यवहारयोग्यो न त्वन्यः । तद्वद्यथाऽणुस्तथा । महान्सर्वस्मादप्यधिकः । अहम् । व्याख्यातम् । अणीयस्त्वं महत्त्वं कारणानां च यथा भेदस्तथा तत्रापि स्यादित्यत आह—विश्वं सविधं भूतभौतिकप्रपञ्चजातम् । अहम् । व्याख्यातम् । अस्य तत्त्वभेदराहित्ये स्वस्मादप्यभेदः स्यादित्यत आह—विचित्रम् । विविधं स्वयमनन्तभेदवदित्यर्थः । तदभिन्नस्य तत्राप्याधुनिकत्वं स्यादित्यत आह—पुरातनश्चिरंतनः । आधुनिकसर्पधारा बलीवर्दमूत्रतत्त्वाद्यभिन्ना चिरंतनी रज्जुरिव । अहं व्याख्यातम् । पुरुषः परिपूर्णो वस्तुतः । अहं व्याख्यातम् । अविद्यादशायां

* "नारायणोऽहं पुरुषः शिवोऽहं ब्रह्माहमस्मि सकलोऽहमस्मि । पूर्णोऽहमस्मि पुरुषोऽहमस्मि शान्तोऽहमस्मि सत्योऽहमस्मि" अयं मन्त्रः ख. ङ. पुस्तकयोरेव दृश्यते ।

ईशो नियन्ता । नियन्तृत्वसामर्थ्यमाह—हिरण्मयः हिर[illegible]भिः श्रौतैः स्मार्तैः वाऽऽदित्यस्थः सर्वकार्यकारणात्मा । अहं व्याख्यातम् । [illegible]कदोषात् । पूतो अस्मि भवामि ॥ २० ॥ [illegible]त् । पूतो भवति ।

अपाणिपादोऽहमचिन्त्यशक्तिः पश्याम्यचक्षुः [illegible] च कृत्याकृत्यं
अहं विजानामि विविक्तरूपो न चास्ति वेत्ता मम [illegible]युक्तं विरुद्धत्वेन

न चास्ति वेत्ता ममेति । नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा नान्योऽ[illegible] आश्रितो भवति । रात् ॥ २१ ॥ [illegible]स्ति सोऽत्याश्रमी ।

इदानीं सर्वकारणहीनस्य सर्वज्ञतां स्वस्याऽऽह—अपाणि[illegible]कार[illegible]त्यर्थः । वाश· पादः पाणिपादहीनः । अहं व्याख्यातम् । अचिन्त्यशक्तिर्दुर्व[illegible]नेन रुद्राध्यायजपेन । जवनो ग्रहीतेत्यर्थः । पश्याम्यवलोकयामि अचक्षुश्चक्षुर्ही[illegible] संसारार्णवनाशनं शृणोमि श्रवणं करोमि । अकर्णः कर्णरहितः । अहं व्य[illegible]ज्ञानहेतु[illegible] विविधं प्रपञ्चजातमवगच्छामि । विविक्तरूपो [illegible]यादिपृथग्रूप[illegible] वेत्ता कर्मकर्तृभावेनावगन्ता । ममाऽ[illegible]त । त्वमे[illegible] [illegible] बोधस्वभावः । सदा सर्वदा । अहं व्[illegible]तम् ॥ [illegible] ॥

वेदैरनेकैरहमेव वेद्यो वेदान्त[illegible]
न पुण्यपापे मम नास्ति नाशो न जन्म [illegible]

न पुण्यपापे मम स्तो नास्ति वा नाशः । ममेत्यु[illegible]न्द्रिय- बुद्धिर्मम नेत्येव ॥ २२ ॥

इदानीं [illegible]शास्त्रप्रतिपाद्यस्याऽऽत्मनः सर्वविकाराभावं दर्शयति—वेदै- रनेकैरिति । वेदैर्ऋगादिभिः । अनेकैर्बहुभिः । अहं व्याख्यातम् । वेद्यः प्रतिपाद्यः । वेदान्तकृद्वेदान्तसूत्रकृद्वेदव्यासरूपः । वेदविदेव च, वेदान्तकृतो विशेषणम् । वेदान्तानां साङ्गानां विद्यास्थानानां वेत्ता वेदवित्स एव न त्वन्यः । चशब्दादनेकतपः- संपन्नश्च । अहं व्याख्यातम् । अनेन विभूतिमत्सत्त्वेष्विदमेव प्रधानमित्युक्तम् । न पुण्यपापे मम । स्पष्टम् । स्त इति शेषः । नास्ति नाशो विनाशो न विद्यते । ममे- त्यनुषङ्गः । न जन्म जनिः । मम नास्तीत्यनुषङ्गः । देहेन्द्रियबुद्धिर्देहश्चेन्द्रियाणि च बुद्धयश्च देहेन्द्रियबुद्धिः । नास्ति न विद्यते । ममेत्यनुषङ्गः ॥ २२ ॥

न भूमिरापो न च वह्निरस्ति न चानिलो मेऽस्ति न चाम्बरं च ॥
एवं विदित्वा परमात्मरूपं गुहाशयं निष्कलमद्वितीयम् ॥ २३ ॥

आपो न चेति वाक्यम् । वह्निरस्ति न चेति वाक्यम् । अनिलो नास्तीत्येकम् । फलमाह—एवमिति । एवं विदित्वा शुद्धं परमात्मरूपं प्रयातीत्यन्वयः ॥ २३ ॥

न भूमिरिति । न भूमिरापो मम पृथ्वी सोदका मम नास्तीत्यनुषङ्गः ।

ममेत्यनुषङ्गः । न चानिलो मेऽस्ति वायुरपि मम न
कार्यमपि । न चाम्बरं चाऽऽकाशमपि । मम नास्तीत्य-
तद्व्यतिरिक्तानुक्तानुभवार्थौ । एवमुक्तेन प्रकारेण । विदित्वा
रूपमुत्कृष्टानन्दात्मस्वरूपम् । गुहाशयं बुद्धौ शयानम् ।
श्रद्धाखवायुज्योतिरप्पृथिवीन्द्रियमनोऽन्नवीर्यतपोमन्त्रकर्मलोकना-
अद्वितीयं सजातीयविजातीयद्वितीयवस्तुशून्यम् ॥ २३ ॥
सद्विहीनं प्रयाति शुद्धं परमात्मरूपम् ॥ २४ ॥

। समस्तसाक्षिं समस्तसाक्षिणं सर्वद्रष्टारम् । सदसद्वि-
। तदेव निरवद्यं गच्छतीत्याह—प्रयाति शुद्धं परमा-
४ ॥

इति प्र... खण्डः ॥ १ ॥

धीते सोऽग्नि... विश्रम् ...ति[2] सुरापानात्पूतो भवति
भवति कृत्याकृत्य... भवति तस्मादविमुक्तमा-
...श्रमी सर्वदा सकृद्वा जपेत् ॥
अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवनाशनम् ॥
तस्मादेवं विदित्वैनं कैवल्यं फलमश्नुते कैवल्यं फलमश्नुत इति ॥ १ ॥
इत्यथर्ववेदे कैवल्योपनिषत्समाप्ता ॥ ७ ॥

वेदने फलमुक्त्वाऽथ पाठफलमाह—य इति । सकृद्वेति प्रत्येकमिति शेषः ।
कैवल्यं केवलभावं मोक्षम् । द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था । इतिः स्वरूपकथने ॥ १ ॥

इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां कैवल्यस्य प्रदीपिका ॥ १ ॥

इति नारायणविरचितायर्थवेदान्तर्गतकैवल्योपनिषद्दीपिका
समाप्ता ॥ १० ॥

एवंभूतं परात्मानं प्रतिपत्तुमशक्तस्याशुद्धान्तःकरणस्यान्तःकरणशुद्ध्यर्थमाह—
यः प्रसिद्धो मुमुक्षुरनुत्पन्नसाक्षात्कारः शतरुद्रीयं नमस्त इत्यादिरुद्राध्यायम् । अधीते

१ क. ख. ग. च. झ. ॰रुद्रिय॰ । २ ख. ङ. ॰ति स वायुपूतो भवति स आत्मपूतो भवति स कृत्याकृत्यात्पूतो भवति स ब्रह्महत्यात्पूतो भवति न॰ । च. झ. ॰ति स वायुपूतो भवति स्वर्णस्तेयात्पूतो भवति सु॰ ।

पठति यथाशक्ति नित्यम् । स शतरुद्रीयाध्याय
पवित्रीकृतोऽग्निपूतः । भवति स्पष्टम् । सुरापानान्
भवति । स्पष्टम् । ब्रह्महत्याद्ब्रह्महत्याया ब्रह्महत्यारूपान्
स्पष्टम् । कृत्याकृत्यात्कृत्यं करणीयं बुद्धिपूर्वकं पापं कृत
तस्मात्पूतो भवति । स्पष्टम् । तस्माच्छतरुद्रीयाध्ययनात्
मुक्ता विमुक्ताः पशवस्तेभ्यो व्यतिरिक्तोऽविमुक्तः पशुपतिस्त
स्पष्टम् । अत्याश्रमी, अत्याश्रम उक्तः पारमहंस्यलक्षणो
सर्वदा निरन्तरम् । सकृद्वा [जपेत्] कदाचिद्वा दिवसे
ब्दोऽधिकारिसामर्थ्यानुसारेण व्यवस्थितविकल्पार्थः । अनेनेति
ज्ञानमहं ब्रह्मास्मीतिसाक्षात्काररूपम् । आप्नोति
संसारसागरशोषणम् । यस्माद्रुद्राध्यायजपोऽशेषपापनिबर्हणा
ततः । एवं विदित्वोक्तेन प्रकारेण त्रिनेत्रध्यानरुद्राध्याय
साक्षात्कृत्य । एनं परमात्मानम् । कैवल्यं केवलस्या
फलं पुरुषाभिलापविषयं सर्वपुरुषार्थसमाप्तिभूतम् । अ
मश्नुत इति । व्याख्यातम् । पदाभ्यास

इति [illegible]यः [illegible] ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीशंकरानन्दभगवता कृता
कैवल्योपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ११ ॥

[illegible] तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

*कौषीतक्युपनिषत् ।

श[illegible]करानन्दविरचितदीपिकासमेता ।

तत्रा[illegible]दौ कौषीतक्युपनिषच्छान्तिर्व्याख्यासमेता ।

वाङ्मे मनसि [illegible]तिष्ठिता मनो मे वाचि प्रतिष्ठितमाविराविर्मर्योऽभूर्वेदसा मत्[illegible]ऽऽणीकृतं मा मा हिंसीरनेनाधीतेनाहोरात्रात्संवसाम्यग्न इळा[illegible] नम इळा नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो नमो [illegible]वोऽस्तु देवेभ्यः शिवा नः शंतमा भव सुमृळीका सरस्वती मा[illegible] व्योम संदृशि । अदब्धं मन इषिरं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषां श्रे[illegible]ष्ठो [illegible] हिंसीः ॥ १ ॥

वाङ्मे मदीया मनसि प्रतिष्ठिताऽस्तु । मनो मे [illegible] प्रतिष्ठितमस्तु । अग्ने दीक्ष इति संबोधनम् । दीक्षा सरस्वती वाग्दीक्षेति व्यवहारात् । सुमृळीका सरस्वती चास्तु । तथा सति सरस्वतीं वाग्देवीं प्रति वचनम् । मूर्तिश्रुतौ मर्यो मूर्ति[illegible] शरीरिणी वेदसा ज्ञानेन लक्षिता त्वमाविराविरभूः "एत इति वै प्रजापतिर्देवानसृजत । असृग्रमिति मनुष्यान्" इति वेदपदैर्देवादिसृष्टिवचनादधिष्ठात्री सरस्वती मूर्तिश्रुतावाविर्भूतेत्युक्तम् । अनन्तरं मदिति मत्तः सकाशात्सा त्वमाणीः । अण शब्दे लुङ् । शब्दात्मिका विस्तृताऽभूः । अत ऋतं मा मा हिंसीः । अनेन वक्ष्यमाणेनाधीतेनाहोरात्रात्संवसामि । एकीभावेन वसामि । अग्न्यादीन्नमस्यति । इळाशब्दः कृत्स्नार्थः । अग्ने प्रकृष्टं नम ऋषिभ्यो देवेभ्यश्च नमोऽस्तु । सरस्वती सुखा भव । तेन च व्योम शून्यं मा संदृशि । लुङ्याऽऽत्मनेपद इति सिज्लुकि रूपम् (?) । यथा सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो नान्यथा क्रियते तथा मनोऽदब्धं निर्मलं चक्षुरिषिरमिष्टदर्शि दीक्षे मा मा हिंसीर्माऽन्यथा कुरु ॥ १ ॥

इति व्याख्योपेता शान्तिः समाप्ता ।

---

* अस्या उपनिषदः "प्रतर्दनो ह०" इत्यारभ्यान्तिमाध्यायद्वयमेव पूर्वं मुद्रितमासीत् , अनन्तरमादिमाध्यायद्वयमुपलब्धमतस्तदप्यत्र मुद्रयित्वा संगृहीतमतो हेतोरित आरभ्य पृष्ठाङ्काः (११८-१) इत्यादिरूपाः संस्थापिताः ।

अथ शंकरानन्दव्याख्योपेतकौषीतक्युपनि[illegible]

आनन्द आत्मा स्थिरजङ्गमानामस्त्यत्र विघ्नस्तमहं [illegible] ।
कौषीतकिब्राह्मणमा(गा)त्मविद्यां पदावलोकात्प्रकटी करोमि ॥ १ ॥

समधिगतमेतन्निघर्षणादीनां कर्मणां तैजसस्य द्रव्यस्याऽऽदर्शादेः [illegible] हेतुत्वम् । तथा चाग्निहोत्रादीन्यश्वमेधान्तानि कर्माणि तैजसस्यान्तःकरण[illegible] विविदिषासाधनत्वस्य श्रुतितोऽप्यवगमाच्च । अपि च स्वर्गादेः [illegible] विशेषरूपत्वात्तस्य चान्तःकरणप्रसादापरपर्यायत्वात्कार्मिभिरपि कर्मणा[illegible] हेतुत्वमङ्गीकृतं यतस्ततस्तानि महता संदर्भेण प्रथमतोऽभिधायेदानीं [illegible] लब्धावसरा श्रुतिः प्रववृते । तत्र चित्रो ह वै गाङ्ग्यायनिरित्यादि[illegible] चतुरध्यायी कौषीतकिब्राह्मणोपनिषत् । आद्येनाध्यायेन पर्यङ्कविद्या[illegible] द्वितीयेन प्राणविद्यां तद्विदश्च बाह्याध्यात्मिकानि कर्माणि [illegible] तृतीयचतुर्थाभ्यां चाऽऽत्मविद्यामाह । यद्यपि प्रतर्दनो [illegible] तथाऽपि शुद्धमप्यन्तःकरणं निर्गुणे ब्रह्मण्यसत्येऽपि [illegible] मुयात् । गर्भस्थप्रोषितपितृको [illegible] भयनिरासार्थमुत्तरमार्ग[illegible] उक्तवती । तत्र च स आगच्छ[illegible] पर्यङ्कम् । स [illegible] पर्यङ्कत्व[illegible]ऽध्याय उक्त[illegible] तस्मिन्प्राणे भवति श्रोतॄणां जिज्ञासा किमयं श्वासमात्रः प्राण [illegible] इति । अस्या जिज्ञासाया निवृत्त्यर्थं प्राणोपासनं द्वितीयेना[illegible] प्रकाशनम् । तथा च लब्धावसरोत्तरत्र ब्रह्मविद्यामुक्तवतीत्यदोषः । तत्र ब्रह्मविद्याया [illegible] अपि महद्भिर्गौतमश्वेतकेत्वादिभिरप्यमानित्वादिगुणैर्गुरुमुखादेवावगतिः [illegible] यतस्ततोऽमानित्वादिगुणैराधुनिकैरप्यधिकारिभिः सगुणा निर्गुणा च ब्रह्मविद्याऽवगन्तव्येत्येतदर्थमाख्यायिका—

चित्रो ह वै गाङ्ग्यायनिर्यक्ष्यमाण आरुणिं वव्रे स ह पुत्रं श्वेतकेतुं प्रजिघाय याजयेति तं हाऽऽसीनं* पप्रच्छ गौतमस्य पुत्रास्ति संवृतं लोके यस्मिन्मा धास्यस्यन्यमुताहो वाध्वा तस्य मा लोके धास्यसीति ।

---

* अभ्यागतमिति पाठः ।

---

१ घ. °हेतूनि वि° । २ घ. °लमु° । ३ च. गाङ्ग्यायनिरि° । ४ घ. °यनिरि° । ५ च. गाङ्ग्यायनिर्य° । ६ घ. °यनिर्य° । ७ घ. °जिगाय । ८ च. °न्यतमो वाऽध्वा ।

चित्रश्चित्रनामकः कश्चित्त्रैवर्णिकः । ह किल वै प्रसिद्धः, श्रुतेस्तत्कालीनानां च । गार्ग्यस्य युवापत्यं **गाङ्ग्यायनिः** । **यक्ष्यमाणः** कंचिज्ज्योतिष्टोमादिकं यागं करिष्यमाणः । **आरुणिमरुणस्यापत्यं वव्रे** सदस्यसप्तदशान्यतमऋत्विक्त्वेन वरणं चक्रे, त्वं मे प्रधानभूतो यज्ञे याजयिता भवेति । **स** *गार्ग्यायणिना चित्रेण वृत आरुणिः । ह प्रसिद्धः श्रुत्यन्तर उद्दालकनामा । **पुत्रं** पितरं पाप्मनः पुंनाम्नो नरकात्त्रायत इत्यौरसस्तनय इत्यर्थः । **तं श्वेतकेतुं** श्वेतकेतुनामानं **प्रजिघाय** प्रहितवान् । तत्प्रेषणमाह—**याजय हे श्वेतकेतो** चित्रं यागं कारय । इति, अनेन प्रकारेण । **तं चित्रगृहमागतं पित्रा प्रहितं श्वेतकेतुं ह** प्रसिद्धम् । श्रुत्यन्तरे । अभिमानिनं प्रवाहणादिभिः संवादकर्तारम्**आसीनं** चित्रदत्ते महत्यासन उपविष्टम् । **पप्रच्छ** प्रश्नं कृतवान् । चित्रः प्रश्नमाह—**गौतमस्य पुत्र** हे गौतमगोत्रीयस्यौरस । **अस्ति** विद्यते **संवृतं** सम्यगावृतं गुप्तं **स्थानं** बहिर्मुखैरज्ञातमावृत्तिशून्यमित्यर्थः । **लोके**ऽस्मिन्स्थिरजङ्गमनिवासे **यस्मिन्संवृते स्थाने मा** मां प्रष्टारं शिष्यभूतं **धास्यसि** त्वं याजयिता गुरुर्भूत्वा स्थापयिष्यसि **तत्राप्यन्यं** सर्वस्माज्जगतो भिन्नमुत सर्वजगदात्मभूतं मां धास्यसीत्येकः पक्षो बहिरेवावगन्तव्यः । **अहो** संबोधने । अन्यत्वपक्षे दोषं दर्शयितुं धारणे गतिमाह—**बाध्वा** बद्ध्वा ग्रन्थेनेव काष्ठं नि[illegible]बन्धनं जतुरज्जुलोहादिभिरिव बद्ध्वाऽन्ये मा धास्यसीत्यन्वयः । अन्यशब्दोऽयं तन्त्रेणाश्रितो लिङ्गव्यत्यासेनावगन्तव्यः । तेतोऽस्ति संवृतं स्थानमन्यद्वा । अन्यस्थानपक्ष आह—**तस्य** तस्मिन्नसंवृते स्थाने **मा** मां राज्यादिवन्तं कंचित्कालं परतन्त्रफलभोक्तारमुक्तम् । **लोके धास्यसि**, व्याख्यातम् । इत्यनेन प्रकारेण बुद्धिपरीक्षार्थं पितुः सपुत्रस्याभिमानपरिहारार्थं वा राजा पप्रच्छेत्यन्वयः ।

स होवाच नाहमेतद्वेद हन्ताऽऽचार्यं पृच्छानीति स ह पितरमासाद्य पप्रच्छेतीति माऽप्राक्षीत्कथं प्रतिब्रवाणीति स होवाचाहमप्येतन्न वेद सदस्येव वयं स्वाध्यायमधीत्य हरामहे यन्नः परे ददत्येह्युभौ गमिष्याव इति ।

स गौतमपुत्रः श्वेतकेतुश्चित्रपृष्टः । ह प्रसिद्धः । **उवाचोक्तवान्** । श्वेतकेतूक्तिमाह—**नाहमेतद्वेद** । अहं श्वेतकेतुरेतत्त्वदुक्तं लोके संवृतमसंवृतं वा स्थानं तत्राधेयम-

* च. पुस्तके सर्वत्र गार्ग्यायणिस्थाने गाङ्ग्यायनिरिति वर्तते ।

१ च. गाङ्गायनिर्गार्ग्यस्य युवापत्यं गाङ्ग्यायनिः । य° । २ घ. °यनिः । य° । ३ घ. °जिगाय । ४ च. °रं त्वाच्छिष्य° । ५ घ. °तोऽस्य सं° । ६ घ. राज्यव° । ७ च. °यः । अन्यमहो बाध्वा तस्येति पाठे व्याख्येयम् । अन्यतमो वाऽध्वा तस्येति पाठे धूमार्चिषोरन्यतमो वाऽध्वा मार्गस्तस्य संबन्धिनि लोक इत्यर्थः । म ।

न्यत्वेनानन्यत्वेन वा बद्ध्वाऽबद्ध्वा वेति न जानामि। [illegible] प्रश्ननिमित्तं ममाप्येतदवगतं भविष्यतीत्यर्थः। आचार्यं सर्वज्ञं सर्व[illegible]नुष्ठातारमाचारे स्थापयितारं च पितरं पृच्छानि प्रश्नं करवाणि [illegible] विस्मृतिर्मा भूत्तत्र गत्वा प्रश्नं करिष्यामीत्यर्थः। इत्यनेन प्रकारेणोवाचेत्य[illegible]। स चित्रदेयोत्तरः श्वेतकेतुः। ह प्रसिद्धः पितरमाचार्यमारुणिं जनकमासाद्य संप्राप्य प्रपच्छेति, अनेन वक्ष्यमाणेन प्रकारेण प्रश्नं कृतवान्। तत्प्रश्नप्रकारमाह—इति [illegible]ऽप्राक्षीन्मां श्वेतकेतुं गौतमस्येत्यादिना धास्यसीत्यन्तेन[1] वाक्येन प्रश्नमकरोत्। [illegible] प्रतिब्रवाणीत्यस्य प्रश्नस्य केन प्रकारेण प्रत्युत्तरं वदामीत्यनेन[2] प्रकारेण [illegible]यः। स पुत्रपृष्ट आरुणिः। ह प्रसिद्धः। उवाच, उक्तवान्। अहमप्येतन्न [illegible]ऽऽचार्योऽप्यहमारुणिरेतच्चित्रपृष्टं न जानामि। सदस्येव चित्रस्य [illegible]यायामेव न त्वन्यत्र वयमारुणिश्वेतकेतुप्रभृतयः। स्वाध्यायमधीत्य [illegible] वेदभागं सार्थमधिगम्य चित्राद्गार्ग्यायणेः। हरामहेऽधिगच्छामः [illegible]न्तोऽस्मभ्यं गौतमादिभ्योऽपरिहार्येभ्योऽव्यर्थोपक्रमेभ्यो याचकेभ्य [illegible] प्रयच्छन्ति तच्चित्रो न दास्यतीति शङ्का न [illegible] प्रत्युभौ गमिष्याव आवां यास्यावः। इत्यनेन [illegible]

स ह समित्पाणिश्चित्रं गार्ग्यायणिं प्रति[illegible] तं
होवाच ब्रह्मार्घोऽसि गौतम यो न मानमुपागा एहि [illegible]
ज्ञपयिष्यामीति ॥ २ ॥

स आरुणिः। ह प्रसिद्धः। समित्पाणिर्गुरुदर्शनार्थं समिद्धस्तः। चित्रं चित्रनामानं गार्ग्यायणिं गार्ग्यस्य युवापत्यं प्रतिचक्रम उपायानीति त्वां विशिष्टविद्याविदं चित्रं गुरुत्वेनोपागच्छामि प्राप्तोऽस्मीत्यनेन प्रकारेण प्रतिचक्रमे प्रतिचक्राम समीपं गतवान्। तं शिष्यत्वेनाऽऽत्मानं प्राप्तमारुणिं ह प्रसिद्ध उवाचोक्तवान्। चित्रोक्तिमाह—ब्रह्मार्घो ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्य परस्य ब्रह्मणो वाऽर्घोऽर्घ्यं पूजेति यावत्। तद्यस्य स ब्रह्मार्घो ब्रह्मवन्माननीय इत्यर्थः। असि भवसि। गौतम हे गौतमगोत्रीय। तत्र कारणमाह—यो वेदविदामग्रणीर्मद्गुरुभूतो याजकः सन्मया पुत्रद्वारेण पृष्टो न मानमुपागा मां शिष्यभूतं प्रष्टुं समागतो भवान्न तु किमनेन शिष्यभूतेन पृष्टेनेत्यभिमानं गतवान्। एह्यागच्छ व्येव त्वा ज्ञपयिष्यामि त्वां गौतमं विज्ञापयिष्याम्येव

---

१ घ. च. °न्तेनेत्यनेन वा°। २ च. °मीत्यर्थः। इत्य°। ३ घ. ब्रह्मार्होऽसि। च. ब्रह्मप्राप्तसि। ४ क. त्वा ज्ञाप° ५ च. °णिः सपुत्रः। ह। ६ घ. °ह्मार्हो ब्र°। ७ घ. वाऽर्हः। अर्हः पू°। ८ घ. ह्मार्हो ब्र°।

स्पष्टं बोधयिष्यामि न तु संदेहादिकं जनयिष्यामि । इत्यनेन प्रकारेण प्रतिज्ञामकरोदिति शेषः ॥ १ ॥

स होवाच ये वै केचास्माल्लोकात्प्रयन्ति चन्द्रमसमेव ते सर्वे गच्छन्ति ।

स चित्रः कृतप्रतिज्ञः । ह प्रसिद्ध **उवाचो**क्तवान् । प्रथमतो गुप्तं स्थानं भेददर्शिनां कर्मिणामाह—**ये वै केच** ये केच त्रैवर्णिकाः प्रसिद्धा अग्निहोत्रादिकर्मानुष्ठातारः । **अस्मात्**प्रत्यक्षा**ल्लोका**दवलोकनयोग्यात्त्रैवर्णिकदेहात् । **प्रयन्ति**, अपसर्पन्ति म्रियन्त इत्यर्थः । **चन्द्रमसमेव ते सर्वे गच्छन्ति** ते विमुक्तदेहाः कर्मिणो निखिला धूमरात्रिकृष्णपक्षदक्षिणायनमासाकाशान्गत्वाऽनन्तरं कर्मफलभूतं स्वर्गापरपर्यायं चन्द्रमण्डलं गच्छन्ति न त्वादित्यादिकम् ॥

तेषां प्राणैः पूर्वपक्ष आप्यायते तानपरपक्षे न प्रजनयति ।

तेषां स्वर्गिणां कर्मिणां **प्राणै**रिन्द्रियैः प्राणापानादिसहितैः **पूर्वपक्षे** शुक्लपक्ष **आप्यायत** आप्यायनं गतो भवति चन्द्रमा राजभृत्यकरादिभिरिव राजा **तान्कर्मिणः** प्राणानपरपक्षे कृष्णपक्षे **न प्रजनयति** नोत्पादयति । अयमर्थः । क्षीणभृत्यश्रे(वित्त इ)व राज्ञः(ज्ञः) परिवाराद्य(णां न) जनयति द्रव्यलाभ ए(मे)वं चन्द्रः क्षीणः स्वर्गिणां तृप्तिम् ॥

एतद्वै स्वर्गस्य लोकस्य द्वारं यश्चन्द्रमास्तं यः प्रत्याह तमतिसृजतेऽथ य एनं न प्रत्याह तमिह वृष्टिर्भूत्वा वर्षति

एतदुक्तं चन्द्रमण्डलं **वै** प्रसिद्धममृतरूपं **स्वर्गस्य लोकस्य** स्वर्गाख्यस्य स्थानस्य **द्वारं** गृहस्येवान्तःप्रवेशमार्गः । एतच्छब्दार्थमाह—**यः** प्रसिद्धश्चन्द्रमा इन्दुः । संवृतं स्थानं विवक्षुराह—**तं** चन्द्रमसं दक्षिणमार्गाख्यं **यो**ऽधिकार्यमानित्वादिगुणः **प्रत्याह** निराचष्टेऽहमेतस्मिन्संततसंपाते न गमिष्यामीति **तं** निराकृतचन्द्रमसम**ति**-**सृजते** चन्द्रमसमतीत्य विद्युदाद्यातिवाहिकेषु सृजत उत्पादयति । उपासनासंकल्पो ब्रह्मलोकं नयतीत्यर्थः । **अथ** पक्षान्तरे **यः** कर्मी स्वर्गाभिलाषवान् । **एनं** चन्द्रमसं **न प्रत्याह** न निराचष्टे गमिष्याम्यहं स्वर्गमिति संकल्पवानित्यर्थः । तं कामिनं स्वर्गनिवासम् । **इहा**स्मिँल्लोके रमणीयारमणीयचरणफलभूते **वृष्टिर्भूत्वा** कर्मफलोपभोगनियमोऽनुशयसहितो वर्षधाराभावं प्राप्य **वर्षति** मेघोदरम्यो नीरधाराभिः सहानुशयिनं मुञ्चति ॥

स इह कीटो वा पतङ्गो वा शकुनिर्वा शार्दूलो वा सिंहो वा मत्स्यो वा परश्वा वा पुरुषो वाऽन्यो वैतेषु स्थानेषु प्रत्याजायते

---

१ च. 'त्यस्यैव । २ च. 'रिचारा' । ३ च. द्रव्याला' । ४ च. तृप्तिं न जनयतीति । ननु स्वर्गकामो जुहुयादिति श्रूयते न चन्द्रमण्डलकाम इत्यत आह—ए'।

यथाकर्म यथाविद्यम् ।

स वृष्टिरूपेणाऽऽगतो भूलोकमनुशयी यदि कपूयचरणस्तदा [illegible]त्तरमार्गाद्भ्रष्ट इहास्मिल्लोँके **कीटो वा** कीटो वज्रसारसमानोऽल्पकायो जीवविशेषः । [illegible]ब्दात्पिपीलिकादिः । **पतङ्गो वा** पतङ्गो दीपतेजोविरोधी क्षुद्रो जीवः । [illegible]द्योतादिः । **शकुनिर्वा** शकुनिः पक्षी । वाशब्दाद्वानरादिः । **शार्दूलो वा** शार्दूलो [illegible] वाशब्दात्सूकरादिः । **सिंहो वा** सिंहो गजघातको जीवः । वाशब्दात्सरभादिः । [illegible] **वा** मत्स्यो मीनः । वाशब्दान्मकरादिः । **परश्वा वा** परश्वा दन्दशूकविशेषः [illegible]श्चिकादिः । यदा कपूयरमणीयोभयचरणस्तदा **पुरुषो वा** पुरुषो नरः । [illegible] नपुंसकं च । पुरुषस्यापि रमणीयचरणबाहुल्ये ब्राह्मणत्वादिकमवगन्तव्यम् [illegible] शुभाशुभचरण[illegible]भिधाय पुनः प्रकृतं कपूयचरणं संक्षेपेणाऽऽह—**अन्यो वा** [illegible] दुःखभागी जङ्गमः । वाशब्दात्स्थावरः । **एतेषु** पूर्वोक्तेषु कीटादिषु [illegible] देहेषु । अनुशयवान्**प्रत्याजायते** स्वर्गात्प्रत्यागत्य समन्तादुत्पद्यत इत्यर्थः [illegible] निमित्तमाह—**यथाकर्म** यादृशं शुभमशुभं व्यामिश्रं वा कर्म **यथाविद्यं** [illegible] शास्त्रीयाऽशास्त्रीया व्यामिश्रा वा विद्या विद्याकर्मानुसारेण शुभमशुभं व्यामिश्रं [illegible]त्यर्थः ॥

एवं कर्मणां गतिं स्वर्गनरकात्मिकां वैराग्यार्थमुपदिश्य गु[illegible] कर[illegible]णीयं विवक्षुः प्रथमतो गुरोः करणीयमाह—

तमागतं पृच्छति कोऽसीति तं प्रतिब्रूयाद्विचक्षणादृतवो रेत आभृतं पञ्चदशात्प्रसूतात्पित्र्यवतस्तन्मा पुंसि कर्तर्येरयध्वम् ।

तं नरकादिह स्वर्गादपि विरक्तं विज्ञातनरकस्वर्गगतिं त्रिविधतापसंतप्तमानसममानित्वादिगुणं शिष्यमागतं शुभाशुभाभ्यां कर्मभ्यां स्वर्गाद्भूलोकं प्राप्यात्युत्कटेन पुण्येन केनचिदात्मानं प्रत्यागतं **पृच्छति** करुणारसपूर्णहृदयो वेदान्तार्थयाथात्म्यविद्गुरुलक्षणसंपन्नो गुरुः प्रश्नं करोति पृच्छेदित्यर्थः । गुरोः प्रश्नमाह—**कः** प्रश्ने । शरीरेन्द्रियादिरूप आहोस्वित्तद्विलक्षणोऽ**सि** भवसि । **इति**अनेन प्रकारेण पृच्छतीत्यन्वयः । **तमेवं** पृच्छन्तं स्वगुरुं शिष्यो गुरुप्रश्नानन्तरं **प्रतिब्रूयात्**प्रत्युत्तरं वदेत् । शिष्यो देहादिसंघातमात्मानमुररीकृत्याऽऽह—**विचक्षणाद्**बहुविधभोगदानकुशलात्सूर्यसुषुम्नानाडीरूपाच्चन्द्रमस **ऋतव** ऋतोर्वसन्ताद्यर्तुस्वरूपान्न हि चन्द्रमसमन्तरेण **रेतः** श्रद्धासोमवृष्ट्यन्नपरिणामरूपं शुक्रमा**भृतं** रेतःसिक्पुरुषाग्नौ देवैरन्नाहुतिप्रक्षेपेण स्थापितं **पञ्चदशात्**पञ्चदशकलात्मकाच्छुक्लकृष्णपक्षहेतोरित्यर्थः । **प्रसूतात्**सायंप्रातरग्निहोत्राहुतिद्वयापूर्वा-

---

१ च. 'संहृत' । २ घ. 'क्रप' ।

परपर्यायश्रद्धात[illegible]सोमप्र[illegible]विकाररूपाद्वा पित्र्यवतः पितृमतः पितृलोकस्व-
रूपादित्यर्थः । [illegible] रेतः । मा मामप्स्वरूपं मयाऽनुशयिना सहितमित्यर्थः ।
पुंसि रेतःसि[illegible]रि मा[illegible]र्मानुष्ठातर्यैरयध्वं समन्तान्नानाङ्गेषु वर्तमानमेकत्र हृद-
यप्रदेशे प्रेरय[illegible]त्यर्थः । यद्यप्यत्र कर्ता कोऽपि न प्रतीयते प्रेरणे तथाऽ-
प्यर्थलाभात्प[illegible]ता देवा एवावगन्तव्याः ।

[illegible] कु[illegible]वरिमा निषिक्त स जाय उपजायमानो
[illegible] उपमासो द्वादशत्रयोदशेन पित्राऽऽसं
[illegible] प्र[illegible]तद्विदेऽहं तन्म ऋतवो अमर्त्येव आभरध्वम् ।

पुंसा [illegible] [illegible]मित्तभूतेन **कर्त्रा** ग्राम्यधर्मानुष्ठात्रा **मातरि** पञ्चमाग्निरूपायां
योषिति **मा** मां रेतसा[illegible]मनुशयिनं **निषिक्त** सेचितवन्तो देवाः **स** योषिति रेतो-
रूपेण सिक्तोऽनुशयीह **जाये** जनन आविर्भावनिमित्तमित्यर्थः । **उपजायमानो** रेतः-
सेकमनु स्वं कर्मसमीपे शरीरं गृह्णानो **द्वादशत्रयोदशो** द्वादशसंख्यया विशिष्टः स्वभा-
वतः कदाचित्त्रयोदशसंख्यया विशिष्टो द्वादशत्रयोदशः । **उपमासो** मासानां समीपे
वर्तनं यस्य सोऽयमुपमासः संवत्सरः । संवत्सरकालोपलक्षितजीवनत्वादनुशय्यपि द्वाद-
शत्रयोदश उपमास इत्यविरुद्धम् । **द्वादशत्रयोदशेनोक्त**रीत्या द्वादशत्रयोदशमासा-
त्मकसंवत्सरोपलक्षितेन **पित्रा** रेतःसिचा जनकेना**ऽऽसं** तादात्म्यं गतोऽभूवम् । रेतःसे-
कात्प्राक्**द्विदे** तस्य ब्रह्मणो ज्ञानार्थं सति भाग्ययोगे वैपरीत्ये तु **प्रतितद्विदे** तद्वेदनस्य
प्रतिकूलज्ञानार्थम**हं** स्वर्गाद्भ्रष्टोऽनुशयी शास्त्रदृष्टिः । **तत्त्वेवं** स्थिते तस्माद्वा **मे** मह्यं
मदर्थमित्यर्थः । **ऋतव** ऋतूननेककालमाब्रह्मसाक्षात्कारं जीवनमित्यर्थः । **अमर्त्येवऽ-**
मर्त्याय ब्रह्मज्ञानपारिपूर्तये । **आभरध्वम्**, हे देवाः समन्ताद्धारयध्वम् ।

तेन सत्येन तेन तपसा ऋतुरस्म्यार्तवोऽस्मि
कोऽस्मि त्वमस्मीति तमतिसृजते ॥ २ ॥

तेन विचक्षणादित्यादिनोक्तेन **सत्येन** यथार्थवचनेन **तेन** चन्द्रनिवासमारभ्य योनि-
निर्गमनान्तेन **तपसा** क्लेशेन । **ऋतु**रुक्तरीत्या संवत्सराद्यात्मको मर्त्य इत्यर्थः । **अस्मि**
भवामि । **आर्तव** ऋतुजः शुक्रशोणितशरीरात्मक इत्यर्थः । **अस्मि** भवामि । एवं
ब्रुवाणं चेच्छिरःकम्पहस्तविधूननादिना निवारयसि तर्हि कथय **कः** प्रश्ने कार्यकारण-
विलक्षणः को नामाह**मस्मि** भवामि । एवमुक्ते वक्ष्यमाणाध्यायद्वयोक्त आत्मन्युप-

१क. सिषिक्त । घ. शिषिक्त । च. निषिञ्च । २ घ. च. °दशोप° । च. दशो मा° । ३ च. °देऽहं प्र° । ४ घ. आरभध्व° । ५ घ. शिषिक्त । च. निषिञ्च । च. सिषिक्त । ६ घ. आरभध्व° । ७ च. कोऽसि । ८ °स्मि कोऽसि त्व° । इति पाठः ।

दिष्टे पुनः कोऽसीति पृष्टे शिष्य आह—त्वं ममोपदेष्टा प्रा[illegible]वस्थात्रयातीतः सगुणत्वेन पर्यङ्के समासीनोऽस्मि भवामि । विचक्षणादितो[illegible]प्रसूतात्पितृमत आभृतं रेतो यत्तन्मां हे देवाः पुंसि कर्तरि प्रेरितवन्तः । ततः पुंसा [illegible] निमित्तेन मातर्यपि मां सेचितवन्तः । द्वादशत्रयोदशेन पित्रैक्यं गत आ[illegible] द्वादशत्रयोदश उपमासस्तद्विदे प्रतितद्विदे जाय उपजायमानो वर्ते इति [illegible]मत्याय ब्रह्मज्ञानपरिपूर्त्यर्थमृतुरूपायुराभरध्वम् । यस्मादेवं जानानो देवान्प्र[illegible]ये तेन सत्येन तेन तपसा द्वा(च)र्तुरस्म्यार्तवोऽस्मीति संबन्धः । विचक्षणादि[illegible]रभ्याऽऽभरध्वमित्यन्तं हेत्वर्थमुपोद्घातनयेनातो न व्यधिकरणत्वशङ्काऽपि । प्रार्थनाया[illegible]पि [illegible]लभ्यमानानामृतूनां वा प्रार्थना । अस्मिन्पक्षे त्वेवं व्याख्येयो मन्त्रो हे [illegible]क्षणा [illegible] ऋतवः । यतोऽहं ब्रह्मज्ञानार्थी तन्मे मां हे ऋतवो हे मर्त्यवो मृत्युहेतव[illegible]स्वपक्षेण । इत्यनेन प्रकारेण प्रतिब्रूयादित्यन्वयः । तं विचक्षणादादित्व[illegible] [illegible]णं नरकादिव चन्द्रमसोऽपि भीतं ब्रह्मविदमतिसृजते । संसारादती[illegible]त्पादयति ब्रह्मविद्यया विमोक्षयतीत्यर्थः ॥ २ ॥

स एतं देवयानं पन्थानमापद्याग्निलोकमागच्छति स वायुलोकं स आदित्यलोकं

सगुणब्रह्मविदो देवयानमार्गमाह—**स** सगुणब्रह्मवित्पर्यङ्काद्यन्यतमविद्यावान्प्राणप्रयाणसमये प्राज्ञेनाऽऽत्मनैकीभूतो हृदयाग्रप्रद्योतनेन प्रदर्शितसुषुम्नाद्वारः । **एतं** वक्ष्यमाणम् । **देवयानं** देवैरर्चिरादिभिरुह्यमानेनोपासकेन प्राप्यत इति देवयानस्तम् । **पन्थानं** मार्गम**आपद्य** सुषुम्नाद्वारा मूर्धानं भित्त्वा निर्गतः प्राप्य प्रथमम**ग्निलोक**मग्रे देवयानमार्गोपक्रमे सगुणब्रह्मविदो नयतीत्यग्निः स चासौ लोकः प्रकाशश्चाग्निलोकस्तमर्चिरभिमानिनीं देवतामित्यर्थः । **आगच्छति** प्राप्नोति । ततोऽहरापूर्यमाणपक्षोदगयनषण्माससंवत्सरदेवलोकाभिमानिनीर्देवता यथाक्रमेण प्राप्यानन्तरं **स** प्राप्तदेवलोको **वायुलोकं** वायुदेवतामागच्छतीत्येतद्वक्ष्यमाणेष्वप्यनुषज्यते । **स** वायुदत्तरथचक्रच्छिद्रोपममार्गो वायुलोकादनन्तर**मादित्यलोक**मादित्यदेवतां डम्बराकाशसमानमार्गदात्रीं चन्द्रमसः पूर्वभाविनीम् ॥

स वरुणलोकं स इन्द्रलोकं स प्रजापतिलोकं स ब्रह्मलोकं तस्य ह वा एतस्य ब्रह्मलोकस्य

स आदित्यलोकात्प्राप्तचन्द्रविद्युल्लोको विद्युल्लोकादमानवेन पुरुषेण नीयमानो **वरुणलोकं** वरुणदेवतां **सो**ऽमानवेन पुरुषेण नीयमानो वरुणात्प्राप्तसहायको वरुणादनन्त-

---

१ घ. ॰रारभध्व॰ ।

रमिन्द्रलोकमिन्द्रदेवतं स प्राप्तेन्द्रसहायकस्ततः प्रजापतिलोकं प्रजापतिदेवतां विराड्रूपां स प्राप्तविराट्सहायकस्ततो ब्रह्मलोकं हिरण्यगर्भलोकममानवपुरुषैकगम्यम्। तं ब्रह्मलोकं वर्णयति—तस्यामानवपुरुषनयनेन प्राप्तस्य ह शास्त्रप्रसिद्धस्य वै ब्रह्मविद्भिः स्मर्यमाणस्यैतस्य प्रत्यक्षस्यैव प्रकृतत्वेन ब्रह्मलोकस्य हिरण्यगर्भनिवासस्य ॥

आरो ह्रदो मुहूर्ता *येष्टिहा विजरा नदील्यो वृक्षः
सालज्यं संस्थानमपराजितमायतनमिन्द्रप्रजापती द्वारगोपौ ।

आरो ह्रदः प्रथमं ब्रह्मलोकप्रवेशे ब्रह्मलोकमार्गनिरोधकः समुद्रशतसमानगाम्भीर्योऽजस्रनीलजलोऽरिभिः काममक्रोधादिभिर्विरचितत्वेनाऽऽरेतिनामा ह्रदः । तस्येत्यादि वक्ष्यमाणेष्वप्यनुवर्तते । आरह्रदस्य परपारे वर्तमाना **मुहूर्ता** घटिकाद्वयकालाभिमानिनो देवाः । तान्विशिनष्टि—**येष्टिहाः** । य इष्टिमिष्टं ब्रह्मलोकानुकूलमुपासनं कामक्रोधादिप्रवृत्त्युत्पादनेन घ्नन्तीति येष्टिहाः । **विजरा नदी** विगता जरा यस्या दर्शनादिना सेयमुपासनक्रियैव तन्नाम्नी नदी । **इल्यो वृक्षः**, इला पृथिवी तद्रूपत्वेनेल्येतिनामा तरुः । अयमन्यत्राश्वत्थः सोमसवन इत्याचक्षते । **सालज्यं संस्थानं**, सालवृक्षसमाना ज्या धनुषां गुणा इव वस्तु यत्रोपतीरं तत्सालज्यम् । अनेकसुरसेव्यमानारामवापीकूपतटाकसरिदादिविविधजलपरिपूर्णमित्यर्थः । संस्थानम्, अनेकजननिवासरूपं पत्तनमित्यर्थः । **अपराजितमायतनं** न केनचित्पराजितमनेकसूर्यसमानत्वेनेत्यपराजितं ब्रह्मणो निवासस्थलम् । हिरण्यगर्भस्य राजमन्दिरमित्यर्थः । तस्मिन्नपराजितनाम्न्यायतन **इन्द्रप्रजापती** स्तनयित्नुयज्ञत्वेनोपलक्षितौ वाय्वाकाशाविन्द्रप्रजापतिनामानौ **द्वारगोपौ** द्वाररक्षकौ द्वास्थावित्यर्थः ॥

विभुप्रमितं विचक्षणाऽऽसन्द्यमितौजाः पर्यङ्कः प्रिया च मानसी प्रतिरूपा
च चाक्षुषी पुष्पाण्यावयतौ वै च जगान्यम्बाश्चाम्बायवीश्चाप्सरसः ।

विभुप्रमितमत्यन्तमप्यधिकमहंकारस्वरूपमहमित्येव सामान्येन प्रमितं विभुप्रमितं ब्रह्मणः सभास्थानमेतन्नाम । **विचक्षणाऽऽसन्दी** विचक्षणा कुशला बुद्धिमहत्तत्त्वेत्यादिशब्दाभिधेयाऽऽसन्दी सभा मध्यवेदिः । **अमितौजाः पर्यङ्कः**, अमितमपरिमितं प्राणसंवादादौ प्रसिद्धमोजो बलं यस्य सोऽमितौजाः प्राणः पर्यङ्को ब्रह्मण आसनभूतो मञ्चकः । **प्रिया च मानसी** मनसः कारणभूता प्रकृतिर्मनोगताह्लादकारिणी भार्या । चकारस्तस्या अलंकरणादिकमपि सेवेत्येतदर्थः । **प्रतिरूपा च चाक्षुषी** चक्षुष्प्रकृतिभूता तैजसी प्रतिरूपा प्रतिच्छाया । चकारः प्रतिरूपालंकरणादेरपि चाक्षुषीत्वसंग्रहार्थः ।

* यष्टिहेति पाठः ।

१ च. °हाः । या ब्रह्मप्राप्त्यामिष्टिरिष्टं । २ च. °भगवन । ३ च. °कशूर° । ४ क. घ. °यत्राश्वा° । ५ च. °कः सिंहासनम् । प्रि° ।

पुष्पाण्यावयतौ वै च जगानि जगानि जगन्ति चतुर्विधानि भूतानि सलोकसंस्थानानि पुष्पाणि कुसुमानि वै प्रसिद्धानि पुष्पसमानधर्मत्वेन न केवलं पुष्पाणि जगानि किंत्वावयतौ च आ समन्तात्तन्तुसंतानेन निष्पादितौ पटावप्याच्छादनपरिधानरूपौ। अनयोरपि भूतैः संकोचविकासादिसामान्यमवगन्तव्यम्। **अम्बाश्चाम्बायवीश्चाप्सरसः,** अम्बा जगज्जनन्यः श्रुतयः। अम्बायवो न विद्यतेऽम्बोऽम्यधिकोऽयवश्च न्यूनो यासां ता अम्बायवा बुद्धयोऽम्बायवा एवाम्बायव्यः श्रुतिबुद्धयोऽप्सरसः साधारण्यो योषितः। चकारावुभयोरपि प्रत्येकमप्सरस्त्वयोगार्थौ ॥

अम्बया नद्यस्तमित्थंविदा गच्छति तं ब्रह्माऽऽहाभिधावत मम यशसा विजरां वा अयं नदीं प्रापन्न वा अयं जरयिष्यतीति ॥ ३ ॥

अम्बया नद्यः, अम्बमम्बकं लोचनं ब्रह्मज्ञानं यान्तीत्यम्बय्यो उपासनाः। नद्यो वारां प्रवाहधारिण्यः पुरायतनादिवासिलोकभोग्याः। तमुक्तं ब्रह्मलोकमारो ह्रद इत्यादिनाऽम्बया नद्य इत्यन्तेन। इत्थंविदुक्तेन वक्ष्यमाणेन वा प्रकारेण पर्यङ्कस्थब्रह्मवित्। **आ गच्छति** समन्तात्प्राप्नोति। तममानवेन पुरुषेणाऽऽनीयमानमुद्दिश्य **ब्रह्मा** हिरण्यगर्भ **आह** ब्रूते स्वपरिचारकानप्सरसश्च। ब्रह्मोक्तिमाह—**अभिधावत** पर्यङ्कविद्याविदमभितः संमुखं धावत गच्छत। **मम यशसा** मदीयकीर्त्या ममार्हं संभारं स्वीकृत्य मत्प्रतिपत्त्या पूजां कुरुतेत्यर्थः। ननु भवानजरोऽयं भवतो विपरीतः कथं भवतः पूजामर्हतीत्यत आह—**विजरां** जराहारिणीं सार्थनामधारिणीं **वै** प्रसिद्धामस्मदादीनाम**यं** पर्यङ्कविद्याविन्**नदीं** सिन्धुं **प्रापद**वाप्तः। **न वै** नैव। **अयं** प्राप्तविजरो **जरयिष्यति** वयोहानिमवाप्स्यति। इत्यमेन प्रकारेणाऽऽहेत्यन्वयः ॥ ३ ॥

तं पञ्च शतान्यप्सरसां प्रतियन्ति[3] **शतं**[4] **चूर्णहस्ताः शतं वासोहस्ताः**

एवं ब्रह्मण उक्त्यनन्तरमनेकब्रह्मसभास्थजनैः समं **तं** ब्रह्मलोकमागतं पर्यङ्कविद्याविदं **पञ्च शतानि** पञ्चसंख्याकानि शतानि। **अप्सरसां** रूपयौवनसंपन्नानां मनोरमाणां स्तनजघनभारवशीकृतमध्यदेशानां मदनमदमोमुह्यमानदिगन्तराणां साधारणस्त्रीणां **प्रतियन्ति** संमुखमागच्छन्ति तद्दर्शनलालसानाम्। संविभागेन संभारानाह—**शतं** शतसंख्याकाश्चू**र्णहस्ता** हरिद्राकेसरकुङ्कुमचूर्णकराः। **शतं** शतसंख्याका **वासोहस्ता** विविधदुकूलकराः ॥

---

१ घ. °यवाश्चा°। २ घ. °या न°। ३ क. °तिधावन्ति शतं ज्वालाहस्ताः शतमाञ्जनहस्ताः श°। ४ च. °तं फ°। ५ च. °का माल्यहस्ता अनेकवर्णविचित्रगन्धपुष्पदामकराः शतं शतसंख्याका आञ्जनहस्ता अञ्जनोपयोगिद्रव्यमाञ्जन कर्पूरकस्तूरीकङ्कोलकतैलादिकराः शतं शतसंख्याकाश्चूर्णहस्ता हरिद्राकेसरकुङ्कुमचन्दनादिचूर्णकरा. शत शतसंख्याका वासोहस्ता विविधदुकूलादिकराः शतं शतसंख्याकाः फलहस्ता विविधाभरणहस्तास्तमनुर्त्तार्णो°।

शतं फलहस्ताः शतमाञ्जनहस्ताः शतं माल्यहस्तास्तं ब्रह्मालंकारेणालंकुर्वन्ति स ब्रह्मालंकारेणालंकृतो ब्रह्म विद्वान्ब्रह्माभिप्रैति स आगच्छत्यारं ह्रदं तं मनसाऽत्येति ।

शतं शतसंख्याकाः **फलहस्ताः शतं** शतसंख्याका **आञ्जनहस्ता** विविधाभरणहस्ताः **शतं** शतसंख्याका **माल्यहस्तास्त**मनुतीर्णारह्रदं प्राप्तब्रह्मलोकं **ब्रह्मालंकारेणालंकुर्वन्ति** हिरण्यगर्भयोग्येन(ण) मण्डनेन मण्डयन्ति । **स** पर्यङ्कविद्यावित् । अप्सरोभि**र्ब्रह्मालंकारेणालंकृतः**, स्पष्टम् । **ब्रह्म विद्वा**न्हिरण्यगर्भज्ञानवान्**ब्रह्मैवाभिप्रैति** हिरण्यगर्भरूपमेव सर्वतः प्राप्नोति न त्वन्यत् । ब्रह्मप्राप्तौ क्रममाह— **स** प्राप्तब्रह्मलोकोऽप्सरोभिर्ब्रह्मालंकारेणालंकृतस्ताभिः सभाजनैश्चाऽऽ**गच्छति** । प्राप्नोति । **आरं ह्रद**मारनामानं ह्रदम् । तमारं ह्रदं **मनसा** नावाद्यनपेक्षः केवलेनान्तःकरणे**नात्येति**, अतीत्य गच्छति । युक्तं ह्येतत् । न ह्यारो ह्रदः कामक्रोधादिवृत्तिभेदः स्वातिक्रमणे मनोऽव्यतिरिक्तं साधनान्तरमपेक्षते ॥

ये हि ब्रह्मविद्याशून्यास्तेषामनर्थमाह—

तमित्वा संप्रतिविदो मज्जन्ति स आगच्छति मुहूर्तान्येष्टिहास्तेऽस्मादपद्रवन्ति स आगच्छति विजरां नदीं तां मनसैवात्येति ।

तमारं ह्रद**मित्वा** केनचित्कर्मणा प्राप्य **संप्रतिविद** आत्मनः प्रतिकूलं वैषयिकं सुखं तत्सम्यक्त्वेनानुकूलत्वेन जानन्तीति संप्रतिविदोऽज्ञा इत्यर्थः । **मज्जन्ति** भिन्ननौका इव समुद्रे पान्था अपुनरुद्धारं मग्ना भवन्ति । **सो**ऽतिक्रान्तारह्रद **आगच्छति** प्राप्नोति । **मुहूर्तान्येष्टिहा**न्येष्टिहेतिनामकान्मुहूर्तांस्ते मुहूर्ताः कामक्रोधादिवृत्त्युत्पादका **अस्मा**न्मनसाऽतिक्रान्ताराद्**पद्रवन्ति**, अपगच्छन्ति स्वप्राणपरीप्सवो हतहिरण्यकशिपोर्नृसिंहादिव विप्रचित्तिप्रभृतयः । **स** स्वदर्शनेनापद्राविनमुहूर्त **आगच्छति** प्राप्नोति । **विजरां नदीं** विजरेतिनाम्नीं नदीं **तां** विजरां नदीं **मनसैव** साधनान्तरनिरपेक्षेणान्तःकरणेनैव । अत्येत्यतीत्य गच्छत्येव न त्वारह्रदोत्तारवन्मुहूर्तादिद्रावणं किंचित्करोति ॥

ननु सुकृतमप्यस्ति सहायमस्य विजरोत्तार इत्यत आह—

तत्सुकृतदुष्कृते धुनुते ।

तत्तत्र शरीरपरित्यागावसर उपास्यमानब्रह्मसाक्षात्कारावसरे वा **सुकृतदुष्कृते** पुण्यपापे **धुनुते**ऽश्व इव रोमाणि कम्पनेन सुकृतदुष्कृतयोः परिपाकज्ञानेन परित्यजति ।

---

१ क. फणहस्तास्तं । २ च. हस्ताः शतं वासोहस्ताः शतं चूर्णहस्तास्तं । ३ घ. कृतस्ताभिः । ४ घ. नैश्च सह ब्रह्म विद्वान्ब्रह्म जानन्ब्रह्माभिप्रैति । (स्पष्टम्) । स उपासक आग ।

ननु सुकृतदुष्कृतयोः सतोः कथं परित्याग इत्याशङ्क्य यथाऽग्निना सतां काष्ठानां दाहस्तथेति परमं परिहारं परित्यज्य प्रसङ्गाद्ब्रह्म विदुषि प्रीतिद्वेषयोः फलं विवक्षुर्ब्रह्मविद्यां स्तौति—

तस्य प्रिया ज्ञातयः सुकृतमुपयन्त्यप्रिया दुष्कृतं तद्यथा रथेन धावयन्रथचक्रे पर्यवेक्षत एवमहोरात्रे पर्यवेक्षत एवं सुकृतदुष्कृते सर्वाणि च द्वंद्वानि स एष विसुकृतो विदुष्कृतो ब्रह्म विद्वान्ब्रह्मैवाभिप्रैति ॥ ४ ॥

तस्य ब्रह्म विदुषः शत्रुमित्रादिसमबुद्धेः **प्रियाः** प्रीतिं कुर्वाणा **ज्ञातयो** ज्ञात्युपलक्षिता मनुष्याः **सुकृतं** पुण्य**मुपयन्ति** प्राप्नुवन्ति विष्णोरिव प्रियाः । **अप्रिया** ब्रह्म विदुषि विद्वेषं कुर्वाणा **दुष्कृतं** पापमुपयन्तीत्यनुवर्तते । नन्विदमतिचित्रं यो हि यत्करोति न स तत्प्राप्नोतीत्याशङ्क्य दृष्टान्तेन[1] समाधानमाह—**तत्त**त्र कारयितुरलेपे[2] **यथा** दृष्टान्ते । अयं दृष्टान्तः—**रथेन** निमित्तभूतेन[3] कारणेन **धावयन्**भूमौ प्रेरय**न्रथचक्रे** रथाङ्गे **पर्यवेक्षते** भूमौ संयोगवियोगफलवती रथचक्रे समन्तादवलोकयते न तु तत्फलं प्राप्नोति । **एव**मनेन प्रकारेणान्तःकरणशरीरादिकृतादृष्टनिमित्तं प्रवर्तमाने **अहोरात्रे** रात्र्यहनी **पर्यवेक्षते** समन्तादवलोकयति । **एवं** यथा रात्र्यहनी पर्यवेक्षते तथा **सुकृतदुष्कृते** पुण्यपापे न केवलं ते एव किंतु **सर्वाणि च द्वंद्वानि** च्छायातपशीतोष्णसुखदुःखादीनि निखिलान्यपि द्वंद्वानि पर्यवेक्षते न तु तत्फलभाग्भवति । न हीक्षितुः फलं कलहादेर्द्रष्टुर्मध्यस्थस्य दुःखस्यादर्शनात् । **स** उपासक **एष** प्राप्तब्रह्मलोको ब्रह्मलोकप्राप्तेः पूर्वमेव **विसुकृतो विदुष्कृतो**ऽपगतपुण्योऽपगतपापो **ब्रह्म विद्वान्ब्रह्मैवाभिप्रैति** व्याख्यातम् ॥ ४ ॥

स आगच्छतील्यं वृक्षं तं ब्रह्मगन्धः प्रविशति स आगच्छति सालज्यं संस्थानं तं ब्रह्मरसः प्रविशति स आगच्छत्यपराजितमायतनं तं ब्रह्मतेजः प्रविशति स आगच्छति ।

स उपासक उत्तीर्णविजर **आगच्छति** प्राप्नोति । **इल्यं वृक्ष**मिल्यनामानं वृक्षं **तं** प्राप्तेल्यवृक्षं **ब्रह्मगन्धो**ऽननुभूतपूर्वः सर्वसुरभिगन्धातिशयी ब्रह्मगन्धो येनाऽऽघ्रातेन ब्रह्मलोकव्यतिरिक्तलोकेषु सुगन्धेष्वपि दुर्गन्धबुद्धिर्भवति तादृशो विड्वराहाणामिव मनुष्यजन्मन्याघ्रातश्चम्पकादिगन्धो विड्गन्धे दुर्गन्धबुद्धिजनकः **प्रविशति** घ्राणद्वारेणान्तर्हृदयकमलमुकुलमागच्छति । **स** आघ्रातब्रह्मगन्ध **आगच्छति** प्राप्नोति **सालज्यं संस्थानं** सालज्यनामकं पत्तनम् । **तं** प्राप्तसालज्यम् । **ब्रह्मरसो**ऽनास्वादितपूर्वोऽन्यरसहेयताबुद्धिजनको ब्रह्मलोक एवाऽऽसक्तिजनकोऽपूर्वो रसो रसनाद्वारेण **प्रविशति**

---

१ घ. °न साधनमा° । २ घ. °रलोपे । ३ च. °न कर° ।

व्याख्यातम् । स आस्वादितब्रह्मरस आगच्छति प्राप्नोति । अपराजितमायतनमपराजितनामकं ब्रह्मगृहम् । तं प्राप्तापराजितं ब्रह्मतेजोऽदृष्टपूर्वं सर्वतेजसां न्यक्कारकारकं ब्रह्मलोक एवाऽऽसक्तिकारकं चक्षुर्द्वारा प्रविशति व्याख्यातम् । स प्रविष्टब्रह्मतेजा आगच्छति प्राप्नोति ॥

इन्द्रप्रजापती द्वारगोपौ तावस्मादपद्रवतः स आगच्छति
विभुप्रमितं तं ब्रह्मतेजः प्रविशति स आगच्छति विचक्ष-
णामासन्दीं बृहद्रथंतरे सामनी पूर्वौ पादौ श्यैतनौधसे
चापरौ वैरूपवैराजे अनूच्ये शाक्वररैवते तिरश्ची सा प्रज्ञा
प्रज्ञया हि विपश्यति स आगच्छत्यमितौजसं पर्यङ्कं स प्राण-
स्तस्य भूतं च भविष्यच्च पूर्वौ पादौ श्रीश्चेरा चापरौ

इन्द्रप्रजापती द्वारगोपाविन्द्रप्रजापतिनामानौ द्वाररक्षाकारकौ द्वारस्थौ ताविन्द्रप्रजापतिद्वारस्थौ । अस्मात्प्राप्तब्रह्मगन्धरसतेजसो ब्रह्मण एव दर्शनमात्रेण बद्धाञ्जली परित्यक्तासनौ द्वारप्रदेशात्सरभसं जय जयेति शब्दमुच्चारयन्तौ । अपद्रवतोऽपसरतः । सोऽपद्राविततेन्द्रप्रजापतिरागच्छति प्राप्नोति । विभुप्रमितं विभुनामकं प्रमितं सभास्थलम् । तं प्राप्तविभुप्रमितं ब्रह्मतेजो ब्रह्माहमस्मीति प्रकृतेरहंकारो मनसा द्वारेण प्रविशति, व्याख्यातम् । स प्राप्तब्रह्मतेजा आगच्छति प्राप्नोति विचक्षणामासन्दीं विचक्षणेतिनामिकाम् । तस्या आसन्द्याः प्रकारमाह—बृहद्रथंतरे सामनी अस्याः पूर्वौ पादौ श्यैतनौधसे सामनी अस्या अपरौ पादौ वैरूपवैराजे सामनी अस्या अनूच्ये दक्षिणोत्तरे अङ्गे शाक्वररैवते सामनी अस्यास्तिरश्ची पूर्वपश्चिमे सा चतुरस्रा वेदी प्रज्ञा । सा विचक्षणाऽऽसन्दी प्रज्ञा महतत्त्वरूपिणी बुद्धिः । तत्राऽऽगतस्य फलमाह—प्रज्ञया हि विपश्यति हि यस्माद्विचक्षणां प्राप्तस्तस्मात्प्रज्ञयाऽऽत्मबुद्ध्या विविधं विश्वं पश्यति । स प्राप्तप्रज्ञः । आगच्छति प्राप्नोति । अमितौजसं पर्यङ्कम् । अमितौजोनामकं पर्यङ्कम् । स प्राणः पञ्चवृत्तिः सर्वेन्द्रियेभ्योऽभ्यधिकः क्रियाशक्तिः । तस्यामितौजसः पर्यङ्कस्य भूतं च भविष्यच्च पूर्वौ पादौ मस्तकाधारगात्रस्याधस्ताद्वर्तमानौ प्राच्यां दिशि चरणातीतं भावि च विश्वम् । चकारावेकैकस्यैकैकपादत्वार्थौ । श्रीश्चेरा चापरौ, इरा इला । पादगात्रस्याधस्ताद्वर्तमानौ पश्चिमायां दिश्यन्यौ चरणौ लक्ष्मीर्धरणी च । चकारौ पूर्ववत् ॥

बृहद्रथंतरे अनूच्ये भद्रयज्ञायज्ञीये शीर्षण्य ऋचश्च सामानि च प्राची-

---

१ क. च. °ह्मयशः प्र° । २ क. °न्दीं सा । ३ च. °रौ पादौ वै° । ४ च. °ह्मयशो ब्र° । ५ च. °नि ब्रह्मकीर्तिर° । ६ च. °ह्मयशा आ° । ७ घ. °काम् । सा विचक्ष° ।

नातानानि यजूंषि तिरश्चीनानि सोमांशव उपस्तरणमुद्गीथ उपश्रीः श्रीरुपबर्हणं तस्मिन्ब्रह्माऽऽस्ते तमित्थंवित्पादेनैवाग्र आरोहति ।

बृहद्रथंतरे अनूच्ये दक्षिणोत्तरयोर्दीर्घे खट्वाङ्गे अनूच्यसंज्ञे बृहद्रथंतरसामनी । **भद्रयज्ञायज्ञीये शीर्षण्ये** पूर्वपश्चिमयोर्ह्रस्वे खट्वाङ्गे पादाधारे, शीर्षण्ये शीर्षपादस्थले भद्रयज्ञायज्ञीयसामनी । एवं कोष्ठचतुष्टये पादचतुष्टयेन निष्पन्ने पट्टिकामाह—**ऋचश्च सामानि च प्राचीनातानानि ।** प्राक्प्रत्यगुपर्यधोभागेन वर्तमाना दीर्घाः पट्टिकाः प्राचीनातानानि तद्दचश्च सामानि च । चकारावृक्सामयोरधउर्ध्वभागनियमार्थौ । **यजूंषि तिरश्चीनानि** यजूंषि प्रसिद्धानि दक्षिणोत्तरयोस्तिर्यक्पट्टिकारूपाणि । **सोमांशव उपस्तरणं** सोमकिरणाः सुकोमलकशिपुस्वरूपम् । **उद्गीथ उपश्रीः,** उद्गीथः सामभक्तिविशेषः । उपस्तरणस्योपर्योपादमस्तकं प्रक्षिप्यमाणं क्षीरगौरं मृदुतरं वस्त्रमुपश्रीस्तदुद्गीथः । **श्रीरुपबर्हणमु**च्छीर्षकं लक्ष्मीः । यद्यपीयं पादत्वेन पूर्वमुक्ता तथाऽपि पूर्वा लौकिक्युत्तरा तु वैदिकीति विभागात्पुनरुक्तिर्न दोषः । **तस्मिन्प्राणपर्यङ्के** भूतं चेत्यारभ्य श्रीरुपबर्हणमित्यन्तेनोक्ते । **ब्रह्माऽऽस्ते** हिरण्यगर्भस्वरूपं स्वतादात्म्येनोपास्यमानमुपविष्टं वर्तते । **तं** ब्रह्मण आसनभूतं पर्यङ्कमुक्त**मित्थंवि**दुक्तपर्यङ्कस्थेन ब्रह्मणा तादात्म्यवित्**पादेनैव** चरणेनैव नतु पादावधस्तात्प्रक्षिप्य जघनकराद्यारोपणे**नाग्रे** प्रथमत **आरोह**त्यारोहणं करोति ॥

तं ब्रह्मा पृच्छति कोऽसीति तं प्रतिब्रूयात् ॥ ९ ॥

तं पादेनैवोक्तपर्यङ्कमारोहन्तं प्रियं पुत्रमिव पिता **ब्रह्मा पृच्छति** हिरण्यगर्भो ब्रूते । ब्रह्मोक्तिमाह—**कः** प्रश्ने**ऽसि** भवसीत्यनेन प्रकारेण श्रुतिः शिक्षयति **तं कोऽसीति** ब्रुवाणं ब्रह्माणं **प्रतिब्रूया**त्प्रत्युत्तरं वदेत् ॥ ९ ॥

वक्तव्यं प्रत्युत्तरमाह—

ऋतुरस्म्यार्तवोऽस्म्याकाशाद्योनेः संभूतो भाया एतत्संवत्सरस्य तेजो भूतस्य भूतस्य भूतस्य भूतस्याऽऽत्मा

ऋतुरस्मि वसन्ताद्यृतुस्वरूपो भवामि । कालात्मकत्व उपपत्तिमाह—**आर्तवोऽस्मि,** ऋतुसंबन्धी भवामि । कालात्मकेन मया संबन्धात् । मम कालात्मनस्त्वया तादृशेनाभेदप्राप्तिर्यतस्ततः कालः कालसंबन्धी चाहं भवामीत्यर्थः । तर्हि किं यथा चन्द्रमसः समागत ऋतुरार्तवश्च तथेत्याशङ्क्य नेत्याह—**आकाशाद**व्याकृताद्**योने**रुपादानकारणात्**संभूत** उत्पन्नो **भायाः** स्वयंप्रकाशाद्ब्रह्मणः । अयमर्थः ।

---

१ च. °तानं य° । २ च. °तानम् । प्रा° । ३ च. °तान तद्दच° । ४ क. °ह्माऽऽह को° । ५ च. °ह्माऽऽह हि° । ६ च. भार्यायै रेतः सर्व° । ७ च. भार्यायै भार्यायाः ।

न केवलं जडमुपादानकारणं किंतु स्वयंप्रकाशं ब्रह्म शबलमिति । **एतत्संवत्सरस्य**[1] **तेजो भूतस्य भूतस्य भूतस्य भूतस्य** । ननु कथं माया आकाशाद्योनेः संभूतः कथमृतुरार्तवश्चेत्यत आह—भूतस्यातीतस्य भूतस्य यथार्थस्य कारणरूपस्य भूतस्य चतुर्विधचेतनाचेतनात्मकस्य भूतस्य पञ्चमहाभूतात्मकस्य । न हि संवत्सरमन्तरेण चतुर्विधानि भूतानि पञ्च भूतानि चोत्पद्यन्ते । संवत्सरस्य वसन्ताद्यनेकर्तुस्वरूपस्यैतत्संवत्सरप्रवर्तकमन्तर्बहिर्वर्तमानं तेजो दीप्तिस्वरूपं मद्बुद्धिप्रकाशकमात्माऽऽत्मेतिप्रत्ययव्यवहारयोग्यम् । संवत्सरस्य च तत्कार्यस्य च मयि स्वयंप्रकाशस्वरूपेऽध्यस्तत्वात् । यदाऽप्येतत्संवत्सरस्यास्य तेजोभूतस्य तेजःस्वरूपस्याऽऽदित्यादितेजसः प्रवर्तमानत्वाद्भूतस्य व्यवहारयोग्यस्य चेतनाचेतनात्मकप्रपञ्चस्य भूतस्य कारणस्य भूतस्य कार्यस्याऽऽत्माऽधिष्ठानभूत इति व्याख्येयम् । तदाऽपि ऋतुत्वमार्तवत्वं चाविरुद्धं कालस्यापि कारणस्य समत्वात् ॥

ननु कोऽयमात्मेत्यत आह—

त्वमात्माऽसि यस्त्वमसि सोऽहमस्मीति तमाह कोऽहमस्मीति सत्यमिति ब्रूयात्किं तद्यत्सत्यमिति यदन्यद्देवेभ्यश्च प्राणेभ्यश्च तत्सदथ यद्देवाश्च प्राणाश्च तत्त्यं तदेतया वाचाऽभिव्याहियते सत्यमित्येतावदिदं सर्वमिदं सर्वमसि ।

त्वं पर्यङ्कस्थो ब्रह्माऽऽत्माऽस्यात्मशब्दप्रत्ययभाग्भवसि । यद्येवं तर्हि किं तवेत्यत आह—**यः** प्रसिद्धः पर्यङ्कस्थस्त्वमसि ब्रह्मा मत्पुरतस्थितोऽसि **स** युष्मच्छब्दप्रत्ययालम्बन **उक्तोऽहमस्म्य**स्मच्छब्दप्रत्ययालम्बनो भवामि । **इत्य**नेन प्रकारेण प्रतिब्रूयादित्यन्वयः । **तमे**वं वदन्तमुपासकम**ाह** ब्रूते पर्यङ्कस्थो ब्रह्मा । **कः** प्रश्ने । **अहमस्मि** यस्त्वमात्माऽसीति भवतोक्तः स कोऽहं ब्रह्मा भवामि । इत्यनेन प्रकारेण ब्रह्मणा पुनः पृष्ट उपासको ब्रह्माणं प्रति **सत्यं** सत्यशब्दाभिधेयाधिष्ठानम् । **इति ब्रूयाद**नेन प्रकारेण वदेत् । एवमुक्ते पुनर्ब्रह्मा पृच्छति—**किं** प्रश्ने । **तद्भ**वतोक्तं **यद्भ**वतः प्रसिद्धं **सत्यं** सत्यशब्दाभिधेयम् । **इत्य**नेन प्रकारेण ब्रह्मणा पृष्टः पुनः प्रत्युत्तरं ब्रूयात् । **यत्**प्रसिद्धम् । **अन्यद्देवेभ्यश्च प्राणेभ्यश्चे**[3]न्द्रियाधिष्ठातृभ्योऽग्न्यादिभ्य इन्द्रियेभ्यः सप्राणेभ्यो व्यतिरिक्तम् । चकारौ वाय्वाकाशाभ्यामप्यन्यदित्येतदर्थौ । **तदुक्त**मिन्द्रियप्राणव्यतिरिक्तं **सत्**सच्छब्दालम्बनम् । **अथ** पक्षान्तरे **यत्**प्रसिद्धं **देवाश्च प्राणाश्चा**ग्न्यादय इन्द्रियाणि सप्राणकानि वाय्वाकाशौ **च** पूर्ववत् । **तदुक्तं** देवादिकं **त्यं** त्यच्छब्दालम्बनं **तदुक्तं** सचराचरं विश्वमेतयोक्तया सत्यरूपया **वाचा** वचनेनाभिव्याहियते सर्वत उच्यते । एतच्छब्दार्थमाह—**सत्यमिति** ।

---

१ च. ॰ति । रेतः मत्॰ । २ च. ॰पस्य रेतः संव॰ । ३ घ. ॰भ्यः प्रा॰ ।

सत्यं सत्यशब्दरूपमित्यनुकरणार्थः । **एतावद्यत्परिमाणमिदं** प्रत्यक्षादिप्रमाणगम्यं **सर्वं** निखिलं जगत् । इदानीं श्रुतिराह—**इदं सर्वमसि,** इदं प्रत्यक्षादिप्रमाणगम्यं **सर्वं** निखिलं भूतभौतिकात्मकं जगद्ब्रह्म त्वं भवसि ॥

इत्येवैनं तदाऽऽह [+तदेतदृक्श्लोकेनाभ्युक्तम् । यजूदरः सामशिरा असावृङ्मूर्तिरव्ययः । स ब्रह्मेति स विज्ञेय ऋषिर्ब्रह्ममयो महानिति ।]तमाह केन मे पौंस्यानि नामान्याप्नोषीति प्राणेनेति ब्रूयात् ।

इत्येवैनं तदाऽऽह तदा तस्मिन्ब्रह्मणो मञ्चकसमीपागमनकाल इत्येवोक्तेनैव प्रकारेण न त्वन्येन । एनं ब्रह्माणम् । आहोपासकः समागतो ब्रूते । तमुपासकं स्वात्मनः सर्वात्मत्वं ब्रुवाणमाह ब्रूते ब्रह्मा । **केन** करणभूतेन रूपेण वा **मे** मम ब्रह्मणः सर्वात्मनः **पौंस्यानि** पुंलिङ्गसंबन्धीनि नामानि नामधेयानि । **आप्नोषि** प्राप्नोति । इत्यनेन प्रकारेण ब्रह्मणा पृष्टे **प्राणेन** पञ्चवृत्त्यात्मकेन साधिदैविकेन करणेन रूपेण वा । इति **ब्रूयात्,** अनेन प्रकारेण प्रत्युत्तरं वदेदुपासकः ॥

पुनर्ब्रह्मा पृच्छति—

केन स्त्रीनामानीति वाचेति केन नपुंसकानीति मनसेति केन गन्धानिति प्राणेनेत्येव ब्रूयात् ।

केन करणेन रूपेण वा **स्त्रीनामानि** स्त्रीलिङ्गनामधेयानि । आप्नोषीत्यत्र वक्ष्यमाणेषु चानुवर्तते । इत्यनेन प्रकारेण पृष्टे । **वाचा** प्राणनिष्पाद्यया वर्णाभिव्यक्तिहेतुभूतया । इत्यनेन प्रकारेण ब्रूयादित्यनुवर्ततेऽत्र वक्ष्यमाणेषु च । पुनः पृच्छति—**केन** करणेन रूपेण वा **नपुंसकानि** नपुंसकलिङ्गनामानि । इत्यनेन प्रकारेण । पृष्ट उत्तरमाह— **मनसा**ऽन्तःकरणेन साधिदैविकेन । इत्यनेन प्रकारेण । पुनः पृच्छति—**केन** करणेन गन्धान्पृथिव्येकगुणान् । इत्यनेन प्रकारेण । उत्तरमाह— **प्राणेन** साधिदैविकेनेत्येव **ब्रूयात्,** अनेनैव प्रकारेण वदेत् । ब्रूयादित्यनुवर्तत इत्येतदर्थं मध्ये च ग्रहणमन्तेऽपि ग्रहीष्यति । एवकारः प्राणशब्दस्य द्विरभिधानं कथं करणीयमितिशङ्कानिवारणार्थः ।

पुनः पृच्छति—

केन रूपाणीति चक्षुषेति केन शब्दानिति श्रोत्रेणेति केनान्नरसानिति जिह्वयेति केन कर्माणीति हस्ताभ्यामिति केन सुखदुःखे

+ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थस्य व्याख्यानं त्रुटितम् । क. पुस्तके त्वयं ग्रन्थो नास्त्येव ।

१ च. °तच्छ्लोके° । २ च. पौंस्तानि । ३ च. तदेतच्छ्लोकेनाभ्युक्तम् ॥६॥ श्रुत्याऽप्येतत्सर्वात्मत्वमुक्तमित्युपासकः श्रुतिमुदाहरति । तमु° । ४ च. पौंस्तानि । ५ क. घ्राणेनेति । ६ घ. च. °नेति के° । ७ घ. घ्राणेन । ८ च. °ष्येऽपि ग्र° ।

इति शरीरेणेति केनाऽऽनन्दं रतिं प्रजातिमित्युपस्थेनेति ।

केन करणेन **रूपाणि** तेजोबन्नगुणभूतानीत्यनेन प्रकारेण । उत्तरमाह—**चक्षुषा** नेत्रेण साधिदैविकेन करणेन । **इत्यनेन** प्रकारेण । केन स्पर्शांस्त्वचेति प्रश्नोत्तरे बहिरेवावगन्तव्ये । पुनः पृच्छति—**केन** करणेन **शब्दान्**ध्वनिवर्णपदवाक्यादिरूपान् । **इत्यनेन** प्रकारेण । उत्तरमाह—**श्रोत्रेण** शब्दोपलब्धिकरणेन साधिदैविकेन । **इत्यनेन** प्रकारेण । पुनः पृच्छति—**केन** करणे**नान्नरसान**न्नस्यादनीयस्य लेह्यपेयचोष्यभोज्यस्य रसान्कटुकाम्ललवणतीक्ष्णकषायमधुररसान् । **इत्यनेन** प्रकारेण । उत्तरमाह—**जिह्वया** रसनेन्द्रियेण साधिदैविकेन । **इत्यनेन** प्रकारेण । पुनः पृच्छति—**केन** करणेन **कर्माण्या**दातव्यानि । **इत्यनेन** प्रकारेण । उत्तरमाह—**हस्ताभ्यां** हस्तद्वयरूपेण करणेन साधिदैविकेन । **इत्यनेन** प्रकारेण । पृच्छति—**केन** करणेन **सुखदुःखे** अनुकूलप्रतिकूलवेदनीये । **इत्यनेन** प्रकारेण । उत्तरमाह—**शरीरेण** स्थूलसूक्ष्माख्येण पुण्यापुण्यसहकृताज्ञानहेतुना देहेन । **इत्यनेन** प्रकारेण । पुनः पृच्छति—**केन** करणे**नाऽऽनन्दं** मैथुनावसानसमुत्थं सुखं **रतिं**मैथुनरागजं सुखमामैथुनावसानं योषिदालिङ्गनमारभ्य । **प्रजातिं** प्रजाः कन्यासुतादिरूपाः । इत्यनेन प्रकारेण । उत्तरमाह—**उपस्थेनो**पस्थाख्येन करणेन स्त्रीपुंसलिङ्गभेदभिन्नेन साधिदैविकेन । इत्यनेन प्रकारेण ॥

पुनः पृच्छति—

केनेत्या इति पादाभ्यामिति केन धियो विज्ञातव्यं कामानिति प्रज्ञयेति ब्रूयात्तमाह ।

केन करणे**नेत्या** गतीः । इत्यनेन प्रकारेण । उत्तरमाह—**पादाभ्यां** पादद्वयाख्येन करणेन साधिदैविकेन । **इत्यनेन** प्रकारेण । पृच्छति—**केन** करणेन **धियो** बुद्धिवृत्तीः । **विज्ञातव्यं** धियां विषयज्ञानं **कामा**न्विविधेच्छापरपर्यायरूपान् । **इत्यनेन** प्रकारेण । उत्तरमाह—**प्रज्ञया** स्वयंप्रकाशेनाऽऽत्मबोधेन । यद्यपि सर्वमिदमनयैवाऽऽप्यते तथाऽपि वागादिकं नामाद्यवाप्तौ साक्षात्करणमस्ति व्यवधायकं नत्वेवं बुद्ध्यादौ किंचिदस्ति । यद्यपि सुखदुःखे अपि प्रज्ञैकवेद्ये तथाऽपि मम पादे सुखं शिरसि च दुःखमित्यादिप्रत्ययानुसारेण शरीरेणेत्युक्तम् । यद्यपि नाममात्राप्तौ करणं वाक्प्राणश्च जीवनमन्तरेण न करणम् । मनश्च सर्वोपलब्धिसाधारणं करणम् । तथाऽपि स्त्रीपुंसव्यक्तिवज्झटित्येव नपुंसकव्यक्तेर्बाह्यकरणैः प्रत्ययानुदयादस्ति नपुंसकाधिगमे मनसोऽभ्यधिको व्यापारो यतस्तत उक्तं मनसा नपुंसकानीति । प्राणस्य जीवनमन्तरेणाकरणस्यापि वाग्व्यापारसहकारित्वाद्वाक्प्राणौ नामाप्तौ करणं भवतः ।

---

१ च. °ष्यचर्व्यभो° । २ ध. °क्ष्मारव्येन पु° । ३ च. प्रजातीः । ४ घ. च. °ज्ञयेवेति ।

स्थिते च करणत्वे प्राणस्य पुरुषत्वाद्वाचः स्त्रीत्वाच्च वाक्प्राणयोर्विभागेन करणत्वमविरुद्धम् । प्रतर्दनाग्निहोत्रे च वाक्प्राणयोर्नामातो करणत्वमर्थाद्वक्ष्यति—यावद्वा इत्यादिना । **इति ब्रूयात्** । व्याख्यातम् । तं पादेन पर्यङ्कमारूढमुक्तोत्तरवादिनमाह पर्यङ्कस्थो ब्रह्मा ब्रूते ॥

ब्रह्मोक्तिमाह—

आपो वै खलु मे[1] ह्यसावयं ते लोक इति सा या ब्रह्मणो जितिर्या व्यष्टिस्तां जितिं जयति तां व्यष्टिं व्यश्नुते य एवं वेद य एवं वेद ॥ ६ ॥

इति ऋग्वेदान्तर्गतकौषीतकिब्राह्मणारण्यकोपनिषदि
प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

कौषीतकिब्राह्मणारण्यकक्रमेण षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

आपोऽप्शब्दाभिधेयान्यप्प्रधानानि पञ्चीकृतपञ्चमहाभूतानि सभौतिकानि **वै** प्रसिद्धानि लोकवेदयोः **खलु** निश्चितमनुपचरितमित्यर्थः । **मे** मम सर्वस्रष्टुर्हिरण्यगर्भस्य परब्रह्माभिन्नस्य **हि** यस्मादापो मम तस्माद**सा**वम्मयो मदीयोऽनेककोटियोजनविस्तीर्णः सर्वसुखभूमि**रयं** प्रत्यक्षो मन्निवास**स्ते** तव मदुपासकस्य मदभिन्नस्य **लोको** ब्रह्मलोको यावन्मदीयं तावत्त्वदीयमित्यर्थः । **इ**त्यनेन प्रकारेण तमाहेत्यन्वयः । इदानीमुक्तोपासनस्य फलं संक्षेपेण श्रुतिराह—**सा** शास्त्रैकवेद्याऽऽप इत्यादिना प्रकृता **या** प्रसिद्धा ब्रह्मविदां **ब्रह्मणः** पर्यङ्कस्थस्य हिरण्यगर्भस्य **जिति**र्जेयरूपा सर्वनियन्तृत्वमित्यर्थः । **या** प्रसिद्धा **व्यष्टि**र्व्याप्तिः सर्वात्मकत्वमित्यर्थः । **ता**मुक्तां **जितिं** जयरूपां **जयति** स्वाधीनां करोति । **ता**मुक्तां **व्यष्टिं** व्याप्तिं **व्यश्नुते** व्याप्नोति । व्याप्तारमाह—**यः** प्रसिद्ध उपासक **एवं वेद**, उक्तेन प्रकारेण पर्यङ्कस्थं ब्रह्मोपास्ते । **य एवं वेद** । व्याख्यातम् । वाक्याभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्त्यर्थः ॥ ६ ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यशंकरानन्दभगवतः कृतौ
कौषीतकिब्राह्मणोपनिषद्दीपिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ।

प्रथमेऽध्याये पर्यङ्कविद्योक्ता । तत्र चोक्तं स आगच्छत्यमितौजसं पर्यङ्कं स प्राणस्तस्येत्यादिना प्राणस्य महाप्रभावत्वम् । उपासकश्च मन्दमध्यमोत्तमभेदेन त्रिविधो भवति । तत्र यः सकृदुक्तं सोपपत्तिकं गृह्णाति स उत्तमः । यस्त्वनेकश उच्यमानमात्मानं गुरुं च संक्लेश्य गृह्णाति स मन्दः । यस्तु गुरूक्तं गृह्णन्स्वचित्तं निरोद्धुमशक्तः

---

१ घ. च. मे लोकोऽयं तेऽसाविति । २ च. सर्वातिशायित्वं ।

स तु मध्यमः । स तु गुरुणोक्तस्य वाऽन्यस्य वोपदेशेन चित्तस्थैर्यं विविधैर्वैदिकैरुपायैर्नेतव्य इति न्यायमाश्रयन्ती भगवती श्रुतिः प्राणोपासनं चित्तस्थैर्यकरमनेकफलकल्पद्रुमरूपं तद्विदश्च बाह्याध्यात्मिककर्माणि विविधफलानि वक्तुं द्वितीयाध्यायमारभ्यते—

प्राणो ब्रह्मेति ह स्माऽऽह कौषीतकिस्तस्य ह वा एतस्य प्राणस्य ब्रह्मणो मनो दूतं[१] वाक्परिवेष्ट्री चक्षुर्गोप्तृ[२] श्रोत्रं संश्रावयितृ तस्मै वा एतस्मै प्राणाय ब्रह्मणे एताः सर्वा देवता अयाचमानाय बलिं हरन्ति

तत्र प्राणो ब्रह्मेत्युपासनं विवक्षुः प्रसिद्धस्यर्षेर्मतमाह —**प्राणो** योऽयमास्येऽन्तः पञ्चवृत्तिर्ब्रह्म सत्यज्ञानानन्दादिरूपं जगत्कारणमिति **ह स्माऽऽह**, ह ऐतिह्ये स्म प्रसिद्धौ। इत्याहैवमुक्तवान्**कौषीतकिः** कुत्सितं निन्द्यं हेयमित्यर्थः । सीतं सीतलं सांसारिकं सुखं यस्य स कुषीतः कुषीत एव कुषीतकस्तस्यापत्यं कौषीतकिः । ननु ब्रह्म महाराजोपचाराहँ प्राणश्च न तथेत्याशङ्क्य प्राणेऽपि महाराजचिह्नानि कानिचित्संपादयति— **तस्योक्तस्य ह** प्रसिद्धस्य **वै** स्मर्यमाणस्यै**तस्य** प्रत्यक्षस्यैव मुखबिले वर्तमानस्य **प्राणस्य** पञ्चवृत्तेर्ब्रह्मणो ब्रह्माभिन्नस्य मनः संकल्पविकल्पात्मकमन्तःकरणं **दूतं** महाराजस्येव संधिविग्रहकारिभृत्यवद्वर्तमानम् । **वाक्**ताल्वादिस्थानस्थमिन्द्रियं **परिवेष्ट्री** परिवेषणस्य कर्त्री महाराजस्य विश्वासनीया योषिदिव । **चक्षु** रूपोपलब्धिकरणमिन्द्रियं **गोप्तृ** गोशब्दवाच्यानामिन्द्रियाणां रक्षकं महाराजस्येव गोभूमे रक्षको मन्त्री । **श्रोत्रं** शब्दोपलब्धिकरणं **संश्रावयितृ,** सम्यक्श्रवणकारकं प्रतीहाररूपम् । **तस्मै वा एतस्मै प्राणाय ब्रह्मणे** कृतं व्याख्यानम् । हकारपञ्चयोरभावो विशेषः । अत्र चतुर्थी तु बलिशब्दयोगार्था । **एता** उक्ता मनआद्याः **सर्वा** निखिला **देवता** देवताशब्दवाच्या **अयाचमानायेदं** मह्यमाहरन्त्विति प्रार्थनामकुर्वाणाय **बलिं** गर्भदासा इव राज्ञः करमपेक्षितमर्थजातमित्यर्थः । **हरन्त्या**हरन्त्यर्पयन्तीत्यर्थः ॥

तथो एवास्मै सर्वाणि भूतान्ययाचमानायैव बलिं हरन्ति य एवं वेद तस्योपनिषन्न याचेदिति[३] ।

तथो एव उ अपि तथैव न त्वन्यथाऽस्मै प्राणोपासकाय **सर्वाणि** निखिलानि **भूतानि** स्थिरजङ्गमानि **अयाचमानायैवेदं** मे प्रयच्छन्त्विति प्रार्थनामकुर्वाणायैव न तु कुर्वाणायापि **बलिं हरन्ति** । व्याख्यानम् । अस्मा इति यदुक्तस्तमाह—**यः** प्रसिद्ध उपासक **एवं वेदोक्तेन** प्रकारेणोपास्ते **तस्य** प्राणस्य ब्रह्मणो मनो दूतमित्यादिनो-

१ च. °त च° । २ क. °गोत्रं श्रो° । ३ च. °तृ वाक्परिवेष्ट्री स यो ह वा एतस्य प्राणस्य ब्रह्मणो मनो दूतं वेद दूतवान्भवति यश्चक्षुर्गोप्तृ गोप्तृमान्भवति यः श्रोत्रं संश्रावयितृ संश्रावयितृमान्भवति यो वाचं परिवेष्ट्रीं परिवेष्ट्रीमान्भवति त° । ४ घ. च. °रन्त्येव हैवा° । ५ घ. गोत्र ।

पासकस्योपनिषद्रहस्यव्रतं न याचेत्प्राणात्ययेऽपि याच्ञां न कुर्यात्। इत्युपनिषत्कथनसमाप्त्यर्थम् ॥

तद्यथा ग्रामं भिक्षित्वाऽलब्ध्वोपविशेन्नाहमतो दत्तमश्नीयामिति।

अयाच्ञायां दृष्टान्तमाह—**तत्**तत्रायाच्ञायां दृष्टान्तः। **यथा** दृष्टान्ते। **ग्रामं** ब्राह्मणादिसमाकीर्णं देशविशेषं **भिक्षित्वा** भिक्षार्थं प्रतिगृहं गत्वाऽलब्ध्वैकमपि सिक्थमप्राप्योपविशेत्ततो भिक्षाप्राप्तौ निराशः सन्नुपवेशनं कुर्यात्तदप्राप्तौ संजातक्रोध एवंसंकल्पवान्। भिक्षुकस्य संकल्पमाह—**नाहमतो दत्तमश्नीयाम**तोऽनेन ग्रामेण मिलितेनामिलितेन वा दत्तं समर्पितं नाश्नीयामहं भोजनं न करवाण्यहं भिक्षुकः। **इत्य**नेन प्रकारेण संकल्पः।

य एवैनं पुरस्तात्प्रत्याचक्षीरंस्त एवैनमुपमन्त्रयन्ते ददाम त इति।
एष धर्मो याचितो भवति ॥

य एवादातृत्वेन प्रसिद्धा एव न त्वन्ये। **एनं** स्वस्मादप्राप्तभिक्षं स्वेभ्यो विगतस्पृहं **पुरस्तात्**पूर्वमस्मात्संकल्पात्**प्रत्याचक्षीरन्**गच्छास्मत्तो न दास्याम इति निराकरणं कुर्युस्त **एव** प्रत्याख्यातार एव न त्वन्ये। **एन**मयाचकं तन्मुखावलोकनपराङ्मुख**मुपमन्त्रयन्त** उपमन्त्रणं कुर्वन्ति। **ददाम** दानं करवाम **ते** तुभ्यं पूर्वमस्मत्प्रार्थकायेदानीमपगताशाय। **इत्य**नेन प्रकारेण। **एष** प्रत्यक्षो दीनवक्त्रत्वादिलक्षणो **धर्मो** गुणविशेषः। **याचितो** याचको याचकस्य। **भवति** स्पष्टम् ॥

अन्यतस्त्वेवैनमुपमन्त्रयन्ते ददाम त इति। प्राणो ब्रह्मेति ह स्माऽऽह पैङ्ग्यस्तस्य ह वा एतस्य प्राणस्य ब्रह्मणो वाक्परस्ताच्चक्षुरारुन्धे चक्षुः परस्ताच्छ्रोत्रमारुन्धे श्रोत्रं परस्तान्मन आरुन्धे मनः परस्तात्प्राण आरुन्धे तस्मै वा एतस्मै प्राणाय ब्रह्मण एताः सर्वा देवता अयाचमानाय बलिं हरन्ति तथो एवास्मै सर्वाणि भूतान्ययाचमानायैव बलिं हरन्ति य एवं वेद तस्योपनिषन्न याचेदिति तद्यथा ग्रामं भिक्षित्वाऽलब्ध्वोपविशेन्नाहमतो दत्तमश्नीयामिति य एवैनं पुरस्तात्प्रत्याचक्षीरंस्त एवैनमुपमन्त्रयन्ते ददाम त इत्येष धर्मो याचितो भवत्यन्यतस्त्वेवैनमुपमन्त्रयन्ते ददाम त इति ॥ १ ॥

अन्यतस्त्वेव तुशब्दः पक्षान्तरेऽन्यस्मान्निस्पृहः प्रसन्नवदनोऽन्य एवायाच्ञायामेव न

---

१ घ. याचतो। २ च. याचतो याचक॰। ३ च. ॰न्यदास्ते॰। ४ च. ॰रुन्धते च॰। ५ च. ॰रुन्धते श्रो॰। ६ च. ॰रुन्धते म॰। ७ च. ॰रुन्धते त॰। घ. ॰रुन्ध्यते च त॰। ८ च ॰रन्त्येवं दैवा॰। ९ घ. च. याचतो। १० च. ॰न्यदास्त्वे॰।

तु याच्ञायां यदि वर्तते तदैवैनमुपमन्त्रयन्ते ददाम त इति व्याख्यातम्। एवं याच्ञायाच्ञयोर्गुणदोषान्पर्यालोच्य न याचेदित्यर्थः। यथा कौषीतकिस्तद्वत्पैङ्ग्यनामाऽप्यृषिरित्याह—**प्राणो ब्रह्मेति ह स्माऽऽह पैङ्ग्यस्तस्य ह वा एतस्य प्राणस्य ब्रह्मणः** **पैङ्ग्य**नामा पैङ्ग्यगोत्रो वा व्याख्यातमन्यत् । ननु मनोदूतत्वादिलक्षणेन ब्रह्मत्वं प्राणस्य यद्यपि तथाऽप्यप्रत्यक्तत्वादब्रह्मत्वमपीत्यत आह—**वाग्वा**गिन्द्रियात्**परस्तात्परत**श्चक्षु**श्चक्षु**रिन्द्रियमारुन्धे समन्तादावृत्य तिष्ठति। वाचश्चक्षुरान्तरमुक्तिवद्दृष्टे प्रायेण विसंवादाभावात् । **चक्षुश्च**क्षुरिन्द्रियात्**परस्ताच्छ्रोत्रमारुन्धे** श्रोत्रं श्रवणेन्द्रियम्। व्याख्यातमन्यत्। चक्षुषा शुक्तिकां रजतवत्पश्यति नत्वेवं श्रोत्रमविद्यमानं शृणोति। ततो युक्तं चक्षुष आन्तरत्वं श्रोत्रस्य। **श्रोत्रं** श्रोत्रेन्द्रियात्**परस्तान्मनः** संकल्पविकल्पात्मकमन्तःकरणम्। **आरुन्धे** व्याख्यातम्। मनसः सावधानत्वे श्रोत्रेण श्रवणं ततो युक्तं श्रोत्रादान्तरत्वं मनसः। **मनो** मनसः **परस्तात्**परत आन्तरः **प्राणः** पञ्चवृत्तिः। प्राणवन्धनं हि मनः प्रसिद्धम्। **आरुन्धे** समन्तादावृत्य तिष्ठतीत्यवगम्यते पण्डितरूपैः। एवमान्तरत्वेन ब्रह्मत्वं युक्तम्। **तस्मै वा** इत्यादि व्याख्यातं पूर्ववत्॥ १॥

प्राणविदोऽर्थेच्छायां सत्यां कर्तव्यतामाह—

अथात एकधनावरोधनं यदेकधनमभिध्यायात्पौर्णमास्यां वाऽमावास्यायां वा शुद्धपक्षे वा पुण्ये नक्षत्रेऽग्निमुपसमाधाय परिसमू(मु)ह्य परिस्तीर्य पर्युक्ष्योत्पूय दक्षिणं जान्वाच्य स्रुवेण वा चमसेन वा कंसेन वैता आज्याहुतीर्जुहोति

अथ प्राणब्रह्मज्ञानानन्तरम्। **अतो** यस्मादिच्छा जातस्तस्मात्कारणा**देकधनावरोधन**मेकधन इति प्राणस्य नामधेयं जगत्यस्मिन्नेक एव धनरूप एकधनः । प्राणांस्तु सततं रक्षेद्दारैरपि धनैरपीति न्यायेन प्राणस्य परमधनत्वात् । तस्यावरोधनमेकत्र स्थापनमेकधनावरोधनम् । अयमर्थः। सत्यामर्थेच्छायामर्थाप्राप्तौ व्याक्षिप्तचेतसो न प्राणब्रह्मचिन्तनं वक्ष्यमाणेनोपायेनार्थप्राप्तौ प्रसन्नचेतसः प्राणचिन्तनस्य संभवादिदमेकधनावरोधनं स्यात् । **यद्यद्येकधनं** प्राणम**भिध्यायात्**सर्वतो ध्यानं कुर्यादर्थेप्सुस्तदाऽर्थावाप्त्या इदं कुर्यादिति शेषः । अथवैकधनमनन्यलभ्यं धनं तस्यावरोधनं प्राप्त्युपायस्तच्च नोचितम् । एवमपि यद्येकधनमभिध्यायात्प्राणोपासकस्तदा **पौर्णमास्यां वाऽमावास्यायां वा** वाशब्दाविच्छाविकल्पार्थौ स्पष्टमन्यत् । **शुद्धपक्षे वा** शुक्लपक्षे । वाशब्दः कृष्णपक्षार्थः[1]। तत्रापि **पुण्ये** धन्य आत्मनोऽनुकूल इत्यर्थः। **नक्षत्रे**ऽश्विन्यादौ शास्त्रविहिते । **अग्निमुपसमाधाया**ग्निं श्रौतं स्मार्तं वा स्वशाखोक्तक्रमेण कुण्डस्थण्डिलादौ प्रतिष्ठाप्य **परिसमू(मु)ह्य** समन्तात्तृणादिकम-

---

१ घ. ग. आरुध्यते। २ च पक्षविकल्पार्थः।

पनीय **परिस्तीर्य** समन्ताद्दर्भानवकीर्य **पर्युक्ष्य** मन्त्रपूतेन वारिणा समन्तात्परिषिच्यो-त्पूयाऽऽज्यं स्वगृह्योक्तप्रकारेणोत्पवनसंस्कारेण संस्कृत्य **दक्षिणं जान्वाच्य** दक्षिणं जान्वधो निपात्य **स्रुवेण वा चमसेन वा कंसेन वा।** स्रुवचमसौ प्रसिद्धौ याज्ञिका-नाम्। कंसं कांस्यदर्व्यादिकं तेन करणेन वा। त्रयं तु प्राप्तीच्छयोरनियत्यर्थम्। **एता** वक्ष्यमाणा **आज्याहुतीः**राज्यविभागविशेषा**ञ्जुहोति** जुहुयात्॥

होममन्त्रानाह—

वाङ्नाम देवताऽवरोधिनी* सा मेऽमुष्मादिदमवरुन्धां+ तस्यै स्वाहा। प्राणो नाम देवताऽवरोधिनी सा मेऽमुष्मादिदमव-रुन्धां तस्यै स्वाहा। चक्षुर्नाम देवताऽवरोधिनी सा मेऽमुष्मा-दिदमवरुन्धां तस्यै स्वाहा।

वाङ्नाम देवता वागभिधाना देवता**ऽवरोधिनी,** उपासकाभीष्टार्थसंपा-दिका। **सोक्ता** देवता **मे** मम प्राणोपासकस्यार्थेच्छो**रमुष्मा**न्मदभीष्टार्थस्वा-मिनः सकाशा**दिदं** मदभीष्टमर्थजात**मवरुन्धा**मवरोधनं कुरुतां संपादयत्वित्यर्थः। **तस्या** उक्तनाम्न्यै देवतायै **स्वाहा** होमाहुतिमतदर्थप्रधानां स्वी करोतु स्वाहुतं स्वी करोतु। **प्राणो नाम** प्राणाभिधाना। प्राणग्रहणं च तन्त्रेणावगन्तव्यम्। तेन घ्राणाभिधानेति मन्त्रान्तरमनुक्तमपि सिद्धं भवति।

श्रोत्रं नाम देवताऽवरोधिनी सा मेऽमुष्मादिदमवरुन्धां तस्यै स्वाहा। मनो नाम देवताऽवरोधिनी सा मेऽमुष्मादिदमवरुन्धां तस्यै स्वाहा। प्रज्ञा नाम देवताऽवरोधिनी सा मेऽमुष्मादिदमव-रुन्धां तस्यै स्वाहेत्यथ धूमगन्धं प्रजिघ्रायाऽऽज्यलेपेनाङ्गान्यनु विमृज्य वाचंयमोऽभिप्रव्रज्यार्थं[1] ब्रुवीत दूतं वा प्रहिणुयाल्लँभते[2] हैव॥ २॥

श्रोत्रं नाम श्रोत्राभिधाना। प्राणचक्षुःश्रोत्रमनःप्रज्ञामन्त्रा वाङ्मन्त्रवद्व्याख्येयाः। प्रज्ञाया[3] ब्रह्मत्वं चोक्तम्। **इति** मन्त्रपरिसमाप्त्यर्थः। **अथ** होमानन्तरं **धूमगन्धं** होम-धूमगन्धं **प्रजिघ्राय** प्रतिघ्रायाऽऽघ्राणं कृत्वाऽऽ**ज्यलेपेन** होमावशिष्टाज्यलेपेना**ङ्गा-न्यनु विमृज्य** होमधूमघ्राणमनु सर्वगात्राण्युपलिप्य **वाचंयमो** मौन्य**भिप्रव्रज्य** होम-प्रदेशाद्यत्र क्वाप्यवस्थितमर्थस्वामिनं गत्वाऽर्थं स्वाभीष्टमर्थं[4] **ब्रुवीते**दं मे त्वत्तो भूयादिति

* च. पुस्तके 'अवरोधनी' इति सर्वत्र मूले टीकायां च। + अवरुन्ध्यादिति च. पुस्तके सर्व-त्र मूले टीकायां च।

१ च. र्थं ब्रूयाद्दूतं। २ क. लभेते। ३ च. प्रज्ञया। ४ च. र्थं ब्रूयाद्ब्रुवी।

वदेत् । अथस्वामिनो दूरदेशावस्थाने दूतं वा प्रहिणुयात्स्वभृत्यमुनादिकं दूतं प्रेरयेत् । भृत्याद्यभावे वाचं वेति बहिरेवावगन्तव्यम् । लभते हैव प्रसिद्धमर्थं स्वाभीष्टं स्वात्म-[ज]दूतवाक्यानामन्यतमेन गतेन प्राप्नोत्येव न तु न प्राप्नोति ॥ २ ॥

एवमर्थोपायमुक्त्वा वश्योपायमाहोपासकस्य—

अथातो दैवः स्मरो यस्य प्रियो बुभूषेद्यस्यै वा एषां वै तेषामेवैक-स्मिन्पर्वण्यग्निमुपसमाधायैतयैवाऽऽवृतैता आज्याहुतीर्जुहोति वाचं ते मयि जुहोम्यसौ स्वाहा । प्राणं ते मयि जुहोम्यसौ स्वाहा । चक्षुस्ते मयि जुहोम्यसौ स्वाहा । श्रोत्रं ते मयि जुहोम्यसौ स्वाहा । मनस्ते मयि जुहोम्यसौ स्वाहा । प्रज्ञां ते मयि जुहोम्यसौ स्वाहेत्यथ धूम-गन्धं प्रजिघ्रायाऽऽज्यलेपेनाङ्गान्यनु विमृज्य वाचंय मोऽभिप्रव्रज्य

अथ प्राणब्रह्मज्ञानानन्तरम् । **अतो** यस्मादात्मनः प्रियस्येच्छैतस्मात्कार-णात् । **दैवो** देवैर्वागादिभिः संपाद्यः **स्मरो**ऽभिलाषः संपन्नो भवति यथा तथा कथ्यत इति शेषः । **यस्य** पुरुषस्य व्यक्तिविशेषस्याऽऽत्मन्यनुराग-शून्यस्य **प्रियो बुभूषे**त्प्राणवित्प्रियो भवितुमिच्छेत् । **यस्यै** यस्याः स्त्रिया **वै** प्रसिद्धाया राजादिपत्न्याः । **एषां** प्रत्यक्षाणां राजादीनां श्रीमतां सर्वस्नेह-शून्यानां **वै** प्रसिद्धानां **तेषामेव** वागाद्यधिष्ठातॄणामग्न्यादीनां न त्वन्येषाम् । अत्र वाशब्दाध्याहारेण योजनीयम् । यस्यै वा प्रियो बुभूषेदेषां वा प्रियो बुभूषेत्तेषामेव प्रियो बुभूषेत् । **एकस्मिन्पर्वणि** दर्शपूर्णमासयोरन्यतरस्मिञ्छुक्लपक्षात्मके वा पुण्ये नक्षत्रे पर्वदिवसेऽ**ग्निमुपसमाधाय** व्याख्यातम् । **एतयैवाऽऽवृता**नेनैव प्रकारेण परिसमू-(मृ)ह्येत्यादिनै**ता** वक्ष्यमाणसंख्याका **आज्याहुतीर्जुहोति** व्याख्यातम् । वाचं वागि-न्द्रियरूपां **ते** तव **मयि** प्रीतिं करिष्यतो मयि प्रीतिविषये तवाप्रीत्यौदासीन्ययोरन्यत-रेन्धनसंदीप्तेऽग्नौ **जुहोमि** प्रक्षिपामि । **असा**वेतन्नामाऽहमयं कामो वा मम संपन्नो भवतु । **स्वाहा** मदीया वाक्त्वमेतत्कामिन आज्याहुतेरनुज्ञां प्रयच्छतु । **प्राणं ते मयि जुहोमी**त्यादि**प्रज्ञां त** इत्यन्तं प्राणचक्षुःश्रोत्रमनःप्रज्ञामन्त्रा वाङ्मन्त्रवद्व्याख्येयाः । इत्यथेत्यादि प्रव्रज्येत्यन्तं व्याख्यातम् ॥

एवं कृते फलमाह—

संस्पर्शं जिगमिषेदपि वातादा संभाषमाणस्तिष्ठे-त्प्रियो हैव भवति स्मरन्ति हैवास्यान् ॥ ३ ॥

---

१ च. वा येषां वा यासां वै । २ क. °वैतस्मिं । ३ च. येषा । ४ च. °ना यासा वाऽन्यस्त्रीणां तेॱ । ५ च. °षेद्येषां । ६ च. °षेद्यासामेव वा प्रियो बुभूषेत् । ए । ७ ध. एतस्मिं । ८ घ. च. हैवास्य ।

संस्पर्शं जिगमिषेत्। स्वसाध्यस्य संस्पर्शं गन्तुमिच्छेत्। गच्छेदित्यर्थः। अथ स्वसाध्यस्य महाविभूत्यादिमत्त्वेन स्पर्शः कर्तुमशक्यस्तदा पक्षान्तरमाह—**अपि वाताद्वा संभाषमाणस्तिष्ठेत्**। अपिशब्दः पक्षान्तरे। साध्यस्य स्पर्शाभावे तेन सह वार्तां कुर्वंस्तिष्ठेत्। संभाषणस्यापि कर्तुमशक्यत्वे वाशब्दः पक्षान्तरमाह। वातात्तिष्ठेत्स्वशरीरवायुसंस्पर्शो यथा भवति तथाऽवस्थानं कुर्यादित्यर्थः। अथवा वातात्संभाषमाणस्तिष्ठेत्स्वकीयाः शब्दा यथा वायुनाऽस्य कर्णरन्ध्रेऽवस्थानं कुर्वन्ति तथा कुर्यादित्यर्थः। **प्रियो हैव भवति,** ह प्रसिद्धः सर्वत्र स साध्यस्य प्रिय एव भवति न त्वप्रियः। न केवलं प्रियत्वमात्रं स्वसंनिधौ किंतु **स्मरन्ति हैवास्मिन्**ग्रामान्तरादिगते ह प्रसिद्धा राजादयोऽस्य साध्याः। अस्य स्मरन्त्येव न तु विस्मरन्ति पित्रादेरिव पुत्रादयः। अयं च तान्सर्वान्हन्तुकामानिवाऽऽसक्तिशून्योऽस्मात्प्रक्षिपेद्यत्र क्वाप्यस्य विधेयाश्च भवन्तीत्यर्थः॥ ३॥

इदानीं प्राणोपासकस्याग्निहोत्रफलं विवक्षुराध्यात्मिकमग्निहोत्रमाह—

अथातः सांयमनं प्रातर्दनमान्तरमग्निहोत्रमिति चाऽऽचक्षते यावद्वै पुरुषो भाषते न तावत्प्राणितुं शक्नोति प्राणं तदा वाचि जुहोति यावद्वै पुरुषः प्राणिति न तावद्भाषितुं शक्नोति वाचं तदा प्राणे जुहोति।

अथ प्राणब्रह्मोपासनानन्तरम्। **अतो** यस्मादग्निहोत्रफलस्येच्छावान्बाह्यमग्निहोत्रमनुष्ठातुमशक्तोऽनिच्छुर्वाऽस्मात्कारणात्**सांयमनं** सम्यग्यमनमहिंसादिकं यत्संबन्धि तत्सांयमनं **प्रातर्दनं** प्रतर्दनेन दैवोदासिनाऽनुष्ठितत्वेन तन्नामाङ्कितं प्रातर्दन**मान्तरमग्निहोत्रमिति चाऽऽचक्षते**। आन्तरं बाह्यसाधननिरपेक्षमग्निहोत्रनामाङ्कितं कर्मेत्याचक्षतेऽनेन प्रकारेण कथयन्ति। चकारोऽग्निहोत्रान्तरत्वयोः प्रत्येकं मिलितयोरपि संज्ञात्वसमुच्चयार्थः। विद्वांसो यदान्तरमित्याचक्षते तदुक्तं वाक्प्राणयोरमितव्यापारकर्तृत्वमाह—**याव**द्यत्परिमाणं **वै** प्रसिद्धम्। **पुरुषः** पुरुषाकारशरीरधारी जन्तु**र्भाषते** वाग्व्यापारं करोति **न तावत्प्राणितुं शक्नोति** वाग्व्यापारपरिमाणं प्राणव्यापारं कर्तुं न शक्नोति। अथवा वाक्प्राणयोः समकालव्यापारं वारयति—**यावदित्यादिना**। अस्मिन्पक्षे यावत्तावच्छब्दौ कालपरौ व्याख्येयौ। **प्राणं** वाग्व्यापारे सति स्वव्यापारशून्यं वाचो न्यूनव्यापारं दधिपयःसमानं **तदा** तस्मिन्वाग्व्यापारकाले **वाचि** व्यापारत्वेनाधिकायामग्निसमानायां **जुहोति** होमं करोति। वाक्समानधर्मत्वं प्राणस्य प्राणसमानधर्मत्वं वाचश्चाऽऽह—

---

१ च. °र्वस्य सा°। २ च. °तः सं य°। ३ च. °णात्सं य°। ४ च. यत्तत्सं य°। ५ च. °मित्याच°।

यावद्वै पुरुषः प्राणिति न तावद्भाषितुं शक्नोति वाचं तदा प्राणे जुहोति। स्पष्टम्। प्रसिद्धं हि सर्वजनीनं वदन्न श्वसिति श्वसन्न ब्रूते चेति ॥

इदानीमग्निहोत्रमाह—

एते अनन्ते अमृताहुती जाग्रच्च स्वपंश्च संततमव्यवच्छिन्नं जुहोत्यथ या अन्या आहुतयोऽन्तवत्यस्ताः कर्ममय्यो हि भवन्त्येतद्ध वै पूर्वे विद्वांसोऽग्निहोत्रं न जुहवांचक्रुः।

एते वाक्प्राणरूपे उक्ते **अनन्ते** असंख्यातव्यापाराधारे परस्पराग्नौ प्रविशन्त्याव-प्यक्षीणे वा। **अमृताहुती** अन्तवद्धि म्रियते यतोऽन्तशून्ये ततोऽमृतरूपे आहुती अमृ-तत्वफलहेतुत्वाद्वाऽमृताहुती। **जाग्रच्च स्वपंश्च** जाग्रति स्वप्ने च। चकारौ जाग्रत्स्वप्नयो-रितरेतरयोगार्थौ। **संततं** निरन्तरमागर्भनिर्गमनादोत्तरश्वासम**व्यवच्छिन्नं** भोजनाच्छा-दनादिव्यवधानशून्यम्। न हि वाक्श्वसनयोरन्यतरेण शून्यः कालो जीवतो **जुहोति** होमं करोति होमबुद्धिं कुर्यादित्यर्थः। एतदग्निहोत्रं स्तोतुमन्यं निन्दति। **अथ** पक्षा-न्तरे। **याः** प्रसिद्धाः पयोदध्यादिद्रव्यसाध्या **अन्या** वाक्प्राणाहुतिभ्यां व्यतिरिक्ता **आहुतय** आसेचनान्ता देवतामुद्दिश्य द्रव्यत्यागा **अन्तवत्यः** स्वरूपेण फलतोऽपि नाशवत्यः। तत्र हेतुमाह—**ता** वाक्प्राणाहुतिभ्यामन्यत्वेन प्रसिद्धाः **कर्ममय्यः** शरीरव्यापारसाध्याः कृतकाः फलतः स्वरूपतश्च **हि** यस्मात्तस्मादन्तवत्यो **भवन्ति** स्पष्टम्। अस्याग्निहोत्रस्य ज्ञाने सर्वसङ्गपरित्यागलक्षणं संन्यासमाह—**एतद्ध वै पूर्वे विद्वांसः**। ह प्रसिद्धाः। वै स्मर्यमाणाः पूर्वेऽतीताः। एतद्विद्वांसो वाच्यग्नौ भाषण-व्यापारवत्यां प्राण आज्यं निःश्वासोच्छ्वासव्यापारशून्यो हूयते। प्राणे चाग्नौ निःश्वासो-च्छ्वासव्यापारवति वागाज्यं भाषणव्यापारशून्या हूयत इत्येतज्ज्ञानवन्तोऽ**ग्निहोत्रं न जुहवांचक्रु**रग्निहोत्रहोमं न कृतवन्तः। सर्वसङ्गपरित्यागलक्षणं संन्यासं कृतवन्त इत्यर्थः॥

प्राणो वा उक्थमिति काण्वादिशाखासूक्थशब्दस्य प्राणे प्रसिद्धत्वात्तां प्रसिद्धि-मनुरुन्धाना श्रुतिः प्राणमुक्थशब्देन निर्दिश्य तत्र ऋगादिदृष्टीर्विधातुमस्य ब्रह्मत्वे कौषीतकिपैङ्ग्यवच्छुष्कभृङ्गारसंमतिमाह—

उक्थं ब्रह्मेति ह स्माऽऽह शुष्कभृङ्गारस्तदृगित्युपासीत सर्वाणि हास्मै भूतानि श्रैष्ठ्यायाभ्यर्चन्ते तद्यजुरित्युपासीत

उक्थमुक्थशब्दाभिधेयः प्राणो **ब्रह्मेति ह स्माऽऽह** व्याख्यातम्। **शुष्कभृङ्गार** एतन्नामा मुनिः। **तदुक्थमृगिति** ऋग्बुद्ध्योपासीत यावत्प्राण ऋगिति साक्षात्कारो भवति तावद्विजातीयप्रत्ययशून्यं सजातीयप्रत्ययप्रवाहं कुर्वीत।

---

१ घ. च. तद्य जु। २ च. र्चन्ति। तद् संमतपूर्व।

प्राण ऋग्बुद्धौ कृतायां फलमाह—

सर्वाणि हास्मै भूतानि श्रैष्ठ्याय युज्यन्ते तत्सामेत्युपासीत सर्वाणि हास्मै भूतानि श्रैष्ठ्याय संनमन्ते तच्छ्रीरित्युपासीत तद्यश इत्युपासीत तत्तेज इत्युपासीत

सर्वाणि निखिलानि ह प्रसिद्धानि। **अस्मै** प्राण उक्थ ऋग्बुद्धिकर्त्रे **भूतानि** स्थिरजङ्गमानि **श्रैष्ठ्याय** प्रशस्यतमत्वायाभ्यर्चन्ते सर्वतः पूजां कुर्वन्ति। **तद्यजुरित्युपासीत सर्वाणि हास्मै भूतानि श्रैष्ठ्याय युज्यन्ते। तत्सामेत्युपासीत सर्वाणि हास्मै भूतानि श्रैष्ठ्याय संनमन्ते।** ऋग्बुद्ध्या समत्वं यजुःसामबुद्ध्योः। युज्यन्त उद्युक्तानि भवन्ति। संनमन्ते सम्यक्प्रह्वीभूतानि भवन्ति। अन्यत्कृतव्याख्यानम्। ऋग्यजुःसाम्नां च पादबद्धाविवक्षितच्छन्दस्कप्रगीतिमन्त्रात्मकानां प्रसिद्धत्वान्न ऋगादिपदव्याख्या कृता। एवमेवाऽऽह—**तच्छ्रीरित्युपासीत तद्यश इत्युपासीत तत्तेज इत्युपासीत** मनुष्यादेर्विभूतिः श्रीः कीर्तिर्यशो भास्वरं प्रकाशादिकारणं ज्योतिस्तेजः। व्याख्यातमन्यत्॥

श्रीयशस्तेजोबुद्धीनां सदृष्टान्तं फलमाह—

तद्यथैतच्छस्त्राणां श्रीमत्तमं यशस्वितमं तेजस्वितमं भवति तथो एवैवं विद्वान्सर्वेषां भूतानां श्रीमत्तमो यशस्वितमस्तेजस्वितमो भवति[३]।

तत्तत्र श्रीयशस्तेजोबुद्धिषु फले दृष्टान्तः। **यथा** दृष्टान्ते। **एतदाकर्णपूर्णगुणनिरुद्धपृष्ठं** पृथुतरसुवर्णपट्टिकावृतसर्वगात्रं पृथापुत्रसमधन्विकरस्थं वमद्वह्निमण्डलशरसमूहवृष्टिकरं धनुः **शस्त्राणां** खड्गपट्टिशतोमरशक्तिऋष्टिगदाभिन्दिपालचक्रक्षुरिकायमदंष्ट्रादीनां **श्रीमत्तमम**तिशयेन विभूतिमत्। न ह्यन्यच्छस्त्रं धनुष्मतः सुभटस्य विभूतिदम्।

"धन्वी चेत्तुरगारूढो जयत्येकोऽपि मेदिनीम्"

इति प्रसिद्धेः। **यशस्वितमम्,** अतिशयेन यशःसंपन्नम्।

'विशिखा इव राजन्ते धनुषः सगुणादिव।
निर्गताः शस्त्रसंपाताः शूराणां लनुयोधिनाम्" इति प्रसिद्धेः।

तेजस्वितमम्, अतिशयेन तेजःसंपन्नम्। यद्यपि लोहेषु शस्त्रेषु तेजस्वितमत्वं प्रसिद्धं तथाऽपि संप्रहारावसरेऽन्यान्यपगतसौवर्णाद्यावरणानि भवन्ति। धनुस्तु तस्मिन्नप्यवसरे सुवर्णमणिरत्नादियुक्तमिति तेजस्वितमम्। धन्विनश्च श्रीयशस्तेजांसि प्रसि-

---

१ घ. च. 'तच्छ्रीम'। २ च. 'तममिति शस्त्रेषु भवत्येव हैव स सर्वेषु भूतेषु श्री'। ३ च. 'ति य एव वेद तदेतदैष्टिकं।

द्धानि पार्थादेः । **भवति** । स्पष्टम् । **तथो एव** उ अपि तद्वदेव न त्वन्यथा । **एवं विद्वान्प्राणः** श्रीयशस्तेजोबुद्धीनामालम्बनमिति जानञ्श्रीयशस्तेजोबुद्धिरुपासक इत्यर्थः। **सर्वेषां भूतानां** निखिलानां स्थिरजङ्गमानां मध्ये **श्रीमत्तमो यशस्वितमस्तेजस्वितमो भवति** । स्पष्टम् ।

इदानीं त्रयीविद्यानां कृतसंसारफलान्तर्वर्तिनामपि प्राणविज्ञानं मोक्षसाधनमित्याह—

तमेतमैष्टकं कर्ममयमात्मानमध्वर्युः संस्करोति तस्मिन्यजुर्मयं प्रवयति यजुर्मय ऋङ्मयं होत ऋङ्मये साममयमुद्गाता स एष सर्वस्यै त्रयीविद्याया आत्मैष उ एवास्याऽऽत्मा एतदात्मा भवति य एवं वेद ॥ ४ ॥

तमुक्थशब्दाभिधेयमृगादिबुद्ध्यालम्बनं प्राणमेतं मुखबिलान्तर्वर्तमानं प्रत्यक्षमिवैष्टकमिष्टकासंबन्धिरूपमैष्टकं **कर्ममयं** कर्मस्वरूपमा**त्मान**मध्वर्युशब्दप्रत्ययालम्बनम् । अध्वर्युर्ऋत्विग्विशेषः प्राणबुद्ध्या **संस्करोति**, संस्कारं करोति योषितमिवाग्निबुद्ध्या । अयमर्थः । योऽयमिष्टकासु चितोऽग्निः कर्मसाधनः सोऽपि प्राणात्मक एव प्राणस्य ऋगाद्यात्मकत्वात् । अयं च ऋगादिसाध्यकर्मनिष्पादकोऽहं च तत ऋगाद्यात्मकः सर्वात्मा प्राणोऽहमस्म्ययमग्निश्च मदात्मक इत्यात्मानं संस्करोतीति । **तस्मि**न्प्राणबुद्ध्या संस्कृतेऽग्न्यभिन्नात्मनि **यजुर्मयं** यजुःसाध्यं कर्मवितानं कुविन्द इव **प्रवयति** प्रकर्षेण कर्ममन्त्रतन्तुभिर्विस्तारयति । **यजुर्मये** यजुःसाध्ये कर्मविताने प्रवृत्ते सत्याधारभूते वा, **ऋङ्मय**मृक्साध्यं कर्मवितानं प्रवयति **होता**, ऋत्विग्विशेषः । **ऋङ्मय** ऋक्साध्ये कर्मणि प्रवृत्ते सत्याधारभूते वा **साममयं** सामसाध्यं कर्मवितानं प्रवयति । **उद्गाता**, ऋत्विग्विशेषः । **सो**ऽध्वर्युः संस्कारहेतुः प्राण **एष** मुखबिलान्तस्थः **सर्वस्यै** सर्वस्या निखिलायास्त्र**यीविद्याया**स्त्रयी ऋग्यजुःसामरूपा सैव विद्या तस्या **आत्मा**ऽऽप्त्यादेः कर्ता शरीरस्येव जीवः । उक्तेन प्रकारेणोक्तमात्मानं गृह्णग्राहिकयाऽऽह—**एष उ एव,** उ अपि मुखबिलान्तस्थ एव न त्वन्यः । **अस्याऽऽत्मा,** अस्या उक्तायास्त्रय्या विद्याया आत्मोक्तः । इदानीमेतज्ज्ञाने फलमाह—**एतदात्मा भवति,** प्राणरूपो भवति । **यः** प्रसिद्धः कर्मण्यृत्विग्यजमानादिरेवं प्राणबुद्ध्या संस्कृतेऽध्वर्युरूपाग्नौ यजुर्मयमध्वर्युर्यजुर्मय ऋङ्मयं होता, ऋङ्मये साममयमुद्गातेति **वेद** जानाति स एतदात्मा भवतीत्यन्वयः ॥ ४ ॥

प्राणो ब्रह्मेति कौषीतकिपैङ्ग्यशुष्कभृङ्गारमतैः सोपपत्तिकमुक्तम् । तत्र च, ऋगादिदृष्टयः । स हि प्राणो बाह्य आध्यात्मिकश्च । बाह्य आधिदैविकः पुत्रादिरूपश्च ।

१ च. धनुर्वेदेव । २ च. ॰ष त्रय्यै विद्याया आ॰ । ३ च. एवैतदिन्द्रस्याऽऽत्मा भ॰ । ४ च. ॰ति ए॰ ।

आधिदैविकस्त्वादित्यः । स चाग्नीषोमात्मकः । तत्राऽऽधिदैविकं प्राणमुररीकृत्य फल-विशेषसिद्ध्यर्थं प्रथमतः कानिचिदुपासनान्याह—

अथातः सर्वजितः कौषीतकेस्त्रीण्युपासनानि भवन्ति[1] यज्ञोपवीतं कृत्वाऽप आचम्य त्रिरुदपात्रं प्रसिच्योद्यन्तमादित्यमुपतिष्ठेत वर्गोऽसि पाप्मानं मे वृङ्धीत्येतयैवाऽऽवृता मध्ये सन्तमुद्वर्गोऽसि पाप्मानं म उद्वृङ्धीत्येतयैवाऽऽवृताऽस्तं यन्तं संवर्गोऽसि पाप्मानं मे संवृङ्धीति[2] ।

अथ प्राणो ब्रह्मेतिकथनानन्तरम् । **अतो** यस्मात्फलान्तरस्यापीच्छोपासकस्यास्मात्कारणात्**सर्वजितः** स्ववर्णाश्रमाचारैर्निखिलांस्त्रैवर्णिकाञ्जयतीति सर्वजित्तस्य **कौषीतकेः** कुषीतकस्यापत्यस्य **त्रीणि** त्रिसंख्याकान्यु**पासनानि,** आधिदैविकस्य प्राणस्य ज्ञानानि **भवन्ति** वर्तन्ते । कौषीतकिदृष्टानि कथयिष्यामीत्यर्थः । **यज्ञोपवीतं कृत्वा** यज्ञोपवीतं विधाय । यद्यपि त्रैवर्णिकत्वेनैव यज्ञोपवीतं प्राप्तं तथाऽप्यपसव्यादिविकारनिवारणार्थमिदं वचनम् । **अप आचम्य** स्पष्टम् । अपामाचमनमपि यज्ञोपवीतवत्प्राप्तं तथाऽपि त्वरादिनिमित्तनिवारणार्थमवगन्तव्यम् । तेनोभयत्र नियमः सिद्धो भवति । **त्रिस्त्रिवारमुदपात्रं** सौवर्णं राजतं ताम्रं वा चषकं **प्रसिच्य** शुद्धैः स्वच्छैर्जलैः प्रकर्षेण सेचनं विधायो**द्यन्त**मुदयं गच्छन्त**मादित्य**मदितिपुत्रं भास्कर**मुपतिष्ठेत** जानुभ्यामवनिं गत्वा ससंभारनीरपूर्णचषकमुद्धृत्य समन्त्रमुपस्थानं कुर्यात् । **मन्त्र**माह— **वर्गः** सर्वमिदं जगदात्मबोधेन तृणवद्वृङ्क्ते परित्यजतीति वर्गः । **असि** भवसि । **पाप्मानं** कृतमागामि च पापं फलस्वरूपेणैव **मे** मम समन्त्रकेणार्घ्येणाऽऽदित्यमुपस्थातु**र्वृङ्धि** वर्जय विनाशयेत्यर्थः । इति मन्त्रसमाप्तौ । **एतयैवो**क्तयैव यज्ञोपवीतमित्यादिना न त्वन्यथा, **आवृता** प्रकारेण **मध्ये सन्तं** मध्याह्ने वर्तमानमादित्यमुपतिष्ठेत । उपस्थानमन्त्रमाह—**उद्वर्गोऽसि पाप्मानं म उद्वृङ्धीति** । उदुत्कर्षार्थः । अतिशयेन नाशयेत्यर्थः । व्याख्यातमन्यत् । **एतयैवाऽऽवृताऽस्तं यन्तं संवर्गोऽसि पाप्मानं मे संवृङ्धीत्यस्तं** यन्तमस्तं गच्छन्तमुपतिष्ठेत समित्यादिमन्त्रेण । सं सम्यगर्थः । व्याख्यातमन्यत् ॥

एवं त्रिवारमादित्यस्यार्घ्यं कुर्वतः फलमाह—

यदहोरात्राभ्यां पापं करोति सं तद्वृङ्क्ते । अथ मासि मास्यमावास्यायां पश्चाच्चन्द्रमसं दृश्यमानमुपतिष्ठेतैतयैवाऽऽवृता

१ च. [1]न्ति सर्वजिद्ध स्म कौषीतकिरुद्यन्तमादित्यमुपतिष्ठते यज्ञोपवीतं कृत्वोदकमानीय त्रिः प्रसिच्योदपात्रं वर्गो[1] । २ च [2]ति तद्यदहोरात्राभ्यां पापमकरोत्सं तद्वृङ्क्ते तथो एवैवं विद्वानेतयैवाऽऽवृताऽऽदित्यमुपतिष्ठते । य[2] । ३ च. [3]यां वृत्तायां प[3] ।

हरिततृणाभ्यां[1] वाक्मत्यस्यति यत्ते[2] सुसीमं[3] हृदयमधि[4] चन्द्रमसि श्रितं[5]

यत्प्रसिद्धं दृष्टं दुःखफलम् । **अहोरात्राभ्या**महनि रात्रौ च **पापं करोति** स्पष्टम् । **सं तद्वृङ्क्ते** तदशास्त्रीयं कर्म फलतः संवृङ्क्ते सम्यक्परित्यजति पापफलं न प्राप्नोतीत्यर्थः । एकमिदमुपासनं कर्मात्मकम् । इदानीं द्वितीयमाह—**अथ** पूर्वस्मात्कर्मरूपादुपासनात्प्रकृतादर्थादग्निरूपादादित्यादनन्तरं कर्मरूपमुपासनान्तरमादित्यस्य बाह्यप्राणस्य सुषुम्नानाडीरूपसोमात्मकं **मासि मासि** प्रतिमासमभ्यासबलादासंवत्सरमिति निश्चीयते । **अमावास्याया**ममाख्यरश्मौ सोमस्य निवासदिवसे **पश्चाच्चन्द्रमस**मादित्यस्य पश्चिमे भागे सुषुम्नाख्ये रश्मौ वर्तमानं सोमं **दृश्यमानं** शास्त्रतोऽवलोक्यमान**मुपतिष्ठेत** वर्गोद्वर्गसंवर्गमन्त्रैरुदये मध्याह्नेऽस्तमये चोपस्थानं कुर्यात् । **एतयैव** यज्ञोपवीतमित्यादिकयैव न त्वन्ययाऽऽवृता प्रकारेण[6] । तत्र विशेषमाह—**हरिततृणाभ्या**मशुष्काभ्यां द्वाभ्यां दूर्वाङ्कुराभ्यां सहार्घ्यानन्तरं वाग्वाचं[7] यत्त इत्यादिमन्त्ररूपां **प्रत्यस्यति** चन्द्रमसं प्रति अस्यति क्षिपति क्षिपेदित्यर्थः । वाचं मन्त्ररूपामाह—**यत्**प्रसिद्धं योषितां स्तनमण्डलाधारं **ते** तव सोमात्मिकायाः प्रकृतेः **सुसीमं** शोभनमर्यादावदादित्यात्मकपुरुषस्यैकदेशरूपं[8] **हृदयं** हृदयपद्माकारं पञ्चच्छिद्रमधोमुखं मांसखण्डं हृत्तदयति गच्छति यदानन्दात्मस्वरूपं तद्धृदयम् । **अधि चन्द्रमसि श्रितं** चन्द्रमण्डलं स्तनाकारमधिकृत्य श्रितं वर्तमानम् ॥

> तेनामृतत्वस्येशाने माऽहं पौत्रमघं रुदमिति[9] न हास्मा-
> त्पूर्वाः[10] प्रजाः प्रैतीति नु जातपुत्रस्याथाजातपुत्रस्याऽऽ-
> प्यायस्व समेतु ते सं ते पयांसि समु यन्तु वाजा

तेनोक्तेन चन्द्रमण्डलस्थेन हृदयेन हेतुनाऽ**मृतत्वस्या**ऽऽनन्दरतिप्रजातिरूपस्यनिरतिशयानन्दाभिव्यक्तिहेतुत्वेन च निरपेक्षस्य मोक्षस्ये**शाने** हे नियन्त्रि **माऽहं पौत्रमघं रुद**महं सोमात्मिका स्त्री, अग्न्यात्मकः पुमानितिज्ञानवानघं पापं निरुपमदुःखकरं पुत्रसंबन्धि पुत्रस्य प्रागभावप्रध्वंसाभ्यां शारीरव्याध्यादिना संतत्याद्यभावेन च कृतं पौत्रं मा रुदं रोदनं मा कुर्याम् । तवेशानायाः प्रसादत इति शेषः । इति मन्त्रपरिसमाप्त्यर्थः[11] । **न हास्मात्पूर्वाः प्रजाः प्रैति,** अस्मादुक्तप्रकारिणो ह प्रसिद्धादुपासकात्पूर्वाः प्रथमत एतन्मरणमन्तरेणेत्यर्थः ।

---

१ च. °तृणे वा प्र° । २ च. यन्मे । ३ च. °मं तद्धृद° । ४ च. °दय दिवि च । ५ च. °तं मन्येऽहं मां तद्विद्वांसं माऽहं पुत्र्यम° । ६ च. °ण । अमावास्यायां वृत्तायामिति पाठे द्वितीयायां चन्द्रोदय इति व्याख्यानम् । त° । ७ च. वाच । ८ घ. °प तद्धृद° । ९ घ. °ण्ट त° । १० च. न ह्यस्मा° । ११ च. °र्थः । मन्त्रे पाठान्तरं यन्मे सुसीमं हृदयं दिवि चन्द्रमसि श्रितं मन्येऽहं मां तद्विद्वांसं माऽहं पुत्र्यमघं रुदमिति । तदाऽहं मा तस्य चन्द्रमसो विद्वांसं मन्य इत्यन्वयः । न ।

प्रजाः पुत्रादिरूपा न प्रैति न प्रयन्ति न म्रियन्ते । **इति नु**, एवं खल्वयं प्रकार इत्यर्थः । **जातपुत्रस्योत्**पन्नसुतस्य न त्वनुत्पन्नसुतस्य । **अथ** जातपुत्रस्योपासनकथनानन्तरम् । **अजातपुत्रस्या**नुत्पन्नतनयस्योपासनप्रकारः कथ्यत इति शेषः । अजातपुत्रो जातपुत्रवत्सर्वं तन्त्रं संपाद्य हरिततृणे स्वीकृत्य यान्मन्त्राञ्जपेत्तानाह—**आप्यायस्वाऽऽप्यायनं** गच्छ । **समेतु** सम्यग्गच्छतु । **ते** तव त्वयीत्यर्थः । अयमृक्पादः श्रुत्या प्रतीकत्वेन पठितः । एतावृक्पादौ परिशिष्टौ—विश्वतः सोम वृष्ण्यं भवा वाजस्य संगथे । विश्वतः सर्वतोऽग्निरूपात्पुरुषगात्रात् । सोम हे सोम स्त्रीरूप वृष्ण्यं वृष्णः पुरुषस्य हेतुभूतं शुक्रमाग्नेयं तेजो वाजस्यान्नस्य संगथे संगते भव । अयमर्थः । पुत्रोत्पत्तिद्वारा पितॄणां पिण्डाद्यन्नदा भवेति[1] । प्रजासंपत्त्या त्वदीयं वृष्ण्यमाप्यानं विश्वतः समेतु मह्यं विश्वतो वाजस्य संगमाय भवेति वाऽर्थः । इदानीं मन्त्रान्तरप्रतीकभूतं पादान्तरमाह—**सं ते पयांसि समु यन्तु वाजा** इति । ते तव सोमात्मिकायाः प्रकृतेः संपयांसि सम्यक्क्षीराणि स्तनेन्दुमेघमण्डलस्थानि समु यन्तु वाजा उ अपि वाजा वाजिनोऽन्नोपजीविनस्तनयान्संयन्तु सम्यग्गच्छन्तु । इदमपि पठितं श्रुत्या । शिष्टं पादत्रयम्—संवृष्ण्यान्यभिमातिषाहः । आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व । संवृष्ण्यानि सम्यक्पुरुषोपकारीणि । अभिमातिषाहो वैरिसाहः पुत्रप्रवृद्ध्या क्षीराणि वैरिणामभिभवकारीणीत्यर्थः । हे सोमामृतायामृतत्वाय पुत्रोत्पत्त्यर्थमित्यर्थः । आप्यायमानः स्वेनाऽऽग्नेयेन च तेजसाऽऽप्यायनमाह्लादनं गच्छन्दिवि स्वर्गे श्रवांस्युत्तमानि श्रवणयोग्यानि यशांसि प्रौढानि धिष्व धत्स्व ॥

तृतीयमन्त्रस्य प्रतीकं पादमाह—

यमादित्या अंशुमाप्याययन्तीत्येतास्तिस्र ऋचो जपित्वा माऽस्माकं प्राणेन प्रजया पशुभिराप्यायिष्ठा

यं तृतीयं प्रसिद्धं सर्वोत्पत्तिकारणम् । **आदित्या** अग्न्यात्मकाः पुमांसोऽशुं सूर्यस्य सौषुम्नं किरणं सोमं स्त्रीरूप**माप्याययन्त्या**ह्लादयन्ति । अस्य मन्त्रस्यापठितं श्रुत्या पादत्रयम्—यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति । तेन नो राजा वरुणो बृहस्पतिराप्याययन्तु भुवनस्य गोपाः । यं सोमं राजानं सूर्ये प्रकृतिरूपं सुषुम्नानाडीरूपेणाक्षितमक्षीणमक्षितयः क्षयशून्या आदित्यादयः पुरुषाः पतिपुत्रत्वादिना वर्तमानाः पिबन्ति लावण्यदुग्धादिरूपेण पानं कुर्वन्ति । तेनांशुनाऽक्षितरूपेण सुषुम्नाम्नेत्यर्थः । नोऽस्मान्सोमस्योपासकान्भुवनस्य गोपा लोकस्य रक्षकः प्रजापतिर्बृहस्पतिर्वरुणो राजा चाऽऽप्याययन्त्वानन्दयन्त्विति मन्त्रत्रयप्रतीकपादत्रयपरिसमाप्त्यर्थः । **एता** उक्तपादत्रयाद्या**स्तिस्र**स्त्रिसंख्याका **ऋचः** पादबद्धान्मन्त्राञ्**जपित्वा** वाचनिकं

---

१ घ. शुक्रमा । २ घ. ति । इ ।

जपं विधाय। अनेन वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण सोमाभिमुखं दक्षिणं हस्तं निःसारयेदित्याह—**माऽस्माकं प्राणेन प्रजया पशुभिराप्याययिष्ठाः**, अस्माकं सोमोपासकानां मुख-बिलान्तःसंचारिणा वायुना प्राणेन पुत्रादिरूपया प्रजया गवादिरूपैः पशुभिरस्मत्प्राण-प्रजापश्वभावेनेत्यर्थः । माऽऽप्याययिष्ठा अस्मच्छत्रूनानन्दं मा नयेथाः ॥

योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तस्य प्राणेन प्रजया पशुभिरा-प्यायैयस्वेति दैवीमावृतमावर्त आदित्यस्याऽऽवृतमन्वावर्त इति दक्षिणं बाहुमन्वावर्तते ॥ ९ ॥

किंतु **यः** प्रसिद्धोऽस्मद्वेषी, अस्मान्सोमोपासकान्**द्वेष्टि** द्वेषं करोति **यं च** कृतापकार-मकृतापकारं वा प्रसिद्धं प्रतिकूलम्, चकारोऽस्मासु द्वेषिणोऽस्य च समुच्चयार्थः । **वयं** सोमोपासका **द्विष्मो** द्वेषं कुर्मः । तस्यास्मदज्ञातस्य वैरिणः **प्राणेन प्रजया पशुभि**-र्व्याख्यातम् । **आप्यायैयस्व**ास्मानानन्दयेति एवमेतन्मन्त्रार्थरूपां **दैवीं** देवेन भवता संपाद्या**मावृतं** संचरणक्रिया**मावर्ते** समन्ताद्वर्तनं कुर्वे । **आदित्यस्या**ग्नीषोमात्मकस्याऽऽ-**वृतं** संचरणक्रिया**मन्वावर्ते** भवतः सोमस्य प्रसादमन्वावर्तनं कुर्वे । **इति** मन्त्रपरिसमा-प्त्यर्थः । एतैर्मन्त्रैरित्यर्थः । **दक्षिणं बाहुं** दक्षिणं भुजं पूर्वं सोमाभिमुखं नीत**मन्वावर्तते** मन्त्रपाठमनु निःसारयति ॥ ९ ॥

उपासनद्वयमुक्त्वा तृतीयमुपासनं पुनः सोमस्याऽऽह—

अथ पौर्णमास्यां पुरस्ताच्चन्द्रमसं दृश्यमानमुपतिष्ठेतैत-यैवाऽऽवृता सोमो राजाऽसि विचक्षणः पञ्चमुखोऽसि

अथामावास्योपासनात्प्रकृतादुपासनान्तरं कथ्यत इति शेषः । **पौर्णमास्यां** पञ्च-दश्यां षोडशकलचन्द्रसहितायां **पुरस्ताच्चन्द्रमसं दृश्यमानं** स्वस्याभिमुखेन प्रत्यहं षोडशकलं सोम**मुपतिष्ठेतैतयैवाऽऽवृता** पूर्ववद्व्याख्येयम् । उपस्थानमन्त्रमाह—**सोम** उमया विश्वप्रकृत्या सह वर्तमानः प्रियदर्शनः सोमो वा **राजा** दीप्तिमान**सि** भवसि । **विचक्षणः** सर्वलौकिकवैदिककार्यकुशलः **पञ्चमुखः** पञ्चवदनो**ऽसि** भवसि ॥

प्रजापतिर्ब्राह्मणस्त एकं मुखं तेन मुखेन राज्ञोऽत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु राजा त एकं मुखं तेन मुखेन विशोऽत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु श्येनस्त एकं मुखं तेन मुखेन पक्षिणोऽत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुर्वग्निष्ट एकं मुखं तेन मुखेनेमं लोकमत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु त्वयि पञ्चमं मुखं तेन मुखेन सर्वाणि भूतान्यत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु माऽस्माकं प्राणेन प्रजया पशुभिरव-क्षेष्ठा योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तस्य प्राणेन प्रजया पशुभि-

---

१ क. घ. °यस्वे° । २ च. °स्वेत्यैन्द्रीमा° । ३ घ. °यस्वा° । ४ च. °गवेर° । ५ घ. °सवर° ।

रवक्षीयस्वेति दैवीमावृतमावर्त आदित्यस्याऽऽवृतमन्वावर्त इति दक्षिणं बाहुमन्वावर्तते ।

प्रजापतिः प्रजानां स्थिरजङ्गमानां पालयिता । पञ्चापि मुखानि विभागेन प्रार्थ्यते । **ब्राह्मणो** द्विजोत्तमस्ते तव सोमस्यैकं **मुखमेकं** वदनं **तेन मुखेनो**क्तेन वदनेन **राज्ञो** राजजातीयान्क्षत्रियान**त्सि** भक्षयसि **तेन मुखेनो**क्तेन वदनेन **मां** सोमोपासकम**न्नादं कुरु**, स्पष्टम् । **राजा त एकं मुखं तेन मुखेन विशोऽत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु । श्येनस्त एकं मुखं तेन मुखेन पक्षिणोऽत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु । अग्निष्ट एकं मुखं तेन मुखेनेमं लोकमत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु । त्वयि पञ्चमं मुखं तेन मुखेन सर्वाणि भूतान्यत्सि तेन मुखेन मामन्नादं कुरु ।** राजा मूर्धाभिषिक्तः क्षत्रियः । विशो वैश्यप्रधानाः प्रजाः । श्येनः पक्षिमांसाशी क्रूरः पक्षी । पक्षिणः कपोतादीन्विहंगमान् । अग्निर्दाहपाकप्रकाशहेतुः प्रसिद्धः कृशानुः । इमं लोकं प्रत्यक्षादिप्रमाणगम्यमवाय्वाकाशं विश्वम् । त्वयि सोमे राजनि पञ्चमं ब्राह्मणराजन्यश्येनाग्न्यपेक्षया पञ्चसंख्यापूरणम् । सर्वाणि भूतानि निखिलानि स्थिरजङ्गमानि । शेषं ब्राह्मणपर्यायवद्राजश्येनाग्निसोमपर्यायेषु व्याख्येयम् । **माऽस्माकं प्राणेन प्रजया पशुभिरवक्षेष्ठा योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तस्य प्राणेन प्रजया पशुभिरवक्षीयस्वेति दैवीमावृतमावर्त आदित्यस्याऽऽवृतमन्वावर्त इति दक्षिणं बाहुमन्वावर्तते ।** अवक्षेष्ठा अस्मद्बन्धूनामवक्षयं मा कार्षीः । अवक्षीयस्वास्मद्वैरिबन्धूनवक्षयं नय । अन्यत्पूर्ववद्व्याख्येयम् । अथवाऽऽप्यायनावक्षयौ भाविशुक्लकृष्णपक्षापेक्षया चन्द्रनिष्ठौ व्याख्येयौ । तथा चैकेनैव पक्षेण स्वात्मनो वृद्धिर्वैरिणो नाशश्चेति फलप्राप्तिरर्थादुक्ता भवति ॥

अथ संवेश्यञ्जायायै हृदयमभिमृशेद्यत्ते सुसीमे हृदये[१] हितमन्तः प्रजापतौ[२] मन्येऽहं मां तद्विद्वांसं तेन माऽहं पौत्रमघं रुदमिति न हास्मात्पूर्वाः प्रजाः प्रैतीति ॥ ६ ॥

अथैवं सोमप्रार्थनानन्तरम् । **संवेश्य**न्भार्यया सह सम्यगानन्दरतिप्रजात्यर्थं वेश्यन्नुपवेशनं करिष्य**ञ्जायायै** जायाया **हृदयं** स्तनमण्डलाधारदेशम**भिमृशे**द्वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण सर्वतः स्पृशेत् । मन्त्रमाह—**यत्**प्रसिद्धं शरीरान्तरकारणं सुखं **ते** तव सोमरूपायाः स्त्रियाः **सुसीमे** हे शोभनगात्रे हे सुसीमन्निति वा । अथवा सप्तम्यन्तमिदं हृदयविशेषणम् । शोभना सीमा पुरुषस्य[३] केदाररूपा यस्य तत्सुसीमं तस्मि**न्हृदये** हृदयपुण्डरीकाख्य आनन्दात्मनिवासे **हितं** चन्द्रमण्डल इवामृतम् । अन्त-

१ च. 'ये श्रित' । २ च. 'तौ तेनामृतत्वस्येशाने मा त्व पुत्र्यमघं निगा इति न ह्यस्याः पूर्वाः । ३ च. से श्रित निहि' ।

मध्ये **प्रजापतौ** प्रजापालके । अथवा प्रजापतौ प्रजापतिना स्रष्ट्रा मयेत्यर्थः । **मन्येऽहं मां तद्विद्वांसम्** । अहं सोमोपासकस्तव पतिस्तदुक्तं प्रजापतिना निहितं मां सोमोपासकं विद्वांसं समस्तशास्त्रार्थविदं मन्येऽवगच्छामि । **तेन सत्येन माऽहं पौत्रमघं रुदमिति[1] न हास्मात्पूर्वाः प्रजाः प्रैतीति** व्याख्यातम् ॥ ६ ॥

इदानीं सपुत्रस्य सोमोपासकस्य पुनः कृत्यान्तरमाह—

अथ प्रोष्याऽऽयन्पुत्रस्य मूर्धानमभिमृशेत्[2] । अङ्गादङ्गात्संभवसि हृदयादधिजायसे । आत्मा[3] त्वं पुत्र माऽऽविथ स जीव शरदः शतमसाविति नामास्य गृह्णाति । अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतं भव तेजो वै पुत्र नामासि स जीव शरदः शतमसाविति नामास्य गृह्णाति

अथोक्तसोमोपासनानन्तरं **प्रोष्य** ग्रामान्तरं देशान्तरं वा गत्वाऽऽयन्नागच्छन्नागतः सन्नित्यर्थः । **पुत्रस्य** पितुर्दुःखनिवारकस्य बाह्यप्राणस्य **मूर्धानं** मस्तकम**भिमृशे**त्करेण संस्पृशेत् । संस्पर्शमन्त्रमाह—**अङ्गादङ्गा**द्गात्राद्गात्राच्छिरःपाण्यादिभ्यः सर्वेभ्यो गात्रेभ्य इत्यर्थः । **संभवसि** निर्गच्छसि **हृदयादधिजायसे** सर्वेभ्यो गात्रेभ्यो निर्गतो हृदयादधिकं प्रकटो भवसि । **आत्मा** मत्स्वरूपः **पुत्र** हे पुत्र त्वं पुन्नाम्नो निरयान्मा **माऽऽविथ** मम रक्षणं कृतवान् । **स** मम रक्षको **जीव** प्राणान्धारय **शरदः शतं** शतसंवत्सरानसावेतन्नामा, इत्यनेन मन्त्रेण **नामास्य गृह्णाति** अस्य पुत्रस्य नामग्रहणं करोति पिता । नामग्रहणे पुनर्मन्त्रान्तरमाह—**अश्मा भव** पाषाणो भव रोगैरनुपद्रुतो वज्रसारशरीरो भवेत्यर्थः । **परशुर्भव** कुठारवद्वैरिवृक्षच्छेदकरो भव **हिरण्यमस्तृतं भवा**स्तृतमास्तृतं सर्वतः परिस्तृतं कनकवत्सर्वप्रजाप्रियो भव । **तेजो वै पुत्र नामासि** वै प्रसिद्धं सर्वगात्रसारभूतं यत्तेजः संसारवृक्षबीजं तन्नाम त्वमसि भवसि हे पुत्र । **स जीव शरदः शतमसाविति नामास्य गृह्णाति** । व्याख्यातम् ॥

तृतीयवारनामग्रहणे तृतीयं मन्त्रमाह—

येन प्रजापतिः प्रजाः पर्यगृह्णादरिष्ट्यै तेन त्वा परिगृह्णाम्यसाविति[12] नामास्य गृह्णात्यथास्य दक्षिणे कर्णे जपत्यस्मै प्रयन्धि मघवन्नृजीषिन्निन्द्र श्रेष्ठानि द्रविणानि धेहीति सव्ये

१ च. °ति तेनामृतत्वस्येशाने मा त्वं पुत्र्यमघ निगा इति पाठो वा । न ह्यस्मा° । २ च. °भिजिघ्रेत् । ३ घ. च. °त्मा वै पुत्र नामासि स । ४ च. °तमिति । ५ च. दधाति । ६ घ. च. °तमिति । ७ च. °हणात्यर्थेन परिगृह्णाति । ८ च. अथ सो° । ९ च. तन्नामा । १० च. °यना° । ११ च. °हृणात्तद° । १२ घ. °विति मा च्छेत्स्या मां व्यनिष्टाः । च. °विल° ।

मा च्छित्था मा व्यथिष्ठाः शतं शरद आयुषो जीवं पुत्र ते नाम्ना मूर्धानमवजिघ्राम्यसाविति त्रिर्मूर्धानमवजिघ्रेद्गवां त्वा हिंकारेणाभि हिं करोमीति त्रिर्मूर्धानमभि हिं कुर्यात् ॥ ७ ॥

येन प्रसिद्धेन स्वयंप्रकाशेन तेजसा प्रजापतिः प्रजानां पालको धाता **प्रजाः** *स्वसंतानभूताः स्थिरजङ्गमाख्याः* **पर्यगृह्णात्**सर्वतः स्वीकृतवान् । **अरिष्टयै** प्रजानामविनाशार्थं **तेन** प्रजापतिप्रजाग्रहणेन तेजसा **त्वा** त्वां पुत्रं **परिगृह्णामि** सर्वतः स्वी करोमि । **असाविति नामास्य गृह्णाति** व्याख्यातम् । (***अथास्य दक्षिणे कर्णे** पिता जपति । **अस्मे प्रयन्धि मघवन्नृजीषिन्निति, इन्द्र श्रेष्ठानि द्रविणानि धेहीति** पुत्रस्य सव्ये कर्णे पिता जपति ।) इदानीं मूर्ध्न आघ्राणे मन्त्रमाह—**मा च्छित्था** मत्संतानच्छेदं मा कार्षीर्मा **व्यथिष्ठाः** शरीरेन्द्रियमनोभिर्व्यथां मा गाः । **शतं शरद आयुषो जीवं** शतं संवत्सराञ्जीवेत्यर्थः । **पुत्र** हे पुत्र ते **नाम्ना** तव पुत्रस्याभिधानेन देवदत्तादिलक्षणेन **मूर्धानं** मस्तकम**वजिघ्राम्या**घ्राणं करोमि । **असावे**तन्नामाऽहं तव पिता । इत्यनेन मन्त्रेण त्रिस्त्रिवारं **मूर्धानमवजिघ्रे**न्मूर्ध्न आघ्राणं कुर्यात् । इदानीं हिंकारमन्त्रमाह—**गवां** कामधेन्वादीनां सवत्सानां घटोध्नीनां **त्वा** त्वां पुत्रं **हिंकारेण** वत्साकारणार्थं गोभिः क्रियमाणः स्वरो हिंकारस्तेना**भि हिं करोमि** सर्वतो हिंकारेणाऽऽकारयामि । **इत्यनेन मन्त्रेण त्रि**स्त्रिवारं **मूर्धानमभि हिं कुर्या**त्सर्वतो मूर्ध्नि हिमिति शब्दं कुर्यात् ॥ ७ ॥

एवं कौषीतकेस्त्रीण्युपासनान्युक्त्वा प्रकृतं प्राणस्य ब्रह्मत्वं संवर्गविद्यारूपेणान्तर्हितं विवक्षुः फलान्तराय नामान्तरमाह—

अथातो दैवः परिमर एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यदग्निर्ज्वलत्यथैतन्म्रियते यन्न ज्वलति तस्याऽऽदित्यमेव तेजो गच्छति वायुं प्राण एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यदादित्यो दृश्यतेऽथैतन्म्रियते यन्न दृश्यते तस्य चन्द्रमसमेव तेजो गच्छति वायुं प्राण एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यच्चन्द्रमा दृश्यते ।

अथ प्राणस्य ब्रह्मत्वकथनानन्तरम् । **अतो** यस्मात्सर्ववैरिणो मरणस्येच्छाऽस्मात्कारणात् । **दैवो** देवानामग्निवागादीनां संबन्धी दैवः । **परिमरः** प्राणं परितो म्रिय-

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ क. छेत्ता । च. छेत्था । २ च. ँवस्व पुँ । ३ च. ँमभिजिघ्रामीति । ४ घ. त्रिरवँ । च. त्रिरस्य मूर्धाँ । ५ च. त्रिरस्य मूर्धाँ । ६ घ. छेत्स्या । च छेत्था । ७ घ. व्यतिष्ठा. । ८ च. ँवस्व शरद शतमायुषा जीव शँ । ९ च. ँवाना वाँ ।

न्तेऽन्याद्या वागाद्याश्चेति प्राणो ब्रह्मरूपः परिमरः कथ्यत इति शेषः । **एतत्प्रत्यक्षं वै प्रसिद्धं ब्रह्म** प्राणोपाधिकं सत्यज्ञानादिरूपं **दीप्यते** प्रकाशते **यद्यदाऽग्निर्दाहपाक-**प्रकाशहेतुः कृशानुः । **ज्वलति** दीप्तिमान्भवति । **अथ** तदा, **एतदुक्तं** ब्रह्म **म्रियते** प्राणं मुञ्चति **यन्न ज्वलति** यदाऽग्निर्दीप्तिमान्न भवति **तस्य** दीप्तिशून्यस्याग्नेरा**दित्य-मेव** भास्करमेव न त्वन्यं **तेजो गच्छति** दीप्तिः प्राप्नोति **वायुमा**धिदैविकं **प्राणं** वातं **प्राणः** प्रकर्षेण चेष्टाहेतुर्वातो गच्छति । **एतद्वै ब्रह्म दीप्यते** यत्पूर्ववद्व्याख्येयम् । **आदित्यो दृश्यते** भास्करो नयनपथमागच्छति । **अथैतन्म्रियते** यत्पूर्ववद्व्याख्येयम् । **न दृश्यते** नयनाभ्यां न निरीक्ष्यते **तस्या**दृष्टस्याऽऽदित्यस्य **चन्द्रमसमेव** सोममेव न त्वन्यं **तेजो गच्छति वायुं प्राणः । एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यच्चन्द्रमा दृश्यते** ॥

अथैतन्म्रियते यन्न दृश्यते तस्य विद्युतमेव तेजो गच्छति वायुं प्राण एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यद्विद्युद्विद्योततेऽथैतन्म्रियते यन्न विद्योतते तस्य वायुमेव तेजो गच्छति वायुं प्राणः ।

अथैतन्म्रियते यन्न दृश्यते तस्य विद्युतमेव तेजो गच्छति वायुं प्राणः । एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यत् । चन्द्रमाः सोमस्तस्य चन्द्रमसो विद्युतमेव सौदामिनीमेव न त्वन्यम् । अन्यत्पूर्ववद्व्याख्येयम् । **विद्युत्**सौदामिनी **विद्योतते** विद्योतनं कुरुते दृश्यत इत्यर्थः । **अथैतन्म्रियते यन्न विद्योतते तस्य वायुमेव तेजो गच्छति वायुं प्राणः** । न विद्योतते न दृश्यते तस्य विद्युद्रूपस्य तेजःप्राणौ वायुमेवाधिगच्छतः । अन्यत्पूर्ववद्व्याख्येयम् ॥

ता वा एताः सर्वा देवता वायुमेव प्रविश्य वायौ सृप्ता न मूर्च्छन्ते तस्मादेव उ पुनरुदीरत इत्यधिदैवतमथाध्यात्ममेतद्वै ब्रह्म दीप्यते यद्वाचा वदत्यथैतन्म्रियते यन्न वदति तस्य चक्षुरेव तेजो गच्छति प्राणं प्राण एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यच्चक्षुषा पश्यत्यथैतन्म्रियते यन्न पश्यति तस्य श्रोत्रमेव तेजो गच्छति प्राणं प्राण एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यच्छ्रोत्रेण शृणोत्यथैतन्म्रियते यन्न शृणोति तस्य मन एव तेजो गच्छति प्राणं प्राण एतद्वै ब्रह्म दीप्यते यन्मनसा ध्यायत्यथैतन्म्रियते यन्न ध्यायति तस्य प्राणमेव तेजो गच्छति प्राणं प्राणस्ता वा एताः सर्वा देवताः प्राणमेव प्रविश्य प्राणे सृप्ता न मूर्च्छन्ते तस्मादेव उ पुनरुदीरते

---

१ च. 'णं प्रा' । २ घ. च. तस्या दिश एव ते' । ३ घ. मृता । च मृत्वा । ४ क. मूर्छन्ते । ५ क. च. 'व पु' । ६ घ. च. मृत्वा । ७ क. मूर्छन्ते । ८ क. घ. च. 'व पु' ।

ता उक्ता **वै** प्रसिद्धा **एता** अग्न्यादित्यचन्द्रमोविद्युद्रूपाः **सर्वा** निखिला **देवता** देवताशब्दाभिधेया **वायुमेव** वातं प्राणमेव न त्वन्यं **प्रविश्य** प्रवेशनं कृत्वा **वाया-वाधिदैविके** प्राणे मृता अस्तं गता न मृच्छन्ते न विनश्यन्ति वायुतादात्म्येन। **तस्मा-देव उ** अपि तत एव वायोर्न त्वन्यस्मात्**पुनरुदीरते** भूय उदयमागच्छन्ति । **इत्यनेन** प्रकारेणा**धिदैवतं** देवतामधिकृत्योक्तमधिदैवतम्। **अथा**धिदैवतकथनानन्तरम्। **अध्या-त्मम**ात्मानमधिकृत्योक्तमध्यात्मम्। *वाचा चक्षुषा श्रोत्रेण मनसा चेन्द्रियेण वदनमव-लोकनं श्रवणं ध्यानं च यथाक्रमेण कुरुते चेद्दीपनं न चेन्मरणम् । अग्नेर्वागादित्यस्य चक्षुश्चन्द्रमसः श्रोत्रं विद्युतो मनो वायोः प्राण इत्यत्र विशेषः। अन्यत्पूर्ववद्व्याख्येयम्।

दैवपरिमरज्ञानस्य फलमाह—

तद्यदि ह वा एवं विद्वांस उभौ पर्वतावभिप्रवर्तेयातां तुस्तूर्ष-माणौ दक्षिणश्चोत्तरश्च न हैवैनं स्तृण्वीयाताम्।

तत्तस्मिन्दैवे परिमरे ज्ञाते **यदि** पक्षान्तरेऽसंभावितमिदम् । अथ कथंचिदिच्छा भवेत्। **ह** प्रसिद्धा **वै** स्मर्यमाणाः। **एवं विद्वांस** उक्तेन प्रकारेण दैवपरिमरज्ञानवन्त **उभौ** द्वौ **पर्वतौ** गिरी **अभिप्रवर्तेयाताम**भिप्रवर्तयेरन्सर्वतः प्रवृत्तिं द्वंद्वयुद्धैरिवोत्पत-नाधोभूमिप्रवेशादिकं कारयेयुः। तौ च पर्वतौ किमल्पावेकदेशस्थौ चेत्याशङ्क्य नेत्या-ह—**तुस्तूर्षमाणौ दक्षिणश्चोत्तरश्चा**ऽऽस्तरणं कुर्वाणौ। दक्षिण एकस्तादृशश्चोत्तरः। चकारौ दक्षिणोत्तरयोस्तुस्तूर्षमाणपदसंबन्धार्थौ। अयमर्थः। उत्तरकुर्वादिदेशस्थ एकोऽ-परश्च भारतखण्डादिस्थः। उभावपि भास्करगतिनिरोधकौ पृथिवीं पादपीडनेन पातालं नयन्तौ विश्वावकाशं स्वदेहेन ग्रसन्ताविति। **न हैवैनं स्तृण्वीयाताम्**। एनमेतान्विदुषः। **ह** प्रसिद्धं **नैव स्तृण्वीयातां** नैव हिंस्यातामतिक्रमणं नैव कुर्वीयातां यदुक्तमेभिस्तदेव कुर्वीयातामित्यर्थः।

अथ य एनं द्विषन्ति यांश्च स्वयं द्वेष्टि त एनं सर्वे परि-म्रियन्ते ॥ ८ ॥

अथैवं सफलदैवपरिमरज्ञानानन्तरं **ये** दैवपरिज्ञानशून्या गतभाग्या **एनं** दैवपरि-ज्ञानवन्तं **द्विषन्ति,** असहिष्णवोऽपकारान्कुर्वन्तो न बहु मन्यन्ते **यांश्च** प्रसिद्धान्गतभा-ग्यान्। चकारः पूर्वेषामपि समुच्चयार्थः। **स्वयं** दैवपरिमरज्ञानवान्**द्वेष्टि** न सहते कुत-श्चिदभाग्ययोगात्त **एनं सर्वे परिम्रियन्ते,** एनं दैवपरिमरज्ञानवन्तं त एतस्मिन्द्वेषिण

* अत्र च. पुस्तक एतद्वा इत्यादि पुनरुदीरत इत्यन्तं सर्वं मूलं विद्यते।

१ घ. मृता। २ क. घ. °वर्तया°। ३ घ. °वर्तया°। ४ च. °रपूर्वा°। ५ च. कुर्यातां°। ६ घ. च. एवैनं।

एतस्य द्वेष्याश्च सर्वे निखिलाः सपुत्रपशुबान्धवा इत्यर्थः । परिम्रियन्ते सर्वतो निधनं गच्छन्ति ॥ ८ ॥

अथातो निःश्रेयसादानं सर्वा ह वै देवता अहंश्रेयसे विवदमानाः ।

अथ परिमरगुणोपासनानन्तरम् । **अतो** यस्मात्फलान्तरापेक्षाऽस्मात्कारणा**न्निःश्रेयसादानं** निःश्रेयसं सर्वस्मादुत्कर्षरूपो गुणो मोक्षविशेषस्तद्गुणविशिष्टस्य प्राणस्याऽऽदानं स्वीकारः क्रियत इति शेषः । तत्र प्राणो निःश्रेयसमिति नाविचार्य स्नेहादिना स्वीकृतं किंतु महता संघर्षेण विचारितम् । एतदर्थमाख्यायिकामाह—**सर्वा** निखिला **ह** किल **वै** प्रसिद्धा **देवता** देवताशब्दवाच्या वागाद्याः । **अहंश्रेयसे**ऽहंवादेनाऽऽत्मनः श्रेय आधिक्यं तदर्थं **विवदमाना** मामन्तरेण का भवत्य इति स्वव्यतिरिक्ताः परास्तिरस्कुर्वत्य इत्यर्थः ।

स्वयं निश्चयं कर्तुमशक्ताः प्रजापतिं पितरमेत्योचुर्भगवन्को नः श्रेष्ठ इति । स हि प्राणे श्रैष्ठ्यं जानन्नपि स्वसुतानां दुःखं दातुमशक्तोऽमुमुपायं प्रत्यपद्यत । यस्मिन्व उत्क्रान्त इदं शरीरं पापिष्ठं शव समानं भविष्यति स वः श्रेष्ठ इत्युक्ते तथैव स्वश्रैष्ठ्यनिर्धारणार्थं क्रमेणोत्क्रमणं कृतवत्य इत्याह—

अस्माच्छरीरादुच्चक्रमुस्तद्दारुभूतं शिश्येऽथैनद्वाक्प्रविवेश तद्वाचा वदच्छिश्य एव ।

अस्मात्प्रत्यक्षाच्छ**रीरा**न्मनुष्यादिदेहा**दुच्चक्रमु**र्वागादयः क्रमेणोत्क्रमणं चक्रुः । **तत्**स्थूलशरीरं वागादीनां प्रत्येकमुत्क्रमणे वदनादिव्यापारमकुर्वत्स्थितं यदा पुनर्मुख्यप्राण उत्क्रान्तस्तदा **दारुभूतं** चिताकाष्ठसमानमस्पृश्यं सर्वव्यापारशून्यं **शिश्ये** शयनं कृतवत् । एवं व्यतिरेकेण निश्चये संपन्नेऽप्यतिस्पर्धावशादन्वयमन्तरेण निश्चयमनधिगच्छन्तोऽन्वयमप्यनुष्ठितवन्त इत्याह—**अथ** शरीरस्य दारुभूतस्य शयनानन्तर**मेत**च्छरीरं **वाग्**वागिन्द्रियं **प्रविवेश** प्रवेशं कृतवत् । **त**च्छरीरं **वाचा** वागिन्द्रियेण **वद**द्वाग्व्यापारं कुर्व**च्छिश्य एव** शयनं कृतवदेव न तूत्थितवत् ॥

वाक्प्रवेशानन्तरं चक्षुरिन्द्रियं प्रविष्टं ततश्चावलोकनं वदनं चाभूत् । अनन्तरं श्रोत्रेन्द्रियं प्रविष्टं ततश्च श्रवणावलोकनवदनान्यभूवन् । अनन्तरं मनः प्रविष्टं ततश्च ध्यानश्रवणावलोकनवदनान्यासन्न तु शरीरमुत्थितवदित्येतत्पर्यायत्रयेणाऽऽह—

अथैनच्चक्षुः प्रविवेश तद्वाचा वदच्चक्षुषा पश्यच्छिश्य एवाथैनच्छ्रोत्रं प्रविवेश तद्वाचा वदच्चक्षुषा पश्यच्छ्रोत्रेण शृण्वच्छिश्य एवाथैनन्मनः प्रविवेश तद्वाचा वदच्चक्षुषा पश्यच्छ्रोत्रेण शृण्वन्मनसा ध्यायच्छिश्य एवाथैनत्प्राणः प्रविवेश तत्तत एव समु-

त्तस्थौ[1] ते देवाः प्राणे निःश्रेयसं विदित्वा प्राणमेव प्रज्ञात्मानमभिसंभूय सहैतैः[2] सर्वैरस्माल्लोकादुच्चक्रमुः[3] ।

अथैनच्चक्षुः प्रविवेश तद्वाचा वददिति । स्पष्टम् । **अथ** वाक्चक्षुःश्रोत्रमनःप्रवेशानन्तरमेतच्छरीरं वदत्पश्यच्छृण्वद्ध्यायत्**प्राणो** मुखबिलान्तर्वर्ती पञ्चवृत्तिर्वायुविशेषः **प्रविवेश** प्रवेशं कृतवान् । तच्छरीरं **तत एव** तस्मात्प्राणप्रवेशादेव न त्वन्यस्मा**त्समुत्तस्थौ** सम्यगुत्थानं कृतवत् । **ते** वागादयः परित्यक्ताभिमाना **देवा** देवशब्दाभिधेयाः **प्राणे** शरीरोत्थापनहेतौ प्रकृष्टचेष्टावति **निःश्रेयसं** सर्वेभ्यो वागादिभ्य उत्कर्षं **विदित्वा प्राणमेव** प्रकृष्टचेष्टावन्तं न त्वन्यं **प्रज्ञात्मानं** प्रज्ञात्मनो भूम्न उपाधिभूतं संप्रसादम् । अथवा प्राणे सति प्रज्ञाया दर्शनादसति चादर्शनात्प्राणस्य प्रज्ञात्मत्वमविरुद्धमभिहितं प्राणमेव प्रज्ञात्मानमिति । **अभिसंभूय** सर्वतः संभवनं प्राप्तिं कृत्वा **सहैतैः[4] सर्वैरेतैः** प्राणापानव्यानोदानसमानैर्निखिलैः सह यथा प्राणवृत्तिभेदा आध्यात्मिकपरिच्छेदशून्यास्तद्वद्वागादयोऽपीत्यर्थः । **अस्मात्**प्रत्यक्षा**ल्लोकात्**तनुरूपा[5]च्छरीराच्चक्षुराद्यभिमानादित्यर्थः । **उच्चक्रमु**रुत्क्रमणं चक्रुः ।

ते वायुप्रतिष्ठा[6] आकाशात्मानः स्वरीयुस्तथो एवैवं[7] विद्वान्सर्वेषां भूतानां प्राणमेव प्रज्ञात्मानमभिसंभूय सहैतैः[8] सर्वैरस्माच्छरीरादुत्क्रामति स वायुप्रतिष्ठ[9] आकाशात्मा स्वरेति स तद्भवति[10] यत्रैते देवास्तत्प्राप्य[11] तदमृतो भवति यदमृता देवाः ॥ ९ ॥

ते परित्यक्ततदभिमाना वागादयो **वायुप्रतिष्ठा[12]** वायावाधिदैविके प्राणे प्रतिष्ठा प्राणो निःश्रेयसमिति ज्ञानमाश्रयो येषां ते वायुप्रतिष्ठाः । **आकाशात्मान** आकाशवत्सर्वगत आत्मा येषां त आकाशात्मानः । **स्वरीयुः** स्वः स्वर्गमग्न्यादिस्वरूपमीयुर्ययुर्गतवन्त इत्यर्थः । **तथो एव,** उ अपि तद्वदेव यथा देवा न त्वन्यथा । **एवं विद्वा**नुक्तेन प्रकारेण प्राणे निःश्रेयसं जानन्**सर्वेषां भूतानां** निखिलानां स्थिरजङ्गमानां **प्राणमेव प्रज्ञात्मानमभिसंभूय सहैतैः[13] सर्वैरस्मात्** । व्याख्यातम् । **शरीरा**च्छरीराभिमाना**दुत्क्राम**त्युत्तिष्ठति शरीराभिमानं परित्यजतीत्यर्थः । **स वायुप्रतिष्ठ[14] आकाशात्मा स्वरेति** । व्याख्यातम् । उपासकस्यैकत्वादेकवचनं विशेषः ।

१ घ. च. °स्थौ ता वा एताः सर्वा देवता. प्रा° । २ च. °हैवैतैः । ३ घ. च. °स्माच्छरीराद्° । ४ च. °हैवैतैः । ५ घ. °काज्जलरू° । ६ च. °प्रविष्टा आ° । ७ घ. °द्वान्प्राणे निःश्रेयस विदित्वा सर्वे° । च. °द्वान्प्राणे निःश्रेयसं विदित्वा प्रा° । ८ घ. च. °हैवैतैः । ९ च. °प्रविष्ट आ° । १० च. तद्गच्छति । ११ घ. च. °प्य यदमृता देवास्तदमृतो भवति य एवं वेद ॥ ९ ॥ १२ घ. °प्रविष्टा वा° । १३ च. °हैवैतैः । १४ च. °ष्टः । एव प्राणो ब्रह्मेत्युपासन स्थाप्यत इति तत्फलमाह—स्वः ।

स्वः स्वर्गं प्राणं ब्रह्मज्ञानोत्पादनद्वाराऽऽनन्दात्मानं वेति गच्छति। स्वरेतीत्येतद्व्याकरोति—स उपासकस्तद्भवत्युक्तं प्राणस्वरूपं भवति । तच्छब्दार्थमाह—यत्र यस्मिन्प्राणस्वरूप एते देवा एते वागादयोऽग्न्याद्यात्मका देवशब्दाभिधेयाः । ननु वागादीनामग्न्याद्याप्तिलक्षणममृतत्वं जातं तत्प्राप्तावुपासकस्य पुनस्तत्प्राप्तौ किं स्यादित्यत आह—तत्प्राणस्वरूपं प्राप्यावाप्य तदमृतस्तत्सर्वपरिच्छेदशून्यममृतत्वं यस्य सोऽयं तदमृतो भवति स्पष्टम् । यदमृता यत्प्रसिद्धं सर्वपरिच्छेदशून्यममृतत्वं येषां ते यदमृता देवा वागाद्याः ॥ ९ ॥

इदानीं प्राणविदः संप्रत्तिकर्माऽऽह—

अथातः पितापुत्रीयं संप्रदानमिति चाऽऽचक्षते । पिता पुत्रं प्रेष्यन्नाह्वयति नवैस्तृणैरगारं संस्तीर्याग्निमुपसमाधायोदकुम्भं सपात्रमुपनिधायाहतेन वाससा संप्रच्छन्नः स्वयं श्येत एत्य पुत्र उपरिष्टादभिनिपद्यते,

अथ प्राणोपासनानन्तरम् । अतो यस्मान्मरणमवश्यंभावि, अस्मात्कारणात्पितापुत्रीयं पित्रा पुत्राय दीयमानं पितापुत्रीयं संप्रदानं सम्यक्प्रदीयत इति संप्रदानं संप्रत्तिकर्मेत्यर्थः । इति चाऽऽचक्षतेऽनेनैव प्रकारेण कथयन्ति । पिता पुत्रं प्रेष्यन्कुतश्चिन्निमित्तान्मरिष्यामीति निश्चित्येत्यर्थः। पिता जनकः पुत्रमौरसं तनयमाह्वयति, आकारयति संप्रत्तिकर्मार्थम्। आकारण इतिकर्तव्यतामाह—नवैस्तृणैर्नवीनैः कुशादिभिस्तृणैरगारं संस्तीर्य गृहमाच्छाद्याग्निमुपसमाधाय तस्मिन्गृहे श्रौतं स्मार्तं वाऽग्निं संस्थाप्याग्नेरुत्तरतः पूर्वतो वोदकुम्भं सपात्रमुपनिधाय नीरपूर्णं कलशं व्रीहिपूर्णपात्रसहितं समीपे संस्थाप्याहतेन वाससा संप्रच्छन्नो नवीनवस्त्रेण संवृतः स्वयं श्येतः श्वेतः सितमाल्याम्बरधर इत्यर्थः । एत्याऽऽगत्याऽऽह्वयतीत्यन्वयः । पुत्र आगते तनय उपरिष्टादुपरिभागेऽभिनिपद्यते सर्वतो नितरां प्राप्नोति ॥

अभिनिपदन इतिकर्तव्यतामाह—

इन्द्रियैरस्येन्द्रियाणि संस्पृश्यापि वाऽस्याभिमुखत एवाऽऽसीताथास्मै संप्रयच्छति वाचं मे त्वयि दधानीति पिता वाचं ते मयि दध इति पुत्रः

इन्द्रियैश्चक्षुरादिभिः स्वकीयैरस्य पुत्रस्येन्द्रियाणि चक्षुरादीनि संस्पृश्य सम्यक्स्पर्शनं विधायाभिनिपद्यत इत्यन्वयः । पक्षान्तरमाह—अपि वाऽथवा । अस्य पुत्र-

---

१ च. °त्रः पिता शेत । २ घ. °तः सि° । ३ च. वाऽस्मा आसीनायाभिमुखायैव संप्रदद्यादथा । ४ च °यः । यद्वा पिता शेते पुत्रोऽभिनिपद्यत इति पाठादन्वय. । प° ।

स्याभिमुखत एव संमुखत एव न त्वन्यथोपरिपतनस्य लोकगर्हितत्वादित्यर्थः। आसीतोपविशेत्। अथानन्तरमस्मै पुत्राय संप्रयच्छति सम्यक्प्रयच्छेद्वक्ष्यमाणेन विधिना स्ववागादीन्दद्यादित्यर्थः । वाचं वागिन्द्रियं मे मम पितुर्मुमूर्षोस्त्वयि पुत्रे ममाऽऽनृण्यस्य विधातरि दधानि धारयाणि । इत्यनेन प्रकारेण पिता जनकः। आहेति शेषः । एवं पित्रोक्ते वाचं वागिन्द्रियं ते तव पितुर्मयि पुत्रे दधे धारये। इत्यनेन प्रकारेण पुत्रस्तमेय आहेति शेषः* ॥

प्राणं मे त्वयि दधानीति पिता प्राणं ते मयि दध इति पुत्रः। चक्षुर्मे त्वयि दधानीति पिता चक्षुस्ते मयि दध इति पुत्रः। श्रोत्रं मे त्वयि दधानीति पिता श्रोत्रं ते मयि दध इति पुत्रः। अन्नरसान्मे त्वयि दधानीति पिता, अन्नरसांस्ते मयि दध इति पुत्रः। कर्माणि मे त्वयि दधानीति पिता कर्माणि ते मयि दध इति पुत्रः। सुखदुःखे मे त्वयि दधानीति पिता सुखदुःखे ते मयि दध इति पुत्रः। आनन्दं रतिं प्रजातिं मे त्वयि दधानीति पिता, आनन्दं रतिं प्रजातिं ते मयि दध इति पुत्रः। इत्या मे त्वयि दधानीति पिता, इत्यास्ते मयि दध इति पुत्रः। धियो विज्ञातव्यं कामान्मे त्वयि दधानीति पिता धियो विज्ञातव्यं कामांस्ते मयि दध इति पुत्रः।

प्राणं घ्राणं मुख्यं च प्राणम् । चक्षुःश्रोत्रे स्पष्टे । अन्नरसान्मधुरादीन्। पूर्वं करणग्रहणमित आरभ्य विषयग्रहणम्। उभयत्र करणविषययोः समर्पणार्थं कर्माण्याद-तव्यानि। सुखदुःखे शरीरोपभोग्ये। आनन्दं रतिं प्रजातिं मैथुनस्यावसान आनन्दस्ततः प्राप्रतिस्ततः प्रजातिः पुत्राद्या। इत्या गतीः॥

धियोऽन्तःकरणवृत्तीः। विज्ञातव्यं तासां विषयः। कामानिच्छाविशेषान् । अन्य-त्रवस्वपि पर्यायेषु वाक्पर्यायवद्व्याख्येयम् ।

अथ दक्षिणावृत्प्राङुपनिष्क्रामति तं पिताऽनुमन्त्रयते यशो ब्रह्म-वर्चसमन्नाद्यं कीर्तिस्त्वा जुषतामित्यथेतरः सव्यमंसमन्ववेक्षते

* एतदनन्तरं च. पुस्तके प्राणं म इत्यादि कामास्ते मयि दध इति पुत्र इत्यन्तं मूलं वर्तते ।

१ च. °पदस्य। २ घ. °यामि। इ°। ३ च. पुत्रो मनो मे त्वयि दधानीति पिता मनस्ते मयि दध इति पुत्रः प्रज्ञा मे त्वयि दधानीति पिता प्रज्ञां ते मयि दध इति पुत्रो यद्य वा उपाभिगदः स्यात्समासेनैव ब्रूयात्प्राणान्मे त्वयि दधानीति पिता प्राणांस्ते मयि दध इति पुत्रोऽथ। ४ च. °म्। पाठान्तरभियां ते मयि दध इति पुत्र इत्यनन्तरं मनो मे त्वयि दधानीति पिता मनस्ते मयि दध इति पुत्रः प्रज्ञां मे त्वयि दधानीति पिता प्रज्ञां ते मयि दध इति पुत्र इति। यद्य वा उपाभिगदःप्रत्येकं वक्तु-मसमर्थः स्यात्समासेनैव वदेत्प्राणान्मे त्वयि दधानीति पिता प्राणास्ते मयि दध इति पुत्र इति। अ°।

अथानन्तरम् । **दक्षिणावृत्** पितुः प्रदक्षिणप्रकारेण **प्राङ्**प्राच्यां दिशि **उपनिष्क्रामति** पितुः समीपदेशान्निर्गच्छति । **तं पुत्रं पिता** जनकः, **अनुमन्त्रयते** पश्चात्संबोध्य ब्रूते । अनुमन्त्रणवाक्यमाह—**यशो** लौकिकी बन्धुजनादिभ्यः कीर्तिः । **ब्रह्मवर्चसं** ब्रह्मतेजः । **अन्नाद्यम**न्नं च तदाद्यं चान्नाद्यम् । **कीर्तिः** शास्त्रीयं **यशस्त्वा त्वां पुत्रं जुषतां** सेवताम् । इत्यनेन प्रकारेणानुमन्त्रयत इत्यन्वयः । **अथै**तदनुमन्त्रणानन्तरम् । **इतरः** पुत्रः **सव्यं** वाममं**सं** बाहुमूलं स्वस्या**न्ववेक्षते** पश्चादवलोकयते ॥

अवलोकनप्रकारमाह—

पाणिनाऽन्तर्धाय वसनान्तेन वा प्रच्छाद्य स्वर्गाँल्लोकान्कामानाप्नुहीति स यद्यगदः स्यात्पुत्रस्यैश्वर्ये पिता वसेत्परि वा व्रजेद्यद्यु वै प्रेयाद्यदेवैनं समापयति तथा समापयितव्यो भवति तथा समापयितव्यो भवति ॥ १० ॥

इति ऋग्वेदान्तर्गतकौषीतकिब्राह्मणारण्यकोपनिषदि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

***कौषीतकिब्राह्मणारण्यकक्रमेण सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥**

पाणिना करेणान्त**र्धाय** व्यवधाय **वसनान्तेन वा**, वाशब्दः पूर्वेण सहेच्छाविकल्पार्थः । **प्रच्छाद्या**ऽऽच्छाद्य पितरं प्रत्याह । **स्वर्गाँल्लोका**न्निरतिशयप्रीतिजनकान्देशविशेषान्**कामान्**कमनीयांस्तत्र स्थितान्भोगान्**वाऽऽप्नुहि** प्राप्नुहि । इत्यनेन प्रकारेण ब्रूयादित्यनुषङ्गः । एवं पुत्रेण कृते **स** पिता **यदि** कथंचिद**गदः स्यान्नी**रोगो भवेत् । **पुत्रस्य** तनय**स्यैश्वर्ये** विभूतौ **पिता** जनको **वसे**न्निवासं कुर्यात्प्रवासिवद्गृहकार्यं किमपि नानुसंदध्यादित्यर्थः । **परि वा व्रजेत्** । वाशब्दः पक्षान्तरार्थः । यदि वैराग्यं तदा परिव्रजेत्सर्वसङ्गपरित्यागं कुर्यादित्यर्थः । **यद्यु वा** अपि कथंचित्प्रसिद्धं **प्रेयात्**परलोकं गच्छेत् । **यदेव** प्रसिद्धमेव वागादिकं न त्वन्यत् । **एनं** पुत्रं प्रति **समापयति** सम्यक्प्रापयति । **तथा** तद्वदेव **समापयितव्यो भवति** सम्यक्प्रापणीयो भवति । सर्वैः कामैरिति शेषः । **तथा समापयितव्यो भवति** । व्याख्यातम् । वाक्याभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्त्यर्थः ॥ १० ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यस्य शंकरानन्दभगवतः कृतौ कौषीतकिब्राह्मणोपनिषद्दीपिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

---

* एवमेव पुरतस्तृतीयचतुर्थाध्यायस्थलेऽष्टमनवमाध्यायौ ज्ञातव्यौ ।

१ घ. 'यात्तदे'। च. यात्तथैन । २ च. 'पयेयुर्यथा । ३ घ. यथा । ४ च. यथा ।

*अथ तृतीयोऽध्यायः ।

यस्या हेतोः पर्यङ्कोपासना प्राणोपासना च विविधगुणोक्ता तां ब्रह्मविद्यां विवक्षुस्तस्यामास्तिक्यं जनयितुं प्रतर्दनं काश्यं देवेभ्योऽप्यधिकबलं लक्ष्म्यादिमन्तं ब्रह्मविद्यार्थिनं शिष्यं देवराजं च सत्यपाशनिबद्धं मनुष्येषु ब्रह्मविद्यां वक्तुमनिच्छन्तमपि गुरुं संपाद्याऽऽख्यायिकामाह—

ॐ[1] प्रतर्दनो ह दैवोदासिरिन्द्रस्य प्रियं धामोपजगाम ।

प्रतर्दनः प्रकर्षेण तर्दयति भर्त्सयत्यभिभवति स्वशत्रूनिति सार्थकनामा प्रतर्दनः । **ह** किल । **दैवोदासिर्**दिवोदासस्य काशिराजस्य पुत्रो दैवोदासिः । **इन्द्रस्य** देवराजस्य परमैश्वर्यसंपन्नस्य । **प्रियं धाम** प्रियं स्थानं स्वर्गमिति यावत् । **उपजगाम** प्राप्तवान् ॥

तत्प्राप्तौ कारणमाह—

युद्धेन च पौरुषेण च तं हेन्द्र उवाच ।

युद्धेन च पौरुषेण च समरयज्ञेनानेकभटपश्वाहुतिदीप्यमानशस्त्राग्निना पुरुषसंबन्धिनोत्साहेन च स्वर्गमर्मपरिज्ञानेनेत्यर्थः । चकारावुभयोरपि कारणत्वसमुच्चयार्थौ । **तं** समरशौण्डमुत्साहिनं स्वर्गमागतं प्रतर्दनम् । **ह** किल । **इन्द्रो** युद्धपौरुषाभ्यां परितोषं प्राप्तो देवराजः । **उवाचो**क्तवान् ॥

इन्द्रोक्तिमाह—

प्रतर्दन वरं[2] ते ददानीति[3] स होवाच प्रतर्दनः ।

प्रतर्दन हे प्रतर्दन । **वर**मभिलषितमर्थम् । **ते** तुभ्यं प्रतर्दनाय मत्परितोषकारिणे । **ददानि** प्रयच्छानीत्यर्थः । **इत्य**नेन प्रकारेणोवाचेत्यन्वयः । **स** इन्द्रेणोक्तः । **ह** किल । **उवाच प्रतर्दनः** । स्पष्टम् ॥

प्रतर्दनोक्तिमाह—

त्वमेव[4][5] मे वृणीष्व

त्वमेव मत्पुरतः स्थितो हिताहितज्ञो देवराजो न त्वन्यः । **मे** मह्यं प्रतर्दनाय हितार्थिने मदर्थमित्यर्थः । **वृणीष्व** हितमिष्टमात्मने च प्रार्थयस्व ॥

प्रार्थ्यमानवरमाह—

यं त्वं मनुष्याय हिततमं मन्यस इति तं हेन्द्र उवाच ।

यं प्रसिद्धमभीष्टमर्थं **त्वं** सर्वज्ञो देवराजः । **मनुष्याया**ज्ञानान्तरवर्तिनेऽनेकशुभाशुभव्यामिश्रफलदावाग्निसंतप्तगात्राय मनुष्यजातिभुजे । **हिततम**मतिशयेन हितं नातः-

* एवमेव पुरतः प्रथमद्वितीयस्थले तृतीयचतुर्थाध्यायौ ज्ञातव्यौ ।

[1] क. ॐ भद्रं नो अपि वातय मन. । ॐ शान्तिः ३ प्र° । [2] ख. °रं वृणीष्वेति । [3] क. ददामीति । [4] ख. °व वृ° । [5] क. मे वर वृ° ।

परं हितमित्यर्थः । **मन्यसे** निश्चिनोषि । **इति,** अनेन प्रकारेण । **तमिन्द्रं** प्रत्येवंवादिनं प्रतर्दनम् । **ह** किल । **इन्द्रो** देवराजो ब्रह्मविद्याज्ञानावृतदृष्टिनाऽयाचितं परोक्त्या तर्हि किल निश्चितं दातुमशक्तः । **उवाचो**क्तवाँल्लौकिकं नयम् ॥

इन्द्रोक्तिमाह—

न वै[१] वरोऽवरस्मै वृणीते त्वमेव वृणीष्वेत्येवमवरो वै[२] किल म इति होवाच प्रतर्दनोऽथो खल्विन्द्रः सत्यादेव नेयाय ।

न वै वरोऽवरस्मै वृणीते । वै प्रसिद्धमवरस्मा अन्यार्थं वरो वरं न वृणीतेऽन्यो न प्रार्थयते । यत एवमतः स्वार्थं वरं **त्वमेव वृणीष्वेति ।** स्पष्टम् । **एव**मिन्द्रेणोक्तः । **अवरः ।** वरं ददानीति प्रतिज्ञाय भवता निर्दिष्टोऽर्थोऽदत्तः स्यादिति शेषः । **वै** प्रसिद्धो मनुष्याय **मे** मह्यं हिताहितज्ञानशून्याय । **इति होवाच प्रतर्दनः किल ।** एवमुक्तवान्प्रतर्दनो देवराजानं स्वार्थो वरोऽयमिति । **अथो,** अथ प्रतर्दनवाक्यानन्तरम् । **खलु** निश्चितम् । **इन्द्रः** सत्यवादिनामग्रगण्यो देवराजः । **सत्या**द्वरं ते ददानीति स्वप्रतिज्ञातार्थवचनात् । **एव नेयाय** नापजगामैव । प्रतर्दनार्थं वरदाताऽपि स्वयं स्वस्मै वरं याचितवान्न तु लौकिकं नयमङ्गीचकारेत्यर्थः ॥

सत्यादनपगमने कारणमाह—

सत्यं हीन्द्रः स होवाच ।

सत्यं हीन्द्रः सत्यं यथार्थस्वरूपं यत्किंचिद्वागर्थस्वरूपम् । इन्द्रो देवराजो हि यस्मात्तस्मान्नेयायेत्यन्वयार्थः । **स** सत्यपाशनिबद्ध इन्द्रः । **ह** किल । **उवाचो**क्तवान् । प्रतर्दनार्थमात्मानं वरं याचितवानित्यर्थः ॥

अद्वैतोपक्रम इन्द्रोक्तिमाह—

मामेव विजानीह्येतदेवाहं मनुष्याय हिततमं मन्ये ।

मामेवास्मत्प्रत्यये व्यवहारयोग्यमानन्दात्मानमेव न त्वन्यम् । **विजानीह्य**वगच्छ साक्षात्कुर्वित्यर्थः । **एतदेव** मज्ज्ञानमेव न त्वन्यत् । **अहं** भवते वरस्य दाता याचिता च । **मनुष्याय हिततमम्** । व्याख्यातम् । **मन्ये** निश्चिन्वे ॥

एतच्छब्दार्थमाह—

यो[४] मां विजानीयात् ।

यत्प्रसिद्धं वेदान्तेषु 'ब्रह्मविदाप्नोति परम्' इत्यादिना । **माम्**उक्तमानन्दात्मानं **विजानीयात्**साक्षात्कुर्यादित्यर्थः । यन्मां विजानीयादेतदेव हिततमं मन्य इत्यन्वयः ॥

१ क. वै वर परः परस्मै । २ 'ध्वेत्यवरो' इत्यपि पाठः । ३ क. ख. वै तर्हि किं । ४ ख. ग यो मां ।

ननु किं त्वद्विज्ञानेन तवान्यस्माद्यदि कश्चनातिशयो भवेत्तर्हि तद्धिततमं न त्वन्यथेति शङ्कायामद्वैतज्ञानं गुरुमातृवधप्रमुखपापोन्मूलकमित्याह—

त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रमहनमरुन्मुखान्यतीन्सालावृकेभ्यः प्रायच्छं
बह्वीः संधा अतिक्रम्य दिवि प्रह्लादीयानतृणमहमन्तरिक्षे
पौलोमान्पृथिव्यां कालखाञ्जान् ।

त्रिशीर्षाणं त्रिशीर्षम् । **त्वाष्ट्रं** त्वष्टुरपत्यं विश्वरूपम् । **अहनं** निपातितवान् । **अरुन्मुखान्**, रुच्छब्दो वेदाध्ययनं तेनोपनिषदर्थविचारो ब्रह्ममीमांसापरपर्यायो लक्ष्यते स येषां मुखे नास्ति तेऽरुन्मुखास्तान् । **यतीन्**प्रयत्नवतश्चतुर्थाश्रमिणः । **सालावृकेभ्यः** सालावृकाणामपत्यानि सालावृकाः सालावृकेया इति यावत् । तेभ्य आरण्यश्वभ्य इत्यर्थः । **प्रायच्छं** प्रकर्षेण वज्रेण शतधा विभज्य दत्तवान् । अद्यापि च तेषां मस्तकविपाकाः करीरा दृश्यन्ते । **बह्वीः**भूयसीः स्वरूपतः संख्यातश्च । **संधाः** संधीनित्यर्थः । **अतिक्रम्य** त्यक्त्वा **दिवि** स्वर्गे । **प्रह्लादीयान्**प्रह्लादिनः प्रह्लादेन नित्यसंबन्धिनः । अनेककोटिसंख्याकान्महामायाननेकच्छिद्रघातिनोऽसुरान्प्रह्लादपरिचारकानित्यर्थः । **अतृणं** हिंसितवान् । **अहम्**आत्मज्ञानीन्द्रस्तुभ्यं वरस्य दाता । **अन्तरिक्षे** भुवर्लोके । **पौलोमान्**पुलोमसंबन्धिनोऽसुरविशेषान् । बह्वीः संधा अतिक्रम्यातृणमित्यनुवर्तते वक्ष्यमाणे च । **पृथिव्यां** भूलोके च । **कालखाञ्जान्**कालखञ्जसंबन्धिनोऽसुरान्भूयांसः परस्परसंबन्धस्यावश्यंभावित्वात् । कालखञ्जा एव कालखाञ्जास्तान् ॥

ननु किं प्रकृत इत्यत आह—

तस्य मे तत्र नलोम च मा मीयते ।

तस्य गुरुब्राह्मणवधस्य कर्तुः संन्यासिनां च श्वभ्यो दातुर्लोकत्रयेऽपि यज्ञादिसंपन्नमहामायासुरसंबस्योपसंहर्तुरात्मज्ञानिनोऽन्येन मनसाऽपि कर्तुमशक्यं कुर्वतो **मे** ममेन्द्रस्य तवोपदेशकस्य । **तत्र** तस्मिन्नतिक्रूरे कर्मणि क्रियमाणे ब्रह्मवधादिलक्षणे । **नलोम च मा मीयते** । नलोमापि । अल्पोऽपि केश इत्यर्थः । मा मीयते न हिंस्यते । उक्तेन केनचित्कर्मणाऽभिकारिशरीरत्वानिति त्रैलोक्यस्थापनायेदं कृतवानहमिति हृदयम् ॥

नन्वेतद्भवत एव न त्वस्मदादेरित्यत आह—

स यो मां विजानीयान्नास्य केन च कर्मणा लोको मीयते ।

स मदन्यो मज्ज्ञानी प्रसिद्धः । **यो** यः कश्चिद्देवो मनुष्यो वा । **मामानन्दात्मानमिन्द्रम्** । **विजानीयादहमिन्द्रोऽस्मीति** साक्षात्कुर्यात् । **नास्य केन च कर्मणा**

---

१ क. प्रह्लादादी° । २ क. °त्कादयान् ।

लोको मीयते। अस्य मामानन्दात्मानं साक्षात्कुर्वतः केन च वक्ष्यमाणेन भ्रूणहत्यादिना कर्मणा पातकेन शास्त्रनिषिद्धेन व्यापारेण लोकः कृतस्य करिष्यमाणस्य च सुकृतस्य फलमुदर्कं न मीयते न हिंस्यते ॥

हिंसकानि कर्माण्येव दर्शयन्नाह—

न[1] मातृवधेन न पितृवधेन न स्तेयेन न भ्रूणहत्यया
नास्य पापं चन चकृषो[2] मुखान्नीलं वेतीति ॥ १ ॥

न मातृवधेन न पितृवधेन न स्तेयेन न भ्रूणहत्यया । मातापितरौ प्रसिद्धौ तयोर्वधो लोकद्वयभ्रंशहेतुः प्रत्येकं प्रसिद्धः । स्तेयं सुवर्णपरिमितसुवर्णस्य ततोऽप्यधिकस्य वा स्वामिनः परोक्षमादानं तेन। भ्रूणो वेदस्य वेदयोर्वेदानां वाऽधिगमेनाध्ययनेन सह वर्तमानो द्विजोत्तम इत्यर्थः । तस्य मनसा वाचा कर्मणा वाऽपराधशून्यस्य स्वहस्तादिना वधो भ्रूणहत्या। तथा कर्मसामान्यस्य विशेषोऽयमिति दर्शयितुं पर्यायचतुष्टयेऽपि नकारचतुष्टयम्। **नास्य पापं चन चकृषो मुखान्नीलं वेतीति ।** किं बहुनाऽस्य मदात्मज्ञानिनः पापं चन चकृषः पापमपि कर्तुमिच्छोर्मुखाद्वदनान्नीलं मुखकान्तिस्वरूपं नीलं नीलिमाश्रयस्वरूपं वा मुखात्कण्ठजिह्वावदनान्न वेति न व्येति नापगच्छति । इतिशब्दः प्रकृतब्रह्मज्ञानस्तुतिपरिसमाप्त्यर्थः ॥ १ ॥

स होवाच प्राणोऽस्मि प्रज्ञात्मा तं मामायुरमृतमित्युपास्स्व ।

एवं ब्रह्मज्ञानं स्तुत्वाऽऽत्मनो ब्रह्मणः स्वरूपं विवक्षुः **स** इन्द्रः । **ह** किलो**वाचो**क्तवान् । **प्राणः** प्राणशब्दाभिधेयः प्राणोपाधिको वा । **अस्मि** भवामि । **प्रज्ञात्मा** बुद्धिवृत्तिप्रतिफलितः प्रज्ञानैकस्वभावः । **तं** प्राणप्रज्ञात्मस्वरूपम् । **मामानन्दात्मान**मिन्द्रम् । **आयुः** सर्वप्राणिनां जीवनकारणं प्राणापानव्यतिरिक्तं प्राणापानयोराश्रयभूतम् । **अमृतं** मरणशून्यं षड्भावविकारशून्यमित्यर्थः । **इति** प्राणः प्रज्ञात्मेन्द्र आयुरमृतमस्मीत्यनेन रूपेण । **उपास्स्व** यावदात्मसाक्षात्कारं विजातीयप्रत्ययशून्यसजातीयप्रत्ययप्रवाहं कुरु ॥

नन्वेकस्यैव भवत इन्द्रस्य प्राणः प्रज्ञात्माऽयुरमृतमिति गुणाः किमित्याशङ्क्य नेत्याह—

आयुः प्राणः ।

आयुरुक्तं यत्स **प्राण** उक्तः ॥

नन्वायुषः प्राणत्वेऽपि न प्राणस्याऽऽयुष्ट्वं यथा सास्नाया गोत्वेऽपि न गोः सास्नात्वमित्यत आह—

प्राणो वा आयुः ।

---

१ ख. ग. न स्तेयेन न भ्रूणहत्यया न मातृवधेन न पितृवधेन ना॰ । २ क. ख. चकृषो ।

प्राणो वा आयुः प्राण एवाऽऽयुः । न त्वङ्गाङ्गिगुणगुण्यादिभेदः ॥

न त्वेतदायुष एव किं त्वमृतत्वस्यापीत्याह—

प्राण एवामृतम् ।

प्राण एवामृतं न जायतेऽस्ति वर्धते विपरिणमतेऽपक्षीयते नश्यति च । अमृतमपि प्राण एव ॥

प्राणस्याऽऽयुष्ट्वममृतत्वं चोपपादयति—

यावद्ध्यस्मिञ्शरीरे प्राणो वसति तावदायुः ।

यावत्, यावन्तं कालम् । **हि** यस्मात् । **अस्मिन्**प्रत्यक्षे **शरीरे** शीर्णावयवे कलेवरे । **प्राणो वसति तावदायुः,** तावत्तावन्तं कालम् । स्पष्टमन्यत् ॥

इदानीममृतत्वमुपपादयति—

प्राणेन ह्येवामुष्मिँल्लोकेऽमृतत्वमाप्नोति ।

प्राणेन ह्येव हि यस्मात्प्राणेनैव न तु शरीरेणापि । **अमुष्मिन्**परोक्षे **लोके** स्वर्गादौ । **अमृतत्वं** सुखम् । **आप्नोति** स्पष्टम् ॥

ननु प्राणस्य क्रियाशक्तेर्भवतु किं प्रज्ञयेत्यत आह—

प्रज्ञया सत्यं संकल्पम् ।

प्रज्ञया ज्ञानशक्तिरूपेण । **सत्यं** सत्यवचनं निष्प्रपञ्चं ब्रह्म वा । **संकल्पमिदं** मे स्यादित्येवंरूपं मनसः प्रचारमधिगच्छतीति शेषः ॥

एवं प्रज्ञादीनामुपयोगमुक्त्वाऽऽयुष्यामृतत्वोपासनयोः फलमाह—

स यो ममाऽऽयुरमृतमित्युपास्ते सर्वमायुरस्मिँल्लोक एति ।

स प्रसिद्ध उपासकः । **यः** कश्चिन्**मम**ेन्द्रस्य । प्राणात्मना प्रत्यग्भूत**मायुरमृतमिति** व्याख्यातम् । **उपास्ते** स्पष्टम् । य उपास्ते स इत्यन्वयः । **सर्वमायुरस्मिँल्लोक एति** निखिलं शतसंवत्सरमायुराप्नोति ॥

आयुरुपासनस्य फलमुक्त्वाऽमृतोपासनस्य फलमाह—

आप्नोत्यमृतत्वमक्षितिं स्वर्गे लोके ।

आप्नोत्यमृतत्वमक्षितिं स्वर्गे लोके । क्षयरहितममृतत्वम् । स्पष्टमन्यत् ॥

प्रतर्दनः प्राणशब्दं श्रुत्वा प्राणानामिन्द्रियाणामेकत्वं स्वयमवगतं प्रसङ्गात्पृच्छति—

तद्धैक आहुरेकभूयं वै प्राणा गच्छन्तीति ।

तत्तत्र प्राणानामनेकत्वे सति । **ह** किल । **एके** केचिद्विद्वांसः । **आहुः** कथयन्ति । **एकभूयं वै,** एकभावमेव । **प्राणा** इन्द्रियाणि । **गच्छन्ति** स्पष्टम् । **इत्य**नेन प्रकारेणाऽऽहुरित्यन्वयः ॥

---

१ क. प्राणो वा अमृ॰ । २ क. स यो॰ । ३ क. मत्यमं॰ । ४ ख. यो मामा ।

प्राणानामेकभाव उपपत्तिं यां कथयन्ति तामाह—

न हि कश्चन शक्नुयात्सकृद्वाचा नाम प्रज्ञापयितुं चक्षुषा रूपं श्रोत्रेण शब्दं मनसा ध्यातुमित्येकभूयं वै प्राणाः ।

न हि कश्चन शक्नुयात् । हि यस्मात्कोऽपि न शक्नुयात् । **सकृ**देकवारं युगपदित्यर्थः । **वाचा नाम प्रज्ञापयितुं चक्षुषा रूपं श्रोत्रेण शब्दम्** । वागिन्द्रियेण नाम वक्तुमिति शेषः । प्रज्ञापयितुमवगमयितुमवगन्तुमिति यावत् । एतच्चक्षुःश्रोत्राभ्यां संबध्यते । स्पष्टमन्यत् । **मनसा ध्यातुं** मनसा ध्यानं कर्तुम् । **इत्य**नेन प्रकारेणैकहेलया व्यापाराभावेन । **एकभूयं वै प्राणाः** । व्याख्यातम् । पुनरभिधानं निगमनार्थम् ॥

उक्तं हेतुं विवृणोति—

एकैकमेतानि सर्वाण्येव प्रज्ञापयन्ति ।

एकैकं रूपरसादिकं **सर्वाण्येव** निखिलान्येकैकमेवेत्यनेन संबध्यते । स्पष्टमन्यत् । **एतानि** वागादीनि करणानि । **प्रज्ञापयन्ति** प्रकर्षेण निष्पादयन्ति ॥

एकैकमेव प्रज्ञापयन्तीत्युक्ते शृङ्गग्राहिकयाऽऽह—

वाचं वदन्तीं सर्वे प्राणा अनु वदन्ति ।

वाचं वदन्तीं वागिन्द्रियं स्वव्यापारं कुर्वत्सर्वे **प्राणा** निखिलानीन्द्रियाणि राजानमिव वदन्तं सर्वे सभागता **अनु वदन्ति** पश्चाद्वदनोपलक्षितं स्वं स्वं व्यापारं कुर्वन्त्यनुमोदन्ते वा न त्वेकहेलया व्यापारं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥

यथा वाचो व्यापार इतरेषां स्वव्यापारादुपरमस्तथा चक्षुःश्रोत्रमनःप्राणानां व्यापारेऽपीत्याह पर्यायचतुष्टयेन—

चक्षुः पश्यत्सर्वे प्राणा अनु पश्यन्ति श्रोत्रं शृण्वत्सर्वे प्राणा अनु शृण्वन्ति मनो ध्यायत्सर्वे प्राणा अनु ध्यायन्ति प्राणं प्राणन्तं सर्वे प्राणा अनु प्राणन्तीति ।

चक्षुः पश्यत्सर्वे० प्राणा अनु प्राणन्ति । स्पष्टम् । अनेनानेकावधानान्येककाले सूच्यग्रेण शतपत्रसहस्रपत्रवेधनवदस्पष्टविभिन्नकालानि व्याख्येयानि[1] । इतिः प्रतर्दनप्रश्नपरिसमाप्त्यर्थः ॥

प्रतर्दनप्रश्नस्येन्द्रोऽङ्गीकारेणोत्तरमुक्तवानित्याह—

एवमु हैतदिति हेन्द्र उवाच ।

एवमु, इत्थमेवैकहेलया न सर्वे प्राणाः स्वस्वव्यापारवन्तः । **ह** प्रसिद्धं सर्वजनीनानुभवेन । **एत**देकहेलया सर्वेन्द्रियाणां स्वस्वव्यापाराकरणम् । **इति ह,** एवं किल । **इन्द्र उवाच** । स्पष्टम् ॥

---

१ क. न क । २ ख. त्येककालमेक° । ३ ख. पूर्वैकं° ।

ननु सर्वेषां तवोपाधित्वे समाने कः पक्षपातस्तव प्राणोऽस्मीत्यभिमान इत्यत आह—

अस्ति त्वेव प्राणानां निःश्रेयसमिति ॥ २ ॥

अस्तित्वेव तुशब्दः शङ्कानिराकरणार्थः । प्राणो हि मम निःश्रेयसात्मन उपाधिर्निःश्रेयसरूपः । प्रसिद्धं तस्य निःश्रेयसं प्राणसंवादादौ न च तदासीद्भविष्यति वा किं त्वस्त्येव वर्तत एव न तु कदाचिन्न वर्तते । **प्राणानां** प्राणस्य पञ्चवृत्तीनां **निःश्रेयसं** शरीरधारणोच्छ्वयनादिकम् । **इति** निःश्रेयसवर्तमानत्वप्रतिज्ञापरिसमाप्त्यर्थः ॥२॥

न चैतन्निःश्रेयसं वाक्चक्षुःश्रोत्राणामपि भवतीत्याह पर्यायक्रमेण सहेतुकम्—

जीवति वागपेतो मूकान्हि पश्यामो जीवति चक्षुरपेतोऽन्धान्हि पश्यामो जीवति श्रोत्रापेतो बधिरान्हि पश्यामो जीवति मनोपेतो बालान्हि पश्यामो जीवति बाहुच्छिन्नो जीवत्यूरुच्छिन्न इति ।

जीवति वागपेतो० बालान्हि पश्यामः । स्पष्टम् । वाक्चक्षुःश्रोत्रमनोभिरपेतो रहितो जीवतीति प्रज्ञाऽत्र हेतुः। मूकान्धबधिराणां च दर्शनम् । अयमर्थः । इन्द्रियाणां कार्यैकगम्यत्वात्कार्याभावे तदभाव इति च। **जीवति बाहुच्छिन्नो जीवत्यूरुच्छिन्नः।** स्पष्टम् । पर्यायद्वयेन हस्तपादरहितस्य जीवनमुच्यते । **इतिः** प्रकृतपर्यायपरिसमाप्त्यर्थः ॥

एकहेल्योभयत्र हेतुमाह—

एवं हि पश्याम इति ।

एवं हि पश्यामः । हि यस्मादेवं छिन्नहस्तपादानां जीवनं पश्यामोऽवलोकयामः । न च दृष्टेऽनुपपन्नं नामेत्यर्थः । **इत्यनेन** प्रकारेणाङ्गीकृत्य । **इति** हेन्द्र उवाचेत्यन्वयः। अथवाऽऽद्य इतिशब्दोऽङ्गीकारार्थोऽन्यस्तु प्रकारार्थ इति ॥

एतन्निःश्रेयसमस्त्येवेत्यस्मिन्नर्थ उपपत्तिर्मृग्येत्याह—

अथ खलु प्राण एव प्रज्ञात्मेदं शरीरं परिगृह्योत्थापयति ।

अथ यस्मात्खलु निश्चितं सर्वप्रत्यक्षमिति यावत् । **प्राण एव प्रज्ञात्मा** क्रियाशक्त्युपाधिक एव ज्ञानशक्त्युपाधिको न त्वन्यः । **इदं** प्रत्यक्षं **शरीरं** देहं **परिगृह्य**ाहं ममेति वा स्वीकृत्यो**त्थापयति** शयनासनादिभ्य ऊर्ध्वं नयति ॥

इदानीं प्रसङ्गादुपासनान्तरं श्रुत्यन्तरप्रसिद्धं प्राणे स्मारयति ।

तस्मादेतदेवोक्थमुपासीतै ।

१ ख. °सीतेति सैषा प्राणे सर्वाप्तिर्यो वै । २ ग °त सैषा प्राणे सर्वाप्ति यो

तस्माद्यत इदं शरीरमुत्थापयति प्राणस्तत **एतदेवो**त्थापनहेतुभूतमेव नान्यत् । **उक्थमु**क्थशब्दाभिधेयम् । **उपासीत** । व्याख्यातम् ॥

ननु यदि प्राण उक्थत्वेनोपास्यस्तर्हि पञ्चवृत्तिमात्रं विवक्षितं न परमात्मेत्यत आह—

यो वै प्राणः सा प्रज्ञा या वा प्रज्ञा स प्राणः ।

यो वै प्राणो य एवात्र प्राणशब्दाभिधेयः । **सा** प्रसिद्धा **प्रज्ञा** सर्वबोधसाक्षिणी संवित् । **या वा** या वै प्रज्ञोक्ता । **स** प्रसिद्धः । **प्राणः** प्राणोपाधिकः परमात्मा ॥

ननु कस्मादेतदेकमेव तवोपाधिभूतमित्यत आह—

सह ह्येतावस्मिञ्शरीरे वसतः सहोत्क्रामतस्तस्यैवैव दृष्टिः ।

सह मिलित्वा । **हि** यस्मात् । **एतौ** प्रज्ञाप्राणौ । **अस्मिञ्शरीरे** । स्पष्टम् । **वसतो** निवासं कुरुतो जीवेन **सह** मिलित्वोत्**क्रामतो**ऽस्माच्छरीरादुत्क्रमणं कुरुतो मरणे । पाठान्तरे यो वै प्राणः सा प्रज्ञा या वा प्रज्ञा स प्राण इति । **तस्य** प्राणोपाधिकस्य । **एषैवे**त्थमेव वक्ष्यमाणा । **दृष्टि**र्दर्शनापरपर्यायाऽवगतिः । अस्यामवस्थायां प्राणशब्दाभिधेयोऽवगन्तव्य इत्यर्थः ॥

एषैव दृष्टिरिति व्याकरोति—

एतद्विज्ञानम् ।

एतद्विज्ञानं यदेतत्सुप्तं तदेवाऽऽत्मनः प्राणत्वविज्ञप्तिकारणम् ॥

एतच्छब्दार्थमाह—

यत्रैतत्पुरुषः सुप्तः स्वप्नं न कंचन पश्यत्यथास्मिन्प्राण एवैकधा भवति ।

यत्र यस्यामवस्थायाम् । **एत**त्सर्वविशेषबोधशून्यं यथा स्यात्तथा । **पुरुषो** वस्तुतः परिपूर्णोऽपि पुरिशयः । **सुप्तः** शयनमधिगतः । **स्वप्नं** जाग्रद्वासनारूपं पदार्थजातं **न कंचन पश्यति** कमपि नावलोकयति । **अथ** तदा स्वप्नानवलोकनकाले । **अस्मिन्**मुख्यादिसंचारिणि तिरस्कृतज्ञानशक्तौ । **प्राण एव** क्रियाशक्तावेव न त्वन्यत्र । **एकधा भवति,** एकत्वं गच्छति । प्राणोपाधिकः प्राणशब्दार्हः पुरुषो भवतीत्यर्थः ॥

ननु तदा वागादीनि करणानि क्व यान्तीत्यत आह—

तदैनम् ।

तदा तस्मिन्प्राण एकधाभवनकाले । **एनं** प्राणोपाधिकमात्मानम् ॥

वाक्चक्षुःश्रोत्रमनांसि सविषयाणि लयं गच्छन्तीति पर्यायचतुष्टयेनाऽऽह—

वाक्सर्वैर्नामभिः सहाप्येति चक्षुः सर्वै रूपैः सहाप्येति श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्ध्यानैः सहाप्येति ।

---

१ ग. प्राणस्त° । २ ख. °होत्क्रम° । ३ ख. °ध्यानैः म° ।

वाक्सर्वैर्नामभिः० **सहाप्येति।** स्पष्टम् ॥

ननु प्राणे लीनानां तेषां समुद्र इव सरितां कुतः पुनरुत्पत्तिरित्यत आह—

स यदा प्रतिबुध्यते ।

स प्राणोपाधिकः पुरुषो **यदा** यस्मिन्काले **प्रतिबुध्यते** जागरणं गच्छति ॥

जागरणावसर एतस्मादुत्पत्तौ दृष्टान्तमाह—

यथाऽग्नेर्ज्वलतः सर्वा दिशो विस्फुलिङ्गा विप्रतिष्ठेरन्नेवमेवैतस्मादात्मनः प्राणा यथायतनं विप्रतिष्ठन्ते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः ।

यथा दृष्टान्ते। **अग्नेर्जातवेदसो ज्वलतो** जाज्वल्यमानात्। **सर्वा दिशो विस्फुलिङ्गाः** क्षुद्रा अग्निकणा **विप्रतिष्ठेरन्**विविधासु दिक्षु निर्गच्छन्ति। **एवमेवा**नेनैव प्रकारेण न त्वन्यथा । **एतस्मात्**प्राणोपाधिका**दात्मन** आनन्दात्मनः **प्राणा** वागादयो **यथायतनं** यस्य यादृशं स्थानं जिह्वादि तदुद्दिश्य **विप्रतिष्ठन्ते** विविधं निगच्छन्ति । **प्राणेभ्यो देवा** अग्न्यादयः । विप्रतिष्ठन्त एतदनुवर्ततेऽत्र वक्ष्यमाणे च । **देवेभ्यो**ऽग्न्यादिभ्यो **लोका** नामादयो विषयाः ॥

जीवतः प्राणोपाधिकत्वमुक्त्वा मरणेऽपि प्राणोपाधिकत्वमाह—

तस्यैषैव सिद्धिः ।

तस्य प्राणोपाधिकस्य । **एषैव** मरणावस्थारूपैव नत्वन्या । **सिद्धिः** प्रसिद्धिः प्राणत्वे ॥

एषैव सिद्धिरिति व्याकरोति—

एतद्विज्ञानम् ।

एतन्मरणं सर्वप्रत्यक्षम् । **विज्ञानं** विज्ञायतेऽनेनेति विज्ञानं प्रमाणमिति यावत् ॥

एतच्छब्दोक्तं मरणमाह—

यत्रैतत्पुरुष आर्तो मरिष्यन्नाबल्यं[2] न्येत्य संमोहं[3] न्येति तदाहुः ।

यत्र यस्यामवस्थायामे**तत्पुरुषो**ऽयं पुमान्प्रत्यक्षो मनुष्यत्वाद्यभिमानी । **आर्तो** जराव्याध्यादीनां वश्यं प्राप्तः । **मरिष्यन्**मरणं करिष्यन्नासन्नमरण इत्यर्थः । आबल्यमबलस्य दुर्बलस्य भाव आबल्यं हस्तपादाद्यवश्यत्वमित्यर्थः । **न्येत्य** नितरामागत्य । **संमोहं** बन्धाद्यपरिज्ञानलक्षणं **न्येति** नितरामागच्छति। **तदाहुः** समीपस्थाः कथयन्ति ।

समीपस्थोक्तिमाह—

उदक्रमीच्चित्तम् ।

उदक्रमीदुत्क्रमणमकरोत् । **चित्तं** मनः ॥

---

१ ख. °का. स एष प्राण एव प्रज्ञात्मेदं शरीरं परिगृह्योत्थापयति तस्मादेतदेवोक्थमुपासीतेति सैषा प्राणे सर्वाप्तिर्यो वै प्राणः सा प्रज्ञा या वा प्रज्ञा स प्राणस्त° । २ ख. °बल्यमेत्य सं° । ३ ख. मोहमेति तमाहुः ।

चित्तोत्क्रमणे लिङ्गान्याह—

न शृणोति न पश्यति न वाचा वदति न ध्यायत्यथास्मिन्प्राण एवैकधा भवति तदेनं वाक्सर्वैर्नामभिः सहाप्येति चक्षुः सर्वै रूपैः सहाप्येति श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्ध्यानैः सहाप्येति यदा प्रतिबुध्यते यथाऽग्नेर्ज्वलतो विस्फुलिङ्गा विप्रतिष्ठेरन्नेवमेवैतस्मादात्मनः प्राणा यथायतनं विप्रतिष्ठन्ते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः ॥ ३ ॥

न शृणोति न पश्यति न वाचा वदति न ध्यायति । स्पष्टम् । इत्यनेन प्रकारेणाऽऽहुरित्यन्वयः । **अथास्मिन्प्राण० देवा देवेभ्यो लोकाः** । अथ तदाऽस्मिन्मरणकाले प्रतिबुध्यत उत्पद्यते शरीरान्तरग्रहणं करोति तस्मिन्नपि शरीरे मोहाद्विमुक्तो भवतीत्यर्थः । व्याख्यातमन्यत् ॥ ३ ॥

एवं मरणकाले मूर्छामिन्द्रियाणां लयमभिधाय शरीरादुत्क्रमणे तस्मिन्नेव लये विशेषमाह—

स यदाऽस्माच्छरीरादुत्क्रामति सहैवैतैः सर्वैरुत्क्रामति वागस्मात्सर्वाणि नामान्यभिविसृजते ।

स मुमूर्षुर्**यदा** यस्मिन्काले । **अस्मा**त्प्रत्यक्षाच्छ**रीरा**च्छीर्णावयवाद्देहा**दुत्काम**त्यूर्ध्वं गच्छति **सहैवैतैः सर्वैरुत्क्रामति** । **वाग्**वागिन्द्रिय**मस्मा**त्स्वामिनः **सर्वाणि** निखिलानि **नामानि** स्वविषयभूतानि । **अभिविसृजते** सर्वतः परित्यजति स्वविषयव्यापारात्सर्वथोपरमं प्राप्य पुनर्भोगं न प्रयच्छतीत्यर्थः ॥

ननु यदि वाङ्नामान्यभिविसृजतेऽस्मात्तर्ह्यन्येन तत्प्राप्तिरस्त्वित्यत आह—

वाचा सर्वाणि नामान्याप्नोति[3] ।

वाचा सर्वाणि नामान्याप्नोति । स्पष्टम् । अथवा नाम्नां परित्यागं चेद्वाक्करोति तथा च स्वयं प्राणे विलीना स्वविषयरहिता स्यादित्यत आह—**वाचेन्यादि** । अयमर्थः, न वाङ्मात्रं प्रलीयते प्राणे किं तु प्राणो वाचा सह सर्वाणि नामान्याप्नोति वाग्न स्वविषयरहिता प्राणे प्रलीयत इति ॥

यथा वाक्तथा घ्रा(प्रा)णचक्षुःश्रोत्रमनांसीति पर्यायचतुष्टयेनाऽऽह—

प्राणोऽस्मात्सर्वान्गन्धानभिविसृजते प्राणेन सर्वान्गन्धानाप्नोति चक्षुरस्मात्सर्वाणि रूपाण्यभिविसृजते चक्षुषा सर्वाणि रूपाण्या-

---

१ ख. °र्ध्यानै ग° । २ ख. ग. वागेवास्मिन्सर्वा° । ३ क. °ति चक्षु° । ४ ख. प्राण एवास्मिन्सर्वा° । ५ ख. °क्षुरेवास्मिन्सर्वा° ।

प्नोति[1] श्रोत्रमस्मात्सर्वाञ्शब्दानभिविसृजते श्रोत्रेण सर्वाञ्शब्दानाप्नोति मनोऽस्मात्सर्वाणि ध्यानान्यभिविसृजते मनसा सर्वाणि ध्यानान्याप्नोति सैषा प्राणे सर्वाप्तिः ।

प्राणोऽस्मा० ध्यानान्याप्नोति । वाक्पर्यायवत्प्राणचक्षुःश्रोत्रमनःपर्यायाः सविषया व्याख्येयाः । **सा** प्रसिद्धा । **एषा** स यदेत्यादिनोक्ता । **प्राणे** प्राणोपाधिक आत्मनि । **सर्वाप्तिर्विषयेन्द्रियादिलक्षणस्य** सर्वस्य प्राप्तिः ॥

न चायं प्राणः पञ्चवृत्तिमात्रं किंतु क्रियाज्ञानशक्त्युपाधिक आत्मेत्येतदुक्तमर्थं स्मारयति—

यो वै प्राणः सा प्रज्ञा या वा प्रज्ञा स प्राणः सह ह्येतावस्मिञ्शरीरे वसतः सहोत्क्रामतः ।

यो वै प्राणः० सहोत्क्रामतः । व्याख्यातम् ॥

ननु प्राणे सर्वेषां भूतानामेकीभाव उक्तो न तु प्रज्ञायां तत्कथं प्राणप्रज्ञयोः सर्वात्मनैक्यमित्याशङ्क्य प्रज्ञाया अपि प्राणवत्सार्वात्म्यकथनायाऽऽह—

अथ खलु यथाऽस्यै प्रज्ञायै सर्वाणि भूतान्येकं भवन्ति तद्व्याख्यास्यामः ॥ ४ ॥

अथ प्राणस्य सार्वात्म्यकथनानन्तरम् । **खलु** निश्चितम् । **यथा** येन प्रकारेण । **अस्यै प्रज्ञायै,** अस्यां प्रज्ञायां ज्ञानशक्तौ चैतन्ये साक्षिण्याम् । **सर्वाणि भूतानि** निखिलानि वागादीनि सविषयाणि स्थिरजङ्गमशब्दाभिधेयानि । **एकं भवन्ति** प्राणवदेकधा भवन्ति । **तत्तथा । व्याख्यास्यामो** विस्पष्टमासमन्तात्प्रकथयिष्यामः ॥४॥

एकभावं प्रतिज्ञाय प्रथमतः प्रज्ञाया विभागमाह—

वागेवास्या एकमङ्गमदूदुहत्* तस्यै नाम परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा ।

वागेव वागिन्द्रियमेव प्रसिद्धं न त्वन्यत् । **अस्याः** प्रज्ञायाः । **एकमङ्ग**मेकं भागं गोरिवैकस्तनम् । **अदूदुहत्**मदूदुहत् । स्वाधीनं कृतवतीत्यर्थः । **तस्यै** तस्या दुग्धैकभागप्रज्ञाया वाचो **नाम** वक्तव्यं शब्दजातम् । **परस्ताद्**विषयत्वेन परस्मिन्बहिर्देशे । **प्रतिविहिता** विनिर्मिता **भूतमात्रा** भूतभागः । मीयत इति मात्रा । तस्या विषयत्वेन प्रतिविहिता भूतमात्रा वा नामेत्यन्वयः ॥

* क. पुस्तके अदूदुहदित्यस्य स्थानेऽदूदुहदिलेव पाठ उपलभ्यते । ग. पुस्तके चोदूदुहमिति ।

१ क. ति प्राणोऽस्मात्सर्वान्गन्धानभिविसृजते प्राणेन सर्वान्गन्धानाप्नोति श्रो । २ ख. त्रमेवास्मिन्सर्वा । ३ ख. मन एवास्मिन्सर्वा । ४ ख. ध्यातान्य । ५ ख. ध्यातान्या । ६ क. मत इत्यथ । ७ ख. ग. थ य । ८ क. न्येकीभ ।

यथा वाक्प्रज्ञाया एकमङ्गमदूदुहद्यथा च तस्याः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा नामैवं प्राणचक्षुःश्रोत्ररसनहस्तशरीरोपस्थपादबुद्धिस्थसंविद एकैकमङ्गमदूदुहत् । आसां यथाक्रमं परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा गन्धरूपशब्दान्नरसकर्मसुखदुःखानन्दरतिप्रजातीत्यादिधीविज्ञातव्यकामा इति पर्यायनवकेनाऽऽह—

प्राण एवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्य गन्धः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा चक्षुरेवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्य रूपं परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा श्रोत्रमेवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्य शब्दः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा जिह्वैवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्या अन्नरसः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा हस्तावेवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तयोः कर्म परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा शरीरमेवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्य सुखदुःखे परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रोपस्थ एवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्याऽऽनन्दो रतिः प्रजातिः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा पादावेवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तयोरित्याः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा प्रज्ञैवास्या एकमङ्गमदूह्ळं तस्यै धियो विज्ञातव्यं कामाः परस्तात्प्रतिविहिता भूतमात्रा ॥ ५ ॥

प्राण एवास्या० भूतमात्रा । वाक्पर्यायवच्चक्षुरादयो नवापि पर्याया व्याख्येयाः॥५॥

एवं प्रज्ञाया विभागमुक्त्वेदानीमविभागमाह—

प्रज्ञया वाचं समारुह्य वाचा सर्वाणि नामान्याप्नोति ।

प्रज्ञया वाचा द्वयोक्तया संविदा **वाचं** वागिन्द्रियं **समारुह्य** सम्यक्तादात्म्यलक्षणेन संबन्धेनाऽऽरोहणं कृत्वाऽहं वागस्मीत्यभिमानं प्राप्येत्यर्थः । **वाचा,** उक्तप्रज्ञाभिन्नेनोक्तेनेन्द्रियेण । **सर्वाणि** निखिलानि **नामानि** वक्तव्यान्य**आप्नोति** वाच्यविरूढा प्रज्ञा प्राप्नोति । अयमर्थः । न प्रज्ञामन्तरेणोक्तविषयप्राप्तिस्तत्तो यद्विना न भवति नोपलभ्यते वा तत्तदात्मकं यथा तन्तून्विनाऽनुपलभ्यमानः पटस्तन्त्वात्मकः शुक्तिकामन्तरेण वाऽनुपलभ्यमानं रजतं शुक्त्यात्मकं तथा चोक्तेन्द्रियमन्तरेणाविद्यमानोऽनुपलभ्यमानो विषय उक्तेन्द्रियात्मकः । उक्तं च "इन्द्रियं प्रज्ञामन्तरेणानुपलभ्यमानं प्रज्ञात्मकम्" इति ॥

यथा वाङ्नामनी प्रज्ञाया भेदरहिते एवं घ्राणगन्धौ चक्षूरूपे श्रोत्रशब्दौ जिह्वान्नरसौ हस्तकर्माणि शरीरसुखदुःखान्युपस्थानन्दरतिप्रजातयः पादगतयः प्रज्ञाधीविज्ञातव्यकामाश्चेत्याह—

प्रज्ञया प्राणं समारुह्य प्राणेन सर्वान्गन्धानाप्नोति प्रज्ञया चक्षुः समा-

१ ख. ेवा मन एवा । २ ख. तस्य धी का ।

रुह्य चक्षुषा सर्वाणि रूपाण्याप्नोति प्रज्ञया श्रोत्रं समारुह्य श्रोत्रेण सर्वाञ्शब्दानाप्नोति प्रज्ञया जिह्वां समारुह्य जिह्वया सर्वानन्नरसानाप्नोति प्रज्ञया हस्तौ समारुह्य हस्ताभ्यां सर्वाणि कर्माण्याप्नोति प्रज्ञया शरीरं समारुह्य शरीरेण सुखदुःखे आप्नोति प्रज्ञयोपस्थं समारुह्योपस्थेनाऽऽनन्दं रतिं प्रजातिमाप्नोति प्रज्ञया पादौ समारुह्य पादाभ्यां सर्वा इत्या आप्नोति प्रज्ञयैव धियं समारुह्य प्रज्ञयैव धियो विज्ञातव्यं कामानाप्नोति ॥ ६ ॥

प्रज्ञया प्राणं समारुह्य० धियो विज्ञातव्यं कामानाप्नोति । वाक्पर्यायवन्नवकमपि व्याख्येयम् ॥ ६ ॥

ननु किं प्रज्ञया यावता वागादिभिरेव स्वः स्वोऽर्थोऽवगम्यत इत्याशङ्क्य वागादीनां प्रज्ञया रहितानां सत्यपि स्वार्थसंबन्धे न तदवगमहेतुत्वमिति सर्वजनीनानुभवेनाऽऽह—

न हि प्रज्ञापेता वाङ्नाम किंचन प्रज्ञापयेत् ।

न हि प्रज्ञापेता वाङ्नाम किंचन प्रज्ञापयेत् । हि यस्मात्प्रज्ञारहितं वागिन्द्रियं किमपि वक्तव्यं स्वं परं नावगमयेत् । प्रज्ञारहिता वाक्स्वव्यापारं न कुरुते कुर्वत्यप्यविवक्षितार्थमसंबद्धार्थं वा कुर्यादित्यर्थः ॥

ननु प्रज्ञारहिता वाग्न प्रज्ञापयेदित्यस्मिन्नर्थे किं प्रमाणमित्याशङ्क्य सर्वजनीनमनुभवमभिनयेन प्रमाणयति—

अन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह ।

अन्यत्र विषयान्तरे **मे** ममेन्द्रियस्वामिनो **मनो**ऽन्तःकरणधीवृत्तिजनकं प्रज्ञासाक्ष्य**भूद**भवदित्याहैवं ब्रूते ॥

मनसोऽन्यत्रावस्थाने किं स्यादित्यत आह—

नाहमेतन्नाम प्राज्ञासिषमिति ।

नाहमेतन्नाम प्राज्ञासिषमिति । अहमिन्द्रियस्वामी । एतत्त्वया कथ्यमानं नाम वक्तव्यमस्येन्द्रियस्य विषय इत्यर्थः । न प्राज्ञासिषं न प्रकर्षेण ज्ञातवान् । उक्तमपि विशदमस्पष्टवर्णं विक्षिप्तार्थं तद्विपरीतं वेत्यनेन प्रकारेणाऽऽहेत्यनुषङ्गः । अयमर्थः । परज्ञानाज्ञानयोरप्रत्यक्षत्वेऽपि परस्य तद्वचनेन लिङ्गेनानुमातुं शक्येते । तथाच प्रज्ञारहितमुक्तमिन्द्रियं न स्वव्यापारकरमिति ॥

यथा वाक्तथा प्राणचक्षुःश्रोत्रजिह्वाहस्तशरीरोपस्थपादप्रज्ञा इति पर्यायनवकेनाऽऽह—

न हि प्रज्ञापेतः प्राणो गन्धं कंचन प्रज्ञापयेदन्यत्र मे मनोऽभूदि-

---

१ ख. ग. प्रजया । २ ख. मनः । ३ ख. ह्य मनसा सर्वाणि ध्यातान्याप्नो ।

त्याह नाहमेतं गन्धं प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेतं चक्षू रूपं किंचन प्रज्ञापयेदन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतद्रूपं प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेतं श्रोत्रं शब्दं कंचन प्रज्ञापयेदन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतं शब्दं प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेता जिह्वाऽन्नरसं कंचन प्रज्ञापयेदन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतमन्नरसं प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेतौ हस्तौ कर्म किंचन प्रज्ञापयेतामन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतत्कर्म प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेतं शरीरं सुखं दुःखं किंचन प्रज्ञापयेदन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतत्सुखं दुःखं प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेत उपस्थ आनन्दं रतिं प्रजातिं कांचन प्रज्ञापयेदन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतमानन्दं न रतिं न प्रजातिं प्राज्ञासिषमिति न हि प्रज्ञापेतौ पादावित्यां कांचन प्रज्ञापयेतामन्यत्र मे मनोऽभूदित्याह नाहमेतामित्यां प्राज्ञासिषमिति ।

न हि प्रज्ञापेतः० प्राज्ञासिषमिति । वाक्पर्यायवत्पर्यायाष्टकं व्याख्येयम् ॥

विज्ञातव्यकामयोर्बुद्धिमन्तरेणानुपलम्भस्य सर्वजनीनत्वाद्धियमेवोररीकृत्याऽऽह—

न हि प्रज्ञापेता धीः काचन सिध्येत् ।

न हि प्रज्ञापेता धीः काचन सिध्येत् । काऽपि विज्ञातव्यकामादिभेदभिन्ना धीरन्तःकरणवृत्तिः प्रज्ञापेताऽसाक्षिका न सिध्येन्न प्रजायेत नावगम्यत इत्यर्थः ॥

ननु मिथोपेक्षावतामिन्द्रियतद्विषयमानप्रज्ञानां तुल्यत्वात्कथं, प्राणोपाधिका प्रज्ञैवोपास्येति नियमोऽस्तीत्याशङ्क्य प्रज्ञायामेवान्येषां कल्पितत्वमाह—

न प्रज्ञातव्यं प्रज्ञायेत ॥ ७ ॥

न प्रज्ञातव्यं प्रज्ञायेत प्रज्ञातव्यं धियो विषयो न प्रज्ञायेत न च गम्यते योग्यानुपलब्ध्या बुद्धेरभाव इत्यर्थः ॥ ७ ॥

इन्द्रियैः सह प्रज्ञाया अभेदश्चेत्तर्हि तं मामायुरमृतमित्युपास्स्वेत्यत्र वाचनिकया रीत्या वागेवोपास्या स्यादित्याह—

न वाचं विजिज्ञासीत ।

न वाचं विजिज्ञासीत वागिन्द्रियमुपास्यत्वेन न विजिज्ञासीत न विचारयेन्नावगच्छेदित्यर्थः ॥

तर्हि किमवगम्यमित्यत आह—

वक्तारं विद्यात् ।

वक्तारं वागिन्द्रियप्रेरकमानन्दात्मानं सर्वकरणवृत्तिसाक्षिणमित्यर्थः । विद्यात्प्रा-

णोऽस्मि प्रज्ञात्मा वक्ताऽऽयुरमृतमित्यवगच्छेत्। अथ वा प्राणोऽस्मि प्रज्ञात्मा वक्तेत्येवावगच्छेत् । अत्रैवाऽऽयुरमृतत्वयोरन्तर्भावादत एव प्राणप्रज्ञे सर्वप्राणो मुख्य इति प्राणे तावपीत्यङ्गीकृत्य सह ह्येताविल्याद्युक्तम् । अथवा वागादिभ्यः प्राणो मुख्य इति प्राणे ब्रह्मामृतत्वोपासनं समर्पितम् । अधुना वक्तर्यात्मनि प्राणस्यापि प्राणे ब्रह्मामृतत्वबुद्धिरुपदिश्यत इति रहस्यम् । पूर्वं न वाचं विजिज्ञासीतेति करणनिषेधः कृतोऽन्ते च न मनो विजिज्ञासीतेति तस्यैव निषेधं करिष्यति तेनाऽऽद्यन्ताभ्यामिन्द्रियनिषेधः सर्वेन्द्रियोपलक्षणार्थं मध्ये पर्यायाष्टकेन विषयं निषिध्यति पूर्वोत्तरयोः करणस्येवेतरविषयनिषेधोपलक्षणार्थम् । न चात्रानेकश इन्द्रियप्राये शरीरस्य पाठाच्छरीरमपीन्द्रियमिति मन्तव्यम् । करणस्यैव विषयोपलब्धेर्विवक्षितत्वात्तस्य च भोगायतनेऽपि शरीरे यथाकथंचित्संपादयितुं सुशकत्वात् । अथैवमपि प्रायपाठस्याऽऽग्रहस्तर्हि शरीरशब्देन त्वगिन्द्रियमस्तु । न चैवं सुखदुःखयोर्विषयत्वं विरुध्यते ताभ्यामुपलक्षितस्य तज्जनकस्य स्पर्शस्यैव कल्पयितुं शक्यत्वात् । एवं च शरीरेऽपि प्रायपाठो न बाधितो भवेत् ॥

पर्यायाष्टकेन विषयं निषिध्य तत्तद्विषयिण एवाऽऽत्मनो वेद्यत्वमाह—

न गन्धं विजिज्ञासीत घ्रातारं विद्यान्न रूपं विजिज्ञासीत रूपविद्यं विद्यान्न शब्दं विजिज्ञासीत श्रोतारं विद्यान्नान्नरसं विजिज्ञासीतान्नरसस्य विज्ञातारं विद्यान्न कर्म विजिज्ञासीत कर्तारं विद्यान्न सुखदुःखे विजिज्ञासीत सुखदुःखयोर्विज्ञातारं विद्यान्नाऽऽनन्दं न रतिं न प्रजातिं विजिज्ञासीताऽऽनन्दस्य रतेः प्रजा तेर्विज्ञातारं विद्यान्नेत्यां विजिज्ञासीतैतारं विद्यात् ।

न गन्धं० विजिज्ञासीतैतारं विद्यात् । रूपविद्यं रूपविदम्[1] । एतारं गन्तारम् । स्पष्टमन्यत् ॥

आदाविन्द्रियं निषिध्येन्द्रियस्वामिनो यथा ज्ञातव्यत्वमुक्तं तथाऽन्तेऽप्याह—

न मनो विजिज्ञासीत मन्तारं विद्यात् ।

न मनो विजिज्ञासीत मन्तारं विद्यात् । वाक्पर्यायवद्व्याख्येयम् ॥

एवं सर्वेन्द्रियविषयसाक्षिणो ज्ञानमभिधाय प्रसङ्गात्सर्वानर्थमूलं संसारचक्रमिन्द्रियविषयाभ्यामितरेतरसापेक्षाभ्यां प्रवर्ततेऽन्यतराभावे च न प्रवर्तत इत्यभिप्रायवानाह—

ता वा एता दशैव भूतमात्रा अधिप्रज्ञं दश प्रज्ञामात्रा अधिभूतं यद्धि भूतमात्रा न स्युर्न प्रज्ञामात्राः स्युर्यद्वा प्रज्ञामात्रा न स्युर्न भूतमात्राः स्युः ।

ताः प्रकृताः संसारचक्रस्य मूलभूताः । **वै** प्रसिद्धाः । **एताः** प्रत्यक्षा अनुमेयाश्च ।

---

१ क. रूपविदं । ख. द्रष्टार ।

दशैव । दशसंख्याका एव न त्वधिकाः । शरीरस्य सुखदुःखयोः स्पर्शस्य चावान्तरभावेन मनसश्च सर्वेन्द्रियेषु मन्तृत्वेन च **भूतमात्रा** वक्तव्याद्या विषयाः । **अधिप्रज्ञं** प्रज्ञानीन्द्रियाण्यधिकृत्य वर्तन्त इत्यधिप्रज्ञम् । **दश** दशसंख्याकाः **प्रज्ञामात्रा** वागादीनीन्द्रियाणि । **अधिभूतम्** । स्पष्टम् । यद्यदि हि प्रसिद्धा **भूतमात्रा** नामादिरूपा **न स्युर्न** भवेयुस्तर्हि **न प्रज्ञामात्राः स्युर्न** निर्विषयमिन्द्रियं भवति यद्वा पक्षान्तरे **प्रज्ञामात्रा** उक्तानीन्द्रियाणि **न स्युर्न** भवेयुः । **न भूतमात्रा** उक्ता भूतमात्राः **स्युर्न** भवेयुः ॥

तत्र हेतुमाह—

न ह्यन्यतरतो रूपं किंचन सिध्येत् ।

अन्यतरत एकस्मात्प्रज्ञामात्राभूतमात्रयोर्मध्ये। **हि** यस्मात् । **किंचन** किमपि **रूपं** विषय इन्द्रियं **न सिध्येत् ।** अयमर्थः । न हि विषयो विषयेणेन्द्रियं वेन्द्रियेणावगम्यते किंत्विन्द्रियेण विषयो विषयेणेन्द्रियमिति ॥

ननु यदि विषयेन्द्रियमितरेतरसापेक्षं तर्ह्यस्य परस्परं विभिन्नत्वात्प्रज्ञाया अपि तन्निमित्तं विभेदः स्यात्तथा च यथा प्रज्ञायां सर्वाणि भूतान्येकं भवन्तीति प्रतिज्ञा व्याहता स्यादित्यत आह—

नो एतन्नाना ।

नो एतन्नाना, एतत्प्रज्ञामात्राभूतमात्रारूपं नाना भेदवन्नो ।

नानात्वाभावं प्रतिज्ञाय तत्र दृष्टान्तमाह

तद्यथा रथस्यारेषु नेमिरर्पिता नाभावरा अर्पिता
एवमेवैता भूतमात्राः प्रज्ञामात्रास्वर्पिताः प्रज्ञामात्राः
प्राणेऽर्पिताः स एष प्राण एव प्रज्ञात्माऽऽनन्दोऽजरोऽमृतः ।

तत्तत्र । **यथा** दृष्टान्ते। **रथस्य** रथचक्रस्या**रेषु** नाभिप्रतिष्ठितेषु तीक्ष्णाग्रेषु काष्ठेषु **नेमिररे**भ्यो बहिर्देशवर्ति वर्तुलं काष्ठम् । **अर्पितो**ऽरेषु वर्तत इत्यर्थः । **नाभावन्तः**काष्ठेऽक्षाधारच्छिद्रवति वर्तुले। **अरा** दीर्घाणि तीक्ष्णानि काष्ठानि । **अर्पिताः** प्रतिष्ठिताः । **एवमेव** तद्वदेव न त्वन्यथा । **एता** उपलभ्यमाना **भूतमात्रा** विषया नेमिस्थानीयाः । **प्रज्ञामात्रासु,** इन्द्रियेष्वरस्थानीयेषु । **अर्पिताः** प्रतिष्ठिताः । **प्रज्ञामात्रा** इन्द्रियाण्यरभूतानि **प्राणे** मुख्यनासिकासंचारिणि नाभिस्थानीयेऽ**र्पिताः** प्रतिष्ठिताः । **स** प्राणोपाधिक **एष प्राण एव प्रज्ञात्मा** धीवृत्तौ प्रतिफलितः प्राज्ञ उपाधिविरहे प्रज्ञया नित्यया स्वयंप्रकाशयाऽवियुक्त आत्मा व्यापको व्यवहारावस्थायामस्मत्प्रत्यये व्यवहारयोग्यः ।

१ ख. °त्माऽऽनन्दोऽज° ।

आनन्दः सुखैकस्वभावः । **अजरो** जरारहितः । **अमृतो** मरणरहितः स्वयंप्रकाश-विज्ञानानन्दात्मस्वरूपः सर्वविक्रियाशून्य इत्यर्थः ॥

नन्वेवंरूपस्यापि साध्यसाधककर्मभ्यामाधिक्यन्यूनत्वे स्यातां समुद्रस्येवोदयास्तमयावित्यत आह—

न साधुना कर्मणा भूयान्नो एवासाधुना कनीयान् ।

न साधुना कर्मणा भूयान् । साधुना शास्त्रविहितेन कर्मणा पुण्यरूपेण न भूयानधिको भवतीति शेषः । **नो एव** नैव । **असाधुना** शास्त्रप्रतिषिद्धेन कर्मणा । **कनीयान्**कनिष्ठो न्यून इत्यर्थः । भवतीति शेषः । अयमर्थः । विक्रियावतो ह्यतिशयो दृष्टः समुद्रादेर्न तु विपरीतस्य गगनेऽदर्शनादिति ॥

साध्वसाधुकर्मणी आत्मानं न स्पृशत इत्यस्मिन्नर्थे हेतुमाह—

एष ह्येवैनं साधु कर्म कारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषत एष उ एवैनमसाधु कर्म कारयति तं यमधो निनीषते ।

एष ह्येव हि यस्मादेष एव प्राणप्रज्ञोपाधिक एव न त्वन्यः । **एनं** शरीराद्यात्मत्वाभिमानिनम् । **साधु कर्म** शास्त्रविहितं कर्म धर्मरूपम् । **कारयत्य**यस्कान्तवच्छरीर आविष्टः स्वयं निर्व्यापारस्तच्छरीराभिमानिनं विविधान्व्यापारान्कारयति । **तमेनं** प्रकृतं वक्ष्यमाणं **यं** प्रसिद्धं स्वर्गार्थिनम् । **एभ्यः** प्रत्यक्षेभ्यो लोकेभ्यः । **उन्निनीषत** ऊर्ध्वं नेतुमिच्छतीत्यर्थः । **एष उ एव** यथोक्त एव न त्वन्यः । **एनं** शरीराद्यभिमानिनम् । **असाधु** शास्त्रनिषिद्धं कर्म पातकं **कारयत्य**निच्छन्तमप्यनुष्ठापयति । **तं** प्रियमुखमप्यनर्थार्थिनं **यं** प्रसिद्धं पातकिनमेभ्यः प्रत्यक्षेभ्यो लोकेभ्यो मनुष्यादिनिवासेभ्यः । **अधो निनीषतेऽ**धो नेतुमिच्छतीत्यर्थः ॥

साध्वसाधुकर्मकारयितृत्वं स्वर्गनरकनयनार्थमित्युक्तं तदप्यस्य शरीरोपाधिरहितस्य चिन्मात्रस्य नियन्तृत्वशक्तिमात्रोपहितस्यान्तर्यामिणः प्रक्रान्तत्वादुपपन्नमित्याह—

एष लोकपालः ।

एष स्वर्गनरकयोर्नेता । **लोकपालो** लोकाना साधूनां सुखेनासाधूनां दुःखेन च पालको रक्षको लोकपालः ॥

तथा च लोकपालत्वं मन्त्र्यादिवत्स्यादित्यत आह—

एष लोकाधिपतिः ।

एष उक्तो लोकपालः । **लोकाधिपति**र्लोकानां रक्षकः । पित्रादिवदधिष्ठाय पालयतीति लोकाधिपतिः ॥

१ ख. ग. ह्येव सा । २ ख. ग. एवासा ।

तथाऽपि संकुचितमैश्वर्यमस्य स्याद्राजादिवदित्यत आह—

एष सर्वेशः स म आत्मेति विद्यात्स म आत्मेति विद्यात् ॥ ८ ॥

इति ऋग्वेदान्तर्गतकौषीतकिब्राह्मणारण्यकोपनिषदि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

ब्राह्मणारण्यकक्रमेण तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

एष उक्तो लोकाधिपतिः । **सर्वेशः** सर्वस्य निखिलस्य भूतभौतिकस्येशो नियन्ता सर्वेशः । **स** उक्तः सर्वेशत्वादिगुणः । **मे** ममेन्द्रस्य वक्तुः । **आत्मा,** अस्मत्प्रत्यये व्यवहारयोग्यो मामेव विजानीहीति मयोक्त आत्मा स्वरूपम् । **इति विद्या**देव जानीयात् । **स म आत्मेति विद्यात्** । व्याख्यातम् । वाक्याभ्यासोऽध्यायपरिसमाप्त्यर्थः ॥ ८ ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यश्रीशंकरानन्दभगवतः कृतौ ऋग्वेदान्तर्गतकौषीतकिब्राह्मणारण्यकोपनिषद्दीपिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ।

पूर्वाध्याये पूर्वं प्रत्ययेन प्राणोपासिनः आत्मोक्तमात्र न भवति कस्यचिद्भ्रमः प्राण एव चैतन्यविशिष्ट आनन्दादिगुणक आत्मेति तद्भ्रमनिवारणार्थं प्राणात्मपुरुषा वस्त्रादपगतबाह्यचैतन्यात्परं चेतनमानन्दादिरूपमात्मानं विजानीयात् पूर्वोत्तरपक्षाभ्यां ब्रह्मविद्याया अमानित्वादिगुणानन्तरेणानिदुष्टत्वं दर्शयितुमाख्यायिकामाह—

अथ गार्ग्यो ह वै बालाकिरनूचानः संस्पृष्ट आस सोऽवसदुशीनरेषु स वसन्मत्स्येषु कुरुपञ्चालेषु काशिविदेहेष्विति स हाजातशत्रुं काश्यमेत्योवाच ।

अथेत्यधिकारार्थः । **गार्ग्यो** गर्गगोत्रीय एतन्नामा । ह वै किल प्रसिद्धो ह वै इति श्रुत्यन्तरे । **बालाकि**र्बलाकस्यापत्यम् । **अनूचान** आचार्यं वदन्तमनु स्वयमप्युच्चारयतीत्यनूचानोऽधीतवेद इत्यर्थः । **संस्पृष्टः** सम्यक्स्पृष्टः सर्वत्र प्रथितकीर्तिरित्यर्थः । **आस** बभूव । **स** प्रकृतो गार्ग्यः । **अवस**न्निवासमकरोत् । **उशीनरेषू**शीनरसंज्ञकेषु देशेषु । **स** वसन्संचरन्स्वकीर्तिकामः सर्वत्र पर्यटन्नित्यर्थः । **मत्स्येषु** मत्स्यसंज्ञकेषु । अवसदित्येतद्वक्ष्यमाणवाक्यद्वये चानुवर्तेत । **कुरुपञ्चालेषु**

---

१ ख. °थ ह गार्ग्यो वै । २ क. स्पृष्ट । ३ क. काशीवि° । ४ ग. °श्यमासज्योवाच ।

कुरुसंज्ञकेषु देशेषु पञ्चालसंज्ञकेषु । **काशिविदेहेषु** काश्युपलक्षितेषु विदेहसंज्ञकेषु । **इत्येवं** प्रकारेष्वन्येष्वपि त्रैवर्णिकनिवासदेशेष्ववसदित्यर्थः । **स** नानादेशनिवासी प्रथितकीर्तिर्गर्वाढ्यो गार्ग्यः । **ह** किल । **अजातशत्रुं** न विद्यते जात उत्पन्नो यदपेक्षया शत्रुः शात्रवः स्वस्य स्वेन वा सर्वत्र समबुद्धेः सोऽयं सार्थकनामधार्यजातशत्रुस्तम् । **काश्यं** काशिदेशाधिपतिम् । **एत्य** कदाचित्सभागतं प्राप्य । **उवाचोक्तवान्** ॥

गार्ग्योक्तिमाह—

ब्रह्म ते ब्रवाणीति तं होवाचाजातशत्रुः ।

ब्रह्मानुपचरितब्रह्मशब्दाभिधेयं **ते** तुभ्यमजातशत्रवे । **ब्रवाणि** यदि भवतोऽपेक्षा तदा वदानीत्यनेन प्रकारेणोवाचेत्यन्वयः । **त**मेवं वदन्तं गार्ग्यं **ह** किल । **उवाचोक्तवानजातशत्रुर**जातशत्रुनामा राजा ॥

अजातशत्रूक्तिमाह—

सहस्रं दद्मस्त इत्येतस्यां वाचि जनको जनक इति वा उ जना धावन्तीति ॥ १ ॥

[*आदित्ये बृहच्चन्द्रमस्यन्नं विद्युति सत्यं स्तनयित्नौ शब्दो वायाविन्द्रो वैकुण्ठ आकाशे पूर्णमग्नौ विषासहिरित्यप्सु तेज इत्यधिदैवतमथाध्यात्ममादर्शे प्रतिरूपश्छायायां द्वितीयः प्रतिश्रुत्कायामसुरिति शब्दे मृत्युः स्वप्ने यमः शरीरे प्रजापतिर्दक्षिणेऽक्षिणि वाचः सव्येऽक्षिणि सत्यस्य] ॥ २ ॥

सहस्रं गवां सहस्रम् । **दद्मो** वयं राजानोऽल्पेऽपि कार्ये प्रभूतं प्रयच्छामः किमुत त्वादृशानामित्यर्थः । **ते** तुभ्यं ब्राह्मणाय ब्रह्मविदे दानपात्राय । नेयं ब्रह्मविद्याया दक्षिणा किं त्वि**त्येतस्या**मिदानीमुक्तायां **वाचि** ब्रह्म ते ब्रवाणीत्येवंरूपवाङ्मात्रनिमित्तम् । **जनक** एतन्नामा मिथिलेश्वरो ब्रह्मविद्यायाः ससाधनाया दाता **जनकः** स एव ब्रह्मविद्यायाः प्रतिग्रहीता । **इत्य**नेन प्रकारेण तं ज्ञात्वाऽत्यर्थं **वै** प्रसिद्धाः । **उ** अपि **जना**स्त्रैवर्णिका **धावन्ति** गच्छन्ति । अयमर्थः । ब्रह्मविद्याया यो दाता वक्ताऽपि चेत्येवं वदन्तो जना मिथिलेश्वरमेत्य गच्छन्ति । अपि मां तादृशं तत्तोऽप्यधिकं वा न जानन्तीत्यनेन प्रकारेणोवाचेत्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष आदित्ये पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः ।

स उक्तः । **ह** किलो**वा**चोक्तवान् । **बालाकि**र्बालाकस्यापत्यम् । **य एव**

* एतत्खण्डं क. ग. पुस्तकयोर्नोपलभ्यते टीकाया चास्य व्याख्याऽपि नोपलभ्यते ।

१ क. 'ष्म एत' ।

प्रसिद्ध एव न त्वन्यः । **एष** मादृशस्य प्रत्यक्षः । **आदित्ये,** आदित्यमण्डले । **पुरुषः** पुरुषाकारश्चेतनः । **तमेवो**क्तस्थानस्थमेव न त्वन्यम् । **अहं** गार्ग्यो ब्रह्मवित् । **उपासे** विजातीयप्रत्ययशून्येन सजातीयप्रत्ययप्रवाहेण ब्रह्मेति साक्षात्कुर्वे । इत्यनेन प्रकारेणो-वाचेत्यन्वयः । तमेवं ब्रुवाणं गार्ग्यं **ह** किल**ोवाचो**क्तवान् । **अजातशत्रु**रेतन्नामा हस्त-संज्ञया निवारयन् । **मा मा,** आबाधायां द्विर्वचनम् । **एतस्मिन्नु**क्तपुरुषे । उक्त-पुरुषोपदेशनिमित्तमित्यर्थः । आवयोर्ज्ञाने समाने सति **संवादयिष्ठाः,** त्वं गुरुरहं शिष्य इति गुरुशिष्योक्तिरूपं संवादं मा कारय । एतस्मिन्कार्यमाणे वयं बाधिताः स्यामः ॥

ननु यद्यपि त्वं जानीष एनं पुरुषं तथाऽपि तद्गुणोपासनां फलं च न जानीष इत्यत आह—

बृहन्पाण्डरवासा अतिष्ठाः सर्वेषां भूतानां मूर्धेति वा अहमेत-मुपास इति स यो हैतमेवमुपास्तेऽतिष्ठाः सर्वेषां भूतानां मूर्धा भवति ॥ ३ ॥

बृहन्नभ्यधिकः **पाण्डरवासाः** शुक्लगुणोज्ज्वलवस्त्रश्चन्द्रमसः सूर्यसुषुम्नानाडीरूप-त्वात् । एतौ शास्त्रान्तरोक्तौ गुणौ सूर्येऽप्यविरुद्धौ । **अतिष्ठाः** सर्वाणि भूतान्यतीत्य तिष्ठतीत्यतिष्ठाः । **सर्वेषां भूतानां** निखिलानां स्थिरजङ्गमानां **मूर्धा** मस्तकम् । इत्य-नेन प्रकारेण । **वै** प्रसिद्धः सर्वेषां ब्रह्मविदां निरभिमानिनाम् । अहमजातशत्रुः । **एतं** त्वयोक्तं पुरुषमुपास उपासनया साक्षात्कुर्वे । **इति**रुक्तपुरुषगुणपरिसमाप्त्यर्थः । **स यो हैतमेवमुपास्ते** । यः प्रसिद्ध उपासकः । ह किल । एतमुक्तगुणकं पुरुषम् । एवमुपास्ते, उक्तगुणोपासनया साक्षात्कुरुते । सः, **अतिष्ठाः सर्वेषां भूतानां मूर्धा** । व्याख्या-तम् । **भवति** यद्गुणं ब्रह्मोपास्ते स्वयमपि तद्गुणो भवति । उपासनस्थानमेतन्न तु शुद्धं निरुपाधि ब्रह्मेत्युक्तं भवति ॥ ३ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष चन्द्रमसि पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः सोमो राजाऽन्न-स्याऽऽत्मेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्तेऽन्न-स्याऽऽत्मा भवति ॥ ४ ॥

चन्द्रमसि चन्द्रमण्डले । **सोमो राजा** प्रियदर्शनो दीप्तिमान् । **अन्नस्याऽऽत्मा ।** चतुर्विधस्यादनीयस्याऽऽत्मा कारणं स्वरूपं वा । फलं तु तद्वान्भवतीति व्याख्येयम् ॥ ४ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष विद्युति पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठास्तेजस आत्मेति वा अह-मेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते तेजस आत्मा भवति ॥ ५ ॥

१ ख. 'यिष्ठा अन्न' । २ ख. 'यिष्ठ : सत्यस्याऽऽत्मे' । ३ ख. 'स्ते सत्यस्याऽऽत्मा ।

विद्युति सौदामनीमण्डले । **तेजस आत्मा** तेजस्वीत्याद्यभिमानः ॥ ५ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष स्तनयित्नौ पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः शब्दस्याऽऽत्मेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते शब्दस्याऽऽत्मा भवति ॥ ६ ॥

स्तनयित्नौ मेघमण्डले । **शब्दस्याऽऽत्मा** ध्वनिवर्णभेदभिन्नस्य कारणं स्वरूपं वा ॥ ६ ॥

***स होवाच बालाकिर्य एवैष आकाशे पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः पूर्णमप्रवर्ति ब्रह्मेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते पूर्यते प्रजया पशुभिः ।**

आकाशे गगनेऽव्याकृते वा । **पूर्णमप्रवर्ति** क्रियाशून्यं **ब्रह्म** बृहत्सर्वस्मादप्यधिकं **पूर्यते प्रजया पशुभिः** । पूर्णं गुणोपासनफलं पुत्रगवादिपरिपूर्तिः ॥

अप्रवर्तिगुणोपासनफलमाह—

नो एव स्वयं नास्य प्रजा पुरा कालात्प्रवर्तते ॥ ७ ॥

नो एव स्वयं० प्रवर्तते । शतसंवत्सरकालात्पूर्वं स्वयमुपासको नो एव प्रवर्तते प्रमीयते । अस्योपासकस्य प्रजा तनयादिका । पुरा कालान्न प्रवर्तत इत्यनुवर्तते ॥ ७ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष वायौ पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा इन्द्रो वैकुण्ठोऽपराजिता सेनेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते ।

वायौ पवने । **इन्द्रः** परमैश्वर्यसंपन्नः । **वैकुण्ठो** विगता कुण्ठा परेण निवारणा यस्मात्स विकुण्ठः । विकुण्ठ एव वैकुण्ठः । **अपराजिता सेना** न परैः पराजिताऽपराजिता सेना ॥

इन्द्रगुणफलमाह—

जिष्णुर्ह वा ।

जिष्णुर्ह वा जयनशीलः । ह प्रसिद्धौ वाशब्द एवकारार्थः ॥

वैकुण्ठगुणफलमाह—

अपराजयिष्णुः ।

अपराजयिष्णुः परैर्जेतुमशक्यशीलः ॥

* एतस्यानन्तरखण्डस्य न व्याख्यानं पाठः ख पुस्तके ।

१ ख. [illegible] स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति ॥ ८ ॥ स ।

अपराजितसेनागुणफलमाह—

अन्यतस्त्यजायी भवति ॥ ८ ॥

अन्यतस्त्यजायी, अन्यतस्त्योऽन्यतो भवो वैरी तज्जयलक्षणं शीलमस्येत्यन्यतस्त्यजायी ॥ ८ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैषोऽग्नौ पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा विषासहिरिति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते विषासहिर्हैवान्येषु भवति ॥ ९ ॥

अग्नौ जातवेदसि । **विषासहिर्विविधसहनशीलो** दुःसहो वाऽन्यैः । **हैवान्येषु भवति ।** ह प्रसिद्धम् । एष एव न त्वन्यः । अनुपासनादेष उपासको भवति ॥ ९ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैषोऽप्सु पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा नाम्न आत्मेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते नाम्न आत्मा भवतीत्यधिदैवतमथाध्यात्मम् ॥ १० ॥

अप्सु जलेषु । **नाम्नः** स्वात्मनाम्नः । **आत्मा** स्वरूपं कारणं वा भवति । न च शाखान्तरप्रतिरूपगुणेन विरोधः । अस्ति हि सादृश्यं नाम्नो वस्तुना । तथा हि । घट इति वस्तु घट इति नामेति वाऽप्यन्तसादृश्योपलम्भात् । इत्यधिदैवतमनेन प्रकारेण दैवतमधिकृत्योक्तमधिदैवतम् । **अथाधिदैवतोपासनानन्तरम्** । **अध्यात्ममात्मानं** शरीरमधिकृत्योच्यमानमुपासनमध्यात्मम् ॥ १० ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष आदर्शे पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः प्रतिरूप इति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते प्रतिरूपो हैवास्य प्रजायामाजायते नाप्रतिरूपः ॥ ११ ॥

आदर्शे दर्पणे भास्वरे द्रव्य इत्यर्थः । **प्रतिरूपः** सदृशो गतिरूपगुणी इत्यर्थः । **प्रतिरूपो हैवास्य,** उपासकस्य सदृशः प्रसिद्ध एव प्रजायाम् । **प्रजायां** संतानानिमित्तम् । **आजायते** पुत्रः स्पष्ट उपपद्यते । **नाप्रतिरूपो** न विलक्षणः ॥ ११ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष प्रतिश्रुत्कायां पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा द्वितीयोऽनपग इति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते ।

१ ख. °हिर्ह वा अन्येषु भ । २ ख. ग. °ष्ठाम्तेजस अ । ३ ख. ग. °स्ते तेजस आ । ४ ख. °प च्छायाया ।

प्रतिश्रुत्कायां श्रवणं श्रवणं प्रत्यभितिष्ठतीति प्रतिश्रुत्का । **द्वितीयो** द्विसंख्यापूरणः । **अनपगो** गमनशून्यः ॥

द्वितीयगुणस्य फलमाह—

विन्दते द्वितीयात् ।

विन्दते लभते । **द्वितीयाद्**भार्याशरीराद्द्वितीयमिति शेषः ॥

अनपगगुणस्य फलमाह—

द्वितीयवान्भवति ॥ १२ ॥

द्वितीयवान्भवति । अनपगतपुत्रपौत्रादिर्भवतीत्यर्थः ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष शब्दः पुरुषमन्वेति तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा असुरिति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते नो एव स्वयं नास्य प्रजा पुरा कालात्संमोहमेति ॥ १३ ॥

शब्दः पुरुषमन्वेति । गच्छन्तं पुरुषं योऽयं ध्वन्यात्मकः शब्दः पश्चाद्गच्छति । **असु**र्जीवनहेतुरित्यर्थः । **नो एवे**त्याद्याकाशपर्याये व्याख्यातम् । **संमोहमेति** निधनं गच्छति ॥ १३ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष च्छायापुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा मृत्युरिति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते नो एव स्वयं नास्य प्रजा पुरा कालात्प्रमीयते ॥ १४ ॥

छायापुरुषश्छायारूपः । **मृत्यु**र्मरणहेतुः । **नो एवे**त्यादिकमाकाशपर्याये व्याख्यातम् । **प्रमीयते** निधनं गच्छति ॥ १४ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष शारीरः पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः प्रजापतिरिति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते प्रजायते प्रजया पशुभिः ॥ १५ ॥

शरीरे भवः **शारीरः । प्रजापतिः** प्रजायाः पालकः । **प्रजायते प्रजया पशुभिः ।** प्रजापशुवृद्धिर्भवति ॥ १५ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष प्राज्ञ आत्मा येनैतत्पुरुषः सुप्तः स्वप्न्यया चरति तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैत-

१ ख. °ष प्रतिश्रुत्कायां पुरुषस्तमे° । २ क. °ष्ठा आयुरि° । ३ ख. °स्ते न पु° । ४ ख. °ष शब्दे पु° । ५ क. °यायां पु° । ६ ख. °स्ते न पु° । ७ ख. पुराकालात्प्रैतीति । स । ८ ख. °कियेनै° ।

स्मिन्संवादयिष्ठा यमो राजेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते सर्वं हास्मा इदं श्रैष्ठ्याय यम्यते ॥ १६ ॥

सुषुप्तः **प्राज्ञः** प्रज्ञया नित्ययुक्तः प्राणोपाधिकः । आत्माऽऽत्मशब्दप्रत्ययालम्बनम् । **येन** प्राज्ञेनाऽऽत्मना सहैकतायै । **एतत्सुप्त** एतत्स्वप्नदर्शनरूपं शयनं प्राप्तः **स्वप्न्यया चरति** स्वप्नेन गच्छति स्वप्नाननुभवति । **सर्वं** निखिलं **ह** प्रसिद्धम् । **अस्मा** अस्योपासकस्य । **इदं** प्रत्यक्षादिप्रमाणैरुपलभ्यमानम् । **श्रैष्ठ्याया**धिकत्वाय । **यम्यते** नियमेन प्रवर्तत इत्यर्थः ॥ १६ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष दक्षिणेऽक्षन्पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा नाम्न आत्माऽग्नेरात्मा ज्योतिष आत्मेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्त एतेषां सर्वेषामात्मा भवति ॥ १७ ॥

दक्षिणेऽक्षन्दक्षिणेऽक्षणि दक्षिणे चक्षुषि । **नाम्न आत्मा** वर्णात्मकशब्दस्य कारणं स्वरूपम् । **ज्योतिष आत्मा** प्रकाशमात्रस्य स्वरूपम् । **एतेषां** नामाग्निज्योतिषां **सर्वेषां** निखिलानामात्मा **भवति** स्वरूपं भवति ॥ १७ ॥

स होवाच बालाकिर्य एवैष सव्येऽक्षन्पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठाः सत्यस्याऽऽत्मा विद्युत आत्मा तेजस आत्मेति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्त एतेषां सर्वेषामात्मा भवतीति ॥ १८ ॥

सव्येऽक्षन्सव्येऽक्षणि वामे चक्षुषि । **सत्यस्य** प्राणरूपस्या**ऽऽत्मा** स्वरूपम् । **विद्युत आत्मा** सौदामन्याः स्वरूपं **तेजस आत्मा** ज्योतिर्मात्रस्य स्वरूपम् । **एतेषां** सत्यविद्युत्तेजसां **सर्वेषामात्मा भवति** सर्वेषां स्वरूपं भवति । शेषं पर्यायपञ्चदशकेऽपि प्रथमपर्यायवद्व्याख्येयम् । **इतिः** पुरुषोपदेशपरिसमाप्त्यर्थः ॥ १८ ॥

तत उ ह बालाकिस्तूष्णीमास तं होवाचाजातशत्रुः ।

ततः सव्ये चक्षुषि पुरुषस्य निराकरणानन्तरम् । **उ** एव तदनन्तरमेव । **ह** किल । **बालाकि**र्बालाकस्यापत्यं **तूष्णीमास** मौनी बभूव । **तं** तूष्णींभूतं बालाकिम् । **होवाचाजातशत्रुः** । व्याख्यानम् ॥

१ ख. °ष शरीरे पुरुषस्तमेवाहमुपास इति तं होवाचाजातशत्रुर्मा मैतस्मिन्संवादयिष्ठा प्रजापतिरिति वा अहमेतमुपास इति स यो हैतमेवमुपास्ते प्रजायते प्रजया पशुभिर्यशसा ब्रह्मवर्चसेन स्वर्गेण लोकेन सर्वमायुरेति । स होवाच बालाकिर्य एवैष दक्षिणेऽक्षिणि पुरु° । २ ख. वाच । ३ ख. °व्येऽक्षिणि पु° ।

राजोक्तिमाह—

एतावन्नु बालाका३इ इत्येतावद्धीति होवाच बालाकिस्तं होवाचाजातशत्रुर्मृषा वै किल मा समवादयिष्ठा ब्रह्म ते ब्रवाणीति।

एतावदियत्प्रमाणम् । **नु** वितर्के । उतान्यदपीत्यर्थः । **बालाका३इ** । हे बालाके । प्लुतिर्निर्भर्त्सनार्था । यद्यप्ययोग्यं ब्राह्मणस्य भर्त्सनं तथाऽपि गर्वपरिहारार्थं क्रियमाणं न विरुद्धम् । गर्वो ह्यस्य महान्तं पुरुषार्थं नाशयन्कण्टकः कण्टकोद्धरणं च राज्ञा करणीयमिति न्यायात् । **इत्यनेन** प्रकारेण राजोवाचेत्यन्वयः । एवं राज्ञोक्तेऽपगतगर्वः । **एतावद्धि,** इयदेवोक्तं नातोऽधिकमहं किंचिद्ब्रह्म वेद्मीति शेषः । **इति होवाच बालाकिः,** एवं किलोक्तवान्बालाकस्यापत्यम् । तमपगतगर्वं बालाकिम् । **होवाचाजातशत्रुः** । व्याख्यातम् । **मृषा वै किल मा** मामजातशत्रुम् । **मृषा वै** वितथमेव **किल** निश्चितम् । **समवादयिष्ठा ब्रह्म ते ब्रवाणीति** । व्याख्यातम् ॥

स होवाच ।

एवमुक्त्वा पुनर्बालाकेरर्वाग्वदनस्य लज्जाजडस्यापगतगर्वस्यानुग्रहार्थं **सोऽजातशत्रुर्ह** किलोवाचोक्तवान्बालाकिं प्रति ॥

राजोक्तिमाह—

यो वै बालाक एतेषां पुरुषाणां कर्ता यस्य वैतत्कर्म स वै वेदितव्य इति तत उ ह बालाकिः समित्पाणिः प्रतिचक्रम उपायानीति तं होवाचाजातशत्रुः प्रतिलोमरूपमेव तत्स्याद्यत्क्षत्रियो ब्राह्मणमुपनयेत् ।

यस्त्वया प्रस्तावितो ब्रह्मत्वेन । **वै** प्रसिद्धः सत्यज्ञानादिलक्षणः । **बालाके** हे बालाके । **एतेषामादित्यादीनां पुरुषाणां** त्वयोक्तानां पुरुषाणां **कर्तो**त्पादकः । **यस्य वा** यस्य प्रसिद्धस्य वेदान्तेषु । वाशब्दः पूर्वोक्तव्युदासार्थः । किमल्पाभिधानेनेत्यर्थः । **एतद्भू**तभौतिकरूपं विश्वम् । **कर्म** क्रियत इति कर्म । येनोत्पाद्यत इत्यर्थः । **स** त्वदुक्तपुरुषैः सह विश्वकर्ता । **वै** प्रसिद्धः सत्यज्ञानादिलक्षणः । **वेदितव्यः** साक्षात्करणीयः श्रवणाद्युपायैः । **इत्यनेन** प्रकारेण स होवाचेत्यन्वयः । **तत उ** तत एव राजोक्तेरनन्तरं **ह** किल **बालाकि**र्बालाकस्यापत्यं ब्रह्म जिज्ञासुः **समित्पाणिः** समित्करः **प्रतिचक्रमे** प्रतिचक्राम राजानं प्रति ब्रह्मोपदेशार्थं गृहीतोपायन आजगामेत्यर्थः । वाचा चैवं व्याहरन् । **उपायानीति** यदि भवतोऽनुज्ञा तदा भवन्तं गुरुत्वेन समीप आगच्छामीत्यनेन प्रकारेण प्रतिचक्रामेत्यन्वयः । तमपगतगर्वं ब्राह्मणं दीनतमा-

---

१ ख. ग. °वदिति । २ ख. ग. खलु । ३ क. सवादिष्ठा । ४ ग. °ति त स । ५ क. °व स्याद्य° । ६ ख. तन्मन्ये यत्क्ष° । ७ ख. ग. येतीहि ।

मवस्थां प्राप्तं ह किलोवाचाजातशत्रुरुक्तवान्राजा । प्रतिलोमरूपमेव विपरीतरूपमेव न त्वनुरूपं तत्स्याद्भवेत् । यत्क्षत्रियो न्यूनवर्णः क्षतत्राणकारी ब्राह्मणमुत्तमवर्णं द्विजोत्तममुपनयेद्ब्रह्मविद्यायै दीक्षयेत् ॥

मा च ते भयं यदसौ राजा न वक्ष्यतीत्येवमाह—

एहि व्येव त्वा ज्ञपयिष्यामीति तं ह पाणावभिपद्य प्रवव्राज तौ ह सुप्तं पुरुषमाजग्मतुस्तं हाजातशत्रुरामन्त्रयांचक्रे ।

एहि समाज्जनसमाजादेकान्तमागच्छ । व्येव त्वा ज्ञपयिष्यामि त्वा त्वां गुरुं विज्ञपयिष्याम्येव यज्जानामि तत्तुभ्यं वदन्न वञ्चयिष्यामीत्यर्थः । इत्यनेन प्रकारेणोक्त्वाऽनन्तरं तं बालाकिं ब्रह्मविद्यार्थिनं ह किल पाणावभिपद्य करे सस्नेहं गृहीत्वा प्रवव्राज सभादेशाद्देशान्तरं जगाम । तौ राजबालाकी । ह किल सुप्तं पुरुषमाजग्मतुरनेककर्मश्रमाकुलं शयानं राजपुरुषं कंचिदयितुः प्राप्तवन्तौ । तं सुप्तं पुरुषं ह किलाजातशत्रुरेतन्नामा राजाऽऽमन्त्रयांचक्रे वक्ष्यमाणैर्नामभिः संबोधयांचक्रे ॥

संबोधननामान्याह—

बृहन्पाण्डरवासः सोम राजन्निति ।

बृहन्, हे सर्वस्मादप्यधिक प्राण । पाण्डरवासः पाण्डरा आपो वाससी यस्य ते प्राणस्य तस्य संबोधनं हे पाण्डरवासः प्राण । सोम हे सोमात्मक प्राण । राजन्हे दीप्तिमन्प्राण । इतिः संबोधनपरिसमाप्त्यर्थः ॥

स उ ह तूष्णीमेव शिश्ये ।

स बृहन्नित्यादिना संबोधितः प्राणः । उ ह्यपि प्रसिद्धो यो जागर्ति ततोऽन्यो जीवोऽवस्थान्तरात्मत्वेन तूष्णीमेव मौनेनैव शिश्ये शयनं चक्रे ॥

तत उ हैनं यष्ट्याऽऽविचिक्षेप स तत एव समुत्तस्थौ तं होवाचाजातशत्रुः ।

तत उ तदनन्तरमेव । ह किल । एनं शयानं पुरुषं । यष्ट्या वेत्रादितनुकाष्ठेनाऽऽविचिक्षेपाऽऽसमन्तात्ताडितवान् । स शयानः पुरुषः प्राणाद्व्यतिरिक्तो यष्टिपातसंजातवेदनस्तत एव तदानीमेव न तु कालान्तरे समुत्तस्थौ सम्यगुत्थानं कृतवान् । तं होवाचाजातशत्रुः । तं प्राणात्मवादिनं बालाकिम् । व्याख्यानमन्यत् ॥

क्वैष एतद्बालाके पुरुषोऽशयिष्ट क्वैतदभूत् ।

एवं प्राण आत्मा न भवति यो जाग्रदपि न बुद्धवान् । क्व कुत्र । एष प्राणाद्व्यतिरिक्तः शयानः । एतत्सर्वचैतन्यशून्यं यथा तथा । बालाके हे बालाके । पुरुषश्चेतनः प्राणादीनां स्वामी । अशयिष्ट शयनमकुरुत क्व कस्मिन्प्रदेश एतदुक्तं शयनमभूजातम् ॥

उक्तः प्रश्नः पुरुषविषयेऽपरोऽवस्थाविषये । पुरुषशयनयोर्देशं पृष्ट्वा पुरुषस्याऽऽगमनदेशं पृच्छति—

कुत एतदागा३दिति ।

कुतः कस्माद्देशात् । **एत**ज्जागरणं प्रत्येतदागमनं वा । **आगादागतवान्प्लुति**विचारार्था । विचार्य कथयेत्यर्थः । **इत्य**नेन प्रकारेण प्रश्नमकरोदिति शेषः ॥

तत उ ह बालाकिर्न विजज्ञे तं होवाचाजातशत्रुर्यत्रैष एतद्बालाके पुरुषोऽशयिष्ट यत्रैतदभूद्यत एतदागादिति ।

तत उ अपि राज्ञा पृष्टं ह किल **बालाकि**र्बालाकस्यापत्यं **न विजज्ञे** न विज्ञातवान् । तमज्ञातप्रश्नं बालाकिम् । **होवाच० एतदागादिति ।** व्याख्यातम् ॥

स्वयं तद्देशविशेषमाह राजा—

हिता नाम हृदयस्य नाड्यो हृदयात्पुरीततमभिप्रतन्वन्ति तद्यथा सहस्रधा केशो विपाटितस्तावदण्व्यः पिङ्गलस्याणिम्ना तिष्ठन्ति ।

हिता नाम प्राणिनां हितकारणाद्धिता इत्यभिधानम् । **हृदयस्य** हृदयपुण्डरीकसंबन्धिन्यो हृदयपुण्डरीकान्निर्गता इत्यर्थः । **नाड्यः** शिराः । **हृदया**द्धृदयपुण्डरीकान्निर्गत्य **पुरीतत**माख्यं हृदयवेष्टन**मभिप्रतन्वन्ति** सर्वतः प्रकर्षेण विस्तारयन्ति वेष्टयन्तीत्यर्थः । **तद्यथा** यावत्परिमाणा इत्यर्थः । **सहस्रधा केशो विपाटितः** । बालः साहस्रप्रकारेण विविधं पाटितः केशस्य सहस्रांश इत्यर्थः । **ताव**त्तत्परिमाणा **अण्व्यः** सूक्ष्माः **पिङ्गलस्य** चित्रवर्णस्या**णिम्ना**ऽणुतमेन रसेनातिसूक्ष्मेणेत्यर्थः । **तिष्ठन्ति** पूर्णा वर्तन्ते ॥

सामान्यतो वर्णमुक्त्वा विशेषेण वर्णानाह—

शुक्लस्य कृष्णस्य पीतस्य लोहितस्येति तासु तदा भवति ।

शुक्लस्य श्वेतस्य । अणिम्नेति सर्वेषु वर्णेष्वनुवर्तते । **कृष्णस्य** कालस्य **पीतस्य** सुवर्णवर्णस्य **लोहितस्य** रक्तस्येत्येवंप्रकारस्य वर्णान्तरस्याप्यणिम्ना रसेन पूर्णास्तिष्ठन्ति । **तासु** हृदयवेष्टनपुरीतत्प्रतिष्ठितासु हृदयगमनमार्गभूतासु सामीप्येन **तदा भवति** तस्मिञ्शयनकाले वर्तते । न स्वप्नोऽन्यनाडीषु वर्तमानस्य भवतीत्यर्थः ॥

स्वप्नस्थानमभिधाय विस्तृतं सुषुप्तस्थानं सजागरणमाह—

यदा सुप्तः स्वप्नं न कंचन पश्यत्यथास्मिन्प्राण एवैकधा भवति तदैनं वाक्सर्वैर्नामभिः सहाप्येति चक्षुः सर्वै रूपैः सहाप्येति श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्ध्यानैः सहाप्येति स यदा प्रतिबुध्यते यथाऽग्नेर्ज्वलतः सर्वा दिशो विस्फुलिङ्गा विप्रतिष्ठे-

१ ग. म. पुरुषस्य । २ ख. °तस्य च ता° ।

स्त्वेवमेवैतस्मादात्मनः प्राणा यथायतनं विप्रतिष्ठन्ते प्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोकाः ॥ १९ ॥

यदा यस्मिन्काले । **सुप्तः स्वप्नं न कंचन पश्यतीत्यादि** लोका इत्यन्तं व्याख्यातम् । अयमर्थः । नाडीद्वारा पुरीतद्वेष्टनेऽनेकनाडीकारणे हृदयपुण्डरीके स्थिताकाशान्तर्वर्तिक्रियाशक्त्युपाधावानन्दात्मनि सुषुप्तिं प्राप्य तत एव जागरणमागच्छति स उपगताधाराधेयभेदो विज्ञानानन्दस्वरूपो ब्रह्मशब्दाभिधेयो न तु भवदभिमतः प्राणादिरधिदैवतमध्यात्मं चेति ॥ १९ ॥

कथमसौ ब्रह्मशब्दाभिधेय उपलब्धुं शक्यत इति बालाकेर्हृदयगतां शङ्कामपाकरिष्यन्दृष्टान्तपुरःसरमाह—

तद्यथा क्षुरः क्षुरधानेऽवहितः स्यात् ।

तत्तत्रोपलब्धौ दृष्टान्तः । **यथा** दृष्टान्ते । **क्षुर**स्तीक्ष्णाग्रः प्रसिद्धः क्षौरकर्मणि । **क्षुरधाने** क्षुरो धीयते यस्मिन्पात्रे तत्क्षुरधानं तस्मि**न्नवहितः** प्रक्षिप्तः **स्या**द्भवेत् । अयं हृदयपुण्डरीके शरीरैकदेश उपलब्धौ **दृष्टान्तः** ॥

इदानीं सर्वशरीरोपलब्ध्यर्थं दृष्टान्तमाह—

विश्वंभरो वा विश्वंभरकुलाय एवमेवैष प्रज्ञ आत्मेदंशरीरमात्मानमनुप्रविष्टः ।

विश्वंभरो वा विश्वंभरोऽग्निः । वाशब्दो दृष्टान्तान्तरे । **विश्वंभरकुलाये**ऽग्निनीडेऽरण्यादौ । **एवमेवा**नेनैव प्रकारेण । **एष** ब्रह्म ते ब्रवाणीति यो भवता प्रकृतः । **प्रज्ञो** नित्यस्वयंप्रकाशप्रज्ञायुक्तः । **आत्मा**ऽस्मत्प्रत्ययव्यवहारयोग्यः । **इदंशरीर**मिदंशरीरं भवमेतच्छरीरस्थेन्द्रियमित्यर्थः । **आत्मानमा**त्मशब्दप्रत्ययावलम्बनम् । **अनुप्रविष्टः** सृष्टमनु प्रवेशं कृतवान् ॥

प्रवेशावधिमाह —

आ लोमभ्य आ नखेभ्यः ।

आ लोमभ्य आ नखेभ्यः । लोमनखपर्यन्तं नखाग्रशरीरबहिर्गतकेशान्मुक्त्वा समग्रे शरीर इत्यर्थः ॥

स्वप्नसुषुप्तिजागरणेषु प्राणाद्यतिरिक्तमात्मानमभिधाय तस्य च सर्वस्मिञ्शरीरे हृदये च सामान्यविशेषाभ्यां व्याप्तिं चेदानीं तस्यैव स्वामित्वं विवक्षुर्दृष्टान्तपुरःसरमाह—

तमेतमात्मानमेत आत्मानोऽन्ववस्यन्ति ।

तमा लोमभ्य आ नखेभ्यः शरीरे सामान्यविशेषाभ्यां प्रविततम् । एतं बुद्धिसाक्षि-

१ ख. °काः । स एष प्राण एव प्रज्ञात्मेदं शरीरमात्मानमनुप्रविष्ट आ लोमभ्य आ नखेभ्यस्तद्य°। २ ख. नेवोपहितो विश्व° । ३ ख ग. प्रज्ञात्मे° ।

णम् । **आत्मानम**स्मत्प्रत्ययव्यवहारयोग्यं वस्तुत आनन्दात्मानम् । **एते**ऽपगताधिदैवभेदा अध्यात्मं प्रत्यक्षा इव । **आत्मानो** वागाद्याः । **अन्ववस्यन्ति,** आत्मनो निश्चयमनु पश्चान्निश्चयं कुर्वन्ति ॥

तत्र दृष्टान्तमाह—

यथा श्रेष्ठिनं स्वाः ।

यथा दृष्टान्ते । **श्रेष्ठिनं** श्रेष्ठत्वं प्रधानत्वं स गुणो यस्यास्ति स तु श्रेष्ठी तं प्राधान्यवन्तं कुटुम्बिनमित्यर्थः । **स्वाः** स्वसंबन्धिनो ज्ञात्युपलक्षिता उपजीवकाः । अन्ववस्यन्तीत्यनुवर्तते ॥

निश्चये प्राधान्यमुक्त्वा भोगेऽपि प्राधान्यं वक्तुं दृष्टान्तमाह—

तद्यथा श्रेष्ठी स्वैर्भुङ्क्ते यथा वा स्वाः श्रेष्ठिनं भुञ्जन्त्येवमेवैष प्रज्ञात्मैतैरात्मभिर्भुङ्क्ते ।

तत्तत्र भोगप्राधान्ये । **यथा** दृष्टान्ते । **श्रेष्ठी** कुटुम्बी **स्वै**र्ज्ञात्यादिभिः सह **भुङ्क्ते**ऽन्नमत्ति । **यथा वा** यद्वद्वाशब्दः प्रकारान्तरेण दृष्टान्तार्थः । **श्रेष्ठिनं** प्रधानं कुटुम्बिनं **स्वा** ज्ञात्याद्या **भुञ्जन्त्य**दन्ति । **एवमेवा**नेन प्रकारेण न त्वन्यथा । **एष प्रज्ञात्मा ।** व्याख्यातम् । ज्ञानक्रियाशक्त्युपाधिरित्यर्थः । **एतैः** प्रतिप्राणिव्यवस्थितैः । **आत्मभि**रात्मशब्दप्रत्ययालम्बनैर्वागादिभिः सह । **भुङ्क्ते**ऽत्ति । अथ वा दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकयोस्तृतीया करणार्था । न हि निर्मनुष्यकुटुम्बिनो द्रव्यवतोऽपि भोगः संभवति परैर्द्रव्यापहारादेः संभवात् । एवमसङ्गोदासीनस्य चितिस्वभावस्याऽऽत्मनोऽपि विना करणादिकं न भोगः । यथा श्रेष्ठी स्वैर्व्याख्यातम् । उत्पन्ने कार्ये प्रधानकुटुम्बी येन प्रकारेण स्वैर्ज्ञातिभिः सह पर्यालोच्यान्ववस्यत्येवमेतैरात्मभिरयमात्मेति बहिरेवावगन्तव्यम् ॥

तमेतमात्मानमित्यस्य प्रपञ्चार्थमाह—

एवं वै तमात्मानमेत आत्मानो भुञ्जन्ति ।

एवं वा, अनेनैव यथा श्रेष्ठिनं स्वा इति वक्ष्यमाणेन प्रकारेण । **एत**मिन्द्रियाणामधिष्ठातार**मात्मानमेत आत्मानो भुञ्जन्ति** । यथा श्रेष्ठिनं स्वा व्याख्यातम् । अत्राऽऽद्यन्तपर्याययोः सामान्यविशेषाभ्यां पुनरुक्तिपरिहारः । अथवा श्रेष्ठिनं स्वा इत्यस्य दार्ष्टान्तिक एवं वा इत्यादिः । न त्वात्मनो निश्चयमन्तरेणोपभोगः कर्तुं शक्यः । अस्मिन्पक्षे यथा श्रेष्ठी स्वैर्यथा श्रेष्ठिनं स्वा इति वचनद्वयं निगमनार्थत्वेन व्याख्येयम् । अथवा निश्चयो द्व्यात्मको भवति । आपत्कालीनोऽनापत्कालीनश्च । तत्रानापत्कालीनः प्रधानबुद्ध्यनुसारी निश्चयो मृगयायां मन्त्रिणा तादृशं हृदि निधाय तमेवमात्मानमिति प्रथममुक्तम् । आपत्कालीनस्तु बन्धुभिः सह कुटुम्बिनः कुटुम्बिना सह बन्धूनां च

१ ख. एवमेवै । २ ख. त आत्मान एतमात्मान भु° ।

विचार्यं भवति तादृशमङ्गीकृत्योक्तं यथा श्रेष्ठी स्वैरेवं वेत्यादि । अस्मिन्पक्षे यथा वा श्रेष्ठिनं स्वा भुञ्जन्तीत्यस्यैवमात्मानं प्राणा भुञ्जन्त इति । इदं बहिरेवावगन्तव्यम् ॥

अस्याऽऽत्मनो ज्ञानेन कस्य किं फलं जातमिति बालाकिशङ्कां व्यावर्तयितुमजातशत्रुराह—

स यावद्ध वा इन्द्र एतमात्मानं न विजज्ञे तावदेनमसुरा अभिबभूवुः स यदा विजज्ञेऽथ हत्वाऽसुरान्विजित्य सर्वेषां देवानां श्रैष्ठ्यं स्वाराज्यमाधिपत्यं पर्यायाय तथो एवैवं विद्वान्सर्वान्पाप्मनोऽपहत्य सर्वेषां भूतानां श्रैष्ठ्यं स्वाराज्यमाधिपत्यं पर्येति य एवं वेद य एवं वेद ॥ २० ॥

स प्रसिद्धः प्रतर्दनस्य गुरुः । **याव**द्यावन्तं कालं **ह** किल श्रुतमस्माभिः पूर्वेभ्य इत्यर्थः । **वै** प्रसिद्धः प्रजापतिशिष्य एकाधिकशतवर्षब्रह्मचारी ब्रह्मविद्यार्थम् । **इन्द्रः** परमैश्वर्यसंपन्नस्त्रिलोकीपतिः । **एतं** मयोक्तं सर्वेन्द्रियोपजीव्यम् । **आत्मान**मानन्दात्मानं **न विजज्ञे** विशेषेणायमसाविति न ज्ञातवान् । **ताव**त्तावन्तं कालम् । **एन**मात्मज्ञानशून्यमिन्द्रम् । **असुराः** शास्त्रनिषिद्धार्थप्रवृत्ता वागादयो विरोचनादयो वाऽ**भिबभूवु**रभिभवं पराभवं चक्रुः । **सः**, असुरैरभिभूतो **यदा** यस्मिन्काले "य आत्माऽपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः सोऽन्वेष्टव्यः स विजिज्ञासितव्यः स सर्वांश्च लोकानाप्नोति सर्वांश्च कामान्यस्तमात्मानमनुविद्य विजानाति" इति प्रजापतिवाक्यं सभायां श्रुत्वाऽनन्तरं **विजज्ञे** य एषोऽक्षिणि पुरुषो दृश्यत इत्यादेः प्रजापतेरुपदेशाद्विशेषेणायमसाविति ज्ञातवान्साक्षात्कृतवानित्यर्थः । **अथ** तदा **हत्वा** निपात्या**सुरा**नुक्ता**न्विजित्य** विजयं प्राप्य त्रिलोकीं स्वाधीनां विधायेत्यर्थः । **सर्वेषां** निखिलानां **देवाना**मग्न्यादीनां **श्रैष्ठ्यं** श्रेष्ठत्वं प्राधान्यम् । **स्वाराज्यं** स्वराजस्य भावोऽप्रतिहतेच्छत्वम् । **आधिपत्यं** गर्भदासानिव सर्वानधिष्ठाय पालयितृत्वमाधिपत्यं **पर्यायाय** सर्वतो गतवान् । **तथो एव** तद्वदेव न त्वन्यथा । **एवं विद्वान**वस्थात्रयातीतः प्राणादिभिराश्रयणीयोऽसङ्गोदासीनस्वभाव आकाशवत्सर्वगतोऽपि शरीरे हृदये च सामान्यविशेषाभ्यामुपलभ्यमानचैतन्योऽपगतसर्वधर्म आनन्दात्माऽहमस्मीत्येवंज्ञानवान् । **सर्वान्पाप्मनोऽपहत्य सर्वेषां भूतानां श्रैष्ठ्यं स्वाराज्यमाधिपत्यम्** । भूतानां स्थिरजङ्गमानाम् । व्याख्यातमन्यत् । **पर्येति** प्राप्नोति । **यः** शमादिसाधनचतुष्टयसंपन्नः । **एवं वेद**, इन्द्रवदुक्तमात्मानं जानीते । **य एवं वेद** । व्याख्यातम् । वाक्याभ्याम उपनिषत्समाप्त्यर्थः ॥ २० ॥

---

१ ख. पयस्ता ।

*ऋतं वदि० वक्तारम् । मयि भर्गो मयि महो वाङ्मे मनसि प्रतिष्ठिता मनो मे वाचि प्रतिष्ठितमाविराविर्मयोऽभूर्वेदसा मत्साऽऽणीर्ऋतं मा मा हिंसीरनेनाधीतेनाहोरात्रात्संवसाम्यग्न इळा नमं इळा नम ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो नमोऽस्तु देवेभ्यः शिवा नः शंतमा भव सुमृळीका सरस्वति मा ते व्योम संदृशि । अदब्धं मन इषिरं चक्षुः सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो दीक्षे मा मा हिंसीः ॥ १ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

इति ऋग्वेदान्तर्गतकौषीतकिब्राह्मणारण्यकोपनिषदि
द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

कौषीतकिब्राह्मणारण्यकक्रमेण चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

कौषीतकिब्राह्मण आत्मविद्या गुप्ताऽपि सम्यक्प्रकटीकृतेयम् ॥
लोकोपकाराय मया श्रुतीनां पदावलोकैकपरेण नित्यम् ॥ १ ॥
त्रय्या अथर्वाङ्गिरसश्च तद्वद्वे वा प्रसिद्धा इह लोकमध्ये ॥
अतो मयाऽकारि पदावलोकस्तेषां कृतेऽस्मिञ्शिव एतु तुष्टिम् ॥ २ ॥
गङ्गादयः शीतलनीरपूरा नैवाऽऽश्रिताश्चेत्सरितोऽल्पभाग्यैः ॥
न्यूनत्वमासां किमिवात्र भूयान्ममापि तद्वत्कृतयः प्रवृत्ताः ॥ ३ ॥
आत्मावबोधाय मदुक्तिवारां प्रवृत्तिरेषोपनिषत्समूहे ॥
विबुध्य सन्तः सततं स्वचित्तं प्रक्षालयन्तु प्रविमुक्तिकामाः ॥ ४ ॥
सर्वं न सर्वस्य हितं प्रियं वा व्यवस्थितं येन लभामहेऽद्ः ॥
प्रिया हितास्तेन विमुक्तिभाजां पदावलोका विहितास्ततोऽमी ॥ ५ ॥

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यश्रीशंकरानन्दभगवतः कृतौ कौषीतकिब्राह्मणोपनिषद्दीपिकायां
द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

समाप्तेयं सदीपिका कौषीतक्युपनिषत् ॥

---

* इयं शान्तिः क. ग. पुस्तकयोर्नोपलभ्यते ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

क्षुरिकोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

क्षुरिका शस्त्रिका प्रोक्ता तत्तुल्या धारणा यतः ॥
तद्वाचकस्त्रिखण्डोऽयं क्षुरिकाग्रन्थ उच्यते ॥

ॐ क्षुरिकां संप्रवक्ष्यामि धारणां योगसिद्धये ॥
यां प्राप्य न पुनर्जन्म योगयुक्तः स जायते ॥

गुरुतः प्राप्तविद्यस्य तत एव लब्धज्ञानप्रणवमन्त्रस्य षडङ्गयोगेऽधिकार इति तदर्थमुत्तरो ग्रन्थः—**क्षुरिकामित्यादि** । क्षुरिकां क्षुरिकामिव संसारोच्छित्तये शस्त्रिकामिव । रूपकम् । धारणामात्मनि चित्तावस्थानलक्षणाम् ।

उक्तं च **योगयाज्ञवल्क्ये**—

"शमादिगुणयुक्तस्य मनसः स्थितिरात्मनि ।
धारणेत्युच्यते सद्भिः शास्त्रतात्पर्यवेदिभिः" इति ॥

न पुनर्जन्म भवतीति शेषः । स धारणावान्कुतश्चिदपराधाद्यदि योगभ्रष्टो भवति तर्हि जन्मान्तरे योगयुक्त एव जायत इत्यर्थः । योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः । "तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम्" इति स्मृतेः ॥

वेदतत्त्वार्थविहितं यथोक्तं हि स्वयंभुवा ॥ १ ॥

वेदेति । इदं योगस्वरूपं वेदेन तत्त्वार्थेन परमार्थत्वेन विहितं विधिविषयीकृतम् । स्वयंभुवा ब्रह्मणा यथोक्तं यथा वर्तते तथोक्तं न विसंवादीत्यर्थः । तदुक्तं **योगयाज्ञवल्क्येन**—"वक्ष्यामि योगसर्वस्वं ब्रह्मणा कीर्तितं पुरा" इति । धात्रोक्तं परमेष्ठिनेति च ॥ १ ॥

निःशब्दं देशमास्थाय तत्राऽऽसनमवस्थितः ॥
कूर्मोऽङ्गानीव संहृत्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ २ ॥

योगस्वरूपं साधयितुं षडङ्गान्याह—**निःशब्दमिति** ।

यदुक्तम्—"कान्तारे विजने देशे फलमूलोदकान्विते ।
तपश्चरन्वसेन्नित्यम् " इति ।

षडङ्गलक्षणान्य**मृतबिन्दा**वुक्तानि। यमनियमयोः पूर्वकाण्डादेव सिद्धत्वादिहानभिधानं न तु कापालिकवदनङ्गीकारात्।

यमा यथा—" अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयाऽऽर्जवम्।
क्षमा धृतिर्मिताहारः शौचं चैते यमा दश "॥

नियमा यथा—"तपः संतोष आस्तिक्यं दानमीश्वरपूजनम्।
सिद्धान्तश्रवणं चैव ह्रीर्मतिश्च जपो हुतम् " इति॥

अवस्थित आस्थित आरूढः।

तदुक्तं **गीतासु**—

"शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः।
नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् " इति॥

तथा तन्त्रेणाऽऽसनं पद्माद्यास्थित इत्यपि बोद्धव्यम्।

तदुक्तं **हठप्रदीपिकायाम्**—

"हठस्य प्रथमाङ्गत्वादासनं पूर्वमुच्यते।
तत्कुर्यादासनस्थैर्यमारोग्यं चाङ्गपाटवम् " इति॥

कूर्मोऽङ्गानीवेति प्रत्याहार उक्तः। अत्रेन्द्रियाणीति शेषः।

तदुक्तम्—"इन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु स्वभावतः।
बलादाहरणं तेषां प्रत्याहारः स उच्यते " इति॥

अन्तरप्रत्याहारसिद्धये मन इति। हृदि हृत्पुण्डरीके। मनोनिरोधे दोषस्मरणात्।

तदुक्तम्—"कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन्।
इन्द्रियार्थान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते " इति॥ २॥

मात्राद्वादशयोगेन प्रणवेन शनैः शनैः॥
पूरयेत्सर्वमात्मानं सर्वद्वारान्निरुध्य च॥ ३॥

मात्रेति। द्वादशमात्रा **नादबिन्दा**वुक्ताः ' घोषिणी प्रथमा मात्रा ' इत्यादिना तत्रैव द्रष्टव्याः। प्रणवेन शनैरुच्चारितेन वायुं पूरयेत्। कीदृशेन मात्रा अकारोकारमकारार्धमात्राख्याश्चतस्रस्तासां प्रत्येकं तिस्रस्तिस्रो मात्रा घोषिण्यादयो भौमत्यादिफला द्वादश तासां योगश्चिन्तनं यस्मिंस्तेन प्रणवेन पूरयेत्। यदा दशभिः प्रणवैः पूरणं तदाऽष्टाचत्वारिंशद्भिः कुम्भनं चतुर्विंशतिभिश्च रेचनम्। यदा तु षोडशभिः पूरणं तदा चतुःषष्टिभिः कुम्भनं द्वात्रिंशद्भी रेचनम्। अष्टभिर्यदा पूरणं तदा द्वात्रिंशद्भिः कुम्भनं षोडशभी रेचनमिति विवेकः। सर्वमात्मानं न तु कतिपयाङ्गनिरोधेनोपविशेत्तथा सति वायुवैषम्यं स्यात्। सर्वद्वारान्सर्वद्वाराणीत्यर्थः। अधोद्वारमाकुञ्चनमूलबन्धाभ्यामूर्ध्वद्वाराणि जालंधरबन्धनेन॥ ३॥

उरोमुखकटिग्रीवं किंचिद्धृदयमुन्नतम् ।
प्राणान्संचारयेत्तस्मिन्नासाभ्यन्तरचारिणः ॥ ४ ॥

उरोमुखकटिग्रीवमुन्नतं धारयेदिति शेषः । तदुक्तं **गीतासु**—" समं कायशिरोग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः " इति । हृदयं किंचिदुन्नतं धारयन् । अनेन जालंधरबन्धः सूचितः ।

स यथा—"कण्ठमाकुञ्च्य हृदये स्थापयेच्चिबुकं दृढम् ।
बन्धो जालंधराख्योऽयममृतनाशयकारकः" इति ॥

संचारयेत्पूरकमात्राभिस्तस्मिन्हृदये । नासेत्यनेन मुखेन पूरकरेचकौ निषिद्धौ मुखेनैव पूरणे शिरोनैर्मल्यासिद्धेः ॥ ४ ॥

भूत्वा तत्र गतः प्राणः शनैरथ समुत्सृजेत् ॥ ५ ॥

भूत्वेति । प्राणस्तत्र सर्वशरीरे गतः प्रविष्टो भूत्वा तिष्ठतीति शेषः । एतेन कुम्भक उक्तः । स च पूरकमात्रापेक्षया चतुर्गुणाभिः कार्यः । अथ रेचकमाह—**शनैरिति ।** समुत्सर्जनं च पूरणापेक्षया द्विगुणाभिर्मात्राभिः । शीघ्रोत्सर्जने विमार्गे वायुर्गच्छेत् ॥ ५ ॥

स्थिरमात्रादृढं कृत्वा अङ्गुष्ठेन समाहितः ।
द्वे तु गुल्फे प्रकुर्वीत जङ्घे चैव त्रयस्त्रयः ॥
द्वे जानुनी तथोरुभ्यां गुदे शिश्ने त्रयस्त्रयः ॥ ६ ॥

स्थिरेति । स्थिराभिरेकरूपाभिर्मात्राभिर्दृढं स्थिरं प्राणं कृत्वा केवलकुम्भके सिद्ध इत्यर्थः । ततो धारणाभिः प्रत्याहारमभ्यसेदित्याह—**अङ्गुष्ठ इत्यादिना ।** अङ्गुष्ठेत्यादौ जातावेकवचनम् । अङ्गुष्ठयोर्गुल्फयोर्जङ्घयोरित्यादि बोद्धव्यम् । अङ्गुष्ठयोर्धारणे कुर्वीतेत्यन्वयः । द्वे तु धारणे कुर्यादित्यर्थः । **त्रयस्त्रय इति ।** जङ्घे प्राप्याऽऽद्यन्तमध्येषु निरोधाः कर्तव्या इति शेषः । जानुनी आद्यन्तयोः । उरुभ्यां साधनाभ्यामूर्वोरपि तथा द्वे इत्यर्थः । **गुद इति ।** मूलाधारे स्वाधिष्ठाने चाऽऽद्यन्तमध्येषु निरोधाः ॥ ६ ॥

वायोरायतनं चात्र नाभिदेशे समाश्रयेत् ।
तत्र नाडी सुषुम्ना तु नाडीभिर्बहुभिर्वृता ॥
अणुरक्ताश्च पीताश्च कृष्णास्ताम्रविलोहिताः ॥ ७ ॥

वायोरिति । अत्र नाभिदेशे वायोरायतनं मुख्यस्थानमस्ति तच्च धारणया समाश्र-

१ ङ. °न्मधार° । २ ग. °येन्नित्य नासा° । ट. °येद्योगी नासा° । ३ ग. °त्वा ध्यद्गु° । ४ क. °ल्फे च कु° । ख. ङ. °ल्फे तु कु° ।

येदित्यर्थः । तत्र नाभौ सुषुम्ना मध्यनाडी बहुभिर्द्वासप्ततिसहस्रैर्वृता मूलं तु तस्याः कन्दमध्यम् ।

कन्दस्तु—"गुदध्वजान्तरे कन्दमुत्सेधाद्व्यङ्गुलं विदुः" इत्युक्तः ।

"गुदमेढ्रान्तरे यद्वै वेणुकन्दं तदुच्यते" इति च ॥

वेणुः सुषुम्ना सा च षट्चक्रवती मूलाधारदण्डान्तरविवरगता मूर्धानं भित्त्वा ब्रह्मलोकान्तं निर्गता। यच्छान्दोग्ये—"शतं चैका च हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका" इति । नाभेरूर्ध्वं तु चक्रानुक्रमेण धारणा मूर्धान्तं द्रष्टव्या ।

उक्तं च **योगयाज्ञवल्क्ये**—

"मर्मस्थानानि सिद्ध्यर्थं शरीरे योगक्षेमयोः ।
तानि सर्वाणि वक्ष्यामि यथावच्छृणु सुव्रते ॥
पादाङ्गुष्ठौ च गुल्फौ च जङ्घामध्यौ तथैव च ।
धृत्योर्मूलं च जान्वोश्च मध्ये चोरुभयस्य च ॥
पायुमूलं ततः पश्चान्मध्यदेहश्च मेढ्रकम् ।
नाभिश्च हृदयं गार्गि कण्ठरूपस्तथैव च ॥
तालुमूलं च नासाया मूलं चाक्ष्णोश्च मण्डले ।
भ्रुवोर्मध्यं ललाटं च मूर्धा च मुनिसत्तमे ॥
मर्मस्थानानि चैतानि" इति ।

एतेषु च तत्रैव धारणोक्ता—

"स्थानेष्वेतेषु मनसा वायुमारोप्य धारयेत् ।
स्थानात्स्थानं समुत्कृष्य प्रत्याहारं प्रकुर्वतः ॥
सर्वे रोगाश्च नश्यन्ति योगाः सिध्यन्ति तस्य वै" इति ।

प्रपञ्चसारेऽपि —

अङ्गुष्ठगुल्फजानुद्वययोनिगुदं च सीवनी मेढ्रम् ।
नाभिर्हृदयं ग्रीवा सलम्बिकाग्रं तथैव नासा च ।
भ्रूमध्यललाटसुषुम्नार्धाग्रं द्वादशान्तमित्येव ॥
उत्क्रान्तौ परकायप्रवेशने चाऽऽगतौ पुनः स्वप्ने ।
स्थानानि धारणायाः प्रोक्तानि मरुत्प्रयोगविधिनिपुणैः" इति ॥

अङ्गुष्ठादूर्ध्वमारोहे फलमिदमुक्तम् । मूर्ध्नोऽङ्गुष्ठपर्यन्तमवरोहेऽपि च धारणानां फलमुक्तम्—

---

१ ख. गुप्त ।

"स्थानात्स्थानात्समाकृष्य यस्त्वेवं धारयेत्सुधीः।
सर्वपापविशुद्धात्मा जीवेदाचन्द्रतारकम्" इति॥

अणुरक्ताश्चेत्यादि नाडीनां विशेषणम्। तदुक्तं छान्दोग्ये—"अथ या एता हृदयस्य नाड्यस्ताः पिङ्गलस्याणिम्नस्तिष्ठन्ति शुक्लस्य नीलस्य पीतस्य लोहितस्य" इति। अण्व्यश्च ता रक्ताश्चेति समासः॥ ७॥

अतिसूक्ष्मां च तन्वीं च शुक्लां नाडीं समाश्रयेत्।
ततः संचारयेत्प्राणानूर्णनाभीव तन्तुना॥ ८॥

एवं केवलकुम्भके सिद्धे प्राणमनसोः स्थानविशेषेषु प्रत्याहारमभ्यस्य धारणासिद्धये सुषुम्नायां प्राणमनसोः प्रवेशः कर्तव्यः। तत्रोपायो मूलोड्डियानजालंधरबन्धैः शक्तिचालनेन चापानमूर्ध्वमाकृष्य तेन देहमध्येऽग्निं प्रज्वाल्य तज्ज्वालया कुण्डलीं प्रताप्योद्बोध्य ब्रह्मनाडीं द्वारमध्यस्थतन्मुखप्रसारणेन तत्र वायुमनोवह्नीन्प्रवेशयेदित्याशयेनाऽऽह—**अतिसूक्ष्मामिति**। तत्र जालंधरबन्ध उक्त उड्डियानो यथा—

"उदरे पश्चिमं तानं नाभेरूर्ध्वं तु कारयेत्।
उड्डियानो ह्ययं बन्धो मृत्युमातङ्गकेसरी" इति॥

मूलबन्धो यथा—

"पार्ष्णिभागेन संपीड्य योनिमाकुञ्चयेद्गुदम्।
अपानमूर्ध्वमाकृष्य मूलबन्धो निगद्यते" इति॥

शक्तिचालनं यथा—

"अवस्थिता चैव फणावती सा प्रातश्च सायं प्रहरार्धमात्रम्।
प्रपूर्य सूर्यात्परिधानयुक्त्या प्रगृह्य नित्यं परिचालनीया" इति।

अतिसूक्ष्मां तन्वीं वालाग्रशतभागोपमां नाडीं सुषुम्नां समाश्रयेदन्या नाडीरुत्सृज्य तत्रैव मनो दध्यादित्यर्थः। तृतीयार्थे तसिः। तन्तुनेति प्रतियोगिनि तृतीयाश्रवणात्। सुषुम्नया प्राणान्संचारयेदूर्ध्वं नयेत्। ऊर्णनाभी कीटविशेषो लूताख्यः। तन्तुना यथोर्ध्वं संचरति तथा संचारयेदित्यर्थः॥ ८॥

ततो रक्तोत्पलाभासं पुरुषायतनं महत्।
दहरं पुण्डरीकेति वेदान्तेषु निगद्यते॥
तद्भित्त्वा कण्ठमायाति तां नाडीं पूरयन्यतः॥ ९॥

ततः संचारानन्तरं तद्भित्त्वेत्यग्रतनेनान्वयः। तत्पुण्डरीकम्। कीदृशं रक्तोत्पलवद्रक्तवर्णम्। नानावर्णनाडीयोगाद्रक्तता। 'पुण्डरीकं सिताम्भोजे' इति कोशात्सितत्वेऽप्यौपाधिकी रक्तता ज्ञेया। पुरुषायतनं जीवनीडः। महत्सर्वावभासकत्वात्। दहरं दभ्रं

१ ख. 'रयेदिति। म'। ग. 'रयेच्छनैः। म'।

सूक्ष्मं स्वरूपेण पुण्डरीके हृत्पद्मदहराख्यमाकाशं वेदान्तेषु **छान्दोग्यादिषु** पठ्यते। तद्यथा—"अथ यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरे दहरं पुण्डरीकं वेश्म दहरोऽस्मिन्नन्तराकाशस्तस्मिन्यदन्तस्तदन्वेष्टव्यं तद्वाव विजिज्ञासितव्यम्" इति। तत्पुण्डरीकमनाहताख्यं कुण्डलीमनःप्राणाग्निभिर्भित्त्वा कण्ठं विशुद्धिचक्रस्थानमर्गलां भेत्तुमायाति जीवस्तां सुषुम्नां पूरयन्व्याप्नुवन्यतः सावधानः। पूरयन्दिवीति पाठे दिवीति निमित्तसप्तमी। फलमपि च निमित्तं भवति। दिवः प्राप्त्यर्थमूर्ध्वमारोहयेदित्यर्थः ॥ ९ ॥

मनसस्तु क्षुरं गृह्य सुतीक्ष्णं बुद्धिनिर्मलम् ॥

मनसस्तु क्षुरं मनःप्रकृतिकं क्षुरं शास्त्रनिष्णातं मन एवेत्यर्थः। सुतीक्ष्णं तर्केण घर्षणोपलेन निशानस्थानीयया शास्त्रीयबुद्ध्या निर्मलम् ॥

पादस्योपरि मर्मृज्य तद्रूपं नाम कृन्तयेत् ॥ १० ॥

पादस्येति। ब्रह्मणः पादस्य श्रुत्यन्तरोक्तस्य पुंस्पादस्थानीयस्योपरि तदुपासनया। मर्मृज्य निर्मलीकृत्य। मृजेर्यङन्तात्क्त्वो ल्यप्छान्दसः। ब्रह्मणः पादा यथा—"तदेतच्चतुष्पाद्ब्रह्म वाक्पादः प्राणः पादश्चक्षुः पादः श्रोत्रं पाद इत्यध्यात्ममथाधिदैवतमग्निः पादो वायुः पाद आदित्यः पादो दिशः पाद इत्युभयमेवाऽऽदिष्टं भवत्यध्यात्मं चैवाधिदैवतं च" इति। अथ वा प्रणवस्य चत्वार्यक्षराण्येव जाग्रदादिरूपाणि पादाः। ओमित्येतदक्षरस्य पादाश्चत्वार इत्यथर्वशिखोक्तेस्तत्प्रसिद्धं रूपं भूतादिस्वरूपं नाम तद्वाचकः शब्दस्तद्द्वयं ब्रह्मणो लोमस्थानीयं स्वरूपाद्बाह्यं कृन्तयेन्निवर्तयेत्तद्विषयां वृत्तिं भूतशुद्धिमार्गेण त्यजेदित्यर्थः। इदमेव तस्य निकृन्तनं यदविषयीकरणं मनोमयत्वात्संसारस्य मनसा मुक्तस्य स्वरूपाभावात्। हठपक्ष उत्तरमार्गरोधकं सग्रन्थि नाडिचक्रं छिन्द्यात्।

तदुक्तम्—"नासादक्षिणमार्गवाहिपवनः प्राणोऽतिदीर्घीकृत-
श्चन्द्राम्भःपरिपूरितामृततनुः प्राग्घण्टिकायां तदा ॥
छिन्द्यात्कालविशालवह्निवशगान्भूरन्ध्रनाडीगणां-
स्तत्कार्यं कुरुते पुनर्नवतरं छिन्नद्रुमस्कन्धवत्" इति ॥ १० ॥

मनोद्वारेण तीक्ष्णेन योगमाश्रित्य नित्यशः ॥
इन्द्रवज्र इति प्रोक्तं मर्मजङ्घानुकीर्तनम् ॥

किं कृत्वा निकृन्तेदत आह—**मन इति**। मनसोपायेन नित्यशोऽभीक्ष्णं योगं जीवात्मपरमात्मनोरैक्यम्। पक्षान्तरे योगमुद्योगम्। आश्रित्य। कीदृशं योगमिन्द्रस्य वज्र इवेति। तथा प्रोक्तम्—यथेन्द्रो वज्रेणाभेद्यं भिनत्त्येवमयं योगोऽच्छेद्यवासनाजालमिन्द्रवज्रो विद्युत्तत्तुल्यया कुण्डल्या नाडीजालं छिनत्ति। पुनः कीदृशं मर्मणो

१ घ. च. 'नोधारे'।

जङ्घाया अनुकीर्तनं यस्मिन्स तं जङ्घारूपं मर्मध्यानस्थानं यत्र कथितम् । जङ्घाग्रहणमङ्गुष्ठादेरप्युपलक्षणं तुल्यन्यायत्वात् । अङ्गुष्ठादिमूर्धान्तानां मर्मणामनुकीर्तनात् । मर्मजङ्घानुकर्तनमिति पाठे यथा नापितेन क्षुरस्य तैक्ष्ण्यज्ञानाय जङ्घाऽनुकृत्यते मुण्ड्यते तथाऽनेनाङ्गुष्ठादिमर्मस्थानानि नाडीमलानुकृन्तनेन निर्मली क्रियन्त इत्यर्थः ॥

तद्ध्यानबलयोगेन धारणाभिर्निकृन्तयेत् ॥ ११ ॥

तदिति । तच्छब्देन योग्यतावशान्मर्मजङ्घादिगुणीभूतमपि परामृश्यते तत्तन्नामकं मर्मादि धारणाभिश्छिन्द्यादथवा व्यवहितमपि रूपं नाम तच्छब्देन परामृश्यते स एव । इममिन्द्रवज्रयोगं जिह्वायास्तालुमूले प्रवेशार्थं जिह्वामूलसूत्रकृन्तनरूपं हठयोगिनो वर्णयन्ति ।

तदुक्तं खेचर्याम्—

"तालुमूलं समुत्कृत्य सप्तवासरमात्मवित् ।
स्वगुरूक्तप्रकारेण मूलं सर्वं विशोधयेत् ॥
स्नुहीपत्रनिभं शस्त्रं सुतीक्ष्णं स्निग्धनिर्मलम् ।
समादाय यतस्तेन रोममात्रं समुच्छिदेत् ॥
छित्त्वा सैन्धवपथ्याभ्यां चूर्णं तेन प्रघर्षयेत् ।
पुनः सप्तदिने प्राप्ते रोममात्रं समुच्छिदेत् ॥
एवं क्रमेण षण्मासं नित्ययुक्तः समाचरेत् ।
षण्मासाद्रसनामूलशिराबन्धः प्रणश्यति" इति ॥

ततो दोहनमुक्तम्—

"अथ वागीश्वरीं नाम शिरोवस्त्रेण वेष्टयेत ।
शनैरुत्कर्षयेद्योगी कालवेलाविधानवित्" इति ॥

प्रवेशोऽप्युक्तः—

"यदा तु बाह्यमार्गेण जिह्वा ब्रह्मबिलं व्रजेत् ।
तदा ब्रह्मार्गलं देवि दुर्भेद्यं त्रिदशैरपि ॥
अङ्गुल्यग्रेण संघृष्य जिह्वां तत्र प्रवेशयेत्" इति ॥

ततो जिह्वया मथनाभ्यामात्फलमप्युक्तम्—

"एवं द्वादशवर्षान्ते संसिद्धिः परमेश्वरि ।
शरीरे सकलं विश्वं पश्यत्यात्माविभेदतः" इति ॥

स हठतरः पन्थाः ॥ ११ ॥

ऊरोर्मध्ये तु संस्थाप्य मर्मप्राणविमोचनम् ॥
चतुरभ्यासयोगेन छिन्देदनभिशङ्कितः ॥ १२ ॥

ऊरोरिति । ऊरुग्रहणमुत्तरोत्तरस्थानोपलक्षणम् । ऊरोर्मध्ये समनस्कं प्राणं संस्थाप्य मर्मणः प्राणस्य च विमोचनं कर्तव्यम् । अस्मिन्मर्मण्यहं स्थित इत्यभिमानं त्यक्त्वा निरालम्बस्तिष्ठेदित्यर्थः । एवं स्थानान्तरेष्वप्यूह्यम् । अथवा सर्वत्रात्र च्छेदनं व्यवधायकं नाड्यादि विदार्य स्थानान्तरे गमनम् । **चतुरिति** । ऊरोरुत्तरेषु चतुर्षु गुदशिश्ननाभिहृदयेषु स्थानेष्वभ्यासयोगेन नामरूपमर्मप्राणांश्छिन्देत् । अथवा चतुर्वारं चतुरावृत्त्या प्रातर्मध्याह्ने सायं निशिथे च सर्वेषु स्थानेष्वभ्यासयोगेन । नन्वेवं छेदने देहाभिमानत्यागे च देहपातः स्यादत आह—**अनभिशङ्कित इति** । अयं भावः । न ह्यभिमानत्यागेन देहत्यागो भवति सुषुप्त्यादिषु तथा दर्शनाद्ध्यानिनां चिरकालदेहावस्थानस्मृतेर्न वा चक्रादिभेदनेऽपि शङ्केति ॥ १२ ॥

ततः कण्ठान्तरे योगी समूहं नाडिसंचयम् ॥
एकोत्तरं नाडिशतं तासां मध्ये वराः स्मृताः ॥ १३ ॥
इडा रक्षतु वामेन पिङ्गला दक्षिणेन तु ॥
तयोर्मध्ये वरं स्थानं यस्तं वेद स वेदवित् ॥ १४ ॥

तत इति । तदनन्तरं योगी कण्ठमध्ये नाडिसंचयं समूहं संघीकुर्वंश्छिन्देदित्यनुषङ्गः । कियत्यो नाड्यः सन्तीत्यपेक्षायां मध्यमसंख्यामाह—**एकेति** । वरा उत्तमाः । इडा वामेन पिङ्गला दक्षिणेनेत्येव च वक्तव्ये रक्षतुशब्दयोगः शिष्याणामाशिषे विद्यासंप्रदायोच्छेदो मा भूदिति । वरं स्थानं सुषुप्त्याख्यं तदधिष्ठातारं पुंलिङ्गनिर्देशात् ॥ १३ ॥ १४ ॥

सुषुम्ना तु परे लीना विरजा ब्रह्मरूपिणी ॥
द्वासप्ततिसहस्राणि प्रति नाडीषु तैतिलम् ॥

किं तत्स्थानं कश्च तदधिष्ठातेत्यपेक्षायामाह—**सुषुम्नेति** । परे पुरुषे ब्रह्मणि लीना । विरजा निर्मला । ब्रह्मरूपिणी ब्रह्मस्थानत्वात् । सुषुम्नैव वरं स्थानं पर एव तदधिष्ठातेत्यर्थः । कथं भूता सुषुम्ना नाडीषु मध्ये द्वासप्ततिसहस्राणि नाडीः प्रति तैतिलमुत्सीषं(च्छीर्षं) गण्डुकं यथा गण्डुकाधार उत्तमाङ्गं तिष्ठत्येवं सुषुम्नाधारे सर्वा नाड्यः स्थिता इत्यर्थः । "तैतिलो गण्डुके प्रोक्तस्तैतिलं करणान्तरे" इति **विश्वः** ॥

छिद्यन्ते ध्यानयोगेन सुषुम्नैका न च्छिद्यते ॥ १५ ॥

छिद्यन्त इति । ध्यानयोगेन ताश्छिद्यन्ते तासां छिन्नत्वादुच्चावचदेहेषूत्क्रान्तौ जीवस्य गमनं न भवति । यदुक्तम्—"तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्या उत्क्रमणे भवन्ति" इति । एका सुषुम्ना न च्छिद्यते तस्याः परमसूक्ष्मत्वेन मनोविषयतायोग्यत्वान्मनोविषयस्यैव योगेन च्छेद्यत्वादृजुतयाऽप्रतिद्वंद्वित्वाच्च ॥ १५ ॥

---

१ छ. °ति । सुषुम्नान्विते प° ।

योगनिर्मलधारेण क्षुरेणामलवर्चसा ॥
छिन्देन्नाडीशतं धीरः प्रभावादिह जन्मनि ॥ १६ ॥

योगेति। योग एव निर्मला धारा यस्य तेन क्षुरेण मनसाऽमलवर्चसा पादस्योपरि मृष्टत्वान्निर्मलतेजसा नाडीशतं छिन्देत्। तासां छेदे तत्प्रभूतस्य द्वासप्ततिसहस्रस्यापि च्छेदः सिद्धः। धीरो धीमान्। प्रभावाद्योगसामर्थ्यात् ॥ १६ ॥

जातीपुष्पसमायोगैर्यथा वास्यन्ति तैतिलम् ॥
एवं शुभाशुभैर्भावैः सा नाडी तां विभावयेत् ॥ १७ ॥

इह जन्मनि मनुष्यशरीरे तैतिलेन सुषुम्नायाः सादृश्यान्तरमाह—**जातीति**। जाती मालती तस्याः पुष्पाणां समायोगैः संयोगैः कृत्वा यथा प्रसाधकास्तैतिलं गण्डुकं वास्यन्ति वासेन परिमलेन युक्तं कुर्वन्त्येवं सा नाडी शुभाशुभैर्भावैर्वास्यत इति विपरिणामः। पुष्पादिवासाश्रयो यथा गण्डुकं भवति तथेयं नाडी वासनाश्रयेत्यर्थः। तर्हि किं कार्यमत आह—**तामिति** ॥ १७ ॥

तद्भाविताः प्रपद्यन्ते पुनर्जन्मविवर्जिताः ॥ १८ ॥

चिन्तनफलमाह—**तदिति**। प्रपद्यन्ते संपद्यन्ते ॥ १८ ॥

ततो विदितचित्तस्तु निःशब्दं देशमास्थितः ॥
निःसङ्गस्तत्त्वयोगज्ञो निरपेक्षः शनैः शनैः ॥ १९ ॥
पाशं छित्त्वा यथा हंसो निर्विशङ्कः खमुत्क्रमेत् ॥
छिन्नपाशस्तथा जीवः संसारं तरते तदा ॥ २० ॥
यथा निर्वाणकाले तु दीपो दग्ध्वा लयं व्रजेत् ॥
तथा सर्वाणि कर्माणि योगी दग्ध्वा लयं व्रजेत् ॥ २१ ॥

विदितं चित्तं येन स विदितचित्तः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

प्राणायामसुतीक्ष्णेन मात्राधारेण योगवित् ॥
वैराग्योपलघृष्टेन छित्त्वा तन्तुं न बध्यते ॥ २२ ॥
अमृतत्वं समाप्नोति यदा कामात्प्रमुच्यते ॥
सर्वेषणाविनिर्मुक्तश्छित्त्वा तन्तुं न बध्यते
छित्त्वा तन्तुं न बध्यत इति ॥ २३ ॥

इत्यथर्ववेदे क्षुरिकोपनिषत्समाप्ता ॥ ९ ॥

मात्राधारेण मात्रा द्वादशादिसंख्याः प्रणवमात्रात्मा एव धारा यस्य मनःक्षुरस्य स तथा तेन। तन्तुं वासनारूपं नाडीरूपं च। द्विरुक्तिर्निश्चयार्था समाप्त्यर्थं इतिशब्दः। अयमारोहप्रकार उत्क्रान्तिसमये खेचरीपटल उक्तस्तद्यथा—

---

१ क. ख. द्वः सम्। २ क. ख. ध्यत इति।

"यदा तु योगिनो बुद्धिस्त्यक्तुं देहमिमं भवेत् ।
तदा स्थिरासनो भूत्वा मूलाच्छक्तिं समुज्ज्वलाम् ॥
सूर्यकोटिप्रतीकाशां भावयेच्चिरमात्मनः ।
आपादतलपर्यन्तं प्रसृतं जीवमात्मनः ॥
संहृत्य क्रमयोगेण मूलाधारपदं नयेत् ।
तत्र कुण्डलिनीं शक्तिं संवर्तानलसंनिभाम् ॥
जीवं निजं चेन्द्रियाणि ग्रसन्तीं चिन्तयेद्धिया ।
संप्राप्य कुम्भकावस्थां तडिज्ज्वलनभासुराम् ॥
मूलाधाराद्यतिर्देवि स्वाधिष्ठानपदं नयेत् ।
तत्रस्थं जीवमखिलं ग्रसन्तीं चिन्तयेद्व्रती ॥
तडित्कोटिप्रतीकाशां तस्मादुन्नीय सत्वरम् ।
मणिपूरपदं प्राप्य तत्र पूर्ववदाचरेत् ॥
तत्र स्थित्वा क्षणं देवि पूर्ववद्योगमार्गवित् ।
अनाहतं नयेद्योगी तत्र पूर्ववदाचरेत् ॥
ततो विशुद्धादानीय कुण्डलीं पूर्ववच्चरेत् ।
उन्नीय तस्माद्भ्रूमध्ये नीरक्षीरं ग्रसन्पुनः ॥
ग्रस्तं क्षीरं महाशक्त्या कोटिसूर्यसमप्रभम् ।
मनसा सह वागीश्या भित्त्वा ब्रह्मार्गलं क्षणात् ॥
परामृतमहाम्भोधौ विश्रान्तिं तत्र कारयेत् ।
तत्रस्थं परमं देवं शिवं परमकारणम् ॥
शक्त्या सह समायोज्य तयोरैक्यं विभावयेत् " इति ।

ज्ञातमुत्क्रान्तिकालं वञ्चयित्वा यदि जीवितुमिच्छेत्तदाऽवरोहं कुर्यादित्यपि तत्रोक्तं तद्यथा—

"यदि वञ्चितुमुद्युक्तः कालं कालविभागवित् ।
कालस्तु यावद्व्रजति तावत्तत्र सुखं वसेत् ॥
ब्रह्मद्वारार्गलस्याधो देहं कालप्रयोजनम् ।
तस्मादूर्ध्वं पदं देयं(हं) न हि कालप्रयोजनम् ॥
यदा देव्यात्मनः कालमतिक्रान्तं प्रपश्यति ।
तदा ब्रह्मार्गलं भित्त्वा शक्तिं मूलपदं नयेत् ॥

१ ख. °गच्छेत् ।

शक्तिदेहप्रसूतं तु स्वजीवं चेन्द्रियैः सह ।
तत्तत्कर्माणि संयोज्य स्वस्थदेहः सुखं व्रजेत् ॥
अनेन देवि योगेन वञ्चयेत्कालमागतम् '' इति ।

आरोहावरोहाभ्यास एव सर्वयोगशास्त्रेषु मुख्यो योग इति द्रष्टव्यम् । स च क्षुरिकायां प्रकाशितः ॥ २२ ॥ २३ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रावलम्बिना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिका क्षुरिकाभिधे ॥ १ ॥

इति श्रीनारायणविरचितक्षुरिकोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ १३ ॥

---

१ छ. स्वच्छदे ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

गर्भोपनिषत् !

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

गर्भसंस्था निरूप्याऽत्र गर्भोपनिषदित्यतः ।
पञ्चखण्डाऽष्टमी मुण्डात्पैप्पलादाभिधा तथा ॥

गर्भवासान्मुच्यत इत्युक्तं तत्र को गर्भः कथं च तत्र वास इत्यपेक्षायां संसारवैराग्यार्थं च जन्ममरणादिदुःखं निरूपणीयमिति गर्भोपनिषदारम्यते। तत्र गर्भस्य मातापितृशरीरापेक्षत्वात्प्रथमं शरीरस्वरूपमाह—

ॐ भद्रं कर्णेभिः० । सह नाविति शान्तिः ॥

**ॐ पञ्चात्मकं पञ्चसु वर्तमानं षडाश्रयं षड्गुणयोगयुक्तम् ।
तत्सप्तधातु त्रिमलं द्वियोनि चतुर्विधाहारमयं शरीरम् ॥ १ ॥**

पञ्चात्मकं पञ्चभूतात्मकम् । पञ्चसु धारणादिषु शब्दादिष्वानन्दादिषु च वर्तमानम् । पञ्चस्वित्यत्र वीप्सा द्रष्टव्या । प्रश्नोत्तरपञ्चकानां त्रित्वात् । षडाश्रयं षण्णां मधुरादिरसानामाश्रयमाश्रयतीत्याश्रयम् । पचाद्यच् । षड्रसभोगायतनमित्यर्थः । षड्गुणयोगयुक्तं षण्णां गुणानां षड्जादिसप्तस्वरविशिष्टरागाणां योगः स्वस्त्रीभी रागिणीभिः परस्परं संबन्धस्तेन युक्तं गानादिकलाकुशलत्वात् । सप्त शुक्रादिगुणा रसादयो धातवो यस्मिंस्तत्सप्तधातु । कबभावो बहुव्रीहौ । अग्रे तु कपि सप्तधातुकमिति निर्देशः शेषाद्विभाषेति । त्रिमलं त्रयो मला नखलोमकेशा यत्र । तत्र भूजादीनां त्वशितपीतमलत्वात्तद्देहमलत्वम् । अथवा कफादीनां श्लेष्मादिरूपाणां मलत्वात् । द्वियोनि द्वयोर्मातापित्रोर्योनिरुत्पत्तिर्यस्य । चतुर्विधाहारमयं लेह्यपेयखाद्यचोष्यलक्षणचतुर्विधाहारविकार इत्यर्थः ॥ १ ॥

भवति पञ्चात्मकमिति कस्मात्, पृथिव्यापस्तेजो वायुराकाशमित्यस्मिन्पञ्चात्मके शरीरे ।

गुरुणा प्रतिज्ञाते शिष्यो विशेषज्ञानाय पृच्छति पञ्चात्मकं कस्मादिति । अत्र पञ्चसु वर्तमानं कथमित्यपि प्रश्नो द्रष्टव्यः । उत्तरानुरोधात् । इतिशब्दान्तमुत्तरम् ।

का पृथिवी का आपः किं तेजः को वायुः किमाकाशम् ।

१ क. °म् । तं सप्त । २ क. ग. °काशमित्यस्मिन्पञ्चात्मके शरीरे य° ।

पृथ्वीप्रभृतिभागे किं लिङ्गमित्यपेक्षया पृच्छति—**केति** ।

तत्र यत्कठिनं सा पृथिवी यद्द्रवं तदापो यदुष्णं तत्तेजो यत्संचरति स वायुर्यत्सुषिरं तदाकाशमित्युच्यते ।

काठिन्यादि पृथिव्यादिलिङ्गमित्युत्तरयति—**तत्र यदिति** ।

शरीरे तेषां प्रत्येकमुपयोगं दर्शयन्पञ्चमु कथं वर्तमानमित्यस्योत्तरमाह—

तत्र पृथिवी नाम धारणे आपः पिण्डीकरणे तेजो रूपदर्शने वायुर्व्यूहन आकाशमवकाशप्रदाने ।

तत्रेति । व्यूहनं मेलनम् ।

ननु माभूदवकाशप्रदानमित्यत आह—

पृथुस्तु ।

पृथुस्त्विति । पृथुरेव शरीरपदार्थोऽवकाशं विना पार्थवं न स्यादिति भावः ।

द्वितीयपञ्चकमाह—

श्रोत्रे शब्दोपलब्धौ त्वक्स्पर्शे चक्षुषी रूपे जिह्वा रसने नासिकाऽऽघ्राणे ।

श्रोत्रे इति । श्रोत्रे द्वे शब्दोपलब्धौ वर्तेते ।

तृतीयपञ्चकमाह—

उपस्थश्चाऽऽनन्दनेऽपानमुत्सर्गे बुद्ध्या बुध्यति मनसा संकल्पयति वाचा वदति, षडाश्रयमिति कस्मात् ।

उपस्थ इति । षडाश्रयं कस्मादित्यत्र षड्गुणयोगयुक्तं च कस्मादित्यपि द्रष्टव्यम् ।

आद्यस्योत्तरमाह—

मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायरसान्विन्दते ।

मधुरेति । विन्दते लभते जानातीत्यर्थः ।

द्वितीयस्योत्तरम्—

षड्जर्षभगान्धारमध्यमपञ्चमधैवतनिषादाश्चेति ।

षड्जेति । आद्याक्षरग्रहणेन षऋगमपधनीति गायनेषु प्रसिद्धाः । एतत्सप्तस्वरग्रहणं षड्रागोपलक्षणार्थं षड्गुणेत्युक्तत्वात् ।

ते च—"श्रीरागोऽथ वसन्तश्च पञ्चमो भैरवस्तथा ।
मेघनादश्च विज्ञेयाः षष्ठो नट्टनारायणः" इति ।

१ च. ता आपो । २ च. °शम् । त° । ३ च. °वी धा° । ४ च. तेजः प्रकाशने । ५ क. ग. पृथक्चक्षुषो° । ६ क. ग. °त्रे च° । ७ क. ग. °ग उ° । ८ ख. °नन्दोऽपाने चोत्सर्गे बु° ।

तेषां प्रत्येकं सप्त सप्त स्वरा भवन्ति तेषां षट् च षट् च रागिण्यो देश्यास्त्रियो भवन्तीति षट्त्रिंशत्ता ज्ञेयाः ।

ता यथा—"गौडी कोलाहली धाली द्रविडी मालवकौशिका ।
षष्ठी स्यादेव गान्धारी श्रीरागाच्च विनिर्गताः ॥
अन्दोली कौशिकी चैव रागरी पटमञ्जरी ।
गंगरी चैव देशाख्या वसन्तस्य प्रियास्त्विमाः ॥
भैरवी गुर्जरी चैव भाषा वेलावली तथा ।
कर्णाटी रक्तसिंहा च पञ्चमतो विनिर्गताः ॥
त्रिगुणा स्तम्भनीया च आभीरी ककुभा तथा ।
विप्री राडी च सामेरी भैरवाच्च विनिर्गताः ॥
बङ्गारा मधुरा चैव कामोदा चोकमाटिका ।
कम्बुग्रीवा च देवाला मेघरागाद्विनिर्गताः ॥
त्रोटकी मोटकी डुम्बी नटवा चैव प्रकीर्तिता ।
गान्धारी शुद्धमहलारी जाता नट्टनरायणात्" इति ॥

तेषां मिथुनानां योगोऽस्मिञ्शरीरे भवतीति षड्गुणयोगयुक्तमित्यर्थः । इतिशब्द एतदर्थविवक्षार्थः ।

ननु पृथ्व्यादीनां वृत्तयो धारणादयस्त्वयः पञ्चका उक्तास्ते किं सर्वे पुरुषप्रवृत्तिनिवृत्त्योरुपयुज्यन्त आहोस्वित्कतिपय इति संशये निर्णयमाह—

इष्टानिष्टा शब्दसंज्ञाप्रणिधानादशविधा भवन्ति ॥ २ ॥

इष्टानिष्टेति । धारणादिष्विष्टानिष्टानि प्रवृत्तिनिवृत्तिहेतुभूतानि दशविधानि शब्दादीनि पञ्चाऽऽनन्दादीनि चैवं दशविधानि भवन्तीति भावः । धारणाद्युक्तिस्तु पृथिव्यादिसद्भावज्ञापनार्था । इष्टानिष्टत्वे द्वारमुक्तं शब्देति । शब्दप्रणिधानं शब्दप्रयोगजनकत्वं संज्ञाप्रणिधानं प्रत्ययजनकत्वं व्यवह्रियमाणाः प्रतीयमानाश्च दशैव शब्दादय इष्टानिष्टत्वेन प्रवृत्तिनिवृत्तिजनका इत्यर्थः । उभयत्र शेरछन्दसि बहुलमिति शेरदर्शनम् ॥ २ ॥

शुक्लो रक्तः कृष्णो धूम्रः पीतः कपिलः पाण्डुरः सप्तधातुकमिति कस्माद्यथा देवदत्तस्य द्रव्यविषया जायन्ते परस्परं सौम्यगुणत्वात्षड्विधो रसः ।

सप्तधातुकं कस्मादिति प्रश्न उत्तरविशेषणत्रयप्रश्नस्याप्युपलक्षणम् । समाधानं तु

---

१ क. ख. ग. निष्टशं । २ क. ग. प्रणिधाना सप्तवि । ३ ग. द्रव्यादिवि । ४ क. ख. ग. स्परस्गो गु ।

तत्र तत्र भविष्यति । शुक्ल इत्याद्यभ्यवहार्यद्रव्याणां प्रकारभेदकथनं न त्वेत एव सप्त धातवस्तेषामग्रे वक्ष्यमाणत्वात् । शुक्लपाण्डुरयोः कृष्णधूम्रयोः पीतकपिलयोश्चैत-दवान्तरभेदो द्रष्टव्यः । नीलं च कृष्णेऽन्तर्भाव्यं चित्रं च सर्वेषु । यथा यथालाभम् । देवदत्तस्य पुंसः । द्रव्याणि सप्तप्रकाराणि विषयभोग्यानि । जायन्ते संपद्यन्ते । तेषां परस्परमन्योन्यं सौम्यगुणत्वादनुकूलगुणत्वात् । यथौदनादीनां व्यञ्जनादयोऽनुकूलाः । तेषां परिणामे षड्विधो रसो वर्णतः शुक्लादिरूपः स्वादतो मधुरादिरूपो भवति । चित्र-रसस्य चित्ररूपस्य च षट्स्वेवान्तर्भावात् ।

शोणितादीन्सप्तधातूनाह—

रसाच्छोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदो मेदसः स्नावा स्नाव्नोऽ-स्थीन्यस्थिभ्यो मज्जा मज्ज्ञः शुक्रं शुक्रशोणितसंयोगादा वर्तते गर्भः ।

रसादिति । रसो धातुमूलं न स्वयं धातुस्तादर्थ्यात्तु कैश्चिद्धातुत्वेनोक्तः । रसधा-तुत्वादीनां तु भेदस्ततो नैक्यं द्रष्टव्यम् । **मज्ज्ञ इति** । मज्जन्शब्दस्य पञ्चम्येकवचनेऽ-ल्लोपोऽनः स्तोश्चुना श्चुः । **आवर्तत इति** । शुक्रशोणितसंयोगादा शुक्रशोणितसंयो-गमारभ्य वर्तते प्रवर्ततेऽस्तित्वं भजत इत्यर्थः ।

धातूनां स्थानमाह—

हृदिव्यवस्थानीति ।

हृदिव्यवस्थानीति । एतान्युक्तानि धातुरूपाणि हृदि व्यवस्था येषां तानि हृदि-व्यवस्थानि । सप्तम्या अलुक् । अत एव धातुन्यासो हृदय उक्तः । धातुप्राणेषु हृत्स्थलमिति ।

पुनर्हृदये कानीत्यत आह—

हृदयेऽन्तराग्निरग्निस्थाने पित्तं पित्तस्थाने वायुः ।

हृदयेऽन्तराग्निर्वर्तते । अन्तरश्चासावग्निश्च । अग्निरोजः । तदुक्तं **प्रपञ्चसारे**— " शुक्रं परिणतं हि स्यादोजो नामाष्टमी दशा " इति । अग्निस्थाने पित्तमिति । अग्निरोजः स एव स्थानमाधारस्तत्र पित्तम् । अग्नौ तेजोरूपं प्रवर्तकं पित्तमित्यर्थः । *पित्तस्थो वायुर्वातः । वायुं विना प्रवृत्त्यनुपपत्तेः । हृदयावकाशे तनुजाः पित्तवाता

* मूलेऽयं पाठो न दृष्टः ।

१ क. ख. ग. °दसोऽस्थी । २ क. ख. ग. मज्जायाः । च. मज्जातः । ३ क. ख. ग. शुक्रं । ४ क. ख. ग. शुक्रशो° । ५ क. ख. ग. °वस्थां नयति हृदयेभ्योऽन्त° ।

वर्तन्त इत्यर्थः। एतत्कफस्याप्युपलक्षणं दोषाणां वातपित्तकफानां दूष्यापरनामकधातुसमानदेशत्वस्यौचित्यात्।

ततः किमित्यत आह—

वायुस्थाने हृदयं प्राजापत्यात्क्रमात् ॥ ३ ॥

हृदयं लिङ्गं प्राजापत्यात्क्रमात्प्रवर्तते। प्राजापत्यः क्रमो यथा। स आत्मानं द्वेधाऽपातयत्। पतिश्च पत्नी चाभवतामिति। प्रजापतिर्यथैकः सन्द्विधा भूतस्तथा हृदयोपलक्षितं लिङ्गमपि द्विधा भवति वाय्वाघातेन दीपादिव प्रदीपः कुसुमादिव गन्ध इति न समूलोत्क्रमश्चाऽऽशङ्कनीयस्तेन शरीरं वातपित्तकफात्मकमुच्यते। अत्रार्थे हृदयादधिजायस इति मन्त्रो लिङ्गम्। यद्वा प्राजापत्यः क्रमो धूमादिमार्गः प्रश्ने संवत्सरो वै प्रजापतिरित्यादिना प्रजापतिव्रतोक्तो द्रष्टव्यः। स चाऽऽरोहावरोहक्रमः 'तद्य इत्थं विदुः' इत्यादिश्छान्दोग्य उक्तः।

गीतायां च—"धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम्।
तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते" इति ॥

प्राजापत्यात्क्रमात्पञ्चम्यामाहुतावृतुकाले प्रयोगादित्यन्वयः। एतेन त्रिमलं कस्मादिति प्रश्न उत्तरितः कफादीनां श्लेष्मादिमलरूपत्वात् ॥ ३ ॥

ऋतुकाले प्रयोगादेकरात्रोषितं कलिलं भवति सप्तरात्रोषितं बुद्बुदं भवत्यर्धमासाभ्यन्तरेण पिण्डो भवति मासाभ्यन्तरेण कठिनो भवति मासद्वयेन शिरः कुरुते मासत्रयेण पादप्रदेशो भवत्यथ चतुर्थे मासेऽङ्गुल्यजठरकटिप्रदेशो भवति पञ्चमे मासे पृष्ठवंशो भवति षष्ठे मासे नासाक्षिणीश्रोत्राणि भवन्ति सप्तमे मासे जीवेन संयुक्तो भवत्यष्टमे मासे सर्वसंपूर्णो भवति।

ऋतुकाल इति। अनृतुकाले तु योषिद्धातुपोषकं पुंबीजं भवति। तेन पुंसः संप्रयोगे स्त्रियास्तेजोविशेषो दृश्यते। असंभोगे च जरा दृश्यते। कलिलमीषद्घनं बुद्बुदं वर्तुलम्। **यास्केन** तु सूक्ष्मेक्षिका कृता। तद्यथा—"एकरात्रोषितं कलिलं भवति पञ्चरात्राद्बुद्बुदः सप्तरात्रात्पेशी द्विःसप्तरात्रादर्बुदः पञ्चविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मासमात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यन्तरे शिरः संपद्यते मासत्रयेण ग्रीवाव्यादेशो मासचतुष्टयेन त्वग्व्यादेशः पञ्चमे मासे नखरोमव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाक्षिश्रोत्रं च संभवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्या व्यवस्यति नवमे सर्वाङ्गसंपूर्णो भवति" इति। जीवेन जीवलिङ्गेन चलनवलनादिना प्राग्जीवाभावे वृद्ध्यसंभवात्।

पितू रेतोतिरिक्तात्पुरुषो भवति मातू रेतोतिरिक्तात्स्त्रियो भव-

१ च. °युर्मे हृ°। २ क. ख. ग °ले संप्रयोग एक°। ३ च. कलल। ४ क. च. पितुरे°। ५ क. च मातुरे°।

न्त्युभयोर्बीजतुल्यत्वान्नपुंसको भवति व्याकुलितमनसोऽन्धाः खञ्जाः कुब्जा वामना भवन्त्यन्योन्यवायुपरिपीडितशुक्रद्वैध्या-[1]द्विधा तनूः स्याद्युग्माः प्रजायन्ते पञ्चात्मकः समर्थः पञ्चात्मिका चेतसा बुद्धिर्गन्धरसादिज्ञाना ध्यानात्क्षरमक्षरं मोक्षं चिन्तयतीति।[2]

पितुरिति। अनेन द्वियोनि कस्मादिति परिहृतम्। व्याकुलितमनसो भयादिविक्षिप्तचित्तान्निषेक्तुः। अन्योन्यस्य स्त्रीपुंसस्य वायुना परिपीडितं यच्छुक्रं तस्य द्वैविध्यात्तनूः शुक्रस्वरूपं द्विधा स्यात्ततो युग्माः प्रजायन्ते पञ्चात्मकः पञ्चभूतात्मकः पिण्डः समर्थश्चिन्तनादौ। पञ्चात्मिका शब्दादिविषया। चेतसाऽन्तःकरणेन। गन्धरसादिविषयं ज्ञानं यस्याः सा गन्धरसादिज्ञाना बुद्धिर्भवति। सा क्षरमनित्यमक्षरं नित्यं मोक्षं च चिन्तयति। इतिशब्दो गर्भनिष्पत्तिसमाप्तौ।

किं चिन्तयतीत्यत आह—

तदेकाक्षरं[3] ज्ञात्वाऽष्टौ[4] प्रकृतयः षोडश विकाराः शरीरे तस्यैव देहिनाम्।

तदेकाक्षरं ब्रह्म प्रणवं चिन्तयति। तज्ज्ञात्वा प्रकृतयोऽष्टौ विकाराः षोडश ज्ञायन्त इति शेषः। उपादानज्ञानात्।

तदुक्तम्—"मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त।
षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः" इति।

तत्र मुख्यव्यापाराभावेऽनश्नन्कथं वर्धेत इत्यत आह—

अथ[5] मात्राऽशितपीत नाडीसूत्रगतेन प्राण आप्यायते।

अथेति। मात्रा जनन्या। अशितपीतेत्यविभक्तिको निर्देशः। अशितपीतेनेत्यर्थः। बालकस्तु रतिसमये पुरुषासनवान्मातुः संमुखो वर्धते पितृप्रतिशरीरत्वात्तथा च तस्य नाभिसंबद्धा नाडी मातुर्हृदयेन संबध्यते सैव सूत्रं तद्गतेनान्नरसेन तस्य प्राण आप्यायतेऽत एव जातमात्रस्य शिरसि कर्णद्वयमध्यदेशे मातृहृदयास्थिचिह्नं लेखा दृश्यते सा मातुः संमुखत्वं व्यनक्ति।

अथ नवमे मासि सर्वलक्षणसंपूर्णो भवति पूर्वजातीः स्मरति कृताकृतं च कर्म भवति शुभाशुभं च कर्म विन्दति॥ ४॥

सर्वेति। सर्वैर्लक्षणैर्ज्ञानैर्मनुष्यत्वादिजातिव्यञ्जकैरवयवैः। अथवा सर्वेषां लक्षणानां ज्ञानकारणानामिन्द्रियाणां ज्ञानेन दर्शनश्रवणादिना सम्यक्पूर्णो भवति संपद्यते। पूर्वजातीः प्राक्तनजन्मानि। विन्दति लभते जानीत इत्यर्थः॥ ४॥

---

१ क. ख. ग. °डितानां शुक्रद्वैधे स्त्रियो योन्या युग्माः। २ क. °त्मकेन चेतसाऽधिगन्धनसश्च ज्ञानाद्ध्यानादक्षरमोंकार चिन्तयति। ३ क. ख. ग. देतदेका°। ४ ख. °त्वा चाष्टौ। ५ क. ग. °थ नव°।

नानायोनिसहस्राणि दृष्ट्वा चैव ततो मया ।
आहारा विविधा भुक्ताः पीताश्च विविधाः स्तनाः ॥ ५ ॥

नानेति । इतोऽस्याभिलाषमाह--आहारा इति । विविधाः श्वशूकरादिभोग्या अपि । पीताश्चेति नानायोनिषु जातत्वात् ॥ ५ ॥

जातस्यैव मृतस्यैव जन्म चैव पुनः पुनः ।
अहो दुःखोदधौ मग्नो न पश्यामि प्रतिक्रियाम् ॥ ६ ॥

मृतस्यैवेति शरीरं कस्मादिति प्रश्नस्य शीर्यते इति व्युत्पत्त्योत्तरम् । **जन्मेति** । जन्मनः प्रादुर्भाव एको जन्मान्तरं वा द्वितीयं जन्म ॥ ६ ॥

यन्मया परिजनस्यार्थे कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥
एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते फलभोगिनः ॥ ७ ॥

परिजनस्य पुत्रकलत्रादेः । **एकाकीति** । कर्तुरेव पापसंबन्धो नार्जितद्रव्यभोक्तुरित्यत्रार्थ इदं लिङ्गम् ॥ ७ ॥

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि सांख्यं योगं समभ्यसेत् ॥
अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम् ॥ ८ ॥
यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये महेश्वरम् ॥
अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम् ॥ ९ ॥

यदीति । हरिहरयोरविशिष्टं भुक्तिप्रदत्वमत्रार्थ इदं लिङ्गम् । अभ्यसेदभ्यसेयम् ॥ ८ ॥ ९ ॥

जन्तुः स्त्रीयोनिशतं योनिद्वारि संप्राप्ते
यन्त्रेणाऽऽपीड्यमानो महता दुःखेन

अथ प्रसूतिवायुनाऽधोमुखत्वं नीतो योनियन्त्रेण संकोचमानगात्रो दुःखेन जन्ममरणानि न स्मरतीत्यग्रेतनेन संबन्धः ।

जातस्य ततोऽस्मरणे हेत्वन्तरमाह—

जातमात्रस्तु वैष्णवेन वायुना संस्पृश्य तदा न स्मरति
जन्ममरणं न च कर्म शुभाशुभम् ॥ १० ॥

जातेति । वायुना मायारूपेण ।

---

१ ख. °नाः । मातरो विविधा दृष्टाः पितरः सुहृदस्तथा । अवाङ्मुख पीड्यमानो जन्तुश्चैव समन्वितः । जा° । २ क. ग. °म् । यदि । ३ ख. °लभागि° । ४ क. ग. ग वा समाश्रये । अ° । ५ क. ग. °म् । यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये भगवन्त नारायणं देवम । अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम् । यन्मया परिजनस्यार्थे कृत कर्म शुभाशुभम् । एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते फलभोगिनः । ज° ।

तदुक्तम्—"दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते" इति ॥ १० ॥

शरीरमिति कस्मात्साक्षादग्नयोऽत्र श्रियन्ते ज्ञानाग्निर्दर्शनाग्निः कोष्ठाग्निरिति ।

श्रियन्त इति । श्रयन्त इति वक्तव्य इयङ् । ज्ञानाग्निः शारीरोऽग्निर्भोक्ता शुभाशुभस्य । दर्शनाग्निः प्रमाता । कोष्ठाग्निः—
"अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ।
प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम्" इत्युक्तः ।

अन्त्यादिक्रमेण त्रयाणां लक्षणमाह—

तत्र कोष्ठाग्निर्नामाशितपीतलेह्यचोष्यं पचतीति रूपादीनां दर्शनं करोति ज्ञानाग्निः शुभाशुभं च कर्म विन्दति यस्तत्र

तत्रेति । **अशितेति** । अनेन चतुर्विधाहारमयं कथमिति प्रश्नस्योत्तरमुक्तं भवति स च गार्हपत्यो भूत्वा नाभ्यां तिष्ठति । **दर्शनाग्निरिति** । स चतुरस्र आहवनीयो भूत्वा मुखे तिष्ठति । **ज्ञानाग्निरिति** । स पार्श्वचन्द्राकृतिर्दक्षिणाग्निर्भूत्वा हृदये तिष्ठति । विन्दति लभते भोक्तेत्यर्थः ।

अत्राग्नित्रये सति शरीरे यज्ञदृष्ट्योपासनमाह—

त्रीणि स्थानानि भवन्ति हृदये दक्षिणाग्निरुदरे गार्हपत्यं मुखादाहवनीयमात्मा यजमानो बुद्धिः पत्नीं मनो ब्रह्मा निधाय लोभादयः पशवो धृतिर्दीक्षा संतोषश्च बुद्धीन्द्रियाणि यज्ञपात्राणि कर्मेन्द्रियाणि हवींषि शिरः कपालं केशा दर्भा मुखमन्तर्वेदिः ।

त्रीणीति । आहवनीयो दर्शनाग्निर्गार्हपत्यः कोष्ठाग्निर्दक्षिणाग्निर्ज्ञानाग्निः । अग्नित्रयं स्थानत्रये स्मृत्वाऽऽहवनीयादिबुद्धिः कार्या । आत्मा यजमानोऽधिपतित्वात् । मनो ब्रह्मा सौम्यत्वात् । लोभादयः पशवो वध्यत्वात् । धृतिः संतोषश्च दीक्षा निवृत्तिसाम्यात् । बुद्धीन्द्रियाणि यज्ञपात्राण्युपयुज्यमानतया व्याप्रियमाणत्वात् । कर्मेन्द्रियाणि हवींषि ज्ञानाग्नौ होमात् । शिरः कपालं तत्साम्यात् । केशा दर्भा विक्षिप्तत्वात् । मुखमन्तर्वेदिर्मुखस्थलत्वात् ।

इदानीं शरीरेऽवयवविभागमाह—

चतुष्कपालं शिरः षोडश पार्श्वदन्तोष्ठपटलानि सप्तोत्तरं मर्म-

---

१ क. ग. °स्माज्ज्ञाना° । २ क. ग. °ति य° । ३ क. ग. °र्नार्यं य । ४ क. ग. °मानाय बु° । ५ क. ग. °त्नीं निधाय दीक्षां संतोषं बुद्धीन्द्रियाणि यज्ञपात्राणि शि° । ६ क. ग. °णि शि° । ७ क. ग. °र्वेदि. षो° । ८ क. ग. °दन्तपटलान्यष्टोत्त° ।

शतं साशीतिकं संधिशतं सनवकं स्नायुशतं सप्त शिराशतानि पञ्च मज्जाशतान्यस्थीनि च ह वै त्रीणि शतानि षष्टिश्चार्धचतस्रो रोमाणि कोट्यो हृदयं पलान्यष्टौ द्वादश पलानि जिह्वा पित्तप्रस्थम् ।

चतुरिति । तदुक्तं **याज्ञवल्क्येन**—"द्वौ शङ्खौ कपालानि चत्वारि शिरसस्तथा" इति । अष्टाकपालं शिरः संपद्यत इति तु **यास्कः** । **षोडशेति** । षोडश पार्श्वानि षोडश दन्ताः षोडशौष्ठा दन्तस्थलानि षोडश पार्श्वस्थलानि । एवं द्वितीयभाग एवं सति चतुःषष्टिर्दन्ता स्थालैः सह तावन्ति पार्श्वानि पटलैः सह ।

तदुक्तम्—"स्थालैः सह चतुःषष्टिर्दन्ता वै विंशतिर्नखाः" इति ।
"पार्श्वकाः स्थालकैः सार्धमर्बुदैश्च द्विसप्ततिः" इति ॥

सप्तोत्तरमिति । तदुक्तम्—'सप्तोत्तरं मर्मशतम्' इति । **साशीतिकमिति** । तदुक्तम्—'द्वे च संधिशते तथा' इति । अवान्तरभेदमादायाऽऽधिक्यं स्मृतावुक्तम् । **सनवकमि**त्यादि नवसंख्यापरिमाणमस्येति नवकं नवकत्वेन सह वर्तते सनवकं सधीरं सानुकूलमिति तद्भावप्रधानो निर्देशो नवस्नायुशतानीत्यर्थः । तदुक्तम्—"शिराशतानि सप्तैव नव स्नायुशतानि च" इति । **पञ्च मज्जाशतानीति** । मज्जा पेशी । तदुक्तम्—'पञ्च पेशीशतानि च" इति । **अस्थीनि चेति** । तदुक्तम्—"तथाऽस्थ्नां च सह पष्टा शतत्रयम्" इति । **अर्धचतस्र इति** । तिस्रः कोट्य एका चार्धकोटीत्यर्थः । इदं तु स्थूलकेशाभिप्रायेण सूक्ष्माभिप्रायेण तु **याज्ञवल्क्योक्तं** बोद्धव्यम् ।

यथा—"रोम्णां कोट्यस्तु पञ्चाशच्चतस्रश्च तथाऽपराः ।
सप्तषष्टिस्तथा लक्षाः सार्धाः स्वेदायनैः सह ॥
वायवीयैर्विगण्यन्ते विभक्ताः परमाणुभिः" इति ।

हृदयमिति । हृदयशब्देन रसः । जिह्वाशब्देन च जलमुच्यते । तदुक्तम्—"रसस्य नव विज्ञेया जलस्याञ्जलयो दश" इति । **पित्तप्रस्थमिति** । पित्तस्य प्रस्थं सपादमानीद्वयं मानी तुरुष्काणां सेरः । तदुक्तम्—'पञ्चपित्तम्' इति । अञ्जल्य इति वर्तते ।

कफस्याऽऽढकं शुक्रं कुडवं मेदः प्रस्थौ द्वावनियतं मूत्रपुरीषमाहारपरिमाणात् ।

कफस्याऽऽढकमिति । चतुष्प्रस्थं तथाऽऽढकम् । **शुक्रं कुडवमिति** । शुक्रस्यार्धशराव इत्यर्थः । **याज्ञवल्क्येन** तु—"श्लेष्मौजसस्तावदेव रेतसस्तावदेव च" इति कफशुक्रयोः समपरिमाणत्वमुक्तम् । **मेदः प्रस्थौ द्वाविति** । **याज्ञवल्क्येन** तु—'द्वौ

१ क. ग. 'शतमशीतिसंधिशतं नव स्ना' । २ क. ग. 'शतमष्टसहस्रो रोमको' । ३ क. ग. 'दयप' । ४ क. ख. ग. 'पयोरहरहः पानपरिमाण पेप' ।

मेदे' इत्युक्तम् । अञ्जलिग्रहणं वर्तते । **अनियतमिति । याज्ञवल्क्येन** तु नियम उक्तः—"सप्तैव तु पुरीषस्य चत्वारो मूत्रमेव च" इति । अञ्जलय इति वर्तते तत्तु प्रायोभिप्रायेण । निष्कर्षे क्रियमाणे तु नास्ति नियमः । अनियमे हेतुराहारपरिमाणादिति । तस्मिन्नधिकेऽधिकं न्यूने न्यूनमित्यर्थः ।

पैप्पलादं मोक्षशास्त्रं परिसमाप्तं पैप्पलादं मोक्षशास्त्रं परिसमाप्तम् ॥ ११ ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः० सह नाविति शान्तिः ॥

इति गर्भोपनिषत्समाप्ता ॥ १० ॥

पिप्पलादेन प्रोक्तं पैप्पलादम् । द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था । अत्र प्रसङ्गात्पलादिज्ञानार्थं मागधपरिभाषोच्यते ।

तद्यथा—"न मानेन विना युक्तिर्द्रव्याणां जायते क्वचित् ।
अतः प्रयोगकार्यार्थं मानमत्रोच्यते मया ॥
त्रसरेणुर्बुधैः प्रोक्तस्त्रिंशता परमाणुभिः ।
त्रसरेणुस्तु पर्यायनाम्ना वंशी निगद्यते ॥
जालान्तरगतैः सूर्यकरैर्वंशी विलोक्यते ।
षड्वंशीभिर्मरीचिः स्यात्ताभिः षड्भिश्च राजिका ॥
तिसृभी राजिकाभिश्च सर्षपः प्रोच्यते बुधैः ।
यवोऽष्टसर्षपैः प्रोक्तो गुञ्जा स्यात्तच्चतुष्टयम् ॥
षड्भिस्तु रक्तिकाभिः स्यान्माषको हेमधानकौ ।
माषैश्चतुर्भिः शाणः स्याद्धरणः स निगद्यते ॥
टङ्कः स एव कथितस्तद्द्वयं कोल उच्यते ।
क्षुद्रोऽसौ वटकश्चैव ईक्षणः स निगद्यते ॥
कोलद्वयं च कर्षः स्यात्स प्रोक्तः पाणिमानिकः ।
अक्षः पिचुः पाणितलं किंचित्पाणिश्च तिन्दुकम् ॥
बिडालपदकं चैव तथा षोडशिका मता ।
करमध्यो हंसपदं सुवर्णं कवलग्रहः ॥
औदुम्बरं च पर्यायैः कर्ष एव निगद्यते ।
स्यात्कर्षाभ्यामर्धपलं शुक्तिरष्टमिता तथा ॥
शुक्तिभ्यां च पलं ज्ञेयं मुष्टिराम्रं चतुर्थिका ।
प्रकुञ्चं षोडशी बिल्वं पलमेवात्र कीर्तितम् ॥
पलाभ्यां प्रसृतिर्ज्ञेया प्रसृतिश्च निगद्यते ।
प्रसृतिभ्यामञ्जलिः स्यात्कुडवोऽर्धशरावकः ॥

अष्टमानं च विज्ञेयः कुडवाभ्यां च मानिका ।
शरावोऽष्टपलं तद्वज्ज्ञेयमत्र विचक्षणैः ॥
शरावाभ्यां भवेत्प्रस्थं चतुष्प्रस्थैस्तथाऽऽढकम् ।
भाजनं कांस्यपात्रं च चतुःषष्टिपलश्च सः ॥
चतुर्भिराढकैर्द्रोणः कलशो नल्वणोऽर्मणः ।
उन्मानश्च घटो राशिर्द्रोणपर्यायसंज्ञिताः ॥
द्रोणाभ्यां सूर्पकुम्भौ च चतुःषष्टिशरावकः ।
सूर्पाभ्यां च भवेद्द्रोणी वाहो गोणी च सा स्मृता ॥
द्रोणीचतुष्टयं खारी कथिता सूक्ष्मदर्शिभिः ।
चतुःसहस्रपलिका षण्णवत्यधिका च सा ॥
पलानां द्विसहस्रं च भार एकः प्रकीर्तितः ।
तुला पलशतं प्रोक्तं सर्वत्रैवैष निश्चयः ।
माषटङ्काक्षबिल्वानि कुडवः प्रस्थमाढकम् ॥
राशिर्गोणी खारिकेति यथोत्तरचतुर्गुणाः ।
गुञ्जादिमानमारभ्य यावच्च कुडवस्थितिः ॥
द्रव्यादिशुष्कद्रव्याणां तावन्मानं समं मतम् ।
प्रस्थादिमानमारभ्य द्विगुणं तद्द्रवार्द्रयोः ॥
मानं तथा तुलायास्तु द्विगुणं न क्वचित्स्मृतम् ।
मृद्वृक्षवेणुलोहादेर्भाण्डं यच्चतुरङ्गुलम् ॥
विस्तीर्णं च तथोच्चं च तन्मानं कुडवं वदेत् ॥
यदौषधं तु प्रथमं यस्य योगस्य कथ्यते ।
तन्नाम्नैव स योगो हि कथ्यतेऽत्र विनिश्चये" इति ॥ ११ ॥
नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां गर्भोपनिषद्दीपिका ॥ १ ॥

इति नारायणविरचितगर्भोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ १४ ॥

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

अथ गर्भोपनिषत् ।

शंकरानन्दविरचितदीपिकासमेता ।

संसारदुर्वैतरणीनिमग्नान्निरीक्ष्य सर्वान्बहुधाऽस्मदादीन् ।
मातेव पुत्रान्घृणया श्रुतिर्नः प्राहेदमत्र त्यजताभिमानम् ॥ १ ॥
गर्भोपनिषदो व्याख्यां करिष्येऽस्मिञ्शरीरके ।
अहंबुद्धिहरां तस्याः करणात्तुष्यताद्धरः ॥ २ ॥

सर्वोपनिषदां संबन्धादिचतुष्टयस्य साधारण्यान्न तत्पृथग्वर्णनीयम्। अत्र तु सत्यप्यु-पनिषत्साधारण्ये शरीरके वैराग्यं विशेषतः प्रतिपाद्यते ततः शरीरमेवोररीकृत्याऽऽह–

ॐ भद्रं कर्णेभिः० सह नाविति शान्तिः ॥

ॐ पञ्चात्मकं पञ्चसु वर्तमानं षडाश्रयं षड्गुणयोगयुक्तम् ॥
तं सप्तधातु त्रिमलं द्वियोनिं चतुर्विधाहारमयं शरीरम् ॥ १ ॥

पञ्चात्मकं पञ्च पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशा आत्मनः स्वरूपमुपादानं वा यस्य तत्पञ्चा-त्मकम् । **पञ्चसु** शब्दस्पर्शरूपरसगन्धेषु वक्तव्यादानगतिविहरणानन्देषु च विषयेषु चक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनत्वग्वाक्पाणिपादपायूपस्थेषु च निमित्तेषु । **वर्तमानं** वृत्तिं कुर्वन् । **षडाश्रयं** षण्मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायास्त्वगसृङ्मांसमज्जास्थिशुक्रहेतवः स्तम्भ इवाऽऽ-श्रया यस्य शरीरस्य तत्षडाश्रयम्। **षड्गुणयोगयुक्तं** षडशनायापिपासाशोकमोहजरा-मरणलक्षणा गुणास्तेषां योगः संबन्धो मनःषष्ठानामिन्द्रियाणां वा गुणा ज्ञानानि तैर्योगः षड्गुणयोगस्तेन युक्तं संबद्धं षड्गुणयोगयुक्तम् । **तं** तद्वक्ष्यमाणम् । **सप्तधातुं** सप्त त्वगसृङ्मांसमेदोस्थिमज्जाशुक्ररूपा धातवो धारका गृहस्येव स्तम्भा यस्य तत्सप्तधातु सप्तधात्वेव सप्तधातुम् । **त्रिमलं** त्रयो लोहितशुक्लकृष्णरूपाः शरीरारम्भकबीजस्योपष्ट-म्भकाः सत्त्वरजस्तमःशब्दाभिधेयाः शुक्रशोणिततत्संबन्धा वा पुण्यपापव्यामिश्ररूपा वा मूत्रपुरीषशरीरारम्भकरूपा वा मला इव हेया यस्य तत्त्रिमलम् । **द्वियोनिं** द्वियोनि द्वे पुण्यपापे सममुखदुःखसंस्कारे शुक्रशोणिते वा योनी कारणे यस्य तद्द्वियोनि द्वियोन्येव द्वियोनिम् । **चतुर्विधाहारमयं** लेह्यपेयचोष्यभोज्यैश्चतुर्भिः प्रकारैर्वर्तमानमन्नमाहार्यमाणं चतुर्विधाहारस्तस्य विकारश्चतुर्विधाहारमयम् । **शरीरं** शीर्यत इति शरीरं विनाशि कलेवरम् ॥ १ ॥

अत्रापेक्षितं क्रियापदमाह श्रुतिः—

भवति पञ्चात्मकमिति कस्मात्,

भवति । स्पष्टम् । यस्मादिदमेतादृशं तस्मादस्माज्जुगुप्सा करणीयेति वाक्यशेषः । इदानीं मन्त्रं व्याकर्तुं साक्षेपं मन्त्रपदमादत्ते—**पञ्चात्मकम्** । व्याख्यातम् । **इतिः** प्रतीकार्थः । **कस्मात्**केन कारणेन । पञ्चात्मकशब्दप्रवृत्तावस्ति किंचिन्निमित्तमथ वा डित्थादिवत्परिभाषा निमित्तमित्याक्षेपार्थः । उच्यत इति शेषः ।

यौगिकोऽयं शब्द इत्यभिप्रायेणोत्तरमाह —

पृथिव्यापस्तेजो वायुराकाशमिति ।

पृथिव्यापस्तेजो वायुराकाशम् । स्पष्टाः पृथिव्यादयः पञ्चापि पदार्था आरम्भका इति शेषः । **इति** यस्मात्पृथिव्यादय आरम्भकास्तस्मात्पञ्चात्मकमुच्यत इति शेषः ।

इदानीं पृथिव्यादिस्वरूपज्ञानार्थं पृच्छति—

अस्मिन्पञ्चात्मके शरीरे का पृथिवी का आपः किं तेजः को वायुः किमाकाशमिति ।

अस्मिन्प्रत्यक्षे । **पञ्चात्मके** पञ्चभूतात्मके । **शरीरे** उक्ते । **का पृथिवी का आपः किं तेजः को वायुः किमाकाशम्** । अत्र किंशब्दपञ्चकं यथालिङ्गं यथावचनं प्रश्नार्थं व्याख्येयम् । स्पष्टाः पृथिव्यादयः पञ्चापि पदार्थाः । **इति**, अनेन प्रकारेण । प्रश्नमकरोदिति शेषः ।

उत्तरार्थमुक्तमनुवदति—

अस्मिन्पञ्चात्मके शरीरे यत्कठिनं सा पृथिवी यद्द्रवं तदापो यदुष्णं तत्तेजो यत्संचरति स वायुर्यत्सुषिरं तदाकाशमित्युच्यते ।

अस्मिन्पञ्चात्मके शरीरे । व्याख्यातम् । यत्प्रसिद्धम् । **कठिनं** करस्पर्शं निबिडावयवं च । **सा** वक्ष्यमाणा । **पृथिवी** । स्पष्टम् । यत्प्रसिद्धम् । **द्रवं** शिथिलावयवं स्नेहावयववच्च । तच्छरीरैकदेशभूतम् । **आपः** । स्पष्टम् । यत्प्रसिद्धम् । उष्णमुष्णस्पर्शवत् । तच्छरीरैकदेशभूतमुक्तम् । **तेजः** । स्पष्टम् । यत्प्रसिद्धम् । **संचरति** सम्यक्चलनं करोति । **सः**, वक्ष्यमाणः । **वायुः** । स्पष्टम् । यत्प्रसिद्धम् । **सुषिरं** छिद्रवच्छिद्रमित्यर्थः । तद्वक्ष्यमाणम् । **आकाशम्** । स्पष्टम् । **इति**, अनेन प्रकारेण । **उच्यते** कथ्यते विद्वद्भिः । इदं पदद्वयं पृथिव्यादिपञ्चकेऽपि संबध्यते ।

इदानीं पृथिव्यादीनां कर्माण्याह—

तत्र पृथिवी नाम धारण आपः पिण्डीकरणे तेजो रूपदर्शने वायुर्व्यूहन आकाशमवकाशप्रदाने पृथक्,

तत्र तेषु पृथिव्यादिषु । **पृथिवी** । स्पष्टम् । **नाम** प्रसिद्धा । **धारणे** पतनप्रति-

बन्धकर्मणि । भवतीत्यत्र वक्ष्यमाणे च वाक्यचतुष्टये शेषोऽवगन्तव्यः । **आपः** । स्पष्टम् । **पिण्डीकरणे** विशिथिलावयवस्य कठिनस्य बन्धनकर्मणि । **तेजः** स्पष्टम् । **रूपदर्शने** रूपस्य शुक्लोहितकृष्णादेर्दर्शने चक्षुरादीनां साक्षात्कारकरणकर्मणि । **वायुः** । स्पष्टम् । **व्यूहन** इतस्ततो नयनकर्मणि । **आकाशम्** । स्पष्टम् । **अवकाशप्रदाने**ऽवकाशप्रदानकर्मणि । **पृथक्**, पृथिव्यादीनां व्यापारा उक्तेन प्रकारेण विभिन्नाः । अनेन व्यापारकथनेन शरीरस्यापि व्यापारपञ्चकस्योक्तत्वात्पञ्चसु वर्तमानमित्येतदपि व्याख्यातमर्थात् ।

इदानीं पञ्चसु वर्तमानमित्येतदेव व्याख्यातुं विनाऽपि प्रश्नमुत्तरमाह—

चक्षुःश्रोत्रे ।

चक्षुःश्रोत्रे । चक्षू रूपग्राहकमिन्द्रियं श्रोत्रं च शब्दग्राहकम् । इन्द्रियाणां प्राधान्यादेतयोरेवेह ग्रहणेन ज्ञानकर्मेन्द्रियाणां ग्रहणं सिद्धं भवति ।

इदानीमुपलक्षणन्यायेन केषांचिदिन्द्रियाणां विषयान्व्यापारांश्चाऽऽह—

चक्षुषी रूपे जिह्वोपस्थश्चाऽऽनन्दश्चापाने चोत्सर्गः,

चक्षुषी चक्षुर्गोलकरूपे तदुपलक्षितं चक्षुरिन्द्रियमित्यर्थः । **रूपे** रूपविषये व्यापारं कुरुत इति शेषः । **जिह्वा** रसनेन्द्रियं रसे व्यापारं कुरुत इति शेषः । **उपस्थश्च** प्रजननेन्द्रियमपि । चकारात्पाय्विन्द्रियमपि । **आनन्द** आनन्दहेतुः । **अपाने च,** अपाने कर्मण्यप्यधोनयनरूपे पायुः । **उत्सर्गो** मलमूत्रोत्सर्गहेतुः । चकारादपाने चेत्यत्र पठितादपानोत्सर्गयोरुक्तयोः कर्मणोः समुच्चयः ।

इदानीं प्रसङ्गादन्तरेन्द्रियस्य द्विधाभिन्नस्य कर्माऽऽह—

बुद्ध्या बुध्यति मनसा संकल्पयति वाचा वदति ।

बुद्ध्या निश्चयरूपिण्या । **बुध्यति** बुध्यत इदमित्थमिति निश्चिनोति । **मनसा संकल्पयति** । संकल्पविकल्पात्मकं मन इदं भूयादिति संकल्पं करोति । **वाचा** वागिन्द्रियेण **वदति** वदनव्यवहारं करोति । उपलक्षणमेतत्पद्भ्यां गच्छति पाणिभ्यामादत्ते त्वचा स्पृशति घ्राणेन जिघ्रति श्रोत्रेण शृणोतीत्येतेषामनुक्तानामपि ।

पूर्ववत्पदान्तरमादत्ते व्याकर्तुम्—

षडाश्रयमिति कस्मात्,

षडाश्रयं प्रतीकमिदम् । **इतिः** प्रतीकार्थः । **कस्मात्** । व्याख्यातम् ।

षड्रसलाभादित्युत्तरमाह—

मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायरसान्विन्दते ।

मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायरसान् । कटुर्मरीच्यादेः । मधुरो दुग्धादेः । अम्लो जम्बीरादेः । लवणः सैन्धवादेः । तिक्तो निम्बादेः । कषायो हरीतक्यादेः ।

मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायाश्च ते रसाश्च मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायरसास्तान्विन्दते जीवनकृतादृष्टानुसारेण प्राप्नोति।

इदानीं सप्तधातुमिति पदस्य व्याख्यानार्थं पूर्वपक्षमाह—

षड्जर्षभगान्धारमध्यमपञ्चमधैवतनिषादाश्चेतीष्टानिष्टशब्दसंज्ञाः प्रतिविधाः सप्तविधा भवन्ति ॥ २ ॥

षड्जर्षभगान्धारमध्यमपञ्चमधैवतनिषादाश्च। षड्जादयः सप्तस्वरा मयूरादिजीवयोनयः सामशिक्षागन्धर्वशास्त्रादौ प्रसिद्धास्ते धातुशब्दवाच्या इति केषांचिन्मते तन्मतं तु दुष्टमिति षड्जादीनां सप्तानामनुवादेनैव दर्शितवती चकारात्सप्त लोकाः पातालानि चेत्यादीनि परेषां मतानि सूचितवती। इति। अनेन प्रकारेण। **इष्टानिष्टशब्दसंज्ञाः।** सर्वे हि शब्दाः षड्जादिभिः सप्तभिः स्वरैर्व्याप्ताः सुखकारिणो दुःखकारिणश्चेति द्वेधा भवन्ति तद्द्वैधमुररीकृत्येदं वचनम्। इष्टो मनोनुकूलोऽनिष्टस्तद्विपरीत इष्टानिष्टाश्च ते शब्दसंज्ञाश्चेष्टानिष्टशब्दसंज्ञाः। **प्रतिविधाः।** विधां विधां प्रकारं प्रति वर्तन्त इति प्रतिविधाः सर्वप्राणिभेदेषु सुखदुःखकारिण इत्यर्थः। **सप्तविधाः** षड्जादिस्वरसंभेदात्सुखदुःखकारित्वेन द्विविधा अपि स्वरूपेण सप्तप्रकाराः। **भवन्ति।** स्पष्टम् ॥ २ ॥

उपेक्ष्यैतन्मतं मतान्तरमप्येतादृशं वर्णमात्रमेव सप्तधातुशब्दाभिधेयमिति दर्शयति—

शुक्लो रक्तः कृष्णो धूम्रः पीतः कपिलः पाण्डुरः।

शुक्लो गोक्षीरवर्णाभः। **रक्तः** प्रवालारुणः। **कृष्णो**ऽञ्जनचयाभः। **धूम्रः** शिखरिशिखरस्थशिखिकेतुसमानवर्णः। **पीतः** कनकसमानवर्णः। **कपिलः** कपिलगोवर्णः। **पाण्डुरः** काश्मीरपाषाणसमानवर्णः। एते सप्त धातुशब्दाभिधेया इति केचन ॥

एतदपि पूर्ववदुपेक्ष्यैव स्वमतं दर्शयितुं पूर्ववत्पक्षान्तरमादत्ते—

सप्तधातुमिति कस्मात्,

सप्तधातुम्। प्रतीकमिदं स्पष्टत्वाच्छ्रुत्या न व्याख्यातमिति व्याख्येयम्। अथवा यथा पञ्चसु वर्तमानमिति पदं विना प्रश्नं व्याख्यातं तद्वत्षड्गुणयोगयुक्तमित्यपि। षट् षड्जाद्या गुणाः शुक्लाद्यास्तेषां योगः संबन्धस्तदपलम्भ इत्यर्थः। तेन युक्तं संबद्धं षड्गुणयोगयुक्तम्। सममन्यत्। **इतिः** प्रतीकार्थः। **कस्मात्**केन निमित्तेनोच्यत इति शेषः।

धातुशब्दस्य त्वगादिद्रव्यवाचित्वात्तत्संबन्धात्सप्तधातुशब्दस्य द्रव्यवाचित्वमुपपादयति—

यथा देवदत्तस्य द्रव्यविषया जायन्ते।

यथा येन प्रकारेण। **देवदत्तस्य** धातुशब्दधातुप्रत्यया **द्रव्यविषयास्ताम्रगैरिकादिविषयाः। जायन्ते।** स्पष्टम्। तद्वदत्रापीति शेषः।

धातूनां परस्परोपकार्योपकारभावमन्तर्बहिः समानमाह—

परस्पररसः,

परस्पररसः। परस्परं त्रपुसीसादे रजतसुवर्णादिः केनचिदौषधेन संबन्धाद्रसः सारो भवतीति शेषः। एवं रजतसुवर्णादेरपि त्रपुसीसादिः।

न चात्रान्ययोगादन्यस्य विनाशः शङ्कनीय इत्याह—

गुणत्वात्,

गुणत्वाद्यथा लोके सौशील्यादिगुणसमागमे न पुंसो विनाशस्तद्वत्त्रपुसीसादेः सुवर्णरजतरसो गुणस्तस्य भावस्तत्त्वं तस्मात्।

एवं बाह्येष्वपि फलादिषु कषायाम्लादिभ्यो मधुरादिर्गुडादिभ्यः कषायादिः। तथा चैक एव रसस्तत्परिणामभेदादनेकधा तदेतदभिप्रायेण मधुरादिरसेष्वाह—

षड्विधो रसो रसाच्छोणितं शोणितान्मांसं मांसान्मेदो मेदसोऽस्थीन्यस्थिभ्यो मज्जा मज्जायाः शुक्रम्।

षड्विधो मधुरादिभेदेन षट्प्रकारः। **रसः** प्रत्यहमुपभुज्यमान आपादमस्तकं त्वगाकारेण परिणतः। **रसा**दुक्तात्त्वगाकारेण परिणतात्। **शोणितं** रक्तम्। **शोणिता**दुक्तात्। **मांसं** क्रव्यम्। **मांसा**दुक्तात्। **मेदः** श्वेतः कार्पाससमो मांसपिण्डः। **मेदस** उक्तात्। **अस्थीनि** शरीरशालावंशस्तम्भादिभूतानि प्रसिद्धानि। **अस्थिभ्य** उक्तेभ्यः। **मज्जा** वसन्तकालीनघृताकारमस्थ्नोऽन्तर्गतं मांसम्। **मज्जाया** उक्तायाः। **शुक्रं** शरीरपादपबीजम्। एते सप्त धातवः।

त्रिमलमित्येतद्व्याकरोति—

शुक्रशोणितसंयोगादावर्तते गर्भो हृदि व्यवस्थां नयति।

शुक्रशोणितसंयोगात्। शुक्रं पुंसो बीजम्। शोणितं योषितः। नारीणां षड्धातव इति केचन स्नायुसहिताः सप्तेत्यपरे शुक्रमेव नारीशरीरस्थं रक्तमिति सप्त धातव इति न्यायविदः। यतोऽव्यक्तौ वृषणावप्यङ्गीक्रियेते तासु तत्र कः प्रद्वेषः शुक्रे। अपि च लोहितमात्रस्य तद्बीजत्वाङ्गीकारे पुंस्येव गर्भः स्यात्। ततो लोहितविशेषोऽङ्गीकरणीयः। तथा च तत्रापि सप्तमो धातुरङ्गीकृत इति। विपक्षे च सप्तधातुमित्यादि बाधकमवगन्तव्यम्। तयोः संयोगोऽदृष्टादिसहकृतः संबन्ध इति त्रयं तस्मा**दावर्तते**ऽमेध्यमूत्रपरिपूर्णां वैतरणीं पूर्वतनरूपेण परित्यक्तां पुनस्तादृशीमेव नवीनतनुरूपां संसारचक्रे परिवर्तमानो धर्मादिनिमित्तनुन्नः समागच्छति। तदावृत्तिप्रकारमाह। जननीजठरपिठरे मलमूत्रादिदुर्गन्धपूर्णे क्रिमिकोटिकठोरदंष्ट्राकाठिने गर्भावरणपटवारुणपाशे भृशं दुःखसहस्रसंतप्तगात्रः परिवर्तेत तदेतद्गर्भपदेनोच्यते। गर्भे प्रवेशं कुर्वन्प्रथ-

मतो जन्तुः स्वजनकस्य **हृदि** सर्वगात्रेभ्यो विनिर्गतरेतोरूपेण हृदयकमले **व्यवस्था** व्यवस्थाविशेषेणावस्थानं **नयति** प्राप्नोति । इदं सामान्यम् ।

इदानीं हृदि व्यवस्थाया अपि प्राप्तिं दर्शयितुमाह—

हृदयेभ्योऽन्तराऽग्निरग्निस्थाने पित्तं पित्तस्थाने वायुर्वायुस्थाने हृदयं प्राजापत्यात्क्रमात् ॥ ३ ॥

हृदयेभ्यः । हृदयशब्देन हृदययोग्या जन्तवोऽभिधीयन्ते । तेषु पुराकृतपुण्यपापानुसारेण स्वर्गनरकादिभ्यो यथाशास्त्रं समागतोऽधिष्ठानं करोति तत्र च तेष्वन्नरूपेणावस्थितेषु रेतःसिचाऽद्यमानेषु तेभ्यः । **अन्तरा** रेतःसिग्मध्ये । **अग्निः,** देहान्तःप्रवेशाद्रेतःसिग्जाठरजातवेदसं प्राप्नोति तत्सदृशः संस्तदभिप्रायमिदमग्निः । अनन्तर**मग्निस्थाने** यावदापाकमग्निसदृशोऽग्निस्थाने स्थित्वाऽनन्तरं **पित्तं** पित्तसदृशः सन्पित्तं प्राप्नोति । अनन्तरं **पित्तस्थाने** पित्तसदृशः सन्पित्तस्थाने कंचित्कालं स्थित्वा **वायु**र्वातरूपं दोषं तत्सदृशः सन्प्राप्नोति । अनन्तरं **वायुस्थाने** वायुसदृशः सन्वायुस्थाने कंचित्कालं स्थित्वा पितुर्योषित्विशाचीस्मरणदर्शनादिना संक्षुब्धहृदयस्य सर्वगात्रेभ्यः श्लेष्मबहुलरेतसा सार्धं **हृदयं** हृदयपुण्डरीकं प्राप्नोतीति शेषः । एवं पितुर्हृदये स्थित्वा **प्राजापत्या**त्प्रजापतेरयं प्राजापत्यः प्रजाकामेन विधात्राऽनुष्ठितस्तस्मा**त्क्रमा**त्संचरणाद्योषितोऽधोपहासादित्यर्थः ॥ ३ ॥

तत्रापि कालविशेषनियममाह—

ऋतुकाले प्रयोग एकरात्रोषितं कलिलं भवति सप्तरात्रोषितं बुद्बुदं भवत्यर्धमासाभ्यन्तरेण पिण्डो भवति मासाभ्यन्तरेण कठिनो भवति मासद्वयेन शिरः कुरुते मासत्रयेण पादप्रदेशो भवत्यथ चतुर्थे मासेऽङ्गुल्यजठरकटिप्रदेशो भवति पञ्चमे मासे पृष्ठवंशो भवति षष्ठे मासे नासाक्षिणीश्रोत्राणि भवन्ति सप्तमे मासे जीवेन संयुक्तो भवत्यष्टमे मासे सर्वसंपूर्णो भवति ।

ऋतुकाले यदा स्वजाया पुष्पवती स्यात्तस्मिन्काले समनन्तरं शुभे दिवस इत्यर्थः । **प्रयोगः** स्वहृदये समागतस्य गर्भस्य प्रकर्षेण योगः स्वभार्यायोनौ प्रक्षेप इत्यर्थः । **एकरात्रोषितं** तद्रेतःसिचा योनौ निषिक्तं रेतः शोणितेन मिलितं गर्भाशयं प्रविष्टमेकेनाहोरात्रेणोषितं निवासं प्राप्तमेकरात्रोषितं सानुशय्यनुशयिकर्मवशाद्भ्रमरुता शोषं नीयमानं गर्भाग्निना च पच्यमानं **कलिलं** पिष्टकमिव नीरे प्रक्षिप्तं बन्धमागच्छद्द्रव्यादौ लग्नं तादृशम् । **भवति** । स्पष्टम् । **सप्तरात्रोषितं** सप्ताहोरात्रोषितं सप्तरात्रोषितम् । **बुद्बुदं** कुक्कुटाण्डाकारं बुद्बुदवद्दृढावयवम् । **भवति** । स्पष्टम् । **अर्धमासाभ्यन्तरेण** । पक्षस्य मध्ये **पिण्डो** दृढावयवो बिल्वाकारो गोलको **भवति** । **मासाभ्यन्तरेण** । स्पष्टम् ।

कठिनो नारिकेलान्तर्गोलकवद्भवति । **मासद्वयेन** । स्पष्टम् । गोलकभावात्प्रच्युतश्चतुरस्रो मांसपिण्डः **शिरो** मस्तकं **कुरुते** । **मासत्रयेण** । स्पष्टम् । **पादप्रदेशः,** अधःकोणद्वयाच्चरणद्वयप्रदेशो दण्डाकारः । **भवति** । स्पष्टम् । ऊर्ध्वकोणद्वयात्पादप्रदेशवद्धस्तप्रदेशोऽपि भवतीत्यनुक्तमपि द्रष्टव्यम् । **अथ** चतुःशाखे चतुरस्रमस्तकशिखरमांसपिण्डे व्यवस्थिते तदनन्तरं **चतुर्थे मासे** । स्पष्टम् । **अङ्गुल्यजठरकटिप्रदेशः,** अङ्गुलीनामयमङ्गुल्यो हस्तपादतलप्रदेश इत्यर्थः । जठरमुदरं यद्यपि पूर्वमप्यन्तराधिविद्यते तथाऽपि चतुर्थे मासे सुपिरबाहुल्यं भवतीत्येतदभिप्रायं जठरवचनम् । कटिप्रदेशः पादमूलयोरुन्नतौ मांसपिण्डौ जठरसंगतौ । अङ्गुल्यजठरकटीनां प्रदेशः स्थानविशेषो **भवति** । **पञ्चमे मासे** । स्पष्टम् । **पृष्ठवंशः** शरीरशालायाः पृष्ठवंशे स्थितः पायुप्रदेशमारभ्याऽऽगलं दण्डायमानो वंशवदस्थिपृष्ठवंशो **भवति** । **षष्ठे मासे** । स्पष्टम् । **नासाक्षिणीश्रोत्राणि** नासा नासापुटद्वयम् । अक्षिणी चक्षुर्गोलके । अत्र समासमध्ये विभक्तेरलोपश्छान्दसः । श्रोत्रे कर्णविवरे नासा चाक्षिणी च श्रोत्रे च नासाक्षिणीश्रोत्राणि । उपलक्षणमिदमास्यपायुशिश्ननाभ्यादिविवराणामन्येन्द्रियाधिष्ठानानां च । भवन्ति । **सप्तमे मासे** । स्पष्टम् । **जीवेन** प्राणधारकेण । **संयुक्तः** संबद्धः सुखदुःखाभिज्ञ इत्यर्थः । **भवति** । **अष्टमे मासे** । स्पष्टम् । **सर्वसंपूर्णः** सर्वैरङ्गैरुपाङ्गैः साधिष्ठानैरिन्द्रियैश्च महाराज इव प्रकृतिभिः सम्यक्पूर्णः संभृतः । **भवति** । स्पष्टम् ।

द्वियोनिमित्येतद्व्याकरोति—

पितू रेतोतिरिक्तात्पुरुषो भवति ।

पितुर्जनकस्य । **रेतोतिरिक्ता**द्रेतोतिरेकाद्रेतआधिक्यात् । **पुरुषो भवति** । स्पष्टम् ।

यथा पितू रेतोतिरेकात्पुंगर्भस्तथा मातुर्वीर्याधिक्यात्स्त्रीगर्भ इत्याह—

मातू रेतोतिरिक्तात्स्त्रियो भवन्ति,

मातू रेतोतिरिक्ताज्जनन्या वीर्यातिरेकात् । **स्त्रियो** योषितो **भवन्ति** ।

उभयोर्बीजतुल्यत्वान्नपुंसको भवति ।

उभयोर्मातापित्रो**र्बीजतुल्यत्वा**द्वीर्यसाम्या**न्नपुंसको** गर्भः स्त्रीपुंसलिङ्गशून्यः । **भवति** । स्पष्टम् ।

व्याकुलितमनसोऽन्धाः खञ्जाः कुब्जा वामना भवन्ति,

व्याकुलितमनसः कुतश्चिन्निमित्तात्कलुषीकृतान्तःकरणान्मातापित्रोरन्यतरस्माद्‌भाभ्यां वा । **अन्धा** रूपसाक्षात्कारकरणशून्याः । **खञ्जा** वामदक्षिणयोरन्यतरपादहीनाः । **कुब्जा** वक्रीभूतशरीराः पृष्ठवंशविघ्नमांसास्थिलिङ्गाः । **वामनाः,** अल्प-

करचरणा अदीर्घशरीराः । भवन्ति जायन्ते । उपलक्षणमेतत्पङ्गुकुणिकाणबधिरादीनाम् ।

इदानीं युग्माद्युत्पत्तौ निमित्तमाह—

अन्योन्यवायुपरिपीडितानां शुक्रद्वैधे स्त्रिया योन्या युग्मा जायन्ते ।

अन्योन्यवायुपरिपीडितानां स्त्रीपुंसवीर्याणां परस्परापानवायुपरिपीडितानां **शुक्रद्वैधे** शुक्रद्वयत्वादेः । **स्त्रिया योन्या** नार्या गुह्येन्द्रियात् । **युग्माः** स्त्रीपुंसद्वयरूपाः पुरुषद्वयरूपा वा प्रजाः । **जायन्ते** । स्पष्टम् ।

इदानीं जातस्य गर्भस्य पञ्चात्मकं शरीरं भवतीत्याह—

पञ्चात्मकसमर्थः पञ्चात्मकेन चेतसाऽधिगन्धनसश्च
ज्ञानाद्ध्यानादक्षरमोंकारं चिन्तयति तदेतदेकाक्षरं ज्ञात्वा ।

पञ्चात्मकसमर्थः । जातो बालः पृथिव्यादिपञ्चभूतशरीरो विषयादानसमर्थश्च पञ्चात्मकसमर्थः **पञ्चात्मकेन** पृथिव्यादिभूतपञ्चकविकारेण भूतपञ्चकविकारत्वं मनसः शब्दादिपञ्चकग्राहकत्वात् । अन्यथा शब्दाद्यन्यतमग्राहकत्वं श्रोत्रादिवत्स्यात् । **चेतसाऽन्तःकरणेन** । समर्थ इति समस्तं विच्छिद्यानुषञ्जनीयम् । न केवलं पञ्चात्मकः पञ्चात्मकेन चेतसा समर्थः किं **त्वधिगन्धनसश्चा**धिगन्धनासश्च गन्धमधिकृत्य नासिका यस्यामावधिगन्धना अधिगन्धना एवाधिगन्धनसः । चकारादधिरूपचक्षुरित्यादि । सर्वैरिन्द्रियैः सर्वविषयग्रहणसमर्थ इत्यर्थः । स चागण्यपुण्यपुञ्जवशात्कथंचिदुत्पन्नवैराग्यो **ज्ञाना**च्छास्त्रत ओंकारावबोधात् । ध्यानादोंकारोऽहमस्मीतिबोधसंततिरूपात्स्वाधीनान्तःकरणः । **अक्षरं** विनाशरहितं व्यापिमन्तमानन्दात्मानं स्वाभिन्नम् । ओंकारमोंकाराभिधेयम् । **चिन्तयति** विजातीयप्रत्ययशून्यमजातीयप्रत्ययप्रवाहं करोति सर्वतस्तमेवावगच्छतीत्यर्थः । **तत्परोक्षं** शास्त्रप्रसिद्धम् । **एतत्प्रत्यक्षम्** । **एकाक्षरमोंकार**रूपमेकाक्षरम् । **ज्ञात्वा** सर्वभेदशून्यमात्मरूपेण साक्षात्कृत्य मुक्तो भवतीति शेषः । तस्मात्कष्टतममपि शरीरकं बुद्धिमतः परमपुरुषार्थकारणमित्यभिप्रायः ।

अपिचेदं शरीरकं चतुर्विंशतितत्त्वरूपमवगतमहं ब्रह्मास्मीतिबोधकरणं भवतीत्यभिप्रायेणाऽऽह—

अष्टौ प्रकृतयः षोडश विकाराः शरीरे तस्यैव देहिनाम् ।

अष्टावष्टसंख्याकाः । **प्रकृतयः** प्रकृतिशब्दवाच्या भूम्यप्तेजोवाय्वाकाशमनोबुद्ध्यहंकाराः । **षोडश** षोडशसंख्याका **विकारा** विकारशब्दाभिधेया दशेन्द्रियाणि पञ्च प्राणाश्चित्तं चेति । **शरीरे** विनाशिनि चतुर्विधाहारविकारे । तिष्ठन्तीति शेषः । **तस्यै**वाष्टमे मासि संपूर्णावयवस्य गर्भस्य योनियन्त्राद्बहिःस्थितस्यान्तर्गतस्य वा नत्वन्यस्य कलिलत्वाद्यवस्थस्य । **देहिनां** देहिनः ।

इदानीं प्रासङ्गिकं परिसमाप्य प्रकृतमेवाऽऽह—

अथ नवमे मासि सर्वलक्षणसंपूर्णो भवति पूर्वजातीः स्मरति कृताकृतं च कर्म भवति ।

अथावयवसंपूर्त्यनन्तरम् । **नवमे मासि** । स्पष्टम् । **सर्वलक्षणसंपूर्णः** सर्वैर्लक्षणैर्वाञ्छायमानसैः संपूर्णः परिपूर्णो ध्यानारूढ इव योगी । **भवति** । स्पष्टम् । **पूर्वजातीर**नादौ संसारे पूर्वगृहीतश्वशूकरक्रिमिकीटदेवमनुष्यादिशरीरजातीः । **स्मर**त्यहं श्वा सूकरो मनुष्योऽभूवमित्याद्यनन्तानि जन्मानि स्वानुभूतचराणि स्मरति । **कृताकृतं च कर्म** कृतं सुकृतमकृतं दुष्कृतम् । कृतं चाकृतं च कृताकृतम् । कर्म व्यापाररूपम् । चकारः स्मरतीतिपदसंबन्धार्थः । **भवति** कृताकृतकर्मस्मरणेन संतप्तगात्रो भवति ।

उत्तमे जन्मनि सुकृतं कृत मया कष्टे तस्मिञ्जन्मनि कष्टं कृतं मयेत्यादिस्मरणेनैव कथं दुःखमित्यत आह—

शुभाशुभं च विदन्ति ॥ ४ ॥

शुभाशुभं च शुभं पुण्यकर्मणः फलमशुभं पाप्मनः कर्मणः फलं दुःखम् । शुभं चाशुभं च शुभाशुभं चकारात्तत्साधनमप्याह । क्रिम्यादिकं कर्मफलावस्थं **विदन्ति** विन्दते सुखदुःखसाक्षात्कारं प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

पूर्वजातीः स्मरतीति यदुक्तं तदेतद्विवृणोति—

नानायोनिसहस्राणि दृष्ट्वा चैव ततो मया ।
आहारा विविधा भुक्ताः पीताश्च विविधाः स्तनाः ॥ ५ ॥

नानायोनिसहस्राणि । स्पष्टम् । **दृष्ट्वा चैव,** अनन्तानि स्तम्बादीनि ब्रह्मान्तानि शरीराणि प्राप्यैव । चकारात्तद्ग्रहणपुण्यपापादिकमपि संप्राप्यैव । वस्तुतोऽसङ्गोदासीनस्य पुरुषस्य शरीरसंबन्धाभावात्तद्दर्शनमेव शरीरग्रहणमिति मन्वाना दृष्ट्वा चैवेत्याह श्रुतिः । **ततो** नानायोनिसहस्रप्राप्तेरनन्तरम् । कासुचित्सर्पदैवादियोनिषु प्रथमत एव । **मया** तत्तद्योनियन्त्राद्विनिर्गतेन । **आहारा** आहार्यन्त इति क्षुन्निवारकाः स्थावरजङ्गमांसभेदाः । **विविधा** मण्डूकचक्रकाद्याश्चतुर्विधा इत्यर्थः । **भुक्ता** भक्षिताः । पशुमनुष्यादिशरीरेषु योनियन्त्रविनिर्गमनानन्तरं प्रथमतः शुनीशूकरीचण्डाल्यादीनां **पीताश्च विविधाः स्तनाः,** अङ्गुलीपर्वाङ्गुल्यमेध्यपिण्डाद्याकारविचित्राः स्तनाः स्तनेऽहं मुखं प्रक्षिप्य पयः पूयास्राविण आस्वादिताः । चकाराल्लेह्यपेयचोष्यभोज्यरूपामेध्यमूत्रपारिपाकाः स्थावरजङ्गमलोहितमांसादिरूपा आहारा विविधा भुक्ताः ॥ ५ ॥

न चात्र जनिर्वा मरणं वा प्रतीकार इत्याह—

जातस्यैव मृतस्यैव जन्म चैव पुनः पुनः ।

जातस्यैव स्वीकृतमनुष्यादिशरीरस्यैव । **मृतस्यैव** परित्यक्तमनुष्यादिशरीरस्यैव । **जन्म चैव पुनः पुनः** । भूयो भूयो जन्मैव चकारान्मरणमपि । अयमर्थः । जातस्य मरणमवश्यं भावि मृतस्य जन्मापि ततो न जननेन नापि मरणेन संसारनिवृत्तिरिति ।

एवं चिन्तयन्भृशमुद्विग्न आह—

अहो दुःखोदधौ मग्नो न पश्यामि प्रतिक्रियाम् ॥ ६ ॥

अहो खिन्नस्याऽऽत्मनः परस्य चासंबोधनमथवा निरुपायत्वावलोकनात्सखेदाश्चर्यार्थता । **दुःखोदधौ** यथा जलधौ दशसु दिक्षु मध्ये च जलमेव तद्वत्संसारोदधौ दुःखमेव ततोऽयं दुःखोदधिस्तस्मिन् । **मग्नो** यथा नौनिमज्जने नौस्थो निरुपायो जनो जलधौ मज्जति तद्वच्छरीरेन्द्रियादीनां मज्जने दुःखोदधावुपायशून्योऽहमपि मग्नः । वेदाचार्यदृष्टिमन्तरेण पुरुषाकाररूपामस्य दुःखोदधिनिमज्जनस्य **न पश्यामि प्रतिक्रियाम्** । स्पष्टम् ॥ ६ ॥

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि सांख्यं योगं वा समाश्रये ।
अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम् ॥ ७ ॥

यतोऽस्य दुःखोदधेर्वेदाचार्यदृष्टिप्रतीकारः स च पूर्वं जानताऽपि न कृतस्तत इतःपरं **यदि** संभावनार्थः । प्रायेणास्माद्योनियन्त्रान्मत्प्राणानिर्गमो दुर्लभोऽद्य कथंचि**योन्यां** योनाववस्थितमात्मानं केनचिददृष्टेन **प्रमुञ्चामि** योनेर्बहिर्निर्गच्छामीत्यर्थः । **सांख्यं** सम्यगात्मैक्यप्रथमकथनपरं ज्ञानं यस्मिन्वेदान्तशास्त्रे ऐक्यप्रकाशरूपं वा तत्सांख्यम् । **योगं वा** ब्रह्मात्मैक्यावगतिप्राप्त्युपायभूतं विविधवैदिककर्मरूपम् । वाशब्द उभयोरप्युपायोपेयत्वेन समुच्चयार्थः । **समाश्रये** सम्यगात्मसाक्षात्कारपर्यन्तमाश्रयणं कुर्वे । **अशुभक्षयकर्तारमिदं** योगस्य विशेषणम् । पापक्षयकारिणम् । **फलमुक्तिप्रदायिनमशुभक्षये** फलं सांख्यज्ञानमात्मसाक्षात्कारशिरस्कं ततो विमुक्तिरविद्यातत्कार्येभ्यो विमोक्ष एवं फलमुक्त्योः प्रदायी तं फलमुक्तिप्रदायिनम् ॥ ७ ॥

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये महेश्वरम् ।
अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम् ॥ ८ ॥

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि । व्याख्यातम् । **तं** सर्वशास्त्रप्रसिद्धम् । **प्रपद्ये**ऽयमहमस्मीतिभावेन शरणं गच्छामि । **महेश्वरमभ्यधिकनियन्तारं** पिनाकपाणिमुमापतिम् । महेश्वरस्य विशेषणम् । **अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम्** । व्याख्यातम् ॥८॥

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये भगवन्तं नारायणं देवम् ।
अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम् ॥ ९ ॥

यदि योन्यां प्रमुञ्चामि तं प्रपद्ये । व्याख्यातम् । **भगवन्तं** समग्रधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्ययशःश्रीमन्तम् । **नारायणं** जलशायिनं सर्वजीवबिम्बमविद्यादिदोषवर्जितमानन्दा-

त्मानं शेषपर्यङ्कस्थं शङ्खचक्रगदाधरम् । **देवं** द्योतनात्मकं नारायणस्य विशेषणम् । **अशुभक्षयकर्तारं फलमुक्तिप्रदायिनम्** । व्याख्यातम् ॥ ९ ॥

इदानीं सङ्ग्रामकत्थनधूर्तभटसहस्रप्रलुब्धकृतबलवद्वैरस्तेन निगृहीतो भूप इवैकाकी गर्भे शोचति—

यन्मया परिजनस्यार्थे कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥
एकाकी तेन दह्यामि गतास्ते फलभोगिनः ॥ १० ॥

यत्प्रसिद्धम् । **मया** मूढेन मदीयोऽयमित्यभिमानिना । **परिजनस्य** देहपितृमातृकलत्रपुत्रभृत्यादेः । **अर्थे** प्रयोजने । **कृतं कर्म शुभाशुभम्** । स्पष्टम् । **एकाकी,** एक एव । **तेन** परिजनरक्षणार्थं शुभाशुभकरणेन । **दह्यामि** दह्ये । **गता** विकत्थना इव भटा रणाङ्गणेऽपगताः । **ते** देहपित्रादयोऽस्मदीयत्वेन गृहीताः । **फलभोगिनः** सुखभोगिनः ॥ १० ॥

इदानीं श्रुतिराह—

जन्तुः स्त्रीयोनिशतं योनिद्वारि संप्राप्ते यन्त्रेणाऽऽपीड्यमानो महता दुःखेन जातमात्रस्तु वैष्णवेन वायुना संस्पृश्य तदा न स्मरति,

जन्तुर्जननधर्मा नवमे मासि दशमे वा । **स्त्रीयोनिशतं** योपिदपानपन्नगफूत्कारभीषणस्थानशतमुक्तं चिन्तावृतः प्राप्नोत्युक्तेन प्रकारेणेति शेषः । एवं चिन्तयन्प्रबलैः सूतिमारुतैः प्रपीडितगात्रोऽवाङ्मुखो व्याकुलीकृतान्तःकरणो जन्मनि मातुर्जठरपिठरान्निर्गमनावसरे योनिद्वारमागच्छति । ततो **योनिद्वारि** योनिमार्गे स्वदेहोच्छ्रितगुणलूने **संप्राप्ते** संप्राप्तो जन्तुः । **यन्त्रेण**नरेतरपिनद्धाल्पद्वारककचद्वयसंनिभेनाऽऽ**पीड्यमानो** लोहसूचीसहस्रैः संविध्यमान इव सर्वरोमकूपेषु **महता**ऽनुपमेन मरणशतादप्यधिकेन **दुःखेन** प्रतिकूलवेदनीयेन समानदुःखां जननीं कुर्वञ्जायत इति शेषः । **जातमात्रस्तु** जातमात्र एव । **वैष्णवेन वायुना** योनियन्त्रबहिःसंचारिणा पारमेश्वरेण पवनेनातीताज्ञानकरणेन **संस्पृश्य** संस्पृष्टो भूमावुत्तानशायी योनियन्त्रविनिर्गमनपीडया विगतज्ञानचेष्टो मूर्छितो यदा **तदा** तस्मिन्काले **न स्मरति** स्वेन गर्भे चिन्त्यमानं गर्भे च स्थानं योनियन्त्रविनिर्गमनादिकं च समनन्तरमनुभूतमप्यौषधादिप्रयोगेणेव भ्रान्तो न स्मरति ।

यन्न स्मरति तदाह—

जन्ममरणं न च कर्म शुभाशुभम् ॥ ११ ॥

जन्ममरणम् । स्पष्टम् । **न च कर्म शुभाशुभम्** । चकारः स्मरतीत्यनुवृत्त्यर्थः । स्पष्टमन्यत् ॥ ११ ॥

गर्भस्य पूर्वजातिस्मरणावसर आहारा विविधा भुक्ता इत्युक्तं तेन चतुर्विधाहारमय-

मित्यर्थाद्व्याख्यानम् । आहारस्य चातुर्विध्यं कोष्ठाग्निव्याख्यानावसरे वक्ष्यति । ततः शरीरमित्येतद्व्याकर्तव्यमवशिष्यते तदेतद्व्याकर्तुं पृच्छति—

शरीरमिति कस्मात्,

शरीरमिति कस्मात् । स्पष्टम् । उच्यत इति शेषः ।

अग्नित्रयशिखाभिः शीर्यमाणत्वादित्यभिप्रायेणाऽऽह—

ज्ञानाग्निर्दर्शनाग्निः कोष्ठाग्निरिति तत्र कोष्ठाग्निर्नाम ।

ज्ञानाग्निः । तत्र त्रीणि स्थानानीत्यादिनोच्यमानं मानं ज्ञानं तदेव ब्रह्मज्ञानोत्पादेन देहस्य सकारणस्य विनाशकत्वादग्निरिव ज्ञानाग्निः । **दर्शनाग्निर्दर्शनं** विषयज्ञानं तदेव विषयप्राप्त्यप्राप्तिभ्यां हर्षविषादौ कुर्वच्छरीरस्याग्निरिव संतापकं दर्शनाग्निः । **कोष्ठाग्निर्जा**ठराग्निश्चतुर्विधाहारपाचकः प्रसिद्धः कलेवरविनाशहेतुः क्षुत्पिपासाकारी । **इति,** अनेन प्रकारेण त्रिविधेनाग्निना विनाश्यत्वाच्छरीरमित्युच्यत इति शेषः । **तत्र** तेषु त्रिष्वग्निषु मध्ये । **कोष्ठाग्निः** । व्याख्यातम् । **नाम** प्रसिद्धः ।

प्रसिद्धिमाह—

अशितपीतलेह्यचोष्यं पचतीति ।

अशितपीतलेह्यचोष्यम् । अशितं भोज्यमानलड्डुकादि । पीतं दुग्धनीरादि । **लेह्यं** दधिद्रवप्रचुरगुडमध्वादि । **चोष्यं** चूतफलरसाद्यशितपीतलेह्यचोष्यम् । अशितं पीतं चतुर्विधमन्नं नीरं चेत्यर्थः । **पचति** पाकं करोति । **इति,** अनेन प्रकारेण नामेत्यन्वयः ।

इदानीं दर्शनाग्निमाह—

रूपादीनां दर्शनं करोति यस्तत्र त्रीणि स्थानानि भवन्ति हृदये दक्षिणाग्निर्गार्हपत्यं मुखादाहवनीयं यजमानाय बुद्धिः पत्नीं निधाय दीक्षां संतोषं बुद्धीन्द्रियाणि यज्ञपात्राणि शिरः कपालं केशा दर्भा मुखमन्तर्वेदिः ।

रूपादीनां रूपरसगन्धस्पर्शशब्दानां **दर्शनं** साक्षात्कारं **करोति** स्पष्टम् । **यो** दर्शनाग्निरिति शेषः । **तत्र** तेष्वग्निषु मध्ये ज्ञानाग्निः कथ्यत इति शेषः । **त्रीणि स्थानानि भवन्ति** । स्पष्टम् । ज्ञानाग्निरिति शेषः । **हृदये** हृदयकमले । **दक्षिणाग्नि**र्दक्षिणाग्निमग्निविशेषम् । **उदरे** जठरे । **गार्हपत्यं** गार्हपत्याभिधमग्निम् । **मुखात्,** मुखे । **आहवनीय**माहवनीयाभिधमग्निं **यजमानाय** ज्ञानाग्निज्ञातुर्यजमानत्वेन कल्पितस्यार्थे । **बुद्धिर्बुद्धिम्** । **पत्नीं** यागगृहकारिणीं **निधाय** स्थापयित्वा । हृदयादिषु दक्षिणाग्न्यादीन्परिकल्प्याऽऽत्मानं यजमानं बुद्धिं च स्वपत्नीं वक्ष्यमाणं च यथायोगं चिन्तयेदित्यर्थः । **दीक्षां संतोषं** दीक्षाऽध्वर्युणा क्रियमाणः संस्कारो यज्ञप्रवृत्तिहेतुः ।

स्पष्टमन्यत् । **बुद्धीन्द्रियाणि** चक्षुरादीनि पञ्च । **यज्ञपात्राणि** चमसोलूखलादीनि । **शिरो** मस्तकं **कपालं** पुरोडाशार्थमग्नौ प्रक्षिप्यमाणमेकमनेकं वा कपालम् । **केशाः** केशान्मूर्धजान्सलोमान् । **दर्भा** दर्भान् । **मुखमास्यम्** । **अन्तर्वेदिः,** अग्नित्रयमध्यप्रदेशं निम्नम् । एतानि यथावचनं विचिन्तयेत् । वक्ष्यमाणान्यपि यज्ञोपकरणत्वेन सामान्येन चिन्तनीयानि ।

स्वभावतश्च ज्ञायमानानि योगोपयुक्तान्यतस्तान्याह—

षोडश पार्श्वदन्तपटलान्यष्टोत्तरं मर्मशतमशीतिसंधिशतं नवस्नायुशतमष्टसहस्रो रोमकोट्यो हृदयपलान्यष्टौ द्वादशपलानि जिह्वा पित्तप्रस्थं कफस्याऽऽढकं शुक्रं कुडवं मेदःप्रस्थौ ।

षोडश षोडशसंख्याकानि । **पार्श्वदन्तपटलानि,** एकत्र पार्श्वास्थीन्येकत्र दन्तास्त एव पटलानि । **अष्टोत्तरं मर्मशतम्,** अष्टाधिकं शतं मर्माणि जीवस्थानानि वैद्यशास्त्रादौ प्रसिद्धानि हस्तयोः पादयोश्चाशीतिः शेषे चाष्टाविंशतिः । **अशीतिसंधिशतम्,** अशीत्यधिकं शतं संधीनां हस्तपादाङ्गुलीष्वशीतिः शेषगात्रे शतमेतदपि वैद्यशास्त्रादौ प्रसिद्धम् । **नवस्नायुशतं** नवशतं नाडीनां सुषुम्नाव्यतिरिक्तानां शतसंख्यानां नाडीनां प्रत्येकं नवधा प्रधानभेदान्नवशतं नाडीनां भवति । तदेतदुक्तं नवस्नायुशतम् । **अष्टसहस्रो रोमकोट्यः,** रोम्णामष्टसहस्रकोट्यो यद्यपि कोटित्रयं सार्धं रोम्णां प्रसिद्धं तथाऽपि तद्रोमकूपविवराभिप्रायम् । इदं तु रोमकूपे रोमकूपे पञ्चषाणां द्वित्राणां वा रोम्णामुपलम्भादनन्तरोमाभिप्रायमवगन्तव्यम् । अथवा शरीरेऽस्मिन्प्रधानानि रोमाण्यष्टाधिकं सहस्रं कोटिश्चेति । तदेतदुच्यतेऽष्टसहस्रो रोमकोट्यः । **हृदयपलानि** हृदयपद्ममांसस्य पलानि षोडशनिष्कं पलं तानि । **अष्टावष्टसंख्याकानि** । **द्वादशपलानि जिह्वा** । स्पष्टम् । **पित्तप्रस्थं** पुरुषाहारपरिमितं पित्तम् । **कफस्य** श्लेष्मण **आढकं** प्रस्थचतुष्टयपरिमाणमाढकम् । **शुक्रं कुडवं** शुक्रस्य वीर्यस्य कुडवं प्रस्थचतुर्थांशः । **मेदःप्रस्थौ** । मेदसो नीरक्तस्य मांसस्य प्रस्थौ मेदःप्रस्थौ ।

प्रस्थाविति यदुक्तं तदेतद्विवृणोति—

द्वावनियतं मूत्रपुरीषयोः ।

द्वौ, उभौ । **अनियतं मूत्रपुरीषयोः** । अनियतं मूत्रपुरीषयोः प्रसिद्धयोः परिमाणमिति वक्ष्यमाणेनानुषङ्गाद्व्याख्येयम् ।

तत्र हेतुमाह—

अहरहः पानपरिमाणम् ।

अहरहः पानपरिमाणं नित्यं नित्यं पानस्य नीरादेः पीतस्य । उपलक्षणमेतदशि-

तस्यापि। परिमाणं पानपरिमाणम्। अशितपीतपरिमाणं मूत्रपुरीषं ततोऽनियतपरिमाणमित्यर्थः।

इदानीमस्य शास्त्रस्य मलमूत्रादिपरिमाणाभिधायित्वेनानादेयत्वं प्राप्तं वारयति—

पैप्पलादं मोक्षशास्त्रं परिसमाप्तं पैप्पलादं मोक्षशास्त्रं परिसमाप्तम्॥ १२॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः०। सह नाविति शान्तिः।

इति *गर्भोपनिषत्समाप्ता॥ १०॥

पैप्पलादं पिप्पलादेन स्वशिष्यान्मोक्षकामिनः प्रत्युक्तं पैप्पलादम्। **मोक्षशास्त्रं** मोक्षस्याविद्यादिनिवृत्तिरूपस्य हितस्य शासनान्मोक्षशास्त्रम्। **परिसमाप्तं** सर्वतः समाप्तिं गतम्। **पैप्पलादं मोक्षशास्त्रं परिसमाप्तम्।** व्याख्यातम्। वाक्याभ्यास उपनिषत्समाप्त्यर्थः॥ १२॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यानन्दात्मपूज्यपादशिष्यस्य श्रीशंकरानन्दभगवतः कृतिर्गर्भोपनिषद्दीपिका समाप्ता॥ १९॥

---

* अस्या अमृतगर्भोपनिषदित्यपि नाम।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

गोपालपूर्वतापनीयोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

गोपालतापनीयोपनिषदाद्याऽष्टखण्डिका ।
षड्भिश्चत्वारिंशतां च पूरण्याथर्वपैप्पले ॥ १ ॥

आथर्वणपिप्पलशाखायामिदं तापनीयद्वयं कृष्णोपनिषच्चेत्युपनिषत्त्रयमाम्नातम् । तत्राऽऽद्या सगुणब्रह्मोपचारपूजनपरा मन्त्रजपध्यानपूजादिना हि तुष्टो देवः स्वात्मानं दर्शयतीति सा प्रथममाम्नाता तत्र गोपालस्य स्वरूपं नारसिंहे निर्णीतं शुद्धचिदानन्दस्वरूपो ह्यसौ मायया मूर्तिमान् । तत्राऽऽदौ कृष्णशब्दार्थमाह—

*ॐ कृषिर्भूवाचकः शब्दो नश्च निर्वृतिवाचकः ।
तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते ॥ १ ॥

कृषिर्भूवाचकः शब्द इति । कृषिरिति कृड्भूमिः । **नश्च निर्वृतिवाचक इति** । निर्वृतिरानन्दः सुखं शुद्धं ब्रह्मेति यावत् ' नः पुनर्बन्धशुद्धयोः ' इत्येकाक्षरनिघण्टुः । कृड्भूमिः सर्वाधारः सत्तः शुद्धः कृष्णस्तयोरैक्यं सामानाधिकरण्यं तच्च यदा कर्मधारयेण भवति तदा परं ब्रह्म कृष्ण इति शब्देनाभिधीयते । सर्वकार्याधारत्वं मायाया अप्यस्तीत्यत उक्तं न इति । तावन्मात्रे चैश्वर्यं न स्यादत उक्तं कृडिति । अथवा भूग्रहणं दृश्योपलक्षणं निर्वृतिः सुखस्वरूपं ब्रह्म तयोरैक्यमध्यासनिवृत्त्या शुद्धात्मतापादनमेव सति यत्सिद्धं तत्परं ब्रह्म कृष्णः । कस्मादिति प्रश्नोत्तरानुरोधाद्द्रष्टव्यम् । अयं श्लोकः कैश्चिन्न पठ्यते ॥ १ ॥

मङ्गलार्थमादावुपनिषत्प्रतिपाद्येष्टदेवतामेव प्रणमति—

ॐ सच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायाक्लिष्टकारिणे ॥
नमो वेदान्तवेद्याय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥

ॐ **सच्चिदानन्दरूपायेति** । अनुभविनामादौ सद्रूपं भाति ततश्चिद्रूपं तत आनन्दरूपमिति क्रमेणोपादानम् । आद्यन्ताभ्यां प्रत्याहारेणोक्तार्थस्यैव ग्राहकं नामाऽऽह —

* अयं श्लोकः कुत्राप्यादर्शपुस्तकेषु नोपलभ्यते परं च नारायणव्याख्यानुरोधादत्र प्रथित इति ज्ञेयमिदम् ।

कृष्णायेति । सदानन्दायेत्यर्थः । स्वरूपलक्षणमुक्त्वा जगत्कर्तृत्वेन तटस्थलक्षणमाह— **अक्लिष्टेति** । अक्लिष्टं क्लेशरहितं यथा भवति तथा सर्वं करोति तस्मै । तज्ज्ञानोपायमाह— **वेदान्तेति** । औपनिषदत्वात् । वेदकर्तृत्वेन लक्षणम्—**गुरव इति** । वेदोपदेष्ट्रे । बुद्धिसाक्षिणे बुद्ध्यादीनां साक्षाद्द्रष्ट्रे । अन्यायिभिर्वञ्चयितुमशक्यायेति यावत् ॥ १ ॥

अष्टादशाक्षरमन्त्रदेवतां निरूपयितुमाख्यायिकामाह—

ॐ मुनयो ह वै ब्राह्मणमूचुः कः परमो देवः कुतो मृत्युर्बिभेति कस्य विज्ञानेनाखिलं भाति केनेदं विश्वं संसरतीति

ॐ मुनय इति । ब्रह्मणः प्रत्यगात्मनो हरेरपत्यं ब्राह्मणः स्वयंभूस्तमूचुः । जातिपुरस्कारेण प्रवृत्ते 'ब्राह्मोऽजातौ' इति टिलोपाभावः । आकाशप्रभवो ब्रह्मेति क्रमेणोपादानम् ।

चतुर्षु प्रश्नेषु क्रमेणोत्तरमाह—

तदु होवाच ब्राह्मणः

तदु होवाचेति । तत्तत्र प्रश्नेषु । उ अनर्थकः । ह प्रसिद्धौ । उवाचोत्तरम् ।

चतुर्व्यूहात्मकविष्णुवाचकाष्टादशाक्षर इत्यभिप्रायेणोत्तरयति—

श्रीकृष्णो वै परमं दैवतं

श्रीकृष्णो वा इति । परमं दैवतं परमात्मा सदानन्दो वासुदेव इति यावत् । य उक्तो गीतायाम्—

"उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः" ॥
"वासुदेवः सर्वम्" इति च ।

गोविन्दान्मृत्युर्बिभेति

गोविन्दान्मृत्युर्बिभेतीति । स संकर्षणव्यूहो य उक्तः—" कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः " इति ।

गोपीजनवल्लभज्ञानेन तज्ज्ञातं भवति

गोपीति । अयमनिरुद्धव्यूहः । य उक्तः—"स एष इह प्रविष्टः" इति "यो लोकत्रयमाविश्य बिभर्त्यव्यय ईश्वरः" इति च "ययेदं धार्यते जगत्" इति च । अत्र च वक्ष्यति "गोपीजनवल्लभो भुवनानि दध्रे" इति । यस्य ज्ञानेन तदखिलं विश्वं ज्ञातं भवति । स हि जगदात्माऽऽत्मनि च ज्ञाते सर्वं ज्ञातं भवति ।

स्वाहेदं संसरतीति

स्वाहेति । अयं प्रद्युम्नव्यूहः । य उक्तः—"मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम्" इति "मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम्" इति च । "अहं बीज-

---

१ घ. तज्ज्ञान ।

प्रदः पिता" इति च। बीजं तु मायापतिः पुरुषोत्तम इति ज्ञेयः। य उक्तः—"तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेय" इति। "इन्द्रो मायाभिः" इति च। "दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया" इति च। न चैवं मन्त्रस्य नानादैवतत्वापत्तिः "वायुर्यथैको भुवनम्" इत्यादिनैकत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात्।

कृष्णादिशब्दार्थं पृच्छति—

तदु होचुः कः कृष्णो गोविन्दश्च कोऽसाविति गोपीजनवल्लभः कः का स्वाहेति तानुवाच ब्राह्मणः पापकर्षणो

तदु होचुः कः कृष्ण इति। कृष्णशब्दस्य किं प्रवृत्तिनिमित्तमित्यर्थः। एवमुत्तरत्रापि। पापकर्षणः। पापानि कर्षति कृष्णः। एतन्मूलविरोधात्कृषिर्भूवाचक इत्यादिरग्रन्थ इति लक्ष्यते।

गोभूमिवेदविदितो वेदिता गोपीजनाविद्याकलाप्रेरकः।

गोभूमीति। गोभूमिवेदैर्विदितः। विग्रहस्तु गां सौरभेयीं गां भूमिं गां वाचं वेदं वा विन्दतीति गोविन्दः। 'पाघ्राध्माधेट्दृशः शः' इत्यत्र 'गवि विन्देः संज्ञायाम्' इति वार्तिकेन शप्रत्ययः। ज्ञानमपि लाभः। वेदिता तेषां ज्ञातेत्यर्थः। गोपीजनस्य या अविद्याकला अविद्यावयवास्तासां प्रेरको निवर्तको गोपीजनवल्लभः। कामरागाद्यविद्यानिवर्तनेन स्वात्मभावप्रद इत्यर्थः। तासां तदुल्लेखो यथा—

"हरिगो मतिमति किमिदं हरिहरिहरिणा कथं सङ्गः।
जातं पीतं वसनं मेचकमङ्गं गतोऽङ्गनाभावः"॥

'वल वल्ल संवरणे' इति पाणिनिस्मरणाद्वल्लभः संवरीता। यद्वा गोपीजन एवाऽऽसमन्ताद्विद्याकला ज्ञानप्रदो ग्रन्थभागः। 'गोप्यो गाव ऋचः' इति श्रुतेः। तासां प्रेरकः स्वोन्मुखतासंपादकः।

तन्माया चेति

का स्वाहेत्यस्योत्तरम्। **तन्माया चेति**। तस्य कृष्णस्य माया स्वाहेत्यर्थः।

नन्वेवं कृष्णादिदेवताभेदः स्यान्नेत्याह—

सकलं परं ब्रह्मैतद्यो ध्यायति रसति भजति
सोऽमृतो भवति सोऽमृतो भवतीति॥ १॥

सकलमिति। सकलं चतुष्टयमपि ब्रह्मैतत्कृष्णाख्यमेतच्च यो ध्यायति रसति वदति भजति सेवते सोऽमृतो मोक्षभाग्भवति। द्विरुक्तिः खण्डसमाप्त्यर्था॥ १॥

ते होचुः किं तद्रूपं किं रसनं कथं वाऽहो तद्भजनं तत्सर्वं विविदिषतामाख्याहीति तदुहोवाच हैरण्यो गोपवेषमभ्राभं तरुणं कल्पद्रुमाश्रितं तदिह श्लोका भवन्ति—

किं तद्रूपं तस्य कृष्णस्य रूपं किं रसनं शब्दानां नामेत्यर्थः। कथं वा। अहो संबोधने। तद्भजनं केन प्रकारेण तद्भजनं किं तदित्यर्थः। तत्सर्वं विविदिषतां वेदितुमिच्छतामस्माकमाख्याहि कथयेति। तत्तत्र। उ होवाच हैरण्यो हिरण्यगर्भो ब्रह्मा। किमुवाच। गोपवेषम्। गोपस्येव वेषो यस्य तम्। अभ्राभमभ्रमुन्नमितो वनस्तस्येवाऽऽभा यस्य तम्। अब्दाभमिति केषांचित्पाठः। अब्दो मेघः। तरुणं युवानम्। कल्पद्रुमाश्रितं देवतायाः कल्पतरुमूले चिन्तनीयत्वादेवमुक्तम्। तदिहेति। तत्तत्र। इहार्थे श्लोका मन्त्रा भवन्ति वर्तन्ते।

सत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं वैद्युताम्बरम्।
द्विभुजं ज्ञानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम्॥

सत्पुण्डरीकनयनं सद्विकसितं यत्पुण्डरीकं सिताम्भोजं तद्वन्नयने यस्य तम्।

"पुण्डरीकं सिताम्भोजे सितच्छत्रे च गोव्रजे।
कोपकारान्तरे व्याघ्रे पुण्डरीकोऽग्निदिग्गजे" इति विश्वः।

मेघाभं मेघवर्णम्। वैद्युताम्बरं वैद्युते विद्युद्वर्णे अम्बरे यस्य तम्। ज्ञानमुद्राढ्यम्।

"तर्जन्यङ्गुष्ठकौ सक्तावग्रतो हृदि विन्यसेत्।
वामहस्ताम्बुजं वामे जानुमूर्धनि विन्यसेत्॥
ज्ञानमुद्रा भवेदेषा रामचन्द्रस्य प्रेयसी"॥

प्रेयसीत्यातिशायिकनिर्देशादन्येषामप्यवताराणां प्रियेति गम्यते। मौनमुद्राढ्यमिति तु युक्तः पाठः। मौनवत्त्वस्यैव[1] पूजनादिषु शान्तानां[2] नियतत्वात्। तत्स्वरूपस्य च लोके प्रकाशनात्। गोपगोपीजनेषु गुप्तभावेन स्थितं ब्रह्मेत्यर्थः। वनमालिनं पुष्पपल्लवफलसमुदायो वनं तस्य मालैकसूत्रग्रन्थनं तद्वन्तम्। व्रीह्यादित्वादिनिः।

"वनमालामधाद्विष्णुर्भुवनानि चतुर्दश।
पृथ्वी पीता वारि शुक्लं रक्तोऽग्निरसितो मरुत्॥
नभो नीलं पञ्चवर्णा वनमाला हरेरिति"॥

तस्या उपासनम्। ईश्वरमीष्टे तद्धर्मा 'स्थेशभासपिसकसो वरच्'।

गोपीगोपगवा वीतं सुरद्रुमतलाश्रितम्।
दिव्यालंकरणोपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम्॥

गोपगोपाङ्गनावीतं गोपैर्गोपाङ्गनाभिश्च वीतं परिवेष्टितम्। *गोपीगोपगवा वीतमिति कैश्चित्पठ्यते तत्राभ्यर्हितत्वाद्गोपीपदस्य पूर्वनिपातः। गोपा हि प्रायेण स्त्रीनेत्रा भवन्तीति व्याख्यातम्। दिव्यालंकरणोपेतं दिव्यालंकरणानि कौस्तुभादीनि। रत्न-

* आदर्शपुस्तकयोस्त्वयमेवोपलभ्यते।

१ क. मौनवत्त्वैव। २ क. दि तु सान्तानानिपातितं। ३ क. गोप्यो। ४ क. 'त्राति सुगेति।

पङ्कजमध्यगं रत्नखचितं यत्पङ्कजपीठं तत्कर्णिकायामुपविष्टम्। पीठदेवतास्तु नारसिंहोत्तर उक्तास्तत एव बोद्धव्याः।

कालिन्दीजलकल्लोलसङ्गिमारुतसेवितम्।
चिन्तयंश्चेतसा कृष्णं मुक्तो भवति संसृतेः, इति

कालिन्दी यमुना तस्या जलं तस्य कल्लोलास्तरङ्गास्तैरासङ्गी संबद्धो यो मारुतस्तेन सेवितम्। चिन्तयन्ध्यायंश्चेतसा मनसा संसृतेः संसारात्। इतिशब्दः श्लोकसमाप्तौ।

तस्य पुना रसनभजनभूमीन्दुसंपातः

तस्य पुना रसनभजनभूमीन्दुसंपात इति। तस्य कृष्णस्य पुनरपि रसनं शब्दनं मन्त्रस्वरूपं भजनं सेवनं पूजादि ताभ्यां सह भूमीन्दुसंपात उच्यते। भूम्यामिन्दोरिव संपातो यथा जलादाविन्दोः संपातः प्रतिबिम्बमेवं भूम्यां तस्य संपात उद्भव उच्यत इत्यर्थः।

तदुक्तम्—" एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः।
एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् " इति॥

तत्र रसनमाह—

कामादि कृष्णायेत्येकं पदं गोविन्दायेति
द्वितीयं गोपीजनेति तृतीयं वल्लभायेति तुरीयं
स्वाहेति पञ्चममिति पञ्चपदीं प्रजपन्पञ्चाङ्गं

कामादि कृष्णायेत्येकं पदमिति। कामो वक्ष्यमाणं कामबीजं तदादि कृष्णायेति चतुर्थ्यन्तमेकं पदमित्यर्थः। एवं चत्वारि चतुरक्षराणि पञ्चमं व्यक्षरम्। इति पञ्चपदीमेवंरूपां पञ्चपदीं प्रजपन्पञ्चाङ्गं कुर्यादिति शेषः।

पञ्चाङ्गानि हृदयशिरःशिखाकवचास्त्राणि चतुरक्षराणि चत्वार्यङ्गानि पञ्चमं व्यक्षरमेतत्पञ्चाङ्गं पञ्चरूपेणोपास्यमित्याह—

द्यावाभूमी सूर्याचन्द्रमसौ साग्नी

द्यावाभूमी सूर्याचन्द्रमसौ साग्नी इति। क्लीं कृष्णाय दिवा(द्व्या)त्मने हृदयाय नमः। गोविन्दाय भूम्यात्मने शिरसे स्वाहा। गोपीजनसूर्यात्मने शिखायै वषट्। वल्लभाय चन्द्रमसा(म आ)त्मने कवचाय हुम्। स्वाहासाग्न्यात्मनेऽस्त्राय फट्। इत्यादिप्रयोगः।

पञ्चात्मदृष्टेः फलमाह—

तद्रूपतया ब्रह्म संपद्यते ब्रह्म संपद्यत इति॥ २॥

तद्रूपतयेति। द्यावाभूम्यादिरूपतया तद्रूपो भूत्वा विराड्भावमापद्य ब्रह्म संपद्यते ब्रह्म भवति। द्विरुक्तिः खण्डसमाप्त्यर्था। अस्य मन्त्रस्य नारद ऋषिर्गायत्री छन्दः

कृष्णो देवता क्लीं बीजं स्वाहा शक्तिर्जं कीलकं वं जीवः। उद्धारादिकमुक्तं च शारदातिलके—

"कृष्णाय पदमाभाव्य गोविन्दाय ततः परम्।
गोपीजनपदस्यान्ते वल्लभाय द्विठावधिः॥
कामबीजादिराख्यातो मनुरष्टादशाक्षरः।
नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छन्द उच्यते॥
देवता कथिता कृष्णः सर्वकामफलप्रदः।
चतुष्करणवेदाब्धिनेत्रसंख्याक्षरैः क्रमात्॥
पञ्चाङ्गानि मनोः कुर्यान्मन्त्रविज्जातिसंयुतैः" इति॥ २॥

तदेष श्लोकः—

ब्राह्मणोक्तमर्थं त्रयोदशाक्षरेणातिजगतीमन्त्रेण निश्चिनोति—**तदेष श्लोक इति।**

कामबीजमाह—

क्लीमित्येवाऽऽदावादाय कृष्णाय योगं गोविन्दायेति च।
गोपीजनवल्लभाय बृहद्घनं श्यामं तदप्युच्चरेद्यो गतिस्त-
स्यास्ति मङ्क्षु नान्या गतिः स्यादिति

क्लीमित्येवाऽऽदाविति। आदौ प्रथमत आदाय गृहीत्वा। कीदृशं क्लीमिति कृष्णाय योगं कृष्णायेति पदेन युक्तं गोविन्दायेतापि चाऽऽदाय। बृहद्घनं च श्यामवर्णं तदपि मायारूपं संसारकारणं स्वाहेति पदमुच्चरेत्। अविद्या हि तमोरूपा तमश्च श्यामं भवति। य उच्चरेद्गतिः प्राप्तिस्तस्य कृष्णस्यास्ति मङ्क्षु शीघ्रम्। मङ्क्षु शीघ्रे भृशार्थेऽपि तत्त्वार्थेऽपि कचिन्मतमिति **विश्वः**। नान्या गतिः स्यात्। कृष्णस्यैव गतिः स्यान्नान्या संसारगतिरित्यर्थः।

तदुक्तम्—"कृष्णे रताः कृष्णमनुस्मरन्ति रात्रौ च कृष्णं पुनरुत्थिता ये।
ते भिन्नदेहाः प्रविशन्ति कृष्णं हविर्यथा मन्त्रहुतं हुताशे" इति॥

बृहद्भावनया सकृदप्युच्चरेद्यदिति पाठे भावना होमविधानहेतुभूना स्वाहैव तया सहेति स एवार्थः। महाश्रद्धयेति च तन्त्रेणार्थः।

रसनमुक्त्वा भजनमाह—

भक्तिरस्य भजनं तदिहामुत्रोपाधिनैराश्ये-
नैवामुष्मिन्मनःकल्पनमेतदेव च नैष्कर्म्यं

---

१ क. श्यामा।

भक्तिरस्येति। इहास्य लोकस्यामुत्र परलोकस्य च य उपाधिः फलं तन्नैराश्येन तत्र स्पृहां त्यक्त्वैवामुष्मिन्कृष्णे मनःकल्पनं भक्तिरेतदेव च नैष्कर्म्यं संन्यासः।

भजनरसनयोर्मन्त्रसंमतिमाह—

***कृष्णं सन्तं विप्रा बहुधा यजन्ति गोविन्दं सन्तं बहुधा रसन्ति**
गोपीजनवल्लभो भुवनानि दध्रे स्वाहाश्रितो जगदेजयत्सुरेताः,

गोविन्दं सन्तमिति। कृष्णं सन्तमिति युक्तः पाठो गोविन्दं सन्तमित्यग्रे दर्शनात्। विप्रग्रहणेन ब्राह्मणानां भजने मुख्योऽधिकारो दर्शितः।

तदुक्तं भगवता—"मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम्।
किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा" इति॥

बहुधा यज्ञव्रततपोदानादिभिर्यजन्ति पूजयन्ति। रसन्त्युच्चरन्ति। रसयन्तीति युक्तः पाठः। न ध्यायेन्न रसयेदित्युपसंहारेऽपि ण्यन्तप्रयोगदर्शनात्।

तदुक्तम्—"गोविन्देति सदा स्नानं गोविन्देति सदा जपः।
गोविन्देति सदा ध्यानं सदा गोविन्दकीर्तनम्" इति॥

दध्रे धृतवान्दधाति। स्वाहा माया तदाश्रितोऽसौ सुरेताः सुवीर्यः सञ्जगद्विश्वमैजयन्नानागतिकं चकार। तदुक्तम्—"मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम्"इत्यादि। कामस्य दुर्जयत्वेन जगदेजकत्वम्।

स्वरूपेणैकस्यापि पञ्चपदानुगतत्वे दृष्टान्तं मन्त्रेणाऽऽह—

वायुर्यथैको भुवनं प्रविष्टो जन्ये जन्ये पञ्चरूपो बभूव।
कृष्णस्तथैकोऽपि जगद्धितार्थं शब्देनासौ पञ्चपदो विभातीति॥१॥

वायुर्यथैक इति। जन्ये जननार्हे प्राणिनि। वीप्सायां द्वित्वम्। पञ्चरूपः प्राणापानादिभेदेन। पञ्चपदो विभाति पञ्च पदानि निमित्तभेदेन वाचकानि यस्य स विभाति प्रकाशतेऽभिधीयत इत्यर्थः। एतेनैकाधिष्ठातृत्वकथनाद्भूमीन्दुप्रकाशो दर्शितः। इममर्थं पञ्चमखण्डे स्पष्टं वक्ष्यत्येको वशीत्यादिना॥ २॥

इदानीं मुनयस्तस्योपासनप्रकारं पृच्छन्ति—

ते होचुरुपासनमेतस्य परमात्मनो गोविन्दस्याखिलाधारिणो
ब्रूहीति तानुवाच ब्रह्मा यत्तस्य पीठं हैरण्यमष्टपलाशमम्बुजं

ते होचुरिति। अखिलाधारिणः। अखिलमाधरति तच्छीलोऽखिलाधारी तस्य। उवाच ब्रह्मा। हैरण्यं सुवर्णमयम्। अष्टपलाशमष्टपत्रमम्बुजं कमलम्। इदं पूजापीठमष्टपलाशं धारणयन्त्रं तु दशपलाशं भवति।

तदन्तरालिकानलास्त्रयुगं तदन्तराऽऽद्यार्णं विलिखीत

* कृष्णमित्यत्र व्याख्यानुरोधेन गोविन्दमिति पाठोऽनुमीयते।

तदन्तरालिकानलास्रयुगमिति । तस्याम्बुजस्यान्तराले भवमनलास्रं तस्य युगं द्वयं कर्णिकायां षडस्रं[1] भवतीत्यर्थः । तदन्तरा तस्य षट्कोणस्यान्तरा मध्ये । आद्यार्णं प्रथमवयसः कृष्णस्यार्णं पिण्डबीजमित्यर्थः । विलिखीत विलिखेत् ।

पिण्डबीजं यथा—"पञ्चान्तको धरेरस्थो मनुबिन्दुविभूषितः ।
पिण्डबीजमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धिकरं परम्" इति ॥

पञ्चान्तको गकारः । धरा ल इरो यस्तत्स्थो मनुरौ बिन्दुश्चैतद्युक्तः । तेन ग्ल्यौम् । इदं राघवभट्टीयव्याख्यानम् । सर्वसिद्धिकरत्वेन स्वातन्त्र्यमपि । नमोन्तत्वेन त्र्यक्षरत्वं प्रणवमायादिमत्त्वेन वा तेन सप्र्यादिकमुच्यते ।

"मुनिर्नारद आख्यातो गायत्रं छन्द उच्यते ।
देवता बालकृष्णोऽङ्गं षड्दीर्घकान्तबीजतः" ॥

तेनाऽऽद्यवयसः कृष्णस्यार्णं बीजं पिण्डबीजमन्तरा षट्कोणमध्ये विलिखीतेति सिद्धम् ।

कृष्णाय नम इति बीजाढ्यं स ब्राह्मणमाधायानङ्गमनु गायत्रीं यथावद्व्यासज्य भूमण्डलं[2] मूलवेष्टितं कृत्वाऽङ्गवासुदेवादिरुक्मिण्यादिस्वशक्तीन्द्रादिवसुदेवादिपार्थादिनिध्यावीतं यजेत्संध्यासु प्रतिपत्तिभिरुपचारैस्तेनास्याखिलं भवत्यखिलं भवतीति ॥ ४ ॥

किंच कृष्णाय नम इति बीजाढ्यं विलिखीत मध्ये पिण्डस्य लिखितत्वात्पूर्वादिषट्कोणेषु षडक्षराणि विलिखेदित्यर्थः । विलिखीत वेति पाठे बीजं क्लीमिति तेनाऽऽढ्यं पञ्चाक्षरं कोणेषु विलिखेत् । अस्मिन्पक्षे मध्येऽपि कामबीजमेव । कीदृशं मन्त्रं सब्राह्मणम् । ब्राह्मणो ब्रह्मा ककारस्तत्सहितं मन्त्रस्य ककारादित्वात्स्वरूपकथनमिदं सिद्धानुवादः । आधाय क्लीं कृष्णाय नम इति षट्सु कोणेष्वेकैकशो निधाय । **अनङ्गमनु[3] गायत्रीं यथावद्व्यासज्येति** । अनङ्गमनु कामबीजानन्तरं[4] संनिधानात्तस्यैव गायत्रीम् "कामदेवाय विद्महे पुष्पबाणाय धीमहि । तन्नोऽनङ्गः प्रचोदयात्" तां यथावदष्टसु पत्रेषु त्रिशो गायत्रीवर्णान्व्यासज्य लिखित्वा भूमण्डलं पिण्डबीजं कर्णिकामध्यस्थं पिण्डस्य घनत्वात्पार्थिवान्तरप्रायत्वाच्च भूमण्डलता । एवं कामबीजपक्षेऽपि मूलेनाष्टाक्षरेण वेष्टितं कृत्वा । **अङ्गवासुदेवादिरुक्मिण्यादिस्वशक्तीन्द्रादिवसुदेवादिपार्थादिनिध्यावीतं यजेदिति** । अङ्गादिभिरावृतमम्बुजं यजेदित्यर्थः । भूमण्डलं शूलवेष्टितमिति पाठे बहिर्भूमण्डलं कृत्वाऽन्तःशूलानि राशिपत्रार्थं कर्तव्यानीत्यर्थः । भृत्याङ्गेति पाठे भृत्या दामसुदामवसुदामकिंकिनामानः पार्षदाः समीपे प्रधानस्य पूर्वादिषु[6] पूज्या

१ क. षडस्रे । २ घ. °लं शूल° । ३ क. °मनुं गा° । ४ क. °न्तरसं° । ५ क. °शिवत्रा° । ६ क. °दिपू° ।

इत्यर्थः । अङ्गानि पञ्च पूर्वोक्तानि तान्याग्नेयादिकोणेषु चत्वारि दिशास्वस्त्रमिति क्रमेण पूजयेत् । वासुदेवादयो मूर्तयश्चतस्रः सशक्तिका रामचन्द्रावरण उक्ताः । शारदोक्ता वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाः शान्तिश्रीसरस्वतीरतिसहिताः पत्रमूलेषु पूज्याः । रुक्मिण्यादयोऽष्टौ पट्टराज्ञ्यः ।

ता यथा—"रुक्मिण्याख्या सत्या सनग्नजित्याह्वया सुनन्दा च ।
भूयश्च मित्रविन्दा सलक्ष्मणर्तनां(र्क्षा) सुशीला च" इति ।

स्वशक्तयो विमलाद्याः ।

ता यथा—"विमलोत्कर्षणी ज्ञाना क्रिया योगेति शक्तयः ।
प्रह्वी सत्या तथेशानाऽनुग्रहा नवमी मता" इति ॥

तास्तु पीठशक्तयो मध्येषु दिक्षु च पीठपूजावसरे यष्टव्याः । अत्र तु पाठक्रमो न विवक्षितोऽर्थक्रमस्य बलीयस्त्वात् । रुक्मिण्यादिविशेष्यं वा स्वशक्तिग्रहणम् । इन्द्रादिग्रहणमैरावताद्यष्टदिग्गजवज्रादीनामप्युपलक्षणं तेनेन्द्रादीनामादितो दिग्गजानामन्ते च वज्रादीनामावरणं द्रष्टव्यम् ।

ते यथा—"इन्द्रमग्निं यमं रक्षो वरुणं पवनं विभुम् ।
ईशानं पन्नगाधीशमथ उर्ध्वे पितामहः" इति ॥

अथऊर्ध्वग्रहणं तत्स्थानप्रदर्शनार्थं पूजा तु पूर्वेशानयोरन्तरे ब्रह्मणः । रक्षोवरुणयोरन्तरे पन्नगाधीशस्य । वज्रादयो यथा—

"वज्रं शक्तिं दण्डमसिं पाशमङ्कुशकं गदाम् ।
शूलं चक्रं पद्ममेषामायुधानि क्रमाद्विदुः" इति ॥

अत्राप्यर्थक्रमादिदमावरणद्वयं सर्वेषामन्ते द्रष्टव्यम् । रक्षकत्वेन तेषां बहिरेवोचितत्वात् । ऐरावतादयो यथा—

"ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः ।
पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च ते क्रमात्" इति ।

एत इन्द्रादिभ्यः प्राक्पूज्याः । वसुदेवादयो यथा—

"ततो यजेद्दलाग्रेषु वसुदेवं च देवकीम् ।
नन्दगोपं यशोदां च बलभद्रं सुभद्रिकाम् ॥
गोपान्गोपीश्च गोविन्दं विलीनमतिलोचनान्" इत्यष्टौ ॥

पार्थादयः पञ्च पाण्डवाः सात्यकिर्जयन्तो विदुर इत्यष्टौ । केशवाचार्यैस्तु पार्थादिस्थाने मन्दरादय उक्ताः ।

---

१ क. स्वशक्तिका ।

तद्यथा—"मन्दारादींश्च तद्वाह्ये पूजयेत्कल्पपादपान् ।
मन्दारसंतानकपारिजातकल्पद्रुमाख्यान्हरिचन्दनं च ॥
मध्ये चतुर्दिक्ष्वपि वाञ्छितार्थदानैकदीक्षान्गुरुनम्रशाखान्" इति ॥

यद्वा पार्थग्रहणमेव कल्पद्रुमोपलक्षणम् । निधयो नव—

"महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ ।
मुकुन्दकुन्दनीलाश्च खर्वश्च निधयो नव" इति ॥

तैरावीतम् । नवमो निधिरैशान्यामेव निवेश्यः । अधिकस्यान्ते निवेश इति न्यायात् । तत्रायमावरणक्रमः । भृत्याङ्गवासुदेवादिरुक्मिण्यादिवसुदेवादिपार्थादिनिधीन्परित्यज्य सप्तोक्तानि । तद्यथा 'कथितमावृतिसप्तकमच्युतार्चनविधाविति सर्वसुखावहम्' भृत्यवसुदेवादीन्परित्यज्य पञ्चाप्युक्तानि तथा त्रीण्यपि । तद्यथा—"प्रयजतादथ वाऽङ्गपुरंदराशनिमुखैस्त्रितयावरणं त्विदम्" । अष्टना[म]भिरेकमप्युक्तं तद्यथा—

"श्रीकृष्णो वासुदेवश्च नारायणसमाह्वयः ।
देवकीनन्दनयदुश्रेष्ठौ वार्ष्णेय इत्यपि ॥
असुराक्रान्तशब्दान्तो भारहारीति सप्तमः ।
धर्मसंस्थापकश्चाष्टौ चतुर्थ्यन्ताः क्रमादिति ॥
एभिरेवाथ वा पूजा कर्तव्या कंसवैरिणः" इति ॥

य एते षडपि १० ९ ७ ५ ३ १ पक्षा मुख्या एव । पूजायन्त्रस्य लेखनप्रकारो यथावत्संप्रदायादवगन्तव्यः । संध्यासु तिसृषु । प्रतिपत्तिभिर्गौरवैर्गुणस्तुतिभिः । "प्राप्तौ प्रवृत्तौ गौरवेऽपि च । प्रगल्भे च प्रबोधे च प्रतिपत्तिः प्रयुज्यते" इति विश्वः । उपचारैः पूजाप्रकारैः "अष्टात्रिंशत्षोडशार्कदशसप्त च पञ्च च" इत्याद्युक्तैः षड्विधैः । तेन यजनेनास्य साधकस्याखिलमिष्टं भवति । द्विरुक्तिः खण्डसमाप्त्यर्था । अस्य ध्यानं तु—

"स्मरेद्वृन्दावने रम्ये मोदयन्तं मनोरमम् ।
गोविन्दं पुण्डरीकाक्षं गोपकन्याः सहस्रशः ॥
आत्मनो वदनाम्भोजप्रेरिताक्षिमधुव्रताः ।
पीडिताः कामबाणेन चिरमाश्लेषणोत्सुकाः ॥
मुक्ताहारलसत्पीनतुङ्गस्तनभरान्विताः ।
स्रस्तधम्मिल्लवसना मदस्खलितभूषणाः ॥
दन्तपङ्क्तिप्रभोद्भासिस्पन्दमानाधराञ्चिताः ।
विलोभयन्त्यो विविधैर्विभ्रमैर्भावगर्वि(भि)तैः ॥

---

१ क. °हण पूर्व क ।

फुल्लेन्दीवरकान्तिमिन्दुवदनं बर्हावतंसप्रियं
श्रीवत्साङ्कमुदारकौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम् ॥
गोपीनां नयनोत्पलार्चिततनुं गोपालसंघावृतं
गोविन्दं कलवेणुवादनपरं दिव्याङ्गभूषं भजे ॥
मन्त्रमेनं यथान्यायमयुतद्वितयं जपेत् ।
जुहुयादरुणाम्भोजैस्तद्दशांशैः समाहितः" इति ॥

अत्रायुतद्वितयजपस्तु पूर्वसेवाविषयः । पञ्चलक्षं तु पुरश्चरणे जपः । त्रिमधुराक्तैररुणाम्बुजैस्तद्दशांशेन होमः । होमसंख्यया तर्पणं तद्दशांशेन द्विजभोजनं तद्दशांशेन मार्जनमिति पुरश्चरणम् । अत्र ध्यानान्तरम् । वेणुश्रीवत्सकौस्तुभवनमालाबिल्वमुद्राः प्रदर्शयेत् । तासां लक्षणानि—

"ओष्ठे वामकराङ्गुष्ठो·········स्तस्य कनिष्ठिका । (?)
दक्षिणाङ्गुष्ठसंलग्ना तत्कनिष्ठा प्रसारिता ॥
तर्जनीमध्यमानामाः किंचित्संकुच्य चालिताः ।
वेणुमुद्रा भवेदेषा सुगुप्ता प्रेयसी हरेः ॥
अन्योन्यस्पृष्टकरयोर्मध्यमानामिकाङ्गुली ।
अङ्गुष्ठेन तु बध्नीयात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥
तर्जन्यौ कारयेदेषा मुद्रा श्रीवत्ससंज्ञिका ।
दक्षिणस्यानामिकाङ्गुष्ठसंलग्नां कनिष्ठिकाम् ।
कनिष्ठयाऽन्यया बद्ध्वा तर्जन्या दक्षया तथा ॥
वामानामां च बध्नीयाद्दक्षाङ्गुष्ठस्य मूलके ।
अङ्गुष्ठमध्यमे वामं संयोज्य सरलाः पराः ॥
चतस्रोऽप्यग्रसंलग्ना मुद्रा कौस्तुभसंज्ञका ।
स्पृशेत्कण्ठादिपादान्तं तर्जन्यङ्गुष्ठनिष्ठया ॥
करद्वयेन तु भवेन्मुद्रेयं वनमालिका ।

अङ्गुष्ठं वाममुद्दण्डितमितरकराङ्गुष्ठकेनाथ बद्ध्वा
तस्याग्रं पीडयित्वाऽङ्गुलिभिरपि ततां वामहस्ताङ्गुलीभिः ।
बद्ध्वा गाढं हृदि स्थापयतु विमलधीर्व्याहरन्मारबीजं
बिल्वाख्या मुद्रिकैषा स्फुटमिह कथिता गोपनीयाऽभिमुख्यैः ॥
मनोवाणीदेहैर्यदिह वपुषा वाऽपि विहितं
त्वमत्या मत्या वा तदखिलमसौ दुष्कृतचयम् ।

इमां मुद्रां जानन्क्षपयति नरस्तं सुरगणा
नमन्त्यस्याधीना भवति सततं सर्वजनता" इति ॥

अथास्य धारणयन्त्रमुच्यते—

"पिण्डं मूलेन वीतं दहनपरयुगे कोणरामत्षडर्णै-
र्यात्पाद्मं दशार्णं स्फुरितदशदलं कामबीजेन वीतम् ।
पद्मं किञ्जल्कसंस्थस्वरविकृतिदलं प्रोल्लसत्षोडशार्णं
किञ्जल्कव्यञ्जनाढ्यं विकृतिदलयुगेष्वर्पितानुष्टुबर्णम् ॥
पाशाङ्कुशाभ्यामावीतं क्षी(क्षो)णीपुरयुगास्त्रि(स्त्रि)षु ।
अष्टाक्षरेण सहितं यन्त्रं गोविन्ददैवतम् ।
धर्मार्थकामफलदं सर्वरक्षाकरं स्मृतम् ॥

द्वंबीजमुक्तं षडर्णोऽप्युक्तः—

"गोपीजनान्ते प्रवदेद्वल्लभायाग्निसुन्दरी ।
अयं दशाक्षरो मन्त्रो दृष्टादृष्टफलप्रदः ॥
प्रणवं हृदयं कृष्णं ङेन्तमुक्त्वा ततः परम् ।
तादृशं देवकीपुत्रं हुंफट्स्वाहासमन्वितम् ॥
षोडशाक्षरमन्त्रोऽयं गोविन्दस्य समीरितः ।
पिण्डं रतिपतेर्बीजं नमो भगवते ततः ॥
नन्दपुत्राय बालादिवपुषे श्यामलाय वा ।
गोपीजनपदस्यान्ते वल्लभाय द्विठावधि ॥
अनुष्टुम्मन्त्र आख्यातो गोपालस्य जगत्पतेः ।
अनङ्गः कृष्णगोविन्दौ ङेन्तावष्टाक्षरो मनुः ॥

एते मनवः स्वातन्त्र्येणाप्युपास्याः । यद्वक्ष्यति—

"तस्मादन्ये पञ्चपदादभूवन्गोविन्दस्य मनवो मानवानाम् ।
दशार्णाद्यास्तेऽपि संक्रन्दनाद्यैरभ्यस्यन्ते भूतिकामैर्यथावत्" इति ॥

तल्लेखनप्रकारः । षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्ये पिण्डबीजं लिखित्वा तन्मूलमन्त्रेण वेष्टयित्वा तद्बहिः पद्मं दशपत्रं षट्कोणेषु गोपालषडक्षरं लिखेत् । पत्रेषु दशाक्षरं लिखेत् । तत्पत्रे कामबीजं कामबीजेन वेष्टयेत् । ततः षोडशदलं तत्केसरेषु स्वरान्पत्रेषु षोडशार्णं लिखेत् । तद्बहिर्द्वात्रिंशत्पत्रं व्यञ्जनकेसरमनुष्टुब्मन्त्रं पत्रेषु लिखेद्बहिः पाशाङ्कुशवेष्टितम् । तद्बहिर्भूपुरं द्वैधं कोणेषु गोपालाक्षरमन्त्रवर्णाल्लिखेत् । लेखनं यथावत्कार्यम् ॥ ४ ॥

---

१ क. °पुरद्वय ।

कृष्णस्वरूपप्रकाशकमन्त्रानाह—

तदिह श्लोका भवन्ति—

एको वशी सर्वगः कृष्ण ईड्य एकोऽपि सन्बहुधा यो विभाति ।
तं पीठस्थं येऽनुभजन्ति धीरास्तेषां सुखं शाश्वतं नेतरेषाम् ॥

तदिहेति । एक इति । मुख्यः । वशी सर्वं वशमस्यास्तीति । ईड्यः स्तुत्यः । एकोऽपीति । जलचन्द्रादिवद्घटाकाशादिवद्वा । पीठस्थं पूर्वोक्ते वैष्णवे पीठे वर्तमानम् । पीठपूजा तु नारसिंहे रामतापनीये चोक्ता । धीराः स्थिरबुद्धयः ।

नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतनानामेको बहूनां यो विदधाति कामान् ।
तं पीठगं येऽनुयजन्ति विप्रास्तेषां सिद्धिः शाश्वती नेतरेषाम् ॥

नित्यानां नित्यत्वाभिमतानां व्योमादीनां मध्ये चेतनानां चेतनत्वाभिमतानां मनआदीनां मध्ये 'नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा' इत्यादिश्रुतेः । बहूनां सर्वजीवानां विप्रा मुख्यत्वादुपात्ता वैदिकोपासनाविध्यभिप्रायेण वा स्त्रीशूद्रादिव्यावृत्त्यर्थम् ।

एतद्विष्णोः परमं पदं ये नित्योद्युक्ताः संयजन्ते न कामात् ।
तेषामसौ गोपरूपः प्रयत्नात्प्रकाशयेदात्मपदं तदैव ॥

नित्योद्युक्ताः कदाचिदपि यजने न प्रमादिनः । न कामात्फलेप्सया ।

यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो विद्यास्तस्मै गापयति स्म कृष्णः ।
तं ह देवमात्मवृत्तिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै शरणममुं व्रजेत् ॥

पूर्वं सृष्ट्यादौ ब्रह्माणं पद्मयोनिं विदधाति करोति । तस्मै गापयति स्म गानं कारितवान् । क्रियाग्रहणात्संप्रदानता । आत्मवृत्तिप्रकाशं चरमान्तःकरणवृत्त्या भासमानम् । यद्वा स्वयंप्रकाशम् ।

अष्टादशाक्षरस्य प्रकारान्तरेण प्रयोगमेकादशाक्षरेण त्रिष्टुभाऽऽह—

ओंकारेणान्तरितं यो जपति गोविन्दस्य पञ्चपदं मनुं तम् ।
तस्यैवासौ दर्शयेदात्मरूपं तस्मान्मुमुक्षुरभ्यसेन्नित्यशान्त्यै ॥

ओंकारेणान्तरितं यो जपति गोविन्दस्य पञ्चपदं मनुं तमिति । मनुं मन्त्रं तं प्रसिद्धम् । एवमस्योच्चारणप्रकारः । ॐ क्लीं कृष्णाय । ॐ गोविन्दाय । ॐ गोपीजनवल्लभाय । ॐ स्वाहोमिति । तस्यैवेति । तस्याऽऽत्मरूपमसौ दर्शयेदित्यन्वयः । तस्मान्मुमुक्षुरभ्यसेन्नित्यशान्त्या इति । तस्माद्यत एव ध्यायतामात्मरूपं दर्शयेदतो मुमुक्षुर्मुक्तिकामो नित्यशान्त्यै मोक्षायाभ्यसेदर्थात्प्रकरणाद्वा । ओंकारान्तरितं पञ्चपदं तस्मै जापकाय निशान्ते सदने पस्त्ये गृहे क्षरति वाञ्छितं वर्षति । परंतु संवादसेवनात्सेवनं विनैवोच्चारणमात्रेण सेवनस्य भजनस्य फलं संपत्तिर्न भवति किंतु मोक्षरूपमेव । संपत्त्वानुषङ्गिकं फलम् ।

तदुक्तम्—"रूपमारोग्यमर्थांश्च भोगांश्चैवाऽऽनुषङ्गिकान् ।
दद‍ाति ध्यायतो नित्यमपवर्गप्रदो हरिः" इति ॥

एतस्मादन्ये पञ्चपदादभूवन्गोविन्दस्य मनवो मानवानाम् ।
दशार्णाद्यास्तेऽपि संक्रन्दनाद्यैरभ्यस्यन्ते भूतिकामैर्यथावत् ॥

एतस्मादिति । मानवानां हितायेति शेषः । दशार्णाद्या दशाक्षराद्याः पूर्वोक्ता मनवो मन्त्रा अभूवन्नित्यर्थः । तेऽपि मन्त्राः । संक्रन्दनाद्यैः संक्रन्दयति रिपुस्त्रीरिति व्युत्पत्त्या संक्रन्दन इन्द्रः । 'संक्रन्दनो दुश्च्यवनः' इत्यमरात् । तत्प्रभृतिभिः । भूतिकामैः श्रीकामैर्यथावन्न्यासादिपूर्वकमभ्यस्यत उपास्यते । तेषामानन्त्येऽपि कतिपयानामुपासनान्युच्यन्ते । तस्य दशाक्षरस्य यथा—

"गोपीजनान्ते प्रवदेद्वल्लभायाग्निसुन्दरी ।
अयं दशाक्षरो मन्त्रो दृष्टादृष्टफलप्रदः ॥

अस्य मुन्यादिपूजान्तमष्टादशार्णवत् । जपस्त्वद्रिशृङ्गे नद्यास्तटे बिल्वमूले तोये ह्रदस्थे गोकुले विष्णुगृहेऽश्वत्थस्याधस्तादम्बुधेश्च तीरे । स्थानेष्वेतेष्वासीन एकैकशस्तु प्रजपेदयुतचतुष्कं दशाक्षरं मनुवरं पृथक्क्रमशः । अष्टादशाक्षरं चेदयुतद्वयमित्युदीरिता संख्या । शाकमूलफलगोक्षीरगोदधिभैक्षसक्तुसैरेयाणि क्रमेण भोजनमिति पूर्वसेवा । ततो दशलक्षैः पुरश्चरणं त्रिमधुराक्तारुणाम्बुजैर्दशांशहोमस्तावदेव तर्पणं तद्दशांशेन ब्रह्मभोजनं दशांशमार्जनम् । आचक्राय विचक्राय सुचक्राय त्रैलोक्यरक्षणचक्रायासुरान्तकचक्रायेति पञ्चाङ्गानि । वर्णाक्षरैर्वा सबिन्दुभिर्दशाङ्गानि । वर्णन्यासादिकं तत्पटलादेव ज्ञेयमिति दशाक्षरविधिः । षडर्णो यथा—"स्मरः कृष्णाय उद्दण्डषडर्णो मनुरीरितः" अस्य सर्वं दशाक्षरवज्जपस्तु लक्षम् । षोडशार्णो यथा—

"प्रणवं हृदयं कृष्णं ङेन्तमुक्त्वा ततः परम् ।
तादृशं देवकीपुत्रं हुंफट्स्वाहासमन्वितम् ॥
षोडशाक्षरमन्त्रोऽयं गोविन्दस्य समीरितः" ॥

हृदयं नमःपदं ङेन्तं कृष्णं कृष्णायेति तादृशं ङेन्तं देवकीपुत्रायेति । सर्वमस्य दशाक्षरवज्ज्ञेयम् । द्वात्रिंशदर्णो यथा—

"पिण्डं रतिपतेर्बीजं नमो भगवते ततः ।
नन्दपुत्राय बालादिवपुषे श्यामलाय च ॥

---

१ क ह्रदिस्थे ।

गोपीजनपदस्यान्ते वल्लभाय द्विठावधि ।
अनुष्टुम्मन्त्र आख्यातो गोपालस्य जगत्पतेः"

अस्यर्ष्यादिकं यथा—

"अमुष्य नारद ऋषिश्छन्दोऽनुष्टुप्समीरितम् ।
देवता हरिराख्याता आचक्राद्यैरथाङ्गकम् ॥
दक्षिणे रत्नचषकं वामे सौवर्णवल्लकी ।
करे दधानं देवीभ्यामाश्लिष्टं चिन्तयेद्धरिम् ॥
जपे लक्षं मनुवरं पायसैरयुतं यजेत् ।
पूजा तु वैष्णवे पीठे ह्यङ्गदिक्पालवज्रकैः ॥
एवं सिद्धमनुर्मन्त्री त्रैलोक्यैश्वर्यभाग्भवेत् " इति ॥

अष्टार्णो यथा—"अनङ्गः कृष्णगोविन्दौ ङेन्तावष्टाक्षरो मनुः " ।

अस्य दशार्णवद्विधिः । पिण्डविधिर्यथा नमोन्तत्वेनाष्टाक्षरत्वं प्रणवमायादित्वेन वा । अस्यर्ष्यादिकमुच्यते—

"मुनिर्नारद आख्यातश्छन्दो गायत्रमीरितम् ।
देवता बालकृष्णोऽङ्गं षड्दीर्घक्रान्तबीजतः ॥
अव्याद्व्याकोशलीलाम्बुजरुचिररुणाम्भोजनेत्रो द्विहस्तो
बालो जङ्घाकटीरस्थलकलितरणत्किङ्किणीको मुकुन्दः ॥
दोर्भ्यां हैयङ्गवीनं विदधति विमलं पायसं विश्ववन्द्यो
गोपीगोपाद्यवीतो रदनखविलसत्कर्णभूषश्चिरं वः ॥
लक्षं जपेद्दशांशं वा पायसं ससितं हुनेत् ।
पूजा च वैष्णवे पीठे अङ्गदिक्पालवज्रकैः " इति ॥
"ऋषिर्नारदः प्रोक्तो जगतीछन्द ईरितम् ।
श्रीकृष्णो देवता बीजं लो भा शक्तिः प्रकीर्तिता ॥
षडङ्गमूलमन्त्रेण अथादेवं विचिन्तयेत् ।
कदम्बमूले तिष्ठन्तं देवदेवं जनार्दनम् ॥
इन्दीवरदलश्यामं पूर्णचन्द्रनिभाननम् ।
देवगन्धर्वयक्षौघनरोरगनिषेवितम् ॥
मोहनं गोपगोपीनां वल्लभं देवकीसुतम् ।
मयूरपिच्छसंयुक्तं वनमालाविभूषितम् ॥
पूर्णचन्द्रनिभं कान्तं वृन्दावननिवासिनम् ।

वेणुं गायन्तममलं सर्वभूतमनोरमम् ।
लेलिह्यमानं वत्सैश्च मृगैः सिंहैस्तथा द्विजैः ॥
सर्वाभरणसंयुक्तं सर्वाभरणशोभितम् ।
कौस्तुभोद्भासितोरस्कं दामपिच्छसमावृतम् ॥
अप्रमेयमचिन्त्यं च गोपालं शिशुरूपिणम् ।
ध्यायेत्तं देवदेवेशं सर्वलोकैकनायकम् ॥
अङ्गैश्च वासुदेवाद्यै रुक्मिण्याद्यैस्तृतीयकम् ।
कुमुदेन्द्रायुधैश्चापि षडावरणमीरितम् ॥
जपोऽयुतचतुष्कः स्याद्दशांशं जुहुयात्ततः ।
पायसेन सिताक्तेन तर्पयेत्तावदेव तु ॥
सिद्धमन्त्रस्य लोकोऽयं सद्यो वश्यो भविष्यति" इति ॥

एकाक्षरो यथा—

ब्रह्मा भूम्यासनासीनः शान्तिबिन्दुसमन्वितः ।
बीजं मनोभुवः प्रोक्तं जगत्त्रितयमोहनम् ॥
ऋषिः संमोहनः प्रोक्तो गायत्रीछन्द ईरितम् ।
मनःसंमोहनः साक्षाद्देवता मकरध्वजः ॥
बीजेन दीर्घयुक्तेन षडङ्गविधिरीरितः ।
जपारुणं रत्नविभूषणाढ्यं मीनध्वजं चारुकृताङ्गरागम् ।
कराम्बुजैरङ्कुशमिक्षुचापं पुष्पास्त्रपाशौ दधतं स्मरामि ॥
लक्षत्रयं जपेन्मन्त्रं मधुरत्रयसंयुतैः ॥
पुष्पैः किंशुकजैः फुल्लैर्जुहुयात्तद्दशांशतः ।
वक्ष्यमाणे यजेत्पीठे विधिवन्मकरध्वजम् ॥
मोहनी क्षोभणी त्रासा स्तम्भिन्याकर्षणी पुनः ।
द्राविण्युन्मादिनीक्लिन्नोत्क्लेदिन्यः पीठशक्तयः ॥
बीजाढ्यमासनं दत्त्वा मूर्तिं मूलेन कल्पयेत् ।
अस्यां सम्यग्यजेद्देवं वक्ष्यमाणेन वर्त्मना ॥
इष्टाङ्गावरणं पूर्वं मध्ये दिक्षु यजेच्छरान् ।
द्रामाद्यं शोषणं पूर्णं द्रीमाद्यं मोहनं ततः ॥
संदीपनाख्यं क्लीमाद्यं ब्रूमाद्यं तापनं पुनः ।
सर्गान्तभृगुणा भूयो मादनं पञ्चमं मतम् ॥
प्रणामबाणहस्ता मध्ये यास्ता बाणदेवताः ।
संपूज्याः पत्रमध्ये तु शक्तयाऽष्टौ यथाक्रमम् ॥

अनङ्गरूपाऽऽद्याऽनङ्गमदनाऽनङ्गमन्मथा ।
अनङ्गकुसुमा पश्चादनङ्गमदनातुरा ॥
अनङ्गशिशिराऽनङ्गमेखलाऽनङ्गदीपिका ।
लीलाकमलधारिण्यः स्मेरवक्त्रानुशोभिताः ॥
बहिः षोडशपत्रेषु पूज्याः षोडश शक्तयः ।
युवतिप्रातिलम्भाऽन्या ज्योत्स्ना सुभ्रूर्मदा द्रवा ॥
सुरता वारुणी राका कान्तिः सौदामनी पुनः ।
कामच्छत्री चन्द्रलेखा मुक्ती स्यान्मदना पुनः ॥
ज्योतिर्मायावती ताः स्युः कह्लारविकसत्कराः ।
स्मेरवक्त्रा युवतयो मदविभ्रममन्थराः ॥
दलाग्रेषु पुनः पूज्याः स्मरस्य परिचारकाः ।
शोको मोहो विलासोऽन्यो विभ्रमो मदनातुरः ॥
अपत्रपो युवा कामी भृतपुष्पो रतिप्रियः ।
ग्रीष्मस्तपान्त ऊर्जोऽन्यो हेमन्तः शिशिरो मदः ॥
इक्षुकार्मुकपुष्पेषुधरा रक्ताः सुपूजिताः ।
अपराङ्गनिषङ्गाढ्या वनितासक्तमानसाः ॥
रतिप्रियानष्टदिक्षु यजेदष्टौ विशिष्टधीः ।
परभृत्सारसौ पश्चाच्छुकमेवाह्वयौ पुनः ॥
अपाङ्गकविलासौ द्वौ हावभावौ प्रकीर्तिताः ।
चतुरस्रस्य कोणेषु पूज्यास्तत्परिचारिकाः ॥
माधवी मालती पश्चाद्धीरणाक्षी मदोत्कटा ।
सितचामरधारिण्यः सर्वाभरणभूषिताः ॥
बाह्ये लोकेश्वरान्पश्चात्तदस्त्राण्यर्चयेत्क्रमात् ।
इत्थं यो भजते देवं सुगन्धिकुसुमादिभिः ।
स भवेल्लब्धसौभाग्यो लक्ष्म्या जितधनेश्वरः" इति ॥

एकाक्षरस्य ककारो बीजमीकारः शक्तिः । अयं मनुर्द्विरूपो विष्णुरूपः कामरूपश्च । एवमादयो मनवः संक्रन्दननारदसंमोहनादिभिरभ्यस्यन्ते भुक्तिकामैः । यथावदुक्तविधिना ॥

तदेतस्य स्वरूपार्थं वाचा वेदयति ते पप्रच्छुस्तदु होवाच ब्राह्मणः,

तदिति । तस्मात्कारणादेतस्य कृष्णस्य स्वरूपार्थं स्वरूपं मन्त्रस्तदर्थं वाचा वचने-

न वेदय बोधयेत्येवं ते मुनयः पप्रच्छुः पृष्टवन्तः । तत्स्वरूपसंबोधने ह प्रसिद्धौ। उवाचोक्तवान् । ब्राह्मणो ब्रह्माऽसौ पूर्वोक्तः ।

किमुवाचेत्याह—

अनवरतं मया ध्यातस्ततः परार्धान्ते सोऽबुध्यत
गोपवेषो मे पुरस्तादाविर्बभूव ततः प्रणतो मया,

अनवरतं निरन्तरम् । मया ध्यातः स्तुतः स्तुतिविषयीकृतः परार्धान्ते "पञ्चाशद्ब्रह्मवर्षाणि परार्धमभिधीयते" इति विष्णुस्मरणाद्ब्रह्मणः पञ्चाशद्वर्षावसाने स कृष्णोऽबुध्यत बुद्धवान्मां ध्यायतीति चिन्तितवान् । चिन्तयित्वा गोपवेषो गोपस्येव वेषो यस्य तादृशः सन्मे मम पुरस्तादग्र आविर्बभूव प्रकटीभूतो गोपवेषधरस्तेन सनातनः । ततस्तदनन्तरं प्रणतो नमस्कृतो मया ब्रह्मणा कृतनमस्कारः संश्च ।

अनुकूलेन हृदा मह्यमष्टादशार्णं स्वरूपं सृष्टये दत्त्वाऽन्तर्हितः पुनः सिसृक्षा मे प्रादुरभूत्तेष्वक्षरेषु भविष्यज्जगद्रूपं प्रकाशयंस्तदाह तदाह ॥ ९ ॥

अनुकूलेन हृदा मह्यमष्टादशार्णं स्वरूपं सृष्टये दत्त्वाऽन्तर्हित इति। अनुकूलेन दयार्द्रेण हृदा मनसा मह्यं ब्रह्मणेऽष्टादशार्णं मन्त्रराजं स्वरूपं श्रीकृष्णरूपमेव मन्त्रमयत्वाद्देवतायाः "देवतागुरुमन्त्राणां भावयेदैक्यमात्मना" इति **स्मृतेर्मूलेन** कल्पयेदिति च **स्मृतेः** सृष्टये सृष्ट्यर्थं दत्त्वा प्रदर्श्यान्तर्हितोऽप्रत्यक्षो बभूव पुनस्तपःफलप्राप्त्यनन्तरं सिसृक्षा स्रष्टुमिच्छा मे मम प्रादुरभूत्प्रादुर्भूता। तेष्वक्षरेषु भविष्यज्जगद्रूपं प्रकाशयंस्तदाहेति तेष्वष्टादशस्वक्षरेषु भविष्यद्भावि जगतो रूपमाकाशादि प्रकाशयन्प्रकटीकुर्वन्ब्रह्मा तज्जगदाह वक्तीति श्रुतेर्वचः । प्राकाशयं तदिहेति युक्तः पाठः । तज्जगदिह प्राकाशयं प्रकटितवानहमित्यर्थः । तदाह प्रकारमेवाऽऽह ब्रह्मोत्तरग्रन्थेनेति श्रुतेर्वचः ॥ ९ ॥

पञ्चपदानां क्रमेण सृष्टिविभागमाह—

आकाशादापो जलात्पृथ्वी ततोऽग्निर्बिन्दोरिन्दुः,

आकाशादिति । आकाशादापो वायुतेजोद्वारेति बोद्धव्यम् । "तस्मादात्मन आकाशः संभूत आकाशाद्वायुर्वायोरग्निरग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी" इति श्रुत्यन्तरात्। ततोऽग्निस्ततः पृथिव्या अग्निरिदं स्थूलाग्न्यभिप्रायमम्बरस्थपाषाणकाष्ठादौ निमित्तत्वेनाग्न्युत्पत्तिदर्शनात् । बिन्दोर्जलैकदेशादिन्दुश्चन्द्रः ।

तत्संपातादर्कः,

तत्संपातादर्क इति । तेषां पृथिवीजलतेजसां संपातात्संयोगादर्कः सूर्यः । घनत्वात्पार्थिवभागो जलाकर्षणादुदकभाग उष्णत्वात्तेजोभागः । सूर्य इव इन्दौ यद्यपि तेज

उपलभ्यते तथाऽपि तस्य सौरप्रतिबिम्बरूपत्वान्न स्वाभाविकताऽस्य तत्त्वं तु ज्योतिःशास्त्रे निर्णीतम् । युक्तिश्रुतिविरोधात्पुराणप्रक्रियाऽर्थवादः ।

इति क्लींकारादसृजं कृष्णादाकाशं खाद्वायुरित्युत्तरात्सुरभिविद्याः प्रादुरकार्षं तदुत्तरात्तु स्त्रीपुमादि च,

इति क्लींकारादसृजमिति । इति भूतद्वयमग्निः सूर्याचन्द्रमसौ चाऽऽद्यबीजात्सृष्टवानस्मि । कृष्णात्कृष्णपदादाकाशं यत्प्रसिद्धं श्रोत्रेन्द्रियादिरूपम् । खादाकाशाद्वायुरिति यः प्रसिद्धः प्राणादिरूपस्तमसृजम् । बीजेनोत्पन्नादाकाशाज्जलं सृष्टं न त्वाकाशः स तु कृष्णेन सृष्टस्ततो वाय्वग्नी अपि कृष्णेनैव सृष्टौ । जलादारभ्य तु बीजात्सृष्टिस्तेन जायापती बीजं सौम्यं कृष्णपदं क्रूरम् । उत्तरात्सुरभिविद्याः प्रादुरकार्षम् । उत्तराद्गोविन्दपदात्सुरभयो गावो विद्यास्ताः प्रादुरकार्षं वेदादिचतुर्दशविद्याश्च प्रकटीकृतवानस्मि । सुरभिमिति पाठे सुरभिं गां गोजातिं विद्याश्चेत्यर्थः । युक्तं चैतत् । गोशब्देन गवां विन्दशब्देन च विद्यानामभिधानात् । तदुत्तरात्तु स्त्रीपुमादि चेदं सकलं तस्मादुत्तराद्गोपीजनादिपदात्तु पुनः स्त्रीपुमादि च स्त्रीपुंमादि चासृजम् । आदिशब्दात्स्वेदजोद्भिज्जाण्डजजरायुजात्मकं चतुर्विधं प्राणिजातं गृह्यते । युक्तं चैतत् । गोपीजनपदे स्त्रीपुंसान्वयात् ।

इदं सकलमिदं सकलमिति[1] ॥ ६ ॥

इदमिति । अत्रापि तदुत्तरादिति बोद्धव्यम् । तच्च स्वाहापदं तस्मादिदं सकलं तदुपकरणं चासृजं यत्स्वत्वेन हेयत्वेन च व्यवह्रियते तत्र स्वाहाशब्दानुगमात् यद्वा । तदुत्तरात्पदद्वयात्क्रमेण स्त्रीपुंमादि सकलं चासृजमित्यर्थः । एवं व्याख्याने नाध्याहारापेक्षा । द्विरुक्तिः पञ्चपदसृष्टिसमाप्त्यर्था ॥ ६ ॥

एतदावर्तनस्तुत्यर्थं चन्द्रध्वजनाम्नो भक्तस्य राज्ञ आख्यायिकामाह—

एतस्यैव यजनेन चन्द्रध्वजो गतमोहमात्मानं वेदयित्वोंकारान्तरालिकं मनुमावर्तयन् ,

एतस्यैवेति । एतस्यैव कृष्णस्य यजनेन पूजनेन गतमोहं त्यक्तमिथ्याज्ञानमात्मानं वेदयित्वा ज्ञात्वा । विदङ्क्चेतनाख्यानवाक्यमदेश इति **वोपदेवः** । ओंकारस्यान्तरालिकं मध्यवर्तिनं मनुं मन्त्रमावर्तयंस्तदोंकारपुटितं जपितवान् ।

फलमाह—

सङ्गरहितोऽत्यापतत्,

सङ्गरहितः सन्नत्यापतत्संसारमतिक्रम्याऽऽपतदाप्तवान् । अभ्यापतदिति पाठ आभिमुख्येन प्राप्तवान् ।

---

१ क. घ. °मिदमिति ।

किं प्राप्तवानित्यत आह—

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्,

तद्विष्णोरिति। तन्मुक्त्याख्यं विष्णोर्व्यापकस्य परमात्मनः परमं पदं स्थानमत्यापतत्। नन्वनुभवासंभवे कथमापेत्याशङ्क्य विद्वदनुभवमाह—**सदा पश्यन्ति सूरय इति**। ननु सर्वानुभवे सर्वमुक्तिप्रसङ्गः। इष्टमेवैतन्मुक्त एव विमुच्यत इति श्रुतेः। प्रयत्नवैयर्थ्यमिति चेद्दृशमस्त्वमसीत्यादिवत्स्वस्यैव दर्शनाय शास्त्रगुरुपरिचर्यादीनां साफल्यात्।

उपसंहरति—

तस्मादेतन्नित्यमभ्यसेन्नित्यमभ्यसेदिति ॥ ७ ॥

तस्मादिति। एतदष्टादशाक्षरं नित्यं सदाऽभ्यसेदावर्तयेत्। द्विरुक्तिराख्यायिकासमाप्त्यर्था ॥ ७ ॥

पञ्चपदाज्जगत्सृष्टौ मतभेदमाह—

तदाहुरेके यस्य प्रथमपदाद्भूमिर्द्वितीयपदाज्जलं तृतीयपदात्तेजश्चतुर्थाद्वायुश्चरमाद्व्योमेति वैष्णवं पञ्चव्याहृतिमयं मन्त्रं कृष्णावभासं कैवल्यसृत्यै सततमावर्तयेदिति,

तदाहुरेक इति। तत्तत्रार्थे। आहुर्वदन्त्येक आचार्याः। यस्य कृष्णस्य प्रथमपदाद्विजाद्भूमिः पृथिवी जाता। एवं चतुर्षु। चरमादन्त्यात्स्वाहाकाराद्व्योम प्रथमम्। इत्थं मन्त्रावरोहेण सृष्टिः। वैष्णवं विष्णुदेवताकं पञ्चव्याहृतयः क्रमेण भूराद्या जनान्तास्तन्मयं प्रतिपदमेकैकव्याहृतिदृष्टिविधानात्पञ्चत्वमुक्तम्। अथवा पञ्चभूतान्येव पञ्चव्याहृतिशब्देनोच्यन्ते तन्मयं मन्त्रमष्टादशाक्षरं कृष्णावभासं कृष्णप्रतिपादकं कैवल्यसृत्यै कैवल्यस्य मोक्षस्य सृत्यै मार्गाय मोक्षपद्धतये सततं नित्यमावर्तयेज्जपेत्। इतिशब्दो मन्त्रोपासनासमाप्त्यर्थः।

उक्तेऽर्थे मन्त्रसंमतिमाह—

तदत्र गाथाः—

यस्य पूर्वपदाद्भूमिर्द्वितीयात्सलिलोद्भवः।
तृतीयात्तेज उद्भूतं चतुर्थाद्गन्धवाहनः॥
पञ्चमादम्बरोत्पत्तिस्तमेवैकं समभ्यसेत्।
चन्द्रध्वजोऽगमद्विष्णोः परमं पदमव्ययम्॥

तदत्र गाथा इति। वर्तन्त इति शेषः। तमेवैकमष्टादशाक्षरमेव नान्यत्। 'अन्या वाचो विमुञ्चथ' इति श्रुतेः। चन्द्रध्वजो राजा क्षत्रियस्यैवौचित्यात्।

अनुष्टुब्द्वयमुक्त्वा वृत्तान्तरमाह—

ततो विशुद्धं विमलं विशोकमशेषलोभादि निरस्तसङ्गम्।
यत्तत्पदं पञ्चपदं तदेव स वासुदेवो न यतोऽन्यदस्ति ॥

तत इति। अशेषलोभादि न शेषा लोभादयो यस्मिन्। यतो निरस्तसङ्गम्। एवंविधं यत्पदं ब्रह्माख्यं पञ्चपदं तदेव ब्रह्मरूपमेव ब्रह्मात्मकोऽष्टादशाक्षर इत्यर्थः। यत्पञ्चपदं स वासुदेवो ब्रह्मात्मकमन्त्रस्वरूपो वासुदेवो यतो वासुदेवादन्यन्नास्ति।

तमेकं गोविन्दं सच्चिदानन्दविग्रहं पञ्च-
पदं वृन्दावने सुरभूरुहतलासीनं सततं

तमेकमित्यादि गद्यम्। सुरभूरुहः कल्पवृक्षस्तस्य तले सततमासीनम्। सततमित्यनेन नित्यसंनिहितत्वमुक्तं तेन द्वापरान्त एवेति न भ्रमितव्यम्।

समरुद्गणोऽहं परमया स्तुत्या तोषयामि।

समरुद्गणोऽहं परमयेति। मरुद्गणैरूनपञ्चाशद्भिः सहितः परमया मुख्यया स्तुत्या स्तवनेन तोषयामि प्रीणयामि।

स्तुतिमेवाऽऽह, ॐ नम इत्यादिद्वादशभिः श्लोकैः—

ॐ नमो विश्वरूपाय विश्वस्थित्यन्तहेतवे ॥
विश्वेश्वराय विश्वाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ १ ॥
नमो विज्ञानरूपाय परमानन्दरूपिणे ॥
कृष्णाय गोपीनाथाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥
नमः कमलनेत्राय नमः कमलमालिने ॥
नमः कमलनाभाय कमलापतये नमः ॥ ३ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

बर्हापीडाभिरामाय रामायाकुण्ठमेधसे ॥
रमामानसहंसाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ ४ ॥
कंसवंशविनाशाय केशिचाणूरघातिने ॥
वृषभध्वजवन्द्याय पार्थसारथये नमः ॥ ५ ॥

बर्हाणां मयूरपिच्छानामापीडो मुकुटस्तेनाभिरामाय स्वरूपेणापि रामायाभिरामाय ॥ ४ ॥ ५ ॥

वेणुवादनशीलाय गोपालायाहिमर्दिने ॥
कालिन्दीकूललोलाय लोलकुण्डलधारिणे ॥ ६ ॥
बल्लवीनयनाम्भोजमालिने नृत्यशालिने ॥
नमः प्रणतपालाय श्रीकृष्णाय नमो नमः ॥ ७ ॥

नमः पापप्रणाशाय गोवर्धनधराय च ॥
पूतनाजीवितान्ताय तृणावर्तासुहारिणे ॥ ८ ॥

अहिमर्दिने कालीयदर्पदलनाय । तथा च मन्त्रवर्णः—

"कालीयको नाम सर्पो नवनागसहस्रबलः ।
यमुनाह्रदेशो जातो नारायणवाहनः" इति ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

निष्कलाय विमोहाय शुद्धायाशुद्धवैरिणे ॥
अद्वितीयाय महते श्रीकृष्णाय नमो नमः ॥ ९ ॥
प्रसीद परमानन्द प्रसीद परमेश्वर ॥
आधिव्याधिभुजंगेन दष्टं मामुद्धर प्रभो ॥ १० ॥
श्रीकृष्ण रुक्मिणीकान्त गोपीजनमनोहर ॥
संसारसागरे मग्नं मामुद्धर जगद्गुरो ॥ ११ ॥
केशव क्लेशहरण नारायण जनार्दन ॥
गोविन्द परमानन्द मां समुद्धर माधव ॥ १२ ॥

निष्कलाय "कला स्यान्मूलतो वृद्धौ शिल्पे चाण्वंशमात्रके । षोडशांशे च चन्द्रस्य कला नौकालयोः कला" इति **कोशः** । यथार्हं तद्रहिताय । अशुद्धाः कंसादयस्तेषां वैरिणेऽन्तकाय ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

अथ हैवं स्तुतिभिराराधयामि

अथ हैवं स्तुतिभिराराधयामीति । अथ पश्चादद्याप्येवं कृष्णं स्तुतिभिराराधयामि साधयाम्यनुकूलं करोमि ।

मदुपदेशं भवन्तोऽप्यर्हन्तित्याह—

ते यूयं तथा पञ्चपदं जपन्तः श्रीकृष्णं ध्यायन्तः संसृतिं तरिष्यथेति स होवाच हैरण्यः । अमुं पञ्चपदं मन्त्रमावर्तयेद्यः स यात्यनायासतः केवलं तत् । अनेजदेकं मनसो जवीयो नैतद्देवा आप्नुवन्पूर्वमर्षदिति

ते यूयमिति । तथा यथाऽहं जपामि । अमुं पञ्चपदमावर्तयेद्यः स यात्यनायासतः केवलं तदिति पूर्वाभिपाठो युक्तः । एवं तद्युत्तरार्धसमानाक्षरतया त्रिष्टुप्स्यात् । अनायासतोऽप्रयत्नात्केवलं शुद्धं तद्ब्रह्मानेजत्स्थिरमपि मनसो जवीयः । यत्र मनो याति तत्रापि सत्त्वात् । देवा वागादय एनत्राऽऽप्नुवन्न प्राप्ताः 'यतो वाचो निवर्तन्ते' इति श्रुतेः । यतः पूर्वमर्षत् । ऋष गतौ । व्याप्य गतवत् ।

उपसंहरति—

तस्मात्कृष्ण एव परो देवस्तं ध्यायेत्तं रसेत्तं भजेत्तं भजेदित्यों तत्सदिति ॥ ८ ॥

इत्यथर्वोपनिषदि गोपालपूर्वतापनीयोपनिषत्समाप्ता ॥ ११ ॥

तस्मादिति । रसेन्नाम गृह्णीयात्तस्येत्यर्थः । तं भजेदिति द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था । ॐ तत्सदिति ब्रह्मव्यपदेशः "ॐ तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः" इति स्मृतेः ॥ ८ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिका कृष्णपूर्वके ॥ १ ॥

इति नारायणविरचिता गोपालपूर्वतापनीयोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ ११ ॥

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

गोपालोत्तरतापनीयोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

खण्डोनविंशतियुता कृष्णासङ्गत्वदर्शिनी ।
सप्तचत्वारिंशत्तमी गोपालोत्तरतापनी ॥ १ ॥

ज्ञानिनोऽकर्तृत्वमभोक्तृत्वं च ज्ञापयितुं कृष्णगोपीसंवादरूपामाख्यायिकामारचयति—

ॐ एकदा हि व्रजस्त्रियः सकामाः शर्वरीमुषित्वा सर्वेश्वरं गोपालं कृष्णं हि ता ऊचिरे। उवाच ताः कृष्ण-मनुः कस्मै ब्राह्मणाय भैक्षं दातव्यं भवति दुर्वासमेति ।

एकदा हीति । एकदा कदाचित् । हि निश्चितम् । अत्र प्रायेण हिंशब्दा निश्चयार्था एव । सकामाः कामक्रीडासहिताः कृष्णेन सह विलसन्त्य इत्यर्थः । शर्वरीमुषित्वा । अत्यन्तसंयोगे द्वितीया । पूर्णां रात्रिं कामक्रीडासक्तं कृष्णं पश्यन्त्यः कौतुकमनुभूयेत्यर्थः । सर्वेश्वरं गोपालं सर्वेषामीश्वरमनन्तकोटिब्रह्माण्डाधीश्वरमपि सन्तं गवां

पालकं पशुपालकत्वलक्षणां हीनदशामाश्रितं कृष्णं ध्यातॄणां कर्ममूलनिर्हणनम्। हि निश्चितम्। सकामं निर्धार्य ता गोप्य ऊचिरे जगुः। उवाच ताः कृष्णमनुः कृष्णो मनुरिव धर्मोपदेष्टा ताः प्रत्युवाच। कृष्णस्य गोपीनां च वाको वाक्यमभूदित्यर्थः। गोपीनां वचः कस्मा इति। भैक्षं भिक्षासमूहः ' भिक्षादिभ्योऽण् '। दातव्यमित्यर्हार्थे कृत्यः। यद्दानेन कृतार्थाः स्यामेति प्रश्नः। कृष्णवाक्यं दुर्वाससेतीति। संधिस्तु हे सखेतीतिवच्छान्दसः प्रामादिको वा।

कथं यास्यामोऽतीर्त्वा जलं यमुनायाः,

गोपीनां वचः कथमित्यादि। **अतीर्त्वा जलं यमुनाया इति**। यमुनाया अगाधं जलं मध्ये वर्तते तच्चास्माभिः ससंभाराभिः स्त्रीभिस्तरीतुमशक्यं कश्चिदुपायोऽस्ति येन तज्जलमतीर्त्वैवास्पृष्ट्वैव दुर्वाससे यामो भवानतुलबुद्धिपराक्रमोऽस्ति तेन पृच्छामः।

मा गुरिति चेन्नेत्याहुः—

यतः श्रेयो भवति

यतः श्रेयो भवतीति। श्रेयस्यस्माकं यद्गुरुतरेच्छा वर्तते तच्च श्रेयोऽतिथिरूपयतिभैक्षादानमन्तरेण न भवति। ततो यमुनाजलस्पर्शमन्तरेण तद्गमनोपायं नो ब्रूहीति गोपीवाक्यार्थः।

कृष्णेति[1] कृष्णो ब्रह्मचारीत्युक्त्वा मार्गं
वो दास्यत्युत्ताना भवति यं मां स्मृत्वा,

कृष्णवाक्यं कृष्णेतीति। कृष्णेति प्रातिपादिकार्थमुपक्रम्यायं ब्रह्मचारी कृष्ण इति सत्यं वचः शपथरूपमुक्त्वा स्थितानां सत्यवादिनीनां वो युष्माकमनेन सत्यवादेन मार्गं दास्यतीति कृष्णोपदेशवाक्यार्थः।

तथा पक्षान्तरमाह—

अगाधा गाधा भवति *यं मां स्मृत्वा,

अगाधेति। यदि भवतीनां मार्गदानेच्छा तर्हि मार्गं दास्यति यदि वोत्तानतेच्छा तर्ह्युत्ताना भवति भविष्यति 'वर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा'। यं मां स्मृत्वेति पूर्वेण संबध्यते। यं मां स्मृत्वाऽगाधा गाधा भवतीति।

इदमल्पं कार्यं मुख्यासाध्यमपि मत्स्मरणमात्रेण सिध्यतीति कैमुतिकन्यायेनाऽऽह—

अपूतः पूतो भवति यं मां स्मृत्वाऽव्रती व्रती भवति यं मां स्मृत्वा,

अपूत इति। यं मां कृष्णं स्मृत्वा संचिन्त्यापूतो महापातकादिदुष्टोऽपि पूतो

* अत्रोत्तरत्रापि च ख. पुस्तके य मामित्यत्र यन्मामिति पाठो दृश्यते।

१ ख ङ. ति ब्र।

निर्मलो भवति । अव्रती ब्रह्मचर्यादिश्रुतिस्मृत्युक्तव्रतरहितोऽपि व्रती चीर्णव्रतो भवति ॥

"यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञक्रियादिषु ।
न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम्" इति स्मृतेः ।

न्यूनं कृतमर्धकृतमकृतं वा ॥

निष्कामः सकामो भवति यं मां स्मृत्वा,

निष्कामः सकाम इति । अप्राप्तकामः प्राप्तकामो भवति । 'स्मृतमात्रोऽखिलेष्टदः' इति स्मृतेः ॥

अश्रोत्रियः श्रोत्रियो भवति यं मां स्मृत्वा श्रुत्वा तद्वाचं ह वै स्मृत्वा तद्वाक्येन तीर्त्वा तां सौर्यां हि वै गत्वाऽऽश्रमं पुण्यतमं नत्वा मुनिश्रेष्ठतमं हि रौद्रं चेति दत्त्वाऽस्मै ब्राह्मणाय क्षीरमयं घृतमयं मिष्टतमं हि वा इष्टतमः स तुष्टः स्नात्वा भुक्त्वाऽऽशिषं प्रयोज्याऽऽज्ञामदात्कथं यास्यामोऽतीर्त्वा सौर्याम्,

अश्रोत्रिय इति । श्रोत्रियशब्दो रूढः । छन्दोमात्राध्यायी तु च्छान्दस एव । अतादृशोऽपि तत्फलभाग्भवति ॥

"स्मर्तव्यः सततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातुचित् ।
सर्वे विधिनिषेधाः स्युरेतयोरेव किंकराः" इति स्मृतेः ॥

श्रुत्वाऽऽकर्ण्य तद्वाचं तस्य कृष्णस्य वाचं वाणीम् । ह वै प्रसिद्धौ । स्मृत्वा तद्वाचमेवाऽऽपरामृश्य तद्वाक्येन कृष्णवाक्येन सत्यशपथात्मकेन तीर्त्वोत्तीर्य तां सूर्यतनयां हि वै प्रसिद्धा गत्वा प्राप्याऽऽश्रमं मुनिनिवासं पुण्यतमं नत्वा नमस्कृत्य मुनिश्रेष्ठतमं दुर्वाससं रौद्रं चेति रुद्रकलावतारम् । चः समुच्चये । गत्वा नत्वा चेति । दत्त्वा प्रदायास्मै दुर्वाससे ब्राह्मणाय क्षीरमयं क्षीरविकारं घृतविकारं मिष्टतममतिशयेन मिष्टं मधुरं हि वा इष्टतमः प्रियतमो दर्शनीयतमः स मुनिर्हि वै तुष्टस्तुष्टमनाः स्नात्वा स्नानं कृत्वा भुक्त्वा भोजनं कृत्वाऽऽशिषं चिरजीवितरूपां प्रयोज्य गदित्वा । आज्ञां तु गमनायादाद्दत्तवान् । कथं यास्यामोऽतीर्त्वा सौर्यामिति पूर्ववद्व्याख्येयम् ।

स होवाच मुनिर्दुर्वासिनं मां स्मृत्वा वो दास्यतीति मार्गं तासां मध्ये श्रेष्ठा गान्धर्वी होवाच सहैवैताभिरेवं विचार्य कथं कृष्णो ब्रह्मचारी कथं दुर्वासिनो मुनिस्तां हि मुख्यां विधाय पूर्वमनु कृत्वा तूष्णीमासुः

स होवाच मुनिर्मननशीलः । किमुवाचेत्याह । दुर्वासिनमुपवासिनं मां स्मृत्वा

१ ख. °त्त्वा दित्वाऽऽशि । २ ख. °त्याऽऽज्ञा दत्त्वाऽदा । ३ ख. °र्वाशिन । ४ ग. °स्यति । ५ ग. °ध्ये हि वै श्रे° । ६ ख. °र्वाशिनो ।

शपथरूपेण वो युष्मभ्यं दास्यतीत्येवंप्रकारेण मार्गम् । कृष्णवाक्यदृष्टान्तेन तदपि तथ्यं मत्वाऽऽश्चर्यमापन्ना गोप्यः । ततस्तासां मध्ये श्रेष्ठा गान्धर्वी नाम्ना गोपी होवाच । गन्धर्वलोकादागत्यावतीर्णा गान्धर्वी गोपी । किं कृत्वा सहैवैताभिरेवं विचार्यैताभिः सर्वाभिः सहैवं वक्ष्यमाणं विचार्यैव । एवं किम् । कथं कृष्णो ब्रह्मचारी योऽस्माभिः सहैवं कृत्स्नां रात्रीं क्रिडितवान् । कथं दुर्वासिनो मुनिर्दुर्वास्युपवास्येव । दुर्वासिनः स्वार्थिकोऽकारश्छान्दसः । यथा ज्यायसा असुरा इति । एवं विचार्य तां हि मुख्यां विधाय कृत्वा । पूर्वमनु कृत्वा तूष्णीमासुः । पूर्वं पूर्वोक्तं विचारं कृत्वाऽनु पश्चात्तूष्णीमासुः स्थितवत्यः ।

शब्दवानाकाशः शब्दाकाशाभ्यां भिन्नस्तस्मिन्नाकाशे तिष्ठत्याकाशस्तं न वेद स ह्यात्माऽहं कथं भोक्ता भवामि ॥ १ ॥

तासां मनोविचारव्याजमालक्ष्याभिप्रायज्ञः करुणया मुनिरुवाच **शब्दवानित्यादि** । आकाशः शब्दवान् । आत्मा तु शब्दाकाशाभ्यां भिन्नस्तस्मिन्नाकाशे तिष्ठत्यधिष्ठानत्वेनाऽऽकाशस्तमात्मानं न वेद सर्प इव रज्जुं स हि निश्चितमात्माऽहं न शब्दो नाप्याकाशः कथं भोक्ता भवामि नैव भवामि । अध्यस्तस्याधिष्ठानेन वास्तवसंबन्धाभावात् । न हि गगने शतशोऽपि तलमलिनिमादावारोपिते गगनं तलवन्मलिनं वा भवत्येवमाश्रयाश्रयिभूतं जगदात्मन्यध्यस्तमप्यात्मानं न स्पृशति ततोऽसङ्गोऽहं कथं भोक्ता भवामीत्यर्थः ।

स्पर्शवान्वायुः स्पर्शवायुभ्यां भिन्नस्तस्मिन्वायौ तिष्ठति वायुर्न वेद तं स ह्यात्माऽहं कथं भोक्ता भवामि रूपवदिदं तेजो रूपाग्निभ्यां भिन्नस्तस्मिन्नग्नौ तिष्ठत्यग्निर्न वेद तं हि स ह्यात्माऽहं कथं भोक्ता भवामि ॥ २ ॥

एवं स्पर्शवद्वायुरूपवत्तेजःपर्यायो व्याख्येयौ । सर्वत्र तिष्ठतीति प्रथमपुरुष आत्माभिप्रायेण भवामीत्युत्तमपुरुषोऽहमभिप्रायेण ॥ १ ॥ २ ॥

रसवत्य आपो रसाद्भ्यो भिन्नस्तास्वप्सु तिष्ठति ॥

रसवत्य आप इति । अपामप्त्वेनैकत्वेऽपि सरित्समुद्रादिभेदेनानेकत्वादाप इति बहुवचनम् । स्वभावतः कश्चिच्छब्दा अवयवसंख्यामेवाऽऽददते । यथा दाराः सिकता इति । अपरे समुदायसंख्यां यथा जलं स्त्री वालुकेति । रसाद्भ्यो भिन्नः । रसादुदकाच्चान्यः । अन्याराादितरर्ते इति भिन्नशब्दयोगे पञ्चमी । रसाद्भिरिति तु प्रमादपाठश्छान्दसो वा व्यत्ययः । तास्वप्सु तिष्ठति ।

आपो न विदुस्तं हि स ह्यात्माऽहं कथं भोक्ता भवामि ॥ ३ ॥

---

१ ग. वेदेति स ।

आपो न विदुस्तं हीति । स्वाधिष्ठानमपि "तमापो न जानन्ति पराञ्चि खानि व्यतृणत्स्वयंभूस्तस्मात्पराङ्पश्यति नान्तरात्मन्" इति श्रुतेः । रसनेन्द्रियाद्यगम्य इत्यर्थः । सोऽहमात्मा सर्वाविषयः सर्वास्पृष्टो न भोक्तेत्यर्थः ॥ ३ ॥

गन्धवती भूमिर्गन्धभूमिभ्यां भिन्नस्तस्यां भूमौ तिष्ठति
भूमिर्न वेद तं हि स ह्यात्माऽहं कथं भोक्ता भवामि ॥ ४ ॥

एवं गन्धभूमिपर्यायोऽपि ॥ ४ ॥

सविषयबाह्येन्द्रियानात्मनां तदसंगतां तदग्राह्यतां चोक्त्वा मनसोऽपि त्रितयाभावं दर्शयति—

इदं हि मनस्तेष्वेवं हि मनुते तानिदं गृह्णाति

इदं हीति । तेषु विषयेष्वाकाशादिषु । एवं बाह्येन्द्रियवन्मनुते संकल्पविकल्पान्कुरुते । तानाकाशादीन्विषयानिदं मनो गृह्णाति ।

यत्र हि सर्वमात्मैवाभूत्तत्र वा कुत्र मनुते क्व वा गच्छ-
तीति स ह्यात्माऽहं कथं भोक्ता भवामि ॥ ५ ॥

यत्रेति । यत्र हि परमार्थदशायां तुर्येऽस्मदादीनां सुषुप्ते वा भवदादीनामज्ञानिनां सर्वमात्मैवाभूज्जगत्तत्र । वाशब्दो ह्यर्थे । तत्र हि कुत्र विषये मनुते मननं कुर्यात् । क्व वा कुत्र वा विषये गच्छति प्रवर्तेत इति भेदाभावात् । अनेन मनोविकारा अपि कामादयो मयि न स्पृष्टा इति दर्शितं सोऽहमात्मा सर्वातीतः कथं भोक्ता भवामि ॥ ५ ॥

स्वस्याभोक्तृत्वमुक्त्वा कृष्णस्य ब्रह्मचारितामप्युपपादयति—

अयं हि कृष्णो यो वो हि प्रेष्ठः शरीरद्वयकारणं
भवति द्वौ सुपर्णौ भवतो ब्रह्मणोऽशभूतस्तथेतरो भोक्ता
भवति । अन्यो हि साक्षी भवतीति ॥ ६ ॥

अयं हि कृष्ण इति । यो वो हि प्रेष्ठः । युष्मत्संबन्धिप्रश्नविषयः[1] स शरीरद्वयस्य स्थूलसूक्ष्मस्य कारणं हेतुर्भवति स एव द्वौ सुपर्णौ भवतः । "तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेति । अनेन जीवेनाऽऽत्मनाऽनुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि" इति श्रुतेः ।

"अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।
जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत्" इति स्मृतेश्च ॥

तदेवाऽऽह—ब्रह्मणोऽशभूतः । अंश इवांशस्तत्त्वं प्राप्तः । तथेतरो भोक्ता भवति

---

१ ग. °षीय भ° ।

जीवोऽन्यो हि साक्षी भवति। परमात्मैव बाह्यान्तरभेदेन कुशूलाकाशमहाकाशवद्द्वौ भवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

वृक्षधर्मे तौ तिष्ठतोऽभोक्तृभोक्तारौ पूर्वो हि भोक्ता भवति तथेतरोऽभोक्ता कृष्णो हि भवतीति यत्र विद्याविद्ये न विदामो विद्याविद्याभ्यां भिन्नो विद्यामयो यः स कथं विषयी भवतीति ॥ ७ ॥

वृक्षधर्मे वृक्षतुल्ये देहे तौ द्वौ तिष्ठतः। कौ तावभोक्तृभोक्तारौ। अभोक्ता च भोक्ता च। पूर्वो हि यो ब्रह्मणोऽशभृत इत्युक्तः। कुशूलाकाशस्थानीयः स भोक्ता भवति। तथेतरः पश्चादुक्तः साक्षी भवतीति सोऽभोक्ता कृष्णो भवति। इतिर्वाक्यसमाप्तौ। "द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते। तयोरेकः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति" इति **मन्त्रवर्णात्**। यत्र कृष्णे विद्याविद्ये न विदामो न जानीमो विद्याविद्याभ्यां भिन्नस्तयोर्मनोवृत्तिरूपत्वाद्विद्यामयो नित्यज्ञानरूप एवंविधो यः स कथं विषयी भवतीति स्वप्रकाशत्वेन वृत्तिरूपज्ञानान्तरावेद्यत्वात् ॥ ७ ॥

ननु तथाऽपि प्रत्यक्षमुपलब्धाऽस्माभिः कृष्णस्य कामक्रीडा तस्याः का गतिरिति चेत्तत्राऽऽह—

यो हि[2] वै कामेन कामान्कामयते स कामी भवति यो हि वै त्वकामेन कामान्न कामयते सोऽकामी भवतीति।

यो हीति। कामेनेच्छया कामान्कामनीयान्स्रक्चन्दनवनितादीन्। अयं भावः। वास्तवं कर्तृभोक्तृत्वं बन्धमोक्षादिकमात्मनो नास्ति किंतु स्वकामपरिकल्पितं शुकनलिकान्यायेन। तत्र ज्ञानी वस्तुतोऽकर्तैव सन्नाहं कर्तेति मन्यतेऽज्ञानी तु वस्तुतोऽकर्ताऽप्यहं कर्तेति मन्यमानो बद्ध इव भवति तत्रेन्द्रियेषु विषयवृत्तिष्वप्यात्मनो न किंचित्स्पृशतीति।

जन्मजराभ्यां भिन्नः,

जन्मजराभ्यां भिन्न इति। जन्मजरयोर्देहधर्मत्वात्तद्रहित इत्यर्थः।

तदुक्तम्—"प्राणस्य क्षुत्पिपासे द्वे मनसः शोकमोहने।
जरामृत्यू च देहस्य षडूर्मिरहितः शिवः" इति ॥

स्थाणुरयमच्छेद्योऽयम्।

स्थाणुरयमिति। स्थाणुः स्थिरोऽच्छेद्यश्छेत्तुमशक्यः।

तदुक्तम्—"अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च।
नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः" इति ॥

---

१ ग. यो हि यः। २ ग. ६। ३ ग. 'यमणुरयम'।

योऽसौ सूर्ये तिष्ठति

योऽसौ सूर्ये तिष्ठतीति। सूर्ये सूर्यमण्डले। "सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च" इति **मन्त्रवर्णात्**। "आदित्यो ब्रह्मेत्यादेशः" इत्यादिब्राह्मणाच्च सूर्यमण्डले तस्यावस्थानमुचितम्।

योऽसौ गोषु तिष्ठति योऽसौ गोपान्पालयति योऽसौ गोपेषु तिष्ठति योऽसौ सर्वेषु देवेषु तिष्ठति योऽसौ सर्वैर्वेदैर्गीयते योऽसौ सर्वेषु भूतेष्वाविश्य तिष्ठति भूतानि च विदधाति स वो हि स्वामी भवतीति ॥ ८ ॥

योऽसौ गोषु तिष्ठतीति। ईदृशोऽपि यो गोपालरूपेण तिष्ठति। योऽसौ गोपान्पालयति रक्षति योऽसौ प्रत्यक्षगोपेषु तिष्ठत्यथ च सर्वेषु देवेष्विन्द्रादिषु तिष्ठति। अध्यात्मव्याख्याने गोष्विन्द्रियेषु तिष्ठति। गोपानिन्द्रियाधिष्ठातॄन्देवान्पालयति। गोपेष्विन्द्रियाधिष्ठातृषु तिष्ठत्यधिष्ठातृत्वेन न तेष्वेव किं तु सर्वेषु बुद्ध्याद्यधिष्ठातृष्वपि देवेषु तिष्ठति। वेदैर्ऋगादिभिर्गीयते निरूप्यते। भूतेषु स्थावरजङ्गमेष्वाविश्य तिष्ठति भूतानि च विदधाति करोति स वो युष्माकं स्वामी भवतीति ॥ ८ ॥

मुनिवचनमाश्चर्यरूपं श्रुत्वा गान्धर्वी पुनराह—

सा होवाच गान्धर्वी कथं वाऽस्मासु जातोऽसौ गोपालः कथं वा ज्ञातोऽसौ त्वया मुने कृष्णः को वाऽस्य मन्त्रः किं वाऽस्य स्थानं कथं वा देवक्यां जातः

सेति। कथं वेत्यसंभावनामुद्भावयति निरामयितुम्। अथेदृशस्यास्मासु जन्मनि को हेतुरिति प्रश्नः। ईदृशोऽसौ स्वमायया गुप्तः कथं वा भवता ज्ञातोऽसौ त्वया मुने दुर्वासः कृष्ण इति द्वितीयः प्रश्नः। को वाऽस्य मन्त्र इति तृतीयः। किं वाऽस्य स्थानमिति चतुर्थः। कथं वा देवक्यां जात इति पञ्चमः।

को वाऽस्य ज्यायान्रामो भवति कीदृशी पूजाऽस्य गोपालस्य भवति साक्षात्प्रकृतिपरयोरयमात्मा गोपालः कथमवतीर्णो भूम्यां हि वै ॥ ९ ॥

को वाऽस्येति षष्ठः। रामो बलभद्रः। कीदृशी पूजाऽस्येति सप्तमः। साक्षात्प्रत्यक्षः प्रकृतिपरयोर्मायाजीवयोरयमात्मा गोपालः। प्रकृतिपरो योऽयमात्मेति तु युक्तः पाठः। प्रकृतेः परोऽयमात्मेत्यर्थः। 'नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा' इति **श्रुतेः**।

---

१ ख. °सौ गाः पाल°। २ ख. सौ दे°। ३ ग. सौ वेदै°।

"इन्द्रियेभ्यः परा ह्यर्था अर्थेभ्यस्तु परं मनः ।
मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा महान्परः ॥
महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ।
पुरुषान्न परं किंचित्सा काष्ठा सा परा गतिः"

इति मन्त्रवर्णाच्च प्रकृतेः परोऽयमेव । स भूम्यां कथमवतीर्णोऽवतरणे कारणाभावात् । हि वै । अष्टमः प्रश्नः ॥ ९ ॥

तस्य भूम्यां गोकुलेऽवतरणे कारणं वक्तुमादितः सृष्टिमाह—

स होवाच तां हि वा एको हि वै पूर्वं नारायणो देवो यस्मिँल्लोका ओताश्च प्रोताश्च तस्य हृत्पद्माज्जातोऽब्जयोनिः स पिता तस्मै ह वरं ददौ स कामप्रश्नमेव वव्रे तं हास्मै ददौ स होवाचाब्जयोनिरवताराणां मध्ये श्रेष्ठोऽवतारः को भवति येन लोकास्तुष्टा देवास्तुष्टा भवन्ति यं स्मृत्वा वा मुक्ता अस्मात्संसाराद्भवन्ति कथं वाऽस्यावतारस्य ब्रह्मता भवति ॥ १० ॥

स होवाच तां हि वा इति । यस्मिँल्लोका ओताश्च प्रोताश्चेति । यथोर्मयः समुद्रे यथा च तन्तवः पटे । स पिता नारायणः । तस्मा अब्जयोनये । सोऽब्जयोनिः । कामप्रश्नं यस्य कामस्तन्मया प्रष्टव्यं त्वया चोत्तरयितव्यमिति । वरं देहीति वव्रे वृतवांस्तं वरमस्मै ब्रह्मणे ददौ नारायणः कामतः पृच्छते । स होवाचाब्जयोनिरवताराणामिति प्रथमः प्रश्नः । कथं वाऽस्यावतारस्य ब्रह्मतेति द्वितीयः प्रश्नः । तस्य मूर्तस्य ब्रह्मत्वविरोधादिति भावः ॥ १० ॥

स होवाच तं हि[1] नारायणो देवः सकाम्या मेरोः शृङ्गे यथा सप्त पुर्यो भवन्ति तथा हि निष्काम्याः सकाम्याश्च भूलोकचक्रे सप्त पुर्यो भवन्ति तासां मध्ये साक्षाद्ब्रह्मगोपालपुरी हीति सकाम्या निष्काम्या च देवानां सर्वेषा भूतानां च भवति॥११॥

तं हि ब्रह्माणम् । सकाम्याः सकामानर्हन्ति सकाम्या यमपुरीं वर्जयित्वा सप्तानां लोकपालानां सप्त पुर्यः । यमपुरीं प्रति पापिनामप्यधिकारात् । तासां नामानि पुराणतो द्रष्टव्यानि । दिशां पुर्यो यथा **विष्णुपुराणे**—

"वस्वौकसारा शक्रस्य याम्या संयमिनी तथा ।
पुरी सुखा जलेशस्य सोमस्य तु विभा पुरी" इति ।

निष्काम्या निष्कामार्हा मोक्षपदत्वात् ।

---

१ ख. हि वै ना°।

ता यथा—"अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिका ।
पुरी द्वारावती ज्ञेयाः सप्तैता मुक्तिदायिकाः" इति ।

साक्षात्प्रत्यक्षं ब्रह्म गोपालस्तस्य पुरी हीति सा सकाम्या निष्काम्या च देवानां भवति सर्वेषां भूतानां च भवति । सकामानां कामप्रदायिका निष्कामानां मोक्षप्रदा ॥ ११ ॥

यथा हि वै सरसि पद्मं तिष्ठति तथा भूम्यां हि तिष्ठतीति ।
चक्रेण रक्षिता हि वै मथुरा तस्माद्गोपालपुरी हि भवतीति ।

सरःपद्मवद्भूम्या मूर्ध्नि स्थिता । चक्रेण वैष्णवेन सुदर्शनेन रक्षिता पालिता । मथुरा मधोर्दैत्यस्य निवासभूमिः । वुञ्छणादिसूत्रेणाश्मादेराकृतिगणत्वाद्रः । मथुरेति पाठे मथ्यतेऽज्ञानमनयेति विग्रहः । तस्माद्यस्माद्गोपालचक्रेण रक्षिता तस्माद्गोपालपुरी हि भवतीति । पुरीवर्णनसमाप्त्यर्थ इतिशब्दः ।

पद्मोपमां निर्वोढुं द्वादशपत्रस्थानीयानि द्वादशवनान्याह—

बृहद्बृहद्वनं मधोर्मधुवनं तालस्तालवनं काम्यः कामवनं
बहुलो बहुलवनं कुमुदः कुमुदवनं खदिरः खदिरवनं
भद्रो भद्रवनं भाण्डीर इति भाण्डीरवनं श्रीवनं लोहवनं
वृन्दया वृन्दावनमेतैरावृता पुरी भवति ॥ १२ ॥

बृहदिति । बृहदादयो वनविशेषणानि । केचित्पुविशेषाः केचिद्वृक्षविशेषा द्वादश तैरुपलक्षितानि पुर्याः परितो द्वादश वनानि भवन्ति । एतैर्वनैरावृता परिवृता पुरी मथुरा भवति ॥ १२ ॥

तत्र तेष्वेवं गहनेष्वेव देवा मनुष्या गन्धर्वा
नागाः किंनरा गायन्तीति नृत्यन्तीति

तत्र मथुरायाम् । **गहनेष्वेवेति ।** 'अटव्यरण्यं विपिनं गहनं काननं वनम्' इत्यमरः । तत्र देवादयः पञ्च गायन्ति च नृत्यन्ति च । इतिशब्दद्वयं प्रकारनानात्वद्योतनार्थम् ।

एषु वनेषु सर्वे देवा वसन्तीत्याह—

तत्र द्वादशाऽऽदित्या एकादश रुद्रा अष्टौ वसवः सप्त मुनयो ब्रह्मा नारदश्च पञ्च विनायका वीरेश्वरो रुद्रेश्वरोऽम्बिकेश्वरो गणेश्वरो नीलकण्ठविश्वेश्वरो गोपालेश्वरो भद्रेश्वर एतदाद्यानि

---

१ ग. ह. मधुरा । २ ख. बहुला । ह बहलो । ३ ख. बहुलावनं । ह. बहलावन । ४ ग. °न्धर्वाः किं ।

लिङ्गानि चतुर्विंशतिर्भवन्ति द्वे वने स्तः कृष्णवनं भद्रवनं तयोरन्तर्द्वादश वनानि पुण्यानि पुण्यतमानि तेष्वेव देवास्तिष्ठन्ति सिद्धाः सिद्धिं प्राप्तास्तत्र हि रामस्य रामा मूर्तिः प्रद्युम्नस्य प्रद्युम्नमूर्तिरनिरुद्धस्यानिरुद्धमूर्तिः कृष्णस्य कृष्णमूर्तिर्वनेष्वेव मथुरास्वेव द्वादश मूर्तयो भवन्ति ॥ १३ ॥

तत्रेति । एषां नामानि नारसिंह उक्तानि । सप्त मुनयो गौतमभरद्वाजविश्वामित्रजमदग्निवसिष्ठकश्यपात्रयः । पञ्च विनायका मोदप्रमोदामोदसुमुखदुर्मुखाः । वीरेश्वरादयः सप्त कण्ठोक्ता एतदाद्यान्येतत्प्रभृतीनि लिङ्गानि चतुर्विंशतिर्भवन्ति वर्तन्ते । तेषां नामानि पुराणतोऽवगन्तव्यानि । द्वे वने स्तो भिन्ने द्वादशभ्यः । तयोर्वनयोरन्तर्मध्ये द्वादश पूर्वोक्तानि सन्ति । पुण्यानीति सर्वेषां विशेषणं तेषां मध्ये केषांचिदतिशयद्योतनाय पुण्यतमानीति । तेषु देवास्तिष्ठन्त्येव । तेषु सिद्धास्तपोभिः सिद्धिं प्राप्ताः । तत्र हि वनविशेषे । रामस्य बलभद्रस्य । रामा रमणीया मूर्तिः । प्रकृष्टं द्युम्नं द्रविणं यस्यास्तादृशी प्रद्युम्नस्य मूर्तिः । अथवोदपेषं पिनष्टीतिवदेकत्र प्रातिपदिकार्थो न विवक्षितः । एवं मथुरासु मथुरायां वनेषु । अवयवाभिप्रायं बहुवचनम् । द्वादशसु द्वादश मूर्तयो भवन्ति वर्तन्ते ॥ १३ ॥

तासां प्रत्येकमुपासकानाह—

एकां हि रुद्रा यजन्ति द्वितीयां हि ब्रह्मा यजति तृतीयां हि ब्रह्मजा यजन्ति चतुर्थीं मरुतो यजन्ति पञ्चमीं विनायका यजन्ति षष्ठीं वसवो यजन्ति सप्तमीमृषयो यजन्त्यष्टमीं गन्धर्वा यजन्ति नवमीमप्सरसो यजन्ति दशमी हि दिवोऽन्तर्धाने तिष्ठत्येकादश्यन्तरिक्षपदं गता द्वादशी तु भूम्यां तिष्ठति

एकां हीति । ब्रह्मजा ब्रह्मपुत्राः सनकादयः । मरुतो मरुद्गणाः । दशमी मूर्तिः । हि निश्चितम् । दिवो द्युलोकस्यान्तर्धाने द्युलोकेनाऽऽवृतालोकाऽप्रत्यक्षा तिष्ठति । अन्तरिक्षपदमन्तरिक्षलोकस्तं गता प्राप्ता । द्वादशी भूम्यां भूलोके ।

ता हि ये यजन्ति ते मृत्युं तरन्ति मुक्तिं लभन्ते

ता हि तिस्रो मूर्तयो द्युसदोऽन्तरिक्षसदः पृथिवीसदः प्रसिद्धा देवा यजन्ति । भजनफलम् । त इति । मुक्तिं कल्पावसाने लभन्ते ।

मुक्तौ किं स्यादत आह—

गर्भजन्मजरामरणतापत्रयात्मकं दुःखं तरन्ति ॥ १४ ॥

१ ग. सिद्धिप्रा॰ ।

गर्भेति । अथवा ता हीति द्वादशमूर्तीनां भजने सर्वस्याधिकारिणः फलम् ॥१४॥
अत्रार्थे मन्त्रसंमतिमाह—

तदप्येते श्लोकाः—

प्रथमां मधुरां रम्यां सदा ब्रह्मादिसेविताम् ।
शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गरक्षितां मुशलादिभिः ॥

तदपीति । प्रथमां मुख्यां मधुरां मधुपुरीम् । मुशलादिभी रक्षितामिति शेषः ।

अत्रासौ संस्थितः कृष्णस्त्रिभिः शक्त्या समाहितः ।
रामानिरुद्धप्रद्युम्नै रुक्मिण्या सहितो विभुः ॥

त्रिभी रामानिरुद्धप्रद्युम्नैरित्यन्वयः । शक्त्या रुक्मिण्या सहित इति चान्वयः ।

चतुःशब्दो भवेदेको ह्योंकारः समुदाहृतः ।

चतुःशब्द इति । एकोऽपि देवो वासुदेवादिचतुःशब्दवाच्यो भवेत् । ओंकारः समुदाहृतः । ओंकारस्य सार्धचतुर्थमात्रत्वात् । तत्रार्धमात्रात्मको वासुदेवः । प्राज्ञ आनन्दमयो मकारात्मकोऽनिरुद्धः । तैजसः स्वप्नाभिमान्युकारात्मकः प्रद्युम्नः । विश्वोऽकारात्मकः संकर्षणः ।

यथा वक्ष्यति—

"रोहिणीतनयो रामो अकाराक्षरसंभवः ।
तैजसात्मकः प्रद्युम्न उकाराक्षरसंभवः ॥
प्राज्ञात्मकोऽनिरुद्धो वै मकाराक्षरसंभवः ।
अर्धमात्रात्मकः कृष्णो यस्मिन्विश्वं प्रतिष्ठितम्" इति ॥

तथाच **रामतापनीये**—

"अकाराक्षरसंभूतः सौमित्रिर्विश्वभावनः ।
उकाराक्षरसंभूतः शत्रुघ्नस्तैजसात्मकः ॥
प्राज्ञात्मकस्तु भरतो मकाराक्षरसंभवः ।
अर्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानन्दैकविग्रहः" इति ॥

तस्यैव चतुर्मूर्तेः कृष्णावतारत्वात् । ओंकारश्च कृतस्तथेति वा पाठः ।

तस्मादेव परो रजस इति सोऽहमि-
त्यवधार्य गोपालोऽहमिति भावयेत् ।

तस्मादेवेति । यत एवं तस्मात् । **परो रजस इति** । रजसः परः परोरजास्तस्मै नम इत्यवधार्य सोऽहं स पुमानेवाहमित्यवधार्य[1] गोपाल एवाहं न शोकभागिति भावयेत् । भावना चिन्तनम् ।

---

१ ख. °मित्यवधार्य ।

फलमाह—

स मोक्षमश्नुते स ब्रह्मत्वमधिगच्छति स ब्रह्मविद्भवति

स मोक्षमिति । त्रयाणां व्युत्क्रमेण प्रतिर्ज्ञेया ।

गोपालपदनिर्वचनमाह—

**गोपाञ्जीवान्वा आत्मत्वेनाऽऽ सृष्टिप-
र्यन्तमालाति स गोपालो भवति ह्यों**

गोपानिति । गोपानिन्द्रियपालकान् । आ सृष्टिपर्यन्तम् । आङो व्याख्यानं सृष्टिपर्यन्तमिति । स गोपालो गोपालशब्दवाच्यो भवति । हि निश्चितम् ।

कः श्रेष्ठोऽवतारो यं स्मृत्वाऽस्माल्लोकान्मुक्ता भवन्तीतिप्रश्नस्योत्तरमुक्त्वा कथमस्यावतारस्य ब्रह्मतेत्यस्योत्तरमाह—

तद्यत्तत्सत्परं ब्रह्म कृष्णात्मको नित्यानन्दैकरूपः सोऽहम् ।

तद्यदिति । ओंकारादिवाच्यं तदेवेत्यर्थः । तदेव यत् । तदेव सत् । तदेव परं ब्रह्म । नित्यानन्दैकरूपः । नित्यानन्द एवैकं रूपं यस्य सोऽहं स एवाहं न शोकभाक् ।

ॐ तद्गोपालदेव एव परं सत्यमबाधितं

आत्मनो गोपालैक्यमुक्त्वा गोपालस्य परब्रह्मणैक्यमाह—**ॐ तद्गोपालदेव एवेति** ।

आत्मनो गोपालेनैक्यभावने प्रकारमाह—

सोऽहमित्यात्मानमादाय मनसैक्यं कुर्यात्,

सोऽहमित्यात्मानमिति । मनसा बुद्ध्या ।

कथमैक्योल्लेखोऽत आह—

**आत्मनो गोपालोऽहमिति भावयेत्स
एवाव्यक्तोऽनन्तो नित्यो गोपालः ।**

आत्मनो गोपालोऽहमिति भावयेदिति । स एवाव्यक्तो मायोपाधिः । अनन्तो देशतः परिच्छेदशून्यः । नित्यः कालतः परिच्छेदरहितः ।

कदाचिदपीमां पुरीं न जहामीत्याह—

**मधुरायां स्थितिर्ब्रह्मन्सर्वदा मे भविष्यति ।
शङ्खचक्रगदापद्मवनमालावृतस्तु वै ॥
चित्स्वरूपं परं ज्योतिःस्वरूपं रूपवर्जितम् ।
सदा मां संस्मरन्ब्रह्मन्मत्पदं याति निश्चितम् ॥**

मधुरायामिति । भविष्यति कदाचिदपि न त्यक्ष्यामीत्यर्थः ।

हरेः पूजनस्य सर्वत्र महाफलत्वेऽपि मथुरायां विशेष इत्याह—

मथुरामण्डले यस्तु जम्बुद्वीपस्थितोऽपि वा ।
योऽर्चयेत्प्रतिमां प्रीत्या स मे प्रियतरो भुवि ॥ १९ ॥

मधुरेति । मथुरा मधुरेति चेति शब्दभेदो विश्वे । **जम्बुद्वीप इति ।** तत्रापि भारतखण्डे तत्रापि सप्तपुरीषु तत्रापि मथुरायां विशेष इति बोद्धव्यम् । प्रतिमां पाषाणादिनिर्मितां लक्षीकृत्येत्यर्थः । मां योऽर्चयेत्पूजयेत्स मे मम प्रियतरोऽत्यन्तवल्लभो भुवि भूमौ ॥ १९ ॥

तस्यामधिष्ठितः कृष्णरूपी पूज्यस्त्वया सदा ।
चतुर्धा चास्याधिकारिभेदत्वेन यजन्ति माम् ॥
युगानुवर्तिनो लोका यजन्तीह सुमेधसः ॥

तस्यामिति । हे ब्रह्मंस्तस्यां प्रतिमायामधिष्ठितः कृष्णरूपोपाधिस्त्वया ब्रह्मणा सदाऽहं पूज्यः पूजनीयः । **चतुर्धेति ।** अस्य कृष्णस्य मम रूपं चतुर्धा यजन्ति । अधिकारिभेदत्वेनाधिकारिणं भिनत्तीत्यधिकारिभेदं रूपं तद्भावस्तत्त्वं तेन । के युगानुवर्तिनः । कृते शुक्लं त्रेतायां रक्तं द्वापरे पीतं कलौ श्याममिति । सर्वेऽपि सुमेधसः । विष्णुपराङ्मुखास्तु दुर्बुद्धयः ।

तानि चत्वारि रूपाण्याह—

गोपालं सानुजं रामं रुक्मिण्या सह तत्परम् ॥

गोपालमिति । गोपालं श्यामं कलौ यजन्ति । सानुजम्, अनु पश्चाज्जातौ प्रद्युम्नानिरुद्धौ ताभ्यां सहितमनिरुद्धं पीतं द्वापरे । प्रद्युम्नं रक्तं त्रेतायाम् । रामं सङ्कर्षणं श्वेतं कृते । रुक्मिण्या सह वर्तमानं तत्परं तस्याः प्रियम् ।

चत्वार्यपि ममैव रूपाणीत्याह—

गोपालोऽहमजो नित्यः प्रद्युम्नोऽहं सनातनः ।
रामोऽहं ह्यनिरुद्धोऽहमात्मानमर्चयेद्बुधः ॥
मयोक्तेन स्वधर्मेण निष्कामेन विभागशः ।
तैरयं पूजनीयो वै भद्रकृष्णो निवासिभिः ॥

गोपालोऽहमिति । मदर्चनं पूजयितुः स्वार्चनमेवेत्याह—**आत्मानमिति ।** वस्तुतस्त्वहंब्रह्मोपासनपरो मन्त्रः । अजो नित्यो वासुदेवोऽहं प्रद्युम्नोऽहमित्यात्मानमर्चयेदित्यन्वयः । मयोक्तेन वेदोक्तेन । 'यस्य निःश्वसितं वेदाः' इति श्रुतेः । निष्कामेन फलाभिसंधानरहितेन । विभागशो युगविभागेन वर्णभेदेन वा । तैर्लोकैरयमात्मा भद्रकृष्णो भद्रवनवने कृष्णः । तन्निवासिभिः, तत्प्रदेशस्य पुण्यतमत्वात् ।

मधुरानिवासाधिकारिणमाह—

तद्धर्मगतिहीना ये तस्यां मयि परायणाः ।
कलिना ग्रसिता ये वै तेषां तस्यामवस्थितिः ॥

तद्धर्मेति । तद्धर्मेण विष्णुप्रोक्तेन धर्मेण या गतिः स्वर्गो वाऽपवर्गो वा तद्धीनास्तद्रहिता ये स्वर्गिणां मुक्तानां चाधिकाराभावात्तस्यां मधुरायां वसन्तो ये मयि परायणा अन्यायिनां तीर्थवासे दोषातिशयात् । बहिर्मुखानां निवासे प्रत्युत पापसंभवात् । ये च कलिना युगेन ग्रसिताः । ग्रसितस्कुभितस्तभितोत्तभितेति सूत्रेणेण्णिपातनात्त्र्याय्यम्। अनुत्पन्नज्ञानानां विष्णुपराणां पुरुषार्थसिद्धये वासेऽधिकार इत्यर्थः ।

भक्तानहं त्वरितमनुगृह्णामीत्यभिप्रायेणाऽऽह—

यथा त्वं सह पुत्रैस्तु यथा रुद्रो गणैः सह ।
यथा श्रियाऽभियुक्तोऽहं तथा भक्तो मम प्रियः ॥ १६ ॥

यथा त्वमिति । पुत्रैर्नारदादिभिः सह यथा त्वमभियुक्तो ममत्वाभिमानसहितः । तव यथा नारदादिषु प्रीतिरित्यर्थः । गणैः सह रुद्रो यथाऽभियुक्तः । यथा श्रिया लक्ष्म्याऽहमभियुक्तः प्रीतिमांस्तथा भक्तोऽनन्यगतिर्मे मम प्रियो वल्लभः । तत्र महान्ममाभियोग इत्यर्थः । अथवा यथा त्वं सह पुत्रैर्मम प्रियः । रुद्रो गणैः सह यथा मम प्रियः । यथा च श्रियाऽहमभियुक्तः प्रीतस्तथैव भक्तो मम प्रिय इत्यर्थः ॥ १६ ॥

स होवाचाब्जयोनिश्चतुर्भिर्देवैः कथमेको देवः स्यात् ।

चतुर्भिर्देवैरिति । उत्तरसंख्यायाः पूर्वसंख्याव्यपदेशनिवर्तकत्वान्न हि त्रिपुत्रो द्विपुत्रो भवति ।

प्रश्नान्तरमाह—

एकमक्षरं यद्विश्रुतं ह्यनेकाक्षरं कथं भूतं स होवाच तं हि वै ।

एकमिति । एकमक्षरमोंकारोऽनेकाक्षरमकारोकारमकारार्धमात्रात्मकं कथं भूतं केन प्रकारेण संपन्नम् । अथ वैकमक्षरं ब्रह्म कथमनेकं ब्रह्मविष्णुरुद्रादिभेदेन संपन्नमित्यर्थः । स नारायण उवाच । ह प्रसिद्धौ । तमब्जयोनिम् । हि वै निश्चितम् ।

एकस्याप्यनेकत्वमुपाधिभेदेन संभावयितुमाह—

पूर्वं ह्येकमेवाद्वितीयं ब्रह्माऽऽसीत्तस्मादव्यक्तं व्यक्तमेवाक्षरं तस्मादक्षरान्महन्महतो वा अहंकारस्तस्मादेवाहंकारात्पञ्च तन्मात्राणि तेभ्यो भूतानि तैरावृतमक्षरं भवति ।

पूर्वं हीति । तस्माद्ब्रह्मणोऽव्यक्तं लीनं सद्व्यक्तमेव प्रकटमेवाक्षरं शक्त्याख्यमभूत् । महदव्याकृतम् । अहंकारोऽभिमानः । पञ्च तन्मात्राणि रूपरसगन्धस्पर्शशब्दतन्मा-

त्राणि । भूतानि पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशसंज्ञानि । तैर्भूतैरावृतं वेष्टितम् । अक्षरं पराक्षरमोंकारः ।

अक्षरोऽहम् ।

अतस्तस्य किं पारमार्थिकं रूपमत आह—**अक्षरोऽहमिति ।**

ओंकारोऽहम् ।

किमकारादिरक्षरो नेत्याह—**ओंकारोऽहमिति ।**

स तु नैयायिकानामिवोच्चारितप्रध्वंसीत्याशङ्क्य तस्याव्ययत्वमाह—

अजरोऽभयोऽमृतो ब्रह्माभयं हि वै स मुक्तोऽहमस्म्यक्षरोऽहमस्मि ।

अजर इत्यादि । स ओंकारोऽजरादिरूपः । अजरादिरूपब्रह्मप्रतीकं तद्वाचकश्च । तथाच 'वाचा विरूपनित्यया' इति लिङ्गाद्वाचकस्य नित्यत्वमुचितम् 'सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु' इति श्रुत्या प्रणवस्याव्ययत्वप्रतिपादनाच्च । अहं नारायणोऽजो जातोऽस्मि । तथाऽक्षर ओंकारोऽस्मि ।

मन्त्रेण वास्तवं रूपमाह—

सत्तामात्रं [1]विश्वरूपं प्रकाशं व्यापकं तथा ।
एकमेवाद्वयं ब्रह्म मायया तु चतुष्टयम् ॥

सत्तेति । चतुर्भिर्विशेषणैः कथमेक इत्यस्योत्तरमित्यत आह—**मायया तु चतुष्टयमिति ।**

एकमक्षरमनेकाक्षरं कथमिति प्रश्ने संधिविभागेनानेकत्वं संभवतीत्युत्तरिते केषां संधिः किमात्मकश्च को वर्ण इत्याशङ्क्योत्तरमाह—

रोहिणीतनयो रामो अकाराक्षरसंभवः ।
तैजसात्मकः प्रद्युम्न उकाराक्षरसंभवः ॥
प्राज्ञात्मकोऽनिरुद्धो वै मकाराक्षरसंभवः ।
अर्धमात्रात्मकः कृष्णो यस्मिन्विश्वं प्रतिष्ठितम् ॥

रोहिणीति । अकारेति । 'प्रकृत्याऽन्तःपादमव्यपरे' इत्येकादेशाभावः । रामो विश्व इति ज्ञेयम् । तैजसः स्वापनस्तदात्मकः । प्राज्ञः सुषुप्त्यभिमानी । अर्धमात्रात्मकोऽव्यक्तः स च तुरीय इति ज्ञेयम् ।

रुक्मिण्या मूलप्रकृतेः कृष्णाद्ब्रह्मणोऽनतिरेकमाह—

कृष्णात्मिका जगत्कर्त्री मूलप्रकृतिरुक्मिणी ॥

कृष्णेति । मूलप्रकृती रुक्मिणीत्युद्देश्यविधेयभावेऽपि गमकत्वात्समासः ।

---

१ ग चिन्स्वरूप ।

रुक्मिण्याः प्रकृतित्व उपपत्तिमाह—

व्रजस्त्रीजनसंभूतश्रुतिभ्यो ब्रह्मसंगत—
प्रणवेन प्रकृतित्वं वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥

व्रजेति । व्रजस्त्रीजनत्वेन संभूता याः श्रुतयस्ताभ्यस्तदपेक्षया ब्रह्म कृष्णस्तं संगतो यः प्रणवस्तेन रुक्मिण्याः प्रकृतित्वं ब्रह्मवादिनो वेदविदो वदन्ति । ब्रह्म कृष्णो गोप्यो वेदर्चस्ता दूरस्थाः कृष्णं स्तुवन्ति प्रणवो रुक्मिणी च ब्रह्मणा कृष्णेन साक्षात्संबद्धौ प्रणवश्च जगत्प्रकृतिस्तत्समानयोगक्षेमतया रुक्मिण्यपि प्रकृतिरित्यर्थः । श्लोकार्धे यत्य-भावश्चिन्त्यः ।

तस्मादोंकारसंभूतो गोपालो विश्वसंस्थितिः ॥
क्लीमोंकारं च एकत्वं पठ्यते ब्रह्मवादिभिः ॥
मधुरायां विशेषेण मां ध्यायन्मोक्षमश्नुते ॥

तस्मादित्युपसंहारः । ओंकारसंभूतो गोपालः । ओंकार एव चतुरवयवश्चतुर्धा संभूतः प्रकटीभूतो गोपालः कृष्णो विश्वेषां संस्थितिः स्वरूपेण लोकसंस्थाहेतुः । क्लीमोंकारं क्लींकारमोंकारं च प्रकृत्येति शेषः । प्रस्तुत्यैकत्वं पठ्यते । अर्थान्तरे द्वयस्यैव । **विशेषेणेति ।** वचनादन्यत्रापि ध्यायतो मोक्षो भवति ।

कीदृशी पूजाऽस्येति प्रश्नस्योत्तरार्थमन्तर्यागमाह—

अष्टपत्रं विकसितं हृत्पद्मं तत्र संस्थितम् ।
दिव्यध्वजातपत्रैस्तु चिह्नितं चरणद्वयम् ।
श्रीवत्सलाञ्छनं हृत्स्थं कौस्तुभं प्रभया युतम् ॥

अष्टपत्रमिति । हृत्पद्मं वर्तते तत्र संस्थितं चरणद्वयं ध्यायेदित्यग्रेतनेनान्वयः । हृत्स्थं कौस्तुभं प्रभया युतं श्रीवत्सलाञ्छनं ध्यायेत् । एतच्चावयवध्यानम् ॥

चतुर्भुजं शङ्खचक्रशार्ङ्गपद्मगदान्वितम् ।
सुकेयूरान्वितं बाहुं कण्ठं मालासुशोभितम् ॥
द्युमत्किरीटमभयं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥
हिरण्मयं सौम्यतनुं स्वभक्तायाभयप्रदम् ॥
ध्यायेन्मनसि मां नित्यं वेणुशृङ्गधरं तु वा ॥

चतुर्भुजमिति समुदायध्यानम् । बाहुं कण्ठं च ध्यायेदित्यवयवध्यानम् । द्युमदिति समुदायध्यानम् । हिरण्मयं तप्तहाटकसंनिभमिदमात्मध्यानम् । आत्मा च सूर्यमण्डला-धिष्ठाता पुरुषः स च 'हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेश आ प्रणखात्सर्व एव सुवर्णः' इत्युदित-

१ ग. °म् । शङ्कुत्वं । २ ग. °स्तुभालकृत बुधः । च° । ३ ख. °ण्डले । हि° । ४ ग. °रं रुचा । म° ।

स्वरूपस्तेन हिरण्मयत्वमुक्तम् । सौम्यतनुं रम्यदेहम् । यद्वा सर्वत्रावयवैरवयव्युपलक्षणीयः । ध्यानान्तरमाह—**वेणिवति** । अस्मिन्पक्षे घनश्यामो ध्येयः ।

मधुराशब्दनिर्वचनमाह—

मथ्यते तु जगत्सर्वं ब्रह्मज्ञानेन येन वा ।
तत्सारभूतं यद्यस्यां मथुरा सा निगद्यते ।
अष्टदिक्पालिभिर्भूमिपद्मं विकासितं जगत् ॥

मथ्यत इति । तत्सारभूतं तद्विषयतामापन्नं कृष्णाख्यं यद्यस्माद्यस्यां पुर्यां सा मथुरा निगद्यते कथ्यते । मथ्नाति सारेण कृष्णेन संसारं सा मथुरेति व्युत्पत्त्यन्तरम् । मथुरा मधुरा पुरीति वर्णविवेकः । तेन मधुरत्यपि भवति । 'यथा ह वै सरसि पद्मं तिष्ठति तथा भूम्यां मथुरा तिष्ठति' इत्युक्तम् 'तस्यामधिष्ठितः कृष्णरूपी पूज्यस्त्वया' इति चोक्तं तत्र द्वितीयावरणं ब्रह्मस्थानीयं भूमण्डलस्वरूपं द्वितीयं पद्मरूपमष्टदिक्पालिभिरिति । पद्मत्वं च ब्रह्माण्डस्य ब्रह्मणः पद्मयोनिसमाख्यया सिद्धं ब्रह्माण्डलक्षणे पद्मे ब्रह्मणः प्रथमं जातत्वात् । अष्टौ दिशः पालयन्ति तेऽष्टदिक्पालिन इन्द्राद्यास्तैरेव विकसितं पत्रस्थानीयैर्भूमिरेव पद्मं जगद्विश्वरूपं विकसितं प्रबुद्धम् ।

ननु पद्ममुदकोद्भवं भवतीत्यत आह—

संसारार्णवसंजातं सेवितं सममानसैः ।

संसारार्णवसंजातमिति । संसारोऽर्णव इव दुरवगाहत्वात्ततः संजातमुत्पन्नम् । ननु पद्मं हंसैः सेव्यतेऽत उक्तं सेवितं सममानसैरिति । समान्तःकरणैः समदर्शिभिर्विष्णुपरायणैः । मथुरास्थितविष्णुपीठपद्मतया सेवितमाराधितमन्यदपि पद्मं समैस्तुल्यवर्णादिभिर्हंसैः सेव्यते ।

ननु विष्णोः सर्वैश्वर्यस्य निकेतनं सपताकेन ध्वजेन भाव्यमत आह—

चन्द्रसूर्याम्बरोचित्या ध्वजो मेरुर्हिरण्मयः ॥

चन्द्रेति । ध्वजो मेरुर्हिरण्मय इति । ध्वजदण्डस्थानीयो हिरण्मयो मेरुः । कस्मादिदं निश्चितमत आह—**चन्द्रसूर्याम्बरोचित्येति** । चन्द्रसूर्यलक्षणं यदम्बरं शुभ्रवस्त्रं पताकास्थानीयं तस्यौचित्योचितस्य भाव औचिती तया ध्वजपटस्थानीयसूर्येन्दुदर्शनान्मेरोः सुवर्णध्वजदण्डताऽनुमीयत इत्यर्थः । चन्द्रसूर्याविवौचित्येति पाठे । ननु राज्ञश्चामराभ्यां भाव्यं तत्स्थानीयौ कावत आह—**चन्द्रेति** । चामराविति शेषः । चन्द्रसूर्यौ चामराविव ज्ञेयौ । तत्र हेतुः—**औचित्येति** । चलत्वोज्ज्वलत्वाभ्यामुचितत्वादित्यर्थः । अत्र पक्षे ध्वजस्थानीयो मेरुरुच्चत्वात् ।

आतपत्रं ब्रह्मलोकं मेरोर्ध्वचरणः स्मृतम् ॥

---

१ घ मयोर्ध्वं ।

मधुराप्रतिष्ठितभवत्पीठे किमातपत्रमित्यपेक्षायामुक्तम् । आतपत्रं ब्रह्मलोकं ब्रह्मलोकः स्मृतं स च ब्रह्मलोको ममोर्ध्वचरणस्तृतीयपदम् । ब्रह्मलोकमिति लिङ्गव्यत्ययः । मयोर्ध्वचरणं स्मृतमिति पाठे मयोर्ध्वचरणत्वेन स्मृतं संभावितमित्यर्थः ।

श्रीवत्सलाञ्छनं हृत्स्थमित्युक्तं हृदि च ब्रह्मामृतं परमस्ति निर्वचनं चास्ति हृद्ययमात्मेति हृदयं तेन संस्थानत्वाच्छ्रीवत्सो लाञ्छनं शुक्लावर्तो हृत्स्थो भृगुचरणस्पर्शनिर्मितः सलक्षणो ब्रह्मत्वेनोपास्य इत्याह—

श्रीवत्सं च स्वरूपं च वर्तते लाञ्छनैः सह ॥
श्रीवत्सलाञ्छनं तस्मात्कथ्यते ब्रह्मवादिभिः ॥

श्रीवत्सं चेति । स्वरूपं ब्रह्म लाञ्छनैर्लक्षणैर्हृत्स्थत्वोज्ज्वलत्वादिभिः सहितं वर्तते तस्माच्छ्रीवत्सलाञ्छनं ब्रह्मवादिभिर्वेदवादिभिः कथ्यते । चित्स्वरूपं चेति पाठे स्पष्टम्।[1]

कौस्तुभमणौ सर्वतेजोदृष्टिमाह—

येन सूर्याग्निवाक्चन्द्रतेजसा स्वस्वरूपिणा ।
वर्तते कौस्तुभमणिं तं वदन्तीशमानिनः ॥

येनेति । येन कारणेन सूर्याग्निवाणीचन्द्रतेजसा स्वस्वरूपिणा ब्रह्मतेजसा च वर्तते तेन मणितेजोरूपमीशमानिनः परमेश्वरभक्तं वदन्ति ब्रुवते । कौस्तुभस्य स्वरूपतेजस्त्वे संमतिः **सात्वततन्त्रे**—

"आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगुणात्मकम् ।
दधार कौस्तुभमणिं निर्गुणं भगवान्हरिः" इति ॥

'चैत्यस्य तत्त्वममलं मणिमस्य कण्ठे' इति च **परमहंससंहितायाम्** । कौ पृथिव्यां स्तोभते रुणद्धि सर्वतेजांसि कौस्तुभ इति विग्रहः । स्तुभ निरोधने । वाक्तेजस्त्वम् । 'तेजोमयी वाक्' इति श्रुतेः ।

गुणत्रयाहंकारभूतपञ्चकत्वेन शङ्ख उपास्य इत्याह—

सत्त्वं रजस्तम इति अहंकारश्चतुर्विधः ।
पञ्चभूतात्मकः शङ्खः परोरजसि संस्थितः ॥

सत्त्वमिति । **चतुर्विध इति** । वैकारिको देवतामनोयोनिः । तैजस इन्द्रिययोनिः। तामसो भूतादिः पञ्चभूतयोनिः । न किंचिदहमस्मि सर्वमहमस्मीति वा प्रपञ्चातीतश्चतुर्थः । यथा **भगवतोक्तम्**—'अहं सर्वस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा' इत्यादि । पञ्चभूतात्मक इत्यनेन पाञ्चजन्यप्राज्ञव्युत्पत्तिर्दर्शिता । परोरजसि रजःपरे श्रीकृष्णकरे संश्रितः ।

मनोदृष्ट्या चक्रमुपास्यमित्याह—

चलस्वरूपमत्यन्तं मनश्चक्रं निगद्यते ।

---

१ घ. °स्म चित्स्वरू° ।

चलस्वरूपमिति । चक्रं सुदर्शनं मनो निगद्यत इत्यन्वयः । चलस्वरूपमित्यनेन सादृश्यं दर्शितम् । 'एतन्मनोमयं चक्रं मया सृष्टं विसृज्यते' इति **वाराहे** ब्रह्मवाक्यम् ।

शार्ङ्गे मायादृष्टिमाह—

आद्या माया भवेच्छार्ङ्गं पद्मं विश्वं करे स्थितम् ।

आद्येति । करे स्थितं पद्मं विश्वरूपेणोपास्यमित्याह—**पद्ममिति** ।

मूलविद्यारूपेण गदोपास्येत्याह—

आद्या विद्या गदा वेद्या सर्वदा मे करे श्रिता ।

आद्येति । वेद्या ज्ञेया । आद्यविद्या **याज्ञवल्क्येनोक्ता**—

"पुराणन्यायमीमांसा धर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ।
वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश" इति ।

अत एव गदेति नाम गदति वदति सर्वार्थानादौ । अत एव साधूपकाराय मया करेऽभयस्थाने धृतेत्याह—**सर्वदेति** । 'बुद्धिरूपां गदां विद्यात्' इति **पारमहंसी** संहिता । 'गदा तु कालिका साक्षात्' इति **कृष्णोपनिषच्छ्रुते**राद्याऽविद्या गदेति व्याख्येयम् । 'बुद्धिरूपां गदां विद्यात्' इति तु बुद्धेस्तदाश्रितत्वाभिप्रायेण ।

केयूरचतुष्टये तु पुरुषार्थचतुष्टयदृष्टिः कर्तव्येत्याह—

धर्मार्थकामकेयूरैर्दिव्यैर्नित्यमवारितैः ।

धर्मेति । धर्मादिग्रहणं मोक्षस्याप्युपलक्षणम् । दिव्यैरलौकिकैर्नित्यं सर्वदाऽवारितैरप्रतिहतैरुपलक्षिते कर इति संबन्धः । चतुर्षु करेषु चत्वारः केयूरा धर्मादय इत्यर्थः । विद्यावति करे पुरुषार्थवत्त्वमुचितमेव ।

स कण्ठो ब्रह्मैवेत्याह—

कण्ठं तु निर्गुणं प्रोक्तं माल्यते माययाऽजया ।
माला निगद्यते ब्रह्मंस्तव पुत्रैस्तु मानसैः ॥

कण्ठं त्विति । कण्ठं कण्ठः । निर्गुणं गुणातीतम् । मल मल्ल धृतौ ण्यन्तः । अजया मायया हेतुकर्त्र्या । हे ब्रह्मन् । मानसैः सनकादिभिस्तव माला निगद्यते ।

किरीटं कूटस्थस्वरूपदृष्ट्या ध्यायेदित्याह—

कूटस्थस्य स्वरूपं च किरीटं प्रवदन्ति माम् ।
अक्षरोत्तमं प्रस्फुरत्तत्कुण्डलं युगुलं स्मृतम् ॥
ध्यायेन्मम प्रियो नित्यं स मोक्षमधिगच्छति ।
स मुक्तो भवति तस्मै च आत्मानं ददामीति ॥

एतत्सर्वं भविष्यति मया प्रोक्तं विधे तव ।
स्वरूपं द्विविधं चैव सगुणं निर्गुणं तथा ॥ १७ ॥

कूटस्थस्येति । सर्वोपरिस्थितत्वसाम्येन । युगलं युग्मरूपं कुण्डलं यत्स्मृतं तत्प्रस्फुरति दीप्यमानमक्षरोत्तममोंकारं यो ध्यायेत्स मम कथितं सगुणं च निर्गुणं च सकाम्यो मेरोः शृङ्ग इत्यादिना सगुणं पूर्वं ह्येकमेवाद्वितीयं ब्रह्माऽऽसीदित्यादिना निर्गुणम् । उपासने न वस्तुतत्त्वमपेक्षितमिति न्यायेनातद्ब्रह्मादिबुद्धिवदतस्मिंस्तत्त्वदृष्टिः क्रियत इत्याशङ्कानिवृत्त्यर्थं स्वरूपपदोपादानम् । तेन श्रीवत्सादिकं वस्तुतश्चित्स्वरूपादिकमेव न त्वारोप इति भावः ॥ १७ ॥

इदानीमुक्तानां द्वादशमूर्तीनां यजनप्रकारमधिकारमधिकरणं च पृच्छति—

स होवाचाब्जयोनिर्व्यक्तानां मूर्तीनां प्रोक्तानां कथं वाऽवधारणा भवन्ति कथं वा देवा यजन्ति रुद्रा यजन्ति ब्रह्मा यजति विनायका यजन्ति द्वादशाऽऽदित्या यजन्ति वसवो यजन्त्यप्सरसो यजन्ति गन्धर्वा यजन्ति स्वपदं गताऽन्तर्धाने तिष्ठति कां मनुष्या यजन्ति स होवाच तं तु ह वै नारायणो देवः,

स इति । व्यक्तानां प्रत्यक्षाणां विविक्तानां कथं वा केन प्रकारेण । अवधारणा निश्चयः । कथं वाव धारणेति वा पदच्छेदः । वावशब्दः संबोधने धारणा निश्चयः । अन्तर्हितमूर्तिव्यावृत्त्यर्थं व्यक्तानामिति विशेषणम् । कथं वेति देवसामान्यप्रश्नः । रुद्रा इत्यादिर्विशेषप्रश्नः । सर्वत्र प्रकारविषयः प्रश्नः । **स्वपदं गतेति ।** अप्रत्यक्षतया च कथं तिष्ठतीति । स्वपदगादन्तर्धान इति पाठे द्युलोकगमनादन्तर्हिता कथं तिष्ठतीत्यर्थः । तु पुनः । तं ब्रह्माणम् । ह प्रसिद्धौ । वै निश्चितम् । देव ईश्वर उवाच ।

अधिकारिणमाह—

आद्या अव्यक्ता द्वादश मूर्तयः सर्वेषु लोकेषु
सर्वेषु देवेषु सर्वेषु मनुष्येषु तिष्ठति

आद्या इति । अव्यक्ता लोकैरज्ञायमानाः । सर्वलोकस्थितानां मूर्तीनामव्यक्तत्वं **गीतासूक्तम्**—"मया ततमिदं विश्वं जगदव्यक्तमूर्तिना" इति । अदृष्टा अप्यव्यक्ता उक्ताः ॥

व्यक्ता आह—

रुद्रेषु रौद्री ब्रह्मण्येव ब्राह्मी देवेषु दैवी मानसेषु मानसी विनायके विघ्ननाशिन्यादित्येषु ज्योतिर्गन्धर्वेषु गान्धर्व्यप्सरःस्वेवं

---

१ ख. ...विष्य त्वं मे । २ घ. 'पदगादन्त' ।

गौर्वसुष्वेवं काम्याऽन्तर्धाने प्रकाशने आवि-
र्भावा तिरोभावा केवला तु स्वपदे तिष्ठति

रुद्रेष्विति । ब्रह्मणि ब्राह्म्ये वेत्यन्वयः । ज्योतिर्ज्योतीरूपा । एवं पूर्वोक्तप्रकारेणाप्सरःसु गौर्नाम्ना । काम्या नाम्ना । अन्तर्धाने उद्देश्ये सति तिरोभावा तिष्ठति प्रकाशने उद्देश्ये सति स्वपद आविर्भावा तिष्ठतीत्यन्वयः "आविर्भावतिरोभावौ शक्ती वै मुरवैरिणः" इति **पञ्चरात्रे ।** कदाचिदाविर्भवति भक्तानुग्रहवशादाविर्भावा तथा तिरो भवति तिरोभावा । **स्वपदे तिष्ठतीति ।** एका तु स्वपद एव वैकुण्ठे तिष्ठतीत्यर्थः ।

त्रिगुणात्मिका मनुष्येष्वित्याह—

तामसी सात्त्विकी राजसी मानुषी विज्ञानघन आनन्द-
घनः सच्चिदानन्दैकरसे भक्तियोगे तिष्ठति ॥ १८ ॥

तामसीति । गुणत्रयवती मानुषीत्यर्थः । विज्ञानघनस्तथाऽऽनन्दघनो भक्तियोगे तिष्ठति । प्रेमात्मकभक्तियोगगम्य सच्चिदानन्दमात्रैकविषयस्य विज्ञानघन एव संभवात् । न वा अरे पुत्राणामिति न्याये स्वभिन्न प्रेमरसस्य गौणत्वाद्भिन्नस्य निरुपाधिकप्रियत्वाभावाद्विज्ञानघनः सैन्धवघनवद्विज्ञानैकमूर्तिः ॥ १८ ॥

इदानीं सप्तदशभिः पर्यायैर्नारायणो गोपालस्तुतिमुपदिशति—

***ॐ टां प्राणात्मने टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै प्राणात्मने नमो नमः ॥ १ ॥ ॐ टां कृष्णाय गोविन्दाय गोपीजनवल्लभाय टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ २ ॥ ॐ टामपानात्मने टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मा अपानात्मने नमो नमः ॥ ३ ॥ ॐ टां कृष्णाय प्रद्युम्नायानिरुद्धाय टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ ४ ॥ ॐ टां व्यानात्मने टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै व्यानात्मने नमो नमः ॥ ५ ॥ ॐ टां कृष्णाय रामाय टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ ६ ॥ ॐ टामुदानात्मने टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मा उदानात्मने नमो नमः ॥ ७ ॥ ॐ टां कृष्णाय देवकीनन्दनाय टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ ८ ॥ ॐ टां समानात्मने टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै समानात्मने नमो नमः ॥ ९ ॥ ॐ टां गोपालाय निजस्वरूपाय टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १० ॥ ॐ टां योऽसौ प्रेयानात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः**

* ग. ङ. पुस्तकयोः सर्वमन्त्रेषु 'ओं टाम्' इत्यस्य स्थाने 'ओम्' इति टामित्यस्य स्थाने ओमिति ।

१ ङ. काशिन्यावि' । २ ग. ङ. वा स्वपदे ति ।

॥ ११ ॥ ॐ टां योऽसाविन्द्रियात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥१२॥ ॐ टां योऽसौ भूतात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १३ ॥ ॐ टां योऽसावुत्तमपुरुषो गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १४ ॥ ॐ टां योऽसौ परब्रह्मगोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १५ ॥ ॐ टां योऽसौ सर्वभूतात्मा गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १६ ॥ ॐ टां योऽसौ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमतीत्य तुर्यातीतो गोपालः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ॥ १७ ॥

ॐ टां प्राणात्मने टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै प्राणात्मने नमो नम इत्याद्यपर्यायः। टान्तं चन्द्रमनुस्मरन्निति टकारस्याङ्गन्यासे चन्द्ररूपत्वेनोक्तत्वाट्टकारश्चन्द्रबीजं तेनाऽऽद्यदीर्घद्वययतेन क्रमेण सर्वत्र संपुटा मन्त्राः। ततः परं तत्सदिति ब्रह्मवाचकौ शब्दौ। ततो भूराद्यास्तिस्रो व्याहृतयः। ततस्तस्मै संपुटितमन्त्रोक्ताय नमो नम आदराय द्विरुक्तिः। तत्सदादि सप्तदशस्वपि तुल्यम्। एवं च गोविन्दादिविष्णुमन्त्राः पञ्चभिः प्राणादिमन्त्रैर्ग्रथिताः कार्याः।

ग्रथनलक्षणं तु—"मन्त्रार्णान्तरितान्कुर्यान्नामवर्णान्यथाविधि।
ग्रथनं तद्विजानीयात्प्रशस्तं शान्तिकर्मणि" इति।

अत्र मन्त्रार्णानां नामवर्णग्रहणं पत्राणामपि परस्परग्रथकानामुपलक्षणम्। तत्र क्रमः प्राणापानसमानोदानव्यानानां प्रथमतृतीयपञ्चमसप्तमनवमा मन्त्रा एषु तस्मै परतो वैशब्दो नास्ति। कृष्णगोविन्दगोपीजनवल्लभानां चतुर्थ्यन्तानां द्वितीयः। कृष्णप्रद्युम्नानिरुद्धानां चतुर्थ्यन्तानां चतुर्थः। कृष्णरामयोश्चतुर्थ्यन्तयोः षष्ठः। श्रीकृष्णदेवकीनन्दनयोस्तादृशयोरष्टमः। गोपालनिजस्वरूपयोस्तादृशयोर्दशमः। ततः सप्त मन्त्राः सप्तगोपालाना प्रथमान्तानां तत्र प्रेयानात्मा गोपाल एकादशः। इन्द्रियात्मा गोपालो द्वादशः। भूतात्मगोपालस्त्रयोदशः। उत्तमपुरुषो गोपालश्चतुर्दशः। परब्रह्मगोपालः पञ्चदशः। सर्वभूतात्मा गोपालः षोडशः। जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तमतीत्य तुर्यातीतो गोपालः सप्तदशः। एषां सप्तानामां टां योऽसाविति प्रथमतः टां तत्सद्भूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नम इत्यन्ते पठनीयम्॥

एतन्मन्त्रस्तुत्यस्य गोपालस्य पारमार्थिकं रूपं मन्त्रेणाऽऽह—

एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा।
कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्च॥

एक इति। प्रागेव व्याख्यातोऽहं कृष्णाभिधो नारायणः। एक इत्यादिरष्टादशः

पर्यायः । एष्वष्टादशाक्षरस्यैकैकमक्षरं सबिन्दुकमादौ प्रयोक्तव्यमित्याम्नायः । अयं कृष्णाख्यमूलव्यूहस्याष्टादशतत्त्वव्यूहः ।

रुद्राय नम आदित्याय नमो विनाय-
काय नमः सूर्याय नमो विद्यायै नमः ।

रुद्रादित्यविनायकसूर्यविद्याः कृष्णार्चनेनऽवश्यमर्च्या इत्याह–**रुद्राय नम इत्यादि** ।

आयुधोपलक्षितानिन्द्रादीनन्ते पूज्यान्स्मारयति—

इन्द्राय नमोऽग्नये नमः पित्रे नमो निर्ऋतये नमो वरुणाय
नमो मरुते नमः कुबेराय नम ईशानाय नमो ब्रह्मणे नमः

इन्द्राय नम इत्यादि । पित्रे यमाय । मरुते वायवे । ब्रह्मणे नम इति पूर्वेशानयोरन्तरे । अनन्ताय नम इति रक्षोवरुणयोरन्तर इत्यपि द्रष्टव्यम् ।

सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ।

किं बहुना सर्वदेवमयो हरिः पूज्य इत्याह—**सर्वेभ्य इति** ।

नारायणब्रह्मणोः संवादमनुष्टुभा दुर्वासा गान्धर्वी प्रत्युपसंहरति—

दत्त्वा स्तुतिं पुण्यतमां ब्रह्मणे स्वस्वरूपिणे ।
कर्तृत्वं सर्वलोकानामन्तर्धाने बभूव सः ॥

दत्त्वा स्तुतिमिति । स्तुतिं सप्तदशमन्त्रात्मिकाम् । सर्वलोकानां कर्तृत्वं च ब्रह्मणे दत्त्वाऽन्तर्धाने फलभूते मयि सति बभूव स्वात्मानं भूतवान् । यस्य च भावेनेति सप्तमी। आत्मधारणं तिरोधानेन लक्ष्यते । इ प्रसिद्धम् । स इति पाठः । आदितो नारायणः कथं चास्मासु जातो गोपाल इत्यादिप्रश्नानामष्टानामुत्तरं यथासंभवमस्मिन्ग्रन्थकलापे द्रष्टव्यम् । मायिकं जन्म ब्रह्मण उपदेशादेतत्स्वरूपं मया ज्ञातमित्याद्युत्तरम् ।

ब्रह्मनारदादिभ्यो मया श्रुतोऽर्थस्त्वा प्रत्युक्तो न पुनः प्रतारयितुं कल्पित इत्याह–

ब्रह्मणो ब्रह्मपुत्रेभ्यो नारदात्तु श्रुतं यथा ।
तथा प्रोक्तं तु गान्धर्वि गच्छ त्वं स्वालया-
न्तिकं गच्छ त्वं स्वालयान्तिकमिति ॥ १० ॥

इत्यथर्ववेदोपनिषदि गोपालोत्तरतापनीयोपनिषत्समाप्ता ॥ १२ ॥

ब्रह्मण इति । नारीं त्वां दातुमुपदेष्टुं मया यथा श्रुतं तथा प्रोक्तं न न्यूनातिरिक्तं श्रद्धत्स्व सौम्ये हे गान्धर्वि त्वमिममर्थं चिन्तयन्ती स्वस्याऽऽलयस्यान्तिकं समीपं मथु-

१ ६. थ.यथे ।

मर्थाद्गच्छ प्राप्नुहि । वचनभङ्ग्या ब्रह्मैव प्राप्नुहीत्युक्तं भवति । *नारदात्तु श्रुतं यथेति क्वचिद्द्वितीयः पाठः ॥ १९ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिकोत्तरकृष्णके ॥ १ ॥

इति श्रीनारायणविरचिता गोपालोत्तरतापनीयोप-
निषद्दीपिका समाप्ता ॥ १७ ॥

---

* आदर्शपुस्तकेषु त्वयमेवोपलभ्यते ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

चूलिकोपनिषत् ।

नारायणविरचितदीपिकासमेता ।

चूलिका चूडिका लोके स्तम्भाग्रं तीक्ष्णमुच्यते ।
तद्वद्वेदान्तभागोऽयं चतुष्खण्डा हि पञ्चमी ॥ १ ॥

योगफलमात्मदर्शनं स चाऽऽत्माऽतिसंनिहितोऽपि कण्ठस्थहारवत्पराग्दृष्टिना गुरुं विना न दृश्यत इति तद्बोधनार्थमुत्तरो ग्रन्थस्तत्र हाररूपकेणाऽऽह—

ॐ अष्टपादं शुचिर्हंसं त्रिसूत्रं मणिमव्ययम् ॥
द्विवर्तमानं तेजसेद्धं सर्वः पश्यन्न पश्यति ॥ १ ॥

अष्टपादमिति। अष्टौ प्रकृतिरूपाः पादा अवयवा अस्य तमष्टपादम्।

तदुक्तम्—"भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।
अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा" इति ॥

अस्याः पादत्वं सर्वतः प्राथम्यसाम्यात् । शुचिरुज्ज्वलः । शुचिःशब्दः सकारान्तो नपुंसकः । शुचिमिति वा पाठः । हन्त्यज्ञानमिति हंसस्तम् । त्रीणि सूत्राणि धर्मार्थकामा यस्य मोक्षस्य स्वरूपानतिरेकात् । त्रयो गुणा वा तिस्रो नाड्यो वा । मणिं प्रकाशत्वात् । न विविधमेत्यव्ययमेकरूपम् । द्वयोः स्थूलसूक्ष्मदेहयोर्वर्तमानं तिष्ठन्तं द्विवर्तमानम् । तेजसा प्रकाशेनेद्धं दीप्तं तेजसेद्धं छान्दसी वृद्धिः । एवंविधमात्मानं कण्ठस्थहारमिव सर्वो लोकः पश्यन्नपि न पश्यति । हारोऽप्यष्टकन्दुकावयव उज्ज्वलो हंसलक्षणोपेतस्त्रिवृत्सूत्रो मणिमयो दृढो द्वयोर्दक्षिणोत्तरभागयोर्वर्तमानस्तेजसा दीप्तश्च भवति । सर्वो लोकस्तं पश्यन्नप्यतिसांनिध्यान्न पश्यति ॥ १ ॥

तर्हि तद्दर्शने क उपाय इत्यत आह—

भूतसंमोहने काले भिन्ने तमसि वैश्वरे ॥
अन्तः पश्यति सत्त्वस्थं निर्गुणं गुणगह्वरे ॥ २ ॥

भूतेति । भूतमोहजनके काले कृष्णवर्णे ऐश्वरे ईश्वराधिष्ठिते तमस्यज्ञाने भिन्ने नष्टे सत्यन्तरेव संनिहितं पश्यति सत्त्वस्थं बुद्धिस्थं तत्साक्षिणं तत्प्रकाश्यं वा । " दृश्यते

स्वग्न्यया बुद्ध्या " इति श्रुतेः । स्वयं निर्गुणमपि गुणकोटरे लिङ्गेऽहमिति भासमानं मेघमण्डल इव सूर्यम् ॥ २ ॥

अशक्यः सोऽन्यथा द्रष्टुं ध्येयमानः कुमारकः ॥
विकारजननीं मायामष्टरूपामजां ध्रुवाम् ॥ ३ ॥
ध्यायतेऽध्यासिता तेन तन्यते प्रेरिता पुनः ॥
स्तूयते पुरुषार्थं च तेनैवाधिष्ठिता पुरा ॥ ४ ॥

स कुमारको जरारहितः "त्वं कुमार उत वा कुमारी" इति मन्त्रवर्णात्। अन्यथेश्वरानुग्रहेण तमोभेदं विना प्रकारान्तरेण द्रष्टुमशक्यः । ध्येयमानो बाह्यदृष्ट्या चिन्त्यमानोऽपि । छान्दस एकारः । अथवाऽद्यापि ध्येयं चिन्तनीयं विचार्य मानं प्रमाणमस्य दुर्विज्ञेयत्वात् । मायां ध्यायते चिन्तयति जगत्सृष्ट्यर्थं संभावयति नारीमिवर्तुस्नाताम् ।

तदुक्तम्—"मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम् ।
संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत" इति ॥

तेनाध्यासिताऽऽक्रान्ताऽऽरूढा प्रेरिता च सती तन्यते स्वयमेव कार्यरूपेण तता भवति । कर्मकर्तरि कर्मप्रत्ययः । तेनैवाधिष्ठिता सती पुरा पुरुषार्थं भोग्यम् । स्तूयते प्रस्तुतवती । कर्मकर्ता । पुरि लुङ्चास्म इति भूतेऽनद्यतने लट् ॥ ३ ॥ ४ ॥

भोग्यवस्तुजनकत्वेन मायां धेन्वा रूपयति—

गौरनादवती सा तु जनित्री भूतभाविनी ॥
असिता सितरक्ता च सर्वकामदुघा विभोः ॥ ५ ॥

गौरिति । इयं गौर्दोग्ध्रीश्वरवाहनानडुद्वत्सा चेत्किं हम्बारं करोति नेत्याह—**अनादवतीति** । नादरहिताऽचेतनत्वाद्वक्तुमसमर्थेश्वराधीनेत्यर्थः । यद्वा गौरी शुक्ला सत्त्वप्रधाना सती नादवती वेदप्रवर्तिका । पुंवद्भावः । सर्वस्य । "गौरं शुक्लेऽरुणेऽपि च" इति **विश्वः** । असिता तामसी । सिता चासौ रक्ता च सितरक्ता सात्त्विकी राजसी चेत्यर्थः । विभोरीश्वरस्य । सर्वकामदुघा सर्वान्कामान्दोग्धि यथेष्टकार्यकारी(रिणी) । **महानारायणीये श्वेताश्वतरे** चास्याश्छागीसाम्यमुक्तम्—" अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बह्वीः प्रजाः सृजमानां सरूपाः । अजो ह्येको जुषमाणोऽनु शेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः" इति ॥ ५ ॥

इति प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

जीवानां बहुत्वं भोक्तृत्वमीश्वरस्यैकत्वं प्रयोजकत्वं चाऽऽह—

पिबन्ते नामविषयमसंख्याताः कुमारकाः ।
एकस्तु पिबते देवः स्वच्छन्देन वशानुगः ॥ ६ ॥

---

१ ख. जनयन्ती । २ क. ग. पिबान्ति ।

[1]पिबन्त इति। नाम शब्दो विषयोऽर्थः। छान्दसत्वात्कर्त्रभिप्राये क्रियाफल आत्मनेपदम्। प्रयोजकव्यापारः कर्त्रभिप्रायं क्रियाफलमिति कैयटः। वशा वन्ध्या तामनुगतः। पर्वतराजपुत्र्या अप्रकृतत्वात्। यद्वा वशाः स्वविधेया अनुगाः परिवारो यस्य वशानुगः ॥ ६ ॥

तर्हि किमस्य सर्वथा भोक्तृत्वं नेत्याह—

ध्यानक्रियाभ्यां भगवान्भुङ्क्तेऽसौ प्रथमं प्रभुः।

ध्यानक्रियाभ्यामिति। प्रथमं ध्यायति भगवानिदमिति ततः पश्यति सैव क्रिया तेन स प्रथमं भुङ्क्ते तदुच्छिष्टमन्यो भुङ्क्ते। ध्यात्वाऽवलोकनमेव तस्य भोजनम्। "न वै देवा अश्नन्ति न पिबन्त्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्ति" इति **श्रुतेः।**

भुङ्क्त इत्युक्ते कां भुङ्क्ते तत्राऽऽह—

सर्वसाधारणीं दोग्ध्रीमिज्यमानां सुयज्वभिः ॥ ७ ॥

सर्वेति। सर्वेषां साधारणीं सममोग्यामकृताकृतरूपामित्यर्थः। "एकमस्य साधारणम्" इति **श्रुतेः।** दोग्ध्री तु स्वमक्षमपेक्षतेऽन्यथा दोहासंभवादत आह। इज्यमानां सुयज्वभिः। साधुयाज्ञिकैर्हव्यकव्येन पूज्यमानाम् ॥ ७ ॥

तर्हि तेषामन्यापेक्षया फलविशेषेण भाव्यमित्यपेक्षायामाह—

पश्यन्त्यस्यां महात्मानं सुपर्णं पिप्पलाशनम्।
उदासीनं ध्रुवं हंसं स्नातकाध्वर्यवो ह्वयेत् ॥ ८ ॥

पश्यन्तीति। वृक्षस्थानीयमेकं देहं त्यक्त्वा देहान्तरं गच्छतीति सुपर्णोपमं सुपर्णम्। पिप्पलं कर्मफलमश्नाति तं पिप्पलाशनम्। वस्तुवृत्त्योदासीनं स्नातकाध्वर्यवो ह्वाद्धोमात्पश्यन्तीत्यन्वयः। आत्मदर्शनमेव यागादिफलम्। वहेदिति पाठे तानियं वहन्निर्वहेद्योगक्षेमादिनेति व्याख्येयम्। हव इति पाठे हवनकर्मणि। हय इति पाठे हयोऽश्वस्तदुपलक्षितेऽश्वमेधकर्मणि। हयेदिति पाठे तानियं वर्धयेत् ॥ ८ ॥

आध्वर्यवफलमुक्त्वा हौत्रफलमाह—

शंसन्तमनुशंसन्ति बह्वृचाः शस्त्रकोविदाः।

शंसन्तमिति। शस्त्रकोविदाः। सपादवन्तो मन्त्र ऋक्तया केवलया स्तुतिः **शस्त्रं** गीयमानया तया स्तुतिः स्तोत्रम्। "ऋग्भिः शंसन्ति यजुर्भिर्यजन्ति सामभिः स्तुवन्ति" इति **यास्कवचनात्।** शस्त्रे कोविदाः कुशलाः। फलं पूर्वोक्तमेवानुसंधेयं सर्वत्र।

सामगानां व्यापारमाह—

रथंतरं बृहत्साम्नि सप्तवैत च गीयते ॥ ९ ॥

---

१ ख. पिबन्तीति। २ ख. बहव.। ३ ख ग. शास्त्रकोविदा.।

रथंतर इति । रथंतरे गीयते बृहत्साम्नि गीयते । सामगैर्दोग्ध्रीपतिरिति शेषः । किं बहुना सप्तैवैते च सामभेदा गायन्तीति विपरिणामः । रथंतरं बृहत्साम वैरूपं वैराजं महानाम्नी रेवती वामदेव्यमिति सप्त सामानि । दोग्ध्रीपतिः फलं पूर्वोक्तं ददातीति ज्ञेयम् ॥ ९ ॥

अथर्वणां व्यापारमाह—

मन्त्रोपनिषदं ब्रह्म पदक्रमसमन्वितम् ।
पठन्ति भार्गवा ह्येतदथर्वाणो भृगूत्तमाः ॥ १० ॥

मन्त्रेति । मन्त्राश्चोपनिषदं च मन्त्रोपनिषदम् । उपनिषदशब्दोऽकारान्तो नपुंसकमस्ति । ब्रह्म ब्राह्मणं पठन्ति मायापतिं भजन्तीति भावः ॥ १० ॥

इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

भार्गवग्रन्थानां विषयमीश्वरमाह—

ब्रह्मचारी च व्रात्यश्च स्कम्भोऽथ पलितस्तथा ।
अनड्वाल्लोहितोच्छिष्टः पठ्यते भृगुविस्तरे ॥ ११ ॥
कालः प्राणश्च भगवान्मन्युः पुरुष एव च ।
शर्वो भवश्च रुद्रश्च श्यावाश्वः सासुरस्तथा ॥ १२ ॥

ब्रह्मचारीत्यादिसार्धद्वाभ्याम् । ब्रह्मचारित्वव्रात्यत्वाभ्यां सर्वविरुद्धधर्मा अस्मिन्न विरुद्धा इत्युक्तम् । स्कम्भः स्तम्भकः । स्कम्भिः स्तम्भे । वृद्धः कुमारश्चेति विरुद्धम् । अनडुत्त्वं वाह्यवाहकयोरेकत्वात् । लोहितोच्छिष्ट आर्द्रगजचर्मपरिधानत्वात् । कालः संहर्तृत्वात् । प्राणो वायुमूर्तित्वात् । मन्युस्तमउपाधिना । शर्वः । शॄ हिंसायाम् । भवति प्रभवति भवः । रोदनाद्रुद्रः । श्यावा विकृता अश्वा इन्द्रियाणि नेत्रादीनि यस्य । त्रिनेत्रदशभुजादिरूपत्वात् । असुरैर्बाणादिभिः सहितः सासुरः ॥ ११ ॥ १२ ॥

प्रजापतिर्विराट्चैव पार्ष्णिः सलिल एव च ।
स्तूयते मन्त्रसंयुक्तैरथर्वविहितैर्विभुः ॥
तं षड्विंशकमित्येके सप्तविंशं तथाऽपरे ॥ १३ ॥
पुरुषं निर्गुणं सांख्यमथर्वाणं शिरो विदुः ।
चतुर्विंशतिसंख्याकमव्यक्तं व्यक्तदर्शनम् ॥ १४ ॥

पार्ष्णिः पादपृष्ठं तत्तुल्यः संहारे लोकमर्दनात् । सलिलः सलिलवर्णाङ्गदत्वात् । एवं विंशतिविशेषणो विभुर्मन्त्रब्राह्मणाभ्यां स्तूयते । अथर्वविहितैर्ब्राह्मणैः । विभुरीश्वरः परमात्मा । षड्विंशकं पौराणिकाः । सप्तविंशं तद्भेदा एवम् ।

१ ख. ग. पठन्ते । २ ख. ग. वान्मृत्यु पु । ३ ख. ग. लमेव ।

"मात्रा भूतानीन्द्रियाणि मनो बुद्धिरहंकृतिः।
महान्प्रधानं तत्त्वानि षड्विंशः परमेश्वरः" इति।

चित्तेन साहित्ये सप्तविंश इति। संख्यायतेऽनयेति संख्या तत्संबन्धी सांख्यस्तं ज्ञानगम्यमित्यर्थः।

तदुक्तम्—"मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त।
षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः" इति॥

स्वयमव्यक्तमप्रत्यक्षं व्यक्तदर्शनं व्यक्तस्य जगतो भासकम्॥ १३॥ १४॥

अद्वैतं द्वैतमित्येतत्त्रिधा तं पञ्चधा तथा॥ १५॥

अद्वैतं वेदान्तिनो द्वैतं काणादास्त्रिधा गुणभेदेन पञ्चधा भूतभेदेन "स एकधा भवति त्रिधा भवति पञ्चधा सप्तधा नवधा पुनश्चैकादश स्मृतः" इति श्रुत्यन्तरात्॥१५॥

इति तृतीयः खण्डः॥ ३॥

ब्रह्माद्यं स्थावरान्तं च पश्यन्तो ज्ञानचक्षुषः।
तमेकमेव पश्यन्ति परिशुद्धं विभुं द्विजाः॥ १६॥

द्विजास्त्रैवर्णिका वेदविदः॥ १६॥

यस्मिन्सर्वमिदं प्रोतं ब्रह्म स्थावरजङ्गमम्।
तस्मिन्नेव लयं यान्ति बुद्बुदाः सागरे यथा॥ १७॥
यस्मिन्भावाः प्रलीयन्ते लीनास्या व्यक्ततां ययुः।
नश्यन्ते व्यक्ततां भूयो जायन्ते बुद्बुदा इव।
क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं चैव कारणैर्व्यञ्जयेद्बुधः॥ १८॥

ब्रह्मेति। ब्रह्मकार्यं स्थावरादि यस्मिन्प्रोतं तमेकं ब्रह्मैव पश्यन्तीत्यन्वयः। लयं यान्ति सर्वे भावाः। लीनास्या लीनमास्यं मुखं द्वारमविद्यालक्षणं येषां ते तथोक्ताः सन्तो व्यक्ततां ययुर्गताः। पुनर्नश्यन्ते नश्यन्ति। भूयश्च व्यक्ततां जायन्ते जनयन्ति। अन्तर्भावितण्यर्थत्वात्सकर्मकः। गच्छन्ति वा। द्विःकथनं सृष्टिप्रलययोरभ्यासज्ञापनार्थम्। क्षेत्रज्ञेनाधिष्ठितं शरीरम्। कारणैरनुमितकारणैर्हेतुभिरिमिदं चेतनाधिष्ठितं क्रियावत्त्वाद्रथवदित्यादिभिः। व्यञ्जयेल्लक्षयेत्। बुधः पण्डितः॥ १७॥ १८॥

इति चतुर्थः खण्डः॥ ४॥

एवं सहस्रशो देवं पर्यस्यन्तं पुनः पुनः॥ १९॥
य एवं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणो नियतव्रतः।
अक्षय्यमन्नपानं च पितॄणां चोपतिष्ठते॥ २०॥

एवं सहस्रशः पुनः पुनः पर्यस्यन्तं देवं जन्ममरणादिप्रबन्धमापद्यमानं जीवम्। ईश्वराराधनेनोद्धरेदिति शेषः । वैराग्यार्थमिदमभिहितम् । तस्यान्नं पानं चाक्षय्यं भवति। पितॄणां चाक्षय्यमेवोपतिष्ठते ॥ १९ ॥ २० ॥

ब्रह्म ब्रह्मविधानं तु ये विदुर्ब्राह्मणादयः ।
ते लयं यान्ति तत्रैव लीनास्या ब्रह्मशायिने
लीनास्या ब्रह्मशायिन इति ॥ २१ ॥

इत्यथर्ववेदे चूलिकोपनिषत्समाप्ता ॥ १३ ॥

ब्रह्म कूटस्थम् । ब्रह्मविधानं तज्ज्ञानोपायम् । लीनास्या लीनमास्यं मुखं प्रवृत्तिद्वारं रागादि येषां ते तथोक्ताः । किमर्थं लीनास्याः । ब्रह्मशायिने ब्रह्मणि शेते तच्छीलो ब्रह्मशायी भावप्रधानो निर्देशः । ब्रह्मशायित्वाय ब्रह्मणि शयनं कर्तुमेकीभवितुमित्यर्थः। द्विरुक्तिः समाप्त्यर्था ॥ २१ ॥

इति पञ्चमः खण्डः ॥ ५ ॥

नारायणेन रचिता श्रुतिमात्रोपजीविना ।
अस्पष्टपदवाक्यानां दीपिका चूलिकाभिधे ॥ १ ॥

इति नारायणविरचिता चूलिकोपनिषद्दीपिका समाप्ता ॥ १८ ॥

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

जाबालोपनिषत् ।

नारायणशंकरानन्दविरचितदीपिकाभ्यां समेता ।

ॐ भद्रं कर्णेभिरिति शान्तिः । बृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्क्यं यदनु

नारायणविरचितदीपिकारम्भः ।

कृष्णद्वैपायनं व्यासं शंकरं लोकशंकरम् ।
आनन्दात्मानमध्यात्मगुरुं देवं नतोऽस्म्यहम् ॥ १ ॥
जाबालोपनिषद्व्याख्यां ख्यापयन्तीं सुधानिधिम् ।
करिष्ये प्रीयतां देवो विमुक्तोऽयं तथेश्वरः ॥ २ ॥

सर्वासामुपनिषदां संगतिर्या कर्मकाण्डेन साऽस्या अपि तत्संगतिश्चास्माभिर्बृहदारण्यकदीपिकारम्भे प्रदर्शिताऽत्र सर्वतीर्थसार आत्माऽशेषसंसारधर्मैरसंस्पृष्टोऽहंप्रतिपाद्य एतादृशज्ञानेन च निःशेषानर्थनिवृत्तिरानन्दावाप्तिश्च प्रयोजनमप्युपनिषदन्तरवत् । अत एव संबन्धाधिकारिणावपि न पृथग्वर्णनीयौ । ब्रह्मज्ञानोपायसंन्यासानधिकारिणां शतरुद्रियजपः संन्यासिनामपि श्रवणाद्यधिकारिणां सर्वसङ्गपरित्यागश्चाऽऽक्षेपसमाधानाभ्यां प्रतिपाद्यत इत्युपनिषदर्थसंक्षेपः । तत्राऽऽख्यायिकाऽऽचारविधिज्ञापनार्था । मिथिलोपवने कदाचिद्योगीश्वरो याज्ञवल्क्य आसांचक्रे शिष्यसंघैर्जनकेन राज्ञा मुनिभिश्च निवीतः । तं बृहस्पतिः शक्रगुरुरुवाच । याज्ञवल्क्यम् । स्पष्टम् । यदनु

शंकरानन्दविरचितदीपिकारम्भः ।

जाबालोपनिषद्व्याख्यां ख्यापयन्तीं सुधानिधिम् ॥
करिष्ये प्रीयतां देवो विमुक्तो यस्तथेश्वरः ॥ १ ॥

सर्वासामुपनिषदां संगतिर्या कर्मकाण्डेन साऽस्या अपि । तत्संगतिश्चास्माभिर्बृहदारण्यकदीपिकारम्भे प्रदर्शिता । अत्र सर्वतीर्थसार आत्माऽशेषसंसारधर्मैरसंस्पृष्टोऽहंप्रतिपाद्य एतादृशज्ञानेन च निःशेषानर्थनिवृत्तिरानन्दावाप्तिश्च परमप्रयोजनमप्युपनिषदन्तरवत् । अत एव संबन्धाधिकारिणावपि न पृथग्वर्णनीयौ ब्रह्मज्ञानोपायसंन्यासानधिकारिणां शतरुद्रियजपः संन्यासिनामपि श्रवणाद्यधिकारिणां सर्वसङ्गपरित्यागश्चाऽऽक्षेपसमाधानाभ्यां प्रतिपाद्यत इत्युपनिषदर्थसंक्षेपः । तत्राऽऽख्यायिकाऽऽचारविधिज्ञापनार्था । मिथिलोपवने कदाचिद्योगीश्वर आसांचक्रे शिष्यसंघैर्जनकेन राज्ञा मुनिभिश्च निवीतस्तं **बृहस्पतिः** शक्रगुरु**रुवाच याज्ञवल्क्यम्** । स्पष्टम् । **यदनु** प्रसिद्धं यस्मात्सर्वस्मादपि.

कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र क्वचन गच्छति तदेव मन्येतेतीदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमत्र हि जन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्र-

ना०दी० प्रसिद्धं सर्वस्मादपि देशात्पुण्यकर्मकलशभूतमित्यर्थः । कुरुक्षेत्रं कुत्सितं रौतीति कुरु पापं कर्म तस्य क्षपणाद्गमनकारणत्वात्क्षेत्रम् । अथवा कुः पृथिवी तस्यां रौति शब्दं करोति यः प्राणस्तस्य निवासभूतं कुरुक्षेत्रम् । देवानामिन्द्रियाणां देवयजनं देवस्य स्वयंप्रकाशस्याऽऽत्मनः पूजाधिकरणम् । अत्र हीन्द्रियाणि विविधविषयोपहारैः परमात्मानं पूजयन्ति । सर्वेषां भूतानां सर्वेषामिन्द्रियाधिष्ठातॄणां प्रसिद्धानां वा भूतानां ब्रह्मसदनं ब्रह्मणः सर्वस्मादधिकस्य देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यस्य सदनं निवासस्थलम् । रूपकमत्र द्रष्टव्यम् । यथा प्रसिद्धं कुरुक्षेत्रं देवयजनं देवानां हविर्भागप्राप्ति-

शं०दी० पुण्यकर्मफलभूतमित्यर्थः । **कुरुक्षेत्रं** कुत्सितं रौतीति कुरु पापं कर्म तस्य क्षेपणाद्गमनकारणत्वात्क्षेत्रम् । अथवा कुः पृथिवी तस्यां रौति शब्दं करोति यः प्राणस्तस्य निवासभूतं कुरुक्षेत्रम् । **देवानामि**न्द्रियाणाम् । **देवयजनं** देवस्य स्वयंप्रकाशस्याऽऽत्मनो यजनं पूजाधिकरणम् । अत्र हीन्द्रियाणि विविधविषयोपहारैः परमात्मानं पूजयन्ति । **सर्वेषां भूताना**मिन्द्रियाधिष्ठातॄणां प्रसिद्धानां भूतानां वा **ब्रह्मसदनं** ब्रह्मणो देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यस्य निवासस्थलम् । रूपकमत्र द्रष्टव्यम् । यथा प्रसिद्धं कुरुक्षेत्रं देवानां हविर्भागप्राप्तिकारणं ब्रह्मणो यज्ञस्य सदनं सर्वेषां भूतानां दृष्टादृष्टप्राप्तिकारणं तथा तद्विशेषणविशिष्टमुक्तं कुरुक्षेत्रम् । किमिति शेषः । तदुत्तरमाह—**अविमुक्तं वै** । विशेषेणाविद्याकामक्रोधादिभिर्मुक्तः परित्यक्तश्चिदानन्दरस आत्मा स एवाविद्यादशायामविमुक्तस्तत्स्वरूपमविमुक्तं प्रसिद्धम् । विविधधर्मानात्मनि मन्यमानं सोपाधिकमैश्वरं रूपमिति यावत् । तदेव **कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्** । व्याख्यातम् । यस्मादेवं **तस्माद्यत्र क्वचन** यत्र क्वापि गङ्गाप्रयागादौ विपरीते वा स्थले । **गच्छति** गमनं करोति । **तदेवा**विमुक्तं **मन्येत** जानीयात् । इत्यनेन प्रकारेणे**दं वै** मया प्राप्तं स्थलमेव तदेवेत्यन्वयः । उक्तविशेषणमेव न तु केवलमित्येतदर्थं **पुन**राह—**कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्** । व्याख्यातम् । **अत्रा**विमुक्ते कुरुक्षेत्रादिरूपे यस्मिन्कस्मिंश्चिद्देशेऽविज्ञाते । **हि** यस्माज्जन्**तोः** प्राणिमात्रस्य । **प्राणेषूत्क्रममाणेष्वि**ति वा पाठः । **रुद्रो** रुद्दुःखं द्रावयति नाशयतीति वा रुद्रः

१ क. गच्छेत्तदे॰ । ङ. गच्छेत्तत्तदभिम॰ । २ घ. मन्यते तदविमुक्तमेवेद । ३ ङ. ॰न्येताविमुक्तो वै देवा॰ ।

स्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृती भूत्वा मोक्षी भवति तस्मादविमुक्तमेव निषेवेताविमुक्तं[1] न विमुञ्चेदेवमेवैतद्याज्ञवल्क्यः[2] ।

. इति प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

अथ हैनमत्रिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं य एषोऽनन्तोऽव्यक्त

ना०दी० कारणं ब्रह्मणो यज्ञस्य सदनं सर्वेषां भूतानां दृष्टादृष्टप्राप्तिकारणं तथा तद्विशेषणद्वयविशिष्टमुक्तं कुरुक्षेत्रम् । किमिति शेषः ॥ इति प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

नामतो देशे ज्ञातेऽपि लिङ्गतोऽपि ज्ञानार्थमात्मोपासनप्रकारं पृच्छत्यत्रिरित्याह— **अथ हैनमत्रिरिति** । अत्र हि बृहदारण्यक इव ऋषिसंघः प्रष्टा याज्ञवल्क्यः समाधाता जनकः सभ्यः परंतु नात्र जल्पः किंतु वाद इति ज्ञेयम् । अनन्ताव्यक्तविशेषणे दुर्बोधत्वख्यापनाय । कथमित्यधिकरणप्रश्नः । इतरो विदिताभिप्राय आह—

शं०दी०सदाशिवो वामनो वा । **तारकं** संसारसमुद्रस्य तरणे कारणम् । **ब्रह्म** सत्यज्ञानादिलक्षणम् । **व्याचष्टे** कथयति तत्त्वमस्यादिनोक्तं मरणसमये स्मारयति । अविमुक्तश्चेत्तदानीमेवोपदिशति । **येनाहं** ब्रह्मास्मीत्युपदेशेन । **असौ** रुद्रः शिवो जीवः । **अमृ**त्यमृतो भूत्वा कर्ता भोक्ताऽस्मीत्यभिमानेन मृतो ब्रह्माहमस्मीत्यभिमानेनामृती **भूत्वा**ऽनन्तरमेव । **मोक्षी भवति,** अविद्यादशायाममोक्षो ब्रह्मज्ञानेनाविद्यापगमनान्मोक्षी भवति । स्वेन स्वयंज्योतिःस्वरूपेणाऽऽनन्दात्मनाऽवतिष्ठत इत्यर्थः । पूर्वस्य हेर्यस्मादर्थस्यात्रान्वयः । **तस्माद्ब्रह्मज्ञानोदयात्प्रागविमुक्तमेव** सोपाधिकमेव **निषेवेत** नितरां सेवेत विजातीयप्रत्ययशून्यं सजातीयप्रत्ययप्रवाहेण सेवेत नितरां साक्षात्कुर्यात् । यावद्ब्रह्मज्ञानोत्पादम**विमुक्तं** सोपाधिकमीश्वरं स्वस्योपास्यं **न मुञ्चेन्न** कदाचिदपि परित्यजेत् । एवं सुरगुरुणा याज्ञवल्क्यस्य बुद्धिपरीक्षार्थं स्वस्य बुद्धिसिद्ध्यर्थं च पृष्टेन याज्ञवल्क्येनोक्तमङ्गीचकार बृहस्पतिः । **एवमेव** सोपाधिकमेवाविमुक्तं कुरुक्षेत्रं देवयजनं ब्रह्मसदनं च भाव(वि)ज्ञानवतोऽवस्थानस्थलं च तदेव तज्ज्ञानाच्च निर्गुणास्मज्ञानमरणकालादुपासनं चाऽऽमरणं न परित्याज्यमिति । इदानीं श्रुतिराह -- **एतदविमुक्तं कुरुक्षेत्रमित्यादि । याज्ञवल्क्यो** यज्ञवल्कस्यापत्यं योगीश्वरः । आह बृहस्पतये इति शेषः ॥ इति प्रथमः खण्डः ॥ १ ॥

अथ हैनमत्रिर्ब्रह्मपुत्रः **पप्रच्छ याज्ञवल्क्यम्** । यस्तारकं ब्रह्मेत्युक्तः । **एषो**ऽस्मदबुद्धेः साक्षी । **अनन्तो** देशादिपरिच्छेदशून्यः । **अव्यक्तः**, व्यक्तो मूर्तवत्स्पष्टः । न

---

१ ङ 'सं वै न । २ क. ङ. 'वेष भगवांश्रुति याज्ञ' ।

आत्मा तं कथमहं विजानीयामिति स होवाच याज्ञवल्क्यः सोऽवि-मुक्तउपास्यो य एषोऽनन्तोऽव्यक्त आत्मा सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठित इति सोऽविमुक्तः कस्मिन्प्रतिष्ठित इति वरणायां नास्यां[१] च मध्ये प्रतिष्ठित इति का वै वरणा का च नासीति सर्वानिन्द्रियकृतो-*न्दोषान्वारयतीति[२] तेन वरणा भवति[३] सर्वानिन्द्रियकृतान्पापा-

ना० दी० **सोऽविमुक्त इति** । तत्र हेतुः—**सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठित इति** । स आत्मा परमशिवाख्यो मुक्तैर्नित्यं संनिहित इत्यर्थः । इदानीं साक्षाल्लिङ्गं पृच्छति—**स इति** । उत्तरं वरणायां नेति ।

यत्स्कान्दे—"असीवरणयोर्मध्ये पञ्चक्रोशं महत्तरम् ।
अमरा मरणमिच्छन्ति का कथा इतरे जनाः" इति ॥

वरणानासीशब्दयोः प्रवृत्तिनिमित्तं पृच्छति—**का वा इति** । अन्वर्थनिर्वचनेनो-त्तरयति—**सर्वानिति** । लोकपुराणप्रसिद्ध्याऽधिभूतमविमुक्तं ज्ञातं संप्रत्यध्यात्माभिप्रा-

शं० दी० व्यक्तोऽव्यक्तः । **आत्मा**ऽस्मत्प्रत्ययलक्ष्यः । **तमु**क्तरूपमात्मानं **कथं** केन प्रका-रेणाहं **विजानीया**मित्यवगच्छेयमिति । **स होवाच याज्ञवल्क्यः स** कुरुक्षेत्रादिरूपेण य उक्तोऽ**विमुक्तः** सोपाधिकः स निर्गुणात्मज्ञानार्थ**मुपास्यः** साक्षात्कर्तव्यः । तत्र हेतु-माह—**य एषोऽनन्तोऽव्यक्त आत्मा** । व्याख्यातः । **सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः** स भवता पृष्टो निर्गुणोऽविमुक्ते सोपाधिके विविधशक्तियुक्त ईश्वररूपे प्रतिष्ठितोऽवस्थि-तोऽतिशुद्धोपाधौ तस्मिन्सर्वात्मना स्वयमुपलभ्यत इत्यर्थः । **इति** यस्मात्तस्मादिति शेषः । तस्यापि सोपाधिकस्यापि दुर्गमत्वादुपलब्धिस्थानं पृच्छति । **सः**, निर्गुणस्वरूपाधार इवा-**विमुक्तः** सोपाधिकः । अस्य देहस्य **कस्मिन्न**वयव उपलब्धिस्थाने **प्रतिष्ठितः** सर्वदा संनि-हितः । **इतिः** प्रश्नसमाप्तौ । उत्तरमाह-**वरणायां नास्यां च** । वरणायां नास्या(नासाया)-मिति वा पाठः[?] । चकारः समुच्चयार्थः । **मध्ये**ऽन्तः **प्रतिष्ठितो** भ्रुवोरन्तरित्यर्थः । **इत्यु-**त्तरसमाप्तौ । पृच्छति—+**केन** हेतुना **वरणा** वरणाशब्दवाच्या **भवति** । **केन नासी** भवतीति शेषः । **इति** प्रश्नसमाप्तौ । का वै वरणा का च नासीति वा पाठः । उत्तरमाह—**सर्वा**न्निखिलान् । **इन्द्रियपुरुषा**निन्द्रियाण्येव पुरुषाः पुरि शयनात्तान् । इन्द्रियकृतान्दोषानिति वा पाठः× । **वारयति** । अतीन्द्रियं स्थूलमित्यर्थः । **तेनोक्तेन** हेतुना **वरणा** वरणाशब्दवाच्या **भवति** । **सर्वानिन्द्रियकृतान्** । सर्वानिन्द्रियकृतान्पापा-

* शंकरव्याख्यानुरोधेनात्रेन्द्रियपुरुषानिति पाठो द्रष्टव्यः । + मूले का वै वरणा का च नासी-त्यत्र केन वरणा भवति केन नासीतिपाठानुसारेणेदम् । × आदर्शपुस्तकेषु त्वयमेवोपलभ्यते ।

१ इ. °र्वाणान्द्रि° । २ इ. °तानि पापानि वार° । ३ ग °यति । ४ क. ख. °वतीति ।

नाशयतीति तेन नासी भवतीति कतमच्चास्य स्थानं भवतीति भ्रुवोर्घ्राणस्य च यः संधिः स एष द्यौर्लोकस्य परस्य च संधिर्भव-

ना०दी० येणाविमुक्तस्थानं पृच्छति—**कतमच्चास्येति** । पुनरुक्तादन्यदप्यविमुक्तस्य किं स्थानमिति प्रश्नः । इतरो विदिताभिप्राय आह—**भ्रुवोर्घ्राणस्य चेति** । भ्रुवोर्घ्राणस्य च यः संधिः कूर्चाख्यस्तदविमुक्तस्य स्थानमित्यर्थः ।

तदुक्तम्—"इडा भगवती गङ्गा पिङ्गला यमुना नदी ।
तयोर्मध्ये प्रयागं तु यस्तं वेद स वेदवित्" इति ।

नासाग्रं च प्रयागस्तेन ततः पूर्वभागे भ्रूमध्येऽविमुक्तमिति ज्ञेयम् । भ्रूघ्राणसंधेः संधित्वेन निमित्तान्तरमाह—**स एष इति**। द्यौर्लोकस्य द्युलोकस्य स्वर्गस्य च परस्य च यत्परो दिवो ज्योतिर्दीप्यते तस्य चैष एव संधिः । घ्राणमूलादर्वाग्द्युलोकस्तपोलोकान्तः। ललाटाच्चाऽऽरभ्य परः सत्यलोकः। अनेन शरीरेऽपि ब्रह्माण्डसंनिवेशोऽस्तीति सूचितम्।

तदुक्तं **गरुडपुराणे**—

"ब्रह्माण्डे ये गुणाः सन्ति शरीरे तेऽप्यवस्थिताः ।
पातालं भूधरा लोकास्ततोऽन्ये द्वीपसागराः ॥
आदित्याद्या ग्रहाः सर्वे पिण्डमध्ये व्यवस्थिताः ।
पादाधस्त्वतलं प्रोक्तं पादोर्ध्वं वितलं स्मृतम् ॥
जानुभ्यां सुतलं विद्धि वितलं सर्वबन्धने ।
तथा तलातलं चोर्ध्वं गुह्यदेशे रसातलम् ॥
पातालं कटिसंस्थं तु पादाद्यैर्लक्षयेद्बुधः ।
भूर्लोकं नाभिमध्ये तु भुवर्लोकं तदूर्ध्वके ॥
स्वर्लोकं हृदये विद्यात्कण्ठदेशे महस्तथा ।
जनलोकं चक्रदेशे तपोलोकं ललाटतः ॥
सत्यलोकं महारन्ध्रे भुवनानि चतुर्दश ।
त्रिकोणे संस्थितो मेरुरधःकोणे च मन्दरः ॥

शं०दी०तीति वा पाठः ।**नाशयति तेन नासी भवति**।शकारस्य सकारेण परिणामेन व्याख्यानम् । इत्युत्तरसमाप्तौ । वरणाया नास्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इत्यनेन नासापुटयोरन्तरवस्थित इति सामान्यतः प्रतीयते तथाऽपि चतुरङ्गुलेऽस्मिन्देशे **कतमच्च** कतमदेव । कतमच्चास्येति वा पाठः । **अस्याविमुक्तस्य स्थानं** स्थानस्थलं **भवति** । **इति** प्रश्नसमाप्तौ । उत्तरमाह—**भ्रुवोर्घ्राणस्य च** । घ्राणस्यापि । चकारस्त्वयाणां समुच्चयार्थः । **यः** प्रसिद्धः । **संधिर्भ्रुवो**र्घ्राणस्य मध्यवर्तिदेशः शास्त्रैकगम्योऽतिशयः । **स एष द्यौर्लोकस्य परस्य च संधिर्भवतीति** । मस्तककपालरूपस्य स्वर्गलोकस्य

१ क. ख. °यतीति ।

तीत्येतद्वै संधिं संध्यां ब्रह्मविद उपासत इति सोऽविमुक्त उपास्य इति

ना० दी० दक्षिणे चैव कैलासो वामे कोणे हिमाचलः ।
निषधश्चोर्ध्वभागे तु दक्षिणे गन्धमादनः ॥
रमणो वामरेखायां सप्तैते कुलपर्वताः ।
अस्थिस्थानस्थितं जम्बुशाकं मज्जासु संस्थितम् ॥
त्वचायां शाल्मलिद्वीपं प्लक्षं केशे प्रतिष्ठितम् ।
नखस्थं पुष्करं द्वीपं गोमेदं रोमसंचये ॥
क्षारोदं च तथा मूत्रे क्षीरे क्षीरोदसागरम् ।
क्षारोदधिं श्लेष्मसंस्थं मज्जायां घृतसागरम् ॥
रसोदधिं रसे विद्याच्छोणिते दधिसागरम् ।
स्वादूदं लम्बिकास्थाने गर्भोदं शुक्रसंस्थितम् ॥
नादचक्रे स्थितः सूर्यो बिन्दुचक्रे च चन्द्रमाः ।
लोचनाभ्यां कुजो ज्ञेयो हृदये च बुधः स्मृतः ॥
कण्ठदेशे गुरुं विद्याच्छुक्रः शुक्रे व्यवस्थितः ।
नाभिस्थाने स्थितो मन्दो मुखे राहुः स्थितः सदा ॥
पायुस्थाने स्थितः केतुः शरीरे ग्रहमण्डलम् ।
विभक्तं च समाख्यातमापादतलमस्तकम्" इति ॥

तेन भ्रूघ्राणमध्यं द्युलोकपरलोकयोः संधिः । ननु संध्यादिकर्महीनस्य योगिनः कथं ब्राह्मण्यमत आह—**एतद्वै संधिं संध्यामिति** । एतदिति क्रियाविशेषणम् । संधिं संध्येयमिति तदुपासनां कुर्वन्ति तत्रत्यपरमज्योतिर्ध्यानमेव ब्रह्मविदां संध्यादिफलदमित्यर्थः । सर्वस्य कर्मफलसुखस्य ब्रह्मसुखेऽन्तर्भावात् ।

तदुक्तं **गीतायाम्**—

"यावानर्थ उदपाने सर्वतःसंप्लुतोदके ।
तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः" इति ॥

उपसंहरति—**स इति** । स आत्माऽविमुक्ते वाराणस्यां स्थित्वाऽविमुक्ते भ्रूमध्य उपास्यो ध्येय इत्यावृत्त्या योज्यम् । इतिरुपदेशसमाप्तौ । उपासनज्ञानफलमाह—

शं० दी० परस्य च चिबुकावसानस्य च भूर्लोकस्यापि । चकारो लोकद्वयसमुच्चयार्थः । **एतद्वै संधिमेत**देवाविमुक्तं सर्वं संधीयतेऽस्मिन्निति संधिर्ब्रह्मस्वभावस्तं संधिं पूर्वोक्तभ्रुवोर्घ्राणस्य च संधौ । **संध्यामिति** सप्तमी । **ब्रह्मविदो** ब्रह्मज्ञानकुशला **उपासते** साक्षात्कुर्वत **इति** यस्मात्तस्मादिति शेषः । **सोऽविमुक्त उपास्य इति** पुनरभिधानं तन्निगम-

सोऽविमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वै तदेतदेवं[1] वेद ॥ इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ हैनं ब्रह्मचारिण ऊचुः किं जाप्येनामृतत्वं[2] ब्रूहीति स होवाच याज्ञवल्क्यः शतरुद्रियेणेत्येतानि[3] ह वा अमृतनामधेयान्ये-

ना०दी०सोऽविमुक्तमिति । यो वा यश्चैतदात्मोपासनमेव सोऽविमुक्ताधिकरणकं वेद जानाति सोऽविमुक्तं नित्यसंबद्धं ज्ञानमात्माख्यमाचष्टे व्याचष्टे शिष्येभ्य उपदेष्टुं क्षमो भवति । इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अव्यक्तानन्तमात्मानं ज्ञातुं चिन्तयितुं चाशक्ताः प्रथमाधिकारिणः सरलोपायं पृच्छन्ति स्मेत्याह—**अथ हैनं ब्रह्मचारिण इति** । ऊचुः पप्रच्छुः । किंजाप्येन केन जपनीयेनामृतत्वं मोक्षम् । सत्त्वशुद्धिद्वारा गच्छनीति तज्जाप्यं वदेति शेषः । ब्रूहीति पाठे स्पष्टम् । यथाधिकारमुत्तरयति—**शतरुद्रियेणेति** ।

"षट्षष्टिर्नीलसूक्तं च षोडशर्चस्तथैव च ॥
एष ते द्वे नमस्ते द्वे नतं विद्वयमेव च ।
मीढुष्टमं चतुष्कं च एतद्धि शतरुद्रियम्" ॥

नमस्त इत्यादिषट्षष्टिः । नीलसूक्तं वयं सोमेत्यष्टौ । षोडशर्च ॐ नमस्त इत्यादेरेवाऽऽवृत्त्या ततो द्विकत्रयं ततश्चतुष्कमिति शतमृचो रुद्रजाप्यं यजुर्विदाम् । "रुद्रजापी दहेत्पापम्" इति स्मृतेर्ज्ञानं सत्त्वशुद्धिं प्राप्यामृता भवन्तीत्यर्थः । द्रोणपर्व पठतां वा स्तोत्रम् । परमहंसानां तु कैवल्योपनिषदाम्नातमेव शतरुद्रियमुचितम् । तत्र हेतुमाह-**एतानि ह वा इति** । अमृतस्य ब्रह्मणः । एतैर्जप्तैः । इतिर्वाक्यसमाप्तौ । एव-

शं०दी०नार्थम् । इतिर्वाक्यसमाप्त्यर्थः । फलमाह-**सोऽविमुक्तो**ऽ**विमुक्त**मविमुक्तसंबन्धि **ज्ञानं** वस्तुसाक्षात्कारकरण**माचष्टे**ऽन्तकाले ददातीत्यर्थः । **यो वै** य एव तन्निर्गुणात्मस्वरूपमे**तद्**विमुक्तं स्वरूपमेव न ततो भिन्नमे**व**मुक्तस्थानादिसहितं **वेद** जानीयादित्यर्थः ॥ इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ हैनं ब्रह्मचारिणोऽविमुक्ते मनो धारयितुमशक्ताः शिष्या **ऊचुः** । **किं** केन **जप्येनामृतत्वं** मोक्षम् । **ब्रूहि** येन जप्येन मोक्षो भवति तं जपं कथयेत्यर्थः । **इति स होवाच याज्ञवल्क्यः** । **शतरुद्रियेण** नमस्ते रुद्र मन्यव इत्यध्यायेन । इति श्रुतिराह । **एतानि** रुद्राध्यायोक्तानि । **ह वा अमृतनामधेयानि,** अमृतस्य मोक्षरूपस्य

१ क. ख. घ. °देव । २ ग. ङ. किं जप्ये° । ३ ग. ङ. °रुद्रीये° ।

तीत्येतद्वै संधिं संध्यां ब्रह्मविद उपासत इति सोऽविमुक्त उपास्य इति

ना० दी० दक्षिणे चैव कैलासो वामे कोणे हिमाचलः ।
निषधश्चोर्ध्वभागे तु दक्षिणे गन्धमादनः ॥
रमणो वामरेखायां सप्तैते कुलपर्वताः ।
अस्थिस्थानस्थितं जम्बुशाकं मज्जासु संस्थितम् ॥
त्वचायां शाल्मलिद्वीपं प्लक्षं केशे प्रतिष्ठितम् ।
नखस्थं पुष्करं द्वीपं गोमेदं रोमसंचये ॥
क्षारोदं च तथा मूत्रे क्षीरे क्षीरोदसागरम् ।
क्षारोदधिं श्लेष्मसंस्थं मज्जायां घृतसागरम् ॥
रसोदधिं रसे विद्याच्छोणिते दधिसागरम् ।
स्वादूदं लम्बिकास्थाने गर्भोदं शुक्रसंस्थितम् ॥
नादचक्रे स्थितः सूर्यो बिन्दुचक्रे च चन्द्रमाः ।
लोचनाभ्यां कुजो ज्ञेयो हृदये च बुधः स्मृतः ॥
कण्ठदेशे गुरुं विद्याच्छुक्रः शुक्रे व्यवस्थितः ।
नाभिस्थाने स्थितो मन्दो मुखे राहुः स्थितः सदा ॥
पायुस्थाने स्थितः केतुः शरीरे ग्रहमण्डलम् ।
विभक्तं च समाख्यातमापादतलमस्तकम्'' इति ॥

तेन भ्रूघ्राणमध्यं द्युलोकपरलोकयोः संधिः । ननु संध्यादिकर्महीनस्य योगिनः कथं ब्राह्मण्यमत आह—**एतद्वै संधिं संध्यामिति** । एतदिति क्रियाविशेषणम् । संधिं संध्येयमिति तदुपासनां कुर्वन्ति तत्रत्यपरमज्योतिर्ध्यानमेव ब्रह्मविदां संध्यादिफलदमित्यर्थः । सर्वस्य कर्मफलसुखस्य ब्रह्मसुखेऽन्तर्भावात् ।

तदुक्तं **गीतायाम्**—

''यावानर्थ उदपाने सर्वतःसंप्लुतोदके ।
तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः'' इति ॥

उपसंहरति—**स इति** । स आत्माऽविमुक्ते वाराणस्यां स्थित्वाऽविमुक्ते भ्रूमध्य उपास्यो ध्येय इत्यावृत्त्या योज्यम् । इतिरुपदेशसमाप्तौ । उपासनज्ञानफलमाह—

शं०दी० परस्य च चिबुकावसानस्य च भूर्लोकस्यापि । चकारो लोकद्वयसमुच्चयार्थः । **एतद्वै संधिमेत**देवाविमुक्तं सर्वं संधीयतेऽस्मिन्निति संधिर्ब्रह्मस्वभावस्तं संधिं पूर्वोक्तभ्रुवोर्घ्राणस्य च संधौ । **संध्यामिति** सप्तमी । **ब्रह्मविदो** ब्रह्मज्ञानकुशला **उपासते** साक्षात्कुर्वत **इति** यस्मात्तस्मादिति शेषः । **सोऽविमुक्त उपास्य इति** पुनरभिधानं तन्निगम-

सोऽविमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वै तदे[1]तदेवं वेद ॥ इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ हैनं ब्रह्मचारिण ऊचुः किं[2] जाप्येनामृतत्वं ब्रूहीति स होवाच याज्ञवल्क्यः शतरु[3]द्रियेणेत्येतानि ह वा अमृतनामधेयान्ये-

ना० दी० सोऽविमुक्तमिति । यो वा यश्चैतदात्मोपासनमेव सोऽविमुक्ताधिकरणकं वेद जानाति सोऽविमुक्तं नित्यसंबद्धं ज्ञानमात्माख्यमाचष्टे व्याचष्टे शिष्येभ्य उपदेष्टुं क्षमो भवति । इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अव्यक्तानन्तमात्मानं ज्ञातुं चिन्तयितुं चाशक्ताः प्रथमाधिकारिणः सरलोपायं पृच्छन्ति स्मेत्याह—**अथ हैनं ब्रह्मचारिण इति** । ऊचुः पप्रच्छुः । किंजाप्येन केन जपनीयेनामृतत्वं मोक्षम् । सत्त्वशुद्धिद्वारा गच्छतीति तज्जाप्यं वदेति शेषः । ब्रूहीति पाठ स्पष्टम् । यथाधिकारमुत्तरयति—**शतरुद्रियेणेति** ।

"षट्षष्टिर्नीलसूक्तं च षोडशर्चस्तथैव च ॥
एष ते द्वे नमस्ते द्वे नतं विद्वयमेव च ।
मीढुष्टमं चतुष्कं च एतद्धि शतरुद्रियम्" ॥

नमस्त इत्यादिषट्षष्टिः । नीलसूक्तं वयं सोमेत्यष्टौ । षोडशर्चं ॐ नमस्त इत्यादेरे- वाऽऽवृत्त्या ततो द्विकत्रयं ततश्चतुष्कमिति शतमृचो रुद्रजाप्यं यजुर्विदाम् । "रुद्र- जापी दहेत्पापम्" इति **स्मृते**र्ज्ञानं सत्त्वशुद्धिं प्राप्यामृता भवन्तीत्यर्थः । द्रोणपर्व पठतां वा स्तोत्रम् । परमहंसानां तु कैवल्योपनिषदाम्नातमेव शतरुद्रियमुचितम् । तत्र हेतु- माह-**एतानि ह वा इति** । अमृतस्य ब्रह्मणः । एतैर्जतैः । इतिर्वाक्यसमाप्तौ । एव-

शं० दी० नार्थम् । इतिर्वाक्यसमाप्त्यर्थः । फलमाह-**सो**ऽविमुक्तोऽ**विमुक्त**मविमुक्तसंबन्धि **ज्ञानं** वस्तुसाक्षात्कारकरण**माचष्टे**ऽन्तकाले ददातीत्यर्थः । **यो वै** य एव तन्निर्गुणात्म- स्वरूप**मेतद**विमुक्तं स्वरूपमेव न ततो भिन्न**मेव**मुक्तस्थानादिमहितं **वेद** जानीया- दित्यर्थः ॥ इति द्वितीयः खण्डः ॥ २ ॥

अथ हैनं ब्रह्मचारिणोऽविमुक्ते मनो धारयितुमशक्ताः शिष्या **ऊचुः । किं** केन **जप्येनामृतत्वं** मोक्षम् । **ब्रूहि** येन जप्येन मोक्षो भवति तं जपं कथयेत्यर्थः । **इति स होवाच याज्ञवल्क्यः । शतरुद्रियेण** नमस्ते रुद्र मन्यव इत्यध्यायेन । **इति** श्रुति- राह । **एतानि** रुद्राध्यायोक्तानि । **ह वा अमृतनामधेयानि,** अमृतस्य मोक्षरूपस्य

१ क. ख. ष. °देव । २ ग. ङ. किं जप्ये° । ३ ग. ङ. °रुद्रीये° ।

तैर्ह वा अमृतो भवतीत्येवमेवैतद्याज्ञवल्क्यः॥ इति तृतीयः खण्डः ३

अथ ह जनको ह वैदेहो याज्ञवल्क्यमुपसमेत्योवाच भगवन्संन्यासमनुब्रूहीति स होवाच याज्ञवल्क्यो ब्रह्मचर्यं समाप्य गृही भवेद्गृही भूत्वा वनी भवेद्वनी भूत्वा प्रव्रजे-

ना०दी० मेवैतद्याज्ञवल्क्येति ब्रह्मचारिणामङ्गीकारवाक्यम् । याज्ञवल्क्य इति पाठे याज्ञवल्क्य इति यदाहैवमेवैतदिति श्रुतेर्वचः ॥ इति तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

ननु संन्यासिनामेवाविमुक्तोपासनद्वारा यदि मुक्तिस्तर्ह्याश्रमान्तरपरिग्रहं न कोऽपि कुर्यादित्याशङ्क्य जनकः पृच्छति—**अथ हेति** । पितृव्यावृत्त्यर्थं वैदेह इति विशेषणम् । उपसमेत्य समीपमागत्येति विनयप्रदर्शनार्थम् । असत्यपि संन्यासे भवतः सिद्धिप्रदर्शनार्थं भगवन्निति संबोधनम् । संन्यासं संन्यासाधिकारं तद्विधिं च । इतरो विदिताभिप्रायः क्रमेणोत्तरयन्नादौ क्रमसंन्यासमाह—**स होवाचेति** । ब्रह्मचर्यं समाप्येति । अन्यथाऽनधीतवेदस्य कर्मण्यनधिकारात् । **गृही भूत्वेति** । अन्यथा संतत्यभावे पित्र्यर्णानपाकरणात् । **वनी भूत्वेति** । तपसा हन्ति किल्बिषमिति सकिल्बिषस्यानधिकारात् ।

शं०दी० रुद्रस्य नामानि । **एतै** रुद्रनामधेयैर्नित्यं जपितैः । **ह वै** प्रसिद्धैरेव । **अमृतो भवति** मोक्षभाग्भवति । **इतिः** खण्डसमाप्तौ ॥ इति तृतीयः खण्डः ॥ ३ ॥

अथ ब्रह्मचारिप्रश्नानन्तरं ह प्रसिद्धो **जनको** नामतः । ह प्रसिद्धः । **वैदेहो** विदेहदेशाधिपतिः । **याज्ञवल्क्यमुपसमेत्योप** समीपे समागत्यो**वाच** । **भगवन्**षड्गुणैश्वर्यसंपन्न । **संन्यासमनुब्रूहीति** । अवसरमनु केन कथं कदा करणीय इत्यर्थः । **स होवाच याज्ञवल्क्यः** । इदानीमविरक्तस्य कालप्राप्तं संन्यासं वक्तुमाश्रमव्यवस्थामाह—**ब्रह्मचर्यं** विरक्तिशून्यः **समाप्य** स्नातकः प्रथमाश्रमविरक्तो भवेदिति शेषः । तत्र चेत्प्रीतिः संकल्पपुरःसरं तत्रैवावतिष्ठेत तत्र प्रीतेरभावेऽष्टवर्षानन्तरं द्विजातीनां संस्काररूपं वेदग्रहणाङ्गमेकं द्वौ त्रींश्चतुरो वेदानेकां स्वशाखां षडङ्गयुक्तां वा यथाशास्त्रं गुरुशुश्रूषापुरःसरमधीत्य समावर्तनकर्मणा समाप्य प्राप्तयौवनकालो **गृही** दारपरिग्रहलक्षणं श्रौतस्मार्तयोरन्यतरेण निषेवितसर्वकर्मसंपादकं त्रिवर्गकारणं कंचित्कालं गार्हस्थ्यं गृहमस्यास्तीति गृही **भवेत्** । गृह इच्छाभावे **गृहाद्वनी** कन्दमूलफलाद्याहारेण साग्निहोत्रो निरग्निहोत्रो वा वनं निवासस्थानमस्यास्तीति **वनी** भवेदित्यनुषङ्गः । **भूत्वा** वनस्थाश्रमं स्वीकृत्यात्रापीच्छाया अभावे **प्रव्रजे**च्चतुर्थाश्रमं गच्छेत् । अत्र चतुर्ष्वाश्रमेष्वनुक्रमोऽयमाश्रमान्तरं गन्तुमिच्छाया अभाव एकैकं यावज्जीवं संकल्पपुरःसरं गन्तुमिच्छेत् । संन्यासमन्तरेणानुक्रमोऽपि नियतः । प्रातिलोम्यं

१ ग. ङ. °तीति । अ° । २ ख. घ. °न्यासम° । ३ ग. ङ. °दगृहाद्वनी भूत्वा प्र° ।

यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वा वनाद्वाऽथ पुनरव्रती वा व्रती वा

ना०दी० अत एव **स्मृतिः**—

"ऋणत्रयमपाकृत्य मनो मोक्षे निवेशयेत्" इति ।

तथा—"अधीतवेदो जपकृत्पुत्रवानन्नदोऽग्निमान् ॥

शक्त्या तु यज्ञकृन्मोक्षे मनः कुर्यात्तु नान्यथा" इति ।

"न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः ॥

श्राद्धकृत्सत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यते"

इति **स्मृते**राश्रमान्तरस्यापि ज्ञानसाधनत्वाज्ज्ञानिनोऽपि याज्ञवल्क्यादेः क्रमसंन्यासो न विरुद्ध इति भावः । ननु तृतीयखण्डे ब्रह्मचारिभिरात्मज्ञानोपायः पृष्टो ब्रह्मचारिणां च विवाहादिकर्मव्यग्राणां कथमात्मज्ञानावसर इत्याशङ्क्य वैराग्यपाटवे क्रमातिक्रमेणापि संन्याससंभवाज्ज्ञानप्रश्नोपपत्तिरित्याशयेनाऽऽह—**यदि वेति** । यदि वेत्यनियमे इतरथा गार्हस्थ्याद्यनङ्गीकृत्य व्युत्क्रमप्रकारेणापि परमविरक्तस्य कर्मणि प्रवृत्त्यनुपपत्तेरर्थात्संन्याससिद्धिरिति भावः । **गृहाद्वनाद्वेति** । वाशब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते । वनात्तृतीयाश्रमात् । एतज्जन्मावच्छिन्नमेव व्रतादि न संन्यासाङ्गमित्याह—**अथ पुनरिति** । अव्रत्यचीर्णाध्ययनाङ्गव्रतः । स्नातकः कृतविद्याव्रतान्तस्नानः । उत्स-

शं०दी० तु चतुर्ष्वपि न कदाचिदपि । इदानीं सति वैराग्ये संन्यासे विशेषमाह—**यदि वा** पक्षान्तरे विकल्प **इतरथा** वैराग्यसंपन्नः संसारस्पृहातः प्रकारान्तरात् । अधीतस्वशाखावेदान्तः सर्ववेदान्ताध्यायी वा **ब्रह्मचर्यादेव** प्रथमाश्रमादेव स्वल्पकालं चीर्णाज्ज्ञानकाले वाऽसति यावज्जीवं तदाश्रमसंकल्प उत्तराश्रमं वाऽस्वीकृत्यापि **प्रव्रजे**त्पारमहंस्याश्रमं गच्छेत् । यद्यपि प्रव्रजेदिति श्रुतिः साधारणी कुटीचकादीनामपि तथाऽपीतरथाशब्देन वैराग्यसंपत्तेरभिधानाद्वैराग्यस्य साकल्ये सति संकोचस्यायुक्तत्वात्पारमहंस्यमेव युक्तमहम् । ब्रह्मचर्यादिति ब्रह्मचर्यविधिश्रवणादनुपनीतस्यानधिकारः सूचितः । यद्यपि जन्मान्तराधीतवेदत्वेन चेह तदर्थस्मरणादुपनयने नोपयोगस्तथाऽपि न तत्र वैधेन पारमहंस्येनाप्युपयोगः स्वतःसिद्धत्वात्तस्य **गृहाद्वा** कृतत्रिवर्गादकृतत्रिवर्गाद्वाऽकृतगृहस्थाश्रमयावज्जीवसंकल्पः । **वनाद्वा**ऽचीर्णसमग्रवनस्थधर्माद्वा यावज्जीवं तदाश्रमसंकल्पाभावे । वाशब्दो द्वयोरेकस्य चोत्तराश्रमस्याग्रहणेऽपि वैराग्ये सति त्रिष्वप्याश्रमेषु प्रव्रज्याधिकारसमुच्चयार्थः । ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वा प्रव्रजेद्वनादेव वा प्रव्रजेदित्यन्वयः । **अथ** प्रकृतेभ्यो ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थाश्रमिभ्योऽर्थान्तरभूतः **पुनः** पश्चादुत्पन्नवैराग्यः । **अव्रती वा व्रती वा** । व्रतमस्यास्तीति व्रती न व्रत्यव्रत्यव्रतवान् । अस्य वनस्थस्य जपविमोक्षानन्तरं वनस्थाश्रममसमाप्यभिषेके प्राप्ते कुतश्चिन्निमित्तात्संन्यासाश्रमप्रवेशे यावद्वनस्थानं तद्व्रताः

स्नातको वाऽस्नातको वोत्सन्नाग्निरनग्निको वा यद्-हरेव विरजेत्तदहरेव प्रव्रजेत्तद्धैके प्राजापत्यामेवेष्टिं कुर्वन्ति तदु तथा न कुर्यादाग्नेयीमेव कुर्यादग्निर्हि वै

ना०दी० न्नाग्निर्मृतदारः। अनग्निकोऽगृहीताग्निकः। यदहरेवेत्येवकारोऽविलम्बार्थः। "हेतुहेतुमतोर्लिङ्" इति लिङ्। संन्यासविधिमाह—**तद्धैक इति**।

तदुक्तं **याज्ञवल्क्येन**—

"वनाद्गृहाद्वा कृत्वेष्टिं सर्वस्वं वेददक्षिणाम्।
प्राजापत्यां तदन्ते तानग्नीनारोप्य चाऽऽत्मनि" इति॥

मोक्षे मनः कुर्यादित्यपेक्षते। दूषयति—**तदु तथा न कुर्यादिति**। तर्हि कां कुर्यादत आह—**आग्नेयीमेव कुर्यादिति**। प्रजापतय इत्यपहायाग्नये त्वा जुष्टं निर्वपामीति प्रयोगः। आग्नेयीष्टिकरणे हेतुरग्निर्हि वै प्राण इति। प्रजापतिस्तु मनः। प्राणमनसोश्च प्राण एव बलीयान्। सुहयदृष्टान्तेन **च्छान्दोग्ये**

शं०दी० भवति मासोपवासजपादिव्रतत्वेन तद्विधुरत्वेन वा तेन भेदेन भिन्नौ व्रत्यव्रतीतिशब्दाभ्यामुच्येते। वाशब्दौ वैराग्ये सति प्रव्रजेदित्यनुषङ्गार्थावुभयत्र। ब्रह्मचारिणो वेदानामध्ययनेऽवस्थानं स्वशाखामात्रस्य सकृत्पाठोऽपि तावेतौ कुतश्चिन्निमित्तादकृतदारपरिग्रहौ स्नातकास्नातकशब्दाभ्यामुच्येते। **स्नातको वा** वेदान्साङ्गान्सर्वानधीत्य स्नातः स्नातकः स्वशाखामात्रपाठेन स्नातोऽ**स्नातको वा** मुख्यस्नातकत्वाभावात्। वाशब्दौ प्रव्रजेदित्युभयत्रानुषङ्गार्थौ। गृहस्थोऽपि द्वेधाऽऽश्रमी भवति। एकः स्वीकृताग्निः कलत्रमरणान्निमित्तान्तराद्वोत्सन्नाग्निः। अपरस्तु कस्माच्चिन्निमित्तात्सत्स्वपि दारेष्वपरिगृहीताग्निस्तावेतावुत्सन्नाग्न्यनग्निकशब्दाभ्यामुच्येते। उत्सन्ना विच्छिन्ना अग्नयो यस्य स **उत्सन्नाग्निः**। अगृहीता अग्नयो येन सोऽ**नग्निकः**। अत्रैक एव **वाकार** उभयत्र प्रव्रजेदित्यनुषङ्गार्थः। एवं पुरुषेष्वाश्रमिष्वनाश्रमिषु च पारमहंस्यम्यानियतिमुक्त्वा कालकृताऽपि नात्र नियतिरित्याह—**यदहरेव** यस्मिन्नेवाहनि **विरजेद्**वैराग्यं प्राप्नुया**त्तदहरेव** तस्मिन्नेवाहनि **प्रव्रजेत्**। साग्निकस्य संन्यास इष्टिविशेषमाह—**तत्त्र ह** किल। **एके** केचनाऽऽचार्याः **प्राजापत्यामेव** प्रजापतिदेवताकां न त्वन्या**मिष्टिं** याज्ञिकप्रसिद्धां **कुर्वन्ति**। निर्वपन्तीति वा पाठः। **तदु** तेषामुक्तमपि विरक्तः। **तथा** प्राजापत्यानुष्ठानप्रकारं तद्वचनं **न कुर्यात्**। कर्तव्यां तामाह—**आग्नेयीमे**वाग्निदेवताकामेव न त्वन्यामिष्टिं **कुर्यात्**। तत्रोपपत्तिमाह—**अग्निः** प्रसिद्धः साधनात्मा। **हि** यस्मात्**प्राणः**

१ ङ. ग्निर्हि प्रा । २ क. ख. ग. ति त्रेधा।

प्राणः । प्राणमेवैतया करोति पश्चात्त्रैधातवीयामेव कुर्यादेतयैव त्रयो धातवो यदुत सत्त्वं रजस्तम इत्ययं ते योनिर्ऋत्वियो

ना०दी०तथोपपादनात् । आग्नेय्येष्टेः सामर्थ्यमाह—प्राणमेवैतया करोतीति । यत्र प्राणस्तत्र मनो यत्र मनस्तत्र सर्वेन्द्रियाणि यत्रेन्द्रियाणि तत्र विषया इत्याग्नेय्या सर्वं सिध्यति । ततोऽप्यधिकवीर्यामाह—त्रैधातवीयामेव कुर्यादिति । त्रयाणां वेदानां धातवो रसा गर्भाशय इव शेरतेऽस्यां सा त्रैधातवीयेष्टिस्तस्यां ह्यैन्द्राग्नं द्वादशकपालः पुरोडाशो हविः । तच्च तण्डुलपिष्टवेष्टितयवपिष्टरूपम् । सर्वस्वदानादस्याः संन्यासेऽधिकारः । तदुक्तं शतपथब्राह्मणे—"यो वै सहस्रं भूयो वा दद्यात्स एतया यजेत" इति । तस्याः सामर्थ्यमाह—एतयैव त्रयो धातव इति । वर्धन्त इति शेषः । के त इत्यपेक्षायां तदुपाधीन्निष्कृष्य दर्शयति—यदु सत्त्वं रजस्तम इतीति । त्रिविधा अपि त्रैविद्यरसा अनया वर्धन्त इत्यर्थः । तिसृणामिष्टीनां यथोत्तरमधिकाधिकवीर्यत्वं द्रष्टव्यम् । आघ्राणेनाग्नेरात्मनि समारोपलक्षणप्रतिपत्त्यर्थमग्न्याघ्राणमन्त्रमाह—अयं ते योनिरिति । अयं प्राणस्ते तवाऽग्ने योनिरुत्पत्तिस्थानम् । वायोरग्निरिति श्रुतेरनुभवाच्च । ऋत्विय ऋतुर्गर्भाधानसमयः प्राप्तोऽस्येति वसन्तः "समयस्तदस्य प्राप्तम्" इत्यधिकृत्य "ऋतोरण्" "छन्दसि घस्" । अग्नेः प्राणयोनित्वे प्रमाणमाह—यत इति । जातः सन्यतः प्राणादरोचथाः । रुच दीप्तौ । दीप्तिमापद्यते पितुः संयोगेनेव पुत्रस्तेन ते प्राणयोनित्वमिति गम्यते । तं प्राणं स्वयोनिं जानन्नग्न आरोह मत्प्राणारूढो भव मत्प्राणमाविशेत्यर्थः । अथ प्राणमाविष्टः सन्नोऽ-

शं०दी०सूत्रात्मा परमात्मा वा स्वरूपं नयतीत्यर्थः । अग्नेर्देवाना प्रथमस्य परमात्मत्वमुक्तम् "अग्निरग्रे प्रथमो देवतानां समानो वा चोत्तमो विष्णुरासीत्" इति । सुगमार्थः । "अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत" इति "अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्यात्" इति च । तादृशस्यान्यस्यापीश्वररूपत्वादित्यर्थः । तस्मात्प्राणमेवात्मरूपमेवैतयाऽऽग्नेय्येष्ट्या करोति । पश्चादनन्तरं त्रैधातवीयामेव यः कामयेतान्नादस्यामिति तस्मा एतं त्रिधातुं निर्वपेदिति राजाधिराजमराजगुणयुक्तेन्द्रदेवताकामेवेष्टिं कुर्यात् । तत्रोपपत्तिमाह—एतयैव त्रैधातवीयैव । त्रयो धातवस्त्रिसंख्याका धातुशब्दवाच्या धातवो दृता भवन्तीति शेषः । तानाह—यदुत यदेवाऽऽग्नेयं रूपत्रयं सत्त्वं शुक्लं रूपं रजो लोहितं रूपं तमः कृष्णं रूपमिति । एवमिष्टिं यथाशास्त्रं कृत्वाऽग्न्याघ्राणमनेन मन्त्रेण कुर्यादित्याह—अयं प्राणस्ते तव योनिः कारणम् । ऋत्विय ऋतुसंबन्धर्तुत्विक्संबन्धृ-

यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नग्न आरोहाथानो वर्धया रयिमित्यनेन मन्त्रेणाग्निमाजिघ्रेदेष वा अग्नेर्योनिर्यः प्राणः प्राणं गच्छ स्वाहेत्येवमेवैतदाह ग्रामादग्निमाहृत्य पूर्ववदग्निमाघ्रापयेद्यद्यग्निं न विन्देदप्सु जुहुयादापो वै सर्वा देवताः । ॐ सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहोमि स्वाहेति हुत्वा

ना०दी०स्माकं कुले रयिं धनमैश्वर्यं वर्धय पोषयेति । पुत्रादिश्रेयःप्रार्थनामन्त्रं व्याचष्टे—एष वा इति । तृतीयं पादं व्याचष्टे—प्राणं गच्छेति । एतन्मन्त्ररूपमग्निं प्रति प्राणं गच्छ स्वाहेत्येवमेवाऽऽह प्रतिपादयति । यद्यनग्निकः स्यात्तदेष्टानधिकारात्किं कार्यमत आह—ग्रामादिति । पूर्ववदयं त इति मन्त्रेण । अत्रापि संन्यासोपनिषदुक्तो होमविधिर्द्रष्टव्यः । प्राणापानेत्यादिर्वा विरजाहोमश्च । ननु महावनादौ यदि संन्यासिसिषा स्यात्तदा यदहरेवेति नियमविधानात्तत्कालं चाग्न्यलाभात्किं कार्यमत आह—यद्यग्निं न विन्देदिति । आपो वा इति । आपो वा इदमग्र आसन्निति श्रुते रपां सर्वदेवताकारणत्वात्कार्यस्य च कारणानतिरेकादाप एव सर्वदेवताः । अयं मन्त्रः सर्वाभ्य इति । हविःशेषस्य प्रतिपत्तिमाह—हुत्वेति । उपोद्धृत्य पात्राद्गृहीत्वा

शं०दी०तृभिः परिकल्पितो वा । यतो यस्माज्जात उत्पन्नोऽरोचथा दीप्तिं कृतवानसि । तमात्मजनकं जानन्नवगच्छन् । हेऽग्ने । आरोहास्मिन्नारोहणं कुरु प्राणमात्रो भवेत्यर्थः । अथानन्तरम् । संहितापाठनिमित्तो दीर्घः । नोऽस्माकं वर्धय वृद्धिं नय । रयिं सुवर्णं सम्यगर्थबोधादिकमित्यर्थः । इतिमन्त्रसमाप्तौ । गिर इति पाठे वाचो वर्धयेति । अत्र पूर्ववद्दीर्घः । अनेन मन्त्रेणाग्निमाजिघ्रेत् । उक्तमन्त्रार्थे श्रुतिः स्वयमेवाऽऽह—एष वै । एष एवाग्नेर्योनिर्यः प्राणः प्राणं गच्छ स्वाहेति सा त्वदीया वागहमिति वागाह यस्मात्तस्मात्स्वाहा । तदुक्तं तैत्तिरीयकेऽग्निहोत्रब्राह्मणे—"तं वागभ्यवदज्जुहुधीति सोऽब्रवीत्कस्त्वमसीति । स्वैव ते वागित्यब्रवीत् । सोऽजुहोत्स्वाहेति तत्स्वाहाकारस्य जन्म । य एवं स्वाहाकारस्य जन्म वेद करोति स्वाहाकारेण वीर्यः । यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण जुह्वति भोगायैवास्य हुतं भवति" इति । इतिव्याख्यासमाप्तौ । एवमेवेत्यमेव । एतदस्माभिर्व्याख्यातम् । आहोक्तवान्मन्त्रः । इदानीं निरग्निकानां संन्यासविधिमाह—ग्रामाच्छ्रोत्रियागारादेरग्निमाहृत्यान्वाधाय पूर्ववदिष्टिव्यतिरेकेण विरजाहोमं पुरुषसूक्तादिना च यथाशास्त्रं हुत्वा पूर्णाहुत्यन्तेऽयं ते योनिरिति मन्त्रेण संन्यासिनमध्वर्युणाऽग्निमाघ्रापयेदग्नेराघ्राणं कारयेत् । यदि पक्षान्तरे । अग्निं न विन्देन्न लभेताप्सु जुहुयात्तडागोदकेषु जुहुयात् । तत्रोपपत्तिमाह—आपो वै सर्वा देवताः । तत्र विशेषमन्त्रमाह—पूर्णाहुतावुदकस्थले सर्वाभ्यो देवताभ्यो जुहोमि स्वाहा । स्पष्टो मन्त्रः । इत्यनेन प्रकारेण हुत्वा हुतशेषं

समुद्धृत्य प्राश्नीयात्साज्यं हविरनामयं मोक्षमन्त्रस्त्रय्येवं विन्देत्तद्ब्रह्मैतदुपासितव्यमेवमेवैतद्भगवन्निति वै याज्ञवल्क्यः ॥ इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

अथ हैनमत्रिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्य पृच्छामि त्वा याज्ञवल्क्यायज्ञोपवीती कथं ब्राह्मण इति स होवाच याज्ञवल्क्य इदमेवास्य तद्यज्ञोपवीतं य आत्मा

ना०दी०प्राश्नीयाद्भुञ्जीत साज्यमाज्यसहितं हविश्चरुम्। संन्यासस्य फलमाह—अनामयं मोक्षमन्त्र इति। संन्यासो निष्प्रत्यूहं मोक्षोपाय इत्यर्थः। तत्र प्रमाणमाह—त्रय्येवं वदेदिति। वेदत्रय्येवं संन्यासोऽनामयं मोक्षमन्त्र इत्येवं वदेद्वदतीत्यर्थः। वेदेति क्वचित्पाठः। एतद्ब्रह्मेति। एतत्संन्यासलक्षणवस्तु ब्रह्म ज्ञातव्यं ब्रह्मप्राप्तिहेतुत्वात्। एवं संन्यासानन्तरं ब्रह्मेति संन्यासिनां व्यवहरन्ति—एतदुपासितव्यमिति। मोक्षार्थिभिरेतत्संन्यासरूपमुपास्यमङ्गीकार्यम्। त्यागेनैके अमृतत्वमानशुरिति श्रुतेः। एतमेवैतदित्यादि पूर्ववत् ॥ इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

उपवीतत्यागे ब्राह्मण्यसंदेहप्रश्नपूर्वकं निराकरोति। अथ हैनमत्रिरिति। अयज्ञोपवीती त्यक्तयज्ञोपवीतः। इदमेवेत्युक्तं तत्किमित्यत आह—य आत्मेति। आत्मध्याने सर्वं धर्मफलमन्तर्भूतमित्यर्थः। तदुक्तं याज्ञवल्क्येन। "ध्यानमेव

शं०दी०समुद्धृत्य प्राश्नीयात्। साज्यं हविरनामयं हुतशेषत्वाद्रोगदोषशून्यम्। इदानीं तमाह—मोक्षमन्त्रो मोक्षहेतुर्मन्त्रो मोक्षमन्त्रः। त्रयी प्रणवस्त्रयीरूपत्वात्तस्य। एवं विन्देद्वक्ष्यमाणप्रकारेण विद्यात्। तद्ब्रह्म सत्यज्ञानादिलक्षणं ब्रह्म एतदोंकाररूपमुपासितव्यम्। जनक आह—एवमेवैतत्त्वयोक्तं संन्यसनम्। एष इति पाठे संन्यासः। भगवन्पूजावन्। श्रुतिराह-इति वै याज्ञवल्क्यः। आहेति शेषः ॥ इति चतुर्थः खण्डः ॥ ४ ॥

अथ हैनमत्रिः पप्रच्छ पूर्वोक्तः प्रश्नावसरं जनकेन प्रष्टव्यं तदनुज्ञया पप्रच्छ याज्ञवल्क्यं हे याज्ञवल्क्य त्वां पृच्छामि। अयज्ञोपवीती स्नानाचमनक्रियाङ्गभूतं यज्ञोपवीतमस्यास्तीति यज्ञोपवीती लोके प्रसिद्धो ब्राह्मणोऽयं न यज्ञोपवीत्ययज्ञोपवीती कथं केन प्रकारेण ब्राह्मणः। इतिः प्रश्नसमाप्तौ। स होवाच याज्ञवल्क्यः। इदमेव स्वयंप्रकाशस्वरूपमेवास्य परमहंसस्य तत्सूत्रादिमयं यज्ञोपवीतम्। क्रियाशब्दप्रत्यययोग्यं प्रसिद्धम्। यज्ञस्य श्रौतस्य च स्मार्तस्य च विविधस्य तपोयोगस्वाध्यायज्ञानादेरुप सामीप्येन विशेषेण नित्यसंयोगेनेतं प्राप्तं यज्ञोपवीतम्। यः स्वयंप्रकाशसच्चिदानन्दत्वेन प्रसिद्धः। आत्माऽस्मद्बुद्धेः साक्षी।

१ क. ख. ग. घ. त्त्वदेदेव।

प्राश्याऽऽचम्यायं विधिः परिव्राजकानां वीराध्वाने वाऽनाशके वाऽ-

ना०दी०हि जन्तूनां कारणं बन्धमोक्षणे ” इति । शङ्कां निवर्त्य प्राश्नीयादिति पूर्वोक्तमनुस्मरति—**प्राश्याऽऽचम्येति** । प्राशनमनूद्याऽऽचमने विधिः । आचम्याग्निमाघ्रापयेदिति पूर्वेणान्वयः । अन्नद्यभावे जलमेव । उपसंहरति—**अयं विधिः परिव्राजकानामिति** । एवं परिव्राज्या कर्तव्येत्यर्थः । इमं विधिं पञ्चस्वतिदिशति—**वीराध्वाने वेत्यादि** । वाशब्दपञ्चकं समुच्चये । एतेष्वपि पञ्चसु यथाधिकारमयमेवेष्ट्यादिविधिः प्रोक्त **आदित्यपुराणे**—

“समायुक्तो भवेद्यस्तु पातकैर्महदादिभिः ।
दुश्चिकित्स्यैर्महारोगैः पीडितो वा भवेत्तु यः ॥
स्वीयदेहविनाशस्य काले प्राप्ते महामतिः ।
आ ब्रह्मणो वा स्वर्गादिमहाफलजिगीषया ॥
प्रविशेज्ज्वलनं दीप्तं करोत्यनशनं तथा ।
अगाधं तोयराशिं वा भृगोः पतनमेव वा ॥
गच्छेन्महापथं वाऽपि तुषारगिरिमादरात् ।
प्रयागवटशाखाग्राद्देहत्यागं करोति वा ॥

शं०दी०प्राश्य व्याप्तं कृत्वा हस्ताभ्यां स्वभावतो वा व्याप्तमिदमभोजनमेवं वा बुद्धिस्थं कृत्वा । प्राश्येत्यादिना च संन्यासविधिः कथ्यते । ततः सकारस्य शकारोऽयं वा छान्दसः । ततः प्रैषोच्चारणानन्तरं ‘ समुद्रं गच्छ स्वाहा ’ इत्यनेन मन्त्रेण सशिखस्य यज्ञोपवीतस्य यथाप्राप्तेपूदकेषु प्रक्षेपणं कृत्वाऽऽ**चम्या**नन्तरं त्रिराचम्या**यमेव विधि**रौपनिषदामुक्तो विधिः कर्तव्यताप्रकार आत्मा यज्ञोपवीनमित्यादिलक्षणः **परिव्राजकानां** परमहंसानाम् । क्षत्रियविशोः परमहंसलिङ्गधारणस्य **स्मृतौ** विरोधात्—

“मुखजानामयं धर्मो यद्विष्णोर्लिङ्गधारणम् ।
बाहुजातोरुजातानामयं धर्मो न विद्यते” इति ।

तद्विषयमिदं वक्ष्यमाणम् । अथवा कुतश्चिन्निमित्तादाश्रमभ्रष्टानामकृतप्रायश्चित्तानां शिष्टैरव्यवह्रियमाणानां वक्ष्यमाणप्रकारेण मरणम् । अथवाऽचिकित्स्यव्याध्यभिभूतानाम् । किंबहुना श्रवणाद्यसमर्थानामेवैतत् । **वीराणां** सङ्ग्रामेष्वनिवर्तिनां गोब्राह्मणबालरक्षाद्यर्थं कण्टकवृश्चिकसर्पसिंहव्याघ्राद्यभीतानामध्वानमध्वा तस्मिन्न**ध्वाने**ऽध्वनि तनुं त्यजेदिति पञ्चस्वपि शेषः । **अनाशके वा** न विद्यते यस्मिन्नशनं तदनाशकं

१ ख. प. °धिः प्रव्राजिनां । २ ङ. °व्राजिना ।